

Giới thiệu Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert

U  Linh  Quý  Đế  Xuất Phẩm----- Mười tám tuổi xuất ngũ bộ đội đặc chủng, có được đỉnh cao nhất khoa học kỹ thuật mắt điện tử.

Xuất ngũ về sau nhất chuyện muốn làm tự là đến trường, đến trường muốn làm nhất đúng là phao (ngâm) hoa hậu giảng đường, từ nay về sau, sinh mệnh muốn hình muốn về nữ nhân mà bắt đầu xuất hiện..

Xem yêu nghiệt cấp đặc chủng. _----- Ps: Cầu Phiếu cầu vote 10* Cầu like Cầu mọi thứ.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: : Ta muốn lên học

? Yên lặng gian phòng, trong không khí vang lên du dương âm nhạc, cái kia thanh âm nhu hòa tư tư truyền lọt vào trong tai, khiến người có một loại buồn ngủ cảm giác.

Trong phòng, tường thẻ chung quanh là một ít màu xanh lá vải vẽ tranh sơn dầu, nhìn về phía trên khiến người thư thái, chính thẻ một hoàn cảnh, tự là cho người một loại rất hòa hài mỹ cảm, người đặt mình trong trong đó, mặc dù là lại luống cuống tâm tình, đều sẽ lập tức ninh yên tĩnh.

Trong phòng, một trương rộng thùng thình ghế sofa hoành để đó, hết thấy lộ ra như vậy đơn điệu.

Trên ghế sofa, một gã khỏe miệng mang theo cười xấu xa nam tử thoải mái dễ chịu nằm ở phía trên, lộ ra phi thường nhân nhả. Giờ phút này, nam tử con mắt chính nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn xem ngồi ở ghế sofa bên cạnh một gã thiếu nữ tóc vàng, thiếu nữ là thuần khiết người da trắng, hơn nữa mọc ra một đôi như hồ nước giống như xanh thăm con mắt, như vậy thanh tịnh, như vậy mê người.

Đem làm thiếu nữ tóc vàng chứng kiến chính tại nhìn mình chăm chăm nam tử thời điểm, nhưng lại nhíu mày, dùng sứt sẹo tiếng Trung nói ra: "Linh, ngươi muốn vẫn là như vậy không đứng đắn lời mà nói..., cẩn thận ta tại bệnh tình của ngươi bản báo cáo thượng ghi một cái đằng trước thất bại, cho ngươi một mực đều quay trở lại không được bộ đội ah!"

Nam tử nhưng lại không sao cả cười, nói: "Vậy thì thật là tốt a! Ta chính là không muốn muốn đạt tiêu chuẩn, như vậy ta có thể sớm đã xuất ngũ."

Thiếu nữ tóc vàng oán trách nhìn nam tử liếc, nói ra: "Ngươi năm nay không phải mười tám tuổi sao? Sớm như vậy muốn xuất ngũ?"

"Mười tám tuổi là thân thể tuổi, tâm lý tuổi cũng đã tám mươi tuổi!"

Nam tử khỏe miệng như trước treo một vòng cười xấu xa, hấn tựa hồ thật sự một điểm đều không để ý. Nhưng là, thiếu nữ tóc vàng nhìn trước mắt nam tử, khỏe miệng vĩnh viễn là cái loại này chiêu bài thức đáng tươi cười. Nàng biết rõ nam tử càng là không quan tâm, đại biểu đau lòng lại càng sâu. Thiếu nữ tóc vàng thờ dài nói: "Đã qua một năm rồi, ngươi một mực đều như vậy, cần gì phải đầu này?"

"Hắc hắc, ta đã không có việc gì nữa à, nếu người cảm giác được ta còn có việc, vậy thì xin nhờ người tại bệnh tình của ta trên báo cáo đánh cho sâu sắc xiên, sau đó ta có thể ly khai tại đây rồi!"

Thiếu nữ tóc vàng thò tay vuốt ve nam tử đầu, tiến tới thời gian dần qua cúi người xuống dưới, nam tử cũng không khách khí, một tay lấy thiếu nữ tóc vàng ôm lấy, một hồi ** cường bạo, sau đó hai người liền lăn tại trên ghế sa lon.

...

Một hồi mưa to gió lớn qua đi.

Thiếu nữ tóc vàng gối lên nam tử bả vai, nam tử đã đi ngủ, nhưng nàng lại không có chút nào muốn chìm vào giấc ngủ ý tứ. Lại nhìn nam tử giờ phút này ngủ rồi, cái kia chiều bãi thức cười xấu xa đã biến mất, lông mày chăm chú nhắm lại, khóe miệng thỉnh thoảng run rẩy, trên trán một tia mồ hôi chảy ra, tựa hồ là tại làm một rất đáng sợ mộng.

Thiếu nữ dùng nhẹ tay nhẹ đích vuốt ve nam tử khuôn mặt, nàng ôn nhu, giống như là một cái mẫu thân tại trấn an con của mình, cũng như tràn đầy tấm lòng yêu mến thiếu nữ tại trấn an một cái dã thú bị thương giống như.

Cảm nhận được thiếu nữ ôn nhu, nam tử vốn là thần sắc khẩn trương liền thời gian dần trôi qua chìm yên tĩnh trở lại.

Sau đó ngủ thật say.

Cái này đã qua một năm, hần mặc kệ ở địa phương nào, đều ngủ không nổi, chỉ có đến nơi này, đã tìm được tâm linh an ủi, hần có thể an tâm ngủ lấy một giấc.

"Người giống như là một đầu giống như dã thú, tràn đầy cuồng dã, nhưng đã từ từ đem lòng ta chinh phục!" Thiếu nữ khóe miệng thời gian dần trôi qua nổi lên vẻ tươi cười, nam tử an tường đáng tươi cười khiến cho nàng hồi tưởng lại lần thứ nhất cùng nam tử gặp mặt tình cảnh.

Thiếu nữ là một cái phi thường xuất sắc tâm lý cố vấn sư, chuyên môn cho trong bộ đội những tâm lý kia tố chất không có khả năng người làm tâm lý phụ đạo đấy. Hoặc là những cái...kia lần thứ nhất sát nhân người, bọn hần luôn hội liên tục không ngừng làm ác mộng, trong đầu không ngừng xoay quanh sát nhân trong nháy mắt đó, Nhưng là những điều này đều là cần phải trải qua quá trình.

Lên làm đầu nói đem có một cái trọng yếu phi thường đích nhân vật muốn tới thời điểm, lòng của thiếu nữ không khỏi có chút khẩn trương, Nhưng là, đem làm nàng gặp được trước mắt người nam nhân này thời điểm, lại là có chút ngạc nhiên, tuổi của hần chỉ có mười tám tuổi, hơn nữa, trên mặt một mực mang theo cười xấu xa, người như vậy cần làm tâm lý phụ đạo sao?

Nhưng mà, đem làm nàng cùng nam nhân ở trước mắt tiếp xúc được càng sâu, nàng lại càng phát hiện mình thời gian dần qua hãm đi vào, với tư cách tâm lý cố vấn sư, là tuyệt đối không thể cùng người bệnh phát sinh cảm tình đấy, nhưng là nàng làm không được, nam nhân giống như là một cái Thẩm Uyên đồng dạng, một khi nàng ngã xuống trong đó, tự cũng đã không thể rút ra rồi.

"Có lẽ, người là ưng thuận đi qua mặt khác một loại sinh hoạt, mới có thể dứt ra đi ra!" Thiếu nữ nói xong, liền tại bệnh tình báo cáo trên sách viết lên một câu:

Không thích hợp làm tiếp bộ đội đặc chủng.

...

Long gia nhìn xem bệnh tình báo cáo trên sách lời bình, trên mặt thần sắc tựa hồ có chút mất tự nhiên, trước mắt tựa hồ còn không có có lớn lên nam tử nhìn xem Long gia, quan sát đến Long gia thần sắc biến hóa.

Long gia là bộ đội đặc chủng xuất ngũ xuống đây, hắn đã từng ly khai qua quân đội, nhưng là đem làm hắn tiếp xúc thế giới bên ngoài thời điểm, nhưng lại tràn đầy sợ hãi, vì vậy lại nhớ tới trong quân, đảm nhiệm một người viên điều hành trưởng quan, có thể làm được xuất ngũ người không nhiều lắm, Long gia tự là vì số không nhiều người bên trong đích một cái, cho nên hắn rất được mọi người kính trọng.

Long gia lấy bác sĩ tâm lý ở dưới lời bình, thật lâu không nói gì.

Trước mắt nam tử này danh hiệu U Linh, là một gã Súng Bắn Tia, đồng thời cũng là một người duy nhất yêu nghiệt cấp Súng Bắn Tia khác.

Yêu nghiệt cấp bậc tồn tại, bản lĩnh của hắn đã không chỉ là cực hạn tại đánh lén (*súng ngắm) một trên cổ rồi, hắn tại cận thân tác chiến cùng chiến lược bố trí phương diện mới có thể, cơ hồ đều là cả bộ đội đặc chủng trung cao nhất đây, người như vậy, Nhưng dùng không chút nào khoa trương mà nói, tự là một gã toàn tài.

Đã từng là một cái tên là "Thần sứ" bộ đội đặc chủng đội trưởng, nhưng là một năm trước, tại một lần chấp hành nhiệm vụ thời điểm, không biết xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, "Thần sứ" bộ đội đặc chủng cơ hồ toàn quân bị diệt, cũng chỉ còn lại có U Linh một người.

Bộ đội đặc chủng không có nổi danh, chỉ có danh hiệu, cho nên cho dù là chết rồi, cũng không người nào biết hắn tên thật. Long gia nhớ rõ chính là, cái này tiểu đội bên trong có một cái tên là chó săn, có một cái tên là đầu to, ngoài ra tự không nhớ rõ.

Bất quá, mặc kệ cái này tiểu đội đã tạo ngộ cỡ nào tổn thất lớn, Nhưng là "Thần sứ" tiểu đội danh tự đã sớm tại trong quân truyền ra, bọn hắn làm nhiệm vụ, trong quân căn bản cũng không có một tiểu đội có thể so với mà vượt, Nhưng tiếc chính là, hôm nay "Thần sứ" tiểu đội, giờ phút này cũng chỉ còn lại có đội trưởng cái này chỉ còn mỗi cái gốc tư lệnh.

Muốn bỏ qua một bên những... này không có nói, kỳ thật Long gia đã sớm hận không thể đem U Linh đá đi được rồi, bởi vì U Linh tại tất cả mọi người trong mắt, cái kia đều là một cái chính cống côn đồ, bộ hạ của hắn vẫn còn thời điểm, đánh nhau ầu ẩu đã sự tình làm không ít. Mà gần đây một năm, U Linh đại danh càng thêm là ở quân đội truyền ra, đùa giỡn nữ huấn luyện viên, nhìn lén nữ binh tắm rửa, say rượu nháo sự, còn đem tư lệnh công tử cho đánh cho. Nhưng là vậy có có thể như thế nào đây? Tư lệnh ngược lại lần nữa che chở, còn nói với tự mình, U Linh là một nhân tài, muốn hết mọi biện pháp lưu lại.

Vốn Long gia còn có rất nhiều lý do giữ lại đây, nhưng là bây giờ quân đội nổi danh nhất tâm lý cố vấn sư đều rơi xuống như vậy một cái lời kết thúc, vậy hắn tự không phản đối rồi.

U Linh hỏi dò: "Long gia, cái này, ta sớm xuất ngũ ưng thuận không khó a?"

"Là không khó!" Long gia đã trầm mặc một hồi, nói ra: "Thế nhưng mà, tiểu tử ngươi cần phải ly khai quân đội sao? Dùng ngươi công hiến, coi như là cho ngươi một cái thưởng tá chức vị cũng gánh chịu nổi."

Nam tử lúc đầu nói: "Ngươi biết ta không hứng thú với con đường làm quan thứ này đâu, cho nên, ngươi hãy để cho ta đi thôi!"

"Đi? Chẳng lẽ ngươi vẫn không rõ sao?" Long gia thở dài một tiếng, nói: "Chúng ta những... này hai tay dính đầy máu tươi người, căn bản là không thích hợp sinh hoạt tại xã hội này thượng đẳng, ngươi xem ta chính là một cái rất tốt ví dụ, năm đó vừa đi ra ngoài tự đánh chết người rồi, thiếu chút nữa ngồi tù, may mắn tư lệnh đem ta cứu được trở về, bằng không thì ta sớm đã bị xử bắn rồi."

Đối với Long gia cái này một bộ lý do thoái thác, U Linh cũng sớm đã nghe được ngán, cho nên giờ phút này là mắt nhắm tai nghe.

Long gia tận tình khuyên bảo dạy bảo một phen về sau, gặp U Linh như cũ là một bộ thái mái nhân nhả bộ dạng, không thể làm gì lúc đầu, hỏi: "Tốt, đã ngươi như vậy ưa thích đi ra bên ngoài, vậy ngươi nói cho ta biết, ngươi đi làm cái gì? Muốn văn bằng không có văn bằng, muốn lịch duyệt không có lịch duyệt, đi làm công nhân bốc vác sao?"

U Linh cười đùa nói: "Ta có thể không có nghĩ qua đi ra ngoài làm công đó à!"

"Vậy ngươi như thế nào sinh hoạt à?"

"Cái này liên do các ngươi đến an bài."

Long gia vừa buồn cười vừa tức giận, cuối cùng không thể không nói: "Phải giúp ngươi an bài cũng không phải việc khó gì, nhưng là ngươi nói mình không đi công tác, vậy ngươi muốn làm cái gì à?"

U Linh lúc này lại rất nghiêm túc nói ra: "Ta muốn đến trường."

"Đến trường?"

Đem làm Long gia đã nghe được U Linh cái này trả lời về sau, vừa mới uống đã đến trong miệng nước trà tự phun tới, vãi đầy mặt đất. Hắn dùng gần như xem quái vật ánh mắt nhìn U Linh, muốn cười, rồi lại cười không nổi. Người ta mỗi một bộ đội đặc chủng đã đi ra, muốn làm đều là như thế nào ở trong xã hội giả (kiếm được) nhiều tiền, như thế nào trái ôm phải ấp, tiểu tử này ngược lại tốt, lại muốn trở về đến trường?

U Linh gặp Long gia không Đại Tướng tìn, nói: "Cái này có cái gì kỳ quái, ta năm nay mới mười tám tuổi, đúng là đến trường đọc sách tốt thì giờ:tuổi tác, ta đã lớn như vậy, còn chưa bao giờ biết rõ đến trường tư vị đây này!"

U Linh một phen, Long gia cũng là rất có đồng cảm, bọn hắn như vậy bộ đội đặc chủng cũng không phải đến trường tòng quân về sau bị chọn trúng đâu, mà là đã mất đi thân nhân, từ nhỏ tiếp nhận phi thường nghiêm khắc huấn luyện, cho nên bọn hắn căn bản cũng không có cái gọi là sung sướng lúc nhỏ, ㊟(7) càng thêm không biết đến trường là cái gì.

Có lẽ là bởi vì U Linh lời nói xúc động Long gia ở sâu trong nội tâm một mực ấn núp đồ vật, hay hoặc giả là bởi vì Long gia cảm thấy U Linh đã không thể giữ lại rồi, cho nên cuối cùng Long gia hay vẫn là gật đầu đã đáp ứng. Cuối cùng còn vì U Linh an bài lỗi ra, về phần cái kia chỗ đặt chân rốt cuộc là ở đâu, U Linh không biết, nếu sự tình biết tiên tri lời mà nói..., vậy hẳn là nói cái gì cũng sẽ không đi đấy, bởi vì cái kia sẽ đưa hắn đưa đến một khác một đầu huyết tinh trên đường.

Ly khai Long gia vẫn phòng thời điểm, Long gia còn nói thêm: "Tiểu tử, ngươi nhớ kỹ, nếu ở bên ngoài chịu không được rồi, sẽ trở lại, chúng ta tại đây tùy thời đều hoan nghênh ngươi trở về đây."

Trở về?

U Linh trong nội tâm càng phát ra lạnh, hẳn sẽ không trở về, lại cũng sẽ không trở về rồi, tám cái huynh đệ mệnh đều chôn vùi tại đầu đó rồi, hẳn nơi nào còn có mặt lại trở về. Hơn nữa tám cái huynh đệ chết đều có chút không minh bạch đấy, U Linh thì càng thêm cảm giác mình uất ức rồi, cho nên hẳn nhất định phải ở bên ngoài kiến thế lực của chính mình lưới, kéo dài đến trong quân, sau đó tra ra chuyện này chân tướng.

"Huynh đệ của ta không thể chết vô ích đấy." U Linh ánh mắt càng phát ra thâm thúy rồi, mắt trái chỗ nhưng lại nổi lên nhất điểm hồng quang, đây là U Linh một bí mật, ngoài ra còn có hẳn tám cái huynh đệ biết rõ, nhưng là bọn hắn hiện tại cũng chết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2:: Baby cùng búp bê bơm hơi

? Lâm Giang thành phố, Lâm Giang trung học.

Sáng sớm, màn mưa bên trong đích Lâm Giang trung học, lộ ra như vậy mờ mịt lung, thỉnh thoảng có học sinh dính lấy dù che mưa lục tục tiến vào đến trong sân trường. Đây là buổi sáng bảy tám giờ gặp thời hậu, đúng là các học sinh sắp sửa đi học thời gian.

Tại đủ mọi màu sắc dù che mưa chính giữa, một gã người mặc một thân vải bạt áo somi nam tử nhưng lại hai tay trống trơn, không có dù che mưa, bắt quá trên người lưng cồng một cái đơn vai tay nải, tay nải cũng lộ ra có chút cũ kỹ rồi. Nam tử tựa như vậy ngơ ngác đứng tại trong mưa.

Đột nhiên xuất hiện một nhân vật như vậy, hấp dẫn đại bộ phận đến trường học sinh ánh mắt.

"Ồ, đây là nơi nào đến đồ nhà quê a, như thế nào đứng tại chúng ta cửa trường học ngăn người à?" Một đám ăn mặc váy ngắn áo sơ mi trắng học sinh nữ theo nam tử bên người đi qua, cũng không khỏi quay đầu lại nhìn xem cái này kỳ quái nam tử.

"Nhìn xem trên người hắn xuyên(đeo) cái kia một bộ quần áo, rốt cuộc là cái đó một cái niên đại đó a?"

"Không đúng vậy a, các người xem nhìn mặt hần, thoát nhìn còn rất soái (đẹp trai) đây này!"

"Ồi!!!, tiểu Thanh nha đầu kia suy nghĩ về tình yêu nữa nha! Như thế nào, vừa ý nhân gia, đi qua nhận thức thoáng một phát a!"

"Đi đi đi, các người tài sáng tạo xuân đầu rồi, các người những...này nha đầu chết tiệt kia!"

...

Nhìn xem một đám nữ hài tử cười toe toét đi tới trong sân trường, Lâm Tây Phàm xóa đi trên mặt vết nước, khoe miệng lộ ra một cái nụ cười xấu xa: "Đến trường thật tốt!"

Đột nhiên ——

Sau lưng vang lên một hồi tiếng bước chân dồn dập, Lâm Tây Phàm chưa tới kịp thối lui, sau lưng đã bị người đụng phải thoáng một phát!

"YAA.A.A..!"

Một tiếng thét kinh hãi, Lâm Tây Phàm hiểu kỳ xoay người sang chỗ khác, chỉ thấy một đứa học sinh bộ dáng thiếu nữ té lăn trên đất, váy bị lộn ướn một mảnh.

Lâm Tây Phàm xoay người đem thiếu nữ vịn mà bắt đầu..., xin lỗi nói: "Thực xin lỗi a, không có đụng tổn thương người đi?"

Thừa lúc đem thiếu nữ kéo lên đương lúc, Lâm Tây Phàm cũng lưu ý đã đến thiếu nữ dung mạo, nhưng lại không khỏi sâu hít sâu một hơi, chỉ thấy thiếu nữ làn da trắng nõn, ngọc bích tựa như trên khuôn mặt căn bản là nhìn không ra một tia khuyết điểm nhỏ nhất. Ngũ quan phối hợp rất tinh xảo, mắt to, mũi cao挺, miệng nhỏ, mấy cái này ngay cả bắt đầu tựu là tiêu chuẩn một cái Baby bộ dáng.

Lâm Tây Phàm thầm nghĩ trong lòng, nữ hài tử này như thế nào lớn lên như vậy a, theo liền đi tới trên đường cái đảm bảo đem trên đường cái nam nhân tròn đều câu đi nha.

Tóm lại, cô bé này đặt ở cái này mỹ nữ như mây Lâm Giang trung học, cũng tuyệt đối là một cái hoa hậu giảng đường cấp bậc đại mỹ nhân.

Baby vừa bị Lâm Tây Phàm kéo mà bắt đầu..., một bả liền đem Lâm Tây Phàm đẩy ra, tức giận nói: "Người đứng cái kia lộ chính giữa làm cái gì à? Người cho rằng người là cột điện à?"

Lâm Tây Phàm tiếp tục nói xin lỗi: "Cái này, thật sự xin lỗi á..., ta cái này không phải là không có chứng kiến người đi tới ư!"

"Người không có mắt à!" Baby một bên dùng khăn tay lau vấy của mình, một bên dùng ánh mắt trừng mắt Lâm Tây Phàm, tựa hồ muốn đem Lâm Tây Phàm cả một cái nuốt sống đồng dạng.

Lâm Tây Phàm bĩu môi giác [góc], cười nói: "Ta là mở to mắt con người rồi, Nhưng là không có trường ở sau ót, ánh mắt người trường sau đầu rồi hả? Như vậy đều đụng vào trên người của ta? Ồ, không đúng, người có phải hay không cố ý đụng ta sao? Vừa ý ta đi à nha?" Lâm Tây Phàm làm ra một rất bản thân say mê bộ dạng.

Thiếu nữ đến thời điểm quên mang dù che mưa, vì vậy cũng chỉ có một đường xông lại, đụng vào người về sau nàng cũng cảm giác mình không đúng, nhưng là mình nói như thế nào cũng là một đại mỹ nữ, cái này nam sinh đa hướng chính mình xin lỗi mấy lần sẽ chết à?

Hiện tại gặp đối phương dĩ nhiên là một bộ tự kỷ bộ dáng, không khỏi một hồi tức giận, vì vậy nói ra: "Thiếu buồn nôn người người, nhìn người cả người giống như là sinh ra thời điểm bị kẹp hư mất cái ót tựa như, vừa ý người đúng là mù lòa."

"Cho nên ta biết ngay, tình yêu nhưng thật ra là mù quáng đích!" Lâm Tây Phàm như cũ là tự kỷ mà nói.

"Oe một cái trước!" Baby khinh thường nói: "Tốt rồi, chẳng muốn với người cái này nào co quắp nói chuyện, hiện tại người làm ô uế vấy của ta, bồi thường tiền." Nói xong đem trắng nõn bàn tay nhỏ bé đưa ra ngoài, một bộ người không bồi thường tiền chúng ta không để yên bộ dáng.

Lâm Tây Phàm bình tĩnh nói: "Không bồi thường!"

"Người. . ." Baby hung dữ trừng mắt Lâm Tây Phàm, trừng lớn ánh mắt lại lại để cho Lâm Tây Phàm cảm thấy cùng Baby đặc thù càng thêm ăn khớp rồi.

Lúc này thời điểm, Baby sau lưng đi tới khác một cô thiếu nữ, thiếu nữ này vậy mà cũng là lớn lên một bộ kinh diễm bộ dáng, cuốn cuốn tóc, tinh xảo khuôn mặt, ngũ quan lớn lên đó là một cái tinh xảo, muốn nói đụng phải Lâm Tây Phàm thiếu nữ là Baby, như vậy đón lấy tới người này thiếu nữ tựu tuyệt đối là búp bê bom hơi rồi, giờ tay nhắc chân tầm đó, đều tản mát ra mê người diễm lệ, hai mắt thật to đã đã có được hồn xiêu phách lạc mị lực.

Lâm Tây Phàm nhìn trước mắt cái này hai cái xinh đẹp vạn phần, nhưng lại là mỗi người mỗi vẻ nữ hài tử, trong lòng một hồi bịch bịch nhảy loạn, trong nội tâm lại không khỏi nghĩ đến, đến trường thật tốt.

Búp bê bom hơi đem Baby kéo đến dù che mưa xuống, hỏi: "Tiểu viện, người làm sao vậy, như thế nào khiến cho đầy người vô cùng bản hay sao?" "Hừ, còn không phải lưu manh này làm chuyện tốt." Baby thờ phỉ phỉ chỉ vào Lâm Tây Phàm.

"Lưu manh?" Búp bê bom hơi nhìn xem Lâm Tây Phàm một bộ nông thôn đến đồ nhà quê bộ dáng, không khỏi hỏi: "Tiểu viện, hần phải hay là không đối với người làm cái gì?"

"Làm cái gì?" Baby vốn là sững sờ, lập tức trên mặt nhưng lại đỏ lên, đánh một cái búp bê bom hơi đầu vai, mang theo một tia ngượng ngùng, nói: "Thối mọn óng ánh, loạn nghĩ cái gì đầu này? Là cái này đồ lưu manh không biết phát cái gì thần kinh, đứng ở cửa trường học tựa như cái cột điện đồng dạng, hại ta đụng vào ngã sắp xuống rồi!"

Lâm Tây Phàm người vô tội khoát khoát tay, nói ra: "Ta cũng không phải điên, ta là tới trường học báo danh đến trường đấy, vừa rồi ta chỉ là đi chậm rãi

mà thôi, đi chậm rãi người tựa đưng, nếu đi tại trên đường cái, người tuyệt đối sẽ trở thành Lão Nhân số một sát thủ."

"Người. . ." Baby lại là một hồi tức giận.

Một bên, búp bê bom hơi kéo kéo Baby tay, cười nói: "Tốt rồi, tiểu viện, cái này nhanh đi học, việc này cứ định như vậy đi!"

"Thế nhưng mà hần..."

Baby chưa nói xong, búp bê bom hơi tựa cúi người tại Baby bên tai, thần thần bí bí nói: "Người cái này đàn nha đầu gấp cái gì đầu này? Người không có nghe hần nói muốn ghi danh tại đây trong trường học đọc sách sao? Cái gọi là nữ tử báo thù, mười ngày không muộn, chúng ta sớm muộn có cả cơ hội của hần đấy!"

Baby ngừng lại, cũng hiểu được có đạo lý, hơn nữa hiện tại muốn đi học, nàng đến trường lâu như vậy còn chưa từng có muộn qua đâu rồi, hiện bởi vì như vậy một tên muộn, không đáng.

Lập tức, Baby chuyển hướng Lâm Tây Phàm, hừ nói: "Đồ lưu manh, bốn đại tiểu thư hiện tại không so đo với người rồi!"

Lâm Tây Phàm mỉm cười, "Ta cũng không với người dạng này mặc lấy phim hoạt hình quần lót nha đầu so đo!"

"Phác "

Baby cùng búp bê bom hơi thiếu chút nữa đã bị Lâm Tây Phàm những lời này sợ tới mức phun nước miếng, đây là người nào a, quả thực chính là một cái lưu manh nha.

Baby còn muốn cùng Lâm Tây Phàm đến nước miếng đại chiến, nhưng là một bên búp bê bom hơi vội vàng giữ nàng lại: "Người nhẫn nại thoáng một phát, bằng không thì thật có thể đến muộn, muốn trả thù hần người còn sợ về sau không có cơ hội sao?"

Búp bê bom hơi vừa nói như vậy, Baby lại nhìn đồng hồ, khoảng cách đi học còn có 3 phút đồng hồ thời gian, vì vậy Baby tựa hung hăng tròn mắt nhìn Lâm Tây Phàm liếc, cùng búp bê bom hơi cùng một chỗ quay người giống như bay đi nha.

Nhìn xem hai người bóng lưng biến mất, Lâm Tây Phàm cười hắc hắc: "Hai cái tiểu tiểu nha đầu muốn cùng ta ngằm đấy, các người còn non lắm!"

Lâm Tây Phàm đi vào lùm cây và hướng tới sân trường, thường thường trường học nói, đối diện lấy đúng là dạy học cao ốc, nghe trong sân trường Ngọc Lan Hoa phát ra trận trận hương thơm, cảm thấy một hồi thư thái thích ý, đây chính là hần một mực hướng tới sinh hoạt.

Cùng đầm máu chiến đấu hăng hái ㊦(6) chiến trường bất động, tại đây không có máu tươi, không có ở lưỡi đao chạy về thủ đô đi cảm giác, chỉ có vô tận sung sướng.

Cùng tràn ngập đồng người chết chiến hào bất đồng, tại đây không có thi thể mùi hôi, không có ngày đêm ảm núp cái chủng loại kia tuyệt vọng, chỉ có cả vườn hương thơm.

"Xinh đẹp sân trường, ta tới rồi, xinh đẹp các hoa hậu giảng đường, ta tới rồi, thỉnh rộng mở ngực của người hoài, nghênh đón ta đến a!"

Trong sân trường, một hèn mọn bỉ ổi nam làm ra một cái ôm động tác, hơn nữa còn là mặt mũi tràn đầy bản thân say mê, đem làm đi qua đám người nghe thấy được hèn mọn bỉ ổi nam phát ra hèn mọn bỉ ổi cảm thán, nhao nhao cho hắn ném đi bạch nhãn, nghĩ thầm đây là nơi nào đến nào co quắp à? Chẳng lẽ là theo bệnh viện tâm thần trốn tới hay sao?

Môn Vệ lão đầu nhìn thấy Lâm Tây Phàm động tác về sau, cũng hơi hơi lau mồ hôi lạnh, nếu để cho như vậy tên điên ở trường học quấy rối, vậy hẳn phần này công tác đã có thể ném đi, vì vậy bước nhanh hướng Lâm Tây Phàm tiếp cận.

#####

Trên đường đi, hai nữ tâm thần bất định, muốn đi đến phòng học thời điểm, búp bê bom hơi rất cực an nại bất trụ, hỏi: "Tiểu viện, người sẽ không nói cho ta biết, hôm nay người mặc quần lót thật là phim hoạt hình a?"

Baby bị như vậy vừa hỏi, trên mặt lập tức đỏ lên, nhưng là hai người vẫn luôn là tốt nhất khuê mật, cho nên Baby thấp cúi thấp đầu, nhẹ nhàng một điểm.

"Sặc, không phải đâu! Người đến cùng bị cái kia lưu manh chiếm được ở đâu tiện nghi a!"

"Nói những gì đấy? Ở đâu có bị chiếm tiện nghi rồi!" Baby nói lời này tựa hồ có chút lực lượng chưa đủ.

"Vậy hẳn là làm sao biết người mặc phim hoạt hình quần lót hay sao?"

"Ta làm sao biết hắn, tóm lại, hiện tại bắt đầu không thể đề cái kia lưu manh, hừ!"

"Đúng, bị chiếm được tiện nghi là đủ thương tâm được rồi, cái kia không đề cập tới người chuyện thương tâm rồi."

"Ta đều có nói hay chưa bị chiếm tiện nghi!"

Baby phát ra một tiếng gào thét, nhưng là, ai mà tin đầu này?

Bạn đang đọc truyện *Bình Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3:: Lão sắc lang

? "Này, chàng trai, ta nói ngươi đây là làm gì vậy đây này?" Môn Vệ lão đầu đi đến Lâm Tây Phàm sau lưng, đập đánh một cái Lâm Tây Phàm bả vai.

Lão nhân này tuổi trẻ thời điểm đã từng tham gia (sâm) qua quân, cũng luyện tựu một bộ tốt thân thủ, hiện tại cũng là già những vẫn cường mãnh, cho dù là đối mặt 3~5 cái lưu manh, cũng không nói chơi. Cho nên, dù cho Lâm Tây Phàm bề ngoài giống như lớn lên rất rắn chắc, hơn nữa cũng là tiếp cận 1m8 mấy thân thể tử, nhưng là lão đầu tuyệt không sợ.

Trong nội tâm vừa mới biểu đạt cảm khái, chính vui vẻ lấy, lúc này thời điểm bị người đập bả vai, Lâm Tây Phàm trên mặt tối sầm, lập tức xoay người lại, muốn cho đối phương một cái hạ Mã Uy.

Đang ở đó sao quay người trong tích tắc, lão đầu nhìn thấy Lâm Tây Phàm trong mắt bắn ra đến tử ý, lập tức đằng đằng đằng liên tục rút lui vào bước, trong nội tâm ám khổ, má ơi, đây là nơi nào đến Sát Thần à?

Lão đầu bất kể thể nào nói, tuổi trẻ thời điểm cũng là bỏ qua chiến trường người, được chứng kiến không ít nhân vật lợi hại, nhưng là chỉ bằng vào một ánh mắt là có thể đem chính mình dọa lùi đấy, cái này vẫn là thứ nhất, nhưng là đối phương năm Kỷ Minh mình chỉ có mười bảy mười tám tuổi a! Cái kia một thân tử ý là nơi nào đến đây này? Nồng như vậy trọng tử ý, giống như là tại ngàn vạn trong đồng người chết bỏ ra tới đồng dạng.

Gặp đối phương là canh cổng lão đầu, Lâm Tây Phàm lúc này dùng có thể so với Xuyên kích trở mặt nhanh hơn thêm vài phần công phu, mặt truy cập tử tựu chất đầy đáng tươi cười, "Hi hi, lão nhân gia, xin hỏi cái này học sinh khoa ở nơi nào à? Ta là tới đến trường báo danh đây này!"

Lão đầu trực chỉ cách đó không xa một tòa cao ốc, nói ra: "Ngay tại lầu số năm lầu ba, đi lên là có thể nhìn thấy."

"Ha ha, cảm ơn lão nhân gia a, có rảnh thỉnh người uống rượu!" Nói xong, Lâm Tây Phàm liền nhanh chóng hướng về lầu số năm đi đến.

Lão đầu duỗi tay gạt đi mồ hôi trên trán, trong nội tâm muốn, người hay vẫn là đừng tìm ta rồi, một ánh mắt, không có bệnh tim đều bị người dọa ra bệnh tim đã đến, ta lão nhân gia trái tim không tốt, chịu không nổi a!

Lâm Tây Phàm rất nhanh liền đi tới học sinh khoa, học sinh khoa lão sư nhìn Lâm Tây Phàm trang phục, cũng không khỏi nhú mày, nhưng là học sinh thể nhưng mà trường học {Cây rụng tiền}, có người chủ động đưa tới tận cửa, nơi nào sẽ không thu? Vì vậy tựu vì Lâm Tây Phàm an bài lớp, liền gọi Lâm Tây Phàm đến tài vụ khoa trước giao nộp phí.

Đi tới tài vụ khoa cửa ra vào, Lâm Tây Phàm nhưng lại do dự rất lâu, không biết mình là không phải ưng thuận gõ cửa, bởi vì bên trong truyền tới là nhân loại lần thứ ba thể chiến, hơn nữa tình hình chiến đấu kịch liệt, địch ta lực lượng cách xa, tiếng la tuy nhiên áp lực, nhưng là tin tưởng chỉ cần bộc phát thành công, trận này chiến tranh là có thể vì nhân loại hậu đại làm ra cống hiến rồi.

Rốt cục, thanh âm ngưng xuống, đã qua một hồi, một gã Từ nương hơi già, nhưng là như trước bộ dạng thù mị vẫn còn nữ nhân đi ra, nàng nhìn thấy Lâm Tây Phàm về mặt cười xấu xa về sau, dọa được xanh cả mặt, sau đó cúi đầu bước nhanh đi nha.

"Không phải đâu, như vậy đều được? Xem ra hay vẫn là đem làm lãnh đạo tốt, có rảnh thời điểm còn có thể cày cấy dưới câu thông câu thông!" Lâm Tây Phàm tá ác nghĩ đến.

Lâm Tây Phàm đi vào văn phòng thời điểm, một nửa hói đầu, tuổi chừng 60 tuổi nam nhân ngồi ở trước bàn làm việc, chỉnh sửa sang lấy cà- vạt, xem hán đã bắt đầu nhả lên mặt giờ phút này lại vẫn có một tia ửng hồng, bởi vậy có thể thấy được vừa rồi đại chiến đến cỡ nào kịch liệt rồi.

Mà trông thấy đột nhiên xuất hiện Lâm Tây Phàm, tài vụ khoa chủ nhiệm Vương Chấn bình cũng là bị dọa đến không nhẹ, hấn cùng từ lệ như vậy không mình bạch quan hệ đã có đã hơn một năm rồi, nhưng là hai người một mực rất cẩn thận. Cái này không, hiện tại vừa lúc là học sinh đi học thời gian, cơ hồ sở hữu tất cả lão sư đều đi bẻ bộn rồi, cho nên bọn hấn mới dám trong phòng làm việc làm tiểu hoạt động, lại không nghĩ nửa đường giết ra cái Lâm Tây Phàm

Vương Chấn bình nhìn xem Lâm Tây Phàm, thừa dịp mà hỏi: "Xin hỏi, ngươi là?"

Lâm Tây Phàm đặt mông ngồi xuống Vương Chấn bình đối diện, khẽ cười nói: "Ngươi là Vương chủ nhiệm a? Ta gọi Lâm Tây Phàm, người trong nhà giúp ta an bài thỏa đáng, tới nơi này báo đọc cấp ba." Nói xong, Lâm Tây Phàm đem vừa mới tại học sinh khoa ký phát tờ danh sách, mặt khác còn có một chút quan tài tư liệu của mình bỏ vào Vương Chấn bình trước mặt.

"Học sinh?" Theo Lâm Tây Phàm quần áo thượng xem ra, Vương Chấn bình còn thật không có đem Lâm Tây Phàm cùng học sinh cái danh từ này kết hợp lại, hiện tại Lâm Tây Phàm, càng thêm như là tại công trường bắt đầu làm việc làm nông dân công. Bất quá, đem làm Vương Chấn bình chứng kiến một trương đề cử trên sách người giới thiệu dĩ nhiên là trường học trường học chủ tịch thời điểm, trong nội tâm cũng quả thực bị lại càng hoảng sợ.

Vương Chấn bình trên mặt dấu điểm thanh sắc, nhưng là nhưng trong lòng biết rõ tiểu gia hỏa này lại lịch không đơn giản a, ngược lại nhưng lại chột dạ mà hỏi: "Cái kia, Lâm Đồng học, ngươi tới nơi này đã bao lâu? Vừa rồi, Nhưng đều nghe thấy cái gì không vậy?"

Lâm Tây Phàm cười thầm, cái này lão sắc lang có tật giật mình rồi, lập tức bất động thanh sắc nói: "Vương chủ nhiệm, không biết ngươi là hi vọng ta nghe được cái gì, hay vẫn là không hi vọng ta nghe được cái gì đâu này?"

Vương Chấn bình sờ sờ trên trán chảy ra mồ hôi lạnh, nghĩ thầm tiểu tử này nói như vậy, cái kia tám phần là đã nghe thấy được. Nhưng là, đối phương nói như vậy, rất rõ ràng là muốn chính mình cho thấy một cái lập trường. Vì vậy, Vương Chấn bình tự cười làm lãnh nói: "Cái này, vốn là không có có đồ vật gì đó có thể nghe nhà. Lâm Đồng học, ta càng xem ngươi lại càng như là ta phương xa một cái chất nhĩ, nhìn xem đã cảm thấy thân thiết, về sau ngươi ở trường học có chuyện gì cho dù tìm ta, ta nhất định giúp ngươi dọn dẹp rồi."

Lâm Tây Phàm trong nội tâm thầm mắng cái này lão sắc quỷ, đây không phải chiếm tiện nghi của mình sao? Nhưng muốn về sau tại đây trong trường học có một chỗ dựa, làm việc cũng tự do rất nhiều, vì vậy cười nói: "Ta xem Vương chủ nhiệm ngươi cũng hiểu được rất thân thiết a, vậy sau này nếu là có phiền toái gì sự tình, ta đây cũng sẽ không khách khí."

Lời nói tuy nhiên nói như vậy, nhưng là Lâm Tây Phàm nhưng trong lòng đã đem cái này Vương Chấn bình tổ tông mười tám đời đều ân cần thăm hỏi một lần.

"Tốt! Tốt!" Vương Chấn bình ứng hai tiếng, tiến tới nhưng lại xoa xoa tay, nói ra: "Lâm Đồng học, ngươi xem, ngươi cái này học phí..."

"Ai ôi!!!, người xem ta, một cao hứng nên cái gì đều không nhớ rồi!" Nói xong, Lâm Tây Phàm giả bộ như đảo túi, thật lâu, trên mặt nhưng lại đỏ lên, "Ngượng ngùng" nói: "Vương chủ nhiệm, người xem, ta buổi sáng hôm nay đi ra ngoài quên mang trước rồi, không biết người được hay không được giúp ta trước đem lên, chờ ta lần sau lấy tiền trả lại cho người!"

Vương Chấn bình tâm trung thầm mắng, muốn không có tiền dám tới nơi này báo danh sao? Cái này rõ ràng chính là muốn xảo trá chính mình một số. Nhưng là, chính mình cái đuôi nhỏ tựa trong tay của đối phương đâu rồi, lập tức không thể không giả trang ra một bộ người hiền lành bộ dáng, cười nói: "Nhìn người, ta không phải nói có chuyện gì tìm ta sao? Người cái này không có tiền ta trước hết giúp người đem lên, người yên tâm được rồi!"

"Ha ha, cái kia cảm ơn người á..., Vương chủ nhiệm!"

Nhìn xem Lâm Tây Phàm cái kia dáng vẻ đắc ý, Vương Chấn bình nhưng lại giọt máu vì Lâm Tây Phàm trước kê lót chút ít tiền, trong lòng của hắn tỉnh táo, đây cũng là bánh bao thịt đánh chó một đi không trở lại rồi.

Ngồi vào hắn vị trí này đây, không nhiều không ít đều tham một ít đấy, nhưng là cũng không thể tham được quá phận, cho nên hắn dù cho không cần vì Lâm Tây Phàm ứng ra toàn bộ học phí, nhưng là những cái...kia đồng phục phí cùng sách vở phí lại không phải hắn có thể quản đấy, cho nên đứng là vẫn còn thua lỗ không ít.

Ngược lại, Vương Chấn bình gầy hạ một chiếc điện thoại, chuyển được về sau, liền vừa cười vừa nói: "Tiểu Phương a, các người lớp vừa muốn gia tăng một gã thành viên mới rồi. Vừa mới có một mới tới học sinh chuyển trường, học sinh khoa liên xếp vào đến các người lớp đã đến. Người tới tài vụ khoa bên này đưa hắn mang đi qua đi!"

Vương Chấn bình cúp điện thoại về sau, trên mặt hay vẫn là vui rạo rực đấy, tựa hồ đầu bên kia điện thoại nói chuyện không phải bộ hạ của hắn, mà là một khối giống như mật đường.

Mà khi cái kia tiểu Phương đi vào tài vụ thất về sau, Lâm Tây Phàm cũng rất cục biết Đạo Vương Chấn Bình cái kia phản ứng rất cuộc là vì cái gì rồi. Nguyên lai cái kia tiểu Phương là một đại mỹ nữ, tuổi chừng tại hai mươi ba hai mươi bốn tuổi tầm đó, dáng người cao gầy, đặc biệt là trên sống mũi một bộ màu đen gọng kính kính mắt, cả người thoát nhìn tràn đầy một loại văn phòng nữ lang bộ dạng thủy mị, đây tuyệt đối là số một đại mỹ nữ.

Vương Chấn bình vỗ vỗ Lâm Tây Phàm bả vai, hướng tiểu Phương lão sư nói nói: "Tiểu Phương a, cái này Lâm Tây Phàm tựa là xếp vào tại các người lớp chuyển trường học sinh. Lâm Tây Phàm a, ra, đây là của người Đại chủ nhiệm lớp, giáo Anh ngữ đấy, bởi vì các người chủ nhiệm lớp Lâm lão sư sanh con đi, cho nên tự do tiểu Phương lão sư tạm thời làm các người chủ nhiệm lớp."

"Phương lão sư tốt!" Lâm Tây Phàm hướng Phương lão sư gật gật đầu.

"Ân, Lâm Đồng học, người cái này liền đi theo ta!" Có lẽ là bởi vì chứng kiến Lâm Tây Phàm cùng Vương Chấn bình quan hệ tốt nguyên nhân, cho nên ngay tiếp theo Phương lão sư đối với Lâm Tây Phàm ấn tượng cũng không nên, nói xong cũng quay người đi trước. Lâm Tây Phàm bất đắc dĩ chỉ phải đuổi kịp.

Ngắm lại ứng ra xuống dưới một khoản tiền, Vương Chấn bình đó là một cái đau lòng a! Thế cho nên hắn nhìn xem Lâm Tây Phàm lúc rời đi, trong ánh mắt đều nhiều hơn vài đạo tơ máu.

Mà Lâm Tây Phàm xảo trá Vương Chấn yên ổn bút về sau, trong nội tâm vui rạo rực đấy.

Hai người trước cầm sách, dày đặc một chồng, trong đó ngữ mấy anh là tất [nhiên] khảo thi đấy, mặt khác còn có lịch sử, chính trị cùng địa lý, cái này ba quyển là cũng tương đối trọng yếu, bởi vì Lâm Tây Phàm báo đọc chính là lịch Sử Ban, cho nên văn khoa thành tích phải vượt qua kiểm tra, ngoài ra hóa học sinh vật các loại tựu quy đã đến khoa tổng hợp ở bên trong, tại kỳ thi Đại Học trung chiếm cứ điểm cũng không nhiều, cho nên sách vở thoát nhìn tựa hồ cũng nhỏ một chút điểm.

Bất quá, nhìn xem dày đặc một chồng sách, Lâm Tây Phàm hay vẫn là không khỏi phát ra một hồi cảm khái, cái này Trung Quốc dự thi giáo dục cũng không biết mai một bao nhiêu thiên tài.

Đi tới cấp ba năm lớp cửa ra vào, trên đường đi, Lâm Tây Phàm cũng biết cái này Đại chủ nhiệm lớp tên đầy đủ gọi là phương như, nhưng là phương như tựa hồ rất không chào đón Lâm Tây Phàm, cho nên Lâm Tây Phàm ㊟(7) cũng nhu thuận không nói lời nào.

Phương như cũng không có lại để cho Lâm Tây Phàm tại lớp học làm tự giới thiệu, chỉ vào lớp học so sánh dựa vào sau đích một cái ghế trống vị, nói ra: "Lâm Đồng học, ngươi cứ ngồi chỗ đó a!"

Lâm Tây Phàm sẽ không để ý, trực tiếp đi tới.

"Ồ, tiểu viện, ngươi xem, đây không phải là cái kia đồ nhà quê sao?"

Hai gã thiếu nữ nhỏ giọng thì thầm, hai người này đúng là Lâm Tây Phàm ở cửa trường học gặp phải hai cái đại mỹ nữ. Một thứ tên là Lưu Tiểu Viện, một thứ tên là Trần Mộng Oánh. Trần Mộng Oánh mắt sắc, Lâm Tây Phàm lúc tiến vào nàng liền phát hiện rồi.

Lưu Tiểu Viện nhìn xem Lâm Tây Phàm, nhưng lại hận đến nghiến răng ngửa đầu, vừa rồi cửa trường học làm cho ả ướt váy, hiện tại còn ả ướt đây này! Bây giờ nhìn gặp Lâm Tây Phàm vậy mà đi tới cùng mình cùng một cái lớp học, không khỏi ý nói: "Tốt, Thiên Đường có đường ngươi không đi, Địa Ngục không cửa ngươi xông tới, xem ta chờ một chút như thế nào thu thập ngươi!"

Lâm Tây Phàm không có trông thấy một bên vụng trộm âm hiểm cười hai cái tiểu nha đầu, giờ phút này vuốt cái kia khóa bàn, vuốt cái kia sách giáo khoa, cả người đang chìm đắm trong hạnh phúc đây này!

Bạn đang đọc truyện *Bình Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: : Hoa hậu giảng đường bằng

? "Huỳnh đệ, ngươi cái này thân quần áo là nơi nào đến đó a? Không phải là gia gia của ngươi cái kia một thế hệ truyền thừa a?"

Vừa mới ngồi xuống, Lâm Tây Phàm bên người một cái mang theo cận thị hạng nặng kính mắt đồng học liền hỏi. Lâm Tây Phàm quay người nhìn lại, gặp trên mặt của đối phương tràn đầy mỉm cười thân thiện, Lâm Tây Phàm cũng không có tức giận, cười nói: "Đây là ta tại vùng núi trung một mực ăn mặc đấy, là lão thổ một chút, nhưng là làm bạn ta đi qua rất nhiều cái xuân xanh, cảm tình sâu lắm!"

Cái kia đồng học nghe xong, còn tưởng rằng Lâm Tây Phàm đến từ rất nghèo khổ vùng núi, vì vậy vỗ vỗ Lâm Tây Phàm bả vai, nói ra: "Huynh đệ, hiện tại chúng ta tựu là bạn ngồi cùng bàn á..., buổi chiều ta cùng ngươi mua mấy bộ quần áo đi, như thế nào đây? Nếu không tiếp tựu tựu không lo ta là đồng học rầu~."

Lâm Tây Phàm gặp đối phương coi như là thành khẩn, biết rõ đối phương tuyệt đối không là vì đáng thương chính mình, mà là chân chính đem chính mình làm bằng hữu rồi, vì vậy, Lâm Tây Phàm liền gật đầu nói: "Tốt, dù sao ta buổi chiều còn muốn đi cắt cái tóc đầu rồi, lão sư nói rồi, trong trường học không thể lưu tóc dài."

"Àn, tóc của ngươi cũng đích thật là trường chút ít!" Cái kia đồng học nhìn xem Lâm Tây Phàm một đầu phiêu dật được cơ hồ muốn áo choàng tóc dài, kỳ thật trong lòng của hắn là có chút hâm mộ, bởi vì vì tóc của mình lại hoàng lại khô héo.

Ngược lại, cái kia đồng học còn nói thêm: "Đúng rồi, huynh đệ ngươi tên là gì, ta gọi Vương Lâm."

"Ta gọi Lâm Tây Phàm!"

"Ha ha, tất cả mọi người có một cái lâm chữ, không thể nói trước chúng ta năm trăm năm trước hay vẫn là một nhà đây này! Khó trách cảm thấy cùng huynh đệ ngươi là vừa thấy hợp ý rồi." Nói đến đây, Vương Lâm tựa hồ đột nhiên nghĩ tới điều gì, trong miệng lâm lâm: "Tây phàm, tây phàm, bát cháo? Ách, tên của ngươi gọi bát cháo?"

Lâm Tây Phàm cái trán hắc tuyến ứa ra, tại Vương Lâm lâm lâm tên của mình thời điểm, Lâm Tây Phàm cũng đã biết Đạo Vương lâm sẽ nghĩ tới như vậy một cái ngoại hiệu rồi. Nhưng cái này lại có thể thế nào đâu này? Danh tự là trong nhà này lão đầu tử khởi đấy, hiện tại chính mình ký danh tại lão đầu tử trong nhà, cũng chỉ phải đã tiếp nhận.

"Bát cháo, bát cháo tốt, vậy sau này ta gọi ngươi bát cháo nữa à!" Vương Lâm thập phần hưng phấn, thế cho nên nói chuyện âm điệu cũng cao rất nhiều. Thượng diện đang tại giảng bài phương như hưng hăng trọn mắt nhìn hai người liếc, Vương Lâm liền sợ tới mức cúi đầu.

Nhưng là, Vương Lâm tựa hồ là một cái không chịu nổi tính tình đích nhân vật, đã qua một hồi lại sinh động đi lên.

Vương Lâm nhỏ giọng nói: "Bát cháo, ta nói cho ngươi a, cái này phương như lão sư thế nhưng mà trường học phần đông nữ lão sư trung xinh đẹp nhất đấy, hơn nữa đến nay độc thân, cho nên cũng là phần đông nam lão sư truy cầu đối tượng. Lão Vương ta lần thứ nhất thấy nàng, tâm can nhi tựu bạch bạch nhảy không ngừng, động tâm không thôi a!"

Lâm Tây Phàm trắng rồi Vương Lâm liếc, tại Vương Lâm tại đây, cái này bát cháo ngoại hiệu chỉ sợ cứ như vậy ngồi thực rồi. Bất quá trong lòng của hắn lại là đang nghĩ, sân trường sinh hoạt như cũ là tốt đẹp như vậy, nếu là có như vậy một cái kẻ dờ hơi bạn ngồi cùng bàn, cũng chưa hẳn không phải một kiện làm cho người chuyện vui sướng tình.

"Như thế nào? Không muốn nói cho ta ngươi trông xem Phương lão sư một chút cũng không có động tâm ah!" Vương Lâm cười mờ ám nói.

"Đi một bên, ta là tới đọc sách đây!" Lâm Tây Phàm lật ra sách, cũng không để ý tới Vương Lâm nói cái gì, xem Vương Lâm người đã biết rõ, tuyệt đối là một cái máy hát, một khi mở ra sẽ rất khó thu thập được rồi.

Vương Lâm được cái mắt mặt, vì vậy cúi đầu xuống, nhưng là cái kia choáng nha cũng không phải đang đọc sách, mà là đang chơi điện thoại. Điện thoại để lại tại trong ngăn kéo, trong ngăn kéo để đó sách, nếu lão sư đến lời nói tự hướng trong sách như vậy một nhét, lão sư cũng tự không thể làm gì rồi.

Lâm Tây Phàm không để ý đến, cầm bút tiếp tục làm lấy bút ký, cái kia rất nghiêm túc thái độ, tại toàn bộ trong phòng học còn thật không có người so ra mà vượt hẳn. Trên lớp học giảng bài phương như vốn là gặp cái này mới tới học sinh ở trên lớp học cùng Vương Lâm nói chuyện, có chút bất mãn, nhưng là hiện tại gặp Lâm Tây Phàm vậy mà rất nghiêm túc làm lấy bút ký, cũng không khỏi đối với Lâm Tây Phàm người học sinh này lên tâm, dù sao học sinh thời nay, có thể chăm chú học tập thật đúng là không nhiều lắm đây này!

Lâm Tây Phàm tại rất nghiêm túc nghe giảng bài, làm bút ký, đột nhiên, một cái màu trắng đồ vật bay tới, mắt thấy màu trắng tiểu vật thể sắp sửa theo bên người sát qua, Lâm Tây Phàm thoáng sau ngoặt (khom), liền đem màu trắng tiểu vật thể bắt trong tay.

"Ồ, đó là cái gì à?" Màu trắng tiểu vật thể cũng đưa tới Vương Lâm chú ý, vì vậy đem đầu duỗi đi qua.

Lâm Tây Phàm bàn tay mở ra, một cái nho nhỏ giấy đoàn tự im im lặng lặng nằm ở cái kia.

Vương Lâm nói ra: "Không phải đâu? Nhanh như vậy đã có người cho ngươi truyền tờ giấy, cái này mị lực thật sự rất lớn a!"

Lâm Tây Phàm không nói, mở ra vo thành một nắm tờ giấy, chỉ thấy bên trong viết "Tan học đến trong thang lầu đến "

"Trong thang lầu?" Lâm Tây Phàm có chút khó hiểu, Vương Lâm lại nói: "Ngươi sẽ không đắc tội người nào a? Cái kia trong thang lầu thể nhưng mà một cái đại giá ầu đã tam giác khu vực đây, rất nhiều đồng học tâm đó kết thù kết oán rồi, cũng sẽ ở chỗ đó giải quyết đấy."

Nguyên lai là như vậy!

Lâm Tây Phàm nhìn về phía đang tại chăm chú làm bút ký Baby cùng búp bê bom hơi, hai người bọn họ giờ phút này cực lực che dấu, nhưng là Lâm Tây Phàm lại ở đâu lại không biết.

"Vương Lâm, cái kia hai cái Girl xinh đẹp tên gọi là gì à?" Lâm Tây Phàm dùng có chút thoáng một phát bên người Vương Lâm, hỏi.

Vương Lâm theo chỗ chỉ, nhất thời mặt mày hớn hờ, nói: "Ta còn tưởng rằng tiểu tử ngươi đối với mỹ nữ không ưa đâu rồi, nguyên lai là đã sớm nhắm ngay mục tiêu nhân vật, bất quá a, ta khuyên ngươi hay vẫn là sớm chút đem ý nghĩ này ném đi a, cái kia hai cái đại mỹ nữ có thể không phải chúng ta có thể trèo cao đấy."

"Ta chỉ hỏi ngươi tên của các nàng, ngươi nói nhầm nhiều như vậy làm gì?" Lâm Tây Phàm bất mãn nói.

Vương Lâm đùa cười một tiếng, nói: "Ta đây sẽ nói cho ngươi biết, làm cho ngươi đừng có hy vọng. Hai người kia ở bên trong, niên kỷ thoát nhìn tương đối nhỏ gọi Lưu Tiểu Viện, là Lâm Giang thành phố đệ nhất tập đoàn Thiên Phong tập đoàn chủ tịch con gái, người theo đuổi nàng nhiều hơn đi, nhưng

đều nhất nhất bị cự tuyệt rồi. Thứ hai tên là Trần Mộng Oánh, đây chính là một thân thể hiển hách đại gia tộc sinh ra đấy, nghe nói phụ thân của nàng là quân đội cao tăng. Mà nàng, càng thêm là một cái chộc không được bạo Lực Cuồng, đã từng có một tên mỗi ngày tặng hoa quần quít lấy nàng, nàng tức giận liền đem đôi phương đầu cũng đánh bại rồi, ở một tháng, lúc trở lại trên đầu còn cột băng bó đây này! Cái kia nam người nhà vốn cũng là kẻ có tiền, nhưng là thăm dò được Trần Mộng Oánh gia thế về sau, đơn giản chỉ cần cái rắm cũng không dám phóng một cái. Cho nên người không nên nhìn Trần Mộng Oánh cô nàng kia hình như là cả người lẫn vật vô hại bộ dạng, nhưng nàng mới được là một cái hung ác nhân vật."

"Không thể nào?" Lâm Tây Phàm âm thầm tắc lưỡi, ở cửa trường học gặp thời điểm, Lâm Tây Phàm còn cảm thấy cái này búp bê bom hơi đồng dạng Trần Mộng Oánh rất không tồi, hiện tại mới biết được, càng là người trăm mặt, lại càng là loại người hung ác a!

Vương Lâm còn nói thêm: "Bất quá, bất kể như thế nào, các nàng như cũ là trong trường học đại bộ phận sắc lang nữ thần, dù sao hai người đều là hoa hậu giảng đường trên bảng nổi danh người đâu!"

"Hoa hậu giảng đường bằng? Ở nơi nào có thể xem tới được à?" Lâm Tây Phàm đã đến chút ít hứng thú.

"Hắc hắc, cái này tại sân trường trên mạng là có thể trông thấy, bất quá cái kia đều là mọi người nói bừa đấy, nếu ta đến biên lời mà nói..., nhất định sẽ đem Phương lão sư cũng phóng tới trên bảng."

Lâm Tây Phàm không để ý tới đang tại hoa mắt si Vương Lâm, hỏi: "Cái này Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh hai người xếp hạng đệ mấy à?"

"Lưu Tiểu Viện thứ hai, Trần Mộng Oánh thứ ba." Vương Lâm nói xong, Vương Lâm Tây Phàm bên người dịch thoáng một phát, nhỏ giọng nói: "Cái này Lưu Tiểu Viện điều ngoa, Trần Mộng Oánh bạo lực, cho nên ta không thích lắm, nhưng nếu nói đến xếp hạng đệ nhất âm áp, vậy cũng tự tuyệt đối là đại chúng tình nhân rồi. Toàn bộ trường học, chỉ cần là giống đực động vật, đều đối với nàng động tâm đấy."

"Khoác lác đi a người!" Lâm Tây Phàm khinh thường mà nói, một cái nữ nhân, cho dù lại xinh đẹp, bất quá mị lực, cũng không có khả năng khiến cho tất cả mọi người thích hẳn.

Mà Vương Lâm gặp Lâm Tây Phàm không tin, càng thêm là tăng thêm ngữ khí, nói ra: "Ai thôi, không tin người đi hỏi hỏi người khác, nói không chừng người khác nói so với ta còn khoa trương đây này!"

"Âm áp xuất thân tại bình dân gia đình, có lẽ là bởi vì người nhà nghèo hài tử sớm biết lo liệu việc nhà nguyên nhân, âm áp một mực đều rất tự lập, ngay tại năm trước, nàng đang khẩn trương học tập ngoài, vậy mà tại bên ngoài chính mình làm một nhà trang phục công ty, hiện tại đã là sinh động được rồi. Tuy nhiên là như thế này, nhưng là nàng tuyệt không kiêu ngạo, đối với đồng học vẫn luôn là hòa ái dễ gần đấy, chưa bao giờ tự cao tự đại, bất kể là tướng mạo, làm người, âm áp tại Lâm Giang trung học đệ nhất mỹ nữ tên tuổi đều là hoàn toàn xứng đáng đấy."

"Thật sự có tốt như vậy sao?" Lâm Tây Phàm trong nội tâm thầm nghĩ: "Nếu cái kia gọi âm áp nữ hài tử thật sự tốt như vậy lời mà nói..., truy cầu thoáng một phát kỳ thật cũng là không sao đấy."

Đối với Lâm Tây Phàm cái này mỗi đêm ngủ đều làm ác giấc mơ gia hỏa mà nói, trở lại sân trường chính là vì có thể cho mình tìm một cái có thể dưỡng thương địa phương, nếu bên người bất quá một cái ôn nhu xinh đẹp tiểu mỹ nhân vì chính mình trấn an miệng vết thương lời mà nói..., vậy thì càng thêm tốt rồi!

Đang tại Lâm Tây Phàm trong nội tâm ước mơ lấy cái kia vô hạn mỹ hảo tương lai thời điểm, lại cảm giác được bả vai bị đẩy thoáng một phát, quay đầu xem thời điểm, lão sư phương như đã đi tới bên người.

"Ách, lão sư, có chuyện gì không?" Lâm Tây Phàm đầu giờ phút này có chút mơ hồ.

Lúc này, chung quanh học sinh trong miệng lại là đồng thời phát ra một hồi cười vang, phương như mặt càng thêm là một hồi tái nhợt, đơn giản chỉ cần đề lại phần nọ, hỏi: "Lâm Đồng học, ngươi hôm nay là ngày đầu tiên đến đi học, tinh thần tự không tập trung (đào ngũ) rồi, như vậy học tập sức mạnh như thế nào đuổi đến thượng hán bạn học của hán đầu này?"

Xem bên người Vương Lâm vẻ mặt xấu hổ bộ dạng, Lâm Tây Phàm tự nhiên biết rõ chuyện gì phát sinh rồi, vì vậy vội vàng nói: "Lão sư, thật sự thực xin lỗi, ta hạ ㊟(7) lần sẽ không đâu rồi!"

Phương như vốn đối với Lâm Tây Phàm ấn tượng cũng không phải là rất tốt, vừa rồi Lâm Tây Phàm chăm chú nghe giảng bài thời điểm nàng còn thoáng đổi mới chút ít, nhưng là không thể tưởng được chỉ chớp mắt lại mở lên đào ngũ đã đến. Gặp Lâm Tây Phàm nhanh như vậy lên đường xin lỗi, cũng là ngoài dự liệu của nàng, lại nhìn Lâm Tây Phàm thành khẩn ánh mắt, lập tức chỉ là hừ một tiếng, nói: "Chờ một chút tan học theo ta đến phòng làm việc của ta đi xem đi."

"Vâng, lão sư!"

Phương như trắng rồi Lâm Tây Phàm liếc, sau đó mới quay người đi rồi, tiếp tục trở về giảng bài.

"Tiểu tử ngươi vừa rồi đến cùng đang suy nghĩ gì à? Ta thấy ngươi nhiều như vậy hạ đều không có phản ứng." Vương Lâm ánh mắt như trước ở lại trên giảng đài, hiện tại vị trí này cơ hồ trở thành lão sư tiêu điểm, cho nên hán cũng không dám lung tung nói chuyện với Lâm Tây Phàm rồi.

Lâm Tây Phàm lắc đầu nói: "Không có, nghe lời ngươi khóa, nếu không có ngươi tại bên người nói hươu nói vượn, ta làm sao có thể phân thân."

"Ai, tiểu tử ngươi oan uổng người tốt a!"

Lâm Tây Phàm không có nghe Vương Lâm cầu nài, cách đó không xa hai cái trên chỗ ngồi, Baby cùng búp bê bom hơi đang tại vụng trộm cười.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5:: Xấu hổ phương như

? "Đình linh linh!"

Một hồi ồn ào tan học tiếng chuông vang lên, Lâm Tây Phàm liền buông xuống trong tay bút, đình chỉ bút ký.

Phương như giáo chính là Anh ngữ, đối với Lâm Tây Phàm mà nói, Anh ngữ trình độ cơ hồ so ra mà vượt tiếng mẹ đẻ, cho nên trong sách tri thức Lâm Tây Phàm là toàn đều biết, nghe càng thêm là tuyệt không có hết sức.

Mặc dù chỉ là nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi 10 phút, nhưng là phòng học bên trong đích đồng học tại lão sư tuyên bố tan học về sau, đều giống như lấy ra khỏi lồng hấp điều giống như liền xông ra ngoài, so khi đi học tinh thần tốt nhiều hơn.

Lâm Tây Phàm vốn định trước sửa sang lại thoáng một phát bút ký trước đây, nhưng là cảm nhận được trên giảng đài phương như ánh mắt, rơi vào đường cùng, chỉ phải rời ghế đi.

Vương Lâm xem Lâm Tây Phàm ly khai, rất có như xem Kinh Kha đi đâm Tần hoàng cái chủng loại kia trạng thái, bi thương nói: "Huynh đệ, người đi đi, vợ của người nhi có ta chiều cô đây này!"

Lâm Tây Phàm tức giận trừng Vương Lâm liếc, bước nhanh đi tới trên giảng đài, phương như cũng không nhiều lời nói, kẹp lấy sách vở đã đi ra phòng học. Lâm Tây Phàm không cách nào, chỉ phải đuổi kịp.

Cái này Lâm Giang trung học có lẽ là bởi vì có quá nhiều nhà giàu đệ tử có tên trong danh sách nguyên nhân, cho nên trường học phần cứng biện pháp phi thường ưu việt, như phương như vậy một cái nhỏ nhỏ Đại chủ nhiệm lớp, đều đã có một gian nhỏ nhỏ chuyên chúc văn phòng. Đem làm Lâm Tây Phàm bị phương như dẫn tới văn phòng về sau, Lâm Tây Phàm liền trở tay đóng cửa lại rồi.

"Ách, người làm gì thế đóng cửa?" Phương như còn chưa có bắt đầu răn dạy Lâm Tây Phàm, lại bị Lâm Tây Phàm hành vi lại càng hoảng sợ, xem Lâm Tây Phàm tóc thật dài, trên người còn lạp ở bên trong Lạp Tháp đấy, phương như trong nội tâm tự không tự kìm hãm được sinh ra thêm vài phần sợ hãi.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Ta chỉ là thuận tay đóng lại, nếu lão sư không thích lời mà nói..., ta đây mở ra tốt rồi." Nói xong tự làm bộ muốn đi mở cửa, nhưng là phương như nhưng lại khoát tay nói: "Không cần!"

Tuy là nói như vậy, nhưng là phương như hay vẫn là bảo trì cảnh giác. Trên mặt đồng thời lại bày ra một bộ uy nghiêm trạng thái, muốn dùng trấn này áp Lâm Tây Phàm. Lâm Tây Phàm trong nội tâm buồn cười, rõ ràng sợ hãi được phải chết, trên mặt lại giả trang ra một bộ không sao cả bộ dạng, nữ nhân này cũng quá sĩ diện rồi.

Hai người ngồi xuống về sau, Lâm Tây Phàm ngay tại phương như đối diện nhếch lên chân bắt chéo, bộ dáng kia cùng đi ra hỗn [lẫn lộn] được còn đồ không sai biệt lắm.

Phương như chán ghét nhìn Lâm Tây Phàm liếc, sau đó nói: "Lâm Tây Phàm đồng học, thỉnh đoan chính thái độ của người!"

"Ân, người nói đi, nghe đây này!"

"Người. . ." Phương như đó là một cái khí a, tiểu tử này căn bản tự không đem chính mình đặt ở trong mắt. Nhưng là nàng cũng biết học sinh thời nay

yếu ớt được rất đau rồi, đừng nói lão sư không dám quở trách, mà ngay cả chủ nhiệm nói chuyện với bọn họ cũng là hòa hòa khí khí đấy, quả thực liền đem học sinh đem làm Thành đại gia rồi.

Đặc biệt là tại đây Lâm Giang trung học, đại bộ phận học sinh không phải quan hệ đại tự là phú nhị đại, đệ tử như vậy đánh không được, mắng cũng không thể, nếu một mắng trách mắng cái gì tật xấu ra, có lẽ chính mình lão sư này coi như chấm dứt.

Phương như nghĩ đến trong nhà của mình còn chờ tiền xử dụng đây, nếu không có cái này công tác, cái kia trong nhà tự triệt để sa vào đến khốn cảnh trống. Lập tức cũng không khỏi không đề lại lửa giận, nói ra: "Vốn muốn ngươi là mới tới học sinh, lần thứ nhất phạm sai lầm còn chưa tính, nhưng là ngươi như vậy lần đầu tiên tới đi học tự cùng cùng Học Khai đào ngũ, ảnh hưởng nhiều không tốt, cho nên, lão sư hôm nay tự phạt ngươi trực nhật, cùng trực nhật học sinh cùng một chỗ quét rác."

"Cứ như vậy sao?" Lâm Tây Phàm hỏi.

"Cái gì cứ như vậy? Chẳng lẽ ngươi không phục?" Phương như trừng mắt Lâm Tây Phàm.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Không đúng vậy a, ta dùng là lão sư hội phạt được rất nặng, nguyên lai chỉ là trực nhật quét rác đơn giản như vậy, ngươi yên tâm đi, ta nhất định sẽ làm tốt."

"Không phải đâu, tiểu tử này tốt như vậy nói chuyện?" Phương như trong nội tâm thầm nghĩ, như vậy trừng phạt nếu đặt ở bạn học khác trên người, vậy khẳng định là đầy không tình nguyện đấy, nhưng là hiện tại Lâm Tây Phàm vậy mà như vậy đáp ứng, phương như ngược lại nhất thời phản ứng không kịp rồi. Trong mắt của nàng như vậy trừng phạt cũng không nhẹ được rồi, nhưng là nàng không biết Lâm Tây Phàm tại trong quân thời điểm, cái gọi là trừng phạt giống như đều là rất muốn chết đấy.

Vừa lúc đó, môn lại bị đột nhiên mở ra, một cái đầu duỗi tiến đến, trong miệng cười hi hi nói: "Tiểu bảo bối, ta..."

"Ân?" Người nọ vốn định kể một ít buồn nôn lời mà nói..., nhưng nhìn đã đến ngồi ở phương như trước mặt Lâm Tây Phàm thời điểm, dáng tươi cười đột nhiên tự cứng ngắt rồi, vội vàng đi đến, hỏi: "Phương như, thằng này là ai à? Giữa ban ngày các ngươi giam giữ môn ở chỗ này làm cái gì?"

"Đây là chuyện của ta, mắc mớ gì tới ngươi?" Phương như đối với cái kia nam nhân tựa hồ không phải như vậy cảm mạo, cho nên nói lời nói ngữ khí cũng có chút lạnh.

Nam nhân nhăn Mi Đạo: "Phương như, ngươi không được quên rồi, ta có thể là vị hôn phu của ngươi!"

Phương như phiền chán mà bắt đầu..., nói: "Đó là mẹ của ta nàng không thông qua sự đồng ý của ta lung tung đáp ứng đấy, ta có thể chưa từng có đã đáp ứng."

"Là thế này phải không? Tốt ta đây hiện tại tự đi hỏi hỏi bá mẫu, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Nam nhân nói lấy muốn quay người ly khai, cái này phương như nhưng lại nóng nảy, thoáng cái đứng lên, kêu lên: "Chu Kiến, ngươi trở về, mẹ của ta vừa mới ra viện, ngươi không thể gây nàng sinh khí!"

Chu Kiến cười lạnh lạnh nói: "Muốn ta không gây nàng sinh khí cũng có thể, đêm nay cùng ta cuộc hẹn."

Phương như một hồi tức giận, nhưng là trong nội tâm lại sợ hãi cái này Chu Kiến đi tìm mẹ của mình nói chuyện này, nàng tình trường mẹ của mình là một cái dạng gì người, mặc kệ tự người nói cái gì, nàng đều tuyệt đối là đứng tại Chu Kiến bên kia đấy. Cho nên hay vẫn là nhẫn nại ra rồi, bắt đắc dĩ gật đầu, nói ra: "Buổi tối tan học người gọi điện thoại cho ta."

"Ha ha, đây mới là của ta lão bà ngoan nha." Chu Kiến thay đổi một cái khuôn mặt tươi cười, ngược lại ánh mắt đã rơi vào Lâm Tây Phàm trên người, lại là hỏi: "Phương như, ai vậy?"

"Cái này là đệ tử của ta, chẳng lẽ người đây cũng muốn quen sao?" Phương như khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch.

"Học sinh?" Chu Kiến xem Lâm Tây Phàm một thân trang phục, cảm thấy Lâm Tây Phàm càng giống là một cái nông dân công, nhưng là dùng Lâm Tây Phàm niên kỷ xem ra, là học sinh tỷ lệ cũng là rất lớn, cũng không biết vì cái gì, Chu Kiến xem Lâm Tây Phàm bộ dạng tự là cảm thấy rất không vừa mắt, vì vậy đi đến Lâm Tây Phàm trước mặt, nói: "Tiểu tử, người tên là gì?"

Lâm Tây Phàm nói: "Ta gọi Aba!"

"Aba? Vậy người họ gì đây này?" Chu Kiến hỏi.

Lâm Tây Phàm không đáp hồi lại: "Vậy người lại là họ gì đây này?"

Chu Kiến dương dương đắc ý nói: "Ta họ Chu, là các người lão sư vị hôn phu."

"Ta đây cũng họ Chu!" Lâm Tây Phàm cười hi hi nói: "Người vừa rồi cũng gọi ta một tiếng cha rồi, ta đây muốn chúng ta phụ tử cũng có thể là cùng họ được rồi, cho nên ta cũng họ Chu."

"PHỐC!" Chu Kiến chưa trì hoãn qua thần ra, phương như cũng đã bật cười.

Có lẽ là Chu Kiến đầu so sánh không dùng được nguyên nhân, Tần Dương nói một câu như vậy lời nói về sau vài giây đồng hồ ở trong, hắn hay vẫn là sững sờ sững sờ đấy, hồi tưởng vừa rồi đối thoại, hắn mới hoàn toàn tỉnh ngộ, phần nộ ngoài một phát bất được Lâm Tây Phàm cổ áo, hung dữ quát: "Tiểu tử, người cái này là muốn chết, người biết ta là ai không?"

Phương như kinh hãi, lúc này mới nhớ tới chính mình vừa rồi không nên cười đấy, sợ Chu Kiến sẽ đem Lâm Tây Phàm đánh cho, lập tức quát: "Chu Kiến, người muốn điều gì? Hắn là đệ tử của ta, người nhanh lên buông hắn ra!"

"Hừ, là tiểu tử này muốn chết, trách không được ta!"

Đối mặt hai người, Lâm Tây Phàm ngược lại như một cái không có việc gì người đồng dạng, lạnh lùng nói: "Buông ra tay thú của người, bằng không thì ta đem chúng phế đi."

"Haha, tiểu tử thật đúng là không biết chữ chết viết như thế nào đâu này?" Chu Kiến nói xong, cái tay còn lại muốn đi phiền Lâm Tây Phàm cái tát,

"BA~" một tiếng trầm đục, Chu Kiến bàn tay lớn bị Lâm Tây Phàm bắt được, ngay sau đó, Lâm Tây Phàm dùng sức uốn éo, Chu Kiến trong miệng tự phát ra tiếng như heo thanh âm. Nhưng đón lấy, Lâm Tây Phàm dùng đầu gối vọt tới Chu Kiến bụng dưới, thanh âm tự im bật mà dừng, Chu Kiến muốn gọi cũng kêu không được rồi.

Phương như cuồng quát đã đi tới, nhìn xem té trên mặt đất Chu Kiến, Chu Kiến giờ phút này mặt đã phát xanh, xem ra thật sự bị đánh được rất nghiêm trọng.

"Lâm Tây Phàm, ngươi như thế nào đánh hắn? Hắn là lão sư đến đây!" Phương như cuồng quát đem Chu Kiến theo trên mặt đất vịn mà bắt đầu..., trên mặt trách cứ, nhưng là nhưng trong lòng thì kinh ngạc, cái này Chu Kiến là thể dục lão sư, thể trạng cũng là tại phần đông thể dục lão sư trung tốt nhất, bình thường ba bốn người cần bản là gần không được thân thể của hắn, bây giờ lại bị Lâm Tây Phàm mấy lần đánh cho quắn trên mặt đất, chuyện như vậy thật sự là làm cho người rất ngoài ý muốn rồi.

"Là thằng này muốn chết, trách không được ta." Lâm Tây Phàm lạnh mắt thấy bộ mặt đang tại rút gân Chu Kiến, hắn mặc dù nói không lên rất có tính thần trọng nghĩa, nhưng là người như vậy cận kề, không đã muốn mạng của hắn cũng đã xem như nể tình rồi.

Phương như bất đắc dĩ, hiện tại cũng không phải trách cứ Lâm Tây Phàm thời điểm, lập tức liền đi ra bên ngoài gọi tới vài tên nam giáo sư cùng một chỗ đem Chu Kiến mang đến phòng y vụ. Những cái...kia nam giáo sư cũng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng nhìn gặp Chu Kiến cái này bộ dáng, nhớ tới Chu Kiến bình thường tự cho là đại thiếu gia tự ngang ngược can rở bộ dạng, mọi người nhưng trong lòng thì vui vẻ cực kỳ.

Bất quá, tiễn đưa tới phòng cứu thương về sau, phương như nhìn vài tên nam giáo sư ánh mắt nhưng có chút không tự nhiên lại rồi. Phương như cũng không phải đồ đàn, nàng biết rõ những cái...kia ánh mắt của người trung chỗ bao hàm ý tứ.

Chu Kiến bị một đệ tử đánh cho, nhưng là chuyện đã trải qua bọn hắn cũng không biết, bọn hắn chỉ biết là Chu Kiến một mực tại đối phương như triển khai quần quật chặt lấy truy cầu, hiện tại Chu Kiến bị đánh, có lẽ học sinh kia cũng đang theo đuổi phương như, cho nên hai cái tình địch gặp mặt, hết sức đỏ mặt, cho nên tự làm...mà bắt đầu. Học sinh truy cầu lão sư sự tình, ở trường học cũng không coi vào đâu mới lạ sự tình, học sinh đánh lão sư, mọi người cũng quá quen thuộc.

Vì né tránh những cái...kia kỳ quái ánh mắt, phương như cuồng quát ly khai, trở lại văn phòng.

Vào cửa, lại trông thấy Lâm Tây Phàm đang ngồi ở vị trí của mình, không coi ai ra gì xem sách, không khỏi vừa bức mình vừa buồn cười, nói ra: "Ngươi đắc tội Chu Kiến lại vẫn như vậy nhàn nhã, xem ra lai lịch của ngươi cũng không nhỏ a!" Bởi vì Lâm Tây Phàm là chủ nhiệm giới thiệu tới, tuy nhiên mặc trên người không biết cái gì niên đại quần áo, nhưng là nói không chừng người ta là giả heo ăn thịt hổ đây này!

Lâm Tây Phàm cười nói: "Dù sao đánh không chết hắn, yên tâm đi!"

Phương như lác đầu cười khổ, tiến tới nói ra: "Tốt rồi, ta cũng không nói ngươi rồi, ngươi tới trước hậu cần khoa đi lĩnh một bộ mới đồng phục, sau đó trở về đi học a, nhưng là ngươi tốt nhất nhớ kỹ, tại ta chỉ huy trực ban trong lúc, nhất định phải tuân thủ kỷ luật, biết không?" Trải qua Chu Kiến sự tình về sau, phương như đối với Lâm Tây Phàm ấn tượng nhưng lại có chỗ chuyển biến tốt đẹp rồi, tuy nhiên thắng này rất bạo lực, nhưng là coi như là người nam tử hắn.

"Thế nhưng mà, ta không biết hậu cần khoa ở nơi nào a!" Lâm Tây Phàm biết rõ phương như là trải qua Chu Kiến cái kia sao một việc sự tình, đã không có mắng chửi người tâm tình, hắn cũng không muốn tiếp tục ở chỗ này dừng lại.

Phương như nói ra: "Ngay tại thứ ba tòa nhà lầu lầu ba, chỗ đó có một cái quần hậu cần a di, ngươi đi tìm nàng thì tốt rồi."

"Cảm ơn lão sư!" Lâm Tây Phàm lên tiếng, đi tới cửa bên ngoài ㊟(8) thời điểm, lại giả vờ qua thân ra, nói ra: "Lão sư, có chuyện quên nhắc nhờ người rồi." Lúc nói chuyện còn đối phương như nháy mắt.

"Chuyện gì?" Phương như khó hiểu hỏi, trong nội tâm cũng có chút chíp bông đầy, như thế nào Lâm Tây Phàm hiện tại ánh mắt là như vậy trần trụi đây này?

Lâm Tây Phàm cười nói: "Tự là người trong ngăn kéo cái kia dạng thứ đồ vật không muốn thường dùng, nếu lần sau cần rồi, người tìm ta cũng có thể đây." Dứt lời, quay người ly khai.

"Trong ngăn kéo đồ vật?" Phương như khó hiểu kéo ra ngăn kéo, nhìn thoáng qua nhưng lại lập tức náo loạn một cái đồ thăm mặt, nguyên lai bên trong chính là một cái tình thú trong tiệm mua nữ dùng mát xa bông, "Thối Tiểu Linh, vậy mà đem vật như vậy thả ta tại đây, xem ta buổi tối trở về như thế nào thu thập người!"

Ngược lại lại muốn, vừa mới Lâm Tây Phàm lúc rời đi còn nói lần sau cần tìm hắn, trời ạ! Nói như vậy vậy mà cũng nói được lối ra, cái này học sinh quả thực chính là một cái lưu manh.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6:: Bạo lực học sinh

? Lầu ba đến lầu bốn thang lầu chỗ rẽ trong thang lầu lên, giờ phút này chính tụ tập bảy tám người, mỗi người đều tại thôn vân thổ vụ hút thuốc, xem ra tựa hồ rất hưởng thụ.

Xem những người này trang phục, rất rõ ràng tự là trong trường học tên du thủ du thực học sinh ra, những người này bình thường đi học đọc sách thời điểm đều là không có chính hình đây, nói đến đánh nhau uống rượu các loại thứ đồ vật nhưng lại rất cảm thấy hứng thú. Bởi vì Lâm Giang trung học quá nhiều phú nhị đại quan nhị đại tồn tại, cho nên đối với những...này, lão sư cũng không lớn dám quản.

Trần Vĩ Dương hiện tại rất đặc ý, bởi vì hắn truy cầu Lưu Tiểu Viện đã một năm rồi, nhưng là Lưu Tiểu Viện đối với hắn vẫn luôn là ôn hoà đấy. Mà ngay mới vừa rồi khi đi học, hắn nhận được Lưu Tiểu Viện ném tới tờ giấy nhỏ, nói muốn giáo huấn thoáng một phát cái kia mới tới đồng học. Tuy nhiên không biết Lưu Tiểu Viện cùng cái kia mới tới đồng học đến cùng có cái dạng gì ăn tết (quá tiết), nhưng là hắn biết rõ, cái này chính là nịnh nọt Lưu Tiểu Viện một cái cơ hội tốt, không thể nói trước như vậy có thể cùng Lưu Tiểu Viện có tiến thêm một bước tiếp xúc đâu này?

Cái này choáng nha từ dưới khóa bắt đầu vẫn chính mình ý dâm lấy, Nhưng là, tại trong thang lầu thượng đẳng trọn vẹn 10 phút sau, nhưng như cũ không gặp Lâm Tây Phàm đã đến, hắn tạm thời kéo tới tiểu đệ đúng lúc này cũng có chút bất mãn, "Trần thiếu, tiểu tử kia đến cùng tới hay không đó a?"

"Cái này, ta làm sao biết à?" Trần Vĩ Dương có chút lực lượng chưa đủ.

"Sặc, tiểu tử kia rốt cuộc là cái gì địa vị a, thậm chí ngay cả Trần thiếu mặt mũi của ngươi cũng không để cho, chán sống a?" Một cái tai thượng đeo vòng tai, trên đầu tóc nhuộm thành vàng óng ánh học sinh nói ra.

"Đoán chừng là bị dọa đến không dám tới a!" Trần Vĩ Dương nói ra: "Xem trên người hần xuyên(đeo) cái kia một bộ quần áo đã biết rõ hần là một cái dựa vào thành tích thi được trường học của chúng ta nghèo kiệt xác, cho nên nghe được có người ước hần tới nơi này, hần hần là sợ tới mức co đầu rút cổ tại phòng học trứng."

Vòng tai nam khoe miệng co giật thoáng một phát, nói đến: "Trần thiếu, cái kia làm sao bây giờ à? Ta mang theo huynh đệ cùng một chỗ đi ra, cũng không thể cứ như vậy coi như hết? Nếu không huynh đệ chúng ta hiện tại liền vọt vào đi phòng học đem tiểu tử kia bị đánh một trận dừng lại(một châu)."

"Đừng a!" Trần Vĩ Dương lập tức tự luống cuống, những người ở trước mắt trong nhà trường học lưỡng mặc kệ đấy, Nhưng là mình không giống với a, ở trường học thời điểm còn có thể hung hăng can quấy thoáng một phát, nhưng là sự tình nháo đại truyền về tới chính mình phụ thân trong tai, chỉ sợ mình cũng không cần ở chỗ này ở lại.

Cuống quít khoát tay, nói: "Nếu không như vậy đi? Các ngươi về trước đi, các loại giữa trưa tan học thời điểm chúng ta lại ở cửa trường học chán hần." Nói xong Trần Vĩ Dương liền từ trong ví tiền móc ra một chồng trăm nguyên tiền giá trị lớn, nhét vào vòng tai nam trong tay, nói ra: "Đây là cho các ngươi vất vả phí, các ngươi ca mấy cái tiêu khiển thoáng một phát, buổi trưa ta không cho các ngươi gọi điện thoại a!"

Vốn định cứ như vậy bị Trần Vĩ Dương chi đi ra, nếu khung không có đánh thành tự nếu như vậy ly khai, vòng tai nam cũng không biết muốn như thế nào cùng huynh đệ của mình bàn giao(nhấn nhủ), hiện tại gặp Trần Vĩ Dương trong tay một chồng trăm nguyên tiền giá trị lớn, vội vàng nhận lấy, cười hi hi lấy "Trần thiếu, ngươi quá khách khí, tốt, chỉ cần ngươi có cái gì phân phó đấy, gọi điện thoại là được rồi, ta Tiểu Bá Vương theo gọi theo đến!"

"Thôi đi kung..., tự ngươi cái kia choáng nha điểm này bốn sự cũng gọi là Tiểu Bá Vương? Bất quá chính là một cái tên du thủ du thực tên côn đồ mà thôi." Trần Vĩ Dương trong nội tâm khinh thường, hần ngược lại không hội đau lòng điểm này tiền, nhưng là nghĩ đến cái kia mới tới tiểu tử vậy mà không nể mặt tự mình, cái này chính mình trở về còn không biết muốn như thế nào cùng Lưu Tiểu Viện bàn giao(nhấn nhủ) đây này!

Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh hai người vừa mới tan học tự đi ra phòng học, vụng trộm ngắm lấy trong thang lầu, tự là hi vọng trông thấy Lâm Tây Phàm người kia bị đánh thành đầu heo bộ dạng.

Làm cho các nàng thất vọng đúng là thăng đến chuông vào học vang lên, Lâm Tây Phàm như trước không có ở trong thang lầu xuất hiện, vì vậy hai người có vẻ về tới phòng học, lại không thể tưởng được trong phòng học, Lâm Tây Phàm đã an ổn đầu ngồi tại vị trí trước đọc sách rồi. Mà đợi thêm một hồi nữa, trông thấy Trần Vĩ Dương cũng là theo đầu ủ rũ đi đến, hai người càng thêm buồn bực.

Lưu Tiểu Viện nhìn xem Lâm Tây Phàm, quả thực có một loại hận không thể ăn tươi hần xúc động.

Trần Mộng Oánh ở một bên an ủi: "Tiểu viện, không sợ, cơ hội luôn sẽ có đấy, các loại tiếp theo bắt được cơ hội, nhất định khiến ngươi đem tiện nghi chiếm trở về."

"Ân!" Tức giận bên trong đích Lưu Tiểu Viện lên tiếng, lập tức nhưng lại kịp phản ứng, nói: "Nói tất cả ta không có bị hần chiếm tiện nghi."

"Ân, ta tin ngươi."

"..." Nhìn xem ngoài miệng nói xong tin chính mình, nhưng là khóe miệng nhưng lại một mực bảo trì nhếch lên Trần Mộng Oánh, Lưu Tiểu Viện chỉ phải bó tay rồi.

Lâm Tây Phàm vừa mới ngồi xuống, bên người Vương Lâm tựa về mặt tò mò hỏi: "Bát cháo, ngươi mới vừa rồi không có đến trong thang lầu nơi nào đây à?"

"Ta tại sao phải đây?" Lâm Tây Phàm về mặt nghi hoặc hỏi.

"Ách!" Vương Lâm đang lúc bị Lâm Tây Phàm lời nói sắc ỡ, bất quá Lâm Tây Phàm nói được cũng đúng a, ai nói người ta ước nhất định phải muốn đi đó a! Vì vậy Vương Lâm nói ra: "Tính toán tiểu tử ngươi đủ ngu, nói cho ngươi biết, vừa rồi ta là muốn lấy cho ngươi trợ trận đi đấy, bởi vì tại trong thang lầu chờ ngươi chính là Trần Vĩ Dương tên kia, tên kia phải dựa vào lấy trong nhà hai cái tiền khi để người. Hừ..."

Không thể tưởng được chính mình cùng Vương Lâm mới mới vừa quen, Vương Lâm tự nguyện ý cùng chính mình nằm cái này tranh vào vũng nước đục, Lâm Tây Phàm trong nội tâm đối với Vương Lâm hảo cảm cũng tùy theo gia tăng, vì vậy vỗ vỗ Vương Lâm bả vai, nói ra: "Ngươi yên tâm đi, ta không có việc gì đấy."

Suốt một cái buổi sáng thời gian, Lâm Tây Phàm đều tại rất nghiêm túc làm lấy bút ký, cả một cái ba đệ tử tốt bộ dạng.

Đem làm chuông tan học lần nữa vang lên, Vương Lâm mới từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, khóe miệng còn có thể ác chảy nước miếng. Vừa rồi Lâm Tây Phàm không cùng hắn nói chuyện, hắn cũng chỉ phải trong đầu buồn bực ngủ say, hiện tại ra về, hắn lại sinh long hoạt hổ đứng lên, nói ra: "Bát cháo, đi, chúng ta ăn cơm đi."

Lâm Tây Phàm gật gật đầu, tương thư cùng vừa mới phát đồng phục thu thập xong, hai người rồi đi rồi phòng học.

Trần Vĩ Dương nhìn xem Lâm Tây Phàm ly khai, vội vàng móc ra điện thoại, bấm một chiếc điện thoại, thần thần bí bí nói: "Tiểu Bá Vương, hiện tại tới cửa các loại..., tên kia rất mau ra đây rồi."

Cửa trường học, vòng tai nam Tiểu Bá Vương về mặt hưng phấn, vừa mới khi đi học, Trần Vĩ Dương đã phát tài một ** tây phàm ảnh chụp cho hắn, nhìn xem Lâm Tây Phàm tại chăm chú nghe giảng bài đồng thời, khóe miệng lại vẫn mang theo một tia mỉm cười, Tiểu Bá Vương thầm nghĩ, tiểu tử này lớn lên tựa là một bộ tìm đánh bộ dáng.

Một đám tiểu lưu manh mô hình (khuôn đúc) người như vậy ở cửa trường học trái xem phải xem đấy, những cái...kia tan học đi ra học sinh xem xét đã biết rõ chỉ sợ phải có sự tình đã xảy ra, nữ sinh thấy tựa rất xa né tránh, nhưng là nam sinh lại có chút hăng hái chờ xem kịch vui.

Xa xa, một chiếc xe bản dài kiểu xe thương vụ lên, hai người bốn con mắt chăm chú nhìn chằm chằm cửa trường học xem, Lưu Tiểu Viện về mặt hưng phấn, mà Trần Mộng Oánh nhưng lại một hồi cười khổ, cũng chỉ có Lưu Tiểu Viện nhỏ như vậy Ác Ma, mới thích xem trường hợp như vậy.

Lâm Tây Phàm cùng Vương Lâm vừa nói chuyện, một bên hướng cửa trường học đi, vừa vừa đi đến cửa khẩu thời điểm, mấy người liền đem hai người đường đi ngăn chặn, Lâm Tây Phàm nhìn thấy những người này trang phục về sau, chau mày, cũng biết lai giả bất thiện.

"Tiểu tử, chúng ta Trần thiếu có một số việc muốn cùng ngươi nói chuyện, đến bên kia trong hẻm nhỏ a!" Tiểu Bá Vương nhìn thấy Lâm Tây Phàm một thân trang phục về sau, trên mặt khinh thường chỉ tình càng lớn, nghĩ thầm nhân vật như vậy Trần thiếu cần coi trọng như vậy sao?

Lâm Tây Phàm nghĩ thầm chính mình hôm nay duy nhất đắc tội người cũng chỉ có Lưu Tiểu Viện rồi, cho nên rất dễ dàng sẽ đem hai kiện sự tình liên hệ cùng một chỗ.

Lập tức, Lâm Tây Phàm lạnh lùng nói: "Ngươi ngăn trở đường của ta."

"Cái gì?" Tiểu Bá Vương không thể tưởng được Lâm Tây Phàm đúng lúc này lại vẫn như vậy chảnh, lập tức đi về hướng trước hai bước, đứng ở Lâm Tây Phàm trước mặt, Nhưng là cái này mới phát hiện Lâm Tây Phàm cao hơn tự mình một cái đầu, vì vậy lại vội vàng lui về phía sau hai bước, nói ra: "Tiểu tử, ngươi biết ta là ai không? Cũng dám như vậy nói chuyện với ta..."

"Ta đéo cần biết ngươi là ai, cút ngay." Lâm Tây Phàm lúc này thời điểm trên mặt nhưng lại phủ lên dáng tươi cười, Tiểu Bá Vương không thể tưởng được cái này mới tới học sinh vậy mà như vậy nói chuyện với tự mình, còn tưởng rằng đối phương đó là ghé con mới đẻ không sợ cộp, vì vậy vung quyền liền hướng Lâm Tây Phàm trên mặt đánh tới, "BA~" một tiếng, nắm đấm đã đến trên đường cũng là bị Lâm Tây Phàm cầm.

"Ngươi buông tay!" Tiểu Bá Vương hoảng hốt, cảm nhận được Lâm Tây Phàm tay truyền ra lực đạo, sắc mặt cũng đột nhiên biến tím, Nhưng là ngay sau đó, Lâm Tây Phàm đi đến trước một bước, chân phải dẫm nát Tiểu Bá Vương chân trái mu bàn chân lên, Tiểu Bá Vương trong miệng tự phát ra như giết heo thanh âm.

"Sớm bảo ngươi lăn, thiên không nghe!" Lâm Tây Phàm cho tới bây giờ, khoe miệng như cũ là bảo trì giờ lên góc độ, ngay sau đó chân trái đỉnh mà bắt đầu..., đá vào Tiểu Bá Vương trên bụng, Tiểu Bá Vương ôm bụng cút ra thật xa.

Vốn là đi theo Tiểu Bá Vương ruột sau đích mấy cái tiểu đệ, bởi vì là quay mắt về phía Tiểu Bá Vương phía sau lưng, cho nên căn bản thấy không rõ Lâm Tây Phàm động tác, không phải là bọn hắn, mà ngay cả xa xa trốn ở phiên bản dài xe thương vụ thượng Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh cũng là thấy về mặt mơ hồ, bọn hắn chỉ thấy Tiểu Bá Vương bị đá bay rồi.

Đại ca bị đá bay rồi, tiểu đệ lập tức tự mình liệt trên xuống, Nhưng là mấy cái này căn bản là không đủ Lâm Tây Phàm xem đây, chỉ là mấy cước liền đem mấy cái tiểu đệ cũng đá ngã lăn rồi.

"Cút!" Lâm Tây Phàm lần nữa hừ lạnh một tiếng.

Trên mặt đất lăn qua lăn lại một đám tên côn đồ cuối cùng biết rõ gặp được loại người hung ác rồi, lập tức nâng dậy Tiểu Bá Vương chặt vật trốn đi nha.

Xa xa, bởi vì hiếu kỳ mà đang trông xem thế nào đám người trông thấy Lâm Tây Phàm vài cái từ liền đem Tiểu Bá Vương bọn người làm gục xuống, cũng không khỏi thảo luận mở, "Trường học ㊟(7) lúc nào đã đến như vậy một cái loại người hung ác à? Như vậy đánh nhau đều không mang theo nhảy thoáng một phát mất đấy."

Mà xa xa trốn trên xe quan sát hai người lúc này thời điểm lại trông thấy Lâm Tây Phàm nhìn qua ánh mắt, vội vàng rút trở về, miễn Lưu đại tiểu thư càng thêm là vỗ vừa mới bắt đầu phát dục tiểu bộ ngực, lòng còn sợ hãi nói: "Tên kia vậy mà phát hiện, Phúc bá, lái xe đi mau."

Nhìn xem cái kia chiếc xe bản dài kiểu màu đen xe thương vụ đi xa, Lâm Tây Phàm mới hồi phục tinh thần lại, lại nhìn thấy Vương Lâm vẻ mặt sùng bái bộ dạng, "Bát cháo, người cũng quá thuộc loại trâu bò đi à nha? Vừa rồi cái kia mấy tay là thế nào học hay sao? Có rảnh giáo giáo ta à!"

"Gia truyền bí mật" Lâm Tây Phàm ném kế tiếp thần bí đáng tươi cười, nhưng sau xoay người rồi đi.

Trong hẻm nhỏ.

Trần Vĩ Dương tả hữu không thấy Tiểu Bá Vương đem Lâm Tây Phàm mang đến, trong nội tâm chính lo lắng, lúc này thời điểm lại trông thấy Tiểu Bá Vương thủ hạ mấy cái tiểu đệ vịn Tiểu Bá Vương đã đi tới, trong lòng của hắn tự lộ bộ thoáng một phát, tựa hồ biết rõ đã xảy ra chuyện gì.

Tiểu Bá Vương vừa tới đến Trần Vĩ Dương trước mặt, tựa vể mặt đau khổ nói ra: "Trần thiếu, ta lúc này bị người hại khổ rồi, người nói cái kia Hai lúa thế nhưng mà một cái hung ác nhân vật a, mấy người chúng ta người cùng một chỗ, cũng không đủ người ta mấy lần, Trần thiếu cái này Hai lúa sự tình chúng ta là không giúp được người rồi!"

"Ách!" Trần Vĩ Dương nhìn xem Tiểu Bá Vương mấy người thương thế đã biết rõ, cái này mới tới đồng học thật sự chính là một cái gai đầu dây này! Nghĩ thầm cái này có thể thật là tiền mất tật mang rồi.

Bất quá Trần Vĩ Dương thế nhưng mà một cái có thù tất báo người, tăng thêm đây cũng là một cái nịnh nọt Lưu Tiểu Viện cơ hội, tâm tư đã thúc đẩy rồi, nói cái gì cũng muốn sẽ tìm người tốt tốt giáo huấn thoáng một phát vị kia mới đồng học. Bất đắc dĩ phía dưới, Trần Vĩ Dương lại từ trong ví tiền xuất ra một ít tiền đem Tiểu Bá Vương bọn người đuổi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7:: Móc treo quần áo

? Tại kiến thức Lâm Tây Phàm thân thủ về sau, Vương Lâm tự trở nên càng thêm nhiệt tình rồi, thỉnh Lâm Tây Phàm đã đến ven biển lộ một nhà thoát nhìn man xa hoa nhà hàng Tây ăn cơm Tây.

Lâm Tây Phàm đối với cái này tây người đồ chơi không thích lắm, trong mắt hắn, Tây Phương đồ vật, ngoại trừ rượu đồ tốt đẹp người, tựa không còn có thứ đồ vật có thể hấp dẫn chính mình được rồi. Bất quá nếu là Vương Lâm mời khách, hắn cũng không nên bắt bẻ.

Cơm trưa về sau, Vương Lâm cướp trả tiền, sau đó lại lôi kéo Lâm Tây Phàm hướng tiệm uốn tóc đi đến, đem làm Lâm Tây Phàm trên đầu cái kia một đám tóc dài bị cắt bỏ đi, đổi thành một đầu tươi mát phiêu dật đoàn toái phát, lại xứng Thượng Lâm tây phàm cái kia một trương mang theo cười xấu xa khuôn mặt tươi cười, màu trắng sữa làn da, cơ hồ tất cả mọi người nhìn xem đều chấn kinh rồi.

Nhìn xem chỉ là cắt cái phát tựa như thay đổi một người tựa như Lâm Tây Phàm, Vương Lâm đi đến Lâm Tây Phàm bên người, thật lâu đánh giá, hỏi: "Tiểu tử ngươi mỗi sáng sớm soi gương thời điểm, phải hay là không đều muốn bắt lấy cây chổi đó a?"

"À?" Lâm Tây Phàm lại bị Vương Lâm lời nói hỏi lặng rồi.

Vương Lâm hì hì cười nói: "Ngươi cái tên này đều soái (đẹp trai) đến bỏ đi rồi, buổi sáng soi gương thời điểm chỉ sợ đều mất cái đầu đấy."

"Ách "

Chẳng những là Lâm Tây Phàm, mà ngay cả toàn bộ tiệm uốn tóc nhân viên công tác cùng khách nhân đều bị Vương Lâm những lời này lời được nội non bên ngoài tiêu. Nhưng là đem làm mọi người xem lấy Lâm Tây Phàm thời điểm, nếu không phải Lâm Tây Phàm mặc trên người một bộ đã qua lúc lão quần áo cũ lòi mà nói..., Lâm Tây Phàm suất khí thậm chí có thể so sánh những cái...kia đem làm hồng minh tỉnh rồi.

Cho dù như vậy, vẫn có vài tên đang tại làm tóc tiểu pretty girl đi tới cùng Lâm Tây Phàm đến gần, trả lại cho Lâm Tây Phàm để lại điện thoại. Nhưng Lâm Tây Phàm nhìn xem cái kia mấy nữ hài tử kinh bạo phát kiểu tóc, trong nội tâm tự không khỏi một hồi phản cảm.

Cắt tóc tiền hay vẫn là Vương Lâm trả đích, Lâm Tây Phàm gặp Vương Lâm trả tiền thời điểm con mắt cũng không nháy mắt thoáng một phát, đang nhìn Vương Lâm trên người một thân nhân hiệu trang phục, Lâm Tây Phàm đã biết Đạo Vương Lâm gia ở bên trong khẳng định cũng là một kẻ có tiền đích nhân vật, cho nên Lâm Tây Phàm cũng không cự tuyệt tuyệt. Đây cũng không phải là Lâm Tây Phàm trên người không có tiền, mà là vì hắn thời gian dần trôi qua cũng đem Vương Lâm trở thành bằng hữu, bằng hữu tâm đó là không cần so đo quá nhiều đấy.

Theo tiệm uốn tóc đi ra, hai người lại đến bên cạnh một nhà đại trong thương trường mua quần áo, cửa hàng tên là Thiên Phong building, xem chính thể bố trí ngược lại là rất (chiếc) có quy mô, tại lầu hai cũng không có thiếu nhân hiệu quần áo và trang sức quây chuyên doanh. Vương Lâm cùng Lâm Tây Phàm lên lầu hai, liền trực tiếp mang theo Lâm Tây Phàm đã đến Versace quây chuyên doanh trước.

Nữ người bán hàng nhìn xem Lâm Tây Phàm một bộ quần áo, cau mày, ngẩng đầu nhìn thấy Lâm Tây Phàm bộ dạng thời điểm, nhưng lại không khỏi đỏ mặt lên, nghĩ thầm cái này nam mặc trên người được tuy nhiên lão thô chút ít, nhưng là lớn lên phong nhã đấy. Vì vậy cái kia nữ người bán hàng trên mặt đã phủ lên dáng tươi cười, "Hai vị tiên sinh, xin hỏi là cần phải mua quần áo sao?"

Vương Lâm chen miệng nói: "Ta xem các ngươi quây chuyên doanh đồ vật đều rất đầy đủ hết đấy, giầy bít tất quần áo các loại làm cho hai bộ a! Không biết mỹ nữ ngươi có cái gì tốt giới thiệu?"

Nghe Vương Lâm nói muốn hai bộ, nữ người bán hàng liền đem ánh mắt đã rơi vào Vương Lâm trên người, chỉ thấy Vương Lâm trên người vậy mà ăn mặc một thân hàng hiệu, quần áo hay vẫn là quốc tế nhân hiệu Hermes đấy, nữ người bán hàng nghĩ thầm nguyên lai cái này sau lưng còn có cái con nhà giàu, khó trách cái này mặc lão thô đẹp trai dám đến rồi.

Lập tức nữ người bán hàng càng thêm là chồng chất nổi lên dáng tươi cười, nhiệt tình hô: "Hai vị tiên sinh, xin mời đi theo ta." Nói xong đem lưỡng người tới quây chuyên doanh trước, đem một bộ mề (m) màu trắng hươu nhân âu phục đem ra, nói ra: "Tiên sinh, ngươi xem cái này như thế nào đây? Ta xem dùng tiên sinh ngươi như vậy người mẫu đồng dạng thân thể, nếu lại phối hợp như vậy một bộ quần áo lòi mà nói..., khẳng định mê chết không ít nữ hài tử. Hơn nữa nếu như tiên sinh muốn cái này bộ quần áo lòi mà nói..., ta còn có thể vì tiên sinh chọn lựa trọn vẹn phối hợp, đến lúc đó thì càng thêm đem tiên sinh ngươi tuyệt mỹ dáng người phụ trợ đi ra..."

Cái kia nữ người bán hàng một bộ lí do thoái thác nói được thập phần êm tai, nếu giống như khách hàng bị như vậy tán thưởng lời mà nói..., đoán chừng không nói hai lời muốn ra rồi.

Mà Vương Lâm nhìn xem cũng là không tệ, vì vậy giục giã lấy Lâm Tây Phàm xuyên(đeo) đến thử xem. Lâm Tây Phàm đối với mặc quần áo việc này từ trước đến nay không lớn chú trọng, cho nên Vương Lâm nói thử xem, Lâm Tây Phàm cũng không từ chối, cầm quần áo tự đi vào phòng thử áo đi. Vương Lâm là cái yên tĩnh không được đích nhân vật, Lâm Tây Phàm đi thử y phục, hẳn rất nhanh tự cùng cái kia nữ người bán hàng nói lên lời nói.

"Tiểu thư, xin hỏi y phục này mã mấy có lớn chút đấy sao?"

Ngay tại Vương Lâm cùng nữ người bán hàng trò chuyện được đang lúc vui thời điểm, quầy chuyên doanh ở bên trong lại tới nữa hai cái khách người, một người trong đó trên đầu đeo đỉnh đầu mũ lưỡi trai, một bộ mặt to kính cơ hồ đem nàng hé mở mặt che ở, cái kia cây nắm kiểu tóc choàng tại trên mặt, càng thêm đem bộ dáng của nàng che ở. Nhưng là theo thân hình đến xem, đây là một cái nữ nhân, hơn nữa còn là một mỹ nữ. Mà bên cạnh của nàng còn có một mạng theo màu hồng phần kính mắt khung nữ nhân, nữ nhân này thoát nhìn ngược lại là rất nhỏ nhắn xinh xắn Linh Lung đấy, mặc dù nói không lên xinh đẹp động lòng người, nhưng coi như là mỹ nữ một cái rồi.

Nữ người bán hàng vội vàng đi tới, cũng là vẻ mặt vui vẻ kêu gọi, "Có, tiểu thư, chỉ là không biết người cần cái gì mã đếm được?"

"Ách, cái này..." Nữ nhân nhưng lại lộ vẻ do dự, nói ra: "Ta là mua cho cha ta đấy, nhưng là ta quên hẳn xuyên(đeo) bao nhiêu mã được rồi, cho nên..."

Nhìn xem nữ nhân kia bộ dáng này, nữ người bán hàng cũng có chút khó xử rồi.

Đột nhiên ——

Phòng thử áo nhóm(đám bọn họ) kéo ra, Lâm Tây Phàm tự đi ra, xuyên thẳng [mặc vào] một thân mẽ (m) màu trắng huu nhân âu phục, chỉ là đơn giản hướng chỗ đó đứng đấy, cả người thoát nhìn chính là như vậy chói mắt chói mắt, nếu không Vương Lâm cùng cái kia nữ người bán hàng ngây ngẩn cả người, mà ngay cả cái kia vừa mới vào hai nữ người cũng không khỏi ở Lâm Tây Phàm trên người nhiều nhìn mấy lần.

Lâm Tây Phàm đi đến Vương Lâm trước mặt, hỏi: "Thế nào, còn có thể a?"

"Có thể, đương nhiên là có thể." Vương Lâm phục hồi tinh thần lại, mang theo khoa trương biểu lộ nói ra: "Bát cháo, người như thế nào tùy tiện thay đổi như vậy một bộ quần áo, cả người tự thay đổi, nếu chờ một chút đi đến phố, cũng không biết muốn tai họa bao nhiêu vô tri thiếu nữ."

Bên cạnh nữ người bán hàng cũng là che miệng cười nói: "Lớn lên tựa như chúng ta trong tiệm người mẫu đồng dạng, xem ta cũng là ằm ằm tâm động đây này! Đẹp trai, lưu cái số điện thoại a?"

Lâm Tây Phàm biết rõ hai người hay nói giỡn, vì vậy không có phản ứng.

Lúc này, vừa mới vào cái kia mũ lưỡi trai nữ nhân ngoắc nói: "Tiểu thư, có thể tới đây một chút sao?"

Nữ người bán hàng lúc này thời điểm mới nhớ tới một bên còn có khách nhân đâu rồi, vì vậy vội vàng đi tới mời đến. Mũ lưỡi trai tò mò hỏi: "Xin hỏi, cái

kia vị tiên sinh là các người trong tiệm người mẫu sao?"

Nữ người bán hàng che miệng cười nói: "Chúng ta tại đây chỉ là một cái nhỏ nhỏ quầy chuyên doanh, làm sao có thể có người mẫu đầu rồi, vậy cũng là khách nhân của chúng ta."

"Ah!" Mũ lưỡi trai ngồi giật mình hình dáng, đón lấy tiếp tục nói: "Tiểu thư, xin hỏi người được hay không được giúp ta hỏi thoảng một phát cái kia vị tiên sinh, giúp ta thử quần áo một chút, bởi vì ta xem ba ba của ta thân thể cùng hần tự không sai biệt lắm, chỉ là thoảng gây hơi có chút."

"A, như vậy a!" Nữ người bán hàng có chút khó xử, nhưng là muốn cho tới hôm nay nếu làm thành lưỡng bút sinh ý, cái kia chỉ cần là hôm nay trích phần trăm tự là quá khứ hai tháng trích phần trăm rồi, vì vậy nói ra: "Được rồi, ta có thể bang (giúp) người đi hỏi thoảng một phát."

Đem làm nữ người bán hàng đem sự tình nói cho Lâm Tây Phàm cùng Vương Lâm Chi về sau, Lâm Tây Phàm nhưng lại lắc đầu nói: "Ta không đáp ứng, ta cũng không phải móc treo quần áo, tại sao phải đáp ứng nàng?"

Gặp Lâm Tây Phàm không đáp ứng, nữ người bán hàng nghĩ thầm cái kia nữ thoạt nhìn rất cao ngạo đấy, nếu như bị cự tuyệt, cái này sinh ý chỉ sợ muốn thất bại rồi, con người đảo một vòng, nhưng lại hướng Vương Lâm quảng đi xin giúp đỡ ánh mắt, nói ra: "Đẹp trai, cái kia nữ là mua bộ y phục cho ba ba của nàng, người xem..."

Cái kia nữ người bán hàng tuy nhiên không phải quốc sắc Thiên Hương, nhưng là cũng có vài phần tư sắc, cho nên Vương Lâm sớm đã có chút ít động tâm rồi, hiện tại bị nàng như vậy một ánh mắt ném qua ra, Vương Lâm tự chủ động bắt đầu với thuyết khách, nói với Lâm Tây Phàm "Bát cháo, người tự đáp ứng người ta nha, hiện tại nơi này đầu năm còn biết mua đồ cho ba mẹ đích xác rất ít người, người đã giúp giúp nhân gia quá!"

Lâm Tây Phàm xem xét cái kia nữ người bán hàng như vậy, đã biết Đạo Vương lâm thằng này muốn nói như vậy rồi, vốn như vậy đem làm người ta móc treo quần áo Lâm Tây Phàm không thích, nhưng là đã kết giao Vương Lâm như vậy một người bạn, ít nhất cũng cho chút mặt mũi đối phương, lập tức chỉ phải hung hăng chà xát Lâm vương lâm liếc, sau đó đã đáp ứng.

Cái này một đáp ứng vừa vặn rất tốt, Lâm Tây Phàm ở này quầy chuyên doanh ở bên trong giằng co không sai biệt lắm một giờ thời gian.

Đều nói nữ nhân mua đồ là một kiện rất đáng ghét sự tình, Lâm Tây Phàm cũng cuối cùng thấy được, trước trước sau sau liên tục thử bảy tám kiện quần áo, cái kia mũ lưỡi trai nữ nhân mới đã hài lòng. Mà trong lúc này Lâm Tây Phàm mình cũng chọn lựa hai bộ quần áo, quần giày cái gì cũng đã đầy đủ hết rồi.

Cái kia mũ lưỡi trai nữ nhân tuyển hai bộ về sau mới gọi cái kia nữ người bán hàng đóng gói, sau đó đối với Lâm Tây Phàm cười nói: "Vị tiên sinh này, cảm ơn người rồi, nếu không phải người, ta còn thật không biết nên mua cái gì dạng quần áo cho ba của ta đâu!"

"Ha ha, không khách khí." Lâm Tây Phàm khoát khoát tay, lúc này thời điểm cùng nữ nhân khoảng cách cũng tương đối gần, nhưng lại nghe thấy được nữ nhân trên người tản mát ra một loại nhân nhật thấm vào ruột gan hương khí, chỉ cần là như thế này một cái hương khí, nhưng lại không biết vì sao khiến cho Lâm Tây Phàm đối với nữ nhân này hảo cảm tăng nhiều.

Hai người nói trong chốc lát lời nói, Lâm Tây Phàm liền đến phòng thử áo thay quần áo, dù sao y phục trên người đã quá cũ kỹ rồi, cho nên ý định xuyên thẳng [mặc vào] quần áo mới ly khai.

Có thể là vừa vặn theo phong thứ áo đi ra, đi đến quầy hàng thời điểm, lại ㊟(7) trông thấy nữ người bán hàng cùng Vương Lâm đều ở đằng kia sững sờ sững sờ đấy, mà cái kia mũ lưỡi trai nữ nhân lại đã đi ra.

"Hai người các người làm sao vậy?" Lâm Tây Phàm đầy thoáng một phát Vương Lâm.

Vương Lâm hồn phách thu trở về, cười nói: "Bất chướng, người lúc này cái này giá áo tử xem như đem làm được đáng giá, vừa rồi ta chuẩn bị thanh toán thời điểm, không thể tưởng được cái kia nữ tử cướp thanh toán, người cái này áo liền quần hơn hai vạn khối, người ta con mắt cũng không nháy mắt thoáng một phát tửu chà."

"Đúng vậy a, kẻ có tiền gặp nhiều hơn, còn thực chưa từng gặp qua như vậy đây này!" Nữ người bán hàng cũng là hát đệm nói.

Nhìn xem một thân hàng hiệu quần áo, nhưng là mình nhưng lại một cái tiền cũng không có đào, sờ nữa thoáng một phát bên người trong bao đeo mặt tiền, Lâm Tây Phàm không khỏi cười khổ, vốn định y phục này tiền thế nào cũng muốn chính mình rút. Nhưng là ai nghĩ vậy dạng trở thành thoáng một phát giá áo tử, hai bộ quần áo lại là miễn phí tới tay, xem đến vận khí của mình còn coi như không tệ đây này!

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8:: Tiểu muội nhà bên

? Mặc dù Lâm Tây Phàm lại ít xuất hiện quay trở lại tới trường học, nhưng là hay vẫn là đưa tới không ít ánh mắt của người, đặc biệt là tại phòng học trung ngồi xuống về sau, rục rờ hẳn lên Lâm Đồng học càng thêm đã trở thành lớp học nữ sinh liên tiếp chú ý đối tượng.

Thế nhưng mà Lâm Tây Phàm nhưng vẫn bình tĩnh ngồi, ánh mắt một mực đều không có ly khai qua sách vở.

Mà ngồi tại Lâm Tây Phàm bên người Vương Lâm lúc này thời điểm nhưng lại đem đầu sơ được sáng sáng đấy, nghênh đón đến từ bát phương ánh mắt. Tuy nhiên hẳn biết rõ những cái...kia nữ đều là đang nhìn Lâm Tây Phàm, nhưng là không thể nói trước cô gái đẹp kia đột nhiên mắt lé thoáng một phát, liền phát hiện chính mình chỗ tốt đây này!

Mà ở một đám ánh mắt tẩy lễ ở bên trong, rốt cục có một vị mỹ nữ có lấy dừng khí, đi tới Lâm Tây Phàm bên người, mang theo vài phần trong veo thanh âm nói ra: "Xin chào, mới đồng học, ta là lớp chúng ta học ủy, ta gọi Lý Vụ Tinh, chúng ta tựa hồ cũng còn không biết tên của người đấy?"

"Ách?"

Lập tức, toàn bộ phòng học trung ánh mắt mọi người đều đã rơi vào Lý Vụ Tinh cùng Lâm Tây Phàm trên người, toàn bộ cấp ba lớp, mọi người đều biết Lý Vụ Tinh là một rất lãnh ngạo người, rất ít thấy nàng chủ động cùng nam sinh nói chuyện nhiều, hiện tại nàng vậy mà chủ động cùng cái kia tân sinh đẹp

trai nói chuyện, chẳng lẽ...

Mọi người tại nghĩ ngợi lung tung, Lâm Tây Phàm lại là có chút mờ mịt ngẩng đầu lên, gặp đối phương mặt mỉm cười, đoán chừng cũng không mang theo địch ý đấy, vì vậy cũng đứng lên, nói ra: "Xin chào, ta gọi Lâm Tây Phàm, hi vọng ngày sau xinh đẹp học ủy người có thể nhiều hơn chiều cổ nha."

Lý Vụ Tinh mỉm cười, nếu tại bình thường, nam sinh nói mình cái gì xinh đẹp học ủy, nàng kia nhất định sẽ cho rằng đối phương có nịnh nọt hiềm nghi, nhưng là giờ phút này, Lý Vụ Tinh nhưng lại kinh ngạc phát hiện, tại Lâm Tây Phàm cái kia cười xấu xa trên mặt, lại lại một viên thanh tịnh con mắt, nhìn không ra có chút tạp chất.

Ngược lại, Lý Vụ Tinh rồi lại như Vương Lâm mới vừa quen Lâm Tây Phàm thời điểm đồng dạng, thì thầm vài cái tên Lâm Tây Phàm, cuối cùng nhưng lại cười khanh khách nói: "Người gọi bát cháo?"

Nụ cười này, rồi lại là đem lớp học nam sinh hồn đều cười ném đi, cái này Lý học ủy tại lớp học thế nhưng mà chỉ gần với Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh đại mỹ nữ, Nhưng là vì bình thường rất ít thấy nàng cười, cho nên hiện tại Lý Vụ Tinh cười cười, tất cả mọi người là sững sờ, đồng thời, không ít nam sinh ngay tiếp theo cũng đứng Lâm Tây Phàm ghen ghét lên.

Lâm Tây Phàm cười khỏ, nói ra: "Phản Chính Vương lâm cũng gọi mờ, người như vậy gọi cũng không sao cả á!"

Lúc này thời điểm, đi học tiếng chuông vang lên, Lý Vụ Tinh cũng tự ngoan ngoãn về tới trên chỗ ngồi, cái này ngăn ngừa một cái nhận thức quá trình, theo Lâm Tây Phàm tựa hồ không có gì, nhưng là hần bạn học của hần nhưng lại tại dưới đấy nghị luận mờ.

Vương Lâm cười hắc hắc nói: "Bát cháo, người được đấy tiểu tử, Lý Vụ Tinh lạnh như vậy mỹ nhân vậy mà đều đối với người động tâm!"

"Cái gì lãnh mỹ nhân? Ta có thể không biết là!" Lâm Tây Phàm hỏi tương vừa rồi Lý Vụ Tinh thái độ đối với tự mình, nhưng lại cảm thấy cái kia cô nàng rất thân cận đấy.

Xa xa, Lưu Tiểu Viện dùng sức véo đặt bút viết, oán hận nói: "Thằng này, buổi sáng thời điểm xem hần còn là một nghe lời học sinh bộ dáng, giữa trưa tự mọi người, buổi chiều lại đây trên hoa ghẹo nguyệt, hừ hừ."

Trần Mộng Oánh che miệng cười nói: "Như thế nào? Tiểu viện ghen à nha?"

"Cái gì ghen à?" Lưu Tiểu Viện đỏ mặt lên, nói ra: "Ta chỉ là không quen nhìn tiểu tử kia kiêu ngạo như vậy bộ dạng, hừ hừ, chờ ta bắt được cơ hội, nhất định phải hần đẹp mắt."

Chút bất tri bất giác, một cái hạ buổi trưa đã trôi qua rồi.

Có lẽ là bởi vì buổi trưa đã xảy ra Tiểu Bá Vương sự kiện về sau, Trần Vĩ Dương buổi chiều liền không có lại gây sự với Lâm Tây Phàm, mà Lưu Tiểu Viện thì là tại phần hận trung vượt qua một cái buổi chiều, còn nói với Trần Mộng Oánh nhất định phải Lâm Tây Phàm đẹp mắt. Nhưng khi chuông tan học tiếng chuông vang lên, nàng nhưng lại cầm lên túi sách cùng Trần Mộng Oánh đầu tiên đã đi ra trường học.

Vốn cho rằng Vương Lâm hội kêu lên chính mình cùng đi đấy, nhưng là không thể tưởng được tiếng chuông về sau, Vương Lâm trên lưng túi sách, nói với Lâm Tây Phàm có việc làm, sau đó liền xoay người đi nha.

Lâm Tây Phàm cười thầm, tiểu tử này chỉ sợ là hẹn với, ngay tại khi đi học, hắn còn trông thấy Vương Lâm không phải nhìn xem điện thoại tại bật cười đây này.

Roi vào đường cùng, Lâm Tây Phàm đành phải trên lưng mình sách đã đi ra trường học, đi tới bên cạnh Huệ Dân trên đường chờ 12 lộ xe bus. Bởi vì là tan học thời gian, cho nên giờ phút này trạm xe bus thượng đứng không ít học sinh. Một cỗ xe bus đã đến, sau đó một đám người tụ không ngừng hướng thượng lách vào, Nhưng là các loại cái kia chiếc xe bus đầy áp người, nhà ga bên trong đích người hay vẫn là rất nhiều, không sai biệt lắm nguyên lai một nửa.

Lúc này thời điểm, một gã người mặc một đầu thuần trắng váy dài, trên người cũng là một bộ màu trắng ngắn tay T-shirt, tướng mạo ngọt ngào nữ hài tử đã đi tới, nữ hài tử bộ dáng lập tức đưa tới người chung quanh kinh diễm ánh mắt.

Đồng thời, mặt khác một cỗ xe bus cũng chậm rãi vào trạm, sau đó một đám người cũng tụ cùng theo một lúc chen lên đi, Lâm Tây Phàm thật vất vả đi tới cửa xe bên cạnh, một gã lớn lên đáng về lưu manh nam tử nhưng lại cứ thế mà chen đến Lâm Tây Phàm trước mặt. Lâm Tây Phàm tuy nhiên rất bất mãn, nhưng là cũng không có xúc động đến tại chỗ đem nam tử đánh dừng lại(một chầu) xúc động, bởi vậy cũng tụ nhịn.

Đi theo nam tử sau lưng lên xe, lại phát hiện nam tử không ngừng hướng bên trong lách vào, cuối cùng còn hướng về cửa sau phương hướng lách vào đi. Giờ phút này cái kia xuyên(đeo) váy dài nữ hài tử tụ đứng ở phía sau môn ra, mọi người xem xét đã biết rõ nam tử đến cùng có ý đồ gì rồi, nhưng nhìn nam tử cách ăn mặc, mọi người nhưng cũng không dám ngôn ngữ.

Nơi cửa sau, xuyên(đeo) váy dài nữ hài rất rõ ràng cũng biết nam tử ý đồ, bất lực ánh mắt chính nhìn xem trong xe người, hy vọng có thể có người nào người đi ra bang (giúp) giúp mình.

Trong chốc lát, nam tử tụ chen đến nữ hài trước mặt, Nhưng hắn đang muốn gần chút nữa một điểm thời điểm, sau lưng cổ áo nhưng lại đột nhiên bị bắt chặt rồi.

"Đứng phía trước đến!" Lâm Tây Phàm lạnh quát một tiếng, sau đó đem nam tử kia cả người nói ra trở về, chính hắn nhưng lại xoay người một cái đi tới váy dài nữ hài trước mặt.

"Người nằm mơ đi, tiểu tử, người muốn tìm cái chết phải hay là không?" Nam tử kia phục hồi tinh thần lại, hùng hùng hổ hổ nói, tại trên xe buýt, hắn còn không dám tùy tiện động thủ.

Lâm Tây Phàm xoay người lại, lạnh lùng nói: "Ta muốn cùng bạn gái của ta đứng làm một trận người đánh rắm? Ai cho phép người đứng bạn gái của ta trước mặt đã đến?"

Trong xe người một hồi đỏ mặt hồi nhưng, tuy nhiên mọi người đều biết Lâm Tây Phàm là vì bang (giúp) cái kia váy dài nữ hài tử, nhưng là hắn lấy có cũng quá cường hãn, vậy mà chính là vì không để cho người khác đứng ở chính mình bạn gái trước mặt mà đem người ta kéo ra.

Nam tử kia nhưng lại phần nộ rồi, không nói hai lời tụ vùng quyền hướng Lâm Tây Phàm sau lưng đánh tới, Nhưng là quyền đến một nửa, đột nhiên đã bị một cái bàn tay lớn bắt được. Lâm Tây Phàm xoay người lại, trở tay nhéo một cái, nam tử kia tụ đau đến oa oa kêu to, sau đó Lâm Tây Phàm đem nam tử kéo đến bên người, quay kiếng xe xuống, đè ở nam tử thân thể ném đi đi ra ngoài.

"À?" Người trong xe nhìn xem đều là vẻ mặt kinh ngạc, cái này ở đâu ra Ngưu Nhân à?

Xe ta-xi chậm rãi khai mở lên, mọi người cũng thời gian dần trôi qua đình chỉ nghị luận, tuy nhiên nhìn xem Lâm Tây Phàm đối với nam tử kia thủ đoạn có chút cực đoan, nhưng là mọi người cũng nhìn ra nam tử kia cũng không phải người tốt lành gì, cho nên rất nhiều người dưới đáy lòng đối với Lâm Tây Phàm sở tác sở vi kỳ thật hay vẫn là man đồng ý đấy.

Ước lặng im chùng mười phút đồng hồ, Lâm Tây Phàm trước mặt váy dài nữ hài tử nhưng lại nhỏ giọng nói: "Cái kia, cái kia cảm ơn người rồi!"

Thanh âm mặc dù nhỏ, nhưng là Lâm Tây Phàm còn là nghe thấy rồi, cho nên khẽ cười nói: "Không cần cảm ơn, những người này rất lấy người ghét, không giáo huấn thoáng một phát bọn hắn trong nội tâm của ta gây khó dễ."

Hai người tự gần kề nói một câu như vậy lời nói, sau đó lại an tĩnh lại rồi, theo nữ hài tử biểu hiện trung nhìn ra được đây là một rất điềm đạm nho nhã nữ hài tử, mà y phục trên người chứng minh, nhà nàng cảnh cũng không thể nào tốt, Nhưng là cho dù như vậy, nàng vẫn là đem quần áo giặt rửa sạch sẽ đấy. Chính thể thượng xem ra, nữ hài tử này cho người một loại nhà bên nữ hài tươi mát cảm giác.

Ô tô tại Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) đứng bài bên cạnh đỗ xe thời điểm, váy dài nữ hài xuống xe rồi, Lâm Tây Phàm cũng đi theo xuống xe. Trông thấy nữ hài theo cái kia lộn xộn con đường nhỏ đi vào, Lâm Tây Phàm không khỏi cười khổ: "Không phải là hàng xóm a?"

Xuyên qua một mảnh trúc Lâm Chi về sau, một loạt tiểu thấp phòng tự xuất hiện ở Lâm Tây Phàm trước mắt, nơi này là Lâm Giang thành phố nhất nghèo khó chỗ, bên trong ở đều là nhất dưới đáy đám người. Hơn nữa tại đây gần đây còn gặp phải phá bỏ và dời đi nơi khác vấn đề, Nhưng là bởi vì nơi này người thật sự là nghèo quá rồi, chính phủ cho phụ cấp lại không đủ, cho nên rất nhiều người không thể không biến thân làm khó chơi hộ bị cưỡng chế. Cũng cũng là bởi vì như vậy, phụ cận vùng thì càng thêm rối loạn, bình thường còn có thể thỉnh thoảng trông thấy 3~5 cái lưu manh tại kẻ bên này chạy trốn, làm hại người nơi này buổi tối đều muốn đóng cửa quá chặt chẽ đấy.

Đây hết thảy, đều là vì quan sátng chó kết tạo thành đấy.

Nhìn trước mắt một mảnh vết thương, Lâm Tây Phàm không khỏi một hồi cảm thán.

Đột nhiên, đi ở phía trước váy dài nữ hài xoay người lại, vẻ mặt hoảng sợ nhìn xem Lâm Tây Phàm, run giọng hỏi: "Người, người muốn làm gì?"

"Ta?" Lâm Tây Phàm tự nhiên minh bạch nữ hài tử tại sao phải như vậy, hấn sờ sờ mặt của mình, cười khổ nói: "Người thấy ta giống lưu manh sao? Người chừng nào thì bái kiến đẹp trai như vậy lưu manh rồi hả?"

Xem Lâm Tây Phàm vẻ mặt người vô tội bộ dạng, hơn nữa hấn tự kỳ biểu lộ, váy dài nữ hài có chút muốn cười, nhưng nhưng vẫn là cố nén rồi, như trước cảnh giác hỏi: "Vậy người đi theo ta làm cái gì?"

Lâm Tây Phàm khoát khoát tay nói: "Ta cũng không có đi theo người, ta đây là về nhà, tự ở phía trước." Lâm Tây Phàm hiện tại thật đúng là ức (7) buồn bực, xem nữ hài tử này đích thật là có một loại khiến người tâm động xinh đẹp, nhưng là mặc dù là mỹ nữ, cũng không thể như vậy đến hoài nghi mình a, chẳng lẽ mình lớn lên giống người xấu sao?

"Ở phía trước? Ta trước kia tại sao không có bái kiến người à?" Váy dài nữ hài càng thêm nghi ngờ, nàng từ nhỏ ở chỗ này lớn lên, đối với người nơi này đều rất quen thuộc, Nhưng là tỳ chưa từng gặp qua Lâm Tây Phàm. Con mắt tại Lâm Tây Phàm trên người quét một vòng, trong lòng nghi hoặc tỳ càng thêm hơn, ở chỗ này ở đều là một ít người nghèo, như trước mắt cái này người hồ đồ người mặc hàng hiệu đấy, hơn nữa trên khoe miệng cười xấu xa, váy dài nữ hài cảm giác, cảm thấy hẳn như một kẻ có tiền người ta thiếu gia.

Lâm Tây Phàm gặp váy dài nữ hài không tin, chỉ phải nói: "Thật sự, ta sẽ ngụ ở cuối thôn, là Lâm lão đầu cháu trai."

Nói đến đây Lâm lão đầu, Lâm Tây Phàm trong nội tâm tỳ không khỏi kích sinh khí, bởi vì không có hộ tịch, đến trường đọc sách khó, cho nên hẳn bị Long gia an bài đến Lâm lão đầu tại đây đến. Tại tiếp xúc hai ngày sau đó, Lâm Tây Phàm mới cảm giác bị Long gia chà một đạo, bởi vì cái này Lâm lão đầu chẳng những là cái tỳ quý, hơn nữa còn là cái sắc quý, mỗi ngày uống say còn muốn Lâm Tây Phàm chiều cổ.

Hiện tại nghĩ đến Lâm lão đầu, Lâm Tây Phàm tỳ càng thêm tức giận rồi, ngày hôm qua lúc trở lại, hẳn lại đem sở hữu tất cả nô đều phun đã đến trên người của mình. Giả như vậy đầu lĩnh, nếu không phải thấy hẳn quái đáng thương đấy, Lâm Tây Phàm đã sớm vỗ vỗ bờ mông rồi đi rồi.

Hiện tại, vì chứng minh mình chính là Lâm lão đầu cháu trai, chỉ phải đi qua váy dài nữ hài bên người, đầu tiên hướng cuối thôn đi đến rồi. Váy dài nữ hài rất rõ ràng còn chưa tin, dĩ nhiên thẳng đến đi theo Lâm Tây Phàm đi tới Lâm lão đầu gia.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9:: Đau đớn miệng vết thương

? Mở cửa, trong phòng tỳ truyền đến một hồi nồng đậm mùi rượu, Lâm Tây Phàm bụm lấy cái mũi, lông mày tỳ nhăn trở thành một đoàn, hẳn biết rõ Lâm lão đầu hôm nay khẳng định không ít uống, cũng không ít nhả.

Đi vào Lâm lão đầu gian phòng, chỉ thấy Lâm lão đầu người té trên mặt đất, trên mặt đất còn có mấy chồng chất nôn, nhìn xem tỳ lại để cho người cảm thấy buồn nôn. Lâm lão đầu người ngủ ở mấy chồng chất nôn chính giữa, trong miệng còn không ngừng nói mê sảng, nói xong nói xong vậy mà lại nức nở nghẹn ngào khóc lên, bộ dáng kia thoát nhìn ngược lại là thật đáng thương đấy.

"Lâm gia gia nói rất đúng cái gì à? Như thế nào ta một câu cũng nghe không hiểu đầu này?" Váy dài nữ hài nghi ngờ hỏi: "Vậy có phải hay không các người chỗ đó phương ngôn à? Ta nhớ được Lâm gia gia là nơi khác đến đấy, bất quá qua nhiều năm như vậy, còn không có nghe hẳn nói qua nói như vậy đây này!"

"Không phải, hẳn chỉ là nói mê sảng mà thôi." Lâm Tây Phàm lắc đầu, ngoài miệng nói như vậy, nhưng là trong nội tâm nhưng không khỏi có chút lo lắng.

Trên thực tế, vừa rồi Lâm lão đầu cũng không phải đang nói mê sảng, mà là đang thuyết pháp ngữ, hơn nữa hẳn tiếng Pháp thập phần lưu loát thuần khiết, giống như là tại nước Pháp đợi qua thật lâu người đồng dạng. Nhưng là tại Long gia cho Lâm lão đầu trong tư liệu lại cũng không nói gì Lâm lão đầu tại nước Pháp đợi qua a!

Càng thêm làm cho Lâm Tây Phàm giật mình cũng không phải những... này, mà là Lâm lão đầu lời mà nói..., trong lời nói của hắn lặp lại hô hào một cái tên là Nguyệt Nhi người, hỏi Nguyệt Nhi tại sao phải ly khai chính mình, còn nói muốn đem đám kia súc sinh từng bước từng bước giết. Lâm Tây Phàm không biết Nguyệt Nhi là ai, cũng không biết đám kia súc sinh là ai, nhưng là theo Lâm lão đầu trong lời nói có thể biết rõ, Lâm lão đầu rất quái niệm cái kia tên là Nguyệt Nhi nữ nhân, cũng rất hận đám kia súc sinh.

Có lẽ, hắn cũng có một đoạn rất đau lòng kinh nghiệm a, cho nên hắn mới có thể mua say sống qua ngày.

Lâm Tây Phàm nghĩ như vậy, đột nhiên đã cảm thấy Lâm lão đầu kỳ thật không phải như vậy đáng ghét, ít nhất hắn cùng chính mình có vài phần tương tự, bất quá tại xử lý sự tình phương thức lên, chính mình già bộ như tuyệt không để ý, mà Lâm lão đầu lựa chọn trốn tránh.

Tại vậy dài nữ hài dưới sự trợ giúp, Lâm Tây Phàm đem Lâm lão đầu đem đến trên giường, sau đó đem trên mặt đất tảng (bản) thứ đồ vật thanh lý rồi. Lâm Tây Phàm xem vậy dài nữ hài thu lại Lâm lão đầu đồ vật thời điểm, vậy mà đạo lý rõ ràng, rất nhiều thứ đều là rất tự nhiên bày trở về nguyên lai vị trí.

Lâm Tây Phàm tò mò hỏi: "Nha đầu, ngươi thường đến bang (giúp) lão đầu thu thập phòng đấy sao?"

"Ta không phải nha đầu, ta đã mười sáu tuổi rồi." Vậy dài nữ hài ghen đỏ mặt, nhưng là nàng trông thấy Lâm Tây Phàm cái kia mang theo mỉm cười mặt, đã biết rõ Lâm Tây Phàm khẳng định hay vẫn là sẽ đem chính mình đem làm Thành nha đầu đấy.

Ngược lại, vậy dài nữ hài nói ra: "Ngươi như thế nào luôn gọi gia gia của ngươi gọi lão đầu đấy, nếu không phải ngươi có Lâm gia gia gia cái chìa khóa, còn có vừa rồi biểu hiện ra ngoài quan tâm, ta thật đúng là hoài nghi ngươi đến cùng phải hay không Lâm gia gia cháu trai đây này!"

Lâm Tây Phàm thầm nghĩ, "Ngươi cho rằng ta muốn làm cháu của hắn đấy sao?" Ngoài miệng nhưng lại không thể không nói ra: "Trên thực tế hắn chính là một cái lão đầu a, hơn nữa hắn cũng rất thích ý ta gọi hắn lão đầu, không tin chờ hắn tỉnh về sau ngươi có thể hỏi hỏi hắn đấy."

"Cái này chứng minh Lâm gia gia thương ngươi a, vậy ngươi thì càng thêm ưng thuận hảo hảo hiếu thuận gia gia của ngươi." Vậy dài nữ hài bĩu môi, tựa hồ tại sinh khí, nhưng là đáng yêu nữ hài tử tự là không giống với, coi như là tức giận thời điểm cũng là rất đáng yêu.

Lâm Tây Phàm nhưng lại nói ra: "Ta ở đâu bất hiếu thuận hắn rồi, hôm trước khi ta tới còn cố ý cho hắn dẫn theo mấy bình hảo tửu đầu rồi, ai nghĩ vậy tửu quý vài cái tửu uống cạn sạch!" Lâm Tây Phàm thở dài lấy, cái kia mấy bình rượu thế nhưng mà hắn tại trong bộ đội mang tới, bị Lâm lão đầu trong vòng một ngày tự giết chết, hiện tại ngẫm lại đều cảm giác được đau lòng.

Vậy dài nữ hài nhưng lại bất đắc dĩ, cũng không biết mua rượu cho rượu Quý gia gia, là tính toán hiếu thuận hay vẫn là bất hiếu đây này!

Lâm Tây Phàm hỏi: "Đúng rồi, ngươi tên là gì? Về sau chúng ta nhưng chỉ có hàng xóm rồi."

"Ta gọi Tiền Bội Bội, ngươi thì sao?" Vậy dài nữ hài cũng không tránh kiêng kị, trực tiếp phải trả lời Lâm Tây Phàm vấn đề.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Ta gọi Lâm Tây Phàm, ngươi có thể bảo ta bát cháo, dù sao ta muốn dần dần sẽ thói quen được rồi!"

"Tây phạm? Bát cháo?" Đọc đã thông hai cái từ hàm nghĩa về sau, Tiền Bội Bội cũng là không khỏi che miệng mà cười, nói tiếp: "Bát cháo ca ca, vừa mới hiểu lầm người rồi, thật sự rất không có ý tứ, ta xin lỗi người." Nói xong vậy mà khom người xin lỗi rồi, tiếp theo còn nói thêm "Tốt rồi, ta còn muốn về nhà nấu cơm đâu rồi, bye bye."

"Bát cháo ca ca?" Nhìn xem cái kia gọi Tiền Bội Bội nữ hài tử ly khai, Lâm Tây Phạm không khỏi cười khò, trong mắt hấn Tiền Bội Bội chính là chủng rất dễ dàng thẹn thùng nữ hài tử, không thể tưởng được vậy mà cũng có bướng bỉnh một mặt đây này!

Bỏ qua một bên trong đầu ý niệm, Lâm Tây Phạm đi tới phòng bếp, làm hai người đồ ăn, cũng không biết Lâm lão đầu lúc nào sẽ tỉnh, cho nên Lâm Tây Phạm đành phải đem một nửa đồ ăn đặt ở trên mặt bàn, sau đó tự lên lầu đọc sách rồi.

Lâm lão đầu tuy nhiên là cái tửu quý, nhưng là trong nhà tựa hồ cũng không thể nào nghèo, tủ lạnh TV các loại điện gia dụng một cái cũng không thiếu, hơn nữa lầu hai là một cái tiểu lầu các, lúc mới bắt đầu chỉ là chồng chất vật lộn lộn đây, nhưng là trải qua Lâm Tây Phạm một phen thu thập về sau, tại đây tự biến thành một cái rất không tệ Tiểu Thiên đây, đẩy ra cửa sổ còn có thể rõ ràng trông thấy xa xa Hải Lan cầu lớn cùng một mảnh đèn nê ông ở dưới thế giới.

Xem trong chốc lát sách, Lâm Tây Phạm thời gian dần trôi qua phát hiện trong sách chỉ là đều rất nông cạn, ngữ mấy anh cái này tất [nhiên] khảo thí khoa mục, ở trong mắt Lâm Tây Phạm càng thêm không coi là cái gì, cho nên chỉ lật ra một lượng lướt, hôm nay sở học đại bộ phận nội dung cũng đã trí nhớ tại trong đầu.

Ôn tập sau khi xong, thời gian đã là buổi tối 9 điểm.

Xem nhìn thời gian, Lâm Tây Phạm liền quyết định bắt đầu tu luyện.

Tại tay nải trung xuất ra một vốn đã ó vàng đầu sách cũ, nhẹ nhàng vuốt ve cái kia cũ kỹ bìa sách, không chút nào ngoại lệ đấy, trong đầu tự hồi tưởng lại một năm trước một màn:

Đó là tại một lần chấp hành nhiệm vụ thời điểm.

Rối loạn Afghanistan mỗ trong rừng.

Đại đầu tựa tại trong bụi cỏ, trong miệng nhai nuốt lấy một căn cỏ đại, quần áo cà lơ phất phơ bộ dạng, trong miệng nói: "Lão đại, đêm qua cái kia little Girl thoải mái a?"

U Linh cười xấu xa nói: "Hắc hắc, người tuyệt đối sẽ không biết rõ, tại đây dạng địa phương thậm chí có như vậy cực phẩm little Girl, nếu còn có thể nhìn thấy nàng..., ta đoán vài năm mệnh đều nguyện ý."

Đầu to tại chảy chảy nước miếng, chớ sấn nhưng lại thở dài nói: "Lão đại, người khả năng không có cơ hội như vậy! Buổi sáng lúc đi ra, cái kia little Girl bị đám kia *** dụ đi được."

Đầu to cùng U Linh đều đã trầm mặc, chó săn nói đám kia *** là một ít Chiến Địa bên trong đích phần tử khủng bố, trong mắt bọn họ, nhân mạng như cọng rơm cái rác, nữ nhân thì càng thêm là đồ chơi, về sau là được xử tử. Bởi vì những người kia tại Chiến Địa thượng du đi, cho nên không có khả năng mang theo một cái nữ nhân đấy.

Xa xa đột nhiên truyền đến các huynh đệ tiến công tín hiệu, vì vậy đầu to cùng chó săn tụt đầu tiên xông lên phía trước, U Linh cầm trong tay m—82 hạng nặng súng ngắm, chăm chú nhìn chăm chăm xa xa địch nhân căn cứ, cái trụ sở này trung tụ tập trên trăm tên phần tử khủng bố, cho nên U Linh dẫn đầu chín người đội ngũ nhất định phải vạn phần cẩn thận.

Rất nhanh, đằng trước chiến đấu tụt khai hỏa rồi, chó săn hoàn toàn chính xác như là một đầu chính thức chó săn đồng dạng, một đường giết đi qua, bất kể là cái đó một cái ám trong thế có người mai phục, hấn đều tổng có thể tại đối phương phát hiện mình trước khi đem đối phương vô thanh vô tức tiêu diệt.

Đột nhiên ——

Phía trước một đầu sông nhỏ liền lại xuất hiện một cái thành lũy, trong đó vách tường đại bộ phận đều trang bị thêm thép tấm. Chó săn bọn người bị kẹt tại thành lũy phía trước.

Lúc này thời điểm, đội phó yêu tinh quay đầu lại vỗ tay phát ra tiếng, U Linh tụt đầu lại đặc chế thép tìm đạn, hướng về kia thành lũy trung mở máy phát, thành lũy liền yên tĩnh trở lại, chỉ cần là nương tựa theo vừa rồi thành lũy trung Súng Bản Tia nổ súng lúc xuất hiện vị trí, U Linh liền đem thành lũy bên trong đích người đều giết chết. Tại toàn bộ trong quân khu, U Linh là một người duy nhất yêu nghiệt cấp Súng Bản Tia.

Yêu tinh lại quay đầu lại hướng U Linh triển lộ một cái mê người đáng tươi cười, sau đó mang theo đội lướt qua sông nhỏ. U Linh cười thâm, thu hồi súng ngắm theo sau, nhưng là đi ra không đến 2m khoảng cách, phía trước nhưng lại phát ra một tiếng cực lớn tiếng nổ mạnh, sau đó là như sùnon núi nhỏ đồng dạng ngọn lửa được đưa lên. Thân sứ tiểu đội chín người ở bên trong, tám người bị cái này một uy lực cực lớn bạo tạc nổ tung cắn nuốt.

"Yêu tinh, đầu to, chó săn..." U Linh bùng súng ngắm, liễu mạng xông về phía trước, trong miệng không ngừng kêu to lấy chính mình đội viên danh tự, tuy nhiên cùng một chỗ thời gian chỉ có vài năm, nhưng là mỗi một lần xuất sinh nhập tử, mọi người đã đã thành lập nên kiên cố cảm tình, thậm chí có thể không chút nào khoa trương nói một câu, tất cả mọi người là nguyện ý Đại thay huynh đệ của mình đi người chết.

Nhưng là, chỉ là trong nháy mắt, tám gã huynh đệ cứ như vậy bị cắn nuốt rồi, trong đó nhỏ tuổi nhất rằng từ năm nay mới mười lăm tuổi, thậm chí còn không biết mùi vị của nữ nhân là thế nào đấy!

Một khắc này U Linh giống như là điên rồi đồng dạng xông về phía trước, gặp được người tụt một thương sụp đổ rồi, với tư cách yêu nghiệt cấp cao thủ, tuy nhiên là thân phận của Súng Bản Tia, nhưng là U Linh cận chiến năng lực so với trong đội ngũ xuất sắc nhất yêu tinh đều phải trả nhiều, bởi vậy cái này một đầu võ, những cái...kia chui đi ra khủng bố phân Tử Đồ một người tiếp một người bị giết chết rồi.

Mắt thấy muốn đem cái kia toàn bộ hang ổ đều bùng thời điểm, một loạt nhà trệt trung lại đột nhiên đi ra vài tên người mặc màu đen che mặt quần áo người đem U Linh bao quanh vây quanh.

Thì ra là khi đó bắt đầu, U Linh mới biết được trên cái thế giới này vậy mà thật sự có khí công cao thủ tồn tại đấy, cái kia vài tên che mặt ㊟(7) người tụt là khí công cao thủ, chỉ là một quyền, liền đem U Linh đánh cho nội tạng lệch vị trí. Bất quá may mắn trong tay có súng ngắm, giết chết hai cái khí công cao thủ về sau, U Linh tụt nhảy tới trong sông chạy trốn.

Bất quá không may, U Linh cuối cùng như cũ là trúng đạn lạc, toàn bộ mắt trái tụt phé đi, trở thành mù lòa.

Rồi sau đó, mặc dù là bị thương, có lâm đã ở rậm rạp trong rừng tránh né vài ngày, những ngày kia, sau khi trọng thương duy nhất chèo chống lấy hấn sống sót đúng là cái kia chết đi huynh đệ, nghĩ đến huynh đệ của mình bị chết thời điểm, thậm chí ngay cả toàn thân đều lưu không dưới, lòng của hấn tự ẩn ẩn làm đau.

Nhưng là, giữ vững được suốt sáu ngày, ngày thứ bảy đang lần trốn vong ở bên trong, U Linh đúng là vẫn còn chống đỡ không nổi té xỉu. Mà ở này lúc tỉnh lại, hấn lại nhận thức Lưu mù lòa.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10:: Bát cháo ca ca

? Lưu mù lòa nói mình cũng là bộ đội đặc chủng, vốn là không mù đích, tại một lần chấp hành nhiệm vụ thời điểm, đội viên toàn bộ đã bị chết ở tại trong rừng, hấn so U Linh vận khí kém chút ít, hai con mắt đều mù mất rồi, nhưng là mù người lại trong rừng sinh tồn mấy tháng.

Bất quá, cũng ngay tại U Linh gặp được Lưu mù lòa ngày đó, Lưu mù lòa cũng đã chết, vì U Linh đỡ đạn cái chết. Lưu mù lòa để lại hai dạng đồ vật, cái thứ nhất là Lưu mù lòa lần kia nhiệm vụ vật phẩm cao đoạn mắt điện tử, thứ hai nhưng lại một bản cự được không thể lại cũ đích sách, 《ngũ tâm hướng lên trời》 là một bản tu luyện khí công bí tịch.

U Linh về tới quân đội, U Linh dùng lấy được cái kia mắt điện tử thay thế mù con mắt, thì ra là khi đó bắt đầu, hấn đã có được thấu thị năng lực, hơn nữa mắt điện tử tựa hồ còn có những chức năng khác, nhưng là hấn còn không có có khai quật đi ra mà thôi. Mặt khác hấn cũng bắt đầu tu luyện 《ngũ tâm hướng lên trời》, tuy nhiên chỉ đạt tới tầng thứ nhất cảnh giới, nhưng là từ đó về sau bắt đầu, hấn thời gian dần trôi qua phát hiện, thể chất của mình so với quá khứ tốt rồi vài lần.

Cũng là một năm kia thời gian, tư tưởng của hấn đã xảy ra căn bản tính cải biến, hấn từng tình huống nhớ rõ cái kia một lần hành động là thượng cấp đặc biệt chế định kế hoạch hành động, nếu không phải dựa theo kế hoạch kia lời mà nói..., hấn chỉ ít có ba loại đã ngoài phương pháp, tại địch nhân xem xét cảm giác không đến dưới tình huống hoàn thành nhiệm vụ, nhưng là hấn không có làm như vậy, bởi vì quân nhân cần trăm phần trăm phục tùng.

Thế nhưng mà trở lại quân đội về sau, về cái kia một lần kế hoạch tư liệu toàn bộ đều biến mất, U Linh cũng từ trong đó nghe thấy ra hơi có chút chuyện ẩn ở bên trong.

Bởi vì tại trong quân có rất nhiều hạn chế nguyên nhân, U Linh mới có thể kiên trì rồi đi quân đội, đi tới cái này phồn hoa đại đô thị, nhưng nhìn tận nhân gian phồn hoa, trong lòng của hấn nhưng vẫn chưa từng quên cái kia chết đi huynh đệ.

"Ta sẽ không để cho các người bị chết không minh bạch đây!"

Từ quá khứ trong hồi ức phục hồi tinh thần lại, Lâm Tây Phàm mở ra trong tay cái kia bản cổ xưa sách cũ, sách tờ thứ nhất, trình bày chính là nội công nguyên lý. Nội công là thông qua khí luyện tập mà thành đấy, Luyện Khí chú ý hô hấp thổ nạp, đa dụng bụng thức hô hấp pháp, tinh thần tập trung, tiến hành theo chất lượng, do đó đạt tới rèn luyện trong cơ thể khí quan mục đích.

Mà cái này 《 ngũ tâm hướng lên trời 》 tu luyện cần kinh nghiệm chính là năm cái tiến giai quá trình, chia làm tầng thứ nhất đến tầng thứ năm, mà trong sách theo như lời nội thị thì là cần đạt tới tầng thứ ba, mới có thể có như vậy năng lực.

Mà tu luyện suốt một năm thời gian Lâm Tây Phàm, mới đạt tới tầng thứ nhất cảnh giới, cho nên không có nội thị năng lực, hẳn chỉ có thể đủ nương tựa theo cảm giác đến phân tích đan điền cùng kinh mạch vị trí.

Khí công ở bên trong, khí trong thân thể vận hành một lần xưng là một cái tiểu chu thiên, mỗi mười hai tiểu chu thiên lại xưng là một cái Đại Chu thiên, mỗi một tầng tiến giai cần muốn tiến hành ba mươi sáu cái Đại Chu thiên vận hành, hơn nữa càng là sau này, từng Chu Thiên vận hành tốc độ lại càng chậm. Mà suốt một năm thời gian, Lâm Tây Phàm mới hoàn thành mười hai Đại Chu thiên vận hành, bởi vậy có thể thấy được, cái này ngũ tâm hướng lên trời khí công tu luyện cũng không phải một kiện sự tình đơn giản.

Buông sách, điều chỉnh tốt tư thế, hai chân tâm, song chưởng tâm cũng đỉnh hướng lên trời, cũng trở thành ngũ tâm hướng lên trời, cái này ở bên trong công tu luyện giả trong thế giới, là một loại rất cao đoạn phương pháp tu luyện, nghe nói có thể thu nạp vũ trụ bốn nguyên, đã có thể đề cao nội công tu vi, cũng có trợ giúp võ công đề cao.

Có thể hay không hấp thu vũ trụ bốn nguyên Lâm Tây Phàm không biết, hẳn chỉ biết là từ khi tu luyện bắt đầu, thân thể cũng cảm giác được đặc biệt thoải mái, hai chân lòng bàn tay cùng đôi thủ chưởng tâm đều có thể cảm thấy một cỗ dòng nước ấm tại lưu động đồng dạng, duy nhất không thấy có bất kỳ động tĩnh gì cũng chỉ có đỉnh đầu rồi.

Theo lý thuyết, cái này đỉnh đầu tụ là người thứ nhất hướng lên trời đấy, trước hết nhất có phản ứng cũng có thể là đỉnh đầu, nhưng là trên thực tế lại cùng bình thường tượng tượng không giống với, mỗi một lần tu luyện, cho dù Lâm Tây Phàm một mực chú ý đến trên đầu phản ứng, nhưng là cuối cùng nhất hay vẫn là thất vọng rồi.

Có lẽ là ngày đầu tiên đến trường, tâm tình đặc biệt thoải mái Lâm Tây Phàm chỉ hao tốn hai giờ thời gian, cũng đã vận hành một cái tiểu chu thiên, cái này vốn là một kiện đáng giá vui vẻ được sự tình, Nhưng là nhanh kể tiếp chuyện đã xảy ra lại làm cho Lâm Tây Phàm tức giận cực kỳ, bởi vì thứ hai tiểu chu thiên vậy mà suốt hao tốn năm giờ, kể tính toán một cái thời gian, đã cũng không đủ thời gian vận hành thứ ba tiểu chu thiên rồi, rơi vào đường cùng, Lâm Tây Phàm đành phải buông tha cho ngồi xuống, nằm lý ở trên giường thư thư phục phục ngủ rồi.

Sáng ngày thứ hai, Lâm Tây Phàm mộng đẹp say sưa thời điểm, đỉnh đầu lại bị gõ vài cái.

"Này, Xú tiểu tử, ngươi hôm nay không cần đi học sao?" Lâm lão đầu chính cầm một đầu cây gậy trúc, không ngừng gõ lấy Lâm Tây Phàm đầu, Lâm Tây Phàm tỉnh lại, nhìn xem đồng hồ báo thức, phát hiện hiện tại mới 6 giờ, vì vậy bất mãn nói: "Khoảng cách đi học còn có thời gian rất lâu đâu rồi, sớm như vậy đánh thức ta, còn có để cho người sống hay không?"

"Cái gì chào buổi sáng a? Chờ một chút mặt trời tự phơi nắng bờ mông rồi, ngươi nhanh lên rồi giường cho ta làm bữa sáng, ta chờ một chút còn muốn đi ra ngoài đây này!" Lâm lão đầu nói xong lại đang Lâm Tây Phàm trên đầu gõ vài cái.

"Ân?" Lúc này thời điểm, mơ mơ màng màng Lâm Tây Phàm cũng thanh tỉnh chút ít, một lần lông lông bò lên, tò mò hỏi: "Vài ngày trước ngươi đều là một ngủ ngủ đến trung tâm buổi trưa đó a, hơn nữa, ngươi ở đâu có chuyện gì làm à?"

Lâm lão đầu vừa trừng mắt, nói: "Tự ngươi có việc làm, chẳng lẽ ta lại không thể có chuyện làm? Tóm lại ngươi nhanh lên cho ta làm bữa sáng, bằng không thì, bằng không thì ta..." Lâm lão đầu ta vài tiếng, nhưng là tựa hồ không thể tưởng được có đồ vật gì đó có thể uy hiếp được Lâm Tây Phàm đây, tuy nhiên hiện tại lương Nhân Thư ông cháu quan hệ, nhưng là hai người lẫn nhau cũng biết đây không phải không đáng tin cậy đây.

Xem Lâm lão đầu kinh ngạc bộ dạng, Lâm Tây Phàm đã cảm thấy rất thoải mái, bất quá hấn hay vẫn là nói ra: "Tốt rồi, ta cái này đi làm, chờ một chút thì có được ăn hết." Nói xong lắc đầu hướng dưới lầu đi đến, tuy nhiên được an bài đến nơi đây chiếu cố như vậy một cái lão đầu tử, nhưng là chính thể đã nói ra, Lâm Tây Phàm kỳ thật hay vẫn là rất hài lòng cuộc sống như vậy đây.

Rất nhanh đấy, một cái vô cùng đơn giản mì trứng gà tự đã làm xong, hai người ngồi đối diện vô cùng đơn giản ăn hết về sau, Lâm Tây Phàm lại vội vàng đem chén rửa sạch sẽ, lúc này thời điểm xem nhìn thời gian còn có một nhiều giờ, nhưng là đã vô sự có thể làm rồi. Ngẫm lại phải hay là không nên trở về đi ngủ cái hấp lại (cảm) giác, mà lúc này đây, Tiền Bội Bội lại đi tới trong nhà.

Tiền Bội Bội trong tay bưng lấy một cái chén, đặt ở trên mặt bàn, nói ra: "Lâm gia gia, đây là ta đặc biệt sắc(thuốc) chế tình rượu súp, ngươi ngày hôm qua say đến khoa trương như vậy, hiện tại nhất định rất đau đầu a? Hiện tại tự nhân lúc còn nóng uống đi a!"

Thấy là Tiền Bội Bội, Lâm lão đầu lúc này ha ha cười nói: "Bội bội thật đúng là cái bé ngoan, ra, đây là cháu của ta, ngươi đều biết đi à nha? Hôm nay cùng hấn cùng tiến lên học đi, miễn cho đám kia tiểu tử lại đây quấy ngươi."

"Ha ha, Lâm gia gia thật thông minh, kỳ thật ta chính là đến tìm bát cháo ca ca cùng tiến lên học đi đấy." Tiền Bội Bội nháy mắt mấy cái, ngược lại nói với Lâm Tây Phàm: "Bát cháo ca ca, ngươi có chịu không à?"

Lâm Tây Phàm trên trán hắc tuyến ứa ra, lại nhìn Lâm lão đầu cái kia vẻ mặt đắc ý tương, Lâm Tây Phàm cảm giác, cảm thấy hấn không có hảo ý, nhưng là cuối cùng nhất hấn hay vẫn là miễn cưỡng đáp ứng rồi.

Tiền Bội Bội nghe xong Lâm Tây Phàm trả lời, vội vàng hưng phấn nói: "Tốt, bát cháo ca ca, Lâm gia gia, ta đây đi về trước a! Chờ một chút ta tại đầu thôn vậy ngươi các loại bát cháo ca ca a!"

Tiền Bội Bội đi rồi, Lâm Tây Phàm ngược lại là tò mò hỏi: "Lão đầu, nghe nói ngươi rất háo sắc đó a, làm sao thấy được Tiền Bội Bội lại đột nhiên nghiêm chỉnh lại rồi hả?"

Lâm lão đầu hừ nói: "Ai nói ta háo sắc rồi hả? Chẳng phân biệt được tôn ti, lại nói, bội bội là cái hảo hài tử, những năm này ta là vẫn nhìn nàng lớn lên đây, cho nên ngươi tốt nhất phải bảo vệ tốt nàng. Gần đây trong thôn bởi vì chính mà sự tình, có mấy cái tiểu lưu manh tại kẻ bên này đi bộ, bội bội lần trước thiếu chút nữa ăn hết bọn hấn thiệt thòi."

"Ah, nguyên lai là như vậy!" Lâm Tây Phàm lập tức hiểu rõ, theo Lâm Tây Phàm lần thứ nhất nhìn thấy Tiền Bội Bội thời điểm bắt đầu, lại luôn là cảm thấy Tiền Bội Bội là một rất điềm đạm nho nhã người, nhưng là từ khi đêm qua biết rõ chính mình là Lâm lão đầu cháu trai về sau, Tiền Bội Bội thái độ tự đã xảy ra chuyển biến. Nếu như mình không có đoán sai, đối với những tên lưu manh kia quấy rối, Tiền Bội Bội cũng sợ rồi, mà ngày hôm qua chính mình tại trên xe buýt trình diễn một màn kia về sau, Tiền Bội Bội liền quyết định đem chính mình cho rằng chỗ dựa rồi.

Tuy nhiên Tiền Bội Bội như vậy có mục đích là tiếp cận chính mình, chính mình không thích lắm, nhưng là nghĩ đến Tiền Bội Bội vậy đáng yêu cũng mang theo một điểm nghịch ngợm bộ dạng, Lâm Tây Phàm trong nội tâm tự sinh ra một cổ mãnh liệt ý muốn bảo hộ, nếu tốt như vậy một nữ hài tử bị tao đập rồi, hấn sẽ không tha thứ chính mình đấy.

Nghĩ tới đây, Lâm Tây Phàm cũng không hề từ chối rồi.

"Ta đây lên trước lầu xem trong chốc lát sách, chờ một chút lại cùng Tiền Bội Bội cùng tiến lên học tốt được." Lâm Tây Phàm nói. "Người nguyên ý là tốt rồi, ta đây hiện tại đi ra ngoài rồi." Lâm lão đầu nói xong quay người ly khai.

Đã đến góc lầu chuyển biến chỗ, Lâm Tây Phàm đột nhiên xoay người cười hi hi mà hỏi: "Lão đầu, người có phải hay không đi gặp người tình nhân cũ à?"

Lâm lão đầu tròn mắt nói: "Người cho rằng ta là người, nơi nào đến tình nhân cũ?"

"Không phải sao? Cái kia Nguyệt Nhi là ai à?" Lâm Tây Phàm nói xong liền quay người chạy lên lầu. Lâm lão đầu lảng tại nguyên chỗ, thật lâu mới thở dài nói: "Lại để cho tiểu tử này trụ tiến ra, cũng không biết là chuyện tốt hay vẫn là chuyện xấu." Nói xong quay người thần nhiên đi nha.

Tại trong lầu các xem trong chốc lát sách, Lâm Tây Phàm xem xem thời gian cũng không còn nhiều lắm rồi, vì vậy xuống lầu khóa cửa hướng nhà ga đi đến. Cửa thôn, một cái như Tiên Tử giống như thân ảnh im im lặng lặng đứng sừng sững, gió nhẹ nhẹ nhàng thổi qua, thổi bay một đám tóc dài, lộ ra trông rất đẹp mắt (7).

Lâm Tây Phàm thăm than, Tiền Bội Bội niên kỷ tuy nhỏ, nhưng là đã trở mã được thập phần tươi ngon mọng nước, cũng khó trách đi tới chỗ nào đều sẽ đưa tới sắc lang rồi. Hơn nữa nếu như không phải xuất thân tại đây dạng nghèo khổ gia đình lời mà nói..., nói không chừng nàng chính là một cái mỗi người truy phùng thiên chi kiều nữ rồi.

"Đi thôi!" Đi vào Tiền Bội Bội bên người, hướng Tiền Bội Bội lên tiếng chào hỏi, sau đó Lâm Tây Phàm tự đầu tiên hướng nhà ga đứng bài phương hướng đi đến, Tiền Bội Bội nhưng lại nhìn chung quanh đây, lộ ra hết sức cẩn thận.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Như thế nào? Sợ gặp được người xấu sao? Yên tâm đi, có ta ở đây cái này đây này!"

Xác nhận những tên lưu manh kia không có xuất hiện, Tiền Bội Bội cũng thở phào nhẹ nhõm, nghe được Lâm Tây Phàm lời mà nói..., Tiền Bội Bội nhưng lại cười nói: "Người vốn chính là một cái người xấu, đương nhiên cũng sẽ không sợ người xấu."

"..."

Lâm Tây Phàm bắt đầu dĩ cười khổ, không thể tưởng được chính mình làm cái hộ hoa sứ giả, cuối cùng cái này xinh đẹp đoá hoa không tán thưởng còn chưa tính, còn cho mình an lên một cái người xấu tên tuổi, xem ra đầu năm nay người tốt thật sự không dễ làm a!

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 11:: Đội Judo

? Hộ tổng Tiền Bội Bội quay trở lại tới trường học về sau, Lâm Tây Phàm cũng gấp bề bộn hướng phòng học phương hướng đi đến.

Đi vào khóa cửa phòng thời điểm, nhưng lại rất không xảo gặp Lưu Tiểu Viện.

Lưu Tiểu Viện buổi sáng hôm nay tâm tình vốn là phi thường tốt, bởi vì nàng cầu khẩn rất lâu, ba của mình rốt cục cũng cho mình mua chiếc xe, hơn nữa còn là chính mình thích nhất một cỗ màu đỏ Audi a5. Mong ông ánh thể nhưng mà cũng sớm đã có xe của mình, hiện tại chính mình đã có, cái kia dù sao cũng phải uy phong thoáng một phát đấy.

Buổi sáng hôm nay cũng không cần Phúc bá lái xe đưa chính mình, mở ra (lái) mới mua đích xe tự hướng trường học đuổi, tuy nhiên trong trường học không ít mọi người có xa hoa xe thể thao, nhưng là đem làm mọi người xem gấp theo xe bên trong đi ra đến chính là hoa hậu giảng đường Lưu Tiểu Viện thời điểm, con mắt đều lồi đi ra. Một khắc này, Lưu Tiểu Viện thì càng thêm là hăng hái, nghĩ thầm chính mình có xe tự là tốt.

Nhưng là, đem làm nàng đến tới cửa thời điểm, gặp Lâm Tây Phàm, vốn là hảo tâm tình nhưng lại lập tức hàng roi xuống đáy cốc, mà trông thấy Lâm Tây Phàm đứng tại cửa ra vào, Lưu Tiểu Viện liền đi qua, lạnh lẽo âm thanh nói: "Chó ngoan không cần đường."

Lâm Tây Phàm xoay người, âm thanh lạnh lùng nói: "WC toa-lét ở bên kia, đừng ở chỗ này quấy rối."

"Cái gì WC toa-lét, người có phải hay không bệnh tâm thần à?" Lưu Tiểu Viện tâm tình bây giờ thì càng thêm khó chịu rồi, lập tức cũng không để ý thực nữ phong phạm, thò tay tự đẩy ra Lâm Tây Phàm.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Người ngày hôm qua không phải nói ta là cột điện sao? Người luôn hướng trên người của ta cọ, ta còn tưởng rằng người muốn đi nhà nhỏ WC đây này!" Nói xong, liền đi nhanh đi tới phòng học, đi tới chỗ ngồi của mình thượng.

Lưu Tiểu Viện ngậy ra một lúc, ngược lại nhưng lại mặt mũi tràn đầy phẫn nộ đi tới phòng học ở bên trong, thẳng đến ngồi ở trên vị trí, ánh mắt của nàng hay vẫn là hung hăng chăm chăm vào Lâm Tây Phàm đang nhìn. "Thằng này, cũng dám mắng ta là tiểu Cầu, ta không hề yên cho người."

Lúc này, trên giảng đài đột nhiên khá hơn rồi mấy cái người mặc màu trắng nhu đạo võ phục người, ba nam một nữ, hai người nam con ngựa cao to, xem xét đã biết rõ cái kia hai cái là cấp quan trọng nhu đạo cao thủ, mà một cái khác nam nhưng lại cao cao gầy teo, trên sống mũi mang lấy một bộ kính mắt, nhẹ nhàng hất lên tóc, phòng học bên trong đích không ít nữ hài tử cũng đã bắt đầu mắt nôi đom đóm rồi, thẳng này rất rõ ràng là đi thần tượng phái con đường đấy. Về phần cuối cùng một cái nữ, xem ra cũng có chút vô cùng thể thâm rồi, ngoại trừ mặc ra một trương ma quỷ đồng dạng gương mặt bên ngoài, đáng người cũng có thể so với ma quỷ, muốn không phải là của nàng bên hông thắt đai lưng, còn thật không biết nàng ở đâu mới được là eo.

"Mọi người khỏe, chúng ta là đội Judo đấy." Kính mắt nam có chút mà cười cười, giả trang ra một bộ người súc vô hại bộ dáng.

Kỳ thật rất nhiều trung học tại học sinh đã đến cấp ba thời điểm, căn bản là sẽ không tham gia xã đoàn đấy, hơn nữa lão sư cũng sẽ không cho phép, nhưng đây chẳng qua là đối với trường học khác mà nói, Lâm Giang trung học cái này nhưng đều là đại thiếu gia đại tiểu thư đấy, người nếu không cho hẳn chơi hẳn không hề yên cho người. Cho nên đối với những...này, mặc dù là lão sư cũng quản chế không được.

Mà cái kia kính mắt nam vừa mới nói xong, người ở dưới đài nhưng lại hống nghì luận lên rồi. "Oa, đội Judo tốt cực lần nữa đến nhận người rồi, năm nay nói cái gì ta cũng muốn tham gia."

"Đúng vậy, còn có một năm thời gian, ta cũng nhất định phải tranh thủ, chỉ cần tiến vào, vậy sau này là có thể mỗi ngày trông thấy của ta tình nhân trong mộng rồi."

Hai gã nam sinh chảy nước miếng, một gã khác nữ sinh nhưng lại mê gái (trai) nhìn xem trên đài nói chuyện kính mắt nam, nói: "Nếu ta tiến vào, cái kia không phải có thể mỗi ngày trông thấy Dương Thiếu Vĩ sao? Thật hạnh phúc a!"

"..."

Nhìn xem mọi người hưng phấn bộ dáng, Lâm Tây Phàm nhưng lại mê hoặc Vương Lâm hỏi: "Vương Lâm, cái này đội Judo rất tốt sao? Như thế nào nhiều người như vậy muốn đi vào à?"

"Người còn không biết sao?" Vương Lâm hì hì cười nói: "Nhớ rõ ngày hôm qua nói cho người âm áp sao? Nàng tự là đội Judo thành viên, tuy nhiên âm áp xuất hiện tại đội Judo thời gian không nhiều lắm, nhưng là đại bộ phận nam sinh đối với tiến đội Judo hay vẫn là rất nỗ lực tập nập đấy. Về phần nữ sinh, vậy thì là vì trên đài tên kia rồi. Hắn gọi Dương Thiếu Vĩ, là đội Judo sống chiêu bài, nghe nói hắn là nhu đạo chín đoạn, từng tại tỉnh cấp giải thi đấu trung cảm qua quán quân. Ngoài ra, thằng này còn thường xuyên sinh động tại sân bóng rổ cùng trên sân bóng, bị người xưng là vận động toàn năng viên, cho nên âm áp là trong chúng ta học đệ nhất hoa hậu giảng đường, cái này lấy tiểu tử tự là trường học của chúng ta đệ nhất trường học thảo rồi."

"Vậy sao?" Lâm Tây Phàm cũng lơ đãng, hơn nữa hắn nhìn gọi Dương Thiếu Vĩ gia hỏa tại trên giảng đài luôn đùa bỡn chơi, cho nên đối với người nọ là hoàn toàn không có hảo cảm đấy.

Vương Lâm đẩy Lâm Tây Phàm bả vai, cười híp mắt nói: "Bát cháo, nếu không chúng ta cùng một chỗ báo danh a? Nếu là có thể đi vào đội Judo, mỗi ngày có thể trông thấy âm áp, coi như là muốn ta đoán vài năm mệnh cũng nguyện rồi."

Lâm Tây Phàm lắc đầu nói: "Không có hứng thú." Nói xong cũng lại vui đầu đọc sách rồi.

Trên đài, Dương Thiếu Vĩ như cũ là kích tình bắn ra bốn phía giảng thuật đội Judo chỗ tốt, "Chúng ta đội Judo, là ở trường học phần đông trong xã đoàn được hoan nghênh nhất đấy, mọi người chỉ cần tiến vào đội Judo, qua mấy ngày là có thể tham gia chúng ta xã tổ chức đón người mới đến vũ hội, đó cũng không phải là thưởng thường đều có được mở đích ah, hi vọng mọi người có thể nỗ lực tập nập báo danh."

"Vũ hội? Trời ạ, nói như vậy ta có thể xuyên(đeo) ta cái kia kiện lễ phục buổi tối." Một nữ hài tử bùng lấy mặt, vẻ mặt đáng vẻ hạnh phúc, nhưng là mọi người xem lấy nàng hai tay tại trên mặt nâng ra vài đạo gấp, nhưng lại một hồi buồn nôn, béo thành như vậy lại vẫn muốn xuyên(đeo) lễ phục dạ hội, xem ra nàng là thành tâm muốn buồn nôn người đi đấy.

Mà Lâm Tây Phàm nghe đến mấy cái này người lại muốn khai mở vũ hội, trong nội tâm cảm thán, tại quốc gia phương tây, đây là một loại rất thông thường xã giao phương thức, nhưng là tại Trung Quốc, những vật này cũng chỉ có kẻ có tiền gia mới ưa thích như vậy tiêu hoạt động, xem ra tiến đội Judo đấy, đại bộ phận đều là những con cái nhà giàu kia rồi.

Lúc này thời điểm, Dương Thiếu Vĩ gặp mọi người còn không có có bắn ra ra báo danh cái chủng loại kia nhiệt tình, vì vậy nói ra: "Thừa dịp bây giờ cách đi học còn có hơn 10' sau thời gian, ta đem cùng ta một cái xã viên vì mọi người biểu diễn thoáng một phát, lại để cho mọi người đối với nhu đạo cũng có cái sơ bộ nhận thức, được không?"

"Tốt!" Phòng học trung đại bộ phận nữ sinh phát ra nhiệt liệt hưởng ứng.

Sau đó Dương Thiếu Vĩ ngay tại trên đài cùng một vị cấp quan trọng đội Judo thành viên hoàn thành hai cái đập động tác, bởi vì phòng học trung không có bông vải kê lót nguyên nhân, cho nên hai người cũng chỉ là làm bộ dáng mà thôi, bất quá, tất cả mọi người nhìn ra được Dương Thiếu Vĩ rất ra sức.

Liếc mắt thoáng một phát xa xa một vị trí, trông thấy hai cái nữ hài tử chính đang vỗ tay, Dương Thiếu Vĩ nụ cười trên mặt thì càng thêm sáng lạn rồi. Kỳ thật một đường tuyên truyền tới, rất nhiều phòng học cũng chỉ là vô cùng đơn giản đi đi qua, chỉ có cái này cấp ba năm lớp, bọn hắn mới tuyên truyền được đặc biệt ra sức, nguyên nhân cũng là bởi vì Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh cái này hai cái hoa hậu giảng đường cấp bậc đích nhân vật đều ở đây cái lớp học.

Dương Thiếu Vĩ trong trường học thế nhưng mà được gọi là đại chúng tình nhân, ưa thích nữ nhân của hắn nhiều hơn đi. Đã từng ám áp tiến đội Judo, hắn vốn tưởng rằng bằng vào mị lực của mình, muốn bắt hạ ám áp tuyệt đối không phải việc khó, nhưng là đem làm hắn cạn tào ráo máng giữ vững được hơn một năm thời gian về sau, ám áp như cũ là đối với hắn ôn hoà đây, vì thế cũng chỉ được buông tha cho. Hiện tại hắn đem ánh mắt đã rơi vào Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh trên người, nghĩ thầm lúc này đây nhất định phải đem cái này hai cái mỹ nữ đều làm cho tiến xã ở bên trong.

Ngay sau đó, Dương Thiếu Vĩ cùng một khác ba gã đội Judo thành viên cùng một chỗ đem đội Judo tuyên truyền chỉ một một phát bỏ vào các vị đồng học trong tay, đặc biệt là đi vào Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh bên người thời điểm, Dương Thiếu Vĩ lại giả bộ như kinh ngạc nói: "Ồ, hai vị không phải hoa hậu giảng đường trên bảng đại mỹ nữ sao? Ta xem thân thể của các người cao thể nhưng mà tuyệt đối phù hợp tham gia chúng ta đội Judo đây. Như thế nào đây? Có hay không muốn cân nhắc thoáng một phát ý tứ?"

Trần Mộng Oánh nhướn mày, tựa hồ đang muốn sinh khí, nhưng là bên người Lưu Tiểu Viện nhưng lại cười nói: "Kỳ thật ta cùng mộng Oánh tỷ thậm chí nghĩ tiến đâu rồi, nhưng là chúng ta có một điều kiện."

"Điều kiện?" Dương Thiếu Vĩ sững sờ, chuyển thành cười nói: "Không biết hai vị đại mỹ nữ có điều kiện gì đâu này? Chỉ cần các người đáp ứng tiến, chúng ta đạo xã nhất định sẽ hảo hảo làm tốt."

Lưu Tiểu Viện ngoắc ngoắc tay, Dương Thiếu Vĩ liền cúi người tới, Lưu Tiểu Viện vừa nói, ánh mắt hai người tự nhiên thoáng hướng về Lâm Tây Phàm phương hướng nhìn lại, đến cuối cùng, Dương Thiếu Vĩ cười nói: "Tốt, nếu ta làm được, các người đã đáp ứng muốn tiến nha."

"Một lời đã định."

Sau đó, Dương Thiếu Vĩ cùng một khác ba gã đội Judo xã viên đem truyền đơn phái phát xong, sau đó liền xoay người đã đi ra. Lúc ra cửa, Dương thiếu Vĩ khoe miệng hay vẫn là giữ lại cái này một bộ xuân tâm nhộn nhạo đáng tươi cười, nghĩ thầm cái này phát, xem Trần Mộng Oánh đối với chính mình tựa hồ không lớn cảm mạo, nhưng là Lưu Tiểu Viện không giống với, nàng nói chuyện với tự mình thời điểm hay vẫn là cười hi hi đây này!

Thẳng này lúc này thời điểm trong nội tâm vui thích ở muốn, chớ không phải là Lưu Tiểu Viện tại vừa rồi chính mình biểu diễn thời điểm đã bị mình anh tuấn bề ngoài cùng xuất sắc nhu đạo kỹ thuật cho mê hoặc?

Ngược lại ánh mắt lại đã rơi vào năm lớp so sánh dựa vào sau chính là cái kia trên ghế ngồi, tiểu tử kia vậy mà đắc tội ta cái này tương lai vợ bé, hừ xem ta như thế nào thu thập người!

Lưu Tiểu Viện không biết Dương Thiếu Vĩ trong nội tâm những... này tư tưởng xấu xa, nếu đã biết lời mà nói..., y theo nàng mà nữ cá tính, chỉ sợ sớm đã một cước đạp đi qua.

Trần Mộng Oánh tò mò hỏi: "Tiểu viện, người có phải hay không gọi cái kia Dương Thiếu Vĩ đi giáo huấn tên kia rồi hả?"

"Hắc hắc, ta có thể nghĩ kỹ, tuyệt đối không thể tự dễ dàng như vậy tên kia, ta đã nghĩ tới rất tốt tuyệt chiêu, người tự dưng đến nhìn a!" Lưu Tiểu Viện khoe miệng lộ ra một tia tà mị đáng tươi cười.

Kỳ thật nàng một mực cố ý muốn trả thù Lâm Tây Phàm, nguyên nhân rất lớn đều là bởi vì ㊟(7) vì Lâm Tây Phàm thằng này không coi ai ra gì. Đối với ngậm lấy chìa khóa vàng sinh ra, bên người còn bị người ông sao vậy quanh ông trắng thiên chi kiều nữ Lưu Tiểu Viện mà nói, nàng người chung quanh đều phải muốn coi hấn làm trung tâm.

Bình thường trong nhà thời điểm, mỗi người cũng phải làm cho lấy chính mình, mà mặc dù là ở trường học, đem làm mọi người đã biết thân phận của mình, cũng không có ai dám trêu chọc chính mình, nhưng là cái này đột nhiên đi vào đồ nhà quê vừa vặn rất tốt, đặc tội chính mình không nói, chính mình muốn hấn bồi thường tiền vậy mà cự tuyệt. Cho nên, hiện tại Lưu Tiểu Viện trong nội tâm tự âm thầm thề, nhất định phải tiểu tử này đẹp mắt.

"Ắt xì hơi...!"

Đang tại chăm chú đọc sách Lâm Đồng học đột nhiên hắt hơi một cái, nghĩ thầm là có người hay không tại phía sau trố chú chính mình à?

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12:: Thứ hai hoa hậu giảng đường mời

? Buổi sáng hôm nay, có hai mảnh là phương như khóa, phương như là giáo Anh ngữ đấy. Anh ngữ đối với Lâm Tây Phàm mà nói, căn bản là không coi là cái gì, cho nên cũng không có như thế nào chăm chú nghe, nhưng là ngẫu nhiên nghe thấy, Lâm Tây Phàm nhưng không khỏi nhủ mảy, Nhưng dùng nhìn ra được hôm nay phương như có chút không yên lòng, cho nên giảng ngữ pháp trung hội thỉnh thoảng xuất hiện sai lầm.

Cường đại tinh thần giữ vững được lưỡng đường khóa về sau, phương như cả người giống như là hư thoát đồng dạng, kẹp lấy sách giáo khoa đã đi ra phòng học.

Một bên, Vương Lâm đối với Anh ngữ tuy nhiên là không có bao nhiêu hứng thú, nhưng là hấn đối phương như có hứng thú a, lập tức nói ra: "Bát cháo, người có phát hiện hay không Phương lão sư hôm nay có chút dị thường."

"Mò mẫm Từ Đô đã nhìn ra." Lâm Tây Phàm khinh bỉ nói, kỳ thật hấn biết rõ phương như là vì chuyện ngày hôm qua mà phiền não, nhưng là chuyện

như vậy Lâm Tây Phàm không giúp được gấp cái gì, cái này dù sao cũng là người ta việc tư. Ngày hôm qua chính mình giáo huấn cái kia Chu Kiến, nguyên nhân chủ yếu là vì hắn chọc tới chính mình rồi, cho nên phương như chưa cùng chính mình nhắc lên quan hệ, mình cũng không có hỗ trợ tất yếu.

"Ai, gần đây liên phát hiện Phương lão sư trạng thái tinh thần không được tốt, nhất định là xảy ra chuyện gì, nếu ta có thể đủ giúp được việc nàng thì tốt rồi." Vương Lâm bấm lấy đầu, một bộ vạn phần bất đắc dĩ bộ dáng.

Lâm Tây Phàm bất đắc dĩ cười khổ, thẳng này tuổi còn trẻ tự trang khôi tinh thánh đã đến.

"Này, bát cháo đồng học." Đột nhiên, Lâm Tây Phàm bả vai bị người vỗ một cái, quay đầu xem thời điểm, dĩ nhiên là xinh đẹp nữ học ủy Lý Vụ Tinh đi tới sau lưng, Lâm Tây Phàm khẽ cười nói: "Học ủy đại nhân có tìm ta có chuyện gì sao?"

Lý Vụ Tinh bẹt cái miệng nhỏ nhắn, nói: "Như thế nào? Không có chuyện không thể tìm người sao?"

"Ha ha, ta không phải ý tứ kia, chỉ là Lý đại mỹ nữ học ủy đột nhiên đến tìm, ta cuối cùng là có thể theo không khí chung quanh trung cảm nhận được một cỗ sát khí, chung quanh nhiệt độ cũng theo đó giảm xuống."

"Như thế nào? Chẳng lẽ ta là ăn người lão hồ hay sao?" Lý Vụ Tinh lập tức tự không muốn. Lâm Tây Phàm nhưng lại lắc đầu nói: "Làm sao có thể đâu rồi, coi như là lão hồ, học ủy người cũng là xinh đẹp đáng yêu cạp cái."

"Cái gì, nói ta là cạp cái?" Lý Vụ Tinh cái này đã có thể không muốn, chính mình Lý đại mỹ nữ hạ mình đến đây nói chuyện với người, còn bị chế ngạo, cái này lại để cho người theo đuổi rất nhiều Lý Vụ Tinh sao có thể đủ chứa nhẫn đầu này?

Lâm Tây Phàm vội vàng khoát tay nói: "Không đúng không đúng, chỉ là chỉ đùa một chút mà thôi." Nói xong âm thầm ngắt một bả đồ mỡ hôi, đón lấy không cho Lý Vụ Tinh có bất kỳ bão nổi cơ hội, vội vàng nói: "Bởi vì Lý đại mỹ nữ học ủy mị lực thật sự là quá kinh người, cho nên ta đoán người người theo đuổi nhất định rất nhiều a? Đã như vậy, vậy người tiếp cận ta, những người đó trung thực người ái mộ ánh mắt chỉ sợ đều có thể đem ta giết chết vài trăm trở về."

"Thôi đi kung..., khẩu ngọt lưỡi trượt đấy!" Lý Vụ Tinh trên mặt giả bộ như mất hứng, nhưng là Lâm Tây Phàm cái kia ca ngạo lời nói nàng nghe vào tai trung hay là nghe hương thụ đấy.

Đón lấy, Lý Vụ Tinh quay lại chính đề, hỏi: "Bát cháo đồng học, cái này thứ bảy buổi sáng người có thì giờ rảnh không?"

"Ân?" Lâm Tây Phàm khoe miệng có chút nhếch lên, chuyên thuộc về hắn chiêu bài cười xấu xa lại lộ liễu đi ra, "Như thế nào? Xinh đẹp học ủy muốn cuộc hẹn ta sao? Nhưng là người ta còn không có có chuẩn bị tâm lý thật tốt a!" Nói xong giả trang ra một bộ rất thẹn thùng bộ dáng.

Trông thấy Lâm Tây Phàm bộ dạng này bộ dáng, Lý Vụ Tinh thiếu chút nữa thì có đánh người xúc động rồi, bất quá nàng cũng biết Lâm Tây Phàm chỉ là chỉ đùa một chút, bởi vậy chỉ phải bình tĩnh tâm tính, nói ra: "Kỳ thật, thứ bảy buổi sáng ta tại trùng lược chưa chín công viên chỗ đó tham gia một cái quyền tiền hoạt động, nhưng là vì đến lúc đó có chút thiết bị muốn chuyển, cho nên hi vọng bát cháo đồng học người có thể giúp đỡ chút ah!"

"À? Đây không phải là làm ô-sin sao?" Lâm Tây Phàm hai mắt tối sầm, tựa đầu dao động giống như cái trống lúc lắc đồng dạng, "Không có đi không, ta tình nguyện ở nhà ngủ."

Tựa hồ sớm cũng đã nghĩ đến Lâm Tây Phàm hội cự tuyệt, cho nên Lý Vụ Tinh không chút hoang mang nói: "Không đi sao? Vậy cũng thật là đáng tiếc, đến lúc đó tham gia mỹ nữ cũng là rất nhiều đâu rồi, ta còn đang định giới thiệu mấy cái cho người nhận thức, cho nên, hiện tại cơ sẽ không có rầu~."

"Mỹ nữ? Ta đi ta đi..." Lúc này thời điểm, vốn là hay vẫn là về mặt phiên muộn Vương Lâm kịp phản ứng, vội vàng nói: "Lý học ủy, ta đi tham gia được hay không được à?"

"Đi, đương nhiên đã thành, hoan nghênh sự gia nhập của người ah!" Lý Vụ Tinh lập tức cười hi hi cùng Vương Lâm nắm cái tay.

Lâm Tây Phàm thái dương bốc lên hắc tuyến, không phải là mỹ nữ sao? Về phần khoa trương như vậy sao? Bất quá ngẫm lại, từ khi đã đi ra quân đội về sau, cuộc sống riêng tư của mình vẫn luôn là trung quy trung củ đấy, sinh hoạt cũng tựa hồ quá nhàm chán, vì vậy Lâm Đồng học lúc này thời điểm nhưng lại phát huy ra quần nhân tốt đẹp da mặt dày, hỏi: "Cái kia, hoạt động là mấy giờ bắt đầu hay sao?"

"Nói như vậy người là đã đáp ứng?" Lý Vụ Tinh cười hỏi.

Lâm Tây Phàm lắc đầu nói: "Không biết, nếu là không có sự tình có thể làm lời mà nói..., nói không chừng ta tự đi."

"Cái kia tốt, bát cháo đồng học, cũng hoan nghênh sự gia nhập của người nha." Nói xong, Lý Vụ Tinh vậy mà lại nắm thoáng một phát Lâm Tây Phàm tay, sau đó nhanh chóng buông ra, cười nói: "9h sáng, đúng giờ nha." Nhưng sau đó xoay người đi nha.

"Ai nha, nàng bàn tay nhỏ bé rất trơn a!" Vương Lâm rất hưởng thụ nghe chính mình bị cầm tay, về mặt bựa dạng.

Lâm Tây Phàm trong nội tâm nghĩ đến, cô bé này vẫn là thứ nhất có can đảm như vậy chủ động tiếp cận người của mình đây này! Ngẫm lại Lý Vụ Tinh cái kia tràn đầy tự tin trên mặt, Lâm Tây Phàm tự không khỏi có chút tâm động, hẳn trở về trường học, nguyên nhân chủ yếu tự là nghĩ kỹ tốt cảm thụ thoáng một phát lại để cho người hoài niệm sân trường sinh hoạt.

Mà ở sân trường trong sinh hoạt, cái này yêu đương tựa hồ cũng đã đã trở thành ắt không thể thiếu vật điều hòa rồi, cho nên, đàm một hồi yêu đương chưa hẳn không là chuyện tốt, chỉ là không biết cái này Lý Vụ Tinh phải hay là không cùng nàng mặt ngoài biểu hiện ra ngoài như vậy đây này!

Ngay tại Lâm Tây Phàm trong nội tâm nghĩ như vậy thời điểm, bà vai lại bị vỗ một cái, quay đầu nhìn lại thời điểm, Lâm Tây Phàm nhưng lại mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên, cái này tiểu ma nữ tìm đến mình? Tìm phiên tới đến a?

Bên cạnh, Vương Lâm nhìn xem lại một mỹ nữ xuất hiện tại Lâm Tây Phàm bên người, cả người đều mộng rồi, đặc biệt là hiện tại đến người vẫn bị xưng là Lâm Giang trung học thứ hai hoa hậu giảng đường Lưu Tiểu Viện. Không phải là lớn lên soái (đẹp trai) một điểm sao? Về phần nhiều mỹ nữ như vậy đến tìm sao? Vương Lâm trong nội tâm nho nhỏ oán trách thoáng một phát.

Lâm Tây Phàm tò mò hỏi: "Lưu đại tiểu thư, tìm ta có việc sao?"

Lưu Tiểu Viện trên mặt miễn cưỡng bài trừ đi ra một điểm đáng tươi cười ra, nói: "Tốt, người đã biết rõ tên của ta rồi, nhưng là ta lại còn không biết tên của người đây!"

Ngoài miệng nói như vậy, nhưng là trong nội tâm nhưng lại cười thầm, kỳ thật ngày hôm qua thời điểm, Trần Vĩ Dương cũng đã phái người điều tra qua thân phận của Lâm Tây Phàm rồi, biết rõ hắn bắt quả là Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lừa) một cái họ Lâm lão đầu cháu trai, hơn nữa danh tự đã kêu Lâm Tây Phàm. Trần Vĩ Dương tại đã nhận được như vậy một tin tức về sau, đầu tiên liền đem sự tình nói cho Luru Tiểu Viện, xem như lấy công chuộc tội. Nghĩ tới tên này danh tự vậy mà cùng bát cháo có một chút như vậy tương tự, Luru Tiểu Viện đã cảm thấy buồn cười.

Lâm Tây Phàm nói ra: "Ta gọi Lâm Tây Phàm." "Ngoại hiệu bát cháo, là ta giúp hắn lấy đấy." Bên cạnh Vương Lâm lúc này thời điểm xen vào nói nói.

Luru Tiểu Viện che miệng cười cười, ngược lại đứng đắn nói: "Người biết ta tìm người vì chuyện gì a?"

Lâm Tây Phàm khoát khoát tay, nói ra: "Nếu như người là vì ngày hôm qua sự kiện kia, muốn ta bồi thường lời mà nói..., vậy thì không bàn nữa rồi, là chính người đụng vào trên người của ta đấy, tại sao phải ta bồi thường cho người à?"

"Người..." Luru Tiểu Viện nhất thời tựa muốn phát tác đi ra, nhưng là ngược lại nằng nhưng lại để lại con giận của mình, muốn Lâm Tây Phàm nếu là Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lừa) đi ra đấy, không có tiền bồi cũng là rất bình thường đấy, vì vậy nói ra: "Ai nói muốn người bồi thường hay sao?"

"Vậy người muốn thế nào?"

Luru Tiểu Viện nói ra: "Ngày hôm qua thì ta đụng phải người, nhưng thật ra là ta không đúng, nhưng là dù sao người ta là nữ hài tử, người thế nào cũng muốn cho chút mặt mũi à? Còn luôn mở miệng châm chọc người ta, cái này nhiều tổn thương tự tôn a!" Nói xong bày ra một bộ vạn phần ủy khuất bộ dạng.

Hiện tại, Lâm Tây Phàm xem như triệt để bó tay rồi, vì vậy nói ra: "Tốt, vậy cho dù là ta không đúng, ta giải thích với người cũng có thể đi à nha?"

Gặp Lâm Tây Phàm đã thời gian dần trôi qua lọt vào chính mình trong cạm bẫy, Luru Tiểu Viện trên mặt lập tức trong bụng nở hoa, nói ra: "Nếu người biết chính mình sai rồi là tốt rồi, Nhưng là đã sai rồi, sao có thể tùy tiện nói cái thực xin lỗi coi như xong, nếu thực xin lỗi hữu dụng, sao còn muốn cảnh sát tới làm cái gì à?"

Lâm Tây Phàm lại là một hồi cuồng chóng mặt, hiện tại hắn cuối cùng biết được tội cái này thiên kim đại tiểu thư cũng không là một chuyện tốt, cũng biết cái này tiểu ma nữ khó chơi. Kỳ thật Lâm Tây Phàm sớm đã biết chuyện ngày hôm qua là Luru Tiểu Viện tay làm ra đến đấy, nhưng là đối phương dù sao cũng là cái không hiểu lắm sự tình hài tử, hơn nữa còn là một cái xinh đẹp nữ hài tử, cho nên Lâm Tây Phàm cũng tự không so đo rồi.

Hiện tại Luru Tiểu Viện còn muốn cùng chính mình so đo, trong nội tâm cũng có chút không vui rồi, vì vậy xụ mặt hỏi: "Cái kia y theo đại tiểu thư ý của người đâu này? Phải hay là không muốn châm trà đập đầu nhận lầm mới thoả mãn à?"

Luru Tiểu Viện nội sát nói quan sát, gặp Lâm Tây Phàm như vậy, chính mình nói chuyện cũng không thể quá mức hùng hổ dọa người, vì vậy hòa hoãn nói: "Kỳ thật cũng là rất đơn giản đấy, người xin lỗi cũng muốn chính chính thức thức xin lỗi đúng không? Vậy cứ như thế tốt rồi, hôm nay buổi trưa, người ở trường học đối diện cái kia gia nhà hàng nhỏ định cái vị trí, thỉnh ta ăn một bữa cơm, cái này tổng sẽ không quá khó a?"

"Ách?" Lâm Tây Phàm cười khổ nói: "Đây thật là không khó ㊟(7), nhưng là người thật sự nguyện ý ta như vậy xin lỗi sao? Dù sao người thế nhưng mà Lâm Giang trung học công chúng nhân vật, nếu để cho người khác trông thấy người buổi trưa cùng ta cùng nhau ăn cơm, nếu truyền ra một chút ít lời đồn đãi gì chuyện nhảm lời mà nói..., ta thế nhưng mà không chịu trách nhiệm nha."

"Cái này. . ." Lưu Tiểu Viện do dự một chút, cũng nghĩ đến Lâm Tây Phàm nói lời khả năng, nhưng là lập tức rồi lại hi hi cười nói: "Người yên tâm đi, chỉ cần người chịu mời khách, ta tự nhất định sẽ đi."

"Vậy được rồi!" Bất đắc dĩ Lâm Tây Phàm chỉ phải đáp ứng rồi, tuy nhiên cảm thấy Lưu Tiểu Viện không có hảo ý, nhưng là nhưng là bất kể như thế nào, chính mình điểm này phong độ thân sĩ hay là muốn phơi bày một ít đấy.

Lại nhìn xem Lưu Tiểu Viện ly khai, Vương Lâm rốt cục nhìn không được giờ ngón tay cái lên, tự đáy lòng tán thán nói: "Bát cháo, người a, hiện tại ta có thể thực xem như phục người rồi."

"Thiếu vuốt móng ngựa rồi, buổi trưa cùng đi chứ!" Lâm Tây Phàm nói ra.

"Ta? Có thể chứ? Nhưng là người ta Lưu đại tiểu thư cũng không nói gì để cho ta cũng đi a!"

Lâm Tây Phàm khinh thường nói: "Bây giờ là ta mời khách, cũng không phải nàng mời khách, ta muốn dẫn ai đi chẳng lẽ còn phải đi qua nàng phê chuẩn sao?"

"Vậy cũng được, vậy cũng được!" Vương Lâm gượng cười hai tiếng, nói ra: "Ta đây tự thom lây nha."

Bạn đang đọc truyện *Bình Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13:: Nhà hàng sự kiện

? "Tiểu viện, người không phải nói cùng hần không để yên đây sao? Chẳng lẽ như bây giờ lại để cho hần tùy tiện thỉnh người ăn một bữa cơm coi như xong?"

Đang nghe được Lưu Tiểu Viện tự thuật về sau, Trần Mộng Oánh nhưng lại giật mình không ít, nàng cùng Lưu Tiểu Viện là từ nhỏ cùng nhau lớn lên tỷ muội, đối với Lưu Tiểu Viện mà nữ bản chất, nàng là rõ ràng nhất đấy, Lâm Tây Phàm như vậy tội nàng, nàng có làm sao có thể từ bỏ ý đồ đầu này?

"Hắc hắc, mộng óng ánh người yên tâm đi, ta như thế nào có thể có dạng buông tha hần đầu này? Trò hay vẫn còn phía sau đâu rồi, người tự đợi đến xem kịch vui tốt rồi!" Lưu Tiểu Viện khoe miệng nhếch lên, tiểu ma nữ hình tượng tại trên mặt của nàng biểu hiện không bỏ sót.

"Vậy sao?" Trần Mộng Oánh ánh mắt đã rơi vào xa xa cái kia luôn vẽ mặt cười xấu xa nam nhân trên người, tuy nhiên hần chỉ là một đệ tử, nhưng là Trần Mộng Oánh lại luôn cảm thấy sự tình cũng không có đơn giản như vậy, bởi vì nàng tự là xuất thân tại một người lính trong gia đình đấy, đối với

quân nhân cái chủng loại kia khó có thể nói rõ tính chất đặc biệt, nàng là so sánh miễn cảm thấy. Nhìn xem Lâm Tây Phàm thân ảnh, nàng luôn cảm thấy, người nam nhân này tàng được rất sâu, nàng có chút sợ hãi, Lưu Tiểu Viện muốn cùng Lâm Tây Phàm đấu, chỉ sợ về sau phản rơi vào người nam nhân này vòng xoáy trung.

Gặp Trần Mộng Oánh thần sắc có chút không đúng, Lưu Tiểu Viện nhưng không hỏi tò mò hỏi: "Mộng óng ánh, ngươi làm sao vậy?"

Trần Mộng Oánh phục hồi tinh thần lại, khoát tay nói ra: "Ta không sao." Đã qua một hồi, Trần Mộng Oánh còn nói thêm "Tiểu viện, ta cảm giác, cảm thấy thẳng này không phải dễ đối phó như vậy đây, cho nên, ngươi mặc kệ làm cái gì, đều không muốn quá mức hòa, biết không?"

"Ngươi không có phát sốt à?" Lưu Tiểu Viện đưa tay sờ thoáng một phát Trần Mộng Oánh cái trán, nói ra: "Hào hảo làm sao lại nói lên mê sảng đã đến đâu này?"

Trần Mộng Oánh nói ra: "Ta bây giờ nói đều là tại lý trí hạ nói ra được lời nói, tóm lại ngươi phải nhớ kỹ rồi, các ngươi chuyện giữa còn không đến mức có rất lớn cừ hận, cho nên ngươi mặc kệ đối với người ta làm chuyện gì, cũng không thể đủ quá mức quá phận, biết không?"

"Đã biết rồi!" Gặp Trần Mộng Oánh vậy mà như vậy thận trọng mà nói, Lưu Tiểu Viện chỉ phải gật đầu nói nói: "Ngươi tự yên tâm đi, những chuyện này ta vẫn có đúng mực đấy, tuy nhiên tên kia là đáng giận một chút, nhưng là ta cũng không trở thành muốn giết hắn à?"

"Àn, vậy là tốt rồi!" Trần Mộng Oánh gật gật đầu.

Tuy nhiên cảm nhận được Trần Mộng Oánh có chút dị thường, nhưng là Lưu Tiểu Viện trong nội tâm giờ phút này nhưng lại tràn đầy đối với Lâm Tây Phàm trả thù nghĩ cách, hơn nữa nghĩ đến đắc ý chỗ, còn có thể vụng trộm che miệng cười.

Thừa dịp tiết thứ hai tan học thời điểm, Lâm Tây Phàm lên chuyến WC toa-lét, mà vừa mới từ trên lầu nhà vệ sinh nam xuống, Đại chủ nhiệm lớp phương như nhưng lại thất thần đánh tôi, sau đó là kinh kêu một tiếng tránh qua, tránh né.

Nhìn xem phương như cái kia mang theo vài phần mặt tái nhợt, đoán chừng là kinh hãi quá độ rồi. Lâm Tây Phàm không khỏi có chút lòng chua xót, cũng là bởi vì gia đình vấn đề, phương như mà ngay cả lựa chọn chính mình hạnh phúc quyền lợi đều không có, cái này là xã hội này tàn khốc. Từng tại trong quân nhân rồi thời điểm, những cái...kia nữ nhân vật chính luôn bị những cái...kia lợi ích tính hôn nhân hoang mang lấy, ngay lúc đó Lâm Tây Phàm cảm thấy đó là không chân thực đấy, nhưng là hiện tại chính thức phát sinh ở bên cạnh của mình, Lâm Tây Phàm mới biết được, tiểu thuyết, kỳ thật tự là miêu tả hiện thực thể giới một loại thứ đồ vật.

Nhìn xem phương như có chút bất lực, có chút lo sợ nghi hoặc bộ dạng, Lâm Tây Phàm không khỏi mở miệng dò hỏi: "Phương lão sư, ngươi không có việc gì chứ?"

Nhìn thấy đối phương là ngày hôm qua mới tới người học sinh kia, phương như lúc này mới thoáng phục hồi tinh thần lại, miễn cưỡng lắc đầu nói: "Ta, ta không có chuyện, cảm ơn quan tâm."

Lâm Tây Phàm thở dài một tiếng, nói ra: "Phương lão sư, nếu là có cái gì muốn giúp đỡ đấy, có thể tìm ta." Lời nói nói đến nước này đã là rất không tệ rồi, nhưng là vì tại trong quân đội dưỡng thành như vậy đích thói quen, luôn không thể gặp cô gái xinh đẹp từ thương tâm, cho nên nếu phương như ló ra muốn xin giúp đỡ lời mà nói..., Lâm Tây Phàm cảm giác mình hay vẫn là sẽ giúp đấy.

Nhưng là muốn chủ động đi hỗ trợ, vậy thì không phải Lâm Tây Phàm nỗ lực trong phạm vi được rồi.

Lâm Tây Phàm quay người ly khai, phương như nhìn xem Lâm Tây Phàm sắp bóng lưng biến mất, trong mắt hiện lên một tia kỳ quái thần sắc, ngày hôm qua vừa mới nhìn thấy Lâm Tây Phàm thời điểm, bởi vì sắc lang kia chủ nhiệm vấn đề, cho nên phương như đối với Lâm Tây Phàm ấn tượng cũng không khá lắm. Nhưng là theo Lâm Tây Phàm đánh Chu Kiến, còn có lời nói mới rồi, phương như đột nhiên cảm thấy, tên tiểu tử này tựa hồ cũng không phải một cái người đáng ghét.

Đột nhiên, phương như nhớ ra cái gì đó, vội vàng nói: "Lâm Tây Phàm đồng học, ngươi chờ một chút."

"Ân?" Lâm Tây Phàm nghi hoặc xoay người, về tới phương như bên người, hỏi: "Lão sư, có chuyện gì không?"

Phương như nói ra: "Kỳ thật, ta chính là muốn nhắc nhở ngươi, ngày hôm qua ngươi đánh chính là cái kia Chu Kiến là một cái lòng dạ nhỏ mọn người, chuyện ngày hôm qua hẳn là tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ đấy, cho nên ngươi tốt nhất phải cẩn thận một chút."

Lâm Tây Phàm cười xấu xa nói: "Phương lão sư ngươi yên tâm đi, ngày hôm qua ngươi cũng nhìn thấy, đối với tên kia ta căn bản là sẽ không e ngại, nếu hẳn dám đến trêu chọc ta lời nói, ta tự lại để cho hắn lại đến trong bệnh viện ngủ lấy một đầu nửa tháng." Nói xong, Lâm Tây Phàm tự nếu không nói lời nói, quay người đã đi ra.

Kế tiếp là lưỡng đường lớp số học, cấp ba toán học, hàm số là rất trọng yếu đấy, mặc dù Lâm Tây Phàm cảm thấy những vật kia không làm khó được chính mình, nhưng là hắn hay vẫn là rất dụng tâm đi nghe giảng bài, bởi vì cái này hàm số dính liền thật là mật thiết đấy, nếu một cái nắm giữ không tốt, những thứ khác tự ngay tiếp theo mơ hồ đi xuống.

Mà Vương Lâm đi học, ngoại trừ ngữ văn bên ngoài, hẳn mỗi một khoa đều ngủ vượt qua, đặc biệt là toán học, nói tới nói lui con số xuống, hắn ngủ càng hương.

Đem làm lúc chuông tan học vang lên, Vương Lâm rồi lại sinh long hoạt hổ đứng lên, sau đó vội vàng nói: "Đi, bát cháo, chúng ta đi định vị đưa đi."

Lâm Tây Phàm không khỏi cười khò, đoán chừng vừa rồi lúc ngủ, Vương Lâm trong đầu nghĩ đến đều là thịnh Lư Tiểu Viện ăn cơm sự tình.

Lúc này thời điểm Lư Tiểu Viện cùng Trần Mộng Ánh vừa mới theo bên cạnh hai người đi qua, Lư Tiểu Viện nhỏ giọng nói: "Này, các ngươi hãy đi trước, bọn chúng ta đợi thoáng một phát đã tới rồi."

"Tốt!" Lâm Tây Phàm lên tiếng, sau đó cùng Vương Lâm cùng đi ra phòng học.

Vương Lâm nghi ngờ hỏi: "Các nàng vì cái gì không theo chúng ta cùng đi à?"

"Đồ đàn!" Lâm Tây Phàm mắng một tiếng, nói ra: "Khẳng định chính là vì tránh hiềm nghi rồi, nàng thế nhưng mà chúng ta Lâm Giang trung học thứ hai hoa hậu giảng đường, nếu như bị người trông thấy theo chúng ta ăn cơm lời mà nói..., cái kia không chừng sẽ có người nói trường đạo ngắn thì, cho nên, hay vẫn là ít xuất hiện làm việc a!"

"Nguyên lai là như vậy!" Vương Lâm gật gật đầu, ngược lại nhưng lại thờ dài nói: "Cùng mỹ nữ ăn bữa cơm còn muốn lén lút lút lút đấy, xem ra chúng ta hay vẫn là không lớn xứng đứng tại mỹ nữ bên người đó a!"

Hai người rất nhanh liền đi tới trường học đối diện trong nhà hàng nhỏ, bởi vì biết rõ Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh cố ý che lấp nguyên nhân, cho nên hai người tuyển một cái so sánh dựa vào bên trong vị trí, mà vị trí kia đối với đi ra ngoài nhưng lại nhà hàng sau ngõ hẻm.

"Bát cháo, tại nơi này, hai cái đại mỹ nữ không có ý kiến a?" Vương Lâm có chút tâm thần bất định nói.

Lâm Tây Phàm lắc lắc đầu nói: "Ta không biết, nhưng là hai cái đại tiểu thư cũng không biết có hay không đã tới như vậy địa phương ăn cơm, cho nên có chút ý kiến cũng là chuyện rất bình thường, bất quá ta chỉ là tùy tiện nói lời xin lỗi, quân hán khi gió có ý kiến gì hay không đây này!"

Chính trò chuyện, cửa ra vào hai người đi đến, xem hai người trang phục cải biến, đỉnh đầu sâu sắc mũi lưỡi trai che mặt, hơn nữa y phục trên người cũng thay đổi, nhưng là Lâm Tây Phàm cùng Vương Lâm hay vẫn là liếc tạt nhận ra hai người. Vương Lâm đứng lên, không ngừng hướng phía hai người phát tay, hai người cái này liền rất nhanh đã đi tới.

Quả nhiên, vừa mới ngồi xuống, Lưu Tiểu Viện liền nhìn Mi Đạo: "Keo kiệt quý, như thế nào tuyển một chỗ như vậy à?"

Lâm Tây Phàm cùng Vương Lâm liếc nhau, nhưng là đều không nói lời nào, bọn hắn biết rõ đây bất quá là Lưu Tiểu Viện hơi chút phàn nàn thoáng một phát.

Thế nhưng mà, vừa lúc đó, trong nhà hàng đột nhiên truyền đến tiếng quát mắng, một tóc quăn nam tử lớn tiếng mắng: "Ngươi cái này đồ đệ tiện, ta bất quá là muốn ngươi đi gặp gặp lão bản của chúng ta mà thôi, như vậy cũng cự tuyệt? Ngươi chớ quên, là ta đem ngươi theo Khôn ca ở đâu cứu ra đấy, nếu không phải ta mà nói..., ngươi đã sớm trở thành đại đồ sẽ đầy xô-fa tiểu thư."

Lông quăn nam bên người, một gã trang phục đẹp đẽ nữ tử nắm lông quăn nam cánh tay, trấn an nói: "Đầu to, không muốn tức giận như vậy nha, nàng hiện tại không nghĩ ra, có lẽ buổi tối đã nghĩ thông suốt đây này!"

Lông quăn nam trước người một nữ tử ủy khuất khóc lên, một bên khóc vừa nói: "Đầu to ca, ngươi biết lão bản của các ngươi là cái đại sắc lang, ngươi không thể đem ta giao cho hắn a!"

"Giao cho hắn làm sao vậy? Lão bản của chúng ta thế nhưng mà đại kê có tiền, đi theo nàng ngươi đồng lứa Từ Đô không cần lộc (*chịu đựng) cùng rồi, hiện tại ta là chỉ một con đường sáng cho ngươi, nếu ngươi không nghe lời, có tin ta hay không đem ngươi đưa về Khôn ca chạy đi đâu?"

Nghe ba người này, trong nhà hàng mọi người đại khái đã biết sự tình từ đầu đến cuối, mà ánh mắt của mọi người đã rơi vào nàng kia trên người thời điểm, cũng không khỏi có chút đáng thương khỏi nàng ra, nữ tử tuy nhiên không coi là khuynh quốc Khuynh Thành sắc đẹp, nhưng coi như là trung thượng chi tư rồi, cô gái như vậy từ muốn thật là bị cuốn cộng lòng nam theo như lời chính là cái kia lão bản cho điểm ô, cũng đích thật là quá đáng tiếc đấy.

Lúc này nữ hài tiếp tục khóc lóc kể lể nói: "Đầu to ca, Nhưng là, ta thật sự không muốn đi a, ta van cầu ngươi bỏ qua cho ta đi, ta thật sự không muốn đi a..."

"Buông tha ngươi, ta buông tha ngươi lão bản kia sẽ bỏ qua ta sao?" Lông quăn nam vẻ mặt tức giận nói: "Lão bản của chúng ta tự là vừa ý ngươi rồi

Ⓔ(7), đây chính là vận khí của người, tóm lại, hôm nay ta sẽ đem lời nói đặt ở chỗ này rồi, người nếu không đi lời mà nói..., vậy cũng cũng đừng trách ta đầu to rồi."

Nữ tử hay vẫn là lúc đầu nói: "Không, ta không muốn đi..."

"Hừ, ở đâu cho phép người?" Nói xong, long quân nam liền thò tay đi kéo nữ tử, cứ thế mà dắt nữ tử tay đi ra ngoài. Mà bên cạnh hắn cô gái xinh đẹp lúc này thời điểm gặp nữ tử không muốn, biết rõ vừa rồi một phen khuyên bảo cũng là uống phí rồi, vì vậy cùng long quân nam cùng một chỗ kéo lên nữ tử đi ra ngoài.

Nhưng vừa lúc đó, chỉ nghe được phịch một tiếng, một cái thân ảnh màu trắng đi tới long quân nam sau lưng, cầm lên bên cạnh một cái chai bia liền trực tiếp đập vào long quân nam trên đầu.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14:: Kéo bè kéo lũ đánh nhau

? "Ách, không phải đâu, nha đầu kia vậy mà ác như vậy?"

Vốn nhìn xem cái kia một nam một nữ hai người muốn đem nàng kia lôi đi, trong nhà hàng mọi người là trong lòng phẫn nộ, nhưng là đối mặt loại chuyện này, mọi người cũng không dám nhúng tay. Theo long quân nam hành vi thượng có thể biết rõ, vậy khẳng định là một cái không muốn sống tên côn đồ, đối với người như vậy, trong xã hội rất nhiều người đều là rất kiêng kỵ đấy.

Nhưng là vừa lúc đó, một nữ hài tử nhưng lại cầm lên một cái chai bia tự đập vào long quân nam trên đầu, mà cái này buu hãn nữ hài tử, đúng là tiểu ma nữ Lưu Tiểu Viện rồi.

Cái kia long quân nam bị Lưu Tiểu Viện đập phá như vậy thoáng một phát, thân thể lay động hai cái, nhưng là cuối cùng vẫn là không có ngã đi. Long quân nam thời gian dần qua xoay người lại, chỉ thấy trên mặt của hắn giờ phút này trôi đầy huyết, có chút vô cùng thâm. Long quân nam nhìn thấy nện chính mình dĩ nhiên là một cái mang mũ lưỡi trai nữ hài tử, lập tức tự nổi giận, quát: "Người *** là ai, muốn chết phải hay là không?"

Lưu Tiểu Viện tiểu ma nữ bản tính lúc này thời điểm nhưng lại bắt đầu phát tác, gặp long quân nam như vậy hung ác, nàng vậy mà tuyệt không sợ hãi, mà là lớn tiếng nói: "Mau buông ra cái kia nữ, bằng không thì đàn bà cô đem người chết."

Trông thấy có người thấy việc nghĩa hăng hái làm, tất cả mọi người có chút hưng phấn, nhưng là thấy như vậy một cái tiểu cô nương vậy mà nói ra như vậy buu hãn lời nói ra, mọi người lại là một hồi Đại Hân, thậm chí hiện tại hài tử thật đúng là không biết trời cao đất rộng a!

Lông quần nam gặp Luru Tiểu Viện nói như vậy, càng thêm là kích phát hấn hung tính, quát: "Nơi nào đến dă nha đầu, xem lão tử hôm nay không đem ngươi thu thập." Nói xong, lông quần nam tưng nhắc tay hướng Luru Tiểu Viện trên mặt đánh tới. Luru Tiểu Viện cũng là lại càng hoảng sợ, đang muốn lui về phía sau, lại cảm thấy tay bị kéo thoáng một phát, cả người đã bị kéo sau 2~3m khoảng cách, lông quần nam một tát này cũng rơi vào khoảng không.

"Sắc lang, nguyên lai là ngươi a!" Luru Tiểu Viện hi hi cười nói, kỳ thật vừa rồi cái kia thoáng một phát lông quần nam thật sự là đánh cho quá đột nhiên, cho nên nếu là không có Lâm Tây Phàm cái kia kéo một phát lời mà nói..., đoán chừng đã bị lông quần nam đánh trúng rồi.

Lâm Tây Phàm cười khổ nói: "Lại là sắc lang lại là keo kiệt quỷ, xem ra ta tại trong mắt của ngươi căn bản cũng không có chính khí một điểm hình tượng đây này!"

"Ách?" Một chưởng rơi vào khoảng không lông quần nam trông thấy lại thêm một người nam nhân nhúng tay, hơn nữa nam nhân này thân cao rõ ràng so chỉ thấy cao rất nhiều, vì vậy lông quần nam lập tức cảnh giác lên, không động thủ lần nữa, mà là hỏi: "Tiểu tử, ngươi có biết ta là ai không? Cũng dám đến nhúng tay chuyện của ta?"

Lâm Tây Phàm cười lạnh nói: "Ta đeo cần biết ngươi là ai, tóm lại buông ra cái kia nữ, sau đó lần, nói cách khác chờ một chút đem ngươi sẽ biến thành tàn phế."

"Ngươi. . ." Lông quần nam lập tức nghẹn lời, mới vừa rồi bị Luru Tiểu Viện đập phá như vậy thoáng một phát, bây giờ còn có chút ít choáng váng đầu đầu rồi, cho nên hiện tại đối mặt cao lớn Lâm Tây Phàm, lông quần nam trong nội tâm biết rõ nếu dùng sức mạnh lời mà nói..., chính mình khẳng định chiếm không được tiện nghi đây, vì vậy buông ngoan thoại, nói ra: "Tốt, tiểu tử ngươi vậy mới tốt chứ, mầy lỳ cứ đợi ở chỗ này chờ đi, xem ta không tìm người chơi chết ngươi."

"Tùy thời hoan nghênh!" Lâm Tây Phàm khinh thường nói.

Đón lấy cái kia lông quần nam liền mang theo cái kia đẹp để nữ nhân đi rồi, để lại vừa rồi đang khóc lấy cầu khăn nữ tử.

"Ngươi không có việc gì chứ?" Luru Tiểu Viện lời kéo nàng kia tay, quan tâm mà hỏi.

Nữ tử lắc đầu, nói ra: "Ta không sao, ta khuyên các ngươi hay vẫn là nhanh lên đi thôi, đó là một tên côn đồ, phía sau của hắn còn có hắc đạo người, cho nên các ngươi đặc tội hắn, hắn nhất định sẽ quay trở lại tới tìm các ngươi đây. Ta không muốn bởi vì chuyện của ta mà cho các ngươi bị người đánh."

Luru Tiểu Viện nhưng lại cười nói: "Ngươi yên tâm đi, lưu manh này lợi hại lắm, một cái đánh mấy cái tuyệt đối không có là không có vấn đề đây." Nói xong dùng ngón tay lấy Lâm Tây Phàm, ngày hôm qua nàng cùng Trần Mộng Oánh thể nhưng mà Tàn Dương trông thấy Lâm Tây Phàm một cái đánh mấy cái, hơn nữa trên người mình nhưng lại một điểm tổn thương đều không có.

Nghe được Luru Tiểu Viện hiện tại lại đối với chính mình thay đổi cái xưng hô, Lâm Tây Phàm cũng chỉ có tiếp tục cười khổ.

Nàng kia lúc này mới đem ánh mắt đã rơi vào Lâm Tây Phàm trên người, gật đầu gật đầu nói: "Vừa rồi thật là cảm ơn ngươi rồi, nhưng là bất kể thế nào nói, các ngươi hay là đi mau đi, bọn họ là không dễ chọc đây."

"Ai nha, ngươi yên tâm đi." Luru Tiểu Viện tiếp tục nói: "Nếu ngươi không tin được thằng này thân thủ lời mà nói..., ta đây hiện tại tự gọi điện thoại giao Phúc bá tới, có Phúc bá tại lời mà nói..., vậy thì không cần phải sợ."

"Phúc bá là ai à?" Nữ tử tò mò hỏi.

Lưu Tiểu Viện đặc ý nói: "Phúc bá là nhà của ta quản gia, cũng là tài xế của ta, nhưng là người có thể chó xem thường Phúc bá rồi, Phúc bá nói hẳn là đặc công xuất thân đấy, muốn đối phó như vừa rồi như vậy một ít tiểu lưu manh, Phúc bá muốn thả đến bọn hắn con mắt đều không cần nháy thoáng một phát."

Trần Mộng Oánh cùng Vương Lâm cũng đã đi tới, nghe thấy được Lưu Tiểu Viện cùng nữ tử đối thoại, Trần Mộng Oánh nhưng lại cười nói: "Vị tỷ tử này, tiểu viện từ trước đến nay nói chuyện đều là như thế này, có lẽ là cho người đường đột rồi, nhưng là nàng tự là muốn giúp người, hơn nữa chúng ta đều sẽ giúp người đấy. Vừa rồi theo người cùng tên kia trong lúc nói chuyện với nhau có thể biết rõ, người hẳn là có nỗi khổ tâm a? Nếu không người nói ra ra, chúng ta có lẽ có thể giúp được việc bề bộn đây này! Hơn nữa, kỳ thật ca ca ta là cảnh sát, nếu đám kia lưu manh dám đến gây chuyện lời mà nói..., ta lập tức tự gọi điện thoại gọi ca ca ta tới."

"Cái này..." Nữ tử kỳ thật biết rõ tự là trước mặt những người này muốn giúp mình, nhưng là cũng không nhất định bang (giúp) được đấy, hiện tại xã hội này, đối mặt tình đầu tiểu dân thời điểm, bọn hắn uy nghiêm ngược lại là phát huy được phát huy vô cùng tinh tế, nhưng là đối mặt những cái...kia người có quyền thế, bọn hắn cũng chỉ là nhân dân công bộc rồi, thử hỏi nhân dân người hầu có thể cầm chủ nhân thế nào đâu này?

Nhưng là vì cái này Liên Nguyệt đến đã bị ủy khuất thật sự là khó chịu, hiện tại cái này mấy người nhiệt tình như vậy, coi như là hướng bọn hắn thuật thuật khổ, cho dù bọn hắn không giúp được mình cũng là tốt.

Vì vậy, bốn người bên cạnh thêm một cái bàn, nữ tử liền ngồi ở chỗ kia kể rõ kinh nghiệm của mình.

Nữ Tử Danh gọi ngải tinh, vốn có một hạnh phúc gia đình, có đặc (biệt) yêu ba ba mẹ mẹ của mình, còn có một nghe lời hiểu chuyện muội muội, nhưng là một Thiết Đô bởi vì cái kia một hồi biến cố, một Thiết Đô sụp đổ rồi. Đầu tiên, ba mẹ chỗ nhà xưởng bởi vì khát nợ tiền lương, công nhân nhóm (đám bọn họ) ngăn ở cửa ra vào kháng nghị thời điểm bị nhà xưởng bảo an ẩu đả, mấy người bị đánh chết, mà ngải tinh ba ba tự là hẳn một người trong, mẹ cũng bởi vì chuyện này thương tâm quá độ, một hồi bệnh nặng phía dưới buông tay trở lại.

Vốn là hảo hảo một gia đình lại là vì như vậy một hồi biến cố tàn, ngải tinh vì thế cùng những thứ khác người bị hại gia thuộc người nhà cùng một chỗ liên danh hình dáng cáo nhà xưởng, nhưng là nàng tuyệt đối không thể tưởng được đúng là nhà xưởng phương vô cùng đơn giản tự đã tránh được pháp luật trách nhiệm, kế tiếp, mấy cái gia đình Dã Tiên sau đích rút đơn kiện rồi. Nhưng là, cho dù như vậy, ngải tinh như trước một mực kiên trì.

Về sau, ngải tinh tự thỉnh thoảng thu được thư đe dọa, thậm chí có người đến thăm quấy rối, vì thế ngải tinh cùng muội muội càng thêm là vượt qua chờ đợi lo lắng thời gian, cuối cùng ngải tinh không thể không đem muội muội đưa đến trong trường học ký túc.

Ngay sau đó lại đã xảy ra rất nhiều biến cố, đầu tiên là ngân hàng người đem nhà của nàng che, ngải tinh trên bờ vai đột nhiên khá hơn rồi một số nợ nần, nói là phụ thân lúc sinh tiền thiếu nợ xuống đấy, lớn khoản nợ khoản phía dưới, ngải tinh cũng từng nghĩ tới chết, nhưng là nàng còn có một muội muội muốn chiếu cố a, cho nên tự cố lấy dũng khí tiếp tục sinh hoạt.

Lúc mới bắt đầu nàng là đã đến một nhà trong câu lạc bộ đêm làm nhân viên tạp vụ, tuy nhiên như vậy địa phương dơ bẩn, nhưng là kiếm tiền tương đối cũng tương đối nhiều, Nhưng là ai nghĩ đến một cái xem trăng từ tên là Khôn ca lưu manh gặp ngải tinh bộ dáng cũng không tệ lắm, vì vậy bắt buộc lấy muốn ngải tinh tại trong câu lạc bộ đêm xô-fa tiếp khách.

Vừa rồi chính là cái kia đầu to ca là Khôn ca thủ hạ, hẳn biết rõ ngải tinh hay vẫn là một cái tấm thân xù nữ, vì vậy liền đem ngải tinh cứu được đi ra, lúc mới bắt đầu ngải tinh đối với cái kia gọi đầu to ca người hay vẫn là rất cảm kích đấy, nhưng là ngải tinh không thể tưởng được đó là bởi vì đầu to ca

muốn cầm ngải tinh nột một cái khác hộp đêm lão bản. Ngải tinh cũng nghe nói bị cái gì kia lão bản chà đạp nữ hài tử cũng không ít, ngải tinh không muốn, cho nên mới đã có vừa rồi như vậy vừa ra.

Nghe ngải tinh kể rõ xong, mọi người nhưng lại đã trầm mặc, Vương Lâm đầu tiên phản nộ nói: "Tên gia hỏa này quả thực cũng không phải là người, cho rằng trên tay có chút tiền, còn không cách nào Vô Thiên rồi."

"Không cách nào Vô Thiên? Hừ, nói cho ngươi biết, lão tử tại nơi này chính là thiên."

Đột nhiên, trong nhà hàng nhớ tới một cái hung dữ thanh âm, một đám người xuất hiện tại trong nhà hàng, nhân số ước tại mười lăm cái tả hữu, mỗi người trong tay đều cầm gậy bóng chày dao gọt trái cây các loại vũ khí, mà cái kia cầm đầu chính thức mới vừa rồi bị Lưu Tiểu Viện đánh cho chính là cái kia lông quăn nam đầu to ca.

Đầu to ca gặp Lâm Tây Phàm bọn người lại vẫn thật sự dám ở chỗ này chờ, lập tức tự vui vẻ, cười hắc hắc nói: "Xem hai cái Girl xinh đẹp đáng người cũng không tệ lắm ấy ư, ra, đem mũ hái xuống lại để cho ca nhìn một cái, không thể nói trước ca ca thương hương tiếc ngọc, tự không đánh các ngươi rồi, cho các ngươi đêm nay tứ Hậu ca ca ta ngủ thì tốt rồi."

Gặp cái này đầu to ca vậy mà dẫn theo nhiều người như vậy trở về, Lưu Tiểu Viện dù cho lá gan lại đại, đúng lúc này cũng bị dọa đến có chút run rẩy rồi, vì vậy hướng Lâm Tây Phàm trên người lại gần thoáng một phát, hỏi: "Lưu manh, làm sao bây giờ?"

"Ngươi không phải bảo ta lưu manh sao? Ta đây biện pháp giải quyết cũng chỉ có thể dùng lưu manh phương thức rồi." Lâm Tây Phàm mỉm cười, ngược lại đối với cái kia đầu to ca lạnh lùng nói: "Thừa dịp ta bây giờ còn có tâm tình thời điểm, ngươi tốt nhất nhanh lên rút cho ta."

"Ách?" Tại mười mấy người đang bao vây lại vẫn dám như vậy liều lĩnh nói chuyện, cho nên tất cả mọi người rất rõ ràng nhất thời phản ứng không kịp, ngay sau đó, đầu to ca cười lên ha ha, nói ra: "Tiểu tử, đầu bị cửa kẹp đi à nha? Hiện tại làm chủ người là ta, ngươi..."

Thế nhưng mà, đầu to ca lời còn chưa nói hết, một cái giấy cầu tự nhét vào trong miệng của hắn, đầu to ca đang muốn phát tác, phản ứng đột nhiên truyền đến một hồi đau đớn kịch liệt, sau đó cả người tự bay ra ngoài đến mấy mét, đánh ngã, gục mấy bản lớn, người cũng té lăn trên đất.

Lâm Tây Phàm đứng lên, khoe miệng giờ lên một vòng cười xấu xa, nói: "Sớm bảo ngươi lăn được rồi, nhưng ngươi tự hết lần này tới lần khác không nghe."

Trong nhà hàng thoáng cái náo ra động tĩnh lớn như vậy, vốn là đang tại dùng cơm khách nhân đều nhao nhao thoát đi, nhân viên cửa hàng cùng chủ tiệm cũng trốn được dưới quầy, lạng lẽ nhìn xuống báo động điện thoại.

Còn lại cái kia chút ít cầm trong tay lấy vũ khí người lúc này thời điểm cũng nhao nhao vọt lên, nhưng là cường hãn Lâm Tây Phàm một quyền tiêu diệt một cái, những người kia cơ bản đều không có bao nhiêu sức hoàn thủ. Ngã xuống ba bốn về sau, Lâm Tây Phàm tóm lấy một cái tóc vàng tiểu tử trong tay gậy bóng chày, lần này thì càng thêm dùng mãnh rồi, tiến vào mười mấy người ở bên trong, một hồi loạn đánh, bình đình păng lang loạn cơn qua đi, cái kia mười mấy người tự cơ bản không có bao nhiêu cái có thể đứng lên được được rồi.

Cái này toàn bộ quá trình cũng không đến năm phút đồng hồ thời gian, mười mấy người ngã xuống, nhưng Lâm Tây Phàm trên người ngoại trừ dính đi một tí đầy mỡ đồ vật bên ngoài, một điểm vết thương cũng không có.

Cuối cùng, Lâm Tây Phàm đi về tới cái kia tóc vàng trước mặt, ngồi xổm xuống đem gậy bóng chày bỏ vào trong tay của hắn, cười nói: "Bạn thân, thực cảm ơn người a, nếu không phải người cho ta gậy gộc, tên gia hỏa này thật đúng là khó đối phó đây này!"

Ⓔ(8) "À?" Tóc vàng mở to hai mắt nhìn, lương thật lâu nhưng lại nói ra: "Không, ta không có cho người, là chính người đoạt đấy." Nhưng là, cho dù hắn như thế nào giải thích, chung quanh cái kia chút ít người ngã xuống đều dùng ánh mắt phần nộ đang nhìn hắn.

"Hắc hắc, người cái này người xấu thật đúng là xấu a, xong việc còn hại người gia một bả." Lưu Tiểu Viện cười hi hi nói, gặp Lâm Tây Phàm vài cái từ liền đem những cái thứ này đánh ngã, nằng trong ánh mắt lộ ra thần sắc hưng phấn.

Nhưng là, Trần Mộng Oánh ánh mắt rơi vào Lâm Tây Phàm trên người, trong ánh mắt biểu hiện ra càng nhiều hơn là nghi hoặc.

Một lát sau, nhà hàng bên ngoài xe cảnh sát minh định thanh tự vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15:: Mỹ nữ hoa khôi cảnh sát hương diễm thâm vấn

? Đặng Bình rất phiền muộn.

Đem làm nhận được cảnh báo về sau, hắn tự xuất động thủ hạ mười mấy người cùng một chỗ tiến về trước Lâm Giang trung học, trong nội tâm cùng một chỗ cầu nguyện lấy không muốn ồn ào tai nạn chết người mới tốt.

Đặng Bình bên người, vừa mới theo trường cảnh sát tốt nghiệp trợ thủ Lạc Thanh Thanh nhìn xem Đặng Bình thần sắc khẩn trương, không khỏi hỏi: "Đội trưởng, bắt quả là cái kéo bè kéo lũ đánh nhau mà thôi, cần khẩn trương như vậy sao?"

"Có thể không khẩn trương sao được?" Đặng Bình lúc này nói ra: "Chẳng lẽ người còn không biết Đạo Lâm trong nước học là một cái dạng gì địa phương, chỗ đó quan lớn đệ tử, phú nhị đại cái gì nhiều người đi, bọn hắn nếu ở trường học nháo sự ta có thể mặc kệ, nhưng là ở trường học bên ngoài nháo sự, sự tình tự lớn hơn, vạn nhất nếu là có cái gì lãnh đạo nhĩ tử hoặc là con gái bị thương, quả trách dừng lại(một châu) xem như tốt rồi, nhưng nếu tai nạn chết người rồi, ai nha, tóm lại tình huống này ta là không cảm tưởng rồi."

La Thanh thanh cũng là cau mày, những... này phú nhị đại quan nhị đại cái gì nếu là thật náo tai nạn chết người đã đến, sự tình đã có thể không tốt ứng đối rồi.

Nhưng là, đem làm bọn hắn đi tới hiện trường phát hiện án nhà hàng thời điểm, nhưng lại thiếu chút nữa mà ngay cả cái cảm cũng đến rơi xuống rồi. Mười mấy người ngổn ngang lộn xộn nằm trên mặt đất bụm lấy từng người miệng vết thương tại quay cuồng, trừ lần đó ra, mấy một học sinh bộ dáng người trẻ

tuổi chính vây quanh một cái bàn đang dùng cơm, đối với mấy cái này người nằm trên đất mắt điếc tai ngơ.

Cái này còn chưa tính, Nhưng là năm cái gia hỏa lại vẫn ăn được rất hương đầy, vừa ăn lấy vừa nói cười.

Đặng Bình đi đến mấy người trước mặt, trầm giọng hỏi: "Mới vừa rồi là không phải các ngươi báo động rồi hả?"

"Không phải!" Lâm Tây Phàm lắc đầu, nói ra: "Chúng ta cũng không phải có tật xấu, chính mình đánh nhau chẳng lẽ còn chính mình báo động đây?"

"Ách, các ngươi đánh nhau?" Đặng Bình nhìn xem đầy đất người ngã xuống, không thể tin nói: "Tự các ngươi năm người đem cái kia mười mấy người cho đánh cho?"

Lâm Tây Phàm lại là lắc đầu nói: "Không phải chúng ta, là ta."

"Là ngươi? Là đem mười mấy người cho đánh cho?" Đặng Bình lúc này lại muốn muốn điên rồi, hắn nhìn xem trên mặt đất người, đang nhìn xem Lâm Tây Phàm, tuy nhiên cảm thấy tiểu tử này lớn lên rắn chắc cao hơn, nhưng là một người có thể đánh nhau ngược lại cái này mười mấy người?

"Tự là a tự đứng vậy a, tất cả đều là lưu manh này đánh chính là, như thế nào đây? Lợi hại không? Nhưng hắn là trường học của chúng ta đội Judo cao thủ a." Lưu Tiểu Viện e sợ cho thiên hạ bất loạn nói.

"Ta lúc nào tiến đội Judo rồi hả?" Lâm Tây Phàm bắt đầu đi nghĩ đến.

Đặng Bình lúc này thời điểm cái trán đã có chút đỏ mồ hôi rồi, hắn nói cái gì cũng sẽ không tin tưởng cái này mười mấy người đều là Lâm Tây Phàm một người đánh chính là, người hầu vài chục năm, hắn chưa từng thấy qua như vậy mấy cái không sợ trời không sợ đất tiểu gia hỏa. Nhưng là tâm muốn những tiểu tử này đã kiêu ngạo như vậy, hơn nữa đều là tại Lâm Giang trung học tại đây, cho nên Đặng Bình tâm muốn những cái thứ này trong nhà thế lực cũng sẽ không loại nhỏ (tiểu nhân) a!

Mà đối với Lưu Tiểu Viện cái kia e sợ cho thiên hạ bất loạn hành vi, Trần Mộng Oánh thì là trầm ổn rất nhiều, nàng đứng lên nói ra: "Cảnh sát thúc thúc, chuyện này nhưng thật ra là bọn hắn trước khơi mào đấy, chúng ta vị bạn học này chỉ có thể coi là là tự vệ, không tin mà nói ngươi có thể đem trong nhà hàng thu hình lại triệu hồi đi xem đó a!"

Đặng Bình liếc một cái Trần Mộng Oánh, nghĩ thầm nữ hài tử này tại xảy ra lớn như vậy sự tình về sau, mạch suy nghĩ lại vẫn như vậy rõ ràng, cũng thì càng thêm chắc chắn những người này cũng không phải người bình thường gia hài tử.

Vì vậy, Đặng Bình ngữ khí hòa hoãn lên, nói ra: "Điều tra bản án nguyên nhân những chuyện này, chúng ta cảnh sát sẽ hảo hảo xử lý được rồi, nhưng là các ngươi hiện tại đáng nghi đánh nhau ấu dâm, cho nên hay là muốn trước theo chúng ta quay trở lại cục cảnh sát ở bên trong làm một cái khẩu cung."

"Được rồi!" Trần Mộng Oánh gật đầu nói, bởi vì là huynh trưởng là ở cục cảnh sát làm đấy, cho nên đối với những... này tất [nhiên] đi được quá trình nàng nên cũng biết.

Đón lấy Đặng Bình liền dẫn Lâm Tây Phàm năm người về trước cục cảnh sát rồi, trước khi đi phân phó một tiếng trợ thủ Lạc Thanh Thanh đem những

cái...kia người bị thương đưa đến bệnh viện nghiệm tổn thương, cũng điều lấy trong nhà hàng thu hình lại làm cho này kiện bản án là tối trọng yếu nhất vật chứng.

Vốn Lạc Thanh Thanh cũng hiểu được đây bất quá là một hồi rất đơn giản ầu đã sự kiện, nhưng là khi nàng nhìn thấy trong video Lâm Tây Phàm một cái đánh mười cái, hơn nữa trên người đều không mang theo một điểm tổn thương, Lạc Thanh Thanh thần sắc tự thay đổi, "Thằng này nhất định là một cái phần tử nguy hiểm, nhất định phải Đặng đội đưa hấn tạm giam ở mới được."

Trong nội tâm nghĩ như vậy, liền đem mang những người kia thượng bệnh viện nghiệm tổn thương sự tình giao cho những người khác đi làm, chính mình thì là hấp tấp hướng cục cảnh sát ở bên trong tiến đến.

Đặng Bình mang theo mấy người chân trước vừa mới tiến không lâu, Lạc Thanh Thanh tự chân sau vọt vào cục cảnh sát ở bên trong, nàng cái kia chút ít đồng sự tựa hồ sớm tự đã thành thói quen tên tân binh này viên như vậy hấp tấp hành vi, vì vậy cười trêu nói: "Thanh Thanh, đã xảy ra chuyện gì, không phải là bị nam hài tử truy, chạy về đến trong cục tị nạn a?"

Lạc Thanh Thanh nhưng lại nghiêm túc lắc lắc đầu nói: "Có việc gấp, vừa mới Đặng đội mang về tới mấy cái học sinh mô hình (khuôn đúc) người như vậy đầu này?"

"Đặng đội đã đem bọn hấn đều đưa đến phòng thẩm vấn đi, như thế nào, đã xảy ra chuyện gì sao?" Có đồng sự tò mò hỏi.

Lạc Thanh Thanh lắc đầu, nói: "Chờ một chút sẽ nói cho người biết." Nói xong lại hấp tấp hướng phòng thẩm vấn phương hướng phóng đi, hơn người thấy cũng lạ đến, cái này nhân vật mới hấp tấp tính tình bọn họ là thấy nhiều hơn, các loại làm vài năm về sau, coi như là tiếp báo nói có phần tử khủng bố xuất hiện, nàng chỉ sợ cũng có thể rút sạch uống chén trà lại xuất phát.

Mở ra sơ thẩm tin tức thất, đã thấy một nam sinh nhìn mình lạnh lùng đấy, cái kia nhưng lại Vương Lâm, Vương Lâm bị liên lụy vào ra, hiện tại còn phiền muộn lắm, nhưng khi nhìn gặp mỹ nữ này nữ hoa khôi cảnh sát, lập tức tự tình thần tỉnh táo, đang muốn lên tiếng kêu gọi, ai muốn cái kia nữ hoa khôi cảnh sát lắc đầu chấm dứt môn đi ra ngoài rồi.

Đón lấy đi vào phúc thẩm tin tức thất, chỗ đó ngồi đúng là Lâm Tây Phàm, có lẽ Đặng Bình đi thẩm vấn mặt khác mấy nữ hài tử rồi, cho nên tạm thời đem Lâm Tây Phàm nhét vào tại đây.

Trông thấy cái này nữ hoa khôi cảnh sát xông tới, Lâm Tây Phàm vốn là sững sờ, ngược lại cười nói: "Này, mỹ nữ cảnh sát tỷ tỷ, tìm ta có việc sao?"

Lạc Thanh Thanh trên mặt tối sầm, đi vào cục cảnh sát lại vẫn trấn định như vậy, thằng này nhất định là có vấn đề đấy, vì vậy đi tới đóng cửa lại, ngồi ở Lâm Tây Phàm đối diện, âm thanh lạnh lùng nói: "Phía dưới, ta hỏi người cái gì người phải trả về đáp cái gì?"

"Tâm tình không tốt, không muốn trả lời!" Lâm Tây Phàm bĩu môi nói ra.

"Cái gì?" Lạc Thanh Thanh lập tức bị tức nổ, tiếng hô nói: "Người cho rằng nơi này là người trường học sao? Tại đây là cục cảnh sát, người tốt nhất cho ta thành thật một chút, nói, người tên là gì?"

Lâm Tây Phàm cười nói: "Vốn đang nhớ rõ đấy, nhưng là bị người như vậy giật mình, ta lập tức tự đã quên, ai nha, ta tên gọi là gì đầu này? Ta tên gọi là gì đầu này?" Nói xong không ngừng dùng tay đập đầu của mình, tựa hồ thật sự quên tên của mình đồng dạng. Hấn tự nhiên là không thể nào quên đấy,

vừa rồi cái kia nữ quan cảnh sát lúc tiến vào, xem nét mặt của nàng đã biết rõ lại giả bất thiện rồi, hơn nữa dễ dàng như vậy tự sinh khí, đoán chừng là một cái nhân vật mới, cho nên Lâm Tây Phàm quyết định hào hào trên choker thoáng một phát cô gái đẹp này cảnh quan.

"BA~" một tiếng, Lạc Thanh Thanh hai tay phát trước người trên mặt bàn, thật lâu, nhưng lại sinh sinh đem phần nộ đè ép xuống dưới, tại đây dù sao cũng là ** chế địa phương, nàng cũng không nên đối với Lâm Tây Phàm động thủ, vì vậy cắn Nha Thiết Xi mà hỏi: "Vậy ngươi muốn thế nào mới có thể nhớ rõ khỏi tên của ngươi đến đâu này?"

"Àn, cái này chỉ sợ là muốn đúng bệnh hốt thuốc đấy." Lâm Tây Phàm lay động thoáng một phát đầu, nói ra: "Vừa vừa lúc mới bắt đầu, ta là nhớ rõ đấy, nhưng là vì bị ngươi dọa thoáng một phát, danh tự lại đột nhiên quên, cái này chỉ sợ đều là vì vấn đề của ngươi rồi, như vậy đi, ngươi cười một cái ta nhìn xem, hoặc là ta có thể nhớ ra rồi đây này!"

"Cười một cái? Ngươi cho rằng bà cô ta là bán rẻ tiếng cười đó a?" Lần này, áp chế lửa giận lại lần nữa dâng lên, mặc dù Lạc Thanh Thanh tính tình dù cho, cũng nhịn không được nữa rồi, nhất thời vượt qua cái bàn, đi tới Lâm Tây Phàm trước mặt.

Lâm Tây Phàm cũng đứng lên, liên tục lui về phía sau, cũng nói ra: "Này, nơi này chính là cục cảnh sát, không thể bạo lực thăm vấn đó a, lại nói, ta còn là một học sinh đây này!"

"Hừ, ngươi bây giờ ngược lại hội sợ, vừa rồi một cái đánh mưì cái thời điểm không phải rất uy phong đấy sao? Khi đó tại sao lại không thấy ngươi sợ?" Lạc Thanh Thanh vừa nói, còn một bên từng bước ép sát, cái gọi là ghé con mới đẻ không sợ cạp, kỳ thật nếu những thứ khác cảnh sát hình sự thấy được Lâm Tây Phàm cái kia đoạn video, dám như vậy tiếp cận Lâm Tây Phàm người chỉ sợ tự không nhiều lắm rồi.

Lâm Tây Phàm ngượng ngừng cười cười, hần như thế nào cũng không nghĩ ra mỹ nữ này cảnh sát tính tình vậy mà nóng nảy đã đến trình độ như vậy, mình cũng đã dựa vào tường đứng, nàng hay vẫn là từng bước ép sát, lập tức chỉ phải khoát tay ngăn cản nói: "Tốt rồi, ta đầu hàng, ta trả lời vấn đề của ngươi được đi à nha? Ta gọi Lâm Tây Phàm."

"Ta quản ngươi Lâm Tây Phàm hay vẫn là lâm bát cháo, tóm lại hiện tại bà cô ta tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng." Nói xong cảm xúc không cách nào khống chế Lạc Thanh Thanh vậy mà thoát khỏi ảo, nói ra: "Hiện tại ta không là cảnh sát rồi, nghe nói ngươi hay vẫn là nhu đạo cao thủ đầu rồi, đến đây đi."

"Ách, ta nói, không mang theo như vậy đùa a!" Lâm Tây Phàm cái này thế nhưng mà bị mỹ nữ này cảnh quan buru hần hủ đến rồi, tại trong quân thời điểm tính cách nóng nảy mỹ nữ gặp nhiều hơn, nhưng là như trước mắt như vậy đây, nhưng vẫn là lần đầu tiên trong đời gặp đây này.

Thế nhưng mà, cho dù Lâm Tây Phàm đã thỏa hiệp rồi, người ta Lạc Thanh Thanh không cho a, gặp Lâm Tây Phàm khoát tay, nàng lại thuận thế giữ ở Lâm Tây Phàm tay, sau đó tay trong tay đang chuẩn bị làm vật ngã. Lâm Tây Phàm lại nơi nào sẽ khinh địch như vậy bị đối phương ngã sấp xuống đâu rồi, còn lại một cái tay đè chặt Lạc ㊟(7) Thanh Thanh phần eo, sừng sốt lại để cho Lạc Thanh Thanh ngã không được chính mình.

"Hừ, đừng tưởng rằng điểm ấy thủ đoạn tự thắng được ta." Lạc Thanh Thanh hừ lạnh một tiếng, hai chân lại đi Lâm Tây Phàm trên chân vấp đi. Hai người bốn tay cũng đã cố định rồi, đúng lúc này dưới chân bởi vì Lạc Thanh Thanh một vấp, hai người tự đã mất đi trọng tâm, song song ngã trên mặt đất. Thật vừa đúng lúc đây, Lâm Tây Phàm thân thể liền đem Lạc Thanh Thanh đè lại.

Lạc Thanh Thanh muốn giãy dụa ra, nhưng là Lâm Tây Phàm nơi nào sẽ cho nàng cơ hội, nàng càng là giãy dụa, Lâm Tây Phàm liền đem Lạc Thanh Thanh ép tới càng chặt.

Vùng vẫy vài cái, Lạc Thanh Thanh trên mặt đột nhiên đỏ lên, bởi vì vừa rồi sinh khí phía dưới đem áo khoác thoát khỏi, hiện tại trên người chỉ mặc một

bộ hơi mỏng áo somi đầu rồi, hai người như vậy một ma sát, cảm giác kia tự càng ngày càng nặng rồi. Lâm Tây Phàm cười thâm, mỹ nữ này cảnh quan chẳng những tính tình nóng nảy, mà ngay cả dáng người cũng nóng nảy được rất đây này!

Đúng lúc này, phòng tắm vẫn môn nhưng lại đột nhiên được mở ra, Lưu Tiểu Viện, Đặng Bình, Trần Mộng Oánh, ngái tỉnh cùng Vương Lâm đều xuất hiện ở cửa ra vào, ngoài ra còn có một đỉnh lấy phình bụng nam nhân, cái này người đứng tại Đặng Bình trước mặt, đoán chừng thân phận sẽ không thấp, sáu người nhìn xem hai người lại trên mặt đất ôm thật chặt đấy, hơn nữa Lạc Thanh Thanh áo còn bị thoát khỏi, tình huống này, mặc cho ai cũng sẽ hướng phương hướng kia muốn đi đấy.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16:: Lưu Thiên Phong

? Thiên Phong tập đoàn.

Tại Lâm Giang, cái này Thiên Phong tập đoàn cao nhất đồng sự Lưu Thiên Phong là một cái truyền kỳ một người như vậy vật, hấn dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, không dựa vào bất kỳ quan hệ gì tại Lâm Giang cái này một mảnh thổ địa thượng nhanh chóng quật khởi, chỉ dùng đoản ngắn không đến ba mươi năm thời gian, an vị ủng Lâm Giang một phần ba mạch máu kinh tế.

Mà như vậy truyền kỳ một nhân vật, nhưng cũng là một cái quá độ sùng ái nữ nhi của mình một cái đại biểu, tại hấn sinh hoạt trong hội, không ít người xưng nữ nhi của hấn vi tiểu ma nữ.

Lưu Thiên Phong nhận được con gái điện thoại về sau, nhất thời tự nóng nảy, trong nội tâm cầu nguyện lấy hi vọng cái này tiểu ma đầu không muốn dẫn xuất cái gì nhiễu loạn lớn đến mới tốt.

Trương thư ký nói ra: "Lưu đồng, chuyện này Trần lão gia tử cháu gái cũng liên lụy đi vào, người xem phải hay là không muốn đem chuyện này nói cho bọn hấn biết, lại để cho bọn hấn ra mặt giải quyết đầu này?"

"Ngần vạn không muốn!" Lưu Thiên Phong vội vàng khoát tay nói: "Chuyện này nếu đem Trần lão gia tử kinh động đến, đoán chừng Lâm Giang Thiên Đô muốn lật ra, cho nên chuyện này nhất định phải ít xuất hiện cẩn thận làm việc, ta sẽ gọi điện thoại cho phương cục trưởng, chuyện này người cũng không cần quản, người bây giờ muốn làm chính là tra rõ ràng đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, ai. . . Tiểu viện nha đầu kia tự là không cho ta bớt lo."

"Đúng vậy, Lưu đồng." Trương thư ký lên tiếng, ngược lại nói ra: "Đại tiểu thư là vì từ nhỏ khuyết thiếu tình thương của mẹ, cho nên tính tình mới so sánh phản nghịch, kỳ thật, ta cảm thấy được Lưu đồng phải hay là không ưng thuận cho đại tiểu thư tìm mẹ kể à?"

Lưu Thiên Phong lắc đầu nói: "Tiểu viện mẹ của nàng chết về sau, ta tự chưa từng có nghĩ tới vấn đề này, hơn nữa về sau cũng sẽ không muốn, kỳ thật, cả đời dốc sức làm, còn không phải là vì nha đầu kia ư!"

"Ha ha, Lư đồng sùng ái tiểu viện, đây là mọi người đều biết đấy, nhưng là Lư đồng ngại có nghĩ tới không có, nếu tùy ý tiểu viện nói như vậy, về sau chỉ sợ phải gả đi ra ngoài đều là việc khó đây này. Hơn nữa, hiện tại đại tiểu thư thỉnh thoảng chế tạo một chút phiền toái đi ra, không cho người giám sát chặt chẽ một điểm luôn làm người lo lắng, theo ta thấy, không bằng cho đại tiểu thư tìm bảo tiêu cái gì đấy, vậy sau này Lư đồng ngại có thể thiếu quan tâm một điểm rồi."

"Cái này ta cũng nghĩ qua rồi." Lư Thiên Phong nói ra: "Nhưng là ta muốn dùng tiểu viện tính cách, nếu như bị người suốt ngày đi theo lời mà nói..., năng nhất định là không muốn đấy, không thể nói trước còn có thể gây ra càng thêm lợi hại sự tình đến đây này!"

Trương thư ký thăm than, kỳ thật hẳn biết rõ nếu cho Lư Tiểu Viện tìm bảo tiêu, coi như là âm thầm đi theo cũng bớt lo, mà Lư Thiên Phong sợ đi không như vậy, nguyên nhân chủ yếu còn là vì Lư Thiên Phong quá yêu thương nữ nhi của mình rồi, yêu thương đã đến bỏ mặc tình trạng. Cho nên, đã Lư Thiên Phong nói như vậy, hẳn cũng không nên lại tiếp tục xen vào rồi.

Lư Thiên Phong khoát tay nói: "Tốt rồi, ngại đi ra ngoài trước a."

Trương thư ký đã đi ra về sau, Lư Thiên Phong tự bấm Lâm Giang thành phố cục công an cục trưởng Phương Chính Nam số điện thoại, Phương Chính Nam chính hợp, vốn muốn không tiếp đây, nhưng nhìn thấy điện báo biểu hiện về sau, hẳn không thể không đã đi ra phòng họp đi ra bên ngoài nghe rồi. Tuy nhiên Lư Thiên Phong không phải giới chính trị nhân vật, nhưng là hẳn tại Lâm Giang thành phố thể nhưng mà một tài thần, cho nên mặc dù lại bề bộn, Phương Chính Nam cũng không nên véo mắt Lư Thiên Phong điện thoại.

Mà khi hẳn nghe xong Lư Thiên Phong nói lời về sau, sắc mặt lập tức đại biến, muốn chỉ là Lư Thiên Phong con gái Lư Tiểu Viện sự tình, hẳn còn có thể đơn giản OK, nhưng là ở trong đó lại vẫn có Trần lão gia tử cháu gái tại, sự tình có thể to lớn.

Trần lão gia tử thể nhưng mà Lâm Giang giới chính trị trung trọng yếu phi thường đích nhân vật, nếu Trần lão gia tử đậm chân một cái, Lâm Giang thành phố cũng muốn run vài cái đấy. Hơn nữa tính tình dị thường nóng nảy, nếu như bị Trần lão gia tử biết mình cháu gái lại bị nắm, đoán chừng Lâm Giang muốn ngắt trời rồi.

Vì vậy Phương Chính Nam tâm thần bất định mà hỏi: "Lư lão đệ, ngại, cái kia ngại sẽ không đem chuyện này nói cho Trần lão gia tử đi à nha?"

Đầu bên kia điện thoại, Lư Thiên Phong ha ha cười nói: "Yên tâm đi, ta là vừa rồi nhận được tiểu nữ tiểu viện điện thoại mới biết được chuyện này đấy, ta muốn chuyện này còn không làm kinh động những người khác, nói cách khác Trần lão gia tử điện thoại cũng sớm đã đánh tới ngại nơi đó. Cho nên, ta lúc này mới nhắc nhở ngại, nhanh lên ít xuất hiện đem chuyện này xử lý tốt, bằng không thì thật sự các loại Trần lão gia tử đã biết, ta đây đã có thể không giúp được ngại rồi."

"Ha ha, hảo hảo, cái kia tạ Tạ lão đệ nhắc nhở của ngại, hôm nào ta làm ông chủ thỉnh ngại ăn bữa cơm." Đợi đến bên kia Lư Thiên Phong đã đáp ứng, Phương Chính Nam cúp điện thoại, lau lau mồ hôi trên trán, sau đó tranh thủ thời gian bấm Lâm Giang thành phố phần thứ hai (ván) cục cục trưởng Trương Dương điện thoại.

Đem làm Trương Dương đã nghe được một món đồ như vậy sự tình về sau, thiếu chút nữa tự từ trên ghế rơi xuống đất. Hẳn tình huống lão cảnh sát hình sự Đặng Bình năng lực, đó là tại toàn bộ giới cảnh sát đều là nổi danh chấp pháp Nghiêm Minh đấy, cho nên chuyện như vậy phát sinh ở Đặng Bình trên người là tuyệt không kỳ quái đấy, Nhưng là Đặng Bình hẳn không biết như vậy hội cho mình tạo thành bao nhiêu áp lực a. Hiện tại, Trương Dương chỉ hi vọng Đặng Bình không sẽ đối cái kia mấy tiểu tử kia làm ra cái gì quá tài sự tình mới tốt.

Chặt đứt điện thoại, Trương Dương liền hấp tấp đi tới Đặng Bình văn phòng, biết rõ Đặng Bình tại phòng thẩm vấn, Trương Dương càng thêm là sợ tới mức mặt đều thanh rồi, đón lấy lại vội vàng hướng phòng thẩm vấn phương hướng đi nha.

Đem làm hán tại phòng thẩm vấn nhìn thấy bình yên vô sự hai vị đại tiểu thư về sau, một mực dẫn theo tâm cuối cùng là rơi xuống, cùng Đặng Bình thương lượng thoáng một phát, Đặng Bình biết được ở trong đó lại vẫn liên lụy Trần lão gia tử cháu gái, lập tức cũng không khỏi không rất nhanh thả người rồi, nhưng là kiểm kê nhân số, lại phát hiện đơn độc thiếu đi Lâm Tây Phàm, vì vậy mọi người liền hướng phúc thẩm tin tức thất chạy đến. Mở cửa về sau, mọi người đã nhìn thấy Lâm Tây Phàm cùng Lạc Thanh Thanh trên mặt đất phát sinh một màn kia rồi.

Trông thấy đột nhiên xuất hiện sáu người, cho dù Lâm Tây Phàm rất lưu luyến Lạc Thanh Thanh mùi trên người, nhưng là lúc này thời điểm cũng không khỏi không buông đến.

"Ách, đây là có chuyện gì?" Trương Dương cái này có thể thật là kinh ngạc không biết nên nói cái gì cho phải, hơn nữa hơn người tình huống cũng so với hán không khá hơn bao nhiêu.

Hai người giầy dựa lấy theo trên mặt đất bò lên, Lạc Thanh Thanh vội vàng giải thích nói: "Mọi người đừng hiểu lầm rồi, vừa rồi ta chỉ là theo vị bạn học này luận bàn thoáng một phát nhu đạo mà thôi."

"Luận bàn nhu đạo? Luận bàn nhu đạo cần cởi quần áo đấy sao?" Ánh mắt của mọi người rất rõ ràng là không tin, mà Vương Lâm nhưng lại âm thầm hướng Lâm Tây Phàm dựng lên mẫu tử, cái kia ý là bạn thân người ngu a, hợp với nóng nảy hoa khôi cảnh sát đều có thể mấy lần cấu kết lại rồi.

Mà Đặng Bình thì là mặt lạnh lùng, hán đối với chính mình cái này trợ thủ tính cách là phi thường rất hiểu rõ đấy, chỉ cần là xem điệu bộ này đã biết rõ, vừa rồi nhất định là Lạc thanh đầu tiên đối với nam sinh động thủ, sau đó hai người mới xảy ra chuyện như vậy.

Lưu Tiểu Viện nhìn xem hai người, nhưng lại đẹp lấy miệng, hừ nói: "Trương cục trưởng, như là đã không có chuyện của chúng ta rồi, ta đây nghĩ tới chúng ta ưng thuận có thể đi đi à nhà?"

"Có thể, đương nhiên là có thể!" Trương Dương vội vàng trên mặt tươi cười lấy, hiện tại hán thể nhưng mà bị cái này hai cái đại tiểu thư dọa phá mặt. Lưu Tiểu Viện hừ lạnh một tiếng, sau đó lôi kéo Trần Mộng Oánh cùng ngái tỉnh đi ra ngoài, xem điệu bộ này đại tiểu thư là nghiêm trọng đích sinh khí rồi.

Lâm Tây Phàm lúc này thời điểm cũng không muốn tiếp tục ở lại cục cảnh sát ở bên trong rồi, miễn cho cái này mẫu Bạo Long hoa khôi cảnh sát lần nữa hướng chính mình thí bạo. Lập tức hướng Vương Lâm nhảy mất ra đầu, hai người lưng công Lạc Thanh Thanh cái kia sát nhân tựa như ánh mắt vội vàng thoát đi cục cảnh sát.

Trương Dương vốn định trách cứ Đặng Bình một phen đấy, nhưng là nghĩ đến Đặng Bình dù sao cũng là lão cảnh sát hình sự rồi, là cục cảnh sát ở bên trong trung kiên lực lượng, cho nên chỉ phải gận dữ nói: "Lão Đặng a, cái này họa xong được không ít a, cái này ta cần phải hao tâm tốn sức hướng phương (vấn) cục khai báo."

Đặng Bình cười khò nói: "Trương (vấn) cục, chuyện này là ta lỗi mẫn rồi, ta sẽ hướng lên mặt ghi kiểm nghiệm đấy."

"Ân, cái này cuối cùng là phải có cái lời nhắn nhủ, vậy thì ủy khuất người rồi." Trương Dương vỗ vỗ Đặng Bình bả vai, sau đó liền xoay người hội văn phòng đi. Lúc này thời điểm Đặng Bình lại phát hiện Lạc Thanh Thanh lặng lẽ muốn chuẩn bị, vì vậy quát: "Người nhà đầu kia đứng lại cho ta."

"Vâng!" Lạc Thanh Thanh mang theo vẻ mặt ủy khuất xoay người lại.

Đặng Bình cười khổ nói: "Ngươi cái này tính tình muốn thế nào mới có thể sửa được à? Nếu lại tiếp tục như vậy, cũng không biết muốn xông ra bao nhiêu nhiễu loạn đến."

Lạc Thanh Thanh ủy khuất nói: "Đặng đội, đây cũng không phải là ta muốn đấy, là vì tên kia thật sự là quá quái, lúc ấy ngươi không tại, nếu ngươi tại lời mà nói..., ngươi cũng sẽ bị tên kia khí lệch ra cái mũi đấy."

"Ta hiện tại đã bị ngươi khí lệch ra cái mũi rồi." Đặng Bình cười mắng: "Ngươi ta không chính là một cái học sinh sao? Ngươi đừng được lấy thoát khỏi áo cùng người ta đánh nhau?"

Gặp Đặng Bình trên mặt rất cục cộ ra dáng tươi cười, Lạc Thanh Thanh cuối cùng là an tâm ra rồi, nhưng là nhớ tới vừa rồi Lâm Tây Phàm bộ dạng, Lạc Thanh Thanh lại là một hồi tức giận, phần nộ nói: "Cái gì một học sinh à? Tên kia có thể vênh vác vô cùng, ngươi không biết, ta vừa rồi điều lấy nhà hàng thu hình lại, tiểu tử kia vậy mà thật sự một cái đánh mừa cái, hơn nữa cuối cùng trên người còn không mang theo một điểm tổn thương, ngươi bái kiến đệ tử như vậy sao?"

"Ân?" Đặng Bình nhăn nhu mày, vốn là tại nhà hàng thời điểm hắn còn không thể nào tin được, nhưng là hiện tại lời nói từ Lạc Thanh Thanh trong miệng nói ra, hắn cuối cùng là đã tin tưởng, đồng thời đấy, trong nội tâm cũng không khỏi được lo lắng, một người như vậy tuyệt đối không có khả năng tự là đơn thuần học sinh, như vậy hắn tới trường học tới làm cái gì đâu này? Hơn nữa, hắn chỗ vẫn có không ít quan lớn đệ tử Lâm Giang trung học, ở trong đó, Đặng Bình tựa hồ nghe thấy được một cổ cái dạng gì hương vị.

Thiên Phong tập đoàn.

Lưu Thiên Phong nhìn xem Trương thư ký mang về tới một đoạn thu hình lại, lông mày cũng là chăm chú nhìn mà bắt đầu..., nhìn xem thu hình lại trung cái kia thân thủ thoăn thoắt chàng trai, trong nội tâm đã ở muốn, thằng này hội ㊟(7) không phải là cố ý tới đón gần nữ nhi của mình đây này?

Vì vậy, Lưu Thiên Phong vội vàng đem Trương thư ký kêu tiến đến, phân phó nói: "Ngươi cho ta đi thăm dò thoáng một phát người học sinh này thân phận tư liệu, chỉ cần có thể tra lấy được, coi như là hắn sinh ra lúc có hay không nước tiểu qua giường cũng cho ta tra cẩn thận."

Trương thư ký cũng xem qua cái kia đoạn video, hiện tại Lưu Thiên Phong cái này khẩn trương biểu lộ kỳ thật cũng sớm đã tại dự liệu của hắn bên trong, qua nhiều năm như vậy, Trương thư ký cũng đem cái này Lưu đồng tính tình mò được nhất thanh nhị sở rồi. Muốn nói bình thường tại sinh ý lên, đó là trời sập xuống cũng không sợ đấy, nhưng là một khi sự tình quan hệ đến nữ nhi của hắn, mà bắt đầu rồi loạn đầu trận tuyến rồi.

Hiện tại con gái bên người đột nhiên xuất hiện như vậy một cái nhân vật thần bí, Lưu Thiên Phong ở đâu khả năng không lo lắng đây này! Vì vậy Trương thư ký liền vội vàng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17:: Ta đi làm ni cô

? Cục cảnh sát trước đồ lấy một chiếc xe bản dài kiểu xa hoa xe thương vụ, Phúc bá về mặt sốt ruột nhìn xem cục cảnh sát cửa ra vào, vừa mới nhận được Lưu Thiên Phong điện thoại thời điểm, hẳn quả thực là bị sâu sắc lại càng hoảng sợ, Lưu Tiểu Viện thế nhưng mà Lưu Thiên Phong bảo bối, lại bị chụp tới cục cảnh sát rồi, muốn là chuyện này không thể mau chóng bị giải quyết, đoán chừng rất nhanh cũng sẽ bị nháo đại rồi.

May mắn các loại trong chốc lát, nhà mình đại tiểu thư tự kéo Trần gia tiểu thư cùng một cái lã lữ nữ hài tử đi ra, mà ba người sau lưng còn đi theo hai gã nam sinh, đoán chừng là tiểu thư nhà mình đồng học rồi.

Ba người vừa đi ra, Phúc bá liền mở ra cửa xe, ba người tiến vào trong xe. Ngồi tĩnh nhìn xem cái này xa hoa xe thương vụ, hiện tại cuối cùng là biết rõ vì cái gì vừa rồi tại trong cục cảnh sát thời điểm, cái kia cục trưởng tại sao phải như vậy cung kính rồi.

Mà Lâm Tây Phàm cùng Vương Lâm đi vào, Phúc bá liền kéo ra xe cửa sau, hai người nhìn nhìn ngồi ở trong xe gian(ở giữa) Lưu Tiểu Viện, chỉ thấy nàng hừ lạnh một tiếng, cũng không có không cho hai người thượng ý tứ, vì vậy hai người muốn Phúc bá nói lời cảm tạ một tiếng, sau đó cũng chui vào trong xe.

Xe thúc đẩy không lâu, Lưu Tiểu Viện rốt cục nhìn không được, âm thanh lạnh lùng nói: "Cái nào đó sắc lang thật đúng là không uống công sắc lang tên tuổi a, tại trong cục cảnh sát vậy mà cũng dám đối với nữ cảnh sát động thủ, lá gan thật đúng là to đến có thể đây này!"

Lâm Tây Phàm khí khổ nói: "Mới vừa rồi là cái kia nữ cảnh sát khi dễ ta được không? Như thế nào người vậy mà mặt khác ta à? Còn có thể hay không được chia Thanh Thanh hồng đen trắng người?"

"Ta không phân tốt xấu?" Lưu Tiểu Viện lập tức tự tức giận, xoay người lại, nói ra: "Vậy người nói cho ta biết, nếu là cái kia nữ cảnh sát tại khi dễ người, cái kia tại sao có người đặt ở trên người của nàng rồi hả?"

Lâm Tây Phàm như trước trấn định tự nhiên nói: "Cái này còn không đơn giản sao? Tại nhà hàng thời điểm người cũng không phải là không có trông thấy, lúc ấy ta thế nhưng mà một cái chọn mười cái đó a, vừa rồi cái kia mới vừa đi ra trường cảnh sát tiểu nữ cảnh ở đâu là đối thủ của ta à? Đúng rồi, tại nhà hàng thời điểm hay vẫn là ta cứu người đây này, cảm tạ cũng không có một câu."

"Cảm tạ?" Lưu Tiểu Viện trừng trừng mắt, nói ra: "Người không nói nhà hàng cũng may, vừa nói nhà hàng ta tự nhớ rõ rồi, hôm nay thế nhưng mà người đã đáp ứng chỉ điểm ta chịu nhận lỗi đây này, cuối cùng lại tự lo lấy đi đánh nhau đùa bỡn chơi, mặt chịu nhận lỗi sự tình đều đã quên a?"

"Cố lấy đi đánh nhau chính là người a, lúc ấy còn không biết là ai không quản mọi việc, cầm lên cái chai tự hướng tên kia trên đầu đập tới."

"..."

Nhìn xem hai người cãi lộn, trong xe mọi người là một hồi lặng im, mọi người khóe miệng đều có chút nhếch lên, muốn cười rồi lại không dám cười đi ra. Mà chính ở phía trước lái xe Phúc bá nghe xong hai người cãi lộn, trong nội tâm càng thêm là cảm thán, tiểu thư nhà mình thật là càng lúc càng cường hãn rồi, cũng dám cái kia bình rượu nện người khác đầu?

Hai người một hồi tai nóng về sau, Lâm Tây Phàm thủ trước khi nói ra: "Tốt rồi, ta đây hiện tại chính thức vì chuyện ngày hôm qua hướng người xin lỗi, được đi à nha?"

Ai muốn Lưu Tiểu Viện nhưng lại bừa bãi một cái, nói ra: "Hiện đang nói xin lỗi tốt nhất thời gian đã qua rồi, xin lỗi đã vô dụng thôi rồi, trừ phi người có thể đáp ứng ta một sự kiện."

"Ách, đạo này xin lỗi sự tình còn thắng cấp nữa nha!" Lâm Tây Phàm trong nội tâm cười khổ, quần lên như vậy một cái khó chơi gia hỏa còn thật sự không là một chuyện tốt đâu rồi, lập tức chỉ phải hỏi: "Chuyện gì à?"

Lưu Tiểu Viện nói ra: "Người đáp ứng trước ta tự nói, hơn nữa ta cam đoan với người chuyện này người tuyệt đối rất dễ dàng làm được, sẽ không để cho người khó chịu nổi, cũng sẽ không khiến người làm cái gì tự mình hại mình thân thể như vậy tàn khốc sự tình."

"Àn!" Lâm Tây Phàm do dự một chút, vốn như vậy vô lý yêu cầu hẳn là hoàn toàn có thể cự tuyệt đấy, nhưng là muốn nha đầu kia tổng là như thế này quần quít lấy mình cũng không phải biện pháp, vì vậy chỉ phải gật đầu nói: "Tốt, người nói đi!"

Lúc này thời điểm, Lưu Tiểu Viện trên mặt đột nhiên phủ lên một cái tươi cười đắc ý, giống như là trò đùa dai thực hiện được tiểu hài tử đồng dạng. Lâm Tây Phàm nhìn xem nhưng lại tiểu tâm can bịch bịch nhảy, nghĩ thầm chính mình cái người từng trải sẽ không lại như vậy một cái con bé trước mặt bị ăn phải cái thiệt thòi lớn a!

Lưu Tiểu Viện đắc ý nói: "Kỳ thật rất đơn giản, người chỉ phải đáp ứng gia nhập trường học đội Judo là được rồi."

"Àn?" Lâm Tây Phàm cười thầm, chính mình vốn là không muốn gia nhập đấy, nhưng là không thể tưởng được nói tới nói lui, cuối cùng vẫn là đem chính mình quần đi vào. Bên người Vương Lâm dứt thoáng một phát Lâm Tây Phàm, thấp giọng cười nói: "Tiểu tử người, ta muốn người tiến thời điểm không tiến, nhưng bây giờ vì Lưu Tiểu Viện tiến vào."

Lâm Tây Phàm bay vùn vụt mất, tỏ vẻ bất đắc dĩ.

Tại hai người cãi nhau thời điểm, những người khác nhưng lại một mực bảo trì mỉm cười, trong đó Trần Mộng Oánh càng thêm là thảnh thơi che miệng cười trộm. Đem làm Trần Mộng Oánh về mặt như thế rơi xuống Lưu Tiểu Viện trong mắt, Lưu Tiểu Viện không khỏi kỳ quái hỏi: "Mộng óng ánh, người ở một bên trộm cười cái gì à?"

Trần Mộng Oánh gấp hỏi, ánh mắt tại Lưu Tiểu Viện cùng Lâm Tây Phàm trên người quét mắt một hồi, cho đến thấy hai người trong nội tâm có chút sợ hãi, Trần Mộng Oánh mới lên tiếng: "Vừa rồi, các người cãi nhau thời điểm ta trong đầu tổng là đang nghĩ, hai người các người như thế nào giống như vậy tiểu tình lữ tại đấu võ mồm à?"

"Đúng vậy, ta cũng là như vậy cảm thấy đấy." Vương Lâm cũng là chen miệng nói.

"Cái gì à? Ai cùng hẳn là tình lữ rồi, coi như là trên thế giới cứ chỉ còn lại có hẳn một cái nam đấy, ta cũng sẽ không thích tên gia hỏa như vậy đấy." Lưu Tiểu Viện bừa bãi, ngồi ở trên vị trí sinh hôn dỗi.

Trần Mộng Oánh cười hỏi: "Chẳng lẽ người tự không muốn lập gia đình?"

"Không lấy chồng, ta xuất gia đem làm ni cô đi." Lưu Tiểu Viện nói ra, ai muốn lái xe Phúc bá nghe thấy được những lời này, vội vàng nói: "Đại tiểu thư, không được, không được a! Lão gia vẫn chờ ôm cháu trai đây này!"

Trong xe lại lặng im một hồi, trong lúc đó, trong xe bật phát ra một hồi tùy ý tiếng cười.

Hồi lâu sau, mọi người cuối cùng đều muốn chú ý lực đặt ở ngải tinh trên người, vừa rồi bởi vì Lưu Tiểu Viện cùng Lâm Tây Phàm cãi nhau nguyên nhân, cho nên mọi người đều quên chuyện của nàng, hiện tại nhớ tới, nàng đắc tội cái kia gọi đầu to ca người, tên kia đoán chừng sẽ không từ bỏ ý đồ đấy, cho nên bây giờ là cứu được ngải tinh, nhưng là không thể nói trước cái này đồng đẳng với càng thêm đem ngải tinh đẩy hướng nguy hiểm.

Nhìn xem ngải tinh trên mặt trần ngập lo lắng, Lưu Tiểu Viện không khỏi trong nội tâm đau xót, quay người hướng Lâm Tây Phàm hỏi: "Này, sắc lang, đánh nhau sự tình ngươi cũng có phần, hiện tại ngươi được hay không được muốn cái biện pháp giúp đỡ ngải Tinh tỷ tỷ à?"

Lâm Tây Phàm gặp Lưu Tiểu Viện trên mặt biểu hiện ra ngoài quan tâm cũng không phải làm bộ đấy, nghĩ thầm cái này điều ngoa nha đầu tâm địa kỳ thật cũng là rất thiện lương đấy, mà cái kia ngải tinh cũng thật đáng thương đấy, chính mình giúp đỡ chút ngược lại là không khó. Nhưng là nghe được Lưu Tiểu Viện không ngừng biến hóa lấy xưng hô, trong nội tâm tự khó chịu, nói ra: "Hỗ trợ có thể, ta có một điều kiện."

"Điều kiện gì à? Ngươi như vậy một đại nam nhân, làm khỏi sự đến như thế nào cũng như nữ nhân tựa như?" Lưu Tiểu Viện bất mãn nói.

Lâm Tây Phàm nhìn Mi Đạo: "Kỳ thật điều kiện của ta rất đơn giản, đó chính là ngươi có thể hay không không sắc lang sắc lang gọi à? Nhiều khó nghe à?"

Lưu Tiểu Viện nghiêng đầu hỏi: "Không gọi sắc lang tên gì đầu này? Gọi lưu manh? Hay vẫn là..." Lâm Tây Phàm nhìn xem Lưu Tiểu Viện trông mắt không ngừng chuyển, nghĩ thầm nha đầu kia nghĩ ra được ngoại hiệu có thể hay không càng ngày càng khó nghe đầu rồi, vội vàng nói: "Ngươi có thể gọi tên của ta a, nếu ngươi cảm giác phải gọi được không thuận, cái kia như Vương Lâm đồng dạng gọi bát cháo cũng có thể, tựa là không thể gọi sắc lang lưu manh đấy."

"Vậy được rồi, thôi bát cháo, nói nói ngươi có biện pháp nào a?" Lưu Tiểu Viện che miệng ba cười đùa nói.

Lâm Tây Phàm trắng rồi Lưu Tiểu Viện liếc, cũng không cùng Lưu Tiểu Viện tích cực, nói ra: "Ngươi không phải Thiên Phong tập đoàn đại tiểu thư sao? Bằng bản lãnh của ngươi, muốn ba của ngươi hỗ trợ tại Thiên Phong trong tập đoàn cho ngải tinh tìm một phần công tác không được sao? Mặc dù cái kia gọi đầu to ca người lại ngu, cũng không dám động tới ngươi nhóm (đám bọn họ) Thiên Phong tập đoàn người a?"

"Ai, đúng vậy! Như thế nào ta cũng không có nghĩ tới đầu rồi, công ty của chúng ta còn có công nhân ký túc xá, ký túc xá trước còn có bảo an, đến lúc đó ngải Tinh tỷ tỷ trụ tiến đi thì càng thêm an toàn." Lưu Tiểu Viện cười hắc hắc nói.

Ngải tinh nhưng lại nghi ngờ nói: "Ngươi thật là Thiên Phong tập đoàn chủ tịch con gái sao? Nhưng phải . . . Nhưng là mặc dù như vậy, Thiên Phong tập đoàn cũng không nhất định hội gọi ta a? Ta vừa mới tốt nghiệp thời điểm đã từng quảng qua vài phần lý lịch sơ lược đến Thiên Phong tập đoàn, Nhưng là đến cuối cùng đều là mịt mù không tin tức đấy."

"Là thế này phải không?" Lưu Tiểu Viện nghĩ lại, nói ra: "Không có vấn đề gì á..., ba ba ta là hiểu rõ ta nhất được rồi, ta muốn hẳn đem ngươi an bài đi vào, hẳn tuyệt đối sẽ không nói không thể."

"Cái kia. . . Cái kia. . ." Ngải tinh do dự mà, nhưng là cuối cùng đều cũng không nói đến lời nói ra, có lẽ là Liên Nguyệt đến thụ ủy khuất lại để cho cô bé này cảm thấy sinh hoạt bất lực, hiện tại Lưu Tiểu Viện giúp mình đã tìm được một cái địa phương an toàn, nàng lập tức cảm động đến tận cùng, vì vậy cúi đầu xuống nước nở nhen ngào lên.

Bên cạnh hai cái nữ hài tử thấy nàng đáng thương, vì vậy không ngừng vuốt ngải tinh lưng (vác), cẩn thận an ủi.

Cuối cùng, Lâm Tây Phàm các loại năm người tiếp tục quay trở lại đi học, Phúc bá thì là chở ngải tinh tiến về trước Thiên Phong tập đoàn đi.

Tuy nhiên đã xảy ra chuyện lớn như vậy, nhưng là chăm chú là hai giờ thời gian, Lâm Tây Phàm bọn người hay vẫn là đúng giờ về tới trường học đi học.

Buổi chiều là lưỡng tiết vật lý khóa, đối với vật lý, Lâm Tây Phàm tuy nhiên không dám nói chính mình học được rất tinh, nhưng là muốn cuộc thi cầm cái đạt tiêu chuẩn đó là tuyệt đối không thành vấn đề đấy, cho nên, một cái hạ buổi trưa tựa như vậy chói mắt đi qua.

Lâm Tây Phàm đi ra cửa trường thời điểm, Tiền Bội Bội đã ở cửa trường học chờ rồi, Lâm Tây Phàm tuy nhiên không lớn nguyện ý làm như vậy một cái bảo vệ ㊟(7) tiêu, nhưng là dù sao cũng là Lâm lão đầu phân phó đấy, cho nên Lâm Tây Phàm cũng chỉ tốt làm theo.

"Bát cháo ca ca, ta ở chỗ này, ta ở chỗ này a!" Tiền Bội Bội trông thấy Lâm Tây Phàm thời điểm, liền không ngừng hướng Lâm Tây Phàm phát tay, cùng Lâm Tây Phàm cùng đi đi ra Vương Lâm lúc này thời điểm trông thấy lớn lên thập phần đáng yêu Tiền Bội Bội, không khỏi lại là ngạc nhiên nói: "Bát cháo, tiểu tử ngươi được a, đó là học muội a? Lúc nào cầu kết lại đó a?"

Lâm Tây Phàm cười khổ nói: "Đó là của ta hàng xóm."

"Hàng xóm?" Vương Lâm thờ dãi nói: "Vì cái gì ta không có như vậy mệnh, vì cái gì ta sẽ không có như vậy ngọt ngào khả nhân hàng xóm đầu này?"

Lâm Tây Phàm nhưng lại khinh bỉ nói: "Thôi đi ngươi, ngươi cho rằng tiểu tử ngươi mị lực còn kém rồi, thành thật khai báo a, ngày hôm qua tan học về sau như vậy vội vàng ly khai, phải hay là không đi cuộc hẹn cái kia người bán hàng đi?"

"Ách?" Vương Lâm rất rõ ràng là bị Lâm Tây Phàm nói trúng rồi, tại là có chút không có ý tứ mà hỏi: "Ngươi là làm sao mà biết được?"

"Ngươi cái kia vạch trần sự tình ta còn có thể không biết sao?" Lâm Tây Phàm nói ra: "Từ khi ngày hôm qua mua quần áo sau khi trở về, khi đi học đều bụng điện thoại đang nhìn, nhưng lại thỉnh thoảng cười ngây ngô, như thế nào? Đã cùng người ta cầu kết lại đi à nha?"

Trong lúc nói chuyện, hai người đã đi tới Tiền Bội Bội trước mặt, cùng Vương Lâm từ biệt về sau, Lâm Tây Phàm cùng Tiền Bội Bội mới cùng một chỗ đến trạm xe bus đi đón xe bus.

Chương 18:: Bạn trai người?

? Trên xe, Tiền Bội Bội vẫn luôn là mỉm cười.

Bởi vì gần đây một thời gian ngắn, đem làm đám kia lưu manh xuất hiện tại phụ cận đi bộ về sau, nàng tự thường xuyên sẽ phải chịu những người kia quấy rối, nhiều khi, Tiền Bội Bội đều là bị kinh hãi được chạy đi bỏ chạy đấy, nhưng là hiện tại bát cháo ca ca tại bên người, lại rất kỳ quái làm cho nàng đã có một loại cảm giác an toàn, đã có một loại ý lại, nàng một mực tin tưởng chỉ cần bát cháo ca ca tại lời mà nói..., đám kia lưu manh cũng không dám lại đến đây đưa chính mình rồi.

Lâm Tây Phàm đối với chính mình phần này hộ hoa công tác tuy nhiên có chút bất mãn ý, bởi vì đây chính là Lâm lão đầu ép buộc chính mình làm đấy. Nhưng là bất kể thế nào nói, Tiền Bội Bội cái này đáng yêu lại thanh thuần tiểu nha đầu, lại luôn lại để cho hắn có một loại cảnh đẹp ý vui cảm giác, cho nên cho dù trong nội tâm đối với Lâm lão đầu có rất nhiều câu oán hận, nhưng là chính thể đi lên nói, hắn vẫn cảm thấy như vậy một phần tòi rất không tòi.

Trở lại Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lầu), Lâm Tây Phàm liền thuận tiện đem Tiền Bội Bội đưa về nhà.

Hai người vừa tới đến Tiền Bội Bội trước cửa nhà thời điểm, gia môn đột nhiên mở ra, chỉ thấy một cái tuổi chừng 50 tuổi trướng tuyến năm phu nhân thần sắc bối rối đi ra, nhìn bộ dáng của nàng giống như là xảy ra chuyện gì đại sự đồng dạng.

Tiền Bội Bội trông thấy phụ nhân kia, nhưng lại kinh ngạc mà hỏi: "Mẹ, người làm sao? Như vậy cuống quýt muốn đi đâu à?"

Phụ nhân kia đúng là Tiền Bội Bội mẹ mụ mụ Thái bình, Thái bình trông thấy là con gái trở về rồi, lập tức tự muốn là bắt được một căn cây cỏ cứu mạng đồng dạng, vội vàng đánh tới, dùng run rẩy thanh âm nói ra: "Bội bội, nhanh, nhanh, ba của người tại trở về trên đường bị người đánh, hiện tại bị đưa đến thành phố bệnh viện đi, chúng ta nhanh lên đi qua đi, thừa lúc đệ đệ của người vẫn chưa về, chuyện này tạm thời không muốn cho hắn biết rồi."

"À?" Tiền Bội Bội cũng bị cái này đột nhiên xuất hiện biến cố lại càng hoảng sợ, vội vàng nói với Lâm Tây Phàm: "Bát cháo ca ca, người về nhà trước đi thôi, ta cùng mẹ của ta đến bệnh viện đi."

Lâm Tây Phàm nhăn nhu mày, nói ra: "Nếu không ta và các người cùng đi chứ, nhiều người cũng tốt chiếu ứng."

Thái bình trông thấy cái này đột nhiên xuất hiện tại thân nữ nhi bên cạnh lạ lẫm nam hài, trong ánh mắt hiện lên một tia nghi hoặc, vì vậy hướng con gái hỏi: "Bội bội, đây là của người..."

Tiền Bội Bội lúc này nói ra: "Mẹ, đây là Lâm gia gia cháu trai, gần đây mới đến đây ở bên trong đấy, cho nên người mới có thể so sánh lạ lẫm, những ngày này đều là nàng tiền đưa ta đến trường, ta mới sẽ không bị những tên lưu manh kia quấy rối đấy."

"Ah, nguyên lai là Lâm lão bá cháu trai a!" Thái bình gật gật đầu, tiến tới nói ra: "Tốt rồi, chúng ta hiện tại nhanh lên đi qua đi, trong bệnh viện còn thúc giao nộp phí đây này!"

"Ân!"

Tiền Bội Bội lên tiếng, sau đó diu lấy mẹ mẹ Thái bình tay một đường hướng thôn bên ngoài trạm xe bus đi đến, Lâm Tây Phàm tự nhiên cũng chậm chậm theo ở phía sau rồi.

Rất nhanh, ba người liền đi tới trạm xe bus đứng bãi chỗ, chờ xe trong quá trình, Tiền Bội Bội ánh mắt như trước khắp nơi nhìn quanh, mà mẹ của nàng Thái bình cũng giống như vậy, rất rõ ràng, đối với con gái bị những tên lưu manh kia quấy rối sự tình, nàng cũng là rất lo lắng đấy.

Thế nhưng mà, trên cái thế giới này sự tình chính là như vậy, có một số việc người càng là lo lắng lại càng là sẽ ở bên cạnh người phát sinh. Rất xa, đã nhìn thấy ba năm thân ảnh thời gian dần qua hướng về trạm xe bus bãi bên này đi tới, Tiền Bội Bội nhìn thấy xuất hiện ở phía xa mấy cái lưu manh thân ảnh, lập tức bị dọa đến sắc mặt đều thay đổi, thân thể cũng chăm chú tựa vào mẹ mẹ Thái bình trên người.

Thái bình trông thấy, cũng là thần sắc một bên, gần đây trong khoảng thời gian này thứ nhất, không phải là Tiền Bội Bội cái này người một nhà, kỳ thật rất nhiều Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) ở bên trong không có mang đi người ta đều hoặc nhiều hoặc ít đã bị qua những tên lưu manh này quấy rối.

Đã qua một hồi, xe bus cũng chậm rãi đứng tại đứng bãi bên cạnh, đem làm cửa xe vừa mở ra, Tiền Bội Bội liền cùng mẹ mẹ cùng tiến lên xe, Lâm Tây Phàm theo ở phía sau, nhưng là cũng không có hướng trong xe đi, mà là đứng ở xe bus cửa ra vào.

Kỳ thật ở phía xa thời điểm, mấy cái lưu manh cũng đã nhìn thấy Tiền Bội Bội hai mẹ con người thân ảnh, đặc biệt là Tiền Bội Bội, bọn hắn thì càng thêm là khắc sâu ấn tượng, bởi vì Tiền Bội Bội tại Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) thế nhưng mà lớn lên xinh đẹp nhất được rồi, vì vậy mấy người phấn khởi tiến lên, rất nhanh liền đi tới xe bus trước.

Lâm Tây Phàm trông thấy năm người kia đi vào, nhưng lại vươn tay ra, nói ra: "Ngừng, hiện tại xe bus đã người Mãn rồi, các người ngồi chuyển tiếp theo a!"

Trống rỗng trong xe, hành khách đã nghe được Lâm Tây Phàm những lời này, thiếu chút nữa tựu cười phun ra, nghĩ thầm thằng này đủ ngu đấy. Bất quá kỳ thật bọn hắn trong nội tâm đối với cái kia sắp lên xe năm lưu manh ấn tượng cũng không lớn tốt, tài xế kia thậm chí còn thường xuyên có thể xem thấy bọn họ tại đây Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) vùng đi bộ, cho nên Lâm Tây Phàm làm như vậy, hắn cũng không có lên tiếng ngăn cản.

Năm lưu manh hai mặt nhìn nhau, bọn hắn tự nhiên cũng nhìn thấy trống rỗng thùng xe rồi, nhưng là bọn hắn không thể tưởng được thậm chí có người dám cùng chính mình năm người nói như vậy, năm người trên mặt thần sắc đã có thể đặc sắc rồi, cầm đầu một gã đập vào bồng tai đầu tóc vàng thiếu niên càng là phần nộ: "Móa người muốn chết phải hay là không à? Các người chẳng lẽ không biết chúng ta ngũ bá đại danh?"

"Ngũ bá?" Lâm Tây Phàm cái này có thể thiếu chút nữa tựu cười rút rồi, cứ như vậy năm cái tên còn đồ vậy mà cũng dám nói ngũ bá?"Ngũ bá ta không phát hiện, năm chú chuột ta ngược lại là nhìn thấy, tốt rồi, đừng ở chỗ này lải nhải tao, ngồi chuyển tiếp theo xe đi."

"Ách?" Năm lưu manh lại bị xưng là năm cái con chuột, cái này bọn hắn cuối cùng là biết rõ thằng này chính là muốn cho mình tìm khó chịu nổi được rồi, vì vậy muốn một loạt trên xuống, đem trước mặt cái này túm vô cùng tiểu tử hung hăng đánh dừng lại(một chầu). Nhưng là, cầm đầu cái kia tên bồng tai nam vừa mới tiếp cận, tựu bị thụ Lâm Tây Phàm một cái uất ức chân, cả người bị đập ra ngoài thật xa.

Còn lại bốn gã tên côn đồ gặp đối phương một cước liền đem nhà mình lão đại đập mất, nhất thời cũng không dám lên đây. Lâm Tây Phàm hừ lạnh nói: "Sớm gọi các người ngồi chuyển tiếp theo xe, các người thiên không tin." Nói xong liền xoay người tiến vào trong xe.

Lái xe thấy kia bốn gã tên côn đồ người xem ta ta nhìn người đấy, giống như có lẽ đã bị sợ, cũng không dám lên đây, vì vậy tự động cửa xe, xe bus liền thời gian dần trôi qua khiến đi ra ngoài. Trong xe hành khách trông thấy Lâm Tây Phàm cười hi hi đi tới ra, đều là dùng ánh mắt tò mò nhìn xem Lâm Tây Phàm

Thái bình vỗ vỗ con gái tay, hỏi: "Bội bội, làm đại Bosch sao thời điểm đã có như vậy một cái cháu trai à? Thật bá đạo tính tình a!"

Tiền Bội Bội cười nói: "Ta cũng là hôm qua mới chứng kiến hấn đấy, kỳ thật so với việc ngày hôm qua, hôm nay hấn xem như nhả nhận được rồi, người không biết, ngày hôm qua có một gia hỏa bị hấn cứ thế mà theo trong cửa sổ xe dút đi ra ngoài."

"Không phải đâu?" Thái bình bị lại càng hoảng sợ, nghĩ thầm cũng không biết đứa nhỏ này phải hay là không bạo Lực Cường, xem ra sau này muốn kiểm chế điểm, không thể để cho nhà mình bội bội cùng hấn quá thân cận a!

Nếu Lâm Tây Phàm đã biết giờ phút này Thái bình ý nghĩ trong lòng, cái kia thật có thể thương tâm rồi, chính mình thế nhưng mà hảo tâm hỗ trợ a! Bất quá Lâm Tây Phàm cũng không có thuật đọc tâm, vì vậy tiến trong xe về sau, Lâm Tây Phàm tự ngồi ở Tiền Bội Bội mẹ con phía sau hai người chỗ trống thượng

Ước một giờ sau, ba người mới cuối cùng là đi tới thành phố bệnh viện nhân dân, thăm dò được trưởng phu của mình ngay tại ngoại thương khoa lầu ba, vì vậy Thái bình liền dẫn hai người vội vàng tiến đến. Ba người mới vừa tới đến lầu ba, một gã làm nông dân công cách ăn mặc trung niên nam nhân tự đi đến Thái bình mẹ con trước mặt, nói ra: "Chị dâu, các người yên tâm, Tiền đại ca bị thương không phải rất nặng, tại đây nghỉ ngơi vài ngày đoán chừng có thể xuất viện. Nhưng là lão cát vận khí của hấn cũng không phải là cái kia tốt rồi."

Nghe được trưởng phu của mình cũng không có trở ngại, Thái bình đầu tiên yên tâm, hỏi tiếp: "Lão cát hấn làm sao vậy?"

"Nghe nói là não chấn động, bây giờ còn đang trong hôn mê, ai. . . Đám khốn kiếp kia cũng dám ra tay nặng như vậy!" Trung niên nam nhân trên mặt lộ ra sợ hãi thật sâu, lúc ấy kỳ thật hấn cũng là tại hiện trường đấy, nhưng là hấn không ngừng che chở đầu của mình, cho nên cũng không có thụ đa trọng tổn thương

Thái bình hoảng sợ mà hỏi: "Luru ca, các người biết là ai làm đấy sao?"

"Còn có thể là ai?" Được xưng là Luru ca người lòng đầy căm phẫn nói: "Còn không phải đám kia muốn chúng ta dời xa Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) tình trờng lên nào sao?"

Thái bình thần sắc biến đổi, sự tình đã càng phát ra nghiêm trọng rồi, vừa lúc mới bắt đầu cũng chỉ là đe dọa thoáng một phát, nhưng bây giờ đã bắt đầu động thủ đánh người rồi, muốn là tiếp tục như vậy lời mà nói..., Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) chỉ sợ tự thật sự ở không nổi nữa.

Tiền Bội Bội vỗ vỗ mẹ tay, nói ra: "Mẹ, chúng ta hay vẫn là trước đi xem cha a!"

"Ân!" Thái bình lên tiếng, sau đó theo cái kia Luru ca chỉ thị hướng trượng phu phòng bệnh đi đến.

Sự tình tựa như cái kia Luru ca theo như lời đấy, Thái bình trượng phu tiền đại bản hoàn toàn chính xác không có thụ nhiều loại tổn thương, tựa là trên cánh tay bị hoạch xuất ra một cái miệng vết thương, miệng vết thương có nhiều Thâm Đại gia cũng không biết, bởi vì đã băng bó kỹ rồi.

Đây là Lâm Tây Phàm lần thứ nhất gặp Tiền Bội Bội ba ba, chỉ thấy tiền đại bản giờ phút này chính ngồi ngay ngắn ở trên giường bệnh, tùy ý cùng bên cạnh mình người chung phòng bệnh nói chuyện phiếm, còn bất chợt phát ra một hai tiếng tiếng cười, tại dưới tình huống như vậy còn có thể cười đến vui vẻ như vậy, chắc là một rất sáng sủa người rồi.

Tiền đại bản nhìn thấy thê nữ, lập tức cười nói: "Các người đã tới, ra, bội bội đến ba ba bên người đến."

"Ân!" Tiền Bội Bội lên tiếng, sau đó tựa như chỉ khoái hoạt chim con đồng dạng đi tới tiền đại bản bên người, rúc vào tiền đại bản bên cạnh, còn cẩn thận từng li từng tí đấy, sợ cho tới ba ba miệng vết thương.

Cũng là bởi vì tiền đại bản như vậy tính tình, cho nên Tiền Bội Bội cùng ba ba tiền đại bản quan hệ so cùng mẹ mẹ Thái bình quan hệ muốn tốt hơn nhiều.

Thái bình nhìn xem phụ nữ hai người, thờ dài nói: "Xem ㊟(7) hai người các người, cũng không phải tiểu hài tử rồi, như thế nào còn như đứa bé đồng dạng đây này!"

"Ha ha, không có biện pháp a, con gái tựa cùng ta thân cận, đáng vẻ này người a, luôn xụ mặt đấy, ai dám thân cận người a!" Tiền đại bản cười cười, mà bên cạnh Tiền Bội Bội đã có ba ba làm hậu thuẫn, vì vậy cũng nói: "Đúng vậy, mẹ mẹ nếu nhiều cười cười thì tốt rồi."

"..."

Lúc này, tiền đại bản mới phát hiện đi theo Thái bình hai mẹ con người vào cái kia chàng trai, giờ phút này đang đứng tại nguyên chỗ xuất thân đây này! Vì vậy tiền đại bản cười hỏi: "Bội bội, đứa nhỏ này là ai a, thấy thế nào bắt đầu như vậy lạ mặt đó a?"

"A, ba ba, bát cháo ca ca là Lâm gia gia cháu trai, mấy ngày hôm trước mới đến chúng ta trong thôn đấy." Tiền Bội Bội giải thích nói.

"Vậy sao?" Tiền đại bản rất rõ ràng không tin, quan sát một hồi Lâm Tây Phàm, nói ra: "Ta trước kia chưa bao giờ nghe Lâm lão bá nói hần có một cháu trai đâu rồi, nha đầu, người phong phú đưa tới, cái này soái (đẹp trai) tiểu hỏa phải hay là không bạn trai người à?"

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19:: Khôn ca

? "À?"

Như vậy đột nhiên xuất hiện một câu, không phải là Tiền Bội Bội cảm thấy thẹn thùng, mà ngay cả Lâm Tây Phàm đầy như vậy da mặt lúc này thời điểm cũng có chút ngượng ngùng. Tiền Bội Bội thể nhưng mà chỉ có mười sáu tuổi, muốn là như thế này một cái tiểu oa nhi thành vì bạn gái của mình, nếu như bị ngày xưa nhận biết mình người đã biết lời mà nói..., vậy khẳng định là sẽ bị cười đến rụng răng đấy.

Tiền Bội Bội mắc cỡ đỏ mặt, nói ra: "Cha, người chớ nói lung tung, bát cháo ca ca thật là Lâm gia gia cháu trai, không tin người đi về hỏi Lâm gia gia tốt rồi."

"Bát cháo ca ca?" Tiền đại bản nghi hoặc nhìn Lâm Tây Phàm.

Lâm Tây Phàm mỉm cười, nói: "Tiền thúc thúc tốt, ta gọi Lâm Tây Phàm, đích thật là Lâm lão đầu cháu trai. Chạng vạng tối tan học trở về nghe nói thúc thúc ra điểm ấy sự tình, xem bội bội cùng a di nóng lòng như thế bộ dáng, cho nên hãy theo lấy bọn họ chạy tới rồi."

"Ah, ha ha, vậy người thật sự có tâm rồi." Tiền đại bản cười hắc hắc, đối với Lâm lão đầu, tiền đại bản coi như là so sánh hiểu rõ đấy, cho nên cháu của hần xưng hô hần uy (cho ăn) Lâm lão đầu, tại tiền đại bản xem ra cũng không phải cái gì quá không được sự tình. Trái lại đấy, gặp Lâm Tây Phàm quan tâm như vậy nhà mình sự tình, trong nội tâm đối với cái này cao cao soái (đẹp trai) soái (đẹp trai) chàng trai sinh ra hảo cảm.

Lâm Tây Phàm nói ra: "Bình thường bội bội cũng rất chiều cổ nhà của ta lão đầu, cho nên ta đến xem thúc thúc người thật là nên phải đấy, chỉ là tới quá mức vội vàng, mặt hoa quả đều quên mang hộ hơn mấy cái rồi."

"Ha ha, cổ tình là tốt rồi, cổ tình là tốt rồi." Tiền đại bản lại cười mở mồm nở nụ cười.

Lúc này thời điểm, cửa phòng bệnh mở ra, một cái lớn lên hơi có chút béo phì y tá đi đến, trông thấy mấy người, hỏi: "Các người là tiền đại bản người nhà sao?"

Thái bình lúc này gật đầu nói: "Cô nương, ta là tiền đại bản lão bà, không biết nhà của chúng ta đại bản lúc nào có thể ra viện?"

"Cái này ta cũng không biết lúc nào có thể ra viện, người muốn đến hỏi bác sĩ, vừa mới tiền đưa lúc tiến vào bởi vì gấp, cho nên chồng người tiền còn không có đưa trước đâu rồi, người bây giờ tự đi dưới lầu thu phí chỗ giao tiền a." Y tá nói xong liền lại đi nha.

Thái bình nói ra: "Bội bội, người ở nơi này cùng người cha, ta đi trước giao phí hết." "Ân, ta đã biết!" Tiền Bội Bội lên tiếng, Thái bình liền quay người đi ra ngoài, lúc này thời điểm, tiền đại bản lại đem thể từ gọi lại.

Thái bình xuyên qua thân ra, dùng ánh mắt hỏi thăm trọng phụ chuyện gì xảy ra. Tiền đại bản ấp a ấp úng mà hỏi: "Cái kia, cái kia, trong nhà còn có tiền sao?"

Nghe thấy trọng phụ hỏi như vậy, Thái bình thở dài một hơi, nói ra: "Còn có chút, hi vọng không muốn quá đắt mới tốt." Nói xong liền quay người đã đi ra.

Tiền Bội Bội nhìn xem mẫu thân ly khai bóng lưng, há to miệng, nhưng là muốn nói lại thôi, thẳng đến cửa đóng lại rồi, Tiền Bội Bội trên mặt lộ ra một vòng thất vọng thần sắc. Tình cảnh như vậy tiền đại bản tự nhiên là nhìn không thấy đấy, nhưng lại đều đã rơi vào Lâm Tây Phàm trong mắt.

Đã qua một hồi, đã thấy Thái bình về mặt sầu khổ trở về rồi, tiền đại bản thủ phát hiện ra trước thê tử dị thường, trong nội tâm cũng tựa hồ nghĩ tới mấy thứ gì đó, liền hỏi: "Hải tử mẹ, người làm sao vậy, không đủ tiền sao?"

Thái bình lắc đầu nói: "Tiền đã đủ rồi, nhưng là còn thừa không nhiều lắm rồi, vừa rồi ta lúc tiến vào, trông thấy lão cát gia vợ con khóc đến là lại để cho chua xót lòng người a, nghe nói dùng lão cát tình huống, không có năm sáu vạn sợ là không được được rồi, lão cát gia thoảng cái nơi nào đến nhiều tiền như vậy à? Cho nên bây giờ nói là muốn buông tha cho."

"Cái này! Ai. . . Cũng nên chúng ta mệnh khổ a! Bất quá, không phải nói ký cái kia đòi hiệp ước, hợp đồng, có thể lấy được đến mấy vạn khối phụ cấp sao?" Tiền đại bản nói ra: "Phòng không có không trọng yếu, quan trọng là ... Đem mệnh bảo trụ nữa à!"

Thái bình về mặt đau khổ nói ra: "Người muốn nói phòng không có, cái kia lão cát một nhà nghỉ ngơi ở đâu à? Cả nhà bọn họ cũng không giống như chúng ta, trong nhà nhỏ nhất hải tử mới ba tuổi, còn có hai cái Lão Nhân được cung cấp lắm, nếu cái này phòng không có, cái chết nhưng chỉ có cả nhà rồi."

Nghe đến đó, trong phòng bệnh liền yên tĩnh trở lại, mọi người thần sắc mờ đi xuống dưới.

Vừa lúc đó, phòng bệnh bên ngoài hành lang trung lại đột nhiên vang lên một hồi âm thanh ồn ào, đón lấy cửa phòng bệnh tự được mở ra, ba cái ăn mặc hàng hiệu, nhưng là cách ăn mặc nhưng lại như lưu manh giống như tên du thủ du thực nam tử đi đến, ba người tại trong phòng bệnh quét một vòng, cuối cùng đi đến tiền đại bản trước giường, cầm đầu nam tử hỏi: "Người chính là tiền đại bản sao?"

Tiền đại bản nhìn xem cái này đột nhiên vào mấy người, trong nội tâm có chút chíp bông đấy, nhưng vẫn là gật đầu nói: "Ta chính là tiền đại bản, xin hỏi các người là?"

"Người quản chúng ta là ai!" Cầm đầu nam tử nói xong lấy ra một tờ giấy, nói ra: "Tại phía trên này ký tên rồi."

Tiền đại bản nghi hoặc đem giấy lấy tới nhìn mấy lần, lập tức nhưng lại thần sắc đại biến, phần nộ nói: "Lăn, cái này ta sẽ không ký đấy, các người dám hỗn đản kia vọng tưởng." Thấy tiền đại bản như vậy sáng sủa người lạc quan vậy mà cũng bị khí thành như vậy, Tiền Bội Bội cùng mẫu thân Thái bình hai người cũng là khẩn trương, vội vàng đi tới tiền đại bản bên người.

Cầm đầu nam tử thấy tiền đại bản nói như vậy, nhưng lại cười lạnh nói: "Vậy sao? Người xác định không ký? Nói không chừng kế tiếp não chấn động người tự là người ah!"

Lập tức, Tiền gia một nhà ba người sắc mặt biến thành tái nhợt, đây là uy hiếp trắng trợn, nguyên lai một Thiết Đô là Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng tiền) một mảnh kia thổ địa nhận thầu thương gọi người làm đấy, những... này lòng dạ hiểm độc thương nhân tại chính phủ trong tay nhận thầu đã tới về sau, vậy mà dùng đen như vậy tâm thủ đoạn để đối phó những... này người nghèo.

"Ah, về dòi đây sao, để cho ta cũng nhìn xem?" Lâm Tây Phàm đi tới nam tử bên người, không nói hai lời liền đem nam tử hiệp ước trong tay cầm đi qua, tùy tiện nhìn mấy lần.

Nam tử kia gặp nam tử này như vậy không kiêng nể gì cả, lúc này cả giận nói: "Tiểu tử, ngươi là ai? Đừng ở chỗ này quấy rối."

"Ta sao?" Lâm Tây Phàm chỉ vào cái mũi của mình, cười nói: "Ta ngươi cũng không nhận ra? Ta là Lâm lão đầu cháu trai, cho nên nói, ta coi như là Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) ở đầu chủ xí nghiệp nha."

"Ah, nguyên lai là cái kia cường lão đầu cháu trai a, như thế nào đây? Ngươi có thể thay gia gia của ngươi ký tên a?" Nam tử lúc này vui mừng nói, vốn hắn còn tưởng rằng muốn mặt khác tìm cái thời gian đi cho Lâm lão đầu chế tạo chút ít tổn thương đầu rồi, hiện tại hắn cháu trai ở chỗ này thì tốt rồi, Nhưng dùng cùng nhau OK rồi.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Ký tên là có thể, nhưng là tiền này..." "Như thế nào? Vẫn còn chê ít sao?" Nam tử các loại liếc trông mắt, rất có uy hiếp ý tứ hàm xúc.

"Ta tính tính toán toán!" Lâm Tây Phàm véo chỉ tính toán lên, thật lâu mới lên tiếng: "Vị đại ca kia, ngươi nên biết, hiện tại mua phòng ốc quý a, nếu không có ba bốn mươi vạn, nhiều lắm là cũng chỉ có thể hồi hương hạ cày ruộng rồi, ta xem như vậy đi, chúng ta tựu một ngụm giá, 30 vạn, nhà nhà 30 vạn, vậy hắn là là đủ rồi."

"Ba, 30 vạn? Tiểu tử ngươi muốn tiền muốn điên rồi a?" Nam tử cái này có thể nổi giận, nghĩ thầm tiểu tử này chẳng lẽ lại là muốn lấy chính mình đến tiêu khiển hay sao?

Thế nhưng mà vừa lúc đó, Lâm Tây Phàm nhưng lại một quyền đánh vào nam tử phần bụng, một quyền rần rần chắc chắc đấy, nam tử tựu cả người té trên mặt đất, đau đớn lại để cho thân thể của hắn cuốn thành một đoàn. Đây là Lâm Tây Phàm lưu thủ đầu kết quả, nói cách khác cái này nam tử tùy thời đều có thể tại chỗ chết bất đắc kỳ tử.

Đại ca bị một quyền làm lật ra, hai cái tiểu đệ tựu vùng vằng hướng Lâm Tây Phàm đánh tới, đối với cái này hai cái tôm lược đồng dạng nhân vật, Lâm Tây Phàm thì càng thêm là không đề tại mắt nội rồi, BA~ BA~ hai tiếng, cái kia hai cái tiểu đệ thậm chí đều còn chưa kịp xem Lâm Tây Phàm là như thế nào ra tay đấy, trên mặt đã bị rút ra một cái đỏ thẫm ần, một tát này rút được hai người sừng sờ sừng sờ đấy.

Đã nghe được trong phòng bệnh động tĩnh, một gã tiểu hộ sĩ đã đi tới, vừa vận nhìn thấy Lâm Tây Phàm đánh người một màn, bị lại càng hoảng sợ, vì vậy vội vàng xoay người đi gọi người.

Đón lấy, Lâm Tây Phàm đem nam tử lấy ra hiệp ước, hợp đồng vò thành một cục, nhét vào trên mặt đất nam tử kia trong miệng, vỗ nam tử mặt, nói ra: "Trở về nói cho các ngươi biết lão bản, một lần nữa nghĩ [mô phỏng] một phần hiệp ước, hợp đồng, nhà nhà phụ cấp 30 vạn, nếu thiếu đi một vốc đáng ta liền từ trên người của hắn hủy đi chút ít linh kiện đi ra, nói thí dụ như tay a, chân a cái gì đấy!"

Nghe Lâm Tây Phàm lời mà nói..., nam tử kia vốn mặt tái nhợt lập tức cũng là bị dọa lục rồi, nghĩ thầm muốn là mình thật sự theo như lời này đi nói, không bị lão đại đánh chết mới là lạ chứ!

"Lăn" Lâm Tây Phàm lạnh quát một tiếng, cái kia lưỡng tôm lược tựu khung trên mặt đất nam tử xám xịt đi nha.

Khải Định hộp đêm.

Vuốt ve bên người trắng trắng mềm mềm cô nàng, Khôn ca tâm tình đó là một cái thoải mái, chàng vạng tối thời điểm kêu thủ hạ tiểu đệ lại cho Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lậu) cái kia chút ít nghèo kiệt xác một chút giáo huấn, hiện tại đoán chừng bọn hắn cũng đã bị sợ phá mặt a, chờ một chút, bọn hắn hiệp ước, hợp đồng tự tay, đến lúc đó mình có thể rút được dong tối thiểu đủ chính mình tiêu tiền như nước tiểu dùng hai ba năm rồi.

Trong đầu nhớ tới cái kia nhận thầu thương hồ mập mập, tên kia lớn lên giống như heo, nhưng là bên người cũng không ngừng đòi lấy thanh xuân tịnh lệ cô nàng, cái này là có tiền tốt! Các loại Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lậu) chuyện này hoàn tất về sau, mình cũng làm cho mấy cái như vậy phần nộ phần nộ cô nàng chơi đùa. Nghĩ tới đây, Khôn ca nhìn nhìn lại bên cạnh nữ tử, không khỏi định niệm tóa ra, đang muốn đem nữ tử ngay tại chỗ thực hiện, trong túi áo điện thoại lại ở thời điểm này vang lên.

Nhìn thấy điện báo đúng là mình phải đi ra hoàn thành chuyện này người thời điểm, Khôn ca trên mặt lập tức trong bụng nở hoa, xoa bóp tiếp nghe khóa, Khôn ca tự nói ra: "Tiểu Đào, sự tình đều giải quyết a? Người trở về, Khôn ca ta nhất định hảo hảo ban thưởng thoáng một phát người."

Thế nhưng mà, Khôn ca cười có hay không bao lâu, nụ cười trên mặt rất ⑦(7) nhanh tự ngưng kết đi lên, đầu bên kia điện thoại, Tiểu Đào dùng nửa chết nửa sống thanh âm nói ra: "Khôn ca, sự tình không có làm tốt, có tên tiểu tử nhúng tay, tiểu tử kia rất thật sự có tài, cho nên chúng ta đều không phải là đối thủ của hắn a!"

"Cái gì? Một tên tiểu tử nhúng tay, mấy người các người tự xám xịt chạy? Cũng biết tiểu tử kia là lai lịch thế nào?" Khôn ca thanh âm càng phát ra lạnh, tại chính mình cái này một khối trên địa đầu, còn không có có bao nhiêu người dám không để ý mặt mũi của mình đấy.

Đầu bên kia điện thoại, Tiểu Đào nói ra: "Tiểu tử kia tự xưng là Lâm lão đầu cháu trai, cái kia Lâm lão đầu là một cái từ quỷ, những năm qua cũng không có nghe nói qua hắn có cháu trai cái gì đấy, cho nên cũng không biết tiểu tử kia nói lời thì thật hay là giả đấy. Bất quá, tiểu tử kia hiện tại đang tại Lâm Giang trung học đọc sách."

"Học sinh? Người nói là hắn là học sinh?" Khôn ca cái này thì càng thêm giật mình rồi, một đệ tử cũng dám kiêu ngạo như vậy?

Tiểu Đào đáp: "Đúng vậy, hơn nữa. . . Hơn nữa..." "Hơn nữa cái gì à?" Gặp Tiểu Đào ấp a ấp úng đấy, Khôn ca không khỏi càng thêm đích sinh khí rồi.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20:: Không chế

? Gặp Khôn ca sinh khí, trong nội tâm vốn là do dự đấy, nhưng là không có nói, các loại Khôn ca tự mình biết rồi, cái kia chỉ sợ thì càng thêm không xong rồi, vì vậy Tiểu Đào hít một hơi, nói ra: "Tiểu tử kia còn nói, muốn lão bản sửa nghĩ [mô phỏng] hiệp ước, hợp đồng, muốn nhà nhà trợ cấp 30 vạn,

nếu thiếu đi một vốc đáng, tiểu tử kia liền từ lão bản trên người hủy đi chút ít linh kiện đi ra, nói thí dụ như tay a, chân a cái gì đấy!"

"Phanh!"

Một tiếng vang thật lớn theo điện thoại cái kia đầu truyền đến, tận lực bồi tiếp Khôn ca hét to, đoán chừng hiện tại Khôn ca đã bị tức giận đến xanh mặt rồi, cho nên Tiểu Dao cũng không có thức thời không nói lời nào.

Thật lâu, đầu bên kia điện thoại lần nữa truyền đến Khôn ca thanh âm, "Tiểu Dao, tiểu tử kia bây giờ đang ở ở đâu?"

Tiểu Dao nói ra: "Ta đã gọi tiểu đệ tại thành phố người y cửa ra vào chờ rồi, tiểu tử kia hiện tại còn không có có lý khai đây này!"

"Tốt, tiếp tục gọi người nhìn xem, ta hiện tại lập tức đi qua, hừ, tựu một học sinh trung học hán còn có thể bay ngày không thành."

Khôn ca cúp điện thoại, sau đó lại vội vàng bấm mấy cái điện thoại, làm cho đều người tựu cùng một chỗ hướng thành phố bệnh viện nhân dân xuất phát.

Lại nói Lâm Tây Phàm vài cái từ liền đem ba người kia đuổi rồi, Tiền gia một nhà ba người đó là một cái cảm kích a, nói chuyện lên tới cũng thân mật rất nhiều, đặc biệt là như tiền đại bản như vậy sáng sủa người, nói với Lâm Tây Phàm khỏi lời nói ra, thì càng thêm là bát cháo bát cháo kêu lên rồi.

Thế nhưng mà, mọi người cũng nhìn thấy một mực mặt ủ mảy chau Thái bình, trên mặt tựa hồ tràn ngập tâm sự. Tiền đại bản không khỏi hỏi: "Hải tử mẹ của nàng, người đến cùng làm sao vậy? Cả đêm đều là mặt ủ mảy chau đấy, giống như tại đây ai thiếu người một trăm vạn tựa như."

Thái bình gấp hỏi, mới giận dữ nói: "Hiện tại những người kia bị đánh chạy, tốt thì tốt, nhưng là những người kia thế nhưng mà không từ thủ đoạn đấy, không thể nói trước qua lập tức mang người tới tìm thù rồi, người nói ta có thể vui vẻ được lên sao?"

"Ách!" Tiền đại bản hai cha con cũng ý thức được chuyện này phức tạp, bởi vậy nhất thời vậy mà đều đã trầm mặc.

Lâm Tây Phàm biết rõ chính mình bị cuốn vào chuyện này ở bên trong, muốn thoát thân cái kia căn bản chính là không có khả năng sự tình, muốn muốn một lần vứt vả suốt đời nhàn nhã, biện pháp tốt nhất tựu là đem chuyện này triệt để giải quyết. Vì vậy, Lâm Tây Phàm an ủi: "Thúc thúc a đi các người yên tâm đi, chuyện này ta đã nhúng tay rồi, tựu nhất định sẽ phụ trách đến cùng đấy. Vừa rồi a đi nói lời cũng không có sai, ta đoán những người kia nhất định sẽ quay trở lại tới tìm ta tính sổ đấy."

"À?" Tiền Bội Bội cuống quýt nói: "Bát cháo ca ca, đã nguy hiểm như vậy lời mà nói..., vậy người nhanh lên trở về đi, không nếu ở tại chỗ này rồi."

Lâm Tây Phàm cười sờ sờ Tiền Bội Bội đầu, nói ra: "Đồ ngốc, nếu ta đi các người làm sao bây giờ? Yên tâm đi, người cũng là biết rõ thân thể của ta tay đấy, những người kia ta căn bản là không để vào mắt, đêm nay, ta cam đoan muốn lại để cho những cái...kia vô lương nhận thấu thương hối hận chính mình sở tác sở vi." Nói xong, trong ánh mắt lộ ra cứng cỏi thần sắc.

"Ách, bát cháo, người sẽ không ý định tìm bọn hán liều mạng a?" Tiền đại bản quan tâm mà hỏi: "Nếu nói như vậy, ta có thể không cho phép, những người kia thế nhưng mà không có nhân tính đấy, tiến về trước không thể theo chân bọn họ ngánh bính rồi, biết không?"

Thấy tiền đại bản hai cha con lại đều là quan tâm như vậy chính mình, Lâm Tây Phàm trong nội tâm cũng có chút cảm động, lập tức nói ra: "Thúc thúc, người yên tâm, trong nội tâm của ta hội cân nhắc lợi hại đấy, tại không có mười phần nắm chắc dưới tình huống, ta là tuyệt đối sẽ không lung tung cầm mạng của mình đi đánh bạc đấy."

Ngoài miệng thì nói như vậy, nhưng là Lâm Tây Phàm trong nội tâm vẫn còn có chút tự ngạo đấy, hẳn tại trong quân đội thế nhưng mà một người chọn ba bốn tình anh đấy, mà những cái...kia cái gọi là tình anh, nếu phóng tới những cái...kia tên côn đồ ở bên trong, mười mấy tên côn đồ căn bản là ngay cả cận thân cơ hội đều không có. Cho nên trận này chiến, Lâm Tây Phàm chỉ ít có chín thành nắm chắc.

Vừa lúc đó, ngoài cửa sổ đột nhiên truyền đến chói tai phanh lại thanh âm, ngoài ra còn mang theo lộn xộn tiếng ồn ào.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Những người kia rốt cuộc đã tới, Tiền thúc thúc, a di, ta cái này xuống dưới trước rồi." "Ta cũng muốn với người cùng đi." Tiền Bội Bội đột nhiên đứng lên, trên mặt một bộ quan tâm thần sắc.

"Người đi làm gì?" Lâm Tây Phàm xụ mặt, Tiền Bội Bội nhìn lập tức về mặt ủy khuất, xem ra còn muốn khóc. Nhưng là Lâm Tây Phàm lúc này thời điểm cũng sẽ không mềm lòng, nói ra: "Người đi cũng chỉ có thể cho ta thêm phiền toái, cực kỳ ở chỗ này chờ." Nói xong cũng mặc kệ ủy khuất Tiền Bội Bội, quay người đã đi ra phòng bệnh.

Mới vừa tới đã đến bệnh viện cửa lớn, chỉ thấy đối phương vậy thì thật là tình cảm quần chúng mãnh liệt, ước chừng tính ra thoáng một phát, chỉ sợ cũng có chừng ba mươi người. Cái kia thủ vệ thủ vệ bình thường đối mặt giống như người bệnh gia thuộc người nhà thời điểm thế nhưng mà hung hăng can quấy vô cùng, bây giờ nhìn gặp những người này, lại núp ở bảo an trong đình không dám lộ diện.

Rất xa, vừa mới bị Lâm Tây Phàm đánh cho Tiểu Dao một thủ hạ nhìn thấy Lâm Tây Phàm, vội vàng tại cầm đầu một cái thân thể hơi mập nam tử bên tai nói mấy câu, nam tử kia liền mang theo một đám người lao đến.

Song phương tiếp cận, Khôn ca ngay tại Lâm Tây Phàm trước mặt 2m chỗ ngừng lại, xem trước mắt người trẻ tuổi, tại dưới tình huống như vậy, người trẻ tuổi trên mặt giờ phút này lại vẫn bảo trì mỉm cười, Khôn ca tự không khỏi trầm nghĩ, tiểu tử này nói không tốt thực sự có chút tài năng, nhưng là cũng không sợ, hôm nay ta cũng dẫn theo gia hỏa, ta nhìn người có thể hung hăng can quấy được bao lâu.

Như vậy nghĩ đến, Khôn ca liền hỏi: "Tiểu tử, là người muốn nhúng tay Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lừa) sự kiện kia hay sao? Là người đã thương thủ hạ ta Tiểu Dao hay sao?"

Lâm Tây Phàm cũng không trả lời, mà là hỏi: "Ta gọi các người một lần nữa nghĩ [mô phỏng] hiệp ước, hợp đồng đâu rồi, mang tới chưa?"

"Hiệp ước, hợp đồng?" Không nghe thế cái cũng may, đã nghe được cái này, Khôn ca thì càng thêm căm tức rồi, hẳn cường chế lấy lập tức đại nhân xúc động, lạnh giọng nói: "Người cũng đã biết, hiện ở chỗ này là ta định đoạt, người cái này Vương Bát tiểu tử cũng dám dùng như vậy ngữ khí nói chuyện với ta? Cường long không áp địa đầu xà địa đầu xà, người biết không?"

"Vậy thì muốn xem người là cái gì xà rồi!" Lâm Tây Phàm cười lạnh một tiếng, ngược lại nói ra: "Căn cứ ý của người, người là không có sửa chữa hiệp ước, đúng không?"

"Ta sửa mẹ của người." Mặc dù một mực kiên kị lấy, sợ hãi Lâm Tây Phàm có phải hay không là cái gì quan lớn đệ tử cái gì đấy, nhưng là hiện tại đối phương lại còn là một mực hùng hổ dọa người, Khôn ca cái này có thể thì không chịu nổi, một cái phi chân tự hướng Lâm Tây Phàm trên người đá vào.

Mắt thấy Khôn ca chân to muốn đá vào Lâm Tây Phàm trên người, Nhưng là lúc này Lâm Tây Phàm khoe miệng lộ ra một vòng mỉm cười, một cái nghiêng người, Khôn ca chân to liền từ bên người sát qua, ngay sau đó, Lâm Tây Phàm một quyền đánh vào Khôn ca trên phần bụng, Khôn ca cả người tự sau này liên tục lui lại mấy bước, sau đó vậy mà ngồi chồm hổm trên mặt đất, ôm bụng, trên mặt cũng lập tức lục lọi.

"Các huynh đệ, mọi người cùng nhau xông lên, đánh chết tiểu tử kia."

Trong đám người, không biết ai hô lớn một tiếng, vì vậy một đám người liền hướng về Lâm Tây Phàm phương hướng vọt tới. Lâm Tây Phàm hừ nhẹ một tiếng, cả người giống như là một đầu Mãnh Hổ đồng dạng hướng về Khôn ca phương hướng tiến lên, chỉ là mấy quyền liền đem mấy người phóng đổ, mà Lâm Tây Phàm cũng đi tới Khôn ca trước mặt.

Đột nhiên, một cái tối om hòng súng chống đỡ Lâm Tây Phàm đầu.

Lập tức, người chung quanh đều an tĩnh, Khôn ca vậy mà dùng một cây chống đỡ Lâm Tây Phàm cái trán. Hoa Hạ là một cái súng ống quân chế rất nghiêm khắc quốc gia, cho nên Khôn ca trong tay xuất hiện kháng định tự là súng đạn phi pháp rồi, nhưng là bất kể như thế nào, Khôn ca lần này nếu là thật nổ súng lời mà nói..., chuyện kia chỉ sợ tự nghiêm trọng rồi.

Bất quá, hiện tại đã đổ lên mắt Khôn ca cũng sẽ không nghĩ nhiều như vậy, tay trái xoa xoa mới vừa rồi bị đánh cho phần bụng, hiện tại còn đau nhức đến toàn tâm, đi ra hỗn [lấn lộn] lâu như vậy, còn là lần đầu tiên ăn lớn như vậy thiệt thòi, Khôn ca trong nội tâm bây giờ là cực độ khó chịu a!" "Vương bát đản, ngươi chảnh a, ngươi như vậy tự không dốt? Đem làm ta Khôn ca không tồn tại phải hay là không."

Ai muốn, đúng lúc này Lâm Tây Phàm như trước bảo trì mỉm cười, "Như thế nào, ngươi muốn cầm một chi giả thương tự làm ta sợ à? Đem làm ta là tiểu hài tử rồi hả?"

"Ngươi có tin ta hay không hiện tại tự đập chết ngươi?" Khôn ca đó là một cái khí a, hấn cảm thương đi ra nguyên ý kỳ thật tự là hù dọa thoáng một phát Lâm Tây Phàm, làm cho cái này tiểu tử không biết trời cao đất rộng chịu thua, nhưng là hấn như thế nào cũng không nghĩ ra tiểu tử này lúc này thời điểm lại vẫn túm giống như nhị ngũ bát vạn (*ngồi chém gió tự kỷ) tựa như.

Lâm Tây Phàm nhưng lại không sao cả nói: "Ngươi nổ súng a, nếu ngươi có thể khai mở được lời mà nói..., ta vô hạn hoan nghênh."

"Ngươi..." Khôn ca lập tức chán nản, chẳng lẽ tiểu tử này tự thật sự không sợ chết rồi, nếu giống như học sinh, bị người dùng một cây chống đỡ cái đầu, chỉ sợ sớm đã sợ đến bảo tố đại, nhưng là thằng này lúc này thời điểm lại vẫn trấn định như vậy.

Mà đang ở Khôn ca phiền muộn được rất thời điểm, Lâm Tây Phàm tay nhưng lại đột nhiên bắt được Khôn ca thương, Khôn ca chấn động, bối rối phía dưới cho rằng Lâm Tây Phàm muốn đoạt thương, vì vậy ngón tay cũng tự thuận thế tách ra động cò súng. Nhưng là, trong dự đoán tiếng súng không có xuất hiện, "Răng rắc" một tiếng, cây thương kia tự cắt thành mấy khối.

"Ách, không phải đâu?" Cơ hồ tất cả mọi người tròn tròn mắt, Khôn ca trong tay chẳng lẽ thật sự giả thương sao?

Mà Khôn ca đúng lúc này nhưng lại mặt xám như tro sắc, khẩu súng kia đặt ở bên cạnh của hấn kỳ thật đã có vài năm, hấn biết rõ cái này tuyệt đối không phải là giả dối, hơn nữa cũng không có khả năng quay trở lại đơn giản đứt rồi. Lập tức, Khôn ca liền liên tưởng đến Lâm Tây Phàm vừa rồi đánh tại trên người mình một quyền kia, một quyền kia không phải là đánh vào chính mình đeo tại bên hông súng ngắn thượng sao?

Thằng này vậy mà một quyền đem một bả thương làm bể, hần là làm sao làm được? Hơn nữa hần lại là làm sao biết ㊤(7) đạo cái hông của mình xứng một bả thương đầu này? Chỉ là trùng hợp đánh trúng sao?

Một khắc này, Khôn ca trong đầu hiện lên đủ loại ý niệm, căn cứ hần nhiều năm qua kinh nghiệm giang hồ, hần biết rõ hiện tại đích thật là gặp được cao thủ. Chính mình mới vừa rồi còn hung hăng can quấy nói chuyện, nhưng là chỉ chớp mắt, hần lại cảm nhận được thậm chí ngay cả tánh mạng của mình, cũng nắm giữ ở trước mắt tiểu tử này trên tay.

Đón lấy, Lâm Tây Phàm liền loạn quyền ở Khôn ca trên người đánh một trận, Khôn ca liền như là nhuyển chân của đồng dạng nằm sấp tại trước mặt của mình rồi.

Khôn ca mang đến cái kia một ít đệ gặp Khôn ca cũng đã rơi vào Lâm Tây Phàm trong tay, cho nên mọi người liền dừng lại, không hề dám tiếp cận Lâm Tây Phàm.

Lâm Tây Phàm cũng ngồi chồm hổ xuống, lạnh lùng nói ra: "Người muốn là có thể dựa theo ta nói đi làm lời mà nói..., ta đây để lại người một cái mạng chó."

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: : Thằng đảo Hoàng Long

? Kim điệp hộp đêm.

Hộp đêm ở vào Lâm Giang đại lộ cuối phố đoạn, Lâm Giang đại lộ cơ hồ là cả Lâm Giang thành phố phồn hoa nhất đường đi, cho nên có thể tại đây dạng địa phương khai mở thương một nhà hộp đêm, cũng đủ thấy cái này hộp đêm lão bản nếu không có tiền, hơn nữa quan hệ còn rất bèn chắc. Mà cái này hộp đêm lão bản, đúng là hồ vàng bạc.

Tại Lâm Giang giới kinh doanh, mọi người đều biết hồ vàng bạc bất quá là một cái nhà giàu mới nổi, trước đây ít năm Lâm Giang giá đất tại tăng vọt, mà lúc kia trong tay của hần vừa mới có một miếng đất, hần tựa là dựa vào mảnh đất kia làm giàu đấy.

Đã có được món tiền đầu tiên về sau, hồ vàng bạc sinh ý chui vào từng cái ngành sản xuất ở bên trong, lúc mới bắt đầu coi như là một cái bản phận thương nhân, nhưng là thời gian dần qua, hần cũng bắt đầu chậm rãi cùng hắc đạo người dính vào quan hệ, mà Khôn ca, chính là hần nhận thức cái thứ nhất hỗn [lấn lộn] hắc đạo người.

Khôn ca là một cái tâm ngoan thủ lạt người, mà hồ vàng bạc là một cái lòng tham không đáy người, hai người tổ hợp, những năm này đã ở Lâm Giang đã

làm nhiều lần chuyện xấu. Hồ vàng bạc sinh ý càng phát ra lớn hơn, đã tâm cũng đi theo lớn hơn, gần đây còn cùng chính phủ người nhắc lên quan hệ, đem Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lừa) cái kia một miếng đất nhận thầu quyền cầm đi qua.

Nhưng là cảm về sau hắn mới cảm thấy đau đầu, bởi vì Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lừa) trung ở một đám điều dân, chỗ đó đại bộ phận mọi người trở thành hộ bị cưỡng chế, còn đầy trời tác giả, muốn [cảm] bắt được càng nhiều nữa phụ cấp.

Hồ vàng bạc nghĩ thâm cái này cũng không quá đáng là một đám điều dân, muốn [cảm] bắt được càng nhiều nữa phụ cấp, cái kia quả thực là vọng tưởng. Vì vậy, hồ vàng bạc cũng chỉ phải lần nữa thỉnh động Khôn ca để làm chuyện này. Nhưng ai có thể tưởng liên tiếp hơn mấy tháng, sự tình như cũ là không có giải quyết tốt, đang tại hồ vàng bạc muốn sắp đến thời điểm, Khôn ca lại nói, đêm nay là có thể đem mảnh đất kia cầm xuống, lại để cho chính mình tại kim điệp các loại..., đến lúc đó khai mở hội chúc mừng.

Vì thế, hồ vàng bạc liền phân phó hộp đêm quản lý, tại khách quý trong sảnh bày xuống một bàn phong phú bữa tối, giờ phút này chính trong phòng sốt ruột cùng đội Khôn ca tin tức.

Vừa lúc đó, có thủ hạ đi đến, cuồng quát nói: "Hồ đồng, không tốt rồi, bên ngoài có người nháo sự."

"Vô liên sự!" Hồ vàng bạc lúc này cả giận nói: "Tại Lâm Giang, có ai dám tại ta hồ vàng bạc trên địa đầu nháo sự à? Còn có, chuyên đơn giản như vậy cũng tới phiền ta, gọi bảo an đi OK không là được rồi sao?"

Người nọ cúi đầu xuống, ừ ừ nói: "Đó là một cái hung ác nhân vật, hơn mười người bảo an vây tới, nhưng là vậy mà tất cả đều bị phóng đổ, người nọ hiện tại còn sảo sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mỗ chỗ vào) mà nói, muốn hồ. . . Hồ đồng người đi ra ngoài thấy hắn."

"Cái gì?" Hồ vàng bạc nhất thời liền đứng lên, thần sắc dị thường phần nộ: "Dám dẫm lên trên địa bàn của ta thì cũng thôi đi, lại vẫn hung hăng càn quấy muốn ta đi ra ngoài thấy hắn, người có hay không nhìn rõ ràng đó là cái gì địa vị?"

Người nọ nói: "Thoạt nhìn tựa một cái mười bảy mười tám tuổi chàng trai, về phần là cái gì địa vị cũng không biết, nhưng là Khôn ca nhưng vẫn đi theo bên cạnh của hắn, tiểu tử kia đánh những cái...kia bảo an thời điểm, Khôn ca lại một câu cũng không có nói, cũng không biết Khôn ca đến cùng là có ý gì?"

"Chẳng lẽ tiểu tử kia là vì có Khôn ca chỗ dựa mới kiêu ngạo như vậy đấy sao?" Hồ vàng bạc như vậy nghĩ đến, nhưng là rất nhanh hắn liền lại không nhận, chối bỏ ý nghĩ của mình, những năm gần đây này hắn cùng Khôn ca cùng một chỗ đã làm nhiều lần chuyện xấu, hai người có thể nói là trên một sợi thừng châu chấu rồi, nếu Khôn ca cả chính mình, vậy thì chờ cùng với là lấy chính mình tuổi già hay nói giỡn rồi.

"Tốt, vậy mà giẫm đến thăm, ta đây cái này liền đi chiếu cố hắn rồi cuộc là thần thánh phương nào." Nói xong, hồ vàng bạc liền nổi giận đùng đùng đi ra ngoài.

Kim điệp hộp đêm đại đường.

Một đám bảo an đứng ở một bên không dám nói lời nào, ba bốn tên ăn mặc đẹp để nhân viên phục vụ nữ cũng là sợ tới mức khuôn mặt thất sắc, nhìn xem ngồi ở đại sảnh trên ghế sa lon chính là cái kia trên mặt luôn mang theo cười xấu xa thiếu niên, trong ánh mắt lộ ra đã kính vừa sợ thần sắc. Kim điệp hộp đêm khai trương đến nay, nháo sự khách không ít người, nhưng là nào cho tới hôm nay trình độ này đây, hay vẫn là đệ nhất hồi.

Hôm nay toàn bộ trong hành lang tối thiểu có thượng trăm người, hơn nữa thượng trăm người đều thuộc về là kim điệp một phương đây, nhưng là thượng trăm người lại đối với một cái lạ lắm thiếu niên cảm thấy kính sợ.

Phiền muộn trong không khí, thời gian một giây một giây trải qua, ngay tại tất cả mọi người cảm thấy một loại hít thở không thông cảm (giác) chậm rãi đè xuống thời điểm, đi thông lâu hai thang lầu trung đột nhiên truyền đến một hồi gào thét: "Ai, là tên vương bát đản kia cũng dám đến chỗ của ta gây chuyện." Nơi cửa thang lầu, một cái dáng người béo phì, chính thể thoát nhìn giống như là một đầu như heo người đi xuống, người nọ mỗi đi một bước, trên người thịt mỡ tựa sẽ cùng theo run rẩy, mà cũng bởi vì phần nộ, song mặt giờ phút này vậy mà hồng hồng đầy.

Người này đúng là kim điệp hộp đêm lão bản hồ vàng bạc.

Lâm Tây Phàm chi tiết lấy một bộ nhà giàu mới nổi bộ dáng hồ vàng bạc, trong nội tâm không khỏi cười thầm, cứ như vậy mặt hàng, đối phó bắt đầu đã có thể đơn giản nhiều hơn.

Hồ vàng bạc cũng nhìn thấy trần định ngồi ở đại đường trên ghế sa lon thiếu niên, chung quanh thượng trăm người nhìn xem thiếu niên, lại vẫn mang theo một tia sợ hãi. Nhìn xem những... này, hồ vàng bạc thì càng thêm đích sinh khí rồi, phần nộ nói: "Các người tên gia hỏa này đều là phế vật a, tựa lại để cho như vậy một tên tiểu tử giẫm lên cửa, còn ở nơi này xem nào nhiệt sao? Còn không đánh hắn?"

Thế nhưng mà, cho dù hồ vàng bạc lớn tiếng gào thét, trong hành lang người nhưng như cũ là thờ ơ đấy, hay nói giỡn, tên kia thế nhưng mà một người làm lật ra hơn mười người ngu ngơ cao mã đại bảo an đấy, hiện tại ai đi lên chẳng khác nào là tìm rút, cho nên đối với hồ vàng bạc gào thét, mọi người đành phải giả bộ như nghe không được rồi.

Đón lấy, hồ vàng bạc ánh mắt lại đã rơi vào Lâm Tây Phàm sau lưng Khôn ca trên người, giờ phút này Khôn ca đã không có nguyên lai ngạo khí, chính ừ rừ đấy, quả thực chính là một cái đầu thất bại gà trống bộ dáng.

Hồ vàng bạc cả giận nói: "Khôn ca, người đây là ý gì? Ta đưa cho người tiền còn thiếu sao? Người cứ như vậy nhìn xem tiểu tử này đến chỗ của ta làm cần?"

Bị hồ vàng bạc như vậy liên hệ hỏi mấy vấn đề, Khôn ca lại chỉ có thể cúi đầu xuống, áy náy nói: "Hồ lão bản, thật sự rất không có ý tứ, chuyện này ta thật sự không giúp được bề bộn."

"Người. . ." Hồ vàng bạc còn muốn phát tác, lúc này thời điểm vẫn nhìn hồ vàng bạc tự táng dương Lâm Tây Phàm rốt cục cũng nói chuyện, "Ta còn tưởng rằng là thể nào chỉ heo đang gọi đầu rồi, nguyên lai là hồ mập mạp đã đến a, để cho ta đợi thật lâu a!"

"Hồ mập mạp?" Hồ vàng bạc thiếu chút nữa đã bị xưng hô thế này khí ngắt đi, bởi vì ngày bình thường, hắn kiêng kỵ nhất đúng là người khác nói chính mình béo. Bất quá, hồ vàng bạc cũng không hoàn toàn đúng không có đầu óc nhà giàu mới nổi, ít nhất giống như bây giờ tình cảnh hắn còn biết một sự kiện, cái kia chính là trước mặt tiểu tử này thậm chí ngay cả Khôn ca đều khuất phục, còn dám tới tại đây nháo sự, đoán chừng là rất có hậu đãi đấy.

Lập tức hồ vàng bạc cũng không dám trực tiếp muốn lên trước đánh nhau, mà là lạnh giọng hỏi: "Tiểu tử, người là người ở nơi nào? Hậu trường rất cứng a? Nói cho người biết, thành phố ở bên trong phương cực trường ta cũng là nhận thức đấy, việc này nếu nào mà bắt đầu..., mặc dù người có hậu đãi, cũng chiếm không được tốt đi.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Ta cũng không biết cái gì phương cực trường tròn cực trường, ta tới nơi này cũng không phải là vì trò quan hệ đấy, mà là tới tìm người nói chuyện làm ăn đấy." Nói xong lấy ra một chồng văn bản tài liệu, đặt ở trên mặt bàn, nói ra: "Người nhìn xem cái này hiệp ước, hợp đồng, nếu cảm thấy không có có vấn đề tựa ở phía trên ký cái chữ tốt rồi."

"Nói chuyện làm ăn?" Hồ vàng bạc lập tức sững sốt, huyền não lớn như vậy trận chiến, chính là vì cùng chính mình nói chuyện làm ăn đây sao? Lập tức, hồ vàng bạc liền nghi hoặc cầm lên trên mặt bàn hiệp ước, hợp đồng. Nhưng là mới nhìn mấy lần, mặt tự lập tức đen, "BA~" một tiếng đem hiệp ước, hợp đồng ném về tới trên mặt bàn, cả giận nói: "Ta không ký, ngươi mơ tưởng ta ký."

"Không ký sao?" Lâm Tây Phàm cười lạnh nói: "Vậy cũng tự đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt rồi." Nói xong hai tay vung lên, vài tên Đại Hán tự xông đi lên giá trị hồ vàng bạc, trong đó hai gã Đại Hán chiếu vào hồ vàng bạc mặt tự là dừng lại(một châu) bị đánh một trận.

"Ot ot "

Đứng sau lưng Lâm Tây Phàm Khôn ca gian nan nuốt từng ngụm nước, nhìn xem bị đánh một trận hồ vàng bạc, trong miệng còn bắt chợt phát ra heo giống như kêu thảm thiết. Khôn ca âm thầm may mắn, tân tốt cái này mấy cái đánh người đại cái Từ Đô là bình thường không thể nào tại hồ vàng bạc trước mặt hoạt động đây, sau chuyện này, chỉ cần đưa bọn họ phân phát là tốt rồi.

Đánh cho một hồi, gặp hồ vàng bạc ít hội hồ đau, vì vậy Lâm Tây Phàm khoát tay ngăn trở cái kia mấy người đại hán động tác."Như thế nào đây? Không biết hồ đồng đánh không có ý định ký phần này hiệp ước, hợp đồng đâu này?"

Hồ vàng bạc cái này lúc sau đã bị kinh hãi bẽ mặt, nghĩ thầm nếu lúc này thời điểm còn không đáp ứng, chỉ sợ cũng sẽ bị tại chỗ đánh chết, vì vậy liên tục gật đầu nói: "Ta ký, ta ký còn không được sao?"

"Rất tốt!" Lâm Tây Phàm mỉm cười, sau đó đem hiệp ước, hợp đồng cái kia đã đến hồ vàng bạc trước mặt, hồ vàng bạc trong nội tâm mặc dù có tất cả không muốn, nhưng là đúng lúc này cũng không tới phiên hắn không cúi đầu, vì vậy dùng run rẩy tay đem hợp đồng cho ký.

Thu hồi hợp đồng. Lâm Tây Phàm còn nói thêm: "Đúng rồi, thành phố người y có một cái Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) họ Cát người bị đánh trở thành não chấn động, hẳn y được an dưỡng phí tổn ngươi có thể nhớ rõ muốn OK rồi, bằng không thì vừa muốn ta lão tìm ngươi nói giáo cả buổi lời mà nói..., chuyện kia có thể cũng không phải là dùng tiền có thể giải quyết được được rồi."

"Đúng, đúng, tiền ta nhất định đưa đi." Hồ vàng bạc liên tục gật đầu.

"Ân, hiện tại ngược lại là hiểu chuyện nhiều hơn." Lâm Tây Phàm mỉm cười, nhưng sau đó xoay người rời đi, đến tới cửa thời điểm, vẫn không quên ở đằng kia nhân viên lễ tân trước mặt dừng bước lại, cười nói: "Mỹ nữ, nhìn ngươi lớn lên rất không tệ đó a, không biết buổi tối hôm nay tan tằm về sau có thời gian hay không đâu này?"

"À?" Mỹ nữ kia xem ㊟(7) Lâm Tây Phàm liếc, rồi lại là then thùng cúi đầu, nghĩ thầm thằng này đủ vô sỉ đấy, trước khi đi đều muốn đùa giỡn một chút chính mình.

Đem làm Lâm Tây Phàm rốt cục biến mất tại trong tầm mắt của mọi người, Khôn ca cái này mới đi tới hồ vàng bạc trước mặt, xin lỗi nói: "Hồ lão bản, chuyện lần này ngươi cũng không thể oán ta, tên kia thật là quá cường hãn."

"Cường hãn, cường hãn làm sao vậy? Ngươi không phải có thương đấy sao?" Hồ vàng bạc đó là một cái khí a, bị khi phụ sỉ nhục đến thăm rồi, cuối cùng còn như cháu trai tiền đưa gia gia đồng dạng nhìn xem tiểu tử kia ly khai.

Khôn ca cười khỏ nói: "Thương? Thương đối với tên kia mà nói đã vô dụng thôi rồi." Nói xong đem nát thành mấy khối súng ngắn đem ra, nói ra: "Ta cái này tùy thân dẫn theo không sai biệt lắm 5 năm thương, tiểu tử kia một quyền tự làm bể, người bá kiến mạnh mẽ như vậy gia hỏa sao? Tóm lại, về sau cùng tiểu tử kia kéo tới thượng quan hệ đây, ta cũng sẽ không làm tiếp rồi."

"Ách!" Hồ vàng bạc nhìn thấy cái kia rách rưới súng ngắn, cũng bị lại càng hoảng sợ, nhưng là trong lòng của hắn lại như thế nào cũng nuốt không trôi con tức này, trong nội tâm cũng tại âm thầm ý định, chỉ sợ lên giá tiền tìm cao thủ đến mới có thể đem chuyện này dọn dẹp rồi.

Vừa lúc đó, bên ngoài lại vang lên trận trận xe cảnh sát minh địch thanh.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22:: Nụ hôn đầu của ta a

? Đem làm nhận được phát sinh quần ầu ác tính sự kiện cảnh báo về sau, Đặng Bình lập tức liền mang theo một tiểu đội xuất phát, nhưng khi hắn đi tới kim điệp hộp đêm về sau, lại phát hiện sự tình đã dẹp loạn rồi.

Sau đó liền bắt đầu đối với kim điệp hộp đêm nhân viên công tác kiểm tra, nhưng là làm hắn không thể tưởng được đúng là, sở hữu tất cả nhân viên công tác tựa hồ cũng không phải rất hợp tác, đối với hành hung người tướng mạo, càng thêm là đều có các thuyết pháp, tóm lại miêu tả đi ra dạng Tử Đô là không đồng dạng như vậy.

Mà hướng kim điệp hộp đêm điều tra chuyện này, lại vậy mà bị cự tuyệt, còn nói chuyện này bắt quá là việc tư, hi vọng cảnh sát không cần tiếp tục điều tra đi.

Cuối cùng, Đặng Bình không thể không lần nữa điều lấy hộp đêm đối với đại đường màn hình giám sát, đem làm phát ra ra cái kia một đoạn video về sau, Đặng Bình cơ hồ bị tức điên rồi, bởi vì trong video hành hung nam tử tựa hồ tình tường biết rõ cái đó một chỗ mới được là cameras góc chết đồng dạng, đối với nam tử tướng mạo vẫn luôn là thấy không rõ lắm đây.

Trợ thủ Lạc Thanh Thanh phần nộ nói: "Đội trưởng, cái này rất rõ ràng tự là lần trước tại Lâm Giang trung học đối diện nhà hàng nháo sự tiểu tử kia, những người kia lại vẫn bao che hắn."

Đặng Bình thở dài nói: "Xem ra những ngừng người kia bị tiểu tử kia sợ, hiện tại cái này thu hình lại lại thấy không rõ hắn chính diện, hộp đêm người cũng không muốn làm chứng, có thể nói là nhân chứng vật chứng đều không có, chúng ta cũng không thể đối với tiểu tử kia nhắc tới không cáo a."

"Chẳng lẽ cứ như vậy được rồi sao?" Lạc Thanh Thanh tức giận nói.

"Bằng không thì còn có thể như thế nào đây?" Đặng Bình trừng mắt, đã qua một hồi, lại lại thở dài một tiếng, nói ra: "Tiểu tử này mới gần gần hai ngày thời gian, dĩ nhiên cũng làm náo xầy ra lớn như vậy trận chiến, xem ra ngược lại là có chút không có sợ hãi rồi, có lẽ Lâm Giang cái này vùng trời muốn biến sắc rồi."

Lạc Thanh Thanh cười nói: "Xem đội trưởng ngươi nói hình như là tận thế đồng dạng, bất quá là cái tiểu gia hỏa náo loạn mấy lần sao? Có nghiêm trọng như vậy sao?"

"Có thể không nghiêm trọng sao?" Đặng Bình ngữ trọng sâu xa nói: "Tiểu nha đầu, kỳ thật cái thế giới này rất nhiều chuyện ngươi cũng không biết, nhớ năm đó ta mới vừa vịn lẫn vào giới cảnh sát thời điểm, có một cái cũng như là hiện tại tiểu gia hỏa này một người như vậy, cũng từng ở Lâm Giang lật lên qua con sóng gió động trời đấy. Khi đó, chỉ cần hấn muốn náo, coi như là Thượng Kinh quan lớn cũng cảm hấn không có cách nào."

"A, lợi hại như vậy?" Lạc thanh há to miệng, vẻ mặt không thể tin, một người năng lực, có thể lớn đến trình độ như vậy sao?

Đặng Bình nói ra: "Lời nói của ta chỉ có thể coi là là một góc của băng sơn mà thôi, tên kia tại Lâm Giang đại khái náo loạn hai năm tả hữu thời gian, Lâm Giang quan lớn hoặc là đại phú hào, chỉ cần nghe được tên của hấn đều bị dọa đến hai chân run rẩy. Bất quá, hai năm về sau hấn nhưng lại đột nhiên mất tích, đến bây giờ, nếu hấn còn sống lời mà nói..., hấn là một cái sương chiều Lão Nhân a!"

...

Thiên Phong tập đoàn

Lưu Thiên Phong trong tay nắm ly để cao, trong chén chính là hương thuần túy ức nước Pháp rượu đỏ, về phần là cái gì năm đấy, Lưu Thiên Phong cũng không biết, bởi vì hấn uống rượu chưa bao giờ kẻ toán so sánh những... này. Năm càng lão lại càng trân quý, càng trân quý lại càng là không nỡ cửa vào, cho nên nếu không biết năm, không biết trân quý, một ngụm uống hết, chỉ cần biết rằng là hảo tửu như vậy đủ rồi.

Đối mặt cửa sổ thủy tinh bên ngoài phồn hoa cảnh đêm, Lưu Thiên Phong mục quang thẫm thướt, giờ phút này hấn, giống như là một con sói, ánh mắt Trung Sung đầy tham lam.

Có tham lam cũng không phải là không là chuyện tốt, điều kiện tiên quyết là ngươi phải hiểu được như thế nào không chế ngươi tham lam.

Trương thư ký mở cửa đi đến.

Chậm rãi đi tới Lưu Thiên Phong sau lưng, cẩn thận từng li từng tí nói: "Lưu đồng, sự tình đã có mặt mày rồi."

"Àn?" Lưu Thiên Phong xoay người lại, "Nói nghe một chút."

Trương thư ký lên tiếng, tiến tới lật ra tài liệu trong tay, nói ra: "Lâm Tây Phàm là Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lậu) một cái tên là lâm nam lão đầu cháu trai, bốn ngày trước, Lâm Tây Phàm giống như là lính nhảy dù đồng dạng đi tới Lâm Giang, không có ai biết hấn đến cùng đến từ chính cái chỗ kia. Nhưng là ta điều tra về sau, phát hiện cái kia Lâm Tây Phàm cùng lâm nam hai người thậm chí có một cái rất kỳ quái giống nhau điểm."

Luru Thiên Phong chọn một điều thuốc, ý bảo Trương thư ký nói tiếp xuống dưới.

"Bởi vì tra tư liệu của bọn hán đặc biệt khó nguyên nhân, cho nên ta tị sai người tại quốc gia trong hồ sơ tra tìm hai người kia, nhưng là không thể tưởng được đúng là, bọn hán hồ sơ đều bị liệt là quốc gia cấp một tuyệt mật hồ sơ, cho nên thân phận của bọn hán căn bản là không thể nào tra lên. Mà ở hơn năm mươi năm trước, lâm nam đã từng là từ quân đội trung xuất ngũ xuống đây, cho nên, hiện tại Lâm Tây Phàm thân thủ, Nhưng có thể cũng là lâm nam giáo hán đấy."

"Không!" Luru Thiên Phong lúc này bác bỏ nói: "Những ngày này ta từng nhiều lần quan sát qua cái kia đoạn video, phát hiện tiểu tử kia tuyệt đối không có khả năng chỉ là cùng gia gia của hán học qua mấy lần đấy, hơn nữa, ta còn có thể nhìn ra, tiểu tử kia trong mắt, hội thỉnh thoảng lộ ra một ít sát khí, giống như là một cái kinh nghiệm nhiều phiên sinh người chết đồng dạng."

Trương thư ký do dự nói: "Cái kia Luru đồng ý từ..."

"Tạm thời không muốn kinh động hán, xem trước một chút biểu hiện của hán, căn cứ hán sinh động trình độ xem ra, những ngày này chỉ sợ còn muốn ồn ào ra không ít nhiễu loạn đến."

Trương thư ký cười cười nói: "Đúng vậy a, tị vừa rồi, cái kia nhà giàu mới nổi hồ vàng bạc cũng đưa tại trên tay hán rồi, tiểu tử kia giống như là một cái gặp chuyện bất bình lẳng đầu thanh (*thanh niên sức trâu), tại lớn như vậy trong đô thị sinh hoạt, hán xem không vừa mắt đồ vật chỉ sợ thật đúng là sẽ rất nhiều ni."

Luru Thiên Phong cũng là cười nói: "Tại đây dạng địa phương, huyền nào lại đại cũng không sao cả, muốn là lúc nào hán đến Thượng Kinh đi nào thoáng một phát lời mà nói..., đoán chừng sự tình tự đặc sắc nhiều lắm rồi."

"Ha ha "

...

Tại Lâm Tây Phàm trong nội tâm, chính mình làm một Thiết Đô là thắng thắng mà làm đấy, cho nên hán căn bản cũng không biết, hiện tại mình đã bị người theo dõi.

Đem làm hán đem cái kia phản hiệp ước, hợp đồng sách cầm lại đến bệnh viện, trả thù lao người nhà cùng những cái...kia thụ hại gia thuộc người nhà xem thời điểm, mọi người tựa hồ cũng không Đại Tướng tín, dù sao chuyện như vậy quá mức mộng ảo, quá mức không chân thật rồi.

Đối với cái này, Lâm Tây Phàm chỉ phải nói với bọn họ, nếu mọi người không tin lời mà nói..., đến lúc đó các loại tiền tới tay, chuyện kia tự nhiên có thể có được xác nhận.

Mà phụ thân của Tiền Bội Bội tiền đại bản đối với Lâm Tây Phàm lời nói nhưng lại thập phần tin tưởng, đối với Lâm Tây Phàm càng thêm là thiên ân vạn tạ đấy.

Tại bệnh viện đại khái chờ đợi nửa giờ thời gian, nghe trong bệnh viện nước thuốc vị, Lâm Tây Phàm cảm giác, cảm thấy toàn thân không được tự nhiên,

nếu tiền đại bản liền lại để cho mọi người trở về, nói mình tại bệnh viện là được rồi. Nhưng là Thái bình nơi nào sẽ yên tâm trượng phu của mình đâu rồi, vì vậy kiên trì muốn tại bệnh viện cùng, cuối cùng cũng chỉ có Lâm Tây Phàm cùng Tiền Bội Bội cùng một chỗ ngồi xe bus đi trở về.

Trên xe buýt, Tiền Bội Bội đều không làm sao nói, luôn một người tại sững sờ, thẳng đến xuống xe, Lâm Tây Phàm mới nhìn không được hỏi: "Nha đầu, có phải là có tâm sự gì hay không à?"

Tiền Bội Bội lại là một bộ bộ đáng thì cứ như đang muốn nói lại thôi, nhưng là cuối cùng vẫn là lắc đầu nói không có.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Ta đoán đoán, ngươi có phải hay không cũng muốn hỏi mụ mụ yếu điểm tiền mua chút gì đó, nhưng là vì đã xảy ra chuyện như vậy, cho nên ngươi mới không dám nói ra đấy, đúng không?"

"Ách, làm sao ngươi biết hay sao?" Tiền Bội Bội trừng trừng mắt, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Lâm Tây Phàm cười sờ soạng thoáng một phát Tiền Bội Bội đầu, nói ra: "Ngươi nha đầu cái kia điểm tiểu tâm tư chẳng lẽ còn có thể dấu diếm được ta sao? Kỳ thật vừa rồi tại bệnh viện thời điểm ta liền phát hiện vấn đề, ngươi xem rồi mẹ của ngươi đi giao phí, ngươi tự lộ ra như vậy biểu lộ. Nói cho ta một chút a, đến cùng muốn mua cái gì?"

Tiền Bội Bội đã trầm mặc một hồi, rồi sau đó cố lấy dũng khí nói ra: "Kỳ thật, ta là muốn gia nhập trường học đội Judo, nhưng là vì đội Judo trang phục phí cũng muốn hơn hai trăm khối, cho nên, ta không dám ở lúc kia cùng mẹ đòi tiền. Ta biết rõ bọn hắn nhất định sẽ cho ta đấy, nhưng là lúc kia ta muốn không xuất khẩu."

Nhìn xem sau khi nói xong vẻ mặt tùy khuất Tiền Bội Bội, Lâm Tây Phàm lại đột nhiên phát hiện lòng của mình thậm chí có chút ít đau đớn cảm giác.

Lập tức, Lâm Tây Phàm lại an ủi: "Đứa nhỏ ngốc, cái này rất đơn giản a, nếu là không có tiền lời nói ta cho ngươi tốt rồi, dù sao ta cũng muốn tận đội Judo đây này!"

"Thật vậy chẳng?" Nghe xong Lâm Tây Phàm lời mà nói..., Tiền Bội Bội lúc này hưng phấn lên, nhưng là lập tức nhưng lại nói ra: "Ta không muốn bát cháo ca ca trả thù lao, nếu không như vậy đi, bát cháo ca ca ngươi trước cho ta mượn, chờ ta kiếm tiền trả lại cho ngươi tốt rồi."

"Ah? Muốn mượn a, ta thế nhưng mà vay nặng lãi ah, tiền lãi rất cao đấy, chờ ngươi có thể kiếm tiền đưa ta thời điểm, tiền lãi hoặc là đã tăng tới rất cao, đến lúc đó ngươi khả năng tự muốn lấy thân báo đáp mới có thể còn phải rõ ràng." Lâm Tây Phàm hi hi nói ra, nhưng là ánh mắt của hắn xem ở trong mắt Tiền Bội Bội nhưng lại nhiều thêm vài phần cảm giác thân thiết, "Tốt, muốn là lúc sau tiền lãi tăng, ta không đủ tiền còn lời mà nói..., ta đây liền làm bát cháo ca ca tân nương tử tốt rồi."

"Ân? Ngươi không phải là đã sớm coi trọng ta, vay tiền là một cái lấy cớ, lấy thân báo đáp mới là mục đích của ngươi a?"

"Ai hội vừa ý ngươi a, bát cháo ca ca chính là một cái đại sắc lang." Tiền Bội Bội bị Lâm Tây Phàm một câu khiến cho đỏ bừng cả khuôn mặt, cúi đầu, mà ngay cả tiếng nói cũng giảm thấp xuống gấp bội.

Hai người lại đi một hồi, gặp Lâm Tây Phàm không nói lời nào, Tiền Bội Bội phương ngẩng đầu lên, hỏi: "Đúng rồi, bát cháo ca ca, ngươi có tiền sao? Lâm gia gia mỗi ngày uống rượu hoa tiền cũng không ít a?"

"Tiền?" Lâm Tây Phàm cười nói: "Tiền ta là có, nhưng là không biết có đủ hay không người mua đạo phục ah!" Nói xong liền đem bên người một mực vác ㊦(7) lấy ba lô mở ra, đặt ở Tiền Bội Bội trước mặt. Tiền Bội Bội nhìn xem trong bọc một chồng một chồng tiền, mở to hai mắt nhìn hỏi: "Bát cháo ca ca, tại đây sáu bảy vạn ưng thuận có a? Người nơi nào đến nhiều tiền như vậy à?"

"Đây là ta từ nông thôn mang đi ra đây, vốn muốn lấy ra giao học phí đây, nhưng là cái kia tài vụ khoa chủ nhiệm lại muốn miễn ta học phí, ta cuối cùng cũng chỉ phải cố mà làm đã tiếp nhận hảo ý của hân rồi." Nhớ tới báo danh vào cái ngày đó cái kia lão sắc lang biệt khuất bộ dạng, Lâm Tây Phàm trong nội tâm tự một hồi thoải mái.

"Miễn học phí?"

Tiền Bội Bội rất rõ ràng không Đại Tướng tín, nhưng là lại cảm thấy chuyện như vậy nếu phát sinh ở người khác trên người là không thể nào đấy, nhưng là phát sinh ở Lâm Tây Phàm trên người thì có tựa hồ biến thành rất tự nhiên sự tình rồi. "Đúng rồi, ta nhìn người cái này ba lô cũng công hai ngày đi à nha? Nhiều tiền như vậy như thế nào không còn đến trong ngân hàng à?"

Lâm Tây Phàm khoát tay nói: "Không có cách nào a, ta không có ở ngân hàng mở tài khoản."

"Cái kia thứ này nghỉ thời điểm ta với người cùng đi mở tài khoản tồn đứng lên đi, miễn cho người mỗi ngày lưng còng." Tiền Bội Bội nói ra.

Lâm Tây Phàm nhún nhún vai: "Tùy tiện!"

Nói chuyện chi tiết, hai người đã đi tới Tiền Bội Bội trước cửa nhà, Lâm Tây Phàm nói ra: "Tốt rồi, ta đây đi về trước, người sớm chút nghỉ ngơi đi!"

"Àn!" Tiền Bội Bội cúi đầu, Lâm Tây Phàm chính cho rằng Tiền Bội Bội phải hay là không còn có lời gì lúc nói, Tiền Bội Bội nhưng lại đi tới Lâm Tây Phàm trước mặt, kiễng gót chân, sau đó lại Lâm Tây Phàm trên mặt nhẹ nhàng mở thoáng một phát, sau đó nói: "Bát cháo ca ca, cảm ơn người!"

"Ách, nha đầu, người như thế nào cũng không lên tiếng kêu gọi a, đây chính là nộ hôn đầu của ta a!" Lâm Tây Phàm bụm mặt, về mặt ủy khuất.

Tiền Bội Bội đó là một cái biệt khuất a, chính mình mới được là nộ hôn đầu tiên được không? Thằng này lại vẫn cùng chính mình trang thuần khiết, lập tức một bên quay người trở về phòng, vừa nói: "Thôi đi người, đại sắc lang một cái, cũng không biết bại đã hồng bao nhiêu nữ hài tử, còn nói mình chính là nộ hôn đầu tiên đây này!"

Nhìn xem Tiền Bội Bội vào nhà, Lâm Tây Phàm nghĩ thầm, đây thật là nộ hôn đầu tiên a, trước kia tại trong quân đội đều là nóng rất hôn, lần này, nhưng lại lần đầu trẻ trung hôn...

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23:: Phiền muộn Trần Vĩ Dương

? Khi về đến nhà, sự tình có chút khác thường, bởi vì Lâm lão đầu chẳng những không có uống say, cũng không có mắng Lâm Tây Phàm muộn trở về, mà là yên tĩnh đứng ở TV trước xem tivi.

Lâm Tây Phàm lên trên lầu buồng ba lô, sau đó đi xuống, gặp Lâm lão đầu như trước tại xem tivi, Lâm Tây Phàm lại hỏi: "Lão đầu, ăn cơm đi không có, ta hiện tại làm cho ngươi."

Lâm lão đầu giơ tay lên lay động thoáng một phát, nói: "Ăn hết, ta xem tivi, ngươi đừng cãi ta."

"Xem tivi cần nhập thần như vậy sao?" Lâm Tây Phàm lầu bầu một tiếng, sau đó chính mình liền đi tới trong phòng bếp làm cái mì sợi, nếu không phải chứng kiến Lâm lão đầu ở chỗ này, Lâm Tây Phàm đều thậm chí quên chính mình còn không được ăn cơm chiều đây này.

Rất nhanh đấy, một chén thơm ngào ngạt mì trường thọ tự đã làm xong, lại đuổi việc cái trứng gà, tăng thêm hành thái, toàn bộ thoạt nhìn thật sự chính là sắc hương vị đều đủ đây này! Cái này nếu đổi tại trước kia, mặc dù Lâm lão đầu ăn no rồi, cũng sẽ đi tới giặt đồ ăn, nhưng là hiện tại Lâm lão đầu lại vẫn yên tĩnh xem tivi, Lâm Tây Phàm đã cảm thấy sự tình phi thường khác thường rồi.

Vì vậy, Lâm Tây Phàm bụng mặt cũng đi tới trong đại sảnh, đi vào Lâm lão đầu sau lưng, nhưng khi hắn nhìn thấy màn hình TV, ăn đi vào mặt thiếu chút nữa tự phun ra, nguyên lai Lâm lão đầu đang xem lấy đương thời người trẻ tuổi thích xem thần tượng kịch.

"Không phải đâu?" Lâm Tây Phàm cái này có thể thật là dở khóc dở cười rồi, thử nghĩ thoáng một phát, một cái bảy tám chục tuổi lão đầu tử, vậy mà ngồi ngay ngắn ở TV trước truy xem thần tượng kịch, nhưng lại thấy phi thường nhập thần, tình cảnh như vậy, luôn lại để cho người cảm thấy rất khôi hài.

Lâm Tây Phàm ngồi xuống, đem mặt phóng tới trên mặt bàn, sau đó vuốt Lâm lão đầu cái trán, hỏi: "Lão đầu, ngươi không có phát sốt a?"

"Đi, không biết lớn nhỏ đấy." Lâm lão đầu đẩy ra Lâm Tây Phàm tay, nói ra: "Đây là gần đây một mực tại nhiệt [nóng] truyền bá kịch truyền hình, diễn viên chính là thần tượng của ta Lý Vũ Kỳ, đây cũng là nàng duy nhất một bộ kịch truyền hình, bình thường nàng đập đều là đại đạo diễn điện ảnh. Sở dĩ hội tiếp đập cái này bộ kịch truyền hình, là vì nàng rất ưa thích kịch trung 'Hoi hương' cái này nhân vật."

"Kỳ thật nghe nói Lý Vũ Kỳ muốn quay chụp cái này bộ kịch truyền hình thời điểm, như là Châu Kiệt Luân, Dư Văn Nhạc vân...vân, đợi một tý đại bài mình tinh thậm chí nghĩ tham gia (sắm) diễn cái này bộ kịch, Nhưng là đều bị cự tuyệt rồi, bởi vì cái này bộ kịch truyền hình chỉ tại nâng nhân vật mới, cho nên cái này bộ kịch trung ngoại trừ Lý Vũ Kỳ bên ngoài, những thứ khác đều là tân binh viên."

Nghe được Lâm lão đầu đối với cái này kịch truyền hình đủ số việc nhà đồng dạng nói, Lâm Tây Phàm thì càng thêm buồn bực, không thể tưởng được cái này Lâm lão đầu truy tình vậy mà đã đuổi tới nhất định được trình độ đây này!

Nhìn xem màn hình phải góc dưới, một cái tên là hoi hương tiêu đề hết sức rõ ràng, cái này là cái này bộ kịch truyền hình tên. Mà nhìn nhìn lại kịch trung đích nhân vật, Lâm Tây Phàm nhưng lại có loại cảm giác muốn khóc, bởi vì những người kia biểu diễn rất rõ ràng phi thường đông cứng, tựa hồ căn bản tự chưa từng học qua nghệ thuật biểu diễn đồng dạng.

Ngay tại Lâm Tây Phàm đã mất đi nhìn nữa dục vọng thời điểm, một cái nữ nhân xuất hiện ở trên màn hình, sau đó nữ nhân rất nhanh tựu sáp nhập vào đùa giỡn ở bên trong, đồng thời cũng lay lay TV trước Lâm Tây Phàm.

Lâm Tây Phàm đối với nghệ thuật biểu diễn cũng không phải rất hiểu rõ, nhưng là đem làm nữ nhân kia xuất hiện tại trên màn hình thời điểm, tựa hồ tựu chủ đạo cả bộ đùa giỡn phát triển, đã trở thành cả bộ đùa giỡn linh hồn, nàng tại trên màn hình biểu hiện ra ngoài cái chủng loại kia lay nhưng, khiến cho Lâm Tây Phàm đột nhiên phát hiện, nữ nhân này dĩ nhiên là như vậy có mị lực, hơn nữa, nàng quay người trong tích tắc, Lâm Tây Phàm trong lòng cũng là xẹt qua một loại cảm giác kinh diễm.

Rốt cục, kịch truyền hình phần cuối khúc nhớ tới, Lâm Tây Phàm mới hồi phục tinh thần lại.

"Như thế nào, xem ngây người a? Nói cho người biết, lão đầu ta cả đời dục nữ vô số, nhưng là tính toán thượng cực phẩm không nhiều lắm, cái này Lý Vũ Kỳ tuyệt đối là hãn một người trong. Hơn nữa, chẳng lẽ người không có phát hiện sao? Nàng chỗ đó tối thiểu là 36d đấy."

"Ân?" Lâm Tây Phàm kịp phản ứng, Lâm lão đầu cũng đã trở về phòng nghỉ ngơi đi. Lâm Tây Phàm trong nội tâm thầm mắng một tiếng "Lão sắc lang" sau đó đóng TV, đi lên lầu rồi.

Một đêm tu luyện, Lâm Tây Phàm phát hiện lúc này đây vậy mà thoáng cái vòng vo bốn cái tiểu chu thiên, so đêm qua rất rõ ràng nhanh một nửa, lúc này đây tu hành tốc độ nhưng lại ngoài Lâm Tây Phàm dự kiến.

Vốn, Lâm Tây Phàm muốn chính mình vừa mới tiếp xúc xã hội này, rất nhiều chuyện đều phân tâm suy nghĩ, cho nên trên việc tu luyện ưng thuận hội chậm lại đây, nhưng là chuyện bây giờ vậy mà nghịch quay tới, tu hành chẳng những không có chậm, ngược lại nhanh lên, cái này lại để cho Lâm Tây Phàm cảm thấy có chút buồn bực rồi.

Đúng rồi, võ hiệp kịch trung không phải thường nói cái gì vào đời tu luyện đây sao? Những cái...kia trên chân núi đã học có sở thành rồi, vì vậy tựu đi tới phạm tục thế giới tiếp tục tu hành, chẳng lẽ mình coi như là vào đời tu hành sao?

Nghĩ tới nghĩ lui, Lâm Tây Phàm đều vẫn cảm thấy tựa hồ cũng chỉ có cái này giải thích là hợp lý nhất được rồi.

Xem nhìn thời gian, vậy mà đã là 7:15 rồi, khoảng cách đi học thời gian còn có một tiếng đồng hồ cũng chưa tới, Lâm Tây Phàm vội vàng mặc xong quần áo, xuống lầu đến rửa sạch mặt, hôm nay sự tình ngược lại là bình thường chút ít, bởi vì Lâm lão đầu như trước không có rời giường. Lập tức làm bát cháo liền rất nhanh rơi xuống cái mặt, vội vàng ăn hết một nửa, một nửa khác lưu cho Lâm lão đầu đem làm bữa sáng, sau đó tựu công lên ba lô hướng thôn bên ngoài đi đến.

Cửa thôn, như cũ là cái kia tuyết trắng thân ảnh, như cũ là cái kia lớn lên dị thường khả nhân nữ hài tử, chính trông mong dùng nhìn qua, cùng đợi Lâm Tây Phàm đến.

"Bát cháo ca ca, chào buổi sáng a!"

Hai người vừa tiếp cận, Tiền Bội Bội liền chào hỏi. Lâm Tây Phàm không ngớt lời xin lỗi nói: "Bội bội, thực xin lỗi a, rời giường đã muộn, cho nên đứng lúc này mới đi ra."

Tiền Bội Bội lắc đầu nói: "Không có việc gì, chỉ cần không muộn đến thì tốt rồi, đi thôi." Nói xong, Tiền Bội Bội liền kéo Lâm Tây Phàm bả vai hướng trạm xe bus đi đến.

Lâm Tây Phàm nghiêng người nhìn xem Tiền Bội Bội tốt hơn khuôn mặt, phát hiện dù cho không cần đồ trang điểm, Tiền Bội Bội làn da đều là như vậy trắng nõn. Hơn nữa, Lâm Tây Phàm còn kinh ngạc phát hiện Tiền Bội Bội hiện tại đến trạm xe bus không tại cẩn thận từng li từng tí, cũng không hề hết nhìn đông tới nhìn tây rồi. Vì vậy hỏi: "Bội bội, ngươi bây giờ không sợ những tên lưu manh kia đến quấy rối sao?"

"Không sợ!" Tiền Bội Bội lắc đầu nói: "Chỉ cần có bát cháo ca ca tại, ta nên cái gì còn không sợ rồi."

"Ha ha "

Lâm Tây Phàm nở nụ cười một tiếng, nhưng là có chút đắng chát, hẳn đã từng cũng hy vọng có thể bảo vệ tốt chính mình xuất sinh nhập tử nhiều năm chiến hữu, nhưng là cuối cùng, lại chỉ có thể trở mặt ếch ra nhìn chiến hữu của mình tại trong ngọn lửa hóa thành tro tàn.

...

Suy nghĩ hỗn loạn phía dưới, Lâm Tây Phàm cũng không biết thời gian là như thế nào qua đi, tóm lại trở lại lớp học nghe xong một cái buổi sáng khóa, cũng không biết mình là không phải đều nhớ kỹ, thoáng chớp mắt, thời gian cũng đã là giữa trưa rồi.

Vương Lâm tựa hồ cũng nhìn ra Lâm Tây Phàm dị thường, tan học về sau, hay nói giỡn nói: "Bát cháo, ngươi linh hồn mang có tới không?"

"Ân?" Lâm Tây Phàm ngây ra một lúc, sau đó vỗ một cái Vương Lâm bả vai, cười nói: "Tiểu tử ngươi tìm đánh đúng không?"

Vương Lâm gặp Lâm Tây Phàm cuối cùng là hồi hồn rồi, nói ra: "Hiện tại cuối cùng không có việc gì rồi, hôm nay một cái buổi sáng đều là ngo ngác đấy, ta còn tưởng rằng ngươi còn đem hồn lưu tại ngày hôm qua sao nữ quan cảnh sát trên người đây này!"

"Đi chết!"

"Ha ha!" Vương Lâm đùa cười một tiếng, sau đó nói: "Đi, đến tiệm cơm đi ăn cơm trưa, đã đến hai ngày ngươi còn không có ở tiệm cơm ăn cơm xong đây này. Nói thực ra, trường học của chúng ta tiệm cơm cơm, nhưng thật ra là rất có tiêu chuẩn đấy, cho nên nếu không ăn thật đúng là hội lỗi vốn đây này!" Nói xong thần thần bí bí cúi người tại Lâm Tây Phàm bên tai nói ra: "Nói cho ngươi biết ah, tại tiệm cơm ăn cơm, Nhưng là có thể nhìn thấy rất nhiều mỹ nữ ah, ta nhớ được một lần, ta còn gặp được ả áp đây này!"

Lâm Tây Phàm trêu ghẹo nói: "Vậy ngươi đừng ăn cơm đi, không phải có câu nói gọi là sắc đẹp có thể ăn được sao? Ngươi cái kia phần cơm lại để cho ta giúp ngươi tiêu diệt tốt rồi."

Hai người tới tiệm cơm, đây chính là ăn cơm Cao Phong thời kì, giờ phút này quả nhiên là người ta tấp nập đầu rồi, hơn nữa sự thật cũng như Vương Lâm theo như lời đồng dạng, tiệm cơm trung đích thật là rất nhiều cô gái xinh đẹp tử. Cái này nếu thay đổi trước kia tại trong quân đội Lâm Tây Phàm cách nhìn, đích thật là sắc đẹp có thể ăn được đấy, nhưng là hiện tại, Lâm Tây Phàm cảm giác mình vẫn tương đối ưa thích như Tiền Bội Bội như vậy thanh thuần điềm đạm nhả nữ hài tử.

Bởi vì không có com tạp nguyên nhân, cho nên bữa tiệc này com hay vẫn là Vương Lâm thỉnh đây, hai người đánh cho com về sau ngay tại bên người mệnh mệnh tiệm com trung tìm kiếm ghế trống vị.

Lúc này, Vương Lâm mất sắc, nhìn thấy Trần Vĩ Dương tên kia chính đoàn lấy com, cười hi hi hướng tiệm com bên cửa sổ đi qua, lại nhìn bên cửa sổ, dĩ nhiên là Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh hai cái đại mỹ nữ đang dùng com.

"Đi, đi nhanh đi, làm bên kia." Vương Lâm lời kéo Lâm Tây Phàm xuyên qua mấy cái vị trí, sau đó liền đi tới Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh đối diện, không nói hai lời tựu ngồi xuống. Lưu Tiểu Viện gặp hai người chưa đồng ý tựu ngồi xuống, đang muốn nổi giận, Lâm Tây Phàm liền hướng Lưu Tiểu Viện sau lưng bữu môi nói: "Người muốn tên kia ngồi ở đây hay là muốn chúng ta ngồi ở đây?"

Lưu Tiểu Viện hiểu kỳ quay đầu đi, lại phát hiện Trần Vĩ Dương chính nổi giận đứng đứng đi tới, Lưu Tiểu Viện lập tức sợ tới mức xoay đầu lại, hướng Lâm Tây Phàm cùng Vương Lâm làm cái mặt quỷ.

Trần Vĩ Dương đi đến bên bàn lên, đã nói nói: "Hai vị đồng học, vị trí này là ta trước trông thấy đây."

"Người trông xem hay sao?" Lâm Tây Phàm khoe miệng có chút nhếch lên, lộ ra một cái cười xấu xa, mỗi khi hắn cố ý lộ ra như vậy một cái dáng tươi cười thời điểm, khẳng định chính là muốn làm chuyện xấu thời điểm rồi.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Người cái đó con mắt trước trông thấy hay sao? Nếu mắt trái nhìn thấy, ta sẽ đem người trái mắt đánh mù, nếu mắt phải nhìn thấy, ta sẽ đem người mắt phải đánh mù, muốn cùng một chỗ nhìn thấy lời mà nói..., cái kia thật có thể ngượng ngùng..."

"Ách, người. . . Người. . ."

Trần Vĩ Dương bị Lâm Tây Phàm lời nói lại càng hoảng sợ, trong đầu lập tức nhớ tới Tiểu Bá Vương bị đánh đích một màn kia, lập tức bị dọa đến liên tục lui về phía sau mấy bước.

Tiến tới, Trần Vĩ Dương ánh mắt đã rơi vào Lưu Tiểu Viện trên người, giống như là bắt được cây cỏ cứu mạng giống như, vội vàng nói: "Tiểu viện, vị trí này là các người ngồi trước đây, các người có quyền quyết định, người nói cho bọn hắn biết vị trí này không cho bọn hắn ngồi, để cho ta tới ngồi."

Lập tức, ánh mắt mọi người đã rơi vào Lưu Tiểu Viện trên người, cái này Lưu Tiểu Viện có thể khó xử rồi, hôm trước còn gọi Trần Vĩ Dương cả Lâm Tây Phàm đầu rồi, nhưng bây giờ cùng Lâm Tây Phàm cùng nhau ăn com, vấn đề này cũng quả thực là không được tốt giải thích.

Mà Trần Vĩ Dương trên mặt cũng là một hồi đắc ý, nghĩ thầm Lưu Tiểu Viện rõ ràng cùng Lâm Tây Phàm có cừ oán, hiện tại lại làm sao có thể lại để cho Lâm Tây Phàm cùng Vương Lâm hai người ngồi tại đối diện với của mình đâu rồi, hi hi, tiểu tử người tựu đợi đến xấu mặt a!

Đang lúc Trần Vĩ Dương tự đắc ý đây thời điểm, Lưu Tiểu Viện nhưng lại sợ hãi nói: "Cái kia, Trần đồng học, tất cả mọi người là đồng học nha, cũng không cần làm cho... này điểm sự tình tranh chấp. Hơn nữa bát cháo hai người tới trước đây, ta nhìn người đi ra nơi khác đi ăn được rồi."

"Ách "

Đang tại đắc ý Trần Vĩ Dương nghe thấy được những lời này về sau, cả người tựa hôn mê rồi, Lưu Tiểu Viện không đuổi đi Lâm Tây Phàm hai người còn chưa tỉnh, nhưng là Lưu Tiểu Viện vậy mà xưng Lâm Tây Phàm vì bát cháo, mà chính mình tắc thì trở thành Trần đồng học ㊤(8), đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra à?

Vốn Lưu Tiểu Viện ưng thuận đứng tại phía bên mình đó a, nhưng là hiện tại làm sao lại đứng ở Lâm Tây Phàm cái kia đi một bên nữa nha! Hiện tại, Trần Vĩ Dương đó là một cái phiền muộn a! Nhưng là đã Lưu Tiểu Viện đã mở miệng, dù cho Trần Vĩ Dương da mặt dù dày, cũng không có ý tứ tiếp tục ở tại chỗ này, vì vậy tựa bụng com quay người đi nha.

Trần Mộng Oánh có chút bất an nói: "Tiểu viện, như vậy giống như không được tốt a?" "Hừ, nguoi cho rằng ta không biết như vậy không tốt sao? Đây đều là cái này thói bát cháo bức đấy." Lưu Tiểu Viện dùng ánh mắt phần nộ chăm chăm vào Lâm Tây Phàm cùng Vương Lâm, một bộ muốn hai người nuốt sống bộ dáng.

Trông thấy mỹ nữ phát uy, Lâm Tây Phàm cùng Vương Lâm hai người chỉ phải cúi đầu ăn com đi.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24:: Ăn nước miếng

? Nhìn xem ngay cả cái giả bộ như ăn com gia hỏa, Lưu Tiểu Viện bị tức được nghiêng răng ngựa đấy, nhưng là Trần Vĩ Dương là bị chính mình đuổi đi đấy, cho nên hiện tại cũng không biết nên dùng cái gì lấy cớ mắng hai người.

Hào khí có chút quái dị.

Thật lâu, vì hòa hoãn không khí, Trần Mộng Oánh hướng Lâm Tây Phàm hỏi: "Bát cháo đồng học, buổi chiều sẽ phải đi đội Judo rồi, nguoi đều chuẩn bị xong chưa?"

"Ách, nhanh như vậy muốn tiến đội Judo sao?" Lâm Tây Phàm vừa ăn com, một bên ngẩng đầu lên hiếu kỳ hỏi.

Trần Mộng Oánh hỏi ngược lại: "Chẳng lẽ nguoi cũng không biết sao? Buổi chiều 2:30 đi học, cho nên chúng ta muốn ở trên khóa trước khi tới trước đội Judo báo danh, chạng vạng tới tan học về sau còn muốn tập hợp mới xã viên lần thứ nhất huấn luyện, những... này giống như đều tại tuyên truyền đơn thượng có a, chẳng lẽ nguoi cũng không biết sao?"

Lâm Tây Phàm không có ý tứ vuốt cái ót túi, nói ra: "Cái này thật sự không có ý tứ đâu rồi, lúc ấy cái kia Trương Tuyên truyền đơn dưới tóc(phát hạ) đến từ sau ta đều không có xem tựa ném xuống, cho nên đối với những... này đều còn không phải rất rõ ràng."

"Hừ, trong đầu khẳng định có không biết đang suy nghĩ gì nữa nhân a!" Lưu Tiểu Viện đột nhiên xen vào, nàng giờ phút này tựa hồ lại nghĩ tới ngày hôm qua Lâm Tây Phàm cùng nữ quan cảnh sát Lạc Thanh Thanh tại phòng thẩm vấn một màn kia.

"Ách, làm sao ngươi biết ta suy nghĩ?" Lâm Tây Phàm giả ra giật mình thần sắc, ngược lại nhưng lại "Ngượng ngùng" cúi đầu xuống, nói ra: "Ta không nghĩ ngươi, thật không có!"

"Đi chết!" Lưu Tiểu Viện tức giận đến không nhẹ, cầm đĩa lên tựa như hướng Lâm Tây Phàm trên người ném, may mắn bên cạnh Trần Mộng Oánh nhanh tay lẹ mắt ngăn cản nàng, mới tránh khỏi một hồi thảm họa phát sinh.

Trần Mộng Oánh dùng trách cứ tựa như ánh mắt nhìn xem Lâm Tây Phàm, nói ra: "Hai người các ngươi kiếp trước ngược lại là phải hay là không oan gia à? Như thế nào vừa thấy mặt đã cãi nhau à?"

Lâm Tây Phàm vừa cười nói: "Ta xem tám phần là oan gia rồi, người ta nói, kiếp trước oan gia kiếp này thân gia, ồ, nói như vậy ta cùng tiểu viện chẳng phải là muốn trở thành thân gia rồi hả?" Vừa mới dứt lời, Lưu Tiểu Viện lại sao đứng lên bên cạnh bao bao hướng Lâm Tây Phàm trên người nện, bất quá vẫn là bị Trần Mộng Oánh kéo lại.

"Mộng óng ánh ngươi không muốn kéo ta, nếu không đem thằng này nện bẹp ta chưa hết giận." Lưu Tiểu Viện tức giận đấy, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng bởi vậy trở nên đỏ rực đấy, bởi như vậy, lại càng thêm đem nàng kiều diễm biểu hiện đi ra, Lâm Tây Phàm cùng Vương Lâm hai người cũng không khỏi thấy sững sờ sững sờ đấy.

Lâm Tây Phàm thâm nghĩ, khó trách Lưu Tiểu Viện có thể tại hoa hậu giảng đường trên bảng bài danh đệ nhị, nha đầu kia đều còn không có hoàn toàn thành thực, nhưng là cả một cái thì có một loại hồn xiêu phách lạc phong độ tư thái, cái này nếu thành thực đi lên, đoán chừng tự tuyệt đối là khuyển quốc Khuyển Thành chi sắc rồi.

Cùng lúc đó, Lâm Tây Phàm trong nội tâm cũng sinh ra hơi có chút nghi hoặc, cái kia chính là Trần Mộng Oánh nữ hài tử này thật sự như trong truyền thuyết đáng sợ sao như vậy? Tại Vương Lâm miêu tả ở bên trong, Trần Mộng Oánh thậm chí còn là một cái bạo Lực Cuồng đây này. Nhưng hai ngày tiếp xúc, Lâm Tây Phàm phát hiện Trần Mộng Oánh rất ít nói chuyện, hơn nữa một mực đến một lần đều là nàng tại khuyên bảo Lưu Tiểu Viện không nên vụng động, ôn nhu như vậy khả nhân một nữ hài tử, có thể là một cái bạo Lực Cuồng sao?

Trần Mộng Oánh khuyên can mãi đấy, cuối cùng nhất rốt cục đem Lưu Tiểu Viện nộ khí dẹp loạn rồi, sau đó Lưu Tiểu Viện liền trong đầu buồn bực ăn cơm, quyết định mặc kệ Lâm Tây Phàm nói cái gì, mình cũng tuyệt sẽ không để ý tới hắn.

Đem làm Lưu Tiểu Viện nộ khí dẹp loạn rồi, hào khí lập tức an tĩnh lên.

Lâm Tây Phàm nhìn xem chén đĩa ở bên trong đồ vật, nhớ tới theo hôm qua trời xế chiều bắt đầu, chính mình vẫn tại ăn mì, cho tới bây giờ mới xem như có gạo tiến bụng, nghĩ tới đây, nhưng lại đột nhiên cảm thấy bụng rỗng tuếch, lập tức cũng tự không để ý trước mắt chính làm lấy hai cái mỹ nữ, từng ngụm từng ngụm đem cơm bới ra vào trong miệng.

Bởi vì Lâm Tây Phàm ăn cơm thanh âm thật sự là quá lớn chút ít, cho nên Lưu Tiểu Viện không thể không ngẩng đầu lên, lại nhìn thấy Lâm Tây Phàm cái kia quỹ đôi đầu thai giống như tương ăn, không khỏi nhăn Mi Đạo: "Ngươi là heo a, như thế nào ăn cơm ăn được khó coi như vậy à?"

Lâm Tây Phàm như trước một bên bới ra cơm một bên dùng mơ hồ không rõ thanh âm nói ra: "Không có cách nào a, theo đêm qua bắt đầu, ta cũng chỉ ăn mì, không có ăn cơm xong, cho nên hiện tại làm sao có thể không đói bụng a!"

Lưu Tiểu Viện cả giận nói: "Ăn ít một lượng đốn sẽ chết à?"

"Sẽ không chết, nhưng là hội đói."

Hai người một đôi thượng lời nói, cho dù không phải cãi nhau, cũng là tiếp cận cãi nhau tình trạng rồi, Lưu Tiểu Viện gặp không thể ngăn lại Lâm Tây Phàm như vậy ăn cơm, đành phải hừ một tiếng không nói thêm gì nữa.

Mà một bên, Trần Mộng Oánh nhưng lại buông đũa xuống, nâng cằm lên có chút hăng hái nhìn xem Lâm Tây Phàm ăn cơm, tựa hồ cái này ở trong mắt Lưu Tiểu Viện là như heo ăn cơm phương pháp trong mắt của nàng lại trở thành một loại rất thú vị kiểu ăn cơm đồng dạng.

Rất nhanh, Lâm Tây Phàm cơm trong mâm cơm đã toàn bộ nhét vào trong miệng, cuối cùng còn vẫn chưa thỏa mãn dùng đầu lưỡi tại trên mâm liếm lấy một vòng, sau đó ánh mắt nhưng lại đã rơi vào Lưu Tiểu Viện trước người cơm trên bàn.

Cảm nhận được Lâm Tây Phàm cực nóng ánh mắt, Lưu Tiểu Viện không khỏi sửng sò, mà khi nàng nhìn thấy Lâm Tây Phàm xem chính là mình cơm thời điểm, liền hỏi: "Như thế nào, còn đói à?"

"Ăn!" Lâm Tây Phàm gật gật đầu.

"Cho người một nửa á!" Nói xong, Lưu Tiểu Viện liền đem cơm của mình gắp một nửa cho Lâm Tây Phàm, kỳ thật đây cũng không phải Lưu Tiểu Viện đối với Lâm Tây Phàm vài phần kính trọng rồi, mà là vì bình thường cùng Trần Mộng Oánh ở chung thời điểm, chính mình ăn cơm đều là như thế này đây, cho nên đối với Lâm Tây Phàm cũng không có cố ý phải dè phòng.

"Như vậy cũng có thể?"

Ở một bên nhìn xem một màn này Vương Lâm nhưng lại há to miệng nói không ra lời, cũng không biết là Lưu Tiểu Viện quá mức đơn thuần hay vẫn là Lâm Tây Phàm thăng này quá mức tùy tiện, chẳng lẽ bọn hắn cũng không biết cái này đồng đẳng với là gián tiếp hôn môi ý tứ sao?

Bất quá một bên Trần Mộng Oánh cũng không nói gì xuyên(đeo), Vương Lâm cũng chỉ tốt không nói, miễn cho nói toạc ra Lưu Tiểu Viện cùng Lâm Tây Phàm xấu hổ. Đối với cái này, Vương Lâm cũng chỉ hảo tâm trung cực kỳ hâm mộ một phen rồi, dù sao Lưu đại tá hoa nước miếng cũng không phải ai đều có thể đơn giản ăn lấy đây, ít nhất chính mình sẽ không có như vậy mệnh rồi.

Đã qua một hồi, Lâm Tây Phàm liền đem Lưu Tiểu Viện cho cơm ăn tinh quang, đón lấy ánh mắt rồi lại đã rơi vào Trần Mộng Oánh cơm trên bàn.

"Không phải đâu?"

Lúc này, Nhưng tựa không ngớt(không chỉ) Vương Lâm kinh ngạc, mà ngay cả Trần Mộng Oánh cũng vạn phần giật mình, thăng này chẳng lẽ thật là heo sao? Nhiều đồ như vậy ăn vào trong bụng, vậy mà còn không có no sao?

Đối với Vương Lâm giật mình, Trần Mộng Oánh nhiều hết mức một loại ngưng ngưng, hay nói giỡn, chính mình ném qua com lại như vậy có thể cho nam nhân khác ăn đây này! Lập tức liền cúi đầu, giả bộ như nhìn không thấy Lâm Tây Phàm ánh mắt.

Thế nhưng mà, lúc này thời điểm Lâm Tây Phàm nhưng lại mở miệng nói: "Cái kia, Trần Mộng Oánh, com của ngươi tham ăn cho hết sao?"

"Ách" Trần Mộng Oánh ngẩng đầu lên, kinh ngạc ánh mắt nhìn Lâm Tây Phàm, cũng không biết thằng này da mặt là như thế nào lớn lên. Nhưng là đồng thời cũng nhìn thấy Lưu Tiểu Viện nghi ánh mắt mê hoặc, Trần Mộng Oánh trong nội tâm rung mình, nghĩ thầm tiểu viện là biết rõ com của mình lượng đây, tiểu viện mình cũng cho, mà chính mình lại không để cho, như vậy tiểu viện hội sẽ không nghĩ tới cái gì à? Nếu nghĩ tới, chẳng phải là sẽ rất xấu hổ?

Để tránh Lưu Tiểu Viện xấu hổ, Trần Mộng Oánh đem quyết định chắc chắn, đem com đồ lên Lâm Tây Phàm trước mặt, nói ra: "Ta đã ăn no rồi, nếu ngươi còn đói bụng ăn đi."

"Ha ha, cái kia cảm ơn ah!" Lâm Tây Phàm tiếp nhận com, trong miệng còn thở dài nói: "Ai nha, như thế nào nữ hài Tử Đồ ăn ít như vậy đó a, khó như vậy đạo bụng không hề lãng phí sao!"

Nói xong, Lâm Tây Phàm cũng đã thúc đẩy rồi, nhưng là Trần Mộng Oánh nhìn xem nhưng lại không khỏi chần chừ, bởi vì vừa rồi đem com đẩy đi qua, Nhưng là đem chiếc đĩa cũng thuận tiện cho hắn rồi, như vậy... Trần Mộng Oánh đã không dám còn muốn rồi, chuyện như vậy thật sự là quá cảm thấy khó xử rồi.

Thật lâu, Trần Mộng Oánh thấy không có gì động tĩnh, chắc hẳn sự tình cứ như vậy đi qua a, nhưng là làm cho nàng không thể tưởng được đúng là, Lưu Tiểu Viện cái nha đầu này không biết có phải hay không là thiếu đầu óc, khi nàng nhìn thấy Lâm Tây Phàm dùng chính là Trần Mộng Oánh chiếc đĩa thời điểm ㊟(6), nhưng lại về mặt kinh ngạc nói: "Ai, bát cháo, ngươi dùng chính là mộng óng ánh chiếc đĩa ai, vậy ngươi không phải ăn mộng óng ánh nước miếng sao?"

Một khắc này chung yên tĩnh được tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Ngay sau đó, Trần Mộng Oánh cảm giác đầu óc của mình giống như muốn nổ tung đồng dạng, cả một mảnh đều chỗ trống rỗng, ngược lại hướng Lưu Tiểu Viện rít gào nói: "Chết tiểu viện, ngươi đang nói gì đấy?"

Thế nhưng mà giờ phút này, Lưu Tiểu Viện như cũ là về mặt mơ hồ, cũng không biết như thế nào Trần Mộng Oánh vậy mà đối với chính mình nổi giận, liền hỏi: "Mộng óng ánh, ngươi làm sao vậy, phải hay là không tên kia với ngươi gián tiếp hôn môi ngươi tức giận?"

"À?"

Một khắc này, Trần Mộng Oánh rốt cục bạo phát, nàng vốn là còn tưởng rằng Lưu Tiểu Viện nha đầu ngốc này cái gì cũng không biết đâu rồi, ai muốn người ta cái gì cũng biết, khó vì chính mình mới vừa rồi còn muốn vì nàng che lấp xấu hổ mà đem com của mình cũng cho Lâm Tây Phàm, bởi một cái Lưu Tiểu Viện thì cũng thôi đi, hiện tại ngay cả mình cũng bồi tiền vào.

Nhìn xem Trần Mộng Oánh đã phần nộ vừa ngưng ngưng thần sắc, thật lâu, Lưu Tiểu Viện mới trì hoãn qua thần ra, yếu ớt nói: "Cái kia, mộng óng ánh, tựa hồ com của ta cũng cho tên kia ăn hết đây này."

"Vậy ngươi còn nói?" Trần Mộng Oánh hiện tại cũng nhanh bị thẳng góc này về đến nhà Lưu Tiểu Viện cho tức điên rồi, nhưng là lại có thể thế nào đâu này? Chẳng lẽ thân trở về sao? Phi phi phi, nghĩ ngợi lung tung mấy thứ gì đó đây này!

Đón lấy, Trần Mộng Oánh cùng Lưu Tiểu Viện liền mặt trầm như nước ngồi xuống, hai người ánh mắt nói tiếp, chưa từng trao đổi, nhưng là đọc đã hiểu đối phương trong mắt chỗ biểu đạt đi ra ý tứ, Lưu Tiểu Viện nói: "Thù này ta nhất định phải báo." Trần Mộng Oánh nói: "Hiện tại thẳng này cũng không chỉ là cừu nhân của ngươi rồi, còn có ta."

Nếu như ánh mắt có thể sát nhân lời mà nói..., như vậy Lâm Tây Phàm đã bị giết chết nhiều lần rồi. Nhưng là tận quán ánh mắt của các nàng càng lợi hại, chúng ta Lâm Đồng học như cũ là có mắt không trông, như cũ là vui vẻ được ăn lấy thom ngào ngọt đồ ăn.

Một bên, Vương Lâm nhìn xem Lâm Tây Phàm, lại càng thêm hâm mộ vô cùng, ăn nước miếng có lẽ cũng không phải cái gì ánh sáng chói lợi sự tình, nhưng là ăn hoa hậu giảng đường nước miếng bất đồng a, trước mắt cái này hai cái hoa hậu giảng đường, đây chính là mặt nước miếng cũng là hương đầy. Cái này cũng chưa tính, Lâm Tây Phàm lại vẫn thoáng một phát ăn hết hai cái hoa hậu giảng đường nước miếng, cái kia quả thực tự là thiên lý nan dung a!

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25:: Yêu thích

? Bởi vì ăn nước miếng sự kiện, cho nên toàn bộ quá trình ăn cơm, bốn người đều lộ ra rất yên tĩnh, Lâm Tây Phàm sau khi ăn xong, ngồi thẳng quét lấy bụng, hưởng thụ nói: "Ài nha, thật lâu không có nếm qua như vậy no bụng được rồi."

Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh hai người ghen đỏ mặt, sừng sốt không có nói một câu. Mà Vương Lâm tắc thì là đang nghĩ, tiểu tử ngươi đương nhiên là đã no đầy đủ, hai cái đại tá hoa tiện nghi đều bị ngươi buôn bán lời, nếu thay đổi ta, ta cũng sẽ rất no bụng đấy.

Sau đó bốn người tự như vậy có một đáp không có một đáp tán gẫu, bất quá đại bộ phận lời nói đều là Lâm Tây Phàm cùng Vương Lâm đang nói..., hai cái nữ hài tử đang nghe. Lâm Tây Phàm nhìn xem hai cái nữ hài tử hôm nay tựa hồ có chút khác thường, nhưng lại thỉnh thoảng hướng chính mình quăng đến u oán ánh mắt, trong nội tâm tự vô cùng buồn bực, chẳng lẽ mình gần đây lại dài đẹp trai xuất sắc rồi, cái này hai cái mỹ nữ đều bị chính mình phong thái mê hoặc?

Bất tri bất giác tầm đó, thời gian đã là buổi chiều 14 điểm, tiếp cận đi học thời gian còn có 30 phút đồng hồ thời gian, vì vậy mấy người tự hẹn nhau đi tới đội Judo.

Đội Judo bởi vì có Dương Thiếu Vĩ căn này trường học thảo cùng ám áp cái này Lâm Giang trung học đệ nhất hoa hậu giảng đường tồn tại nguyên nhân, cho nên đội Judo liền đã trở thành Lâm Giang trung học lớn nhất xã đoàn, Nhưng này đây vì lần trước tốt nghiệp tốt nghiệp, cho nên hiện tại đội Judo mới có thể đại lượng nhận người.

Tại nghe nói đội Judo hai gã truyền kỳ nhân vật tầm thường câu chuyện về sau, càng thêm là gia tăng lên một đám học sinh nô nức tấp nập tham gia đội Judo, trong đó đặc biệt là cao cao đi vào trường cấp 3 những học sinh kia, thì càng thêm là vót nhọn đầu, đều ngóng nhìn có thể tiến vào đến đội Judo.

Hiện tại tuy nhiên đã là 14 chọn, tiếp cận đi học, nhưng là xếp hàng người báo danh như cũ là sắp xếp hàng dài.

Lâm Tây Phàm bọn người đứng tại hàng dài về sau, tâm tình thập phần phiền muộn, dài như vậy đội ngũ, cũng không biết lúc nào mới được là cái đầu đây này!

Ngay tại bốn người thời gian dần trôi qua cảm thấy không kiên nhẫn thời điểm, trước đám người, một gã cao cao gầy teo nam tử trên mặt lấy mỉm cười hướng về Lâm Tây Phàm bọn người đi tới. Vừa mới vừa đi tới Lưu Tiểu Viện trước mặt, nam tử tự nói ra: "Vốn cho rằng hai vị đại tá hoa sẽ không tới đây rồi, không thể tưởng được thật đúng là đã đến, chúng ta đội Judo thật là vinh hạnh đã đến a!"

Nhìn xem người tới, đúng là trường học thảo Dương Thiếu Vĩ, giờ phút này Dương Thiếu Vĩ trên mặt lộ ra mê người đáng tươi cười, là muốn tận lực ở hai vị đại tá hoa trước mặt lưu lại một mỹ hảo sơ ấn tượng.

Lưu Tiểu Viện nói ra: "Vốn chúng ta cũng không muốn đến đây, nhưng là vì gần đây sắc lang nhiều hơn, cho nên muốn muốn học điểm bản sự phòng thân đây này." Nói xong hữu ý vô ý trừng mắt Lâm Tây Phàm. Lâm Tây Phàm cười khổ sờ sờ mặt của mình, chẳng lẽ mình lớn lên giống sắc lang sao?

"Ha ha, đúng vậy, kỳ thật chỉ cần các người học tốt được, đối phó hai ba cái sắc lang đó là tuyệt đối không thành vấn đề đấy." Dương Thiếu Vĩ cười liền dẫn Lưu Tiểu Viện bọn người đi vào trong, miễn đi mấy người xếp hàng vất vả.

Lưu Tiểu Viện vừa đi, còn một bên nhìn xem Lâm Tây Phàm nói móc nói: "Vậy thì muốn xem là thế nào sắc lang rồi, có sắc lang, như vậy mấy lần là không đủ xem đấy."

Lâm Tây Phàm lúc này đành phải giả bộ như nghe không được.

Dương Thiếu Vĩ gặp bốn người cùng đi theo, đối với Lâm Tây Phàm cùng Vương Lâm ấn tượng cũng không lớn tốt, nhưng là trở ngại hai cái hoa hậu giảng đường mặt, cho nên không thể không giả trang ra một bộ thân sĩ bộ dạng, đem báo danh bề ngoài từng cái bỏ vào bốn người trong tay.

Lâm Tây Phàm cũng mặc kệ đối phương là dạng gì thái độ, cùng Vương Lâm tại bên cạnh tìm một cái bàn, sau đó tự nằm sắp ở phía trên rất nghiêm túc điền viết. Một lan một lan điền xuống, Nhưng là đã đến yêu thích cái kia một lan, Lâm Tây Phàm nhưng lại khó xử rồi, đây thoáng một phát bên người Vương Lâm, hỏi: "Người yêu thích cái này một lan viết cái gì?"

"Ách!" Vương Lâm vẫn không trả lời, lời này lại làm cho sau lưng Lưu Tiểu Viện nghe qua rồi, Lưu Tiểu Viện lại là nhìn không được nói móc nói: "Bất chướng, người không muốn nói cho ta người không có yêu thích nha."

"Đó là đương nhiên không phải rồi." Lâm Tây Phàm xấu hổ hồng hồng nói: "Chỉ là yêu thích có chút đặc biệt mà thôi."

"Phác "

Nhìn xem Lâm Tây Phàm trang xấu hổ bộ dạng, Lưu Tiểu Viện thật muốn chân to đá hấn vài cái, hỏi tiếp: "Cái gì yêu thích như vậy đặc biệt a, ghi đến ta nhìn xem."

Lâm Tây Phàm lên tiếng, sau đó lại yêu thích một lan thượng viết lên rồi" mỹ nữ" hai chữ.

"Đi chết!" Lưu Tiểu Viện một cước đá vào Lâm Tây Phàm trên mông đít, nhưng sau đó xoay người diện nài bệ ngoài đi.

Tại Lâm Tây Phàm nghĩ đến, Lưu Tiểu Viện như vậy hung ác gia hòa, đá bờ mông xem như nhẹ đích rồi, nhưng là tình cảnh như vậy lại hết lần này tới lần khác đã rơi vào những cái...kia đang tại xếp hàng người trong mắt. Vốn là tất cả mọi người tại xếp hàng, cho nên đối với cái này mấy cái đột nhiên chen ngang vào gia hòa là rất bất mãn đấy, nhưng là đem làm bọn hắn nhìn thấy chen ngang chính là hai cái đại tá hoa, rồi lại nói không ra lời.

Hơn nữa, từng cái xếp hàng người, đều hy vọng có thể sớm chút chen đến mặt trước đội ngũ ra, còn khoảng cách gần tiếp xúc thoáng một phát cái này Lâm Giang trung học trong truyền thuyết lưỡng đại mỹ nữ hoa hậu giảng đường.

Thế nhưng mà, đang lúc một bọn sắc lang nhìn xem cái này cảnh đẹp ý vui hai đạo phong cảnh tuyệt vời thời điểm, đã thấy thứ hai hoa hậu giảng đường Lưu Tiểu Viện vậy mà cùng một người cao lớn anh tuấn nam đồng học thân thiết nói chuyện, hơn nữa trong đó tựa hồ còn có chút đùa giỡn thành phần ở bên trong, cái này khá lớn gia phiền muộn được rồi, không phải nói cái này thứ hai hoa hậu giảng đường cho tới bây giờ đều là cự nhân xa ngàn dặm bên ngoài đấy sao? Làm sao có thể cùng một cái nam sinh như vậy tiếp cận đâu này?

Ngay sau đó, thứ hai hoa hậu giảng đường Lưu Tiểu Viện làm ra thứ hai động tác thì càng thêm lại để cho tất cả mọi người rớt xuống ba rồi, xinh đẹp đáng yêu Lưu Tiểu Viện đồng học vậy mà dùng nài bệ cái kia xinh đẹp bắp chân đá tên kia bờ mông.

Trong đó một gã nam đồng học đang tại chơi điện thoại, lúc này thời điểm vừa vận nhìn thấy như vậy một màn, vì vậy tự thuận tay đem như vậy kinh điển một màn vỗ xuống, nam đồng học nghĩ thầm cái này cần phải náo nhiệt, đem cái này ảnh chụp phóng tới trên mạng, không ra ba ngày, cái này bị hoa hậu giảng đường đá bờ mông gia hòa, khẳng định sẽ bị thịnh người chỉ tử.

Rất nhanh, Lâm Tây Phàm cùng Vương Lâm tự điền viết xong, đem báo danh bệ ngoài giao cho Dương Thiệu Vĩ, Dương Thiệu Vĩ cầm lên nhìn một chút, khi thấy Lâm Tây Phàm điền yêu thích một lan lên, hai mắt tối sầm, nghĩ thầm thẳng này thật đúng là dám điền a!

Đón lấy, Lâm Tây Phàm liền cúi người nhìn một cái bàn khắc thượng gậy (kiếm được) vui đầu điền Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh hai người, Trần Mộng Oánh yêu thích ngược lại là bình thường, Lâm Tây Phàm trông thấy trong đó lưỡng hạng dĩ nhiên là đạn Piano cùng khiêu vũ, bất quá theo Lâm Tây Phàm, cái này tựa hồ rất cao nhả chút ít.

Đón lấy lại xem Lưu Tiểu Viện đấy, đem làm Lâm Tây Phàm trông thấy Lưu Tiểu Viện yêu thích thời điểm, thiếu chút nữa đã bị tức chết đi được, bởi vì Lưu Tiểu Viện tại yêu thích một lan thượng thỉnh linh viết: Ăn cơm, ngủ, đánh bát cháo.

"Ài, Lưu Tiểu Viện đồng học, ngươi đây là cái gì yêu thích à?" Lâm Tây Phàm không khỏi lên tiếng hỏi.

Lưu Tiểu Viện xoay người lại, chà xát Lâm Tây Phàm liếc, nói ra: "Ta viết cái gì yêu thích mắc mớ gì tới ngươi?"

"Cái gì chuyện không liên quan đến ta à? Người ăn cơm ngủ thì cũng thôi đi, vì cái gì còn ở phía sau thêm cái đánh bát cháo a!" Lâm Tây Phàm tự buồn bực, chính mình như là người dễ bị khi dễ như vậy sao?

"Ta nhìn xem." Trần Mộng Oánh cũng tò mò đem Lưu Tiểu Viện trong tay bản khai cầm đi qua, xem xét phía dưới, cũng là thiếu chút nữa tự cười phun ra, vừa mới nghe Lưu Tiểu Viện nói Lâm Tây Phàm yêu thích thời điểm, Trần Mộng Oánh liền cảm giác được buồn cười rồi, hiện tại nhìn nhìn lại Lưu Tiểu Viện điển yêu thích, hai người vậy mà không tương sần sần nhau đây này!

Lưu Tiểu Viện đem bản khai đoạt lại, tức giận nói: "Các người quản ta, đây chính là ta yêu thích."

Một hồi nho nhỏ yêu thích trò khôi hài rất nhanh đã trôi qua rồi, mấy người trở về phòng học đi học, vừa mới ngồi xuống, Lâm Tây Phàm rồi lại gặp Vương Lâm vụng trộm lấy điện thoại đi động ra gọi thư tín tức, Lâm Tây Phàm không khỏi trêu ghẹo nói: "Thế nào, có lòng tin hay không một lần hành động cầm xuống cô gái đẹp kia."

"Đi, dục tốc bất đạt, cái này tán gái chính yếu nhất không phải kết quả, mà là quá trình."

"Ah!" Lâm Tây Phàm bản còn muốn nói chuyện, nhưng là Vương Lâm lại tiếp tục vui đầu gọi thư tín tức rồi, cho nên Lâm Tây Phàm cũng không nên quấy rầy hắn rồi.

Bất quá, Lâm Tây Phàm trong đầu lại không ngừng vòng qua vòng lại lấy Vương Lâm vừa rồi câu nói kia, lời kia mặc dù có chút không chịu trách nhiệm thành phần ở bên trong, nhưng là nói được rất có lý. Lâm Tây Phàm tại quân đội thời điểm tiếp xúc qua nữ nhân là không ít, nhưng là cái kia phần lớn là ham nhất thời khoái cảm, cho nên nghiêm khắc nói đến, Lâm Tây Phàm cho tới bây giờ còn không có có nhận thức chăm chú thật sự nói qua một hồi yêu đương đây này.

Nghĩ đến đây, Lâm Tây Phàm trong đầu tự không ngừng ở suy tầm lấy bên người cái đó một nữ hài tử thành công vì chính mình bạn gái khả năng: Lưu Tiểu Viện, không được, hai người thế nhưng mà gặp mặt tự đầu vô mồm oan gia đây này; Trần Mộng Oánh, nữ hài tử này ngược lại là không tệ, nhưng là đáng tiếc Lâm Tây Phàm cảm giác, cảm thấy nàng đem mình che giấu được quá sâu; nữ học ủy Lý Vụ Tĩnh, ách, cái này hay như cơ hội nói chuyện đều không có có bao nhiêu lần đây này; Tiền Bội Bội, cái này, còn giống như không có trưởng thành a? Tư tưởng thật là tà ác...

Mỹ nữ bên cạnh một cái có một cái bị không nhận, chối bỏ rồi, xem ra cũng chỉ dễ tìm ngoại viện rồi.

Như vậy nghĩ ngợi lung tung chi tế, chuông vào học cũng vang lên, xế chiều hôm nay tiết thứ nhất là lớp Anh ngữ, rất nhanh liền trông thấy ăn mặc một bộ màu trắng váy dài phương như đi đến.

Lâm Tây Phàm mặc dù mới đã đến ba ngày, nhưng là đối phương như người này vẫn còn có chút hiểu rõ đấy, phương như là một cái sinh hoạt nghiêm cẩn người, bình thường đều rất ít cách ăn mặc, nàng càng muốn đem thời gian hoa tại học sinh trên người. Hơn nữa rất kỳ quái một điểm tự là, bình thường cơ bản không thể nào trang điểm phương như, hôm nay trên mặt vậy mà hóa tức giận nhàn nhạt trang, khiến nàng càng thêm lộ ra kiều diễm động lòng người. Nhưng càng như vậy, Lâm Tây Phàm trong nội tâm lại càng là có một loại cảm giác bất an.

Ngay sau đó, cảm giác bất an lại càng tăng mãnh liệt ㊟(7), bởi vì phương như hôm nay giảng bài thái độ khác thường cũng không có loạn, ngược lại nói được phi thường cẩn thận, những các bạn học đó không hiểu câu nói, giọng điệu nàng đều nhiều lần giảng, biết rõ tất cả mọi người đã hiểu, nàng mới có thể nhảy đến kế tiếp tri thức điểm.

"Đỉnh linh linh "

Bất tri bất giác tâm đó, một tiết khóa thời gian trôi qua rồi, phương như chính chính thức thức nói một câu "Các học sinh gặp lại!" Sau đó liền mang theo lưu luyến ánh mắt đi nha.

"Lão sư chỉ sợ có vấn đề." Lâm Tây Phàm trong nội tâm đột nhiên dâng lên như vậy một cái ý niệm trong đầu, sau đó cố ý mở ra mắt trái thấu thị công năng, xông qua trùng trùng điệp điệp vách tường quan sát đến phương như nhất cử nhất động. Nhìn xem phương như thời gian dần qua về tới văn phòng Lâm Tây Phàm mới an tâm xuống.

Lâm Tây Phàm nghĩ thầm muốn thời khắc chú ý phương như hướng đi rồi, nói cách khác sự tình nhưng chỉ có có thể sẽ trở nên một phát không thể vãn hồi rồi.

Kỳ thật Lâm Tây Phàm từ trước đến nay là không thích lắm sử dụng thấu thị mắt đấy, bởi vì nói như vậy sẽ sử dụng được hẳn có một loại chịu tội cảm (giác), tựa như ngày đầu tiên tới trường học đến thời điểm đồng dạng, hẳn đối với Lưu Tiểu Viện sử dụng thấu thị mắt, xem thấu Lưu Tiểu Viện xuyên(đeo) quần lót, thời điểm hẳn đều một mực tại trách tự trách mình.

Nhưng là bây giờ tình huống tựa hoàn toàn không giống với lúc trước, bởi vì hẳn tựa hồ cảm nhận được phương như trong ánh mắt cái kia một phần tuyệt vọng, cái kia một phần tử ý. Trên chiến trường đi tới người, có thể trông thấy được tới đa đấy, tựa là ánh mắt như vậy, cho nên Lâm Tây Phàm mới hội lo lắng như vậy phương như đấy.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26:: Phía sau lưng lưu cho chiến hữu

? Buổi chiều tiết thứ hai là ngữ văn khóa, đi học chính là một cái mang theo trầm trọng kính mắt lão sư, cái này lão sư là danh xưng với thực lão, trên đầu tất cả đều là tơ bạc. Theo lý thuyết, già như vậy sư sớm đã đến về hưu tuổi thọ rồi, nhưng là hẳn như trước kiên trì như vậy một phần chức nghiệp, người như vậy là đáng giá kính trọng đấy.

Tăng thêm cái này lão sư giảng bài phương thức cũng là sinh động thú vị, sáng tỏ rõ ràng, cho nên Lâm Tây Phàm coi như là nghe được so sánh chăm chú.

Lão sư kia lấy, nhờ thoáng một phát kính mắt, tới đây cái lớp học khóa, lão sư bình thường đều chỉ có thể trông thấy nữ hài tử tại làm bút ký, nhưng là đem làm hẳn nhìn thấy trong ban thậm chí có một gã nam học sinh nghe giảng bài rất chân thành, nhưng lại tại làm lấy bút ký, trong ánh mắt không khỏi xẹt qua một hồi thương thức thần sắc.

Rất nhanh đấy, một tiết khóa thời gian tựa như vậy đi qua, thấu thị trong mắt trông thấy phương như cũng như trước trong phòng làm việc bận rộn lấy, cho nên Lâm Tây Phàm cũng không có đi qua.

"Bát cháo, đi rồi!" Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh lúc này thời điểm đều đi tới Lâm Tây Phàm bên người, Trần Mộng Oánh giờ phút này chính mặt lạnh lầy, trong nội tâm nàng vốn đối với Lâm Tây Phàm vẫn còn có chút hảo cảm đấy, nhưng là vì ăn nước miếng sự kiện nguyên nhân, Trần Mộng Oánh đối với Lâm Tây Phàm một điểm hảo cảm tựa biến mất hầu như không còn rồi.

Trông thấy hai vị đại mỹ nữ cũng đã tự mình đến xin, lập tức chỉ phải cùng Vương Lâm hai người ngoan ngoan đứng lên, cùng lưỡng đại mỹ nhân kết bạn hướng đội Judo phương hướng đi đến rồi.

Nhìn xem bốn người tới đội Judo, Dương Thiệu Vĩ rất xa nhìn thấy, nhưng là nhưng trong lòng thì một hồi phiền muộn, Lưu Tiểu Viện không phải nói muốn chính mình hảo hảo mà tra tấn thoáng một phát Lâm Tây Phàm đấy sao? Nhưng là vì cái gì bốn người lại luôn đi được gần như vậy đâu này? Chẳng lẽ bọn hắn tầm đó chưa từng có tiết?

Nghĩ tới đây, một loại cảm giác nguy cơ liền tại trong lòng tạo ra rồi.

Nếu nói Vương Lâm, Dương Thiệu Vĩ ngược lại là cảm thấy không có bao nhiêu uy hiếp. Bởi vì đọc sách hai năm qua nhiều thời giờ, hắn đối với Vương Lâm cái này số 1 người coi như là có một điểm rất hiểu rõ đấy, biết Đạo Vương làm là Lâm Giang thành phố một cái xí nghiệp lớn gia nhĩ tử, về phần cái kia cái gọi là xí nghiệp gia gia nghiệp đến cùng có bao nhiêu, hắn không biết, hắn chỉ biết Đạo Vương gia chưa bao giờ cùng giới chính trị người đến hướng, làm làm một cái thương nhân, nếu là không có giới chính trị người chỗ dựa lời mà nói..., là rất khó tại trên thương trường có đại tác vì cái gì.

Nhưng là vấn đề nhưng lại tại Lâm Tây Phàm trên người.

Lưu Tiểu Viện thỉnh cầu chính mình tại đội Judo cho chút ít nhan sắc Lâm Tây Phàm nhìn xem, về sau Dương Thiệu Vĩ tự cố ý đã điều tra thoáng một phát Lâm Tây Phàm chi tiết, cái này một tra lại thiếu chút nữa liền đem hắn giận ngắt, nguyên lai cái này đặc tội hoa hậu giảng đường gia hóa vậy mà là tới từ ở thành phố tây khu được một cái Băng Hộ Khu (gia đình sống bằng lậu).

Xuất thân thấp hèn, vốn thì càng thêm không cũng tìm được mỹ nữ đại tá hoa ưu ái rồi, nhưng là hiện tại gặp mấy người đi được gần như vậy, lại làm cho hắn đã có một loại áp lực cảm (giác).

Có áp lực nguyên nhân có lưỡng chủng, một là vì Lâm Tây Phàm cái này xuất thân bản hàn gia hóa vậy mà trường một trường cùng chính mình đồng dạng gương mặt xinh đẹp, đẹp trai ai không yêu à? Thứ hai là vì khả năng thụ kích truyền hình ảnh hưởng quá sâu nguyên nhân, hiện tại loại này vương tử cùng cô bé lọ lem, công chúa cùng bình dân tình yêu thậm chí đã diễn nát rồi, Nhưng là những nữ hải tử kia nhưng lại càng xem càng yêu, cho nên cũng bảo vệ không được hai vị này hoa hậu giảng đường đại mỹ nữ có thể hay không có một cái hôn mê rồi mắt, đột nhiên tự đã yêu như vậy một cái tiểu tử nghèo.

Nghĩ tới những thứ này, Dương Thiệu Vĩ đối với Lâm Tây Phàm oán hận thì càng thêm thâm, nghĩ thầm hiện tại người đã đi tới đội Judo, không đùa chơi chết ta và người cũng không phải là Dương Thiệu Vĩ.

Dương Thiệu Vĩ đi tới bốn người trước mặt, khẽ cười nói: "Hoan nghênh bốn vị gia nhập chúng ta đội Judo a!"

Trần Mộng Oánh nói ra: "Thật không ngờ hội có nhiều người như vậy gia nhập đâu rồi, chắc hẳn hai ngày này Dương Đại xã trưởng đã bẽ bộn hư mắt a!"

"Ha ha, đừng vội đừng vội!" Dương Thiệu Vĩ gặp Trần Mộng Oánh an ủi, trong nội tâm lập tức thì có điểm lằng lằng rồi, kỳ thật Trần Mộng Oánh cũng chỉ là thuận miệng khách sáo thoáng một phát, nhưng là Dương Thiệu Vĩ nhưng trong lòng thì cảm thấy cái này Trần đại tá hoa tựa hồ tại quan tâm chính

mình đây này. Lập tức càng thêm nói là nói: "Thượng một nhiệm xã trưởng tốt nghiệp về sau, ta tự cơ hồ là một tay một cước làm tốt cái này đội Judo, dùng của ta lực ảnh hưởng, hiện tại xã viên thể nhưng mà so nguyên lai khá hơn rồi gấp bội đây này! Cho nên, coi như là lại khổ lại mệt mỏi, ta muốn cũng là đáng được đấy."

Trần Mộng Oánh nhăn cau mày, cũng không nói lời nào.

Lâm Tây Phàm nghe Dương Thiếu Vĩ lời mà nói..., nhưng lại có một loại buồn cười cảm giác.

Theo Dương Thiếu Vĩ trong lời nói đó có thể thấy được, đây là một cái thập phần tự đại người, hơn nữa tương đối nhỏ tâm nhãn, ngay từ đầu nói chuyện tự hoàn toàn đem tiền nhiệm đội Judo xã trưởng nói được không đáng một đồng, tựa hồ hiện tại đội Judo đều là hoàn toàn dựa vào chính hắn gấn bó xuống đồng dạng. Hắn tựa hồ hoàn toàn quên âm áp nhân vật trọng yếu này tác dụng.

Dù sao cũng là một loại nam nữ so sánh thiếp thân một loại vận động, cho nên đội Judo năm nay tuy nhiên chiêu tiến vào không ít nữ hài tử, nhưng là so với việc nam hài tử mà nói, nhưng lại thiếu đi tối thiểu là một phần tư. Mà nam sinh bỏ đích thật là yêu tha thiết nhu đạo đấy, hay hoặc giả là căn cứ vào cái khác nguyên nhân gì đấy, còn lại đoán chừng đều là mang như Vương Lâm tâm tư như vậy đấy, tự là hy vọng có thể tiếp cận âm áp cái này đại mỹ nhân. Cho nên nghiêm khắc đã nói ra, hôm nay đội Judo đứng đầu, càng tăng thêm muốn một cái nhân tố tự là có một cái âm áp tồn tại.

Đón lấy, Dương Thiếu Vĩ tự dẫn mọi người đến phòng thay quần áo đi thay quần áo rồi, hiện tại đạo xã còn không có có yêu cầu giao tiền mua đạo phục, nhưng là đoán chừng về sau muốn mua.

Thay đổi một bộ quần áo đi ra, mọi người lộ ra có chút tinh thần vô cùng phấn chấn rồi, đặc biệt là như Lâm Tây Phàm như vậy dáng người, xuyên thẳng [mặc vào] như vậy một bộ quần áo, càng thêm là hấp dẫn không ít nữ hài tử ánh mắt.

Lúc này thời điểm, người cũng không sai biệt lắm đến đông đủ, Dương Thiếu Vĩ liền phân phó mọi người tập hợp.

Một đám nhân vật mới hỗn loạn ở đạo tràng chính giữa thoát khí đội ra, Lâm Tây Phàm vừa mới đứng vững, bên người đã bị đụng phải thoáng một phát, trong lỗ mũi toản (chui vào) đến một hồi làn gió thơm, quay đầu xem thời điểm, đã thấy Tiền Bội Bội cười hi hi nhìn mình: "Bát cháo ca ca, người cùng hai cái trường học Hoa tỷ tỷ tốt xứng nha."

"Người tiểu nha đầu này, nào biết đâu rằng cái gì có xứng đôi hay không hay sao?" Nói xong, Lâm Tây Phàm lại rất không tự giác đưa tay sờ thoáng một phát Tiền Bội Bội đầu, từ khi lần kia tại bệnh viện thời điểm bắt đầu, Lâm Tây Phàm thời gian dần trôi qua phát hiện, sờ Tiền Bội Bội đầu đã đã trở thành một chứng tập quán.

Như vậy một cái tùy ý động tác, nhưng lại đưa tới không ít người ghé mắt, thằng này vừa mới không phải cùng hai cái hoa hậu giảng đường cùng một chỗ vào cái kia sao? Như thế nào hiện tại lại cùng một cái tiểu học muội như vậy thân mật à? Hơn nữa còn là một cái đáng yêu như thế xinh đẹp tiểu học muội.

Lưu Tiểu Viện thì là căn Nha Thiết Xi nói: "Cái này thói sắc lang thói quen xấu lại tới nữa." Cái này lời nói được một bên Trần Mộng Oánh vụng trộm che miệng cười.

"Bội bội, đây là của người?" Tiền Bội Bội bên cạnh, một gã cao cao gầy teo, đeo kính mắt nam sinh hỏi.

Tiền Bội Bội quay người trắng rồi đối phương liếc, nói ra: "Là ai mắc mớ gì tới người?"

Lâm Tây Phàm nhìn xem nam sinh kia xấu hổ bộ dạng, không khỏi buồn cười nói: "Tiểu nha đầu nhanh như vậy thì có người theo đuổi rồi hả? Thoạt nhìn không tệ nha."

"Cái gì à?" Tiền Bội Bội vênh lên vênh lên cái mũi, nói: "Cả ngày dính tại người ta đằng sau, như một theo đuổi đồng dạng, chán ghét chết rồi." Tiền Bội Bội lời nói tuy nhiên rất đã kích người đấy, nhưng là nam sinh kia lại vẫn thần sắc tự nhiên bộ dạng, xem ra thẳng này da mặt còn không phải đây đây này.

Đám người phía trước, Dương Thiếu Vĩ cùng một đám thành viên mới nói đội Judo theo một quy tắc về sau, nói tiếp: "Nhu đạo là một cái thân thể tiếp xúc rất mật thiết một cái vận động, cho nên đang chọn chọn phối hợp thời điểm mọi người có thể nam nam phối hợp, hoặc là nữ nữ phối hợp, đương nhiên, nếu tình nhân lời mà nói..., tổ hợp tại hết thầy cũng là rất bình thường đấy."

Trong đám người phát ra một hồi tiếng cười, kỳ thật tham gia đội Judo, không ít nam hay vẫn là tồn hư hỏng như vậy tâm tư đấy, tựu là có thể chiếm thoáng một phát nữ hải tử tiện nghi.

Ngay sau đó, Dương Thiếu Vĩ còn nói thêm "Vì để cho mọi người đối với nhu đạo có một cái càng thêm trực quan rất hiểu rõ, ta hiện tại mời ra một gã thành viên mới với tư cách trợ thủ của ta, hiện trường cho mọi người phơi bày một ít thoáng một phát đập kỹ xảo, mọi người có chịu không đâu này?"

"Tốt" mọi người một tiếng đồng ý.

Dương Thiếu Vĩ ánh mắt trong đám người nhìn quét, một khắc này, Lâm Tây Phàm rất rõ ràng thấy được Dương Thiếu Vĩ khóe miệng lộ ra một vòng âm hiểm.

Quả nhiên, Dương Thiếu Vĩ chỉ vào Lâm Tây Phàm nói ra: "Vị kia cao cao to to nam sinh, người có thể đi ra hiệp trợ thoáng một phát ta sao?"

Lâm Tây Phàm cười khổ theo đội ngũ trung đi tới đội ngũ tiền bối, đứng tại Dương Thiếu Vĩ bên cạnh, trong đội ngũ, Lưu Tiểu Viện còn không ngừng đối với Lâm Tây Phàm trong nháy mắt cười xấu xa, nghĩ thầm cái này người cái này tên vô lại phải gặp tai ương.

"Tốt, cảm ơn vị bạn học này hợp tác." Dương Thiếu Vĩ nói xong, xoay người lại quay mắt về phía Lâm Tây Phàm, một bên vẫn không quên đối với những cái...kia mới xã viên nói ra: "Mọi người xem tốt rồi, hiện tại ta tựu làm mẫu một cái so sánh đơn giản đập động tác." Nói xong một tay giữ chặt Lâm Tây Phàm cổ áo, một tay dặt Lâm Tây Phàm trên cánh tay quần áo, thân thể trước đây, chân một vấp, Lâm Tây Phàm cả người tựu ngã trên mặt đất.

"Tốt, tốt a!" Trong đám người có người vỗ tay hoan hô, vì vậy cũng không ít người đi theo vỗ tay, Lâm Tây Phàm đứng lên, đã thấy Lưu Tiểu Viện khoái hoạt giống như cái chim con.

Dương Thiếu Vĩ trông thấy hoan hô Lưu Tiểu Viện, đó là một cái vui về a, nhưng là lập tức gặp Lâm Tây Phàm đứng lên, nhưng lại chần động, bởi vì hắn nắm giữ độ mạnh yếu thập phần tốt, nếu như theo như người thường mà nói lời mà nói..., vừa rồi cái kia sao một ném, như vậy đối phương nhất định tốt vài phút mới có thể đứng lên đấy, nhưng là Lâm Tây Phàm vậy mà tại chỗ tựu đứng lên rồi.

"Đã người như vậy kinh (trải qua) được đánh, ta đây cũng sẽ không khách khí." Dương Thiếu Vĩ trong nội tâm ㊟(7) cười lạnh, sau đó lại đối với thành

viên mới nói ra: "Như vậy, phía dưới một lần nữa cho mọi người biểu thị vài loại kỹ xảo a!"

Kế tiếp, Dương Thiếu Vĩ lôi kéo Lâm Tây Phàm liên tiếp biểu thị sáu loại đập kỹ xảo, nhưng là mỗi một lần, mặc kệ đập đa trọng, Lâm Tây Phàm đều là do tức đứng lên, dường như một cái không có việc gì người đồng dạng.

Trong đám người, Trần Mộng Oánh nhìn xem dáng tươi cười thời gian dần trôi qua ngưng kết đầu Lưu Tiểu Viện, hỏi: "Tiểu viện, làm như vậy sẽ không quá mức phạm a?"

"Hừ, ai kêu hấn khi dễ ta, hấn đáng đời." Lưu Tiểu Viện hưng hăng mà nói, nhưng là trong ánh mắt lại nổi lên một tia làm cho người khó có thể phát giác bối rối.

Dương Thiếu Vĩ gặp Lâm Tây Phàm vậy mà như vậy kinh (trái qua) ngã, cũng là giật mình hết sức, tuy nhiên rất muốn thoáng cái liền đem Lâm Tây Phàm ném tới không đứng dậy được, nhưng nếu một mực như vậy đập một cái học viên mới lời mà nói..., chỉ sợ sẽ tạo thành không tốt hiệu quả, vì vậy Dương Thiếu Vĩ nói ra: "Vị bạn học này thể chất là ta đã thấy tốt nhất, cái kia tốt, hiện tại ta một lần nữa cho mọi người làm mẫu cuối cùng một cái độ khó cao vật ngã."

Hai người tiếp cận, Dương Thiếu Vĩ giữ ở Lâm Tây Phàm tay phải, quay người muốn đem Lâm Tây Phàm từ phía sau lưng ném đi, nhưng là đem làm hấn dùng kinh thời điểm, lại phát hiện phần eo bị một cái bàn tay lớn đè lại.

Lâm Tây Phàm nhỏ giọng nói: "Phần lưng là lưu cho chiến hữu đẩy, mà không phải lưu cho địch nhân đẩy, người như vậy thể nhưng mà một cái sai lầm lớn ah!" Nói xong, Lâm Tây Phàm một tay giữ ở Dương Thiếu Vĩ đai lưng, sau đó trở tay đưa hấn té lăn trên đất.

Bạn đang đọc truyện *Bình Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27:: Cực độ nghi cách cứu viện

? Đem làm Lâm Tây Phàm đem Dương Thiếu Vĩ té ngã trên đất một sát na kia, người chung quanh đều an tĩnh lên. Trong đó đặc biệt là đội Judo cự thành viên, nhìn xem cái này tình cảnh thì càng thêm giật mình rồi, đi vào đội Judo thời gian lâu như vậy, bọn hấn duy vừa nhìn thấy Dương Thiếu Vĩ bị ném tình cảnh hay vẫn là phát sinh ở đệ nhất hoa hậu giảng đường ẩm áp trên người.

Dương Thiếu Vĩ theo trên mặt đất đứng lên, cũng là mặt xám như tro.

Lúc này thời điểm, một đám cự thành viên trung lại là có người nói ra: "Không có khả năng, xã trưởng làm sao có thể bị như vậy một tên tiểu tử ngã sấp xuống nữa nha, đây nhất định là trùng hợp đấy."

"Đúng vậy, nói cách khác xã trường làm sao có thể khinh địch như vậy bị ngã sấp xuống nữa nha?"

Trong khoảng thời gian ngắn, tất cả mọi người bắt đầu đã tin tưởng cái này "Sự thật", dù sao mọi người đối với Lâm Tây Phàm đều không biết, hơn nữa Dương Thiếu Vĩ thế nhưng mà nhu đạo chín đoạn cao thủ, cao thủ như vậy khả năng bị đơn giản ngã sấp xuống sao?

Nhìn xem mọi người như vậy ý nguyên, Lâm Tây Phàm cũng không khỏi không làm thoáng một phát người tốt, cười "Ha ha, trùng hợp trùng hợp, xã trường người chủ quan nữa nha!"

"Đúng vậy, chính là như vậy mà!"

"Đây mới là sự thật, ta tự nói tiểu tử kia không có khả năng thắng được xã trường đấy."

Mọi người đã nhận được Lâm Tây Phàm thừa nhận, lập tức dĩ nhiên là vui vẻ ra mặt, Lưu Tiểu Viện tựa hồ cũng không muốn tin tưởng đó là một sự thật, cho nên thờ phào nhẹ nhõm, nói ra: "Ta còn tưởng rằng cái kia sắc lang lợi hại như vậy đây này!"

Bên cạnh Trần Mộng Oánh nhưng lại lắc đầu cười khổ, nàng cũng không như một loại người đồng dạng cho rằng đó là trùng hợp, muốn là mình chưa có tiếp xúc qua Lâm Tây Phàm lời mà nói..., nàng hoặc là cũng sẽ tin đây là một cái trùng hợp, nhưng là đem làm nàng kiến thức Lâm Tây Phàm cái loại này một người đối với mười mấy người nhưng như cũ là con mắt cũng không nháy mắt thoáng một phát phong phạm về sau, nàng đã cảm thấy cái này tuyệt đối không phải là đúng dịp.

Mà đã nhận được Lâm Tây Phàm thừa nhận, Dương Thiếu Vĩ càng thêm vô si nói: "Ha ha, vừa rồi vị bạn học này đem ta ngã sấp xuống tuy nhiên nguyên nhân rất lớn đều là vì trùng hợp, nhưng là có thể đem ta ngã sấp xuống, coi như là rất có tiềm chất được rồi, ta muốn vị bạn học này nếu cố gắng nữa chút ít, không thể nói trước về sau còn có thể theo kịp ta đây này!"

Xa xa, trong thính phòng, một nữ tử nhìn thấy vừa rồi một màn, trong ánh mắt lập loè qua một đám hào quang, lẩm bẩm nói: "Thằng này còn thật biết điều đây này!"

Lâm Tây Phàm tại Dương Thiếu Vĩ chính là cái kia "Độ cao(cao độ) đánh giá" trung về tới trong đám người, nhưng trong lòng thì cười khổ, sớm biết như vậy lúc trước cũng đừng có đáp ứng tiền đến cái này đội Judo rồi.

Lưu Tiểu Viện dụng phải thoáng một phát Lâm Tây Phàm cánh tay, cười nói: "Bát cháo, nếu không chúng ta gom góp thành đôi a, ta với ngươi luyện tập, chúng ta có thể cần muốn hảo hảo đập thoáng một phát nha."

"Ách, cái này không được tốt a?" Lâm Tây Phàm có chút không có ý tứ, nếu cả ngày cùng Lưu Tiểu Viện cái này tiểu Ác Ma mỗi ngày ôm cùng một chỗ, vạn nhất nếu ôm ra cái cảm tình đến làm sao bây giờ?

Lưu Tiểu Viện chuyển du nói: "Như thế nào, sợ?"

"Ta là không sợ đấy, chỉ sợ ngươi sẽ hối hận." Lâm Tây Phàm hảo tâm muốn an ủi, nhưng là ai muốn Lưu Tiểu Viện một bướng bỉnh, tức giận nói: "Hối hận là tiểu Cầu."

"Ách, vậy được rồi!" Đả đối phương đều nói đến đây cái phân thượng rồi, như vậy chính mình nếu lại trì hoãn lời mà nói..., vậy thì không thể nào nói nổi rồi.

Hơn nữa, không phải có câu danh ngôn nói như vậy lấy đấy sao? Có tiện nghi không lợi nhuận là vương bát đản, đối với cái này câu không biết ở đâu sản xuất lời lẽ chí lý, Lâm Tây Phàm hay vẫn là rất thờ phụng đấy.

Mà Trần Mộng Oánh hoặc là nhìn thấy vừa rồi Lâm Tây Phàm cùng Tiền Bội Bội thân mật dạng, còn nữa Tiền Bội Bội hay vẫn là như vậy một cái làm người khác ưa thích tiểu nữ hài, cho nên Trần Mộng Oánh liền đầu tiên hướng Tiền Bội Bội phát ra mời. Tiền Bội Bội cũng biết cái này đại tá hoa tồn tại, gặp đối phương mời chính mình, vì vậy vội vàng đã đáp ứng.

"Tốt rồi, nếu tất cả mọi người tìm xong rồi tổ hợp lời mà nói..., mà bắt đầu dựa theo ta vừa rồi biểu thị luyện tập một chút đi, chúng ta cự thành viên sẽ ở tại các ngưoi tầm đó quan sát, nếu là có sai lầm lời nói đã giúp bề bọn uốn nắn." Dương Thiệu Vĩ dứt lời, mọi người liền nhanh chóng tổ hợp lại.

Lâm Tây Phàm biết rõ Lưu Tiểu Viện làm cho nhiều chuyện như vậy đi ra, đơn giản tựu là muốn trả thù chính mình, vừa rồi cũng bị Dương Thiệu Vĩ ngã vãi xem, nhiều ngã vãi cái tử cũng không có vấn đề gì rồi, cho nên Lâm Tây Phàm liền thả lỏng thân thể, tùy ý Lưu Tiểu Viện thỏa thích đập.

Bất quá đáng tiếc chính là, Lưu Tiểu Viện khí lực chưa đủ, mặc dù Lâm Tây Phàm đã đủ buông lỏng, Lưu Tiểu Viện cũng mới miễn miễn cưỡng cưỡng ngã mấy cái, sau đó khí tức cũng có chút hỗn loạn.

"Ngươi người nọ là heo sao? Như thế nào nặng như vậy đó a?" Trên trán đã chảy ra tí ti mồ hôi Lưu Tiểu Viện lúc này thời điểm không khỏi oán giận nói, vốn còn muốn có thể hảo hảo giáo huấn thoáng một phát thẳng này đấy, ai nghĩ tới tên này da dầy được rất, như thế nào ngã cũng không thấy hấn nói đau nhức.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Chỉ cần là dựa theo dáng người tỉ lệ lời mà nói..., ta tối thiểu so ngươi đại một phần ba, cho nên ngươi muốn ngã sấp xuống ta cũng không phải một chuyện dễ dàng sự tình ah! Ít nhất, ta nhìn ngươi Đại tiểu thư này thân thể, tựu tuyệt đối không có khả năng liên tục đem ta ngã sấp xuống đúng á!"

"Ai nói không có khả năng hay sao?" Lưu Tiểu Viện mở trừng hai mắt, tiến tới tựu giống như Dương Thiệu Vĩ bắt được Lâm Tây Phàm tay trái, nhưng sau đó xoay người muốn cho Lâm Tây Phàm một cái vật ngã.

Thấy vậy, Lâm Tây Phàm vốn định hảo hảo cho cái nha đầu này một điểm lợi hại nhìn xem đấy, nhưng nhìn nàng như vậy tích cực, tăng thêm giờ phút này trong nội tâm đối với ngày đó hành vi của mình đã có chút ít áy náy, vì vậy lại không phản kháng, tựu như vậy tùy ý Lưu Tiểu Viện một cái lưng (vác) ném đi, cả người tựu ngã ngã trên mặt đất, hơn nữa ngã xuống đất thanh âm còn rất lớn, cho nên lập tức đưa tới người chung quanh chú ý.

"Xem, Lưu Tiểu Viện đem tên kia vật ngã một cái hung ác đấy, hiện tại có thể cũng đủ để chứng minh vừa rồi tên kia ngã xã trường sự tình là giả dối a?" Đội Judo cự xã viên chứng kiến như vậy một cái tình cảnh, vốn là trong lòng nghi hoặc tựu giải khai.

"Thế nhưng mà, tên kia đến cùng là thân phận gì à? Vậy mà cùng với Lưu Tiểu Viện?" Cũng có người phát hiện vấn đề trọng tâm.

Lưu Tiểu Viện thật vất vả cho Lâm Tây Phàm đã đến cái vật ngã, đó là một cái đặc ý a, dương lấy nắm tay nhỏ hướng về Lâm Tây Phàm. Bất quá tình cảnh như vậy đã rơi vào trong mắt mọi người, lại như là Lưu Tiểu Viện tại hướng Lâm Tây Phàm làm nũng đồng dạng, trời ạ, chẳng lẽ tên kia là Lưu Tiểu Viện bạn trai sao?

"Ông..."

Đột nhiên ——

Lâm Tây Phàm cảm thấy trong đầu truyền đến một hồi ông ông thanh âm, thanh âm khiến cho Lâm Tây Phàm cũng không khỏi được chấn động, đây rốt cuộc là vì cái gì?

Sau đó, Lâm Tây Phàm liền xuyên qua trùng trùng điệp điệp vách tường, tại văn phòng cái hướng kia tìm kiếm lấy phương như thân ảnh, nhưng là làm hắn sợ hãi chính là, hiện tại phương như mất, chẳng lẽ là đi về nhà sao? Lâm Tây Phàm lập tức tự bác bỏ như vậy một cái ý nghĩ, bởi vì Lâm Tây Phàm vốn cũng còn hội thỉnh thoảng chú ý thoáng một phát phương như hướng đi, ngay tại một phút đồng hồ trước, phương như hay vẫn là đội trong phòng làm việc đấy.

"Không xong rồi, thấu thị khoảng cách đã vượt ra khỏi 300 mét (m), xem ra phải ly khai tại đây tìm tìm một cái vị trí của nàng rồi."

Lâm Tây Phàm vạn phần bất đắc dĩ, trên cái thế giới này thành phố chưa xong mỹ đồ vật đấy, tựa như hắn mất điện tử, có thấu thị công năng là không tệ, nhưng là thấu thị khoảng cách lại không thể quá nhiều 300 mét (m), hiện tại phương như rất rõ ràng đã vượt ra khỏi khoảng cách này, cho nên Lâm Tây Phàm thấu thị khoảng cách ở trong, đã mất đi phương như tung tích.

Vì vậy, Lâm Tây Phàm nói với Lưu Tiểu Viện: "Đại tiểu thư, ta ly khai thoáng một phát, người cũng trước nghỉ ngơi một chút a!" Nói xong muốn quay người, Lưu Tiểu Viện nhưng lại hô: "Người muốn đi đâu à?"

Lâm Tây Phàm cười xấu xa nói: "Đi một cái chỉ có nam nhân mới có thể đi địa phương, hơn nữa nam nhân đi xong sau sẽ rất thoải mái, một thân nhẹ nhõm địa phương, người đoán thử coi cái kia là địa phương nào, đoán trúng có thưởng ah!"

"Lưu manh, ai muốn đoán, mau cút." Lưu Tiểu Viện đỏ mặt.

Lâm Tây Phàm cười lớn đã đi ra đội Judo, sau đó chạy vội hướng lầu dạy học phương hướng tiến đến, nhưng khi hắn đã đến lầu dạy học dưới lầu thời điểm, như trước chưa từng phát hiện phương như thân ảnh, mà lầu dạy học là tầng bảy đấy, độ cao(cao độ) tự nhiên sẽ không vượt qua 300 thước, cho nên ánh mắt tìm tòi một phen về sau, liền khẳng định phương như đã đi ra lầu dạy học.

"Ồ, cái kia thân ảnh?" Đột nhiên, tại 300 mét (m) ngoại trừ cái kia tòa nhà giáo sư lầu ký túc xá trước, Lâm Tây Phàm thấy được phương như thân ảnh, một cái lác mình, phương như tự biến mất tại giáo sư lầu ký túc xá trung.

"Chẳng lẽ nàng chỉ là trở về nghỉ ngơi sao?" Lâm Tây Phàm trong nội tâm nghi hoặc, nhưng là từ khi hắn đã cho rằng phương như đã có phi hoài bản thân mình ý niệm về sau, vẫn ở chú ý phương như, hiện tại phương như cảm xúc phi thường không ổn định, cho nên Lâm Tây Phàm ngẩng lại chính mình cần phải cùng qua đi xem đấy.

Quả nhiên, ngay tại Lâm Tây Phàm đi đến dưới lầu thời điểm, phương như dĩ nhiên thẳng đến không ngừng hướng thượng đi, Lâm Tây Phàm đã ý thức được hiện tại tuyệt đối là giành giật từng giây thời điểm rồi, cho nên tự liệu lĩnh, vượt qua nổi lên đi nhanh, xông vào thang lầu ở bên trong, sau đó ba bước cũng hai bước xông đi lên.

Đem làm Lâm Tây Phàm rút cục vọt tới mái nhà thời điểm, trong thang lầu môn là mở ra (lái) đẩy, đi ra trong thang lầu, Lâm Tây Phàm thiếu chút nữa mà ngay cả hồn cũng bị dọa mất, bởi vì giờ phút này phương như đã đứng ở mái nhà vòng bảo hộ thượng.

Lập tức cũng không nói chuyện, Lâm Tây Phàm hết sức tiến lên, Nhưng là ngay tại hần mới vừa tới đến phương như sau lưng thời điểm, phương như tựa thả người nhảy xuống đi. Đây là một cái tử chí kiên quyết người, nói cách khác ngồi ở vòng bảo hộ thượng cũng nhất định sẽ do dự đấy.

"Không muốn!" Lâm Tây Phàm hét lớn một tiếng, sau đó theo vòng bảo hộ thượng thò ra nửa thân thể, một bả tựa bắt được phương như đích cổ tay. Tuyệt vọng thần sắc nhìn xem đột nhiên xuất hiện cứu người của mình ㊦(7) lại còn là học sinh của mình, phương như trong ánh mắt xẹt qua một tia kinh ngạc, nhưng là tùy theo nhưng lại thờ dài nói nói: "Người buông tay a, ta sống lấy cũng không có ý nghĩa rồi, cho nên..."

"Ai cho người đi chết rồi hả?"

Lúc này thời điểm, Lâm Tây Phàm nhưng lại đột nhiên gầm rú một tiếng, phương như nhưng lại đột nhiên ngậy ngăn cả người, nhìn xem Lâm Tây Phàm cái kia bởi vì dùng sức mà có chút nghẹn đỏ lên mặt, phương như cười khò, chẳng lẽ mình muốn đi biển Chết cần người khác phê chuẩn sao?

Lâm Tây Phàm nhìn xem phương như trên mặt quyết tuyệt chỉ ý, trong nội tâm thì càng thêm lo lắng rồi, người như vậy, coi như là cứu được một lần, tiếp theo như cũ là hội tự sát đấy, cho nên Lâm Tây Phàm cảm thấy, cứu một người không khó, nhưng là kế tiếp muốn phương như nhiệm vụ như vậy, tựa lộ ra đặc biệt trọng yếu.

Bất quá bất kể như thế nào, tạm thời bảo trụ phương như mệnh, lần này coi như là đến kịp lúc đấy.

Bạn đang đọc truyện *Bình Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28:: Khai đạo phương như

? Nhìn xem phương như cái kia tử chí ánh mắt kiên quyết trung giờ phút này lộ ra mê hoặc, Lâm Tây Phàm biết rõ tạm thời chuyển đi phương như sự chú ý, tại là một thanh đem phương như kéo lên, phương như muốn giãy dụa, nhưng là đúng lúc này cả người cũng đã bị Lâm Tây Phàm ôm lấy, giãy dụa không được.

Chẳng biết tại sao, tại Lâm Tây Phàm trong ngực, phương như đột nhiên cảm thấy một loại chưa từng có qua phong phú cảm (giác). Trong nội tâm cũng muốn, người này thô thô Lỗ Lỗ đấy, nhưng là không thể tưởng được hay vẫn là một cái tâm địa không tệ người.

Đem phương như kéo lên, Lâm Tây Phàm tựa như vậy nằm trên mặt đất, thờ hào hển ở bên trong, trước ngực cũng theo hô hấp thời gian dần qua cùng một chỗ vừa rụng, mà phương như giờ phút này chính đặt ở Lâm Tây Phàm trên người, cho nên cũng rõ ràng cảm nhận được Lâm Tây Phàm cái kia cổ hơi thở, nhìn nhìn lại Lâm Tây Phàm cái kia anh tuấn cương nghị khuôn mặt, phương như không khỏi xấu hổ đi lên.

"Cái kia, Lâm Đồng học, ngươi có thể trước tiên đem ta buông ra sao?" Phương như ngưng ngưng nói.

"Buông ra?" Lâm Tây Phàm nhìn xem phương như, cẩn thận mà hỏi: "Cái kia, ngươi sẽ không lại tìm chết đi à nha, hiện tại ta có thể không có bao nhiêu lực có thể giữ chặt ngươi rồi."

Phương như thâm nghĩ: "Ngươi đã không có lực vậy ngươi còn đem người ta ôm như vậy nhanh?" Trong nội tâm nghĩ như vậy, nhưng là ngoài miệng có thể không dám nói ra, mà là nói ra: "Ta tạm thời đã bỏ đi ý nghĩ kia rồi, vừa mới giống như là theo Diêm Vương điện đi về trước qua đồng dạng, nghĩ đến ta coi như là chết qua một hồi người đi à nha!"

"Ân, chỉ cần ngươi không hề như vậy chấp nhất, cái kia tốt, ta tự buông ra ngươi." Lâm Tây Phàm cũng biết, một người chết qua một lần, đối với nhân sinh cách nhìn đều tùy theo cải biến, cho nên tự đã tin tưởng phương như lời mà nói..., thả hai tay.

Xoay người một cái, phương như theo Lâm Tây Phàm trên người ra rồi, đó là cũng như Lâm Tây Phàm như vậy nằm trên mặt đất lên, ánh mắt nhìn muốn tới xuống thiên, một hồi thất thần.

"Nếu như ngươi không ngại lời mà nói..., ta nghĩ tới ta có thể thành làm một cái rất tốt lắng nghe người, lắng nghe ngươi nội tâm đau xót." Lâm Tây Phàm nhìn xem phương như, trên mặt xuất hiện chính là trước nay chưa có chăm chú. Có lẽ là bởi vì chính mình đã từng nghĩ tới chấm dứt tánh mạng của mình nguyên nhân, cho nên Lâm Tây Phàm hiện tại rất hiểu rõ phương như nội tâm

Chỗ đó, khẳng định cất giấu một đạo vết sẹo.

Phương như nhìn xem cái kia trương có chút ngây thơ mặt, trong nội tâm nhưng lại không biết vì sao đột nhiên cảm thấy thiếu niên này giống như là một cái tuổi xé chiều Lão Nhân đồng dạng, nhưng là trên người của hắn lại có đầy đủ sức sống, lưỡng chủng hoàn toàn bất đồng tính chất đặc biệt xuất hiện tại trên người thiếu niên này, khiến cho phương như cảm thấy, thiếu niên này tựa hồ rất tin cậy, tựa như mới vừa rồi bị hắn ôm vào trong ngực thời điểm đồng dạng, có một loại cường hoành hữu lực cảm giác.

Nhưng là, phương như cũng không có lập tức trả lời Lâm Tây Phàm vấn đề, mà là tò mò hỏi: "Lâm Đồng học, ngươi là làm sao biết ta tới nơi này, cái kia..."

"Cảm giác, ta cảm giác nói cho ta biết đấy." Lâm Tây Phàm cười thần bí, "Ngay tại tiết khóa thứ nhất thời điểm, ta đã cảm thấy không ổn rồi, bởi vì ngươi hôm nay rất khác thường, cho cảm giác của ta giống như là tại hướng mọi người cáo biệt đồng dạng, cho nên ta vẫn vô cùng chú ý ngươi." Lâm Tây Phàm trên mặt bảo trì mỉm cười, trong nội tâm thì là câu nguyện phương như không nếu hỏi tiếp, bởi vì phía dưới vấn đề tựa hồ rất khó trả lời đây này! Nhưng là, thế sự lại hết lần này tới lần khác là không như mong muốn đấy.

Phương như hỏi tiếp: "Ta là hỏi làm sao ngươi biết ta sẽ tới nơi này hay sao?"

"Ách! Cái này!" Lâm Tây Phàm đầu óc tại rất nhanh chuyển động, thật lâu, mới cười đùa nói: "Có thể là vận khí a! Vốn ta là ở tham gia đội Judo huấn luyện đấy, nhưng là vì một ít gì đó rơi vào phòng học, cho nên trở về cầm, không thể tưởng được liền gặp được ngươi vừa vừa đi vào nhà này lâu. Liên tưởng đến ngươi khi đi học hậu thần thái, trong nội tâm của ta lo lắng, cho nên tự cùng đã tới."

Nói xong, Lâm Tây Phàm khẩn trương nhìn xem phương như, sợ như vậy nói dối không lừa được phương như, nhưng là phương như nhưng lại gật gật đầu, lẩm bẩm nói: "Có lẽ đây chính là mệnh a!"

"Ha ha, đúng vậy, kỳ thật trên cái thế giới này rất nhiều thứ, đều là trong nội tâm đều có Thiên Ý đấy, Thượng Thiên đã không muốn ngươi chết, vậy thì phải học được hảo hảo còn sống." Lâm Tây Phàm an ủi nói, nhưng là hần nhưng trong lòng thì rất khinh bỉ thoáng một phát ông trời, người là mình cứu về rồi, nhưng bây giờ muốn phương như cảm tạ ông trời, cái này cũng quá không công bình.

Lâm Tây Phàm hỏi tiếp: "Như vậy, hiện tại ngươi có thể nói cho ta biết đến cùng chuyện gì xảy ra sao? Chẳng lẽ chính là vì cái kia Chu Kiến sự tình?"

Phương như chậm rãi gật đầu.

Trông thấy phương như gật đầu, Lâm Tây Phàm thiếu chút nữa đã bị khí ngất đi, không phải là có một nam nhân quần quít lấy chính mình sao? Cần muốn tìm cái chết?

Phương như ngẩng đầu lên, thanh tịnh ánh mắt nhìn Lâm Tây Phàm, nói ra: "Có lẽ ngươi sẽ cảm thấy chuyện như vậy nghe rất buồn cười, nhưng là ta thật sự đã tìm không thấy còn sống lý do." Nói như vậy lấy câu chuyện mới, sau đó phương như tự đem sự tình tiền căn hậu quả nói ra.

Phương như đã từng có một cái còn tính toán mỹ mãn gia đình, tuy nhiên mẹ mẹ là một cái tham tài người, nhưng là ba ba rất chính trực, hơn nữa cũng đau vô cùng yêu phương như. Nhưng là, ngay tại phương như 15 tuổi được một năm kia, ba ba nhưng lại đã chết tại một hồi tai nạn xe cộ, nhưng sau mẹ mẹ tự sửa gả cho một cái thương nhân.

Phương như bỏ dượng cùng mẹ mẹ đồng dạng, đều là phi thường điệu bộ người, vẫn muốn lại để cho phương như leo lên quyền quý, mà phụ thân của Chu Kiến tự là cái này chỗ trung học vinh dự đồng sự, tăng thêm Chu gia sản nghiệp cũng rất lớn, cho nên phương như bỏ dượng cùng mẹ mẹ tự ép buộc 18 tuổi phương như cùng Chu Kiến đính hôn. Vốn đã sớm nên thành hôn được rồi, nhưng là vì phương như lúc ấy dùng muốn học đại học vì do cự tuyệt.

Thế nhưng mà ngay tại lên đại học trong lúc, phương như cùng một cái tên là lương chí hao nam sinh yêu thương, một lần đã đến không phải quân không lấy chồng tình trạng, đối với cái này, phương như cũng là bỏ ra đầy ngập ôm ấp tình cảm, nhưng là làm cho nàng không thể tưởng được đúng là lương chí hao bức tại Chu gia thế lực, vậy mà cầm Chu gia 10 vạn khối tự ly khai phương như. Bởi vì đã kích quá lớn, cho nên phương như lúc ấy liền có qua phi hoài bản thân mình ý niệm, nhưng là lý trí nói cho nàng biết không thể, cho nên nàng vẫn còn sống.

Nhưng là, gần đây Chu gia đem hôn sự thúc được quá chặt, nhanh đã đến có lại để cho phương như không thờ nổi cảm giác, nghĩ đến tự muốn gả cho một cái không thích, thậm chí có thể nói là người đáng ghét, phương như càng thêm lòng như đao cắt, vì vậy lại lần nữa sinh ra phi hoài bản thân mình ý niệm.

Hơn nữa lúc này đây so sánh với lần càng thêm quyết tuyệt, cho nên nếu không phải Lâm Tây Phàm kịp thời đuổi tới lời mà nói..., đoán chừng hiện tại phương như đã tại Diêm La Vương điện trước trình diện.

Nghe xong được phương như tự thuật, Lâm Tây Phàm nhưng lại thật lâu không nói tiếng nào, vốn hần là muốn chuyện như vậy ưng thuận nhiều phát sinh ở thượng lưu xã hội giai tầng đấy, nhưng là không thể tưởng được đúng là phương như vậy mà cũng quần vào như vậy một cái vòng xoáy ở bên trong, mà hết thảy này người khởi xướng, tự là phương như mẹ mẹ.

Mỗi người đều nói thiên hạ cha mẹ, đều là yêu con của mình đấy, nhưng là cái này phương như mẹ mẹ chỉ sợ tự không phải như thế rồi, nàng là thuộc về cái loại này đem con gái đồ lên miệng hổ bên trong đích mẹ mẹ.

Lâm Tây Phàm đập đánh một cái phượng như bả vai, nói ra: "Nhưng là mặc dù như vậy, ngươi cũng không cần phí hoài bản thân mình a? Chẳng lẽ tặc tử không có biện pháp khác sao?"

"Nếu là có biện pháp rồi mà nói..., ta sớm sẽ dùng." Phượng như lắc đầu: "Bọn hắn đã quyết định, hôn lễ tặc tử tại tháng sau, cho nên ta đã không có có bao nhiêu thời gian."

"Cái này!" Lâm Tây Phàm cười khò một tiếng, nhưng là lập tức nhưng lại cười nói: "Đồ ngốc, đây không phải còn một tháng nữa sao? Đã còn chưa tới cuối cùng trước mắt, vậy ngươi tặc tử còn có cơ hội, sao có thể đủ lời nói nhẹ nhàng buông tha cho đây này!" Nói xong liền thò tay đi sờ phượng như đầu, nhưng là tay đến không trung, nhưng lại dừng lại, dù sao cũng là lão sư, cũng không phải Tiên Bội Bội nhỏ như vậy nữ hài.

"PHỐC!" Vốn một mực vẻ lo lắng tâm tình, giờ phút này lại bởi vì Lâm Tây Phàm hành động này mà trở nên sáng sủa đi lên, phượng như cười nói: "Nhìn ngươi tuổi còn trẻ đấy, nói chuyện làm việc giống như là một cái lão đại gia đồng dạng."

"Ha ha, người nhà nghèo hài tử sớm biết lo liệu việc nhà, cho nên ta so với bình thường người sớm hơn thực (quen thuộc), càng hiểu chuyện!" Lâm Tây Phàm như vậy giải thích nói.

Phượng như chuyển du nói: "Ngươi là người nhà nghèo hài tử, vừa tới thời điểm ngươi nói lời này ta còn tin tưởng, nhưng chỉ là một cái hạ buổi trưa, trên người của ngươi tặc tử biến thành một thân hàng hiệu, muốn nói ngươi người nghèo, ta là như thế nào cũng sẽ không tin tưởng đấy."

"Cái gì à? Ta thật sự rất nghèo, hơn nữa cái kia một thân quần áo đều là người khác tiền đưa đấy, không tin ngươi tặc tử hỏi thoáng một phát Vương Lâm."

Lâm Tây Phàm nói thế nhưng mà đại lời nói thật, nhưng là phượng như ánh mắt nói cho hắn biết, phượng như rất rõ ràng là không tin đấy.

Hai người đã trầm mặc một hồi, giờ phút này tình cảnh tựa hồ có chút xấu hổ, đã qua một hồi, phượng như chân thành nói: "Kỳ thật ngươi nói không sai, bây giờ không phải là còn một tháng nữa thời gian ấy ư, ta sẽ không dễ dàng buông tha cho đấy, cảm ơn đem ngươi ta cứu được trở về."

"Ân, ngươi biết là tốt rồi, bất quá cho dù là đã qua một tháng, ngươi cũng không có thể tùy ý phí hoài bản thân mình, hiện tại nhân sinh của ngươi có thể cũng không đến phiên ngươi làm chủ." Lâm Tây Phàm lộ ra cười xấu xa.

"Vì cái gì?" Phượng như nghi hoặc hỏi.

Lâm Tây Phàm ném đi một cái tiếp cận khinh bỉ ánh mắt, nói ra: "Ngươi nói còn có thể tại sao vậy chứ? Mạng của ngươi thể nhưng mà ta cứu trở về đến đấy, vậy cũng là của ta, cho nên nếu như chưa của ta cho phép, ngươi không thể tự chủ trương."

Phượng như phun nói: "Tuổi còn trẻ đấy, không học giỏi sạch học cái xấu đấy."

"Hi hi, mặc kệ rất xấu, hôm nay luôn ta cứu được ngươi, ngươi như thế nào cũng nên tỏ vẻ một chút đi?" Lâm Tây Phàm đầu tiên đứng lên, phượng như cũng đi theo đứng lên, hỏi: "Nếu không thỉnh ngươi ăn bữa cơm?"

"Ăn com ngược lại là không cần!" Lâm Tây Phàm khỏ tướng một hồi, nói ra ㊟(7): "Trên TV không phải luôn nói anh hùng cứu mỹ nhân, sau đó anh hùng tự đã nhận được mỹ nữ lột mắt xanh đấy sao? Nếu không như vậy tốt rồi, ta cũng không muốn người lột mắt xanh, người tự ban thưởng cái hôn chứ sao."

"Đi chết!" Phương như nhấc tay tự hướng Lâm Tây Phàm trên người đánh tới, Lâm Tây Phàm một cái lắc mình, cả người nhảy dựng lên, như trước cười xấu xa nói: "Nguyên lai là cạp cái một cái, vậy được rồi, cái này trước hết nhớ kỹ, lần sau nếu còn có cái gì muốn ta hỗ trợ đấy, ta tự cùng nhau muốn tới tốt rồi."

Nói xong, Lâm Tây Phàm liền không lại tiếp tục dừng lại, bước nhanh hướng đi đầu bậc thang, xoay người một cái tự biến mất tại phương như trong tầm mắt.

Thật lâu đấy, phương như tự như vậy nhìn xem trống rỗng đầu bậc thang, làm làm một cái lão sư, vừa rồi cùng Lâm Tây Phàm một ít động tác tựa hồ là vô cùng thân mật, nhưng là nàng dù sao còn trẻ, cho nên một ít thiếu nữ ôm ấp tình cảm như trước vẫn còn, đối với Lâm Tây Phàm, cũng thân nhiên sinh ra một loại hảo cảm.

"Hơn nữa, trước khi đi còn trên chợ thoáng một phát, đoán chừng là vì thư tri hoãn thoáng một phát tâm tình của ta a! Không thể tưởng được tiểu gia hỏa này còn rất cẩn thận đấy!" Phương như như vậy nghĩ đến, nàng tựa hồ quên, nói đến tuổi, chính mình so Lâm Tây Phàm lớn hơn không được bao nhiêu đây này!

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: : Ôm ra cảm tình đến

? Đã đi ra phòng học ký túc xá sân thượng.

Trên đường, Lâm Tây Phàm nhớ tới sự tình vừa rồi nhưng lại chỉ có cười khổ, đối với cái này sự kiện, hắn vốn là có thể không đếm xỉa đến đấy, phương như sinh tử vốn cũng không có quan hệ gì với hắn đấy, nhưng là hắn tự là kèm nên không được, nếu lúc ấy biết rõ phương như tìm chết, mình cũng khoanh tay đứng nhìn lời mà nói..., vậy thì sẽ phải chịu lương tâm khiển trách.

Hiện tại chính mình liên lụy tại chuyện này ở bên trong, tuy nhiên không phải Lâm Tây Phàm mong muốn đấy, nhưng là sự tình đã đến tình trạng như vậy, Lâm Tây Phàm cũng sẽ không như vậy buông tay mặc kệ, cho nên hôm nay dưới tình huống như vậy, cũng chỉ tạm biệt một bước tính toán từng bước.

Trở lại đội Judo thời điểm, Lâm Tây Phàm trông thấy Lưu Tiểu Viện đợi ở một bên âm thanh hòn dỗi, mà Dương Thiệu Vi gấp duy chỉ có Lưu Tiểu Viện không có đập đưng, trong nội tâm mừng thầm, muốn cơ hội của mình rốt cuộc đã tới, vì vậy đi tới Lưu Tiểu Viện bên người, cười nói: "Tiểu viện, người hợp tác đầu này? Như thế nào không gặp người đấy."

"Tiểu viện, ai kêu người như vậy xưng hô hay sao?" Lưu Tiểu Viện trong lòng có chút sinh khí, nhưng là dù sao đối phương là xã trưởng, cái này chút mặt

mũi đúng là vẫn còn muốn cho đấy, vì vậy lúc đầu nói ra: "Tên kia nói có việc đi bề bọn, đoán chừng chờ một chút sẽ trở lại đi à nha!"

"Ah, tên kia là ai à?" Dương Thiệu Vĩ kỳ thật tại cũng đã nhìn thấy Lưu Tiểu Viện hợp tác tự là Lâm Tây Phàm rồi, nói như vậy kỳ thật tự là muốn tìm chút ít câu chuyện.

Lưu Tiểu Viện nói ra: "Tự là mới vừa rồi bị người roi mặt đều thanh đầu tên kia, đúng rồi vừa rồi cảm ơn người ah, tên kia bình thường hung hăng can quấy được rất, trông thấy cái kia bị ném choáng váng bộ dạng, trong nội tâm tự là hả giận a!"

"Ah, ha ha, không khách khí, chỉ cần là tiểu viện người phân phó sự tình, ta đều nhất định sẽ làm tốt!" Dương Thiệu Vĩ bây giờ nghe Lưu Tiểu Viện ý tứ, trong nội tâm lập tức tự trong bụng nở hoa, hẳn vốn đang cho rằng Lưu Tiểu Viện cùng Lâm Tây Phàm phải hay là không cảm tình đột nhiên tốt rồi đầu rồi, hiện tại xem ra giữa hai người dù sao vẫn là có oán hận đấy, cho nên chính mình truy cầu Lưu Tiểu Viện khả năng lại đề cao.

Lưu Tiểu Viện mỉm cười, cũng không nói lời nào, nàng là không thích Lâm Tây Phàm, nhưng là đối với Dương Thiệu Vĩ, cũng không có thể hội tốt hơn nhiều.

Dương Thiệu Vĩ đắc ý thoáng một phát, nói ra: "Tốt rồi, tiểu viện, hiện tại ta với người cùng một chỗ luyện tập một chút đi, ta thế nhưng mà chuyên nghiệp đấy, tổng so cùng cái kia họ Lâm đồng học mò mẫm cân nhắc thì tốt hơn."

"À?" Lưu Tiểu Viện trong nội tâm không muốn, nhưng là lại không biết nên như thế nào cự tuyệt.

Lúc này, Lâm Tây Phàm lại chạy tới Lưu Tiểu Viện bên người, hẳn đối với Dương Thiệu Vĩ nói ra: "Ồi!!!, xã trưởng, đến chỉ đạo thoáng một phát nhà của ta tiểu viện đầu này?"

"Người là ai gia tiểu viện rồi hả? Biết rõ da mặt là vật gì không?" Lưu Tiểu Viện trừng mắt Lâm Tây Phàm, nhưng là Lâm Tây Phàm lại không nhìn Lưu Tiểu Viện.

Dương Thiệu Vĩ nói ra: "Đúng vậy a, vừa mới ta nhìn người cùng tiểu viện động tác rất nhiều đều có chút độ lệch, cho nên cố ý muốn uốn nắn thoáng một phát."

"Ha ha, kỳ thật nhà của ta tiểu viện động tác hay vẫn là man quy phạm đấy, nhưng cũng là bởi vì có ta như vậy một người thô hào làm hợp tác, cho nên mới phải lộ ra rối loạn. Xã trưởng, ta xem như vậy tốt rồi, người chỉ đạo ta đi, của ta bị uốn nắn rồi, tiểu viện cũng sẽ thời gian dần qua tốt rồi."

"Ách" Dương Thiệu Vĩ bị lại càng hoảng sợ, tuy nhiên vừa rồi hẳn là nói với mọi người Lâm Tây Phàm chỉ là trùng hợp đấy, nhưng là trong lòng của hắn nhưng lại rất rõ ràng, đặc biệt là Lâm Tây Phàm tại bên tai nói câu nói kia, Dương Thiệu Vĩ thì càng thêm tỉnh táo, Lâm Tây Phàm mới là cao thủ, nhưng là hắn che dấu mà thôi.

Để tránh chính mình cái đại xã trưởng lần nữa ở trước mặt mọi người mất mặt, Dương Thiệu Vĩ miễn cưỡng cười nói: "Vị bạn học này khiêm tốn, kỳ thật tư chất của người cũng không tệ lắm, bất quá bây giờ còn là nhập môn, ta xem như vậy tốt rồi, ta mặt khác tìm lão xã viên chỉ đạo thoáng một phát các người, các người chờ một chút a!" Nói xong, Dương Thiệu Vĩ tự tranh thủ thời gian chuẩn bị rồi.

"Này, ta nói cái này họ Dương không phải là bị người ngạ sợ rồi sao?" Lưu Tiểu Viện hiếu kỳ hỏi.

Lâm Tây Phàm vừa rồi thế nhưng mà đã nghe được Lưu Tiểu Viện cùng Dương Thiệu Vĩ đối thoại, vì vậy cười xấu xa nói: "Vậy sao? Ta cũng còn không có bị ném sọt, hẳn bất quá là bị ta ngã thoáng một phát, làm sao có thể chỉ sợ nữa nha, ngươi nói đúng không? Tiểu viện."

"Ách, đúng nga!" Lưu Tiểu Viện vội vàng né tránh Lâm Tây Phàm ánh mắt, có chút có tật giật mình.

Lâm Tây Phàm gặp Lưu Tiểu Viện còn biết rõ không có ý tứ, lập tức cũng không hề khó xử nàng, "Tốt rồi, hiện tại thời gian đã không còn sớm, ta chờ một chút còn phải về nhà đâu rồi, ngươi còn muốn hay không luyện tập thoáng một phát à?"

Lưu Tiểu Viện lúc này gật gật đầu, "Đương nhiên muốn."

Bởi vì Lâm Tây Phàm cố ý muốn cho lấy Lưu Tiểu Viện ý tứ, cho nên hai người luyện tập trong quá trình, vẫn luôn là Lưu Tiểu Viện tại ngã Lâm Tây Phàm, mà Lâm Tây Phàm ngẫu nhiên hội phản ném thoáng một phát, nhưng là Lưu Tiểu Viện chưa đến đây, đã bị Lâm Tây Phàm kéo lại, cho nên Lưu Tiểu Viện cơ bản không có như thế nào bị ném.

Hai người luyện tập một hồi, một gã thân hình cao lớn nữ sinh đi tới hai người trước mặt, tự xưng là bị Dương Thiệu Vĩ ủy thác tới dạy bảo hai người huấn luyện đây.

Hai người nhìn xem cái kia tên nữ sinh, nhưng lại không khỏi hít một hơi lạnh khí, bởi vì nữ sinh kia đúng là ngày đó đến phòng học tuyên truyền chính là cái kia nữ Bạo Long đồng dạng nữ sinh, bất quá cái này nữ Bạo Long rồi lại một cái phi thường nữ tính hóa danh tự, gọi ôn nhu.

Nhìn xem ôn nhu cái kia cao lớn thô kệch dáng người, hai người thật sự là không thể đem như vậy một cái tên cùng một người như vậy kết hợp cùng một chỗ.

Lâm Tây Phàm cùng Lưu Tiểu Viện tại ôn nhu trước mặt đập một lần, ôn nhu tự vội vàng nhíu mày, nói ra: "Các ngươi đây là đang chơi đùa sao? Một điểm phân cao thấp hương vị đều không có, thái độ như vậy sao có thể đủ luyện được tốt nhu đạo đây này!"

Lưu Tiểu Viện cùng Lâm Tây Phàm đỏ mặt lên, Lâm Tây Phàm tự nhiên biết rõ loại này thân thể tiếp xúc tính rất mạnh nhu đạo ưng thuận muốn như thế nào luyện, đặc biệt là khóa người phương diện, hai người tiếp xúc thì càng thêm triệt để rồi. Cái này nếu thay đổi tại trong quần lời mà nói..., đối phương là cái mỹ nữ, Lâm Tây Phàm đây chính là liễu mạng đều muốn chiếm tiện nghi đây, nhưng là hiện tại đối mặt Lưu Tiểu Viện, chính mình có thể làm không ra a!

Gặp hai người không có ý tứ bộ dạng, ôn nhu còn tưởng rằng hai người không biết như thế nào luyện đâu rồi, vì vậy nói ra: "Tốt rồi, kế tiếp ta tự chậm chậm dạy các ngươi, Nhưng muốn dùng tâm học tốt được."

Đón lấy, Lâm Tây Phàm tự xấu hổ tới cực điểm, bởi vì ôn nhu nói đi giảng đi, đều là một ít như thế nào khóa đối thủ kỹ xảo, sau đó còn gọi mình cùng Lưu Tiểu Viện làm các loại khóa người động tác, nhất thời ôm cổ, nhất thời ôm đùi đây, động tác như vậy, đừng nói nữa Lâm Tây Phàm rồi, coi như là Lưu Tiểu Viện, trên mặt cũng đỏ đến nóng lên.

Bất quá, tuy nhiên ôn nhu lớn lên giống một đầu Bạo Long đồng dạng, nhưng là nàng hay vẫn là rất cẩn thận đây, nhìn thấy Lưu Tiểu Viện đỏ bừng đầu mặt, lập tức an ủi nói: "Kỳ thật cái này là nhu đạo, ngươi tại báo danh tiến trước khi đến cũng có thể tình huống đó a, ngươi nếu một mực như vậy thẹn thùng lời mà nói..., vậy cũng thật là rất khó học giỏi. Ta dạy cho ngươi một cái biện pháp, tự là không muốn đem đối thủ của ngươi đem làm một người nam nhân xem, Nhưng dùng dùng hấn trở thành là tỷ muội của ngươi hoặc là cái gì đấy, cái kia bắt đầu luyện có thể giảm rất nhiều cổ kỵ rồi."

"Tuy là nói như vậy, nhưng là hẳn đó là sống sinh sinh một người nam nhân, cuối cùng không được tốt đấy!" Lưu Tiểu Viện nhỏ giọng mà nói.

Ôn nhu trầm mặc một hồi, "Cái kia, người có thể đưa hẳn trở thành là địch nhân của người, tóm lại người trong đầu cái gì đều không muốn muốn, chính là muốn đá đảo hẳn, thời gian dần qua hình thành thói quen, vậy thì sẽ từ từ sẽ khá hơn rồi."

"Như vậy a, ta đây thử xem a!"

Nghe hai nữ đối thoại, một bên Lâm Tây Phàm nhưng lại mở môi lạnh ứa ra, đặc biệt là ôn nhu một câu kia không muốn đem chính mình đem làm nam nhân xem, cái kia chính mình chẳng phải là trở thành hoạn quan rồi hả?

Trải qua ôn nhu một phen khuyên bảo phía dưới, Lưu Tiểu Viện đột nhiên tự trở nên dừng mảnh rồi, mỗi một lần đem Lâm Tây Phàm ngã sấp xuống về sau, đều là không lưu tình chút nào hướng Lâm Tây Phàm trên người áp, còn không ngừng vận Lâm Tây Phàm tay, quả thực là đem Lâm Tây Phàm trở thành làm bằng sắt được rồi.

Hơn nữa Lưu Tiểu Viện sở dụng lực đạo cũng khá lớn, nếu người bình thường lời mà nói..., chỉ sợ sớm đã đã bị uốn éo rớt cả ra.

"Phanh" một tiếng, Lâm Tây Phàm lần nữa bị ngã sấp xuống, Lưu Tiểu Viện đặt mông tự ngồi ở Lâm Tây Phàm trên người, hai tay gắt gao uốn éo ở Lâm Tây Phàm hai tay, còn không ngừng sau này uốn éo, nha đầu kia cuối cùng là ném đến trả thù khoái cảm, trên mặt còn lộ ra vẻ mặt hưng phấn.

"Nha đầu, buông tay, bằng không thì đã có thể đã đoạn." Lâm Tây Phàm gặp Lưu Tiểu Viện thật lâu không buông tay, còn không ngừng dùng sức, nghĩ thầm muốn là tiếp tục như vậy, chỉ sợ tự thật sự bị vận gãy rồi.

Nhưng là Lưu Tiểu Viện bắt được như vậy một cái trả thù cơ hội, ở đâu nguyện ý buông tay, Lâm Tây Phàm như vậy một hô, năng dùng lực tự càng thêm lớn rồi.

Lâm Tây Phàm quát: "Ta nhìn người là bờ mông ngựa rồi." Nói xong hạ thân nhếch lên, vốn là còn đắc ý ngồi ở Lâm Tây Phàm trên người Lưu Tiểu Viện lúc này thời điểm tự đã mất đi trọng tâm, cả người tự đi phía trước ngã đi. Lâm Tây Phàm thừa thế xoay người, một cái nhảy lên, cái này song phương tình huống tự đã xảy ra chuyển biến, Lâm Tây Phàm ngồi xuống Lưu Tiểu Viện trên người.

Thế nhưng mà, Lâm Tây Phàm đúng là vẫn còn đánh giá thấp Lưu Tiểu Viện cái kia cổ điển kinh, ngay tại Lâm Tây Phàm vừa mới ngồi vào Lưu Tiểu Viện trên người thời điểm, Lưu Tiểu Viện vậy mà xoay người tới, hai chân kẹp lấy Lâm Tây Phàm phần eo, sau đó hai người tự té lăn trên đất.

Sau đó tự là hai người một hồi dây dưa, Lâm Tây Phàm hai tay bị chăm chú xoắn ở, Lưu Tiểu Viện giống như là một cái đinh người tiểu giống như con khi đinh tại Lâm Tây Phàm trên người. Tình huống như vậy, kỳ thật Lâm Tây Phàm là hoàn toàn có thể đem Lưu Tiểu Viện đẩy ra đấy, nhưng là vì Lưu Tiểu Viện ôm thật sự là quá chặt, nếu cường ngạnh đẩy ra lời mà nói..., cái kia Lưu Tiểu Viện tất nhiên sẽ bị thương đấy, cho nên cũng chỉ phải tùy ý Lưu Tiểu Viện bắt được.

㊤(7) "Tốt rồi, tiểu nha đầu, người nên buông tay a!" Lâm Tây Phàm bị ôm thật chặt, cái gì cảm (giác) bắt đắc dĩ.

Lưu Tiểu Viện đề nhất nói: "Thả người có thể, nhưng là muốn trước nhận thua."

"Tại sao phải ta nhận thua, hiện tại chúng ta thể nhưng mà tương xứng đó a!" Lâm Tây Phàm nói ra.

"Cái gì tương xứng, tình huống hiện tại rất rõ ràng tự là ta chế trụ người rồi, người cái này người da mặt thật là dày, vậy mà thua cũng không chịu thừa nhận."

Lâm Tây Phàm bắt đắc dĩ nói ra: "Cái này căn vốn cũng không phải là ta thua nha, mặc kệ người phóng không thả, ta sẽ không nhận thua đấy, nhưng là ta có thể nhắc nhở người rồi, như vậy một mực ôm, nếu ôm ra cảm tình đến ta có thể không chịu trách nhiệm ah!"

"Người!" Nhìn xem người chung quanh, Lưu Tiểu Viện da mặt dù dày, cũng không dám một mực như vậy ôm Lâm Tây Phàm không thả, bắt quá muốn là như thế này để lại rồi, lại không cam lòng, vì vậy há miệng ngay tại Lâm Tây Phàm trên vai sâu sắc cắn một cái, sau đó rất nhanh buông tay bỏ đi.

"A, người là cẩu đó a!"

Kéo xuống quần áo, nhìn xem một loạt chỉnh tề dấu răng, Lâm Tây Phàm đó là một cái bắt đắc dĩ a!

Xa xa, một cái đang tại nghỉ ngơi đội Judo thành viên lấy điện thoại di động ra tại chơi, vừa mới vừa vặn nhìn thấy trên mặt đất ôm thành một đoàn Lâm Tây Phàm cùng Lưu Tiểu Viện, sau đó tranh thủ thời gian đem hai người tình cảnh vỗ xuống. Ân, đem cái này tấm hình phóng sân trường trên mạng, điểm kích [ấn vào] suất (*tỉ lệ) nhất định rất cao.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30:: Bạn trai môn sự kiện

? Đêm đó, bởi vì tại đội Judo huấn luyện nguyên nhân, cho nên khi Lâm Tây Phàm cùng Tiền Bội Bội khi về đến nhà, thiên cũng đã nhanh đen. Đón lấy Tiền Bội Bội còn nói muốn tới thành phố người y vấn an bị thương ba ba, nếu để cho Tiền Bội Bội một người đi lời mà nói..., trên đường chỉ sợ không an toàn, cho nên Lâm Tây Phàm cũng chỉ phải liều mình cùng bội bội rồi.

Đi tới bệnh viện, tiền đại bản tinh thần đầu như trước rất đủ, cùng người chung quanh nói chuyện lên tới cũng là thoải mái hoành phi đầy, thẳng đến một cái tiểu hộ sĩ đi vào phòng bệnh ra, nổi giận đùng đùng đối với tiền đại bản nói muốn hấn không muốn nhao nhao đến hấn bệnh nhân của hấn, tiền đại bản cái này mới xem như yên tĩnh trở lại.

Nhưng là, hấn tựa hồ không phải rất chịu phục, trong miệng thì thảo oán trách lấy.

Lâm Tây Phàm bộn người một hồi buồn cười, mà Lâm Tây Phàm đối với tiền đại bản coi như là đã có cái sơ bộ rất hiểu rõ, xem Tiền Bội Bội ôn nhu im lặng đấy, không thể tưởng được sẽ có như vậy một cái kẻ dờ hơi phụ thân.

Đang tại Lâm Tây Phàm cảm thấy nhàm chán, đang muốn mang theo Tiền Bội Bội lúc rời đi, cửa phòng bệnh bị đẩy ra, một cái điển lấy bụng, mặc trên người âu phục nam nhân đi đến.

"Àn, đại lão bản đã đến à!" Lâm Tây Phàm cười nói: "Không biết đại lão bản quang lâm có gì muốn làm, ồ, người trên mặt thương thế tốt lên như đã tốt hơn nhiều nha."

"Ách!" Hồ vàng bạc ghen đỏ mặt, nhưng là trải qua lần kia sự kiện về sau, hẳn đối với Lâm Tây Phàm cái mới nhìn qua này hòa khí, nhưng là nổi giận lên lại muốn mạng người gia hòa đã có kiêng kị. Tăng thêm mà ngay cả Khôn ca đen như vậy đạo nhân vật cũng bị Lâm Tây Phàm khiến cho dễ bảo đấy, chính mình một kẻ có tiền không có quyền thương nhân lại nào dám trêu chọc hắn đâu rồi, cho nên mặc dù Lâm Tây Phàm nói như vậy, hắn nhưng lại cái rắm cũng không dám phóng một cái.

Hồ vàng bạc chần chờ từng bước một đi tới Lâm Tây Phàm trước mặt, nói ra: "Vị này anh hùng, kỳ thật ta ra, là vì thương lượng với người thoả một phát cái kia hiệp ước, hợp đồng sự tình đây."

"Như thế nào? Đổi ý rồi hả?" Lâm Tây Phàm lập tức sắc mặt lạnh lẽo, hồ vàng bạc bị sắc lại càng hoảng sợ, vội vàng khoát tay nói: "Không, không phải như thế, kỳ thật ta cũng là vì các người suy nghĩ, ta tại tây khu trấn bên kia sông đầu tư một chỗ bản, hiện tại đang tại khởi công xây dựng, cho nên ta muốn, không bằng đem cái kia 30 vạn đổi thành một phòng nhỏ, như vậy chẳng phải miễn đi các người tìm phòng ở phiền toái sao?"

"Khởi công xây dựng sao? Không phải là bán không ra phòng ở à?" Lâm Tây Phàm lạnh lùng nói.

Hồ vàng bạc vội vàng lắc đầu nói: "Oan uổng a, ở đâu giá đất thế nhưng mà so tại đây đều muốn quý chút ít. Nói thực ra, chỗ đó một phòng nhỏ thành bốn là không cần 30 vạn, nhưng là ta nguyên lai chuẩn bị giá bán thế nhưng mà mỗi bộ đồ tiếp cận bốn mươi vạn đấy, cho nên các người có thể đổi như vậy một phòng nhỏ không thật là tốt sao? Hơn nữa, ta cam đoan các người là nhóm đầu tiên ở đi vào người, ta coi như vì làm bán hạ giá, dùng nửa giá cho các người xứng tiền đưa đồ dùng trong nhà như thế nào đây?"

Lâm Tây Phàm nhưng lại lắc đầu nói: "Nửa giá không được, muốn cho tự miễn phí đấy."

"A! Cái này chỉ sợ thật sự không được a!" Hồ vàng bạc không ngừng lau mồ hôi trên trán, vừa nói: "Một bộ đồ dùng trong nhà tối thiểu cần vài vạn khối, ta đây tình nguyện tiền đưa 30 vạn tốt rồi."

Lúc này thời điểm, nằm ở trên giường tiền đại bản nhưng lại nói ra: "Kỳ thật, đối với xứng hay không tiền đưa đồ dùng trong nhà những... này cũng không trọng yếu, quan trọng là ... Để cho chúng ta có một chỗ ở."

Hồ vàng bạc nghe xong những lời này, giống như là gặp chúa cứu thế đồng dạng, vội vàng đi tới tiền đại bản trước mặt, "Đúng vậy, vị huynh đệ kia thật sự là quá có tình vị rồi, huynh đệ các người xem ta hoặc là phong quang, nhưng là tiền của ta cũng là một vốc đáng một vốc đáng giã (kiếm được) trở về đấy, vị này anh hùng người cũng không thể khiến ta bạch thiếu (thiệt thòi) nhiều như vậy đó a!"

"Người còn một vốc đáng một vốc đáng giã (kiếm được) đâu rồi, tự người như vậy khai phát thương, một cái hạng mục tự giã (kiếm được) đủ người khác cả đời hoa trước rồi." Lâm Tây Phàm trong nội tâm đối với hồ vàng bạc rất khinh bỉ một phen, nhưng là ngấm lại hồ vàng bạc lời nói cũng

đúng, hiện tại xã hội này, 30 vạn cũng không nhất định có thể mua được một gian tốt phòng ở, cho nên hiện tại hồ vàng bạc chịu làm như vậy, tuy nhiên hẳn là mình giảm đi một số, nhưng là dù sao cũng vì mọi người giải quyết tìm phòng ở vấn đề.

Vì vậy, Lâm Tây Phàm nói ra: "Vậy được rồi, đồ dùng trong nhà nửa giá xứng tiền đưa, nhưng là người cái kia địa bàn lúc nào có thể xong việc đâu này?"

Hồ vàng bạc gặp Lâm Tây Phàm đã buông lỏng, mừng rỡ trong lòng, "Hai tháng, chỉ cần tiếp qua hai tháng, các người là có thể thuận lợi chuyển vào đi ở."

"Được rồi, vậy người lại nghĩ [mô phỏng] cái hợp đồng tiền đưa tới a, hiện tại người có thể đi nha."

"Đúng, đúng!" Hồ vàng bạc vội vàng đáp ứng, sau đó vội vàng xoay người đi nha.

Hồ vàng bạc vừa đi, Tiền Bội Bội lúc này hoan hô nói: "Tốt a, chúng ta muốn ở lại phòng ở mới rồi, hơn nữa trần sông chỗ đó cách cách trường học không xa, về sau có thể cũng không cần mỗi ngày khởi sớm như vậy ngồi xe bus rồi."

"Ha ha, đúng vậy a, bên kia giao thông thuận tiện, về sau cao thấp lớp sẽ không sợ phiền toái. Hơn nữa bên kia hình như là tương đối gần phiên chợ đấy, sau này làm chút ít sinh ý cũng tốt làm chút ít a!" Hoặc là bởi vì hồ vàng bạc cử động lần này thật sự thật là đắc nhân tâm, cho nên mà ngay cả một mực không thể nào ai nói chuyện Thái bình lúc này thời điểm cũng vui vẻ mở.

Kỳ thật đây cũng là rất bình thường đấy, tại Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) ở đây hơn nửa đời người thời gian, tại người khác trong mắt vẫn luôn là Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) người nghèo. Cho nên hiện tại đột nhiên có thể ở đến một ít trong khu cư xá, bọn hắn vui vẻ tự không cần nói cũng biết rồi.

Người một nhà đoàn tụ không sai biệt lắm hai giờ thời gian, đã là tiếp cận buổi tối 21 chọn, Tiền Bội Bội không thể không tại Lâm Tây Phàm hộ tổng phía dưới đã đi ra bệnh viện, chạy về nhà.

Đi vào cửa nhà về sau, Tiền Bội Bội có nhanh chóng ở Lâm Tây Phàm trên mặt mỡ một ngụm, sau đó chạy vội đi vào trong nhà, Lâm Tây Phàm lau mặt, cười nói: "Nha đầu kia luôn chiếm ta tiện nghi, đợi chút nữa lần bắt được cơ hội, nhất định phải đem tiện nghi lợi nhuận trở về mới được."

Mang theo sung sướng tâm tình về đến nhà, Lâm lão đầu cũng đã ăn cơm đi, hiện tại đang tại TV tiền truy xem đại minh tinh Lý Vũ Kỳ diễn viên chính kịch truyền hình, Lâm Tây Phàm đối với Lý Vũ Kỳ người này tuy nhiên chưa quen thuộc, nhưng là cũng ngồi ở Lâm lão đầu bên người nhìn lại.

Màn ảnh bên trong đích Lý Vũ Kỳ, có một loại kiêu người xinh đẹp, như mỹ nhân như vậy, coi như là như Lâm Tây Phàm như vậy đối với nữ nhân bất bẻ người, cũng hiểu được khó có thể tại Lý Vũ Kỳ trên người tìm ra một điểm chỗ thiếu hụt. Cái này Lý Vũ Kỳ, tại màn ảnh thượng giống như là một cái hoàn mỹ không tỳ vết nữ nhân, chỉ là không biết hiện tại thực bên trong đích Lý Vũ Kỳ là một cái người như thế nào.

Đem làm một (tự) tập phim bộ xem xong rồi, hai người như cũ là vẫn chưa thỏa mãn bộ dạng.

Lâm lão đầu hèn mọn bí ối cười nói: "Thế nào, tiểu tử, thích a? Nói cho người biết, hiện tại Lý Vũ Kỳ thế nhưng mà hồng thấu nửa bầu trời đại minh tinh rồi, thích người của nàng nhiều hơn đi, chúng ta mệnh trung chủ định cũng chỉ có thể đủ xem tivi chảy nước miếng."

"Đó là người sự tình, không liên quan gì tới ta!" Lâm Tây Phàm bĩu môi, vẻ mặt không sao cả.

Lâm lão đầu tò mò hỏi: "Người là có ý gì?"

Lâm Tây Phàm đột nhiên cười ha ha nói: "Ta cũng không phải cái loại này ưa thích ngồi làm các loại người, các loại có thời gian rồi, ta tự chủ động xuất kích, đem cái kia Lý Vũ Kỳ đoạt lấy đến."

"Thôi đi kung..., tiểu tử người tự khoác lác a, dù sao đồ mặt dày lại không cần đánh bản."

Lâm lão đầu muốn lại châm chọc Lâm Tây Phàm vài câu, nhưng là Lâm Tây Phàm cái này lúc sau đã quay người lên lầu tu luyện đi. Lâm lão đầu nhìn xem trống rỗng đầu bậc thang, khóe miệng lại hơi hơi nhếch lên, "Tiểu gia hỏa này không tệ, rất có ta lúc tuổi còn trẻ phong phạm."

Mà đang ở Lâm Tây Phàm cố gắng lúc tu luyện, Lâm Giang trung học sân trường trên mạng, một cái thiệp phát sau khi đi ra, nhưng lại đưa tới phần đông bạn trên mạng xem điểm kích [ấn vào], đem làm mọi người vừa lên sân trường lười, đầu tiên trông thấy đúng là cái kia bắt mắt tiêu đề: Mỹ nữ hoa hậu giảng đường chạy nhanh, mỹ nam đầu môn mà đi.

Lúc mới bắt đầu, như vậy tiêu đề tuy nhiên không lớn có thể hấp dẫn người ánh mắt, nhưng là thời gian dần qua, theo điểm kích [ấn vào] suất (*tỉ lệ) lên cao, mọi người cũng mà bắt đầu chú ý khỏi cái này thiệp mời (*bài viết) đi lên, mà khi mọi người xem nội dung bên trong, lại càng thêm hưng phấn.

Tiếp theo, mọi người nhao nhao suy đoán, đều không rõ cái này bị Lưu Tiểu Viện đá bờ môn người cùng Lưu Tiểu Viện là dạng gì quan hệ, đã sớm nghe nói Lưu Tiểu Viện là một cái bất cận nhân tình người, Nhưng là từ trong tấm ảnh có thể nhìn ra được, Lưu Tiểu Viện cùng Lâm Tây Phàm quan hệ tuyệt đối không đơn giản.

Mà ngoại trừ Lưu Tiểu Viện đá Lâm Tây Phàm bờ môn cái kia một tấm hình, Lâm Tây Phàm cùng Lưu Tiểu Viện cúi đầu nói chuyện với nhau yêu thích tình cảnh, cũng bị cái kia chuyện tốt gia hỏa từng cái đập ra rồi, nhìn xem hai người lộ ra có chút thân mật ảnh chụp, tất cả mọi người bắt đầu suy đoán, cái này nam chẳng lẽ là Lưu Tiểu Viện bạn trai sao?

Mà đang ở cái kia một trương dán phát ra hai giờ về sau, mặt khác một trương thiệp mời (*bài viết) cũng đi ra, tiêu đề là: Mỹ nữ hoa hậu giảng đường Lưu Tiểu Viện thân mật chiếu.

Đó là tại đội Judo Lưu Tiểu Viện cùng Lâm Tây Phàm ôm cùng một chỗ ảnh chụp cũng bị phát lên đây, một ** tây phạm cùng Lưu Tiểu Viện ôm cùng một chỗ, ánh mắt đối mặt ảnh chụp, càng thêm là bị ghi trở thành Lưu đại tá hoa cùng mỹ nam thâm tình đối mặt. Sau đó, sự tình tựa hồ cũng đã tra ra manh mối rồi, Lâm Tây Phàm tự là Lưu Tiểu Viện bạn trai.

Lại cách một giờ sau, một cái tài văn chương thập phần tốt gia hỏa lại trên tóc đến một trương dán, lưu loạt mấy ngàn chữ, đem hai người sự tình ghi trở thành một mỹ nữ cùng mỹ nam tình yêu câu chuyện.

Cứ như vậy mãi cho đến đêm khuya, chuyện này tự biến thành Lâm Giang trung học bạn trai môn sự kiện.

Một máy tính trước, hai cái kẻ gây tai họa cấp tiểu mỹ nữ trừng mắt nhìn màn ảnh thượng một đầu lại một đầu không ngừng gia tăng bình luận, tiểu mỹ nữ

Lưu Tiểu Viện đã nhanh bị tức nổi, run rẩy ngón tay lấy màn hình, tức giận nói: "Những người kia như thế nào nói như vậy à? ㊦(7) trời ạ, ta ngày mai trở về cũng bị người khác nói như thế nào a!"

Ngược lại, Lưu Tiểu Viện còn nói thêm: "Đây hết thầy đầu sỏ gây nên đều là cảm đáng giận Lâm Tây Phàm, hừ, ngày mai quay trở lại trường học, ta nhất định phải làm cho hắn bị chết khó coi."

Bên cạnh Trần Mộng Oánh nhưng lại vui tươi hơn hờ đây, "Tiểu viện, ta xem cái này thiệp mời (*bài viết) nói được cũng rất có đạo lý a! Kỳ thật, người có phải thật vậy hay không thích tên kia rồi hả?"

"Thích hẳn?" Lưu Tiểu Viện trừng trừng mắt, lập tức nổi giận, "Coi như là toàn bộ thế giới cũng chỉ còn lại có hắn một người nam nhân, ta Lưu Tiểu Viện cũng sẽ không mất bị mù thích người kia đấy."

"Thật vậy chẳng?" Trần Mộng Oánh nhưng lại vẻ mặt chuyển du, nàng luôn cảm thấy Lưu Tiểu Viện cùng Lâm Tây Phàm tầm đó, giống như hồ đã bắt đầu sôi ra hơi có chút không tầm thường hóa hoa.

Bạn đang đọc truyện *Bình Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31:: Lưu Tiểu Viện bão nổi

? Trải qua tiếp cận hai giờ khuyên bảo, Trần Mộng Oánh cuối cùng là đem nổi giận bên trong đích Lưu Tiểu Viện cho kích lệ ở, tại Trần Mộng Oánh phân tích ở bên trong, loại chuyện nhỏ nhặt này tình tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, hơn nữa trải qua đêm nay nhiệt [nóng] nghị về sau, Trần Mộng Oánh cảm thấy ngày mai sự tình có lẽ sẽ là sân trường bắt quái đầu đề, nhưng là cái kia lúc sau đã không có hôm nay như vậy nhiệt liệt rồi.

Nhưng là, sự thật nhưng lại đã chứng minh Trần Mộng Oánh phân tích là không hợp lý đấy, bởi vì nàng hoàn toàn đánh giá thấp Lưu Tiểu Viện cái này thứ hai hoa hậu giảng đường đối với Lâm Giang trung học đám kia nam sinh lực ảnh hưởng.

Vì nhìn xem sự tình lực ảnh hưởng, Trần Mộng Oánh cùng Lưu Tiểu Viện cố ý sớm quay trở lại trường học, nhưng là vừa vặn quay trở lại trường học, tựu bị một đám trường học Bộ thông tin tiểu Cầu tử vòng vây, tình cảnh lúc ấy thật phần hỗn loạn, mặc dù là như Lưu Tiểu Viện nhỏ như vậy ma nữ, tại đây dạng thể công phía dưới, cũng thiếu chút thì có khóc lớn một hồi xúc động rồi.

Cuối cùng, sự tình lại dùng Trần Mộng Oánh phát một trận hỏa mà dẹp loạn rồi.

Trần Mộng Oánh cái này người, mọi người đều biết nàng bình thường nhã nhặn không làm sao nói, nhưng là nổi giận lên nhưng lại đủ dọa người đấy, lúc ấy một đám người tại quan sát, Nhưng là bị Trần Mộng Oánh mắng một trận về sau, mọi người cũng lập tức biến mất rồi. Nếu ở trường học có chọc không được đích nhân vật, cái kia Trần Mộng Oánh tuyệt đối là sắp xếp đệ nhất đấy.

Đã không có một đám Cầu Từ truy vấn, Trần Mộng Oánh thở phào nhẹ nhõm. Nhưng là Lưu Tiểu Viện cũng là bị tức giận đến hai mắt ngất đi, hung hăng nói: "Họ Lâm đấy, người nhất định phải chết!"

"Ất xì hơi...!"

Vừa mới rời giường Lâm Tây Phàm đột nhiên hắt hơi một cái, "Rốt cuộc là ai đang mắng ta à?"

Tranh thủ thời gian rửa sạch một phen, sau đó đến dưới lầu làm bữa sáng, trước sau như một đấy, Lâm lão đầu như cũ là ta tại trong chần, Lâm Tây Phàm chỉ phải đập đánh một cái Lâm lão đầu cửa gian phòng, nói ra: "Lão đầu, bữa sáng ngay tại trên mặt bàn, ta cái này đi đi học."

Đi vào cửa thôn thời điểm, Tiền Bội Bội như cũ là tại chờ đợi mình, nhìn xem nàng khuôn mặt tuấn tú cho, Lâm Tây Phàm trên mặt cũng lộ ra vô cùng nụ cười hạnh phúc, tại trong quân đội thời điểm, Lâm Tây Phàm chưa bao giờ từng muốn qua sinh hoạt có thể tốt đẹp như vậy, hiện tại, hẳn cảm thấy hết thấy bình thản và mỹ hảo.

Bất quá, một đường Thượng Lâm tây phàm đều cảm giác được Tiền Bội Bội ánh mắt có chút quái dị, giống như là đang nhìn một cái quái dị người đồng dạng.

Lâm Tây Phàm vuốt mặt của mình, tò mò hỏi: "Bội bội, người hôm nay làm sao vậy, như thế nào luôn chăm chăm vào mặt của ta đang nhìn à? Chẳng lẽ ta hôm nay lại biến soái rồi hả?"

"Tự kỷ cuồng!" Tiền Bội Bội đuổi vron đầu lưỡi, lộ ra một rất vẻ mặt đáng yêu.

Lâm Tây Phàm quảng thoáng một phát ngắn ngủn tóc, tự đắc nói: "Đó cũng không phải là tự kỷ, mà là tự tin, người phải biết rằng, giống ta như vậy có mị lực nam nhân, cũng không phải tùy ý cũng có thể nhìn thấy đấy."

"Buồn nôn chết người đi được!"

Tiền Bội Bội đã trầm mặc một hồi, ngược lại chăm chú hỏi: "Bát cháo ca ca, kỳ thật, người có phải hay không theo chúng ta trường học hoa hậu giảng đường Lưu Tiểu Viện tỷ tỷ nói yêu thương à?"

"Ân? Như thế nào đột nhiên hỏi vấn đề như vậy à?" Lâm Tây Phàm nói ra: "Kỳ thật, vấn đề như vậy người hỏi chẳng khác gì là hỏi không, bởi vì mặc kệ lúc nào hỏi, trả lời đều là phủ định đấy, như vậy hung ba ba (*trùng mắt) nữ hài ta không có hứng thú, ta nếu nói yêu thương lời mà nói..., nhất định phải tìm như bội bội người như vậy đáng yêu xinh đẹp nữ hài tử đấy."

Tiền Bội Bội xấu hổ đỏ mặt, nói: "Thế nhưng mà, Lưu Tiểu Viện so với ta nhiều hấp dẫn a!"

"Làm sao có thể, ta làm sao lại một mực không có phát hiện nàng xinh đẹp đâu rồi, hơn nữa cho dù nàng xinh đẹp thì thế nào, nàng không đáng yêu a!"

"À? Nói như vậy, người cùng nàng không có ở nói yêu thương rồi hả?"

"Không có a!"

Hai người đã trầm mặc một hồi, Tiền Bội Bội đột nhiên xoay người sang chỗ khác, mượn cửa sổ xem cái này phương xa, khóe miệng còn có thể thỉnh thoảng lộ ra một hai cái nụ cười ngọt ngào, nhìn ra được nàng hiện tại rất vui vẻ.

Lâm Tây Phàm nhìn xem Tiền Bội Bội, trong nội tâm cười thầm, nữ hài tử này nghĩ cách tự là đơn giản, vô cùng đơn giản mấy câu nàng sẽ tin rồi, bất quá may mắn tự người nói chính là đại lời nói thật, muốn là mình cố ý muốn gạt nàng..., đoán chừng nàng cũng sẽ đơn giản tự tin tưởng được rồi, bởi vì nàng quá đơn thuần rồi.

Tại Tiền Bội Bội hỏi vấn đề như vậy thời điểm, Lâm Tây Phàm cũng không có phát giác được có cái gì dị thường đây, nhưng là đem làm hai người quay trở lại tới trường học về sau, Lâm Tây Phàm liền phát hiện sự tình tựa hồ có chút không ổn rồi, đặc biệt là khi thấy người khác xem ánh mắt của mình thời điểm, ánh mắt kia giống như là đang nhìn một cái quái vật đồng dạng, tràn ngập tò mò, cũng tràn đầy cảnh giác.

"Đây là có chuyện gì à? Ta tựa hồ không có trêu chọc đến những người này a!"

Lâm Tây Phàm trong nội tâm buồn bực, Tiền Bội Bội cùng Lâm Tây Phàm tạm biệt về sau tự vội vàng rời đi, phảng phất sợ đứng ở Lâm Tây Phàm bên người sẽ bị tai bay vạ gió giống như.

Mà quay về đến phòng học, Lâm Tây Phàm đầu tiên cảm nhận được trong đám người truyền đến cái kia đạo lạnh lẽo ác liệt ánh mắt, đúng là theo Lưu Tiểu Viện trong mắt phát ra đây, đạo kia ánh mắt lạnh lùng phảng phất tùy thời thậm chí nghĩ đem chính mình nuốt sống giống như.

Lúc này thời điểm Lâm Tây Phàm thì càng thêm buồn bực, ngày hôm qua đều bị người cái này nha đầu ngắ nhiều như vậy roi xuống, chẳng lẽ oán khí đến bây giờ còn không có có tiêu sao? Hay vẫn là ngày hôm qua chính mình lại nói gì đó không nên nói lời trêu chọc tiểu nha đầu này tức giận, bất quá cái này giống như không có a!

Mang theo đầy ngập buồn bực, Lâm Tây Phàm về tới trên chỗ ngồi.

Vừa mới ngồi xuống, Vương Lâm tự cười hì hì nói: "Bát cháo, ngươi thật giỏi, lúc này mới vài ngày a, liền đem người ta Lưu đại tá hoa cho OK rồi, hiện tại toàn bộ trung học đem ngươi coi là tình địch người cũng không ít đâu rồi, cho nên ngươi tốt nhất phải cẩn thận một chút nha."

"Cái gì cùng cái gì à?" Lâm Tây Phàm vẻ mặt mê hoặc.

"Ách, tiểu tử, ngươi đừng nói cho ta ngươi còn không biết ah!"

Lâm Tây Phàm hỏi: "Biết rõ cái gì à? Sáng sớm tự vui buồn thất thường đây, bữa sáng không có ăn no a ngươi?"

"Ha ha, xem ra ngươi tiểu tử này thật đúng là không biết đây này!" Vương Lâm cười lớn một tiếng, ngược lại thấp giọng nói: "Nói cho ngươi biết, ngươi cùng Lưu Tiểu Viện tình cảm lưu luyến đã bộc quang, đêm qua sân trường trên mạng liên tục phát ba cái thiệp mời (*bài viết), xác nhận ngươi cùng Lưu đại tá hoa nói yêu thương sự thật."

Lâm Tây Phàm nhưng lại càng thêm nghi ngờ, tình cảm lưu luyến cho hấp thụ ánh sáng? Minh cũng còn chưa cùng Lưu Tiểu Viện yêu đương đâu rồi, làm sao lại bộc quang?

Nhìn xem Lâm Tây Phàm vẫn là mặt mơ hồ bộ dạng, Vương Lâm lập tức lấy ra điện thoại, sau đó leo lên sân trường lưới, ấn mở này hai cái điểm kích [ấn vào] đã qua vạn thiếp mời (*bài viết), nói ra: "Ừ, người nhìn xem, các người tình cảm lưu luyến cứ như vậy cho hấp thụ ánh sáng đấy, tiểu tử người còn chết không thừa nhận."

Lâm Tây Phàm tiếp nhận điện thoại, cẩn thận xem thoáng một phát mấy cái thiếp mời (*bài viết), nhìn xem cái kia mấy trương bị chụp ảnh chụp, tăng thêm đồng học bình luận, Lâm Tây Phàm lập tức bó tay rồi, cũng khó trách Lưu đại tá hoa hôm nay ánh mắt có chút sát khí rồi, nguyên lai là vì vậy duyên cớ đây này!

"Thế nào, hiện tại không thể chống chế đi à nha?" Vương Lâm nói ra.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Ai chống chế rồi, thanh người Tự Thanh, ta không có nếu không có, mặc kệ người khác nói như thế nào, cái này cũng sẽ không bị nói thành sự thật đấy."

"Hắc, tiểu tử người còn rất bình tĩnh nha, vậy người tự đội đến, đem làm người thấy được Lưu Tiểu Viện Fans hâm mộ phần nộ, người đã biết rõ sự tình có thể không phải là trên mạng đàm luận thoáng một phát đơn giản như vậy."

Lúc này thời điểm, tiếng chuông nhớ tới, tiết khóa thứ nhất đã bắt đầu.

Ngay tại Lâm Tây Phàm vừa mới mở ra sách giáo khoa, một cái giấy đoàn tụ từ trên trời giáng xuống, rơi xuống Lâm Tây Phàm trên mặt bàn. Cho dù không nhìn, Lâm Tây Phàm cũng biết cái kia tờ giấy là tới từ ở Lưu Tiểu Viện trong tay đấy, đoán chừng hiện tại Lưu Tiểu Viện đã nhanh bị tức nổ a!

"Tan học đến sân thượng, chúng ta vấn đề riêng tư nhân giải quyết."

Nhìn xem tờ giấy, Lâm Tây Phàm thập phần buồn bực, những chuyện này đều là trên internet giả tạo đi ra đấy, căn vốn cũng không phải là sự thật, hiện tại Lưu Tiểu Viện vậy mà tất cả đều lại đã đến trên đầu của mình, xem ra tiểu nha đầu này lần này thật sự tức giận điên rồi.

Nếu đổi tại vài ngày trước, Lâm Tây Phàm đương nhiên là sẽ không đi đấy, nhưng là hiện tại hẳn nhưng lại cảm giác mình cái này một chuyến đúng là vẫn còn muốn đi đấy, chính mình cùng Lưu Tiểu Viện ở giữa ma sát càng lúc càng lớn, nếu chuyện lần này xử lý không tốt lời mà nói..., đoán chừng về sau Lưu Tiểu Viện tự không bao giờ ... nữa đội thấy mình rồi.

Trải qua mấy ngày nay ở chung, Lâm Tây Phàm biết rõ Lưu Tiểu Viện biểu hiện ra điều ngoa, nhưng là trên thực tế lòng của nàng mà hay vẫn là rất thiện lương đấy, cho nên bằng hữu như vậy đáng giá giao, mà trọng yếu một điểm tự là Lưu Tiểu Viện là hoa hậu giảng đường, mỹ nữ ai không muốn tiếp cận, Lâm Tây Phàm cảm thấy cùng cô gái đẹp này tiếp xúc trong quá trình, hay là nghe vui vẻ đấy.

Vì vậy, lớp thứ hai tan học thời điểm, Lâm Tây Phàm tự đầu tiên lên trời đài, đã qua một hồi, Lưu Tiểu Viện liền cũng vụng trộm đã đến, xem nàng nhìn trái xem nhìn phải xem, lộ ra hết sức cẩn thận bộ dạng, Lâm Tây Phàm đã cảm thấy đặc biệt tốt cười, nhưng là lại không dám cười đi ra, dù sao hiện tại Lưu Tiểu Viện chính nổi nóng đây này.

"Người thật đúng là dám đến à!" Lưu Tiểu Viện chậm rãi tiếp cận Lâm Tây Phàm.

Lâm Tây Phàm ha ha cười nói: "Lưu đại tá hoa triệu hoán, không dám không theo, nói đi, muốn muốn thế nào?"

"Ha ha, còn có thể thế nào đâu rồi, chuyện như vậy nói rõ lý lẽ là nói không thông đấy." Lưu Tiểu Viện khoe miệng lộ ra một tia tàn khốc, sau đó cả người giống như là điên rồi đồng dạng đánh về phía Lâm Tây Phàm.

Lâm Tây Phàm chân động, hần vốn định nha đầu kia ghen hỏa nhẫn nhịn lâu như vậy, đoán chừng vừa thấy mặt đã hần là trước chửi ầm lên, sau đó mới lên đến quyền đâm cước đá đấy. Nhưng là muốn không đến nàng vậy mà trước Bình sau lễ rồi.

Ngay tại Lâm Tây Phàm nghĩ đến phải hay là không ưng thuận tránh đi thời điểm, Lưu Tiểu Viện cả người đã nhào lên rồi, ㊟(7) Lâm Tây Phàm chân kế tiếp trượt, sau đó hai người tựa song song lẫn ngã trên mặt đất. Lúc này thời điểm Lưu Tiểu Viện đã không có chút nào lý tính đáng nói, há miệng tựa hướng Lâm Tây Phàm trên người tấp tới.

"A!"

Một tiếng cực kỳ bi thảm tiếng kêu, Lâm Tây Phàm bả vai đã bị Lưu Tiểu Viện sắc bén hàm răng cắn, "Người là cậu đó à, như thế nào luôn cắn người!" Lâm Tây Phàm ngược lại hít một hơi hơi lạnh, cái này cắn còn chưa tính, Nhưng là Lưu Tiểu Viện tiểu nha đầu này vậy mà lại cắn ngày hôm qua cắn qua địa phương, cái này nhận thức vị cũng quá đúng à?

Lắc lư mấy hạ thân, nhưng là Lưu Tiểu Viện như trước không thấy nhả ra, Lâm Tây Phàm cũng chỉ phải tùy ý nàng cắn rồi.

Tại tiếp xúc trong vòng vài ngày, Lâm Tây Phàm cũng gặp Lưu Tiểu Viện phát qua mấy lần hỏa, nhưng là lần này nhưng lại tối thậm đấy, không phải là bị người nói yêu thương sao? Về phần tức giận như vậy?

Chẳng lẽ mình kém như vậy, cứ như vậy không xứng với nàng?

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32:: Tao ngộ bắt cóc

? Ước qua thêm vài phút đồng hồ, Lâm Tây Phàm gặp Lưu Tiểu Viện như trước không có nhả ra ý tứ, Nhưng là của mình toàn bộ bả vai cũng đã chết lặng, bất đắc dĩ chỉ phải nói: "Đại tiểu thư, người ý định cắn tới khi nào à?"

Vừa nói xong, Luru Tiểu Viện liền nhả ra rồi.

"Thế nào, đại tiểu thư hết giận đi à nha?" Lâm Tây Phàm vuốt Luru Tiểu Viện lưng (vác) muốn khích lệ nàng xuống, nhưng là lúc này thời điểm Luru Tiểu Viện nhưng lại lắc đầu, ngay sau đó lại là một cái đau nhức triệt nội tâm cắn, hơn nữa còn là cùng một vị trí. Cái này cử động sợ tới mức Lâm Tây Phàm mồ hôi lạnh ứa ra.

Ngươi cho rằng đuôi gà a!

Lâm Tây Phàm đó là một cái phiền muộn a, giờ phút này bà vai đã không có bất luận cái gì cảm giác, thậm chí ngay cả tê liệt cảm giác cũng đã biến mất. Nhưng là cho dù như vậy, Lâm Tây Phàm cũng không thể cứng ngắc lấy đây ra Luru Tiểu Viện a, hiện tại Luru Tiểu Viện rằng chính gã tại y phục của mình ở bên trong đau rồi, nếu đây, đoán chừng nàng rằng tự bị thương.

Đang cảm thấy bất đắc dĩ thời điểm, Lâm Tây Phàm lại đột nhiên nghe được bên tai truyền đến rất nhỏ tiếng nước nở.

"Ách, không phải đau nha đầu, hiện tại thế nhưng mà ngươi cắn ta a, muốn khóc cũng có thể là ta khóc, không phải sao?" Lâm Tây Phàm cái này đã có thể triệt để buồn bực, hiện tại chính mình bị khi phụ sỉ nhục, nha đầu kia ngược lại là ủy khuất?

Luru Tiểu Viện một bên nước nở, một bên buông lỏng tay ra, sau đó dùng nắm tay nhỏ từng quyền từng quyền đánh tại Lâm Tây Phàm trên ngực, "Ngươi cái này chết tiết người, khi dễ ta coi như xong, còn để cho người khác đem ảnh chụp cho đập đi, ngươi như vậy muốn ta như thế nào gặp người a! Ta hận ngươi chết đi được, hận ngươi chết đi được!"

"Này, nha đầu, ngươi đến cùng có hay không nhìn ảnh chụp đó a? Giống như mỗi một trương đều là ngươi tại khi dễ của ta được không?" Lâm Tây Phàm triệt để bó tay rồi, nha đầu kia lại vẫn dám trái lại lại vu oan chính mình!

"Ta là nữ hài tử, ngươi là nam hài tử, tóm lại chuyện như vậy đều là nam hài tử sai, không phải sao?" Luru Tiểu Viện trừng mắt hai mắt thật to, bộ dáng kia giống như là đang nói..., ngươi nếu là dám không thừa nhận, ta đây tự cắn chết ngươi.

Nhìn xem Luru Tiểu Viện trắng hếu hàm răng, còn có trong mắt bắn ra đi ra oán khí, Lâm Tây Phàm biết rõ hiện ở thời điểm này cùng tiểu nha đầu giảng đạo lý là tuyệt đối không có khả năng sự tình, bởi vì cái gọi là đại trượng phu có được dẫn được, cũng không đi theo nha đầu giống như so đo, vì vậy nói ra: "Tốt, tóm lại những điều này đều là lỗi của ta, Đại tiểu thư kia ngươi đến cùng muốn thế nào đầu này?"

"Hừ, ngươi biết là của mình sai thì tốt rồi!" Luru Tiểu Viện phui Lâm Tây Phàm liếc, ngược lại nói ra: "Ta, về phần ta muốn thế nào, ta còn không nghĩ tình huống đây này!"

Lâm Tây Phàm triệt để bó tay rồi, chắc hẳn nha đầu kia kêu mình tới tại đây chính yếu nhất hay vẫn là muốn cắn chính mình mấy ngụm hả giận.

Đã qua một hồi, Luru Tiểu Viện đầu không ngừng chuyển động, sau đó khẽ cười nói: "Hiện tại ta ngược lại là nghĩ tới một cái chủ ý, ngày mai ta cùng với mộng ông ánh đạo phổ, ngươi cùng chúng ta đi thôi!"

"Ách, vậy cũng là trừng phạt sao? Ta muốn học trường học muốn cùng hai người các người dạo phố người đều có thể chen phá trường học đại môn, cái này xem như một loại ban ân a!" Lâm Tây Phàm hỏi.

Lưu Tiểu Viện tà dị cười nói: "Là trừng phạt hay vẫn là ban ân, ngày mai người sẽ biết, tóm lại một câu, người có đi hay là không?"

"Đi a!" Lâm Tây Phàm vội vàng nói, hiện ở thời điểm này hắn cũng không dám bắt quá nửa điểm làm trái Lưu Tiểu Viện ý tứ.

Lưu Tiểu Viện cười nói: "Cái này là người thứ nhất trừng phạt, về phần thứ hai thứ ba cái trừng phạt là cái gì, chờ ta nghĩ tới sẽ nói cho người biết."

"Thứ hai thứ ba?" Lâm Tây Phàm thiếu chút nữa đã bị khí học máu, chuyện này đã nói lên một sự kiện, cái kia chính là ngàn vạn không thể cùng nữ nhân kết thù, càng thêm không thể cùng nữ nhân so đo, bằng không thì có hại chịu thiệt đúng là chính mình rồi.

"Như thế nào, không muốn đáp ứng?" Lưu Tiểu Viện đầu lưỡi liếm lấy thoáng một phát một bộ không công tiểu răng ngà, bộ dáng kia như phảng phất là thấy được một đồng mỹ thực tại trước mặt đồng dạng, sợ tới mức Lâm Tây Phàm bẽ bộn không mất gật đầu đáp ứng.

Thật lâu, Lâm Tây Phàm hỏi: "Kỳ thật, ta cảm thấy được có một loại trừng phạt rất thích hợp hiện tại dùng "

"Ân?" Lưu Tiểu Viện về mặt nghi hoặc.

"Người nhìn xem, hiện tại người ghé vào trên người của ta đều đã lâu như vậy, kỳ thật nếu đem người ta ngay tại chỗ trừng phạt rồi, vậy chúng ta về sau có thể tuy hai mà một, một lần được rồi kết được tất cả ân oán, không thật là tốt sao?" Lâm Tây Phàm nói xong, hai tay đã ôm vào Lưu Tiểu Viện bờ eo thon bé bỏng thượng.

Lưu Tiểu Viện vốn là sững sờ, ngược lại phục hồi tinh thần lại, "A, sắc lang muốn chết!" Nói xong một cái tát vỗ vào Lâm Tây Phàm trên mặt, sau đó giãy dụa lấy đứng lên, xem ra tựa hồ như trước rất không minh bạch hận, vì vậy ngay tại Lâm Tây Phàm trên chân hung hăng đá một cước, tiến tới cuống quít hướng trong thang lầu phương hướng đi đến.

Nhìn xem Lưu Tiểu Viện ly khai thân ảnh, Lâm Tây Phàm khoe miệng lộ ra một tia đáng tuổi cười, nha đầu niên kỷ tuy nhiên là nhỏ hơn điểm, nhưng là phát dục cũng không tệ lắm.

Đem làm Lâm Tây Phàm mang theo về mặt vui thích ngồi trở lại đến trên chỗ ngồi thời điểm, Vương Lâm không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Bát cháo, người không có bị thế nào a?"

Lâm Tây Phàm xấu cười rộ lên, sờ lên cằm, nói: "Cũng may, ngày mai là cuối tuần, Lưu đại tá hoa ân chuẩn ta xứng hai vị đại tá hoa dạo phố, không biết cái này có tính không là một loại trừng phạt?"

"Ách, cái này gọi là trừng phạt lời mà nói..., ta cũng nguyện ý." Vương Lâm về mặt phiền muộn, hắn cùng Lưu Tiểu Viện cùng lớp đã có lưỡng năm, nhưng là ở đâu xem qua Lưu Tiểu Viện đối với ai từng có sắc mặt tốt, Lâm Tây Phàm thẳng này vậy mà mạnh mẽ như vậy, vừa mới đã đến vài ngày, tựa bắt lấy được mỹ nữ tâm hồn thiếu nữ?

Nhanh kế tiếp thời gian, Lâm Tây Phàm tự trôi qua có chút biệt khuất rồi, bởi vì hắn là ngồi ở tiếp cận cửa sổ vị trí, mỗi khi hắn nhìn về phía ngoài cửa sổ thời điểm, luôn có thể trông thấy thỉnh thoảng có ba năm người đi qua, bọn hắn tựa hồ cũng là hữu ý vô ý nhìn tiến đến. Nam học sinh nhìn thấy Lâm Tây Phàm tự là vẻ mặt phần hận bộ dạng, mà học sinh nữ nhìn thấy thì là vẻ mặt mê gái (trai).

"Ha ha, người nghe nói không? Cũng bởi vì đêm qua bạn trai môn sự kiện, hiện tại người thế nhưng mà đứng hàng Lâm Giang trung học trường học thảo luận thứ hai vị trí đây này! Nếu không phải bởi vì Lưu Tiểu Viện quan hệ, đoán chừng hiện tại đối với người triển khai truy cầu nữ sinh hội nhiều không kể xiết." Vương Lâm ở bên cạnh không ngừng lái nhái lấy.

Tiết thứ ba tan học thời điểm, xinh đẹp học ủy Lý Vụ Tinh đã đi tới, trắng rồi Lâm Tây Phàm liếc, sau đó nói: "Ngày mai nhớ rõ đến hồ trợ ah!" Nói xong cũng tức giận đích bỏ đi rồi.

"A, ngày mai còn giống như muốn cùng mỹ nữ dạo phố đây này!" Lâm Tây Phàm đầu không ngừng suy nghĩ lấy, "Ngày mai bất kể như thế nào, rút cái thời gian trôi qua hồ trợ thì tốt rồi, dù sao cũng là đã đáp ứng người ta trước đây nha."

Buổi chiều hai mảnh là hoạt động khóa, năm lớp tham gia đội Judo đồng học đều kết bạn đi tới đội Judo, không thể tưởng được Tiền Bội Bội buổi chiều hai mảnh cũng là hoạt động khóa, cho nên mọi người liền không hẹn mà cùng đã đến. Lưu Tiểu Viện cùng Lâm Tây Phàm bởi vì bạn trai môn sự kiện mà không thể không tách đi ra huấn luyện, cho nên như vậy một chuyến, Lâm Tây Phàm hợp tác tự biến thành Tiền Bội Bội.

Tiền Bội Bội có thể chút nào cũng không bị bạn trai môn sự kiện ảnh hưởng, có thể cùng Lâm Tây Phàm hợp tác, năng thế nhưng mà cao hứng thật lâu. Mà bên người Vương Lâm nhưng lại một hồi phiền muộn, vì cái gì thắng này bên người luôn mỹ nữ.

Một bên cùng Trần Mộng Oánh hợp tác Lưu Tiểu Viện thỉnh thoảng nhìn về phía Lâm Tây Phàm, mà khi nàng nhìn thấy Lâm Tây Phàm vậy mà cũng là một mực nhường cho Tiền Bội Bội, hơn nữa hai người luyện tập chú ý cẩn thận, phảng phất sợ làm bị thương Tiền Bội Bội bộ dạng. Lưu Tiểu Viện liền hừ nói: "Cái này sắc lang chết tiệt, ngay cả tiểu cô nương cũng không buông tha."

Trần Mộng Oánh không ngừng che miệng cười trộm.

Chạng vạng tối, chuông tan học vừa vang lên, Lưu Tiểu Viện liền tức giận lôi kéo Trần Mộng Oánh nhanh chóng đi rồi, Tiền Bội Bội hi hi cười nói: "Bát cháo ca ca, tiểu viện tỷ tỷ giống như tức giận đây này!"

Lâm Tây Phàm cười nói: "Nàng sinh khí chuyện của nàng, tiểu hài tử bất kể nhiều như vậy!"

Đón lấy Lâm Tây Phàm liền tiếp theo hoàn thành hắn hộ hoa nhiệm vụ, hộ tống Tiền Bội Bội về nhà, mà đang ở hai người vừa mới vừa đi tới cửa trường học thời điểm, một hồi chói tai phanh lại âm thanh truyền đến, tiếp theo là được một cỗ màu bạc xe thể thao tại tan học học sinh vây trung mạnh mẽ đâm tới chạy tới, học sinh nhao nhao né tránh, mà trong đó một gã học sinh nữ bởi vì trốn tránh trễ, bị đụng ngã xuống đất, vài tên đồng học vội vàng đi đem nàng nâng dậy.

Lâm Tây Phàm cau mày, thấu thị mắt vận dụng ra, vốn hắn là muốn biết lái xe người là ai đấy, nhưng nhìn thấy trong xe tình cảnh, nhưng lại không khỏi lại để cho hắn chấn động, bởi vì trong xe ngoại trừ vài tên diện mục dữ tợn Đại Hán bên ngoài, sau xe tòa hai gã đại Hán Trung gian (ở giữa) bị kẹp lấy dĩ nhiên là Lưu Tiểu Viện.

"Bất cóc?" Lâm Tây Phàm lập tức tự ý thức được chuyện này tính chất, giờ phút này hắn có thể rõ ràng trông thấy trong xe Lưu Tiểu Viện trên mặt cái kia bởi vì sợ hãi mà trở nên trắng bệch mặt.

Lúc này thời điểm, Trần Mộng Oánh nhưng lại hồn hển đã đi tới, thờ hào hển nói ra: "Bát cháo, nhanh, tiểu viện bị bắt cóc rồi, đang ở đó trên xe."

Lâm Tây Phàm ngạc nhiên nói: "Ngươi như thế nào không lái xe truy à?"

"Ách, cái kia tốt, ta hiện tại đuổi theo!" Trần Mộng Oánh vốn chính là một cái bư hần nữ nhân, bởi vì vừa rồi sự tình phát sinh được quá mức đột nhiên, cho nên mới phải có phản ứng như vậy, lúc này thời điểm kịp phản ứng, liền muốn quay người ly khai. Nhưng là bị Lâm Tây Phàm một bả kéo lại.

Lâm Tây Phàm nói ra: "Ngươi như vậy đuổi theo mau cũng là vô dụng đấy, đem cái chìa khóa cho ta."

"Tốt!" Trần Mộng Oánh lên tiếng, không nói hai lời liền đem cái chìa khóa cho Lâm Tây Phàm, đúng lúc này, nàng giống như có lẽ đã hoàn toàn đã mất đi chủ ý.

Lâm Tây Phàm vỗ vỗ Trần Mộng Oánh bả vai, nói ra: "Hiện tại ngươi đầu tiên báo động, sau đó đem chuyện này nói cho tiểu viện ba ba, yên tâm, tiểu viện không có ㊟(7) sự tình đấy, ta cam đoan với ngươi."

Trần Mộng Oánh lên tiếng, một khắc này, nàng đột nhiên cảm thấy Lâm Tây Phàm lời nói là như vậy hữu lực, cho nàng một loại thập phần an tâm cảm giác. Ngay sau đó, Lâm Tây Phàm liền bước nhanh hướng đi trường học bên cạnh bãi đỗ xe, đã tìm được Trần Mộng Oánh theo như lời cái kia chiếc màu trắng Bảo mã [BMW].

Dưới chân giẫm mạnh, Bảo mã [BMW] liền chạy vội mà ra, tại bãi đỗ xe cửa ra vào quẹo vào chỗ, xe được bánh sau một cái trượt, thân xe liền làm trượt ra nhảy dựng hoàn mỹ đường cong, tạo thành một cái phi thường đẹp mắt trôi đi động tác.

"A, tốt hoàn mỹ kỹ thuật lái xe."

"Khai mở Trần Mộng Oánh xe không phải là cái kia Lâm Tây Phàm ấy ư, hần không phải Lưu Tiểu Viện bạn trai sao?"

Cái này bãi đỗ xe là chuyên môn vì Lâm Giang trung học những con cái nhà giàu kia chuẩn bị đấy, cho nên bây giờ đang ở trong bãi đỗ xe đều là Lâm Giang trung học học sinh, cũng đã rất nhanh tựu nhận ra chiếc xe kia chủ nhân cùng lái xe người rồi.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33:: Diên cuồng Thạch Đầu

? Bảo mã [BMW] không hổ là quốc tế đặc cấp xe thể thao, đặc biệt là tại Lâm Tây Phàm cái kia thành thạo kỹ thuật lái xe không chế phía dưới, xuyên qua đám người, còn nhanh liền đi tới Lâm Giang thành phố hộ thành đường cao tốc, mà Lâm Tây Phàm cũng rất nhanh đã tìm được vừa vừa rời đi cái kia chiếc màu bạc xe thể thao, tại là xa xa dán tại cái kia xe thể thao sau đích vài trăm mét bên ngoài.

Lâm Tây Phàm thấu thị xem trình là 300 mễ (m), cho nên giờ phút này Lâm Tây Phàm cũng không có trông thấy cái kia trong xe tình huống, nhưng là hắn không hề dám vô cùng tiếp cận, nếu như bị cái kia trên xe người phát hiện, đoán chừng Lưu Tiểu Viện tự gặp nguy hiểm rồi.

Cùng lúc đó.

Lâm Giang thành phố cục công an nhận được báo động, biết được bị bắt cóc lại còn là Thiên Phong tập đoàn Lưu Thiên Phong con gái Lưu Tiểu Viện, chuyện này tự lập tức kinh động đến cục trưởng Phương Chính Nam.

Mà khi Phương Chính Nam đã nghe được cái này nghe rộn cả người tin tức về sau, trên trán không hoàn toàn thấm đẫm mồ hôi, do dự một hồi hay vẫn là bấm Lưu Thiên Phong điện thoại. Đúng lúc này Lưu Thiên Phong cũng đã nhận được Trần Mộng Oánh điện thoại, cho nên khi Phương Chính Nam điện thoại đến thời điểm, Lưu Thiên Phong vừa nhấn xuống tiếp nghe khóa, tự vội vàng nói: "Lão Phương a, người có thể nhất định phải đem nữ nhi của ta cứu ra a, nhà của ta là một cái như vậy bảo bối a!"

Phương Chính Nam biết rõ Lưu Thiên Phong ái nữ sốt ruột, vì vậy an ủi: "Lão Lưu a, người được trước trấn định lại a, nếu là bắt cóc, đoán chừng cái kia bọn cướp hội liên hệ người đấy."

"Ta lo lắng không phải cái này, ta lo lắng chính là bọn hắn có thể hay không giết con tin a!" Lưu Thiên Phong nói ra, đầu bên kia điện thoại Phương Chính Nam nhưng lại đã trầm mặc, hắn cũng không phải bọn cướp, cho nên bọn cướp có hay không giết con tin chuyện như vậy hắn sao có thể đủ trả lời được đây này!

Đón lấy, Phương Chính Nam nói ra: "Người đừng vội, ta sẽ gọi một cái kinh nghiệm người tốt nhất giúp người, người trước ở công ty chờ, người của ta sẽ lập tức tới."

"Được rồi!" Lưu Thiên Phong vô lực buông xuống điện thoại, hắn là một rất thành công thương nhân, hắn cũng rất cơ trí, nhưng là bất cứ chuyện gì, một khi liên quan đến đã đến nữ nhi bảo bối của mình, hắn tự sẽ trở nên lực thần vô chủ.

Nhận được Lưu Chính nam điện thoại, Trương Dương biết rõ Phương Chính Nam chỗ chỉ cực kỳ có kinh nghiệm cảnh sát hình sự tự là Đặng Bình rồi, vì vậy liền hiệp đồng Đặng Bình, xuất động hai cái trung đội cảnh lực, một phương diện một Trương Dương cầm đầu, mang theo dụng cụ tiến về trước Lưu Thiên Phong Thiên Phong tập đoàn, một phương diện dùng Đặng Bình cầm đầu một tiểu đội tiến về trước Lâm Giang trung học hiện trường lấy chứng nhận, một phương diện khác thì là phái người đến đường cái (ván) cục lấy mặt đường kiểm tra đo lường video.

Đặng Bình cùng trợ thủ Lạc Thanh Thanh đi vào Lâm Giang trung học thời điểm, Trần Mộng Oánh còn đợi tại cửa trường học các loại cảnh sát đến, mà bên người thì là do Tiền Bội Bội tiếp khách.

Lạc Thanh Thanh hỏi: "Trần tiểu thư, thỉnh đem người lúc ấy phát sinh tình huống từng cái mảnh thuật đi ra được không nào?"

Trải qua một hồi lo lắng, Trần Mộng Oánh đã thời gian dần qua bình tĩnh lại, vì vậy liền đem hai người đến bãi đỗ xe lấy xe, sau đó Lưu Tiểu Viện bị mấy người đại hán kẹp lấy lên xe mang đi, lại đến Lâm Tây Phàm mở xe của mình tiến về trước đuổi theo sự tình nói ra.

Mà khi Trần Mộng Oánh nói Lâm Tây Phàm vậy mà một người lái xe đuổi theo mau thời điểm, không khỏi chấn động, nói ra: "Tên kia vậy mà như vậy tự đại, nếu bọn cướp trên người có thương làm sao bây giờ?"

"A, cái kia bát cháo ca ca không phải rất nguy hiểm? Cảnh sát tỷ tỷ, người nhất định phải cứu cứu hần a!" Tiền Bội Bội nghe xong nhưng lại lo lắng.

Lạc Thanh Thanh nhìn Tiền Bội Bội liếc, nói ra: "Tiểu muội muội người yên tâm đi, người cái kia bát cháo ca ca bổn sự lớn đầu rồi, tại cục cảnh sát cũng dám đánh lên cảnh sát, người như vậy giống như sống được rất dài mệnh."

"Ách" Tiền Bội Bội bị nói được về mặt mơ hồ, mà Trần Mộng Oánh nhớ tới ngày đó Lâm Tây Phàm cùng Lạc Thanh Thanh lăn trên mặt đất sự tình, nhưng lại cười khò.

Lúc này thời điểm, một mực tại xem xét hiện trường Đặng Bình trở về rồi, hần đi đến Trần Mộng Oánh bên người, hỏi: "Vị bạn học này, người nói Lâm Tây Phàm cùng Học Khai xe đuổi tới, nếu không người bây giờ cho Lâm Tây Phàm đồng học gọi điện thoại, nếu hần còn đi theo những cái...kia bọn cướp lời mà nói..., thỉnh hần nói cho chúng ta biết thoát một phát lộ hướng."

"Ách, cái này, Lâm Tây Phàm hần hình như là không có điện thoại đây này!" Trần Mộng Oánh lắc đầu nói.

Đặng Bình tiếp tục hỏi: "Cái kia xe của người thượng có hay không đi động điện thoại cái gì hay sao?"

Trần Mộng Oánh lắc đầu, tiếp theo con mắt sáng ngời, nói ra: "Xe của ta thượng có vệ tinh định vị hệ thống, cho nên các người có thể thông qua vệ tinh định vị tìm ra xe của ta được vị trí cụ thể."

"Ân, rất tốt, cảm ơn người có thể cung cấp như vậy có lợi manh mối, như vậy tốt rồi, người bây giờ tự cùng của ta đồng sự quay trở lại trong cục một chuyến, đến một lần làm kỹ càng ghi chép, mà đến tìm được xe của người vị trí."

"Tốt. !" Trần Mộng Oánh lại lên tiếng.

Tiến tới, Đặng Bình liền chui vào trong xe cảnh sát, Lạc Thanh Thanh tò mò hỏi: "Đặng đội, người bây giờ muốn đi đâu?"

Đặng Bình do dự một chút, nói ra: "Tiểu Lạc, người lên xe đến đây đi, ta với người đến hộ thành đường cao tốc đi lên chạy một vòng, không thể nói trước có thể tìm được chút ít manh mối đây này!"

"Hộ thành đường cao tốc?" Lạc Thanh Thanh nghi ngờ hỏi: "Đặng đội người xác định bọn hần đi chính là hộ thành đường cao tốc sao?"

"Không xác định!" Đặng Bình lắc đầu nói: "Nhưng là ta muốn bọn cướp không có khả năng đại đột trối lại người về sau còn đi vào nội thành ở bên trong, nội thành bên trong đích cameras còn nhiều, rất nhiều đây này!"

Lạc Thanh Thanh trong nội tâm ám thầm bội phục, Đặng Bình được gọi là trong đội cảnh sát đồng đội kinh nghiệm cảnh sát hình sự đó cũng không phải thối ra đấy, nàng cùng Đặng Bình mới mấy tháng thời gian, nhưng là học được đồ vật tự so tại trường cảnh sát thời điểm học đều nhiều hơn, học được đều muốn tinh tế, hẳn tựa hồ thường thường có thể theo một ít chuyện không thể nào trông được ra một ít khả năng đến.

Lâm Giang ngoại ô thành phố khu bên ngoài, một tòa tên là núi xanh ngọn núi, một gian rách rưới miếu thờ trung.

Trong phòng có năm tên Đại Hán, trong đó một gã nằm trên mặt đất, tựa hồ ngủ rồi.

"Lão Mã, nơi này an toàn sao?" Một gã đại hán nhìn xem chung quanh rách rưới trang trí, còn có thần đàn sau chính là cái kia đã mục nát Như Lai như, trong lòng có điểm lo lắng.

Được xưng là lão Mã chính là một cái mặt sẹo, hẳn vết đao trên mặt rất dài, theo bên phải xương gò má mãi cho đến cái cằm, hơn nửa mặt sẹo rất lớn, mặc dù hiện tại cái kia mặt sẹo đã khép lại rồi, nhưng là chỉ cần chăm chú nhìn hơn mấy mắt, đều sẽ cảm giác được phi thường nhìn thấy mà giật mình, tựa như cái kia vết thương như trước chưa từng khép lại giống như.

Lão Mã nằm ở lộn xộn trên mặt đất một khối trên ván gỗ, nhắm chặt hai mắt, đã nghe được vấn đề như vậy, lão Mã hừ nói: "Chúng ta không cần an toàn, chúng ta cần chính là thời gian, chỉ cần có thể kéo dài đến buổi sáng ngày mai, đem cô nàng này giết, nhiệm vụ của chúng ta cũng tự hoàn thành."

"Giết?" Nghe được gã có vết sẹo do đao chém lão Mã lời mà nói..., Lưu Tiểu Viện trong nội tâm kinh hãi không thôi, trong mắt to như hạt đậu nước mắt cũng tự quang quắc lập chảy ra.

"Giết, như vậy như nước trong veo một tiểu mỹ nữ, giết quái đáng tiếc đấy, nếu không hiện tại ta ném ném là cái gì hương vị, sau đó lại giết cũng không muộn a! Ta thế nhưng mà rất lâu không có chạm qua nữ nhân, đặc biệt là như nữ nhân như vậy." Vừa rồi câu hỏi nam tử lúc này thời điểm nhìn xem Lưu Tiểu Viện, bộ dáng kia mặc dù là không qua nhân sự tiểu nữ hài cũng biết ý của hắn.

Lão Mã nhưng lại lạnh lùng nói: "Hiện tại không được, chờ đến buổi sáng ngày mai, người muốn thể nào tùy người."

Lúc này thời điểm, một gã đại hán đứng lên, nói ra: "Lão Mã, ta đi ra ngoài trước thuận tiện thoáng một phát."

"Đi thôi, nhưng là nhớ rõ phải cẩn thận, ngàn vạn không thể để cho bất luận kẻ nào nhìn thấy, biết không?" Lão Mã như cũ là khí định thần nhàn.

"Đã biết, hướng hồ cái này hoang sơn đã lĩnh đấy, chắc có lẽ không có người đến đấy." Nói xong, Đại Hán liền quay người đi ra ngoài, rất nhanh mở cửa, vừa nhanh nhanh chóng đóng cửa, động tác của hắn thập phần lanh lợi, thoạt nhìn ngược lại là rất có quân nhân phạm

"Những điều này đều là xuất ngũ bộ đội đặc chủng, trong đó nằm trên mặt đất lão Mã dường như khó đối phó, những thứ khác vẫn còn không khó." Lâm Tây Phàm núp ở ngoài phòng 50m chỗ một cái trong bụi cỏ, nhìn xem trong phòng năm người cùng bị trói ở một bên Lưu Tiểu Viện, xem nàng cái kia bộ dáng đáng thương thật đúng là đủ làm cho đau lòng người đấy.

Mà lúc này đây trông thấy có một gã đại hán đi một chút ra, Lâm Tây Phàm thầm nghĩ(ám đạo) cơ hội tới.

Tên kia Đại Hán tựa hồ hoàn toàn không có đem lão Mã lời nói nghe vào đi, vừa mới đi ra ngoài, cũng không mọi nơi xem nhìn một chút, liền trực tiếp hướng phòng bên cạnh một cái khu rừng nhỏ đi đến, mà rừng cây trước thảo chồng chất, đúng là Lâm Tây Phàm chỗ ẩn thân.

"Tốt tốt, ta tuyệt đối không thể lại để cho hắn có bất kỳ phản kháng cơ hội!" Lâm Tây Phàm trong nội tâm âm thầm ý định, tại dưới tình huống như vậy, nếu đại hán kia phát ra thanh âm hơi chút đại hơi có chút, đều sẽ khiến trong phòng người chú ý, cho nên lúc này thời điểm Lâm Tây Phàm trên người lực lượng kéo căng, nhất định phải cho đại hán kia một kích trí mạng.

Đại Hán vừa mới lướt qua bụi cỏ, Lâm Tây Phàm cũng đã xuất hiện ở Đại Hán sau lưng. Đại hán kia dù sao cũng là bộ đội đặc chủng xuất thân đấy, lúc này thời điểm cũng cảm nhận được nguy hiểm tiếp cận, Nhưng là hắn chưa làm ra phản ứng chút nào, phần giây tự nhận lấy trọng kích, hắn thậm chí ngay cả xoay người lại cơ hội đều không có.

Trong phòng

Nhìn thấy đi tiểu tiện Đại Hán thật lâu không thấy trở về, lão Mã trong nội tâm không khỏi có chút lo lắng, vì vậy nói ra: "Rắn hồ mang, ngươi đi xem Đông tử đi làm cái gì rồi, như thế nào lâu như vậy hay sao?"

Cái kia gọi rắn hồ mang Đại Hán đứng lên, trong ánh mắt của hắn tản mát ra một hồi khiếp người hào quang, đang muốn đi ra ngoài gặp thời hậu, cửa bị đẩy ra rồi, "Đông tử" ừ lấy thân đi đến.

"Đông tử, làm gì vậy đi?" Lão Mã mở miệng hỏi, Nhưng là lúc này thời điểm Đông tử căn bản cũng không có trả lời vấn đề của hắn, mà là trực tiếp hướng Lưu Tiểu Viện phương hướng đi đến.

Lão Mã đột nhiên phát hiện cái này "Đông tử" tựa hồ cũng ㊟(7) không phải cái kia Đông tử, vì vậy chợt quát một tiếng "Nhanh lên ngăn lại hắn."

Những người khác tại lão Mã một tiếng này quát lớn trung chấn động, đang muốn làm ra phản ứng thời điểm, trong không khí đột nhiên vang lên một hồi tiếng xé gió, sau đó hai gã Đại Hán tự hét lên rồi ngã gục, hai người yết hầu thương đều nhiều hơn một tầng đá.

"Hô!"

Còn lại lão Mã cùng tên kia tên là rắn hồ mang Đại Hán hít thật sâu một hơi hơi lạnh, chỉ cần là bằng vào một khóa Thạch Đầu là có thể sát nhân, đây rốt cuộc cần bao nhiêu cổ tay kình à?

Rắn hồ mang thấy vậy, tuy nhiên giật mình, nhưng là hắn càng thêm biết đến chính là muốn khiến cho đúng lúc này lui bước lời mà nói..., cái kia nhất định sẽ chết, vì vậy thả người đánh về phía cái này đột nhiên xuất hiện thần bí nhân.

Lâm Tây Phàm liên tục lui về phía sau, đem làm cùng rắn hồ mang khoảng cách đã đến nhất định được trình độ thời điểm, trong tay nắm chặt một tảng đá lần nữa quăng đi ra, "Phác" một tiếng, Thạch Đầu đánh vào rắn hồ mang trên trán, rắn hồ mang kiên trì đi vài bước, cuối cùng vẫn là ngã trên mặt đất.

"Ân?" Rắn hồ mang vừa ngã xuống, Lâm Tây Phàm lại nhìn hướng còn lại cái kia tên là lão Mã bộ đội đặc chủng, lập tức bị lại càng hoảng sợ, bởi vì lão Mã giờ phút này vậy mà huy động nắm đấm hướng Lưu Tiểu Viện trên người đập tới, một quyền này nếu là thật đập trúng, cái kia Lưu Tiểu Viện tự không thể không chết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34:: Diên cuồng Thạch Đầu

? Mắt thấy Lưu Tiểu Viện muốn hương tiêu ngọc vãn, Lâm Tây Phàm trong nội tâm liền muốn bất cứ giá nào rồi, một cái thả người bay nhào, ngăn ở Lưu Tiểu Viện trước người.

"Phanh "

Một tiếng trầm đục, lão Mã nắm đầm tự lấy quả thực đập vào Lâm Tây Phàm bên phải trên bờ vai, lão Mã đã từng là bộ đội đặc chủng bên trong đích tinh anh, nắm đầm độ mạnh yếu có bao nhiêu hắn tự biết, bình thường coi như là một đầu ngư, bị quả đầm của hắn đập trúng, cũng là không thể không chết đấy, cho nên một quyền này của hắn, cơ bản tự phán định Lâm Tây Phàm tử vong rồi.

Lâm Tây Phàm té trên mặt đất, nhưng là sự tình cũng không có muốn lão Mã suy nghĩ đồng dạng. Lâm Tây Phàm chẳng những không có chết, mà là xoay người một cái ném ra một tảng đá, "Phác" một tiếng tự đánh vào lão Mã trong bụng.

Lão Mã bị thương, gấp Lâm Tây Phàm trong tay như trước nắm một tảng đá, giờ phút này hắn đối với tảng đá kia là tràn đầy sợ hãi, hắn như thế nào cũng không nghĩ ra như vậy một khối bình thường được không thể lại bình thường gấp thời hậu, chính là như vậy ngăn ngừa trong chốc lát thời gian, liền đem chính mình vài tên chiến hữu mệnh lấy đi nha.

Cho nên khi hắn trông thấy Lâm Tây Phàm trong tay còn nắm Thạch Đầu thời điểm, một cổ kinh hãi cảm giác xông lên đầu, sau đó diên cuồng xoay người đi ra ngoài.

Thông qua thấu thị mắt, nhìn xem lão Mã đi xa, Lâm Tây Phàm mới thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi buông xuống trong tay Thạch Đầu. Kỳ thật vừa rồi nếu lão Mã lại đến hướng trên người của mình đánh lên như vậy một quyền lời mà nói..., như vậy chính mình chỉ sợ tự phải ở chỗ này tính tiền rồi. Nhưng là may mắn vừa rồi chính mình một tay tiểu Lý Thạch Đầu đem lão Mã chấn nhiếp rồi.

Mà lão Mã ly khai, cảm thấy trên người giống như là một rã rời đồng dạng, ngực trung một hồi phiền muộn, đột nhiên oa một tiếng, trong miệng tự phun ra một ngụm máu tươi, đem trước người quần áo đều nhuộm hồng cả.

"Ồ ồ!"

Bị phong bế miệng Lưu Tiểu Viện, nhìn xem trong miệng phun ra một ngụm máu tươi Lâm Tây Phàm, trong mắt to như hạt đậu nước mắt tự quang quác lap chảy ra.

Tại Lâm Tây Phàm xuất hiện trước khi, nàng tuy nhiên cảm thấy lần này còn sống hi vọng rất nhỏ bé, nhưng là trong nội tâm dù sao vẫn là hi vọng lấy có thể hay không có một anh hùng đột nhiên xuất hiện, sau đó đem những...này người xấu toàn bộ giết. Lúc ấy cảm thấy đây bất quá là một loại không thực tế tưởng tượng, nhưng là đem làm Lâm Tây Phàm đột nhiên xuất hiện một sát na kia, nàng phát hiện trên cái thế giới này thật là có anh hùng đấy.

Mà khi nàng nhìn rõ ràng người tới tợ là Lâm Tây Phàm thời điểm, cái loại này kinh hi thì càng thêm cái gì rồi. Nhưng là giờ phút này nhìn xem Lâm Tây Phàm trong miệng phun ra đến máu tươi, nàng đột nhiên cảm thấy, chính mình không nên như vậy tùy hứng, không nên khi dễ Lâm Tây Phàm đấy.

Lâm Tây Phàm chèo chống lấy thân thể, đi tới Lưu Tiểu Viện trước mặt, bang (giúp) Lưu Tiểu Viện giải khai trên người dây thừng, vạch tìm tòi trong miệng băng dính.

Một sát na kia, Lưu Tiểu Viện một bả đem Lâm Tây Phàm ôm lấy, dùng khóc nức nở nói ra: "Bát cháo, ngươi không phải chết, không muốn chết à! Tôi đã về sau ta không khi dễ ngươi rồi, tôi đã về sau ta không đá ngươi, không cắn ngươi rồi, ngươi không muốn chết à!"

Lâm Tây Phàm bị ôm có chút đau nhức, nhưng là đúng lúc này lại không đành lòng đẩy ra Lưu Tiểu Viện, chỉ phải cười khổ nói: "Cảm ơn Lưu đại tá hoa ban ân rồi, bất quá ngươi yên tâm, ta hiện tại còn chưa chết, ngươi tốt nhất nhanh lên gọi điện thoại cho ta gọi xe cứu thương, bằng không thì hiện tại Bất Từ không thể nói trước đợi chút nữa tợ chết rồi!"

"Phốc phốc "

Vốn đang tại khóc nhè Lưu Tiểu Viện gặp thẳng này lúc này thời điểm lại vẫn có thể nói giỡn, biết rõ hắn cũng không phải dễ dàng chết như vậy đấy, vì vậy giờ phút này vậy mà nín khóc nỉm cười, nói: "Ta sớm biết như vậy ngươi cái này người xấu không sẽ dễ dàng chết như vậy đấy."

Đón lấy, Lưu Tiểu Viện lấy điện thoại di động ra đầu tiên cho bệnh viện gọi điện thoại, sau đó là cảnh sát, lại sau đó là đánh cho phụ thân Lưu Thiên Phong.

Lưu Tiểu Viện bị bắt cóc trước sau cộng lại vẫn chưa tới nửa giờ thời gian, trong lúc này, Lưu Thiên Phong một mực đợi trong phòng làm việc cùng đợi bọn cướp điện báo, mà khi trông thấy con gái điện báo thời điểm, tất cả mọi người cho rằng tợ là bọn cướp điện báo, Lưu Thiên Phong nhanh chóng nhấn xuống tiếp nghe khóa, đầu bên kia điện thoại liền truyền đến nữ thanh âm: "Ba ba, ta hiện tại không có chuyện rồi, ngươi đừng lo lắng."

"Ách "

Lưu Thiên Phong như thế nào cũng không nghĩ ra lúc này thời điểm nghe được con gái nói dĩ nhiên là một câu như vậy lời nói, nhất thời không biết nên làm sao nói, đã qua một hồi, Lưu Thiên Phong mới hồi phục tinh thần lại, hỏi: "Tiểu viện, ngươi nói cái gì, bọn hắn không có lấy ngươi thể nào a?"

Lưu Tiểu Viện hồi đáp: "Ba ba, ta là thật không có sự tình rồi, ta vừa mới được người cứu đi ra, cho nên ta tợ điện thoại cho ngươi báo bình an rồi, rất nhanh ta là có thể trở về rồi."

"Trở về, thật sự?"

Lưu Thiên Phong cùng Phương Chính Nam vốn là đợi cùng một chỗ đấy, đem làm hai người đã nghe được một câu như vậy lời nói thời điểm, đều là

sừng sò ở sáng khoải trăng, vừa mới bắt cóc đi, cảnh sát cũng còn không có triển khai toàn diện sơ cứu hành động, người cũng đã bị cứu ra rồi hả? Kết quả như vậy tựa hồ quá lý kỳ đi à nha?

Lại qua vài giây đồng hồ, Lưu Thiên Phong chuyển bị vi hi, vội vàng mà hỏi: "Tốt, tiểu viện ngươi bây giờ ở nơi nào, ba ba hiện tại tự đi đón ngươi."

"Cái này, ta cũng không rõ ràng lắm tại đây đại thể vị trí đây này!" Lưu Tiểu Viện đã trầm mặc thoáng một phát, ngược lại hướng Lâm Tây Phàm hỏi: "Bát cháo, nơi này là chỗ nào à?"

Lâm Tây Phàm nói ra: "Nơi này là nam thuộc ngoại ô một ngọn núi, về phần tên gì núi ta cũng không biết, bất quá vừa mới lúc tiến vào nhìn thấy cái này tòa miếu tên gọi Tam Đài miếu, khoảng cách Lâm Giang trung học ước 100 km tả hữu."

Lập tức Lưu Tiểu Viện liền dựa theo Lâm Tây Phàm nói cho Lưu Thiên Phong lập lại một lần, lập tức Lưu Thiên Phong liền cúp điện thoại, cùng Phương Chính Nam cùng một chỗ rời đi Thiên Phong tập đoàn building. Trên đường đi, Phương Chính Nam nhưng lại nghi ngờ nói: "Lão Lưu a, tiểu viện nói cái kia bát cháo rốt cuộc là ai à? Ngươi cho tiểu viện thỉnh báo tiêu sao?"

"Ngươi không biết sao?" Lưu Thiên Phong lúc này thời điểm nhưng lại nghi ngờ hỏi, Phương Chính Nam cũng là về mặt mơ hồ.

Đã qua một hồi, Lưu Thiên Phong mới lên tiếng: "Đó là tiểu viện một cái đồng học, gần đây mới đi đến Lâm Giang thành phố đấy, nhưng là gây ra không ít động tĩnh, tự nói lên lần tiểu viện bị cục cảnh sát mang về câu hỏi, lần kia sự tình kỳ thật tự là tiểu viện cùng tên tiểu tử kia cùng một chỗ gây ra đấy, ta cũng cố ý điều tra cái kia nhà dưới hỏa thân phận, nhưng hắn hồ sơ thuộc về là quốc gia tuyệt mật đấy, cho nên ta nghĩ đến ngươi hội chú ý thoáng một phát đây này!"

"Ah, lúc ấy ta thật đúng là không sao cả lưu ý đây này!" Phương Chính Nam trầm ngâm một hồi, nhưng lại cười nói: "Ta nhớ được tại trong cục xa hoa nhất án ở bên trong, vài thập niên trước Lâm Giang tại đây cũng xuất hiện qua một nhân vật như vậy, lúc ấy tên kia sẽ đem Lâm Giang quấy đến long trời lở đất đấy, nhưng lại không biết tên tiểu tử này cùng năm đó chính là cái kia phải hay là không cùng một loại người đây này!"

Lưu Thiên Phong cười nói: "Ta nhìn như là, cái kia muốn nhà giàu mới nổi đồng dạng hồ vàng bạc ngươi biết không? Ngày trước tự là tên tiểu tử này đến thăm đem hồ vàng bạc cho đánh cho, cuối cùng hồ vàng bạc còn phải đến thăm xin lỗi đi, một cái người không quyền không thể dám làm như vậy, như vậy đã nói lên hắn có thể là một đầu long, Quá Giang Long."

"Muốn là nói như vậy, cái này Lâm Giang chỉ sợ muốn không bình tĩnh rồi, xem ra phải chú ý một chút mới được."

"Ta khuyên lão Phương ngươi hay vẫn là yên lặng theo dõi kỳ biến tốt, bởi vì tiểu tử kia cùng Trần lão gia tử còn có ta con gái cũng hỗn [lăn lộn] ở cùng một chỗ, cái này cục diện chính trị rung chuyển ngươi cũng không phải không biết, không thể nói trước tiểu tử này lại nào lớn hơn một chút, Trần lão gia tử tự coi trọng, sau đó đưa hắn đưa đến Thượng Kinh đi nào đây này!"

"Ách, điều này có thể sao?" Phương Chính Nam tựa hồ không Đại Tướng tín.

Lưu Thiên Phong nói ra: "Thượng Kinh tình thế hỗn loạn ngươi không rõ ràng lắm, Trần lão gia tử kỳ thật cũng sớm đã không quen nhìn hiện tại cảm quyền cái kia bang (giúp) gia hỏa rồi, kỳ thật nếu lão gia tử hắn khi còn trẻ một ít lời mà nói..., không thể nói trước hắn sẽ đích thân nào đi."

"Ha ha, vốn tưởng rằng ngươi chỉ ở kinh thương thượng có chút bản sự, hiện tại xem ra ngươi xem cục diện chính trị ánh mắt cũng là đỉnh chuẩn đấy. Kỳ

thật nếu không phải không quen nhìn Thượng Kinh đám người kia sắc mặt, ta tự cũng không đi vào Lâm Giang cái chỗ này rồi."

...

Đem làm Lưu Tiểu Viện vịn Lâm Tây Phàm xuống núi thời điểm, màu trắng Báo mã [BMW] bên cạnh lại nhiều hơn một xe cảnh sát, xe cảnh sát trước là bị tại chỗ đánh gục lão Mã, mà lão Mã bên cạnh thì thế, đúng là Đặng Bình cùng Lạc Thanh Thanh.

"Ha ha, người cái tên này, thật là ở đâu có phiền toái người tự ở nơi nào xuất hiện đây này!" Lạc Thanh Thanh nhìn xem bị Lưu Tiểu Viện dắt đi lấy Lâm Tây Phàm, vẻ mặt âm trầm, đoán chừng còn đối với sự tình lần trước canh cánh trong lòng.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Cảnh sát tỷ tỷ, như thế nào người nhanh như vậy đã tới rồi a, phải hay là không lo lắng ta đâu này? Yên tâm đi, thân thể tốt rồi về sau, ta nhất định sẽ chiêu người luận bàn thoáng một phát như đạo đây."

"Người..." Lạc Thanh Thanh lập tức bị tức được không nhẹ, giờ phút này Lâm Tây Phàm càng thêm là không kiêng nể gì cả quét mắt thân thể của mình, nàng tự không khỏi nhớ tới lần trước tại phòng thẩm vấn thời điểm bị Lâm Tây Phàm áp dưới thân thể tình cảnh, cái kia một lần, làm cho nàng đã trở thành toàn bộ trong cục cảnh sát tất cả mọi người hài hước.

Thật lâu, Lạc Thanh Thanh cắn Nha Thiết Xi nói: "Tốt, ta sẽ nhớ kỹ người hôm nay nói lời đấy."

Lưu Tiểu Viện ở một bên không ngừng ôm theo Lâm Tây Phàm bên hông thịt, một bên nhỏ giọng nói: "Người cái này chết tiết gia hỏa, thiếu đùa nghịch một hồi mồm mép sẽ chết à?"

Ước chừng đã qua một giờ sau, cục trưởng Phương Chính Nam cùng Lưu Thiên Phong cũng chạy tới, cảnh sát đem năm tên bị đánh gục kẻ bắt cóc thì thể dời đi về sau, liền đem trọn cái đỉnh núi bắt đầu phong tỏa, sau đó đem bị thương Lâm Tây Phàm đưa đến bệnh viện.

Thế nhưng mà, đem làm cảnh sát hỏi thăm về vụ án phát sinh quá trình thời điểm, Lâm Tây Phàm nhưng lại cực lực chống chế, nói đuổi tới thời điểm những người kia đã bị chết, tóm lại tự là không thừa nhận là mình dùng Thạch Đầu đập chết những người kia đấy. Chuyện như vậy nếu thừa nhận, chỉ sợ muốn tạo thành rất lớn khủng hoảng rồi.

Mà Lưu Tiểu Viện cũng không phải đồ đàn, đúng lúc này cũng áp dụng cùng Lâm Tây Phàm đồng dạng khẩu cung, cảnh này khiến toàn bộ bản án tựa hồ liền trở thành mê án, bất quá, cảnh sát đại bộ phận người cũng biết cái kia khẳng định tự là Lâm Tây Phàm làm đấy, chỉ là Lâm Tây Phàm không thừa nhận, mà gây án năm người lại chết rồi, chết không có đối chứng.

Vốn Đặng Bình còn hi vọng Lâm Tây Phàm có thể chính miệng thừa nhận đấy, nhưng là Phương Chính Nam cùng Lưu Thiên Phong hai cái đều là thành tinh người rồi, đương nhiên biết rõ Lâm Tây Phàm mục đích làm như vậy rồi, vì vậy tự do Phương Chính Nam gây áp lực, Đặng Bình cũng chỉ phải đem cái này bản án qua loa hoàn tất rồi.

Bất quá, mặc dù là như vậy, hỏi tường lại cái kia bốn gã bị Lâm Tây Phàm đánh gục đầu kẻ bắt cóc, tất cả mọi người có chút lòng còn sợ hãi, một khóa Thạch Đầu có thể đem một người đánh chết, mạnh mẽ như vậy người, bọn hắn còn lần đầu tiên gặp đây này!

Cho nên, mọi người đối với Lâm Tây Phàm cái này đột nhiên xuất hiện tiểu tử, cũng bắt đầu chú ý đi lên.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35:: Ngủ chung đi!

? Lão Mã một quyền kia, tuy nhiên không đến mức đã muốn Lâm Tây Phàm mệnh, nhưng là đập vào trên lưng, Lâm Tây Phàm bị thương thật đúng là không nhẹ, tại quay trở lại nội thành trên đường, Lâm Tây Phàm cũng bởi vì chịu không được cái loại này toàn tâm đau đớn mà té xỉu.

Đem làm đưa đến bệnh viện, bị kiểm tra ra xương sườn cũng đã đoạn ba căn về sau, mọi người thì càng thêm giật mình rồi, tại dưới tình huống như vậy Lâm Tây Phàm lại vẫn nhìn dài như vậy một thời gian ngắn, hơn nữa cũng không thấy hắn nói như vậy đau nhức, bởi vậy có thể thấy được hắn nhẫn nại năng lực là cỡ nào lợi hại.

Du du tỉnh dậy về sau, Lâm Tây Phàm không thể không đã tiếp nhận cảnh sát không sợ người khác làm phiền đề ra nghi vấn, trong đó đặc biệt là Lạc Thanh Thanh, bởi vì ghi hận Lâm Tây Phàm nguyên nhân, càng thêm là ở Lâm Tây Phàm bên tai nói không ngừng, sinh sinh đem Lâm Tây Phàm tra tấn thảm rồi.

Bất quá, cuối cùng vững tin nếu không có thể theo Lâm Tây Phàm trong miệng hỏi ra một mảy thứ gì đó ra, tăng thêm cục trưởng Phung Chính Nam cho áp lực, cảnh sát phương diện cũng chỉ tốt qua loa rồi án, đúng lúc này Lâm Tây Phàm mới được cái yên tĩnh, sau đó tựa vù vù ngủ say một hồi, cái này một ngủ cũng không biết trải qua thời gian bao nhiêu.

Mà khi Lâm Tây Phàm lần nữa khi...tỉnh lại, ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ thủy tinh chiếu vào, tuyết trắng ga giường lộ ra hết sức đẹp mắt, mà bên trên giường, Lưu Tiểu Viện chính phục ở phía trên ngủ rồi, có lẽ là bởi vì nhớ tới lại miếu đồ nát bị bắt cóc sự tình, giờ phút này Lưu Tiểu Viện lông mày chăm chú nhíu lại, còn bất chợt có chút rung rung, một bộ lo lắng hải hùng bộ dạng.

Lâm Tây Phàm vươn tay ra, thời gian dần qua tại Lưu Tiểu Viện trên đầu vuốt ve, Lưu Tiểu Viện lông mày tựa thời gian dần trôi qua giãn ra rồi.

"Không thể tưởng được Shana giáo biện pháp vậy mà như vậy quen dùng!"

Tại đi qua một năm kia trong thời gian, Lâm Tây Phàm đều là tại ác mộng quán quanh hạ đi tới đây, khi đó cũng chỉ có tại Shana bên người, tâm tình của hắn mới có thể bình phục, mỗi khi Shana nhẹ tay nhẹ đích vuốt ve khuôn mặt của mình hoặc là đầu thời điểm, Lâm Tây Phàm luôn có thể rất nhanh đi nằm ngủ được rất thom, rất thoải mái dễ chịu.

Đã qua một hồi, Lưu Tiểu Viện tựa hồ cảm nhận được có người đang sờ đầu của mình, vì vậy chậm rãi mở ra con mắt, trông thấy tỉnh lại Lâm Tây Phàm thời điểm, vui vẻ cười nói: "Bát cháo, người rốt cục tỉnh? Người có đói bụng không à? Ta gọi người lấy cho người ăn chút gì đến."

Lâm Tây Phàm cười khổ, giống như tại dưới tình huống như vậy Lưu Tiểu Viện ưng thuận chính mình đi mua đấy, nhưng là không có cách nào, ai kêu

nàng là đại tiểu thư đâu rồi, mua ăn những chuyện lật vật này đương nhiên không sẽ đích thân làm.

Nhìn xem ngoài cửa sổ, giờ phút này Thiên Mạc chính bao phủ tại một mảnh đen kịt ở bên trong, đoán chừng là lúc đêm khuya rồi, tăng thêm đây là đầu xuân tiết, cho nên đêm dài hơi lạnh, Lâm Tây Phàm cũng không nên cho người khác thêm phiền toái, vì vậy lắc đầu nói: "Ta tạm thời vẫn chưa đói, đoán chừng chờ một chút tự trời đã sáng, trời đã sáng về sau lại đi mua tốt rồi."

"Vậy sao?" Lưu Tiểu Viện lấy điện thoại cầm tay ra, xem nhìn thời gian nhưng lại rạng sáng 2 điểm, khoảng cách hùng đông còn có một đoạn rất dài thời gian đâu rồi, vì vậy nói ra: "Nếu không người ngủ tiếp một chút đi, còn có bốn năm giờ mới có thể hùng đông, nếu người một mực thanh tỉnh lấy, sẽ càng thêm đói đấy."

"Còn có thời gian dài như vậy à?" Lâm Tây Phàm một hồi bất đắc dĩ, nếu là không có Lưu Tiểu Viện tại bên người lời mà nói..., tu luyện một hai cái tiểu chu thiên thì tốt rồi, nhưng bây giờ Lưu Tiểu Viện tại bên người, Lâm Tây Phàm tự không muốn đem bí mật của mình bại lộ đi ra.

Trầm tư một hồi, Lâm Tây Phàm nói ra: "Nếu không người gọi người tiền đưa điểm giao hàng đến được không nào, hiện tại tỉnh lại ta cứ ngủ không được rồi, cho nên ăn no rồi về sau hoặc là còn có thể ngủ đây này!"

"Ân, tốt!"

Lưu Tiểu Viện không có nửa phần u buồn, lập tức gây gọi một cú điện thoại, nhưng là Lâm Tây Phàm không thể tưởng được Lưu Tiểu Viện không phải gọi điện thoại gọi giao hàng, mà là đánh cho Phúc bá, Phúc bá vội vàng đã đáp ứng, nói sau nửa giờ là có thể đưa đến.

Lâm Tây Phàm cười khổ nói: "Gọi giao hàng không thì tốt rồi ấy ư, tại sao phải phiền toái Phúc bá à?"

Lưu Tiểu Viện nhưng lại bĩu môi nói ra: "Thế nhưng mà bên ngoài đồ vật không tốt nha, cũng không vệ sinh lại không tốt ăn, người bây giờ là người bệnh, cho nên người ta mới muốn Phúc bá làm một ít thức ăn đến cấp người a! Hơn nữa Phúc bá làm gì đó có thể thật là tốt ăn, người cái này người Sói tâm đem làm cầu phôi." Nói xong tự tức giận xoay người sang chỗ khác.

Lâm Tây Phàm biết rõ Lưu Tiểu Viện lúc này thời điểm lại là đại tiểu thư tính tình phạm vào, lập tức chỉ phải an ủi: "Được rồi, ta chỉ là không muốn phiền toái Phúc bá, cũng không nói gì người làm như vậy không đúng, ta cũng biết người quan tâm ta, ta hiện tại hướng người xin lỗi rồi, như vậy cũng có thể đi à nha?"

"Hừ!" Lưu Tiểu Viện hừ lạnh một tiếng, như trước không để ý tới Lâm Tây Phàm.

"A, đau nhức!" Đột nhiên, Lâm Tây Phàm trong miệng phát ra một tiếng rên rỉ, sau đó cả người tự cuốn rúc vào trên giường. Lưu Tiểu Viện nghe thấy Lâm Tây Phàm kêu lên đau đớn thanh âm, vội vàng xoay người lại, nhìn thấy phục trên giường Lâm Tây Phàm, vội vàng mà hỏi: "Người làm sao vậy, phải hay là không bị thương cái chỗ kia đau nhức à?"

Lâm Tây Phàm chậm rãi xoay người lại, vẻ mặt vẻ mặt thống khổ, nói ra: "Đúng vậy a, cái này ngực tại đây rất đau, người mau giúp ta xoa xoa a!" Nói xong tự bắt được Lưu Tiểu Viện bàn tay nhỏ bé, đặt tại lồng ngực của mình.

Lưu Tiểu Viện gặp Lâm Tây Phàm như vậy, trong nội tâm lo lắng được rất, vì vậy mặc dù không cần Lâm Tây Phàm phân phó, nàng cũng dụng tâm bang (giúp) Lâm Tây Phàm vỗ về...mà bắt đầu. Lâm Tây Phàm thần sắc thời gian dần qua thư tri hoãn tới, sau đó là vẻ mặt hưởng thụ, nói ra: "Có đại

tiểu thư hầu hạ thời gian, tựa là không giống với a!"

Xem Lâm Tây Phàm cái kia hưởng thụ bộ dáng, Luru Tiểu Viện thần Sắc Khước là thời gian dần qua lạnh lên, "Lâm Tây Phàm, ngươi bị thương chính là cái kia một bên à?"

"Ân?" Lâm Tây Phàm lúc này thời điểm đột nhiên ý thức được chính mình phạm vào một cái sai lầm lớn, bởi vì chính mình bị thương chính là bên phải, nhưng là bây giờ vậy mà lại để cho Luru Tiểu Viện vẫn về chính mình bên trái lồng ngực, cũng khó trách Luru Tiểu Viện sắc mặt sẽ lập tức trở nên khó coi như vậy rồi.

Mất thấy Luru Tiểu Viện muốn nổi giận, Lâm Tây Phàm vội vàng nói: "Cái này, chẳng lẽ ngươi không biết đau đớn là hội chuyển đi đấy sao? Tăng thêm ta bị thụ nặng như vậy tổn thương, đau đớn chỉ chuyển dời đến bên trái đã rất tốt."

"Chuyển ngươi cái đại đầu quỷ, ngươi cái tên này đã biết rõ miệng ba hoa lừa gạt người." Nói xong, Luru Tiểu Viện một tay đập trên ngực Lâm Tây Phàm, Nhưng là lần này thật sự chính là tác động Lâm Tây Phàm miệng vết thương rồi, tuy nhiên Lâm Tây Phàm nhin đau không kêu đi ra, nhưng là trên mặt đã thanh rồi.

Cái này có thể thật sự hù đến Luru Tiểu Viện rồi, vội vàng một bên xoa Lâm Tây Phàm ngực, một bên ngồi ở bên giường ôm Lâm Tây Phàm đầu, "Bát cháo, thực xin lỗi, ta không phải cố ý đấy, ta chỉ là, chỉ là..."

"Ngươi chỉ là đại tiểu thư tính tình phát tác." Lâm Tây Phàm mỉm cười, ngực tuy nhiên rất đau, nhưng là đã có Luru Tiểu Viện quan tâm, hết thấy đau nhức căn bản là không coi vào đâu rồi, không thể tưởng được cái này bốc đồng tiểu nha đầu còn có ôn nhu như vậy mẫu tính (*bản năng của người mẹ) một mặt, ha ha, ngoại trừ xinh đẹp bên ngoài, nàng vẫn có lại để cho người ưa thích ưu điểm nha.

Thời gian vừa lúc là nửa giờ, Phúc bá thật sự đã đến, nhưng là đem làm hắn nhìn thấy chính ôm cùng một chỗ hai người thời điểm, nhưng lại vội vàng lui ra ngoài. Luru Tiểu Viện xấu hổ đỏ mặt, lập tức càng làm loại này ngượng ngùng chỗ mang đến phần nộ toàn bộ phát tiết vào Lâm Tây Phàm trên người.

Một lát sau, Phúc bá lần nữa tiến đến, trong tay dẫn theo chính là một cái com rở.

Luru Tiểu Viện lúc này thời điểm đỏ mặt nói ra: "Phúc bá, vừa rồi ngươi trông xem không phải như vậy một sự việc, ta đi theo gia hỏa cũng không có gì đấy!"

Phúc bá cười nói: "Ta biết rõ, yên tâm đi đại tiểu thư, ta sẽ không nói cho người khác biết đấy, kể cả lão gia." Nói xong đem thứ đồ vật thời gian dần qua đặt tới trước giường bệnh trên mặt bàn, mặc dù chỉ là mấy cái thoạt nhìn thanh đạm ăn sáng, còn có nóng hổi cháo, nhưng là làm được có điểm đặc sắc, còn không có có ăn vào trong bụng, nước miếng cũng đã chảy ra rồi.

"Ta đây cũng sẽ không khách khí!" Cũng sớm đã cảm thấy bụng đói kêu vang Lâm Tây Phàm cái này lúc sau đã bất chấp Phúc bá phải hay là không đã hiểu lầm, vội vàng cầm lấy chiếc đĩa tựa bắt đầu ăn, chút thức ăn làm được đó là sắc hương vị đều đủ, Lâm Tây Phàm một bên bắt trụ khẩu ăn, một bên còn hăm hồ tán thán nói: "Phúc bá, ngươi cái này đồ ăn làm được thật sự là quá tốt ăn hết, coi như là so về khách sạn đình cấp đầu bếp, cũng là không kịp nhiều lại để cho đấy."

Phúc bá gạt đầu nói: "Ha ha, chỉ cần Lâm thiếu gia ngươi ưa thích tựa ăn nhiều một chút, những thức ăn này đều là tiểu thư của nhà ta bình thường ưa thích dùng nhất để làm bữa sáng đấy."

Một bên, Luru Tiểu Viện nhưng lại tức giận nói: "Người cái tên này là heo a, ăn cái gì ăn được khó coi như vậy, nếu đem ta cái kia phần cũng đã ăn xong ta không để yên cho người."

Nói xong liền ngồi xuống Lâm Tây Phàm đối diện, cầm đũa lên hãy theo bắt đầu ăn, Nhưng là vừa ăn mấy ngụm đã thấy Lâm Tây Phàm tròn mắt há hốc mồm nhìn mình, lập tức âm thanh lạnh lùng nói: "Nhìn cái gì vậy, chưa có xem mỹ nữ ăn cái gì à?"

"Thấy thì thấy qua, nhưng nhìn người ăn được rất hương đây này, chẳng lẽ sẽ không có cảm thấy cái gì không ổn sao?" Lâm Tây Phàm vẻ mặt bất đắc dĩ, nếu nói toạc ra, cũng không biết nha đầu kia có thể hay không tại chỗ nổi giận.

Luru Tiểu Viện nhưng lại nghi ngờ hỏi: "Có cái gì không ổn hay sao? Đây là Phúc bá làm đấy, ta từ nhỏ vẫn ăn Phúc bá làm gì đó, chưa từng có cảm thấy không ổn."

"Không phải như thế, ta là muốn hỏi người dùng ta đã dùng qua chiếc đũa ăn cái gì, không có vấn đề a?"

"PHỐC!" Lâm Tây Phàm giọng điệu cứng rắn vừa nói xong, Luru Tiểu Viện vừa mới uống đã đến trong miệng cháo tựa đều phun tại Lâm Tây Phàm trên mặt, sau đó nhìn Lâm Tây Phàm vẻ mặt bất đắc dĩ, Luru Tiểu Viện liền ha ha lớn tiếng nở nụ cười.

Một bữa cơm trải qua nhỏ như vậy tiểu trò khôi hài, hai người ngược lại là ăn được tận hưởng, mà khi Phúc bá đem thứ đồ vật thu thập sau khi rời khỏi, thời gian mới rạng sáng ④(7) 4 điểm, còn có hai giờ thời gian, hai người lại cũng kinh (trải qua) vô sự có thể làm rồi. Tỉnh lại về sau Lâm Tây Phàm đã hoàn toàn không có buồn ngủ, tăng thêm dừng lại(một châu) tinh mỹ ăn sáng càng thêm là lại để cho Lâm Tây Phàm tinh thần đầu càng đủ.

Trái lại Luru Tiểu Viện, bởi vì đã trải qua bị bắt cóc sự tình, kinh hãi quá độ, hơn nữa một mực kiên trì muốn ở lại trong bệnh viện cùng Lâm Tây Phàm, vốn ghé vào bên giường ngủ cũng đã rất mệt a được rồi, đêm hôm khuya khoát còn bị Lâm Tây Phàm đánh thức, cho nên hiện tại trầm mặc xuống về sau, Luru Tiểu Viện tựa lại bắt đầu mệt nhọc.

Nhìn xem Luru Tiểu Viện mệt rã rời bộ dáng, Lâm Tây Phàm thương yêu nói: "Tiểu viện, buổi tối lạnh, người nằm trong chăn ngủ một chút đi?"

"Vậy còn người?" Luru Tiểu Viện hỏi.

Lâm Tây Phàm cười khoát khoát tay, nói: "Ta hiện tại không khốn a, ta nhìn người đứng đấy thậm chí nghĩ ngủ, người hay vẫn là nhanh lên nằm ngủ trên giường một chút đi!"

Luru Tiểu Viện thật sự là quá mệt nhọc, nhìn không được hay vẫn là thời gian dần qua nằm chết dí trên giường. Nhưng là nằm xuống về sau tựa hồ tựa hồ không lớn muốn ngủ rồi, nhìn xem ngồi ở bên giường, nhìn mình khẽ cười Lâm Tây Phàm, thật lâu, nhưng lại ngược ngùng nói nói: "Đêm nay thượng nhiệt độ tương đối thấp, nếu không... Nếu không người cũng đi lên ngủ chung đi!"

Chương 36:: Đồi bạn trên giường

? Thiên Phong tập đoàn.

Lưu Thiên Phong nhìn xem Trương thư ký sưu tập trở về tư liệu, lập tức trong con giận dữ, "Tục ngữ nói họa không kịp thể nhi, cái này họ Ôn đồ vật cũng dám động tiểu viện, đừng tưởng rằng sau lưng có một chỗ dựa tự rất giỏi rồi."

Lần này sự kiện liên quan đến đã đến con gái, Trương thư ký đã biết rõ Lưu Thiên Phong tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ đấy, vì vậy khuyên: "Lưu đồng, người muốn trước tỉnh táo lại, dù sao hiện tại người đang theo ôn Quốc Hoa cạnh tranh hội trưởng chức vị, nếu đúng lúc này ra chút gì đó sự tình lời mà nói..., thị trường trên mặt cũng không nên xem."

"Chẳng lẽ cứ như vậy được rồi sao?" Lưu Thiên Phong tức giận nói.

Trương thư ký cười nói: "Nói đến đây chút ít, ta không thể cho Lưu đồng người ý kiến gì, cho nên mới phải khuyên người tỉnh táo lại đó a! Mỗi một lần một khi sự tình liên quan đến đã đến đại tiểu thư, Lưu đồng người làm việc tự sẽ trở nên rất xúc động, cho nên Lưu đồng người đầu tiên muốn tỉnh táo lại, sau đó mới có thể đấu thắng ôn Quốc Hoa a!"

Đã trăm mặc một hồi, Lưu Thiên Phong thở dài nói: "Không có biện pháp, tiểu viện mục mục chết sớm, lúc nàng chết nắm ta muốn hảo hảo chiếu cố tiểu viện, khi đó ta tự thể tuyệt đối không thể để cho tiểu viện thụ từng chút một ủy khuất. Hiện tại ôn Quốc Hoa tên vương bát đản kia cũng dám như vậy đối với tiểu viện, ta nhất định phải làm cho hắn chết không yên lành." Nói xong, trong ánh mắt lộ ra vài phần thâm người lạnh lẽ ác liệt.

Trương thư ký nói ra: "Tục ngữ nói quân tử báo thù, mười năm không muộn, hiện tại cũng không phải báo thù thời cơ tốt nhất, kỳ thật chỉ cần cam đoan đại tiểu thư an toàn, chúng ta mới có thể tâm không không chuyên tâm cùng ôn Quốc Hoa đấu xuống dưới."

Trương thư ký đi theo Lưu Thiên Phong đã vài chục năm rồi, hai người đã là ngồi ở cùng trên một cái thuyền, nếu Lưu Thiên Phong ngã xuống, vậy hẳn Trương thư ký cũng sẽ cùng theo ngã xuống, cho nên mỗi khi Lưu Thiên Phong gặp không lý trí sự tình thời điểm, Trương thư ký sẽ cực lực nhắc nhở, để tránh Lưu Thiên Phong phạm sai lầm.

Lưu Thiên Phong cười nói: "Cái này kỳ thật ta đã biết, hơn nữa cho tiểu viện tìm một cái đặc lực bảo tiêu chuyện này, trong nội tâm của ta cũng cũng sớm đã có số đo."

"Ah? Lưu đồng đã có thích hợp người chọn lựa sao?" Trương thư ký hỏi.

"Đúng vậy!" Lưu Thiên Phong gật gật đầu, "Ta xem Lâm Tây Phàm tên tiểu tử kia chính là một cái không tệ người chọn lựa, cái kia năm cái bọn cướp đều là bộ đội đặc chủng xuất thân, hơn nữa mấy năm gần đây từng đồng phạm án, mà ngay cả cảnh sát cũng bắt không được bọn hắn, hiện tại tiểu gia hỏa này một người tự giết chết bốn cái, chắc hẳn coi như là dùng nhiều tiền, cũng rất khó tìm đến như vậy hộ vệ."

...

Kỳ thật dùng Lâm Tây Phàm thân thể, tại trong bệnh viện đợi vài ngày cũng đã không có việc gì rồi, nhưng là Lưu Tiểu Viện nói cái gì cũng muốn Lâm Tây Phàm dựa theo bác sĩ nói nghỉ ngơi mười ngày, còn trước đó không chào hỏi liền hướng trường học đã xin nghỉ, cái này Lâm Tây Phàm bắt đắc dĩ, đành phải tại trong bệnh viện cực kỳ nghỉ ngơi.

Bất quá tại trong bệnh viện thời gian Lâm Tây Phàm thật đúng là trôi qua thoải mái nhàn nhã đấy, Lưu Thiên Phong bởi vì lúc này đây bắt cóc sự kiện, đối với Lưu Tiểu Viện thì càng thêm cẩn thận rồi, một ngày 24 tiếng đồng hồ, cơ hồ đều có hai cái người mặc màu đen áo khoác ngoài, đeo kính râm, bề ngoài nhìn về phía trên lạnh lùng bảo tiêu theo bên người.

Vì cẩn thận, theo ngày thứ ba bắt đầu, Lưu Tiểu Viện đã bị cấm tiết đến bệnh viện.

Hồi tưởng lại đêm đó cùng giường chung gối tình hình, Lâm Tây Phàm khoe miệng sẽ rất không tự chủ có chút vênh lên mà bắt đầu..., tình cảnh như vậy xem ở trong mắt Tiền Bội Bội, lại cảm giác được thập phần rất hiếu kỳ, hỏi: "Bát cháo ca ca, người những ngày này làm sao vậy? Luôn có thể trông thấy người tại cười trộm đây này!"

"Ân, ta cười trộm sao?" Lâm Tây Phàm trầm mặc một hồi, cười nói: "Ta cười trộm là vì ta cảm giác mình hạnh phúc a! Ta nho nhỏ thụ cái vết thương nhẹ, nhà của ta bội bội tự mỗi ngày cho ta tiền đưa súp tót, cảm giác hạnh phúc cũng rất nhanh tại ta tâm Trung Sung doanh đi lên, nếu sớm biết như vậy nói như vậy, ta đã sớm nên bị thương."

Tiền Bội Bội vội vàng nói: "Phi phi phi, chớ có nói hươu nói vượn đấy." Nói xong chờ một to, trách cứ Lâm Tây Phàm.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Ngốc bội bội, nói nói có quan hệ gì đây, các người không có nghe bác sĩ nói sao? Ta có thể bị gãy mấy cây xương sườn đấy, nhưng là người xem ta hiện tại còn không phải như một không có việc gì người đồng dạng, tổ chất thân thể của ta thể nhưng mà rất mạnh."

"Người còn không biết xấu hổ nói sao!" Tiền Bội Bội vênh lên cái mũi nói: "Ngày đó một mình người tự đuổi tót, người cũng không biết ta có lo lắng nhiều, trở về còn nghe nói người bị thương, thật sự lo lắng chết người đi được."

"Hắc hắc, cái kia bất quá là một cái ngoài ý muốn mà thôi, hiện tại chúng ta không thể không sợ tình sao?" Lâm Tây Phàm cười hi hi nói, Nhưng là cho dù như vậy, Tiền Bội Bội cũng sinh ra tót một hồi khí, mắt thấy thiên muốn hắc ra rồi, Tiền Bội Bội mới không tình nguyện về nhà.

Tiền Bội Bội đi về sau, Lâm Tây Phàm một người liền lại cảm thấy có chút lạnh thanh cùng tịch mịch rồi.

Tại Lâm Tây Phàm nằm viện vài ngày, tót thăm không ít người, trong đó Tiền Bội Bội là khách quen, còn có Lưu Tiểu Viện, Trần Mộng Oánh, ngoài ra mà ngay cả học ỳ Lý Vụ Tinh cùng Vương Lâm cùng một chỗ tót thăm, Lý Vụ Tinh bởi vì quyền tiền hoạt động Lâm Tây Phàm không có tham gia, cho nên cuối cùng đành phải lôi kéo Vương Lâm tiểu tử kia đi, đối với cái này, Lý Vụ Tinh tuy nhiên là có câu oán hận, cũng là cũng không nên cùng một cái bị thương người bệnh so đo.

Mà để cho nhất Lâm Tây Phàm không tưởng được đúng là tại ngày thứ ba thời điểm, phương như dùng an ủi danh nghĩa đã đi đến, hoặc là cảm ơn tại Lâm Tây Phàm ngày đó ân cứu mạng, cho nên đến đây còn dẫn theo một đồng lớn đồ vật, bất quá tựa hồ là bởi vì ngượng ngùng, không biết nên nói với Lâm Tây Phàm mấy thứ gì đó, chỉ là tại trong phòng bệnh đã ngồi một hồi rồi đi rồi.

Mấy ngày nay một mực đến đây bang (giúp) Lâm Tây Phàm chích thay thuốc một cái tiểu hộ sĩ nhìn xem Lâm Tây Phàm bên người không ngừng biến

hóa lấy mỹ nữ xuất hiện, hơn nữa từng mỹ nữ đều là tất cả (chiếc) có đặc sắc, cái kia y tá tự không khỏi trêu đùa: "Xem ra mỹ lực của ngươi không tệ a, đẹp trai tốt rồi về sau nhớ rõ thường thường trở về xem ta a!"

Lâm Tây Phàm nghĩ thầm chính mình không có bệnh không có đau nhức còn chạy về đến bệnh viện làm cái gì?

Mà đang ở Lâm Tây Phàm chán đến chết, chính muốn tiếp tục ngủ một giấc thời điểm, cửa phòng bệnh bị đẩy ra, nhìn xem người tới, Lâm Tây Phàm nhăn Mi Đạo: "Chẳng lẽ ở trường học thời điểm sư phụ ngươi không có dạy ngươi, vào cửa trước khi tốt nhất muốn gõ cửa đấy sao?"

Vào nhưng lại mỹ nữ hoa khôi cảnh sát Lạc Thanh Thanh, Lạc Thanh Thanh gặp nằm ở trên giường bệnh Lâm Tây Phàm như cũ là mặt mũi tràn đầy mang theo cười xấu xa, trong nội tâm tự hết sức tức giận, vì vậy nói ra: "Vốn là còn tưởng rằng trong phòng này đã không có người sống đâu rồi, không thể tưởng được ngươi lại vẫn còn sống."

"Àn?" Nghe xong Lạc Thanh Thanh lời mà nói..., Lâm Tây Phàm chẳng những không có sinh khí, ngược lại vui vẻ được cười nói: "Người tốt sống không lâu, bại hoại sống ngàn năm, cho nên ta nhất định là nếu so với mạng của ngươi lớn lên."

Lạc Thanh Thanh mặt lạnh lùng, nhưng là cũng không có phản bác Lâm Tây Phàm lệch ra luận, mà là đi từ từ đã đến Lâm Tây Phàm trước giường bệnh, cao thấp chỉ tiết lấy Lâm Tây Phàm.

Lần này, Lâm Tây Phàm cũng là bị Lạc Thanh Thanh ánh mắt nhìn có chút sợ hãi, cho nên nói ra: "Này, cảnh quan, ngươi tìm ta đến cùng có chuyện gì à? Nếu không có nói ta có thể buồn ngủ rồi."

Lạc Thanh Thanh tại Lâm Tây Phàm bên giường trên mặt ghế ngồi xuống, thần sắc nghiêm túc hỏi: "Ngày đó, bốn người kia thật đúng không phải ngươi giết?" Hồi tưởng lại hiện trường tình cảnh, Lạc Thanh Thanh cảm thấy cái kia căn bản tự không khả năng là nội loạn tạo thành đấy.

"Ta còn tưởng rằng ngươi tới rồi cuộc là tại sao vậy chứ?" Lâm Tây Phàm tức giận nói: "Mấy người kia thật sự không phải ta giết, ngươi xem ta như vậy chất phác thiện lương một đệ tử, làm sao có thể làm được ra như vậy kinh thiên động địa sự tình đến?"

Lạc Thanh Thanh coi rẻ nhìn xem Lâm Tây Phàm: "Ngươi chất phác thiện lương, nếu ngươi chất phác thiện lương, như vậy chúng ta cục cảnh sát đã sớm đóng cửa rồi, bởi vì vì trên cái thế giới này cũng sớm đã không có người xấu."

"Này, không mang theo nói như vậy a, ta làm sao vậy? Không phải là đem ngươi hướng trên mặt đất đè ép thoáng một phát ấy ư, về phần lão là như thế này nhằm vào ta sao?" Lâm Tây Phàm bắt đầu nói, hẳn đối với mỹ nữ quan cảnh sát là rất có cảm giác đấy, nhưng là cảm giác quy cảm giác, hẳn cũng hiểu rõ Lạc Thanh Thanh là thế nào tính cách người, nói đến tính nết, coi như là so tiểu ma nữ Lưu Tiêu Viện cũng muốn cay thêm vài phần.

Cho nên, tại không muốn tiết lộ thân phận của mình dưới tình huống, Lâm Tây Phàm cảm giác mình hay là muốn hảo hảo cùng cô gái đẹp này cảnh quan bảo trì thoáng một phát khoảng cách.

Ai muốn, Lâm Tây Phàm nói một câu như vậy lời nói nhưng lại chợt trúng Lạc Thanh Thanh chỗ đau, đối với chuyện ngày đó, Lạc Thanh Thanh thế nhưng mà đem chỉ coi là vô cùng nhục nhã, hiện tại Lâm Tây Phàm lần nữa nhắc tới, lập tức đem Lạc Thanh Thanh đẩy hướng tiếp cận nỗi giận biên giới.

Lạc Thanh Thanh hô hào mặt nói ra: "Ngươi nói cái gì, mày lý lập lại lần nữa?"

"Ân?" Nhìn xem Lạc Thanh Thanh giờ phút này trên mặt đã đắp lên một tầng sương lạnh, Lâm Tây Phàm biết không có thể nhắc lại chuyện ngày đó rồi, vì vậy hừ một tiếng, xoay người sang chỗ khác không nhìn Lạc Thanh Thanh, mà trong miệng thì là nói: "Tốt rồi, người đi đi, ta mới không bằng người như vậy vừa mới phát dục tiểu cô nương so đo."

"Tiểu cô nương, ta ở đâu nhỏ hơn?"

Lâm Tây Phàm ánh mắt tại Lạc Thanh Thanh trên người quét mắt một phen, nhất rồi nói ra: "Tóm lại, nữ nhân nên đại địa phương, người đều tiểu."

"A..." Tuy nhiên Lâm Tây Phàm không hề nói chuyện ngày đó, nhưng là Lạc Thanh Thanh thế nhưng mà một mực dùng thân hình của mình tự ngao đấy, hiện tại Lâm Tây Phàm vậy mà nói mình nhỏ, vì vậy rốt cục bạo nộ rồi, hoa khôi cảnh sát nổi giận, vậy cũng thật sự là không như bình thường a!

Chỉ thấy Lạc hoa khôi cảnh sát giờ phút này đem trường cảnh sát dạy bản lĩnh đều khiến cho lên, một cái thả người bay nhào, cả người tụt đặt ở Lâm Tây Phàm trên người. Lâm Tây Phàm vốn định sớm chút đem Lạc Thanh Thanh đuổi rồi, hiện tại Lạc Thanh Thanh vậy mà phát điên đồng dạng nhào đầu về phía trước, cái này nhưng chỉ có Lâm Tây Phàm tư liệu lịch sử chỗ không kịp đây, vì vậy một (7) cái trở tay, lập tức đem áp tại trên người mình Lạc Thanh Thanh phản đặt ở trên giường.

"Người lưu manh này, ta muốn giết người!" Lạc Thanh Thanh vừa nói, một bên thò tay muốn đi đem Lâm Tây Phàm vặn ngã, nhưng là Lâm Tây Phàm lại ở đâu là có thể đơn giản bị vặn ngã đấy, cho nên Lạc Thanh Thanh vịn Lâm Tây Phàm thân thể, giờ phút này nhưng lại biến thành kéo Lâm Tây Phàm quần áo.

Lâm Tây Phàm trong nội tâm cười khổ, ta vốn chính là rất đứng đắn đấy, người ngược lại tốt, không ngừng đến kéo người ta quần áo, sau đó còn nói mình là lưu manh, đây không phải điển hình vừa ăn cướp vừa la làng sao?

Vì ngăn cản Lạc Thanh Thanh tiếp tục kéo y phục của mình, bất đắc dĩ phía dưới, Lâm Tây Phàm vốn là chế trụ Lạc Thanh Thanh hai tay, Nhưng là Lạc Thanh Thanh chính là một cái quật cường nha đầu, hai tay bị chế trụ, thân thể còn đang không ngừng vặn vẹo, rơi vào đường cùng Lâm Tây Phàm liền đem thân thể đặt ở Lạc Thanh Thanh trên người.

Lạc Thanh Thanh đỏ mặt lên, lập tức nhớ tới lần trước tại trong phòng thẩm vấn, chính mình vì vậy gãy dựa, thẳng này liền đem chính mình ôm càng chặt, vì vậy Lạc Thanh Thanh tự đã có kinh nghiệm, mặc kệ lại động.

Mà đang tại Lạc Thanh Thanh đang chuẩn bị đến chửi ầm lên thời điểm, cửa phòng bệnh lần nữa được mở ra, bất đồng chính là lần này vào không phải Lạc Thanh Thanh lãnh đạo, cũng không phải bạn của Lâm Tây Phàm, mà là đến đây vì Lâm Tây Phàm thay thuốc tiểu hộ sĩ. Mà khi tiểu hộ sĩ trông thấy Lâm Tây Phàm giờ phút này vậy mà đem một mỹ nữ hoa khôi cảnh sát ôm trên giường thời điểm, nghĩ thầm cái này đẹp trai thật đúng là đủ phong lưu đấy, vài ngày trước ngủ trên giường chính là học sinh muội, bây giờ lại ngay cả hoa khôi cảnh sát cũng bị hấn OK rồi, trong nội tâm cũng không khỏi không bội phục, đây quả thật là Ngưu Nhân a!

Lập tức, tiểu hộ sĩ cúi đầu xuống vội vàng đi ra ngoài, nghĩ thầm, thẳng này đã đến vài ngày tự thay đổi hai cái xinh đẹp được rất bạn trên giường, thật sự là hâm mộ chết người rồi!

Chương 37:: Đánh hoa khô cảnh sát bờ mông

? Đem làm tiểu hộ sĩ đã đi ra, hai người khôn ngoan hơi phục hồi tinh thần lại, mà Lạc Thanh Thanh bản tới mà tức giận vô cùng, nhưng là hiện tại lại trở thành nhụt chí, vì cái gì mỗi lần chính mình cùng Lâm Tây Phàm đánh nhau, chính uồn ẻo thành một đoàn thời điểm, đều sẽ bị người trông thấy đây này!

Mà Lâm Tây Phàm, giờ phút này lại là có chút tâm dâng thần dao động cảm giác, đêm đó tuy nhiên là theo Lưu Tiểu Viện cùng giường chung gối một buổi tối, nhưng là Lâm Tây Phàm cơ bản mà ngay cả ôm thoáng một phát Lưu Tiểu Viện cơ hội đều không có, thứ nhất là bởi vì Lưu Tiểu Viện quan tâm lại để cho hắn cảm thấy không thể như vậy tiết độ Lưu Tiểu Viện hảo ý, mà đến là vì hắn đột nhiên phát hiện, Lưu Tiểu Viện kỳ thật hay là nghe chất phác đây, mình coi như là muốn đem nàng bồ nhào, cũng tuyệt đối không phải là tại dưới tình huống như vậy.

Mà trước mắt Lạc Thanh Thanh lại là có chút không giống với lúc trước, cùng Lạc Thanh Thanh đã xảy ra hai lần xung đột, mà cái này hai lần xung đột, hai người thân thể đều căn bản là trải qua ách nguyên vẹn mà sát, tại dưới tình huống như vậy, Lâm Tây Phàm không động tâm đó là không có khả năng sự tình.

Từ khi tông quân khu sau khi trở về, Lâm Tây Phàm tự cơ bản không có chạm qua nữ nhân, hiện tại Lạc Thanh Thanh, Lâm Tây Phàm ngoài miệng nói nàng đáng người không tốt, nhưng trên thực tế tự là, Lạc Thanh Thanh đáng người nóng nảy, so Lưu Tiểu Viện như vậy non nớt thân hình càng thêm có sức hấp dẫn, lập tức trong nội tâm liền không khỏi rung động, ôm Lạc Thanh Thanh tự không muốn thả.

Lạc Thanh Thanh nhìn thấy Lâm Tây Phàm có chút say mê biểu lộ, vốn là muốn nổi giận được rồi, nhưng là ngược lại nhưng lại cười lạnh nói: "Không phải nói ta vừa mới phát dục sao? Hiện tại ôm rất thoải mái a?"

"Ách?" Mặc dù Lâm Tây Phàm cũng sớm đã luyện tự có thể so với tường thành da mặt, nhưng là dưới tình huống như vậy bị vạch trần, mặt mo cũng không khỏi được đỏ lên.

"Còn không mau điểm buông tay ra, ngươi thật đúng là muốn làm lưu manh rồi hả?" Lạc Thanh Thanh âm thanh lạnh lùng nói.

Lâm Tây Phàm đang chuẩn bị buông tay, nhưng là đã nghe được Lạc Thanh Thanh lời mà nói..., nhưng trong lòng thì không có tồn tại đích sinh khí, cái này hai lần đều là nàng Lạc đại hoa khô cảnh sát trước trâu chọc chính mình đây, cuối cùng lại vẫn đem sai lầm đổ lỗi tại trên người của mình, Lâm Tây Phàm trong nội tâm đó là một cái khó chịu a.

Vì vậy, Lâm Tây Phàm khoe miệng lần nữa phủ lên cười xấu xa, Lạc Thanh Thanh không biết, chỉ cần Lâm Tây Phàm cố ý lộ ra cái nụ cười này, tự chắc chắn sẽ có người không may đây.

Lạc Thanh Thanh gặp chính mình nói chuyện rồi, Lâm Tây Phàm như trước không thấy có phản ứng, đang muốn lần nữa khai mở nắng thời điểm, "BA~" một tiếng, đón lấy bờ mông tự truyền đến một hồi nóng rát đau nhức, có lẽ như vậy đau nhức không coi là cái gì, nhưng là vấn đề là hiện tại cái mông của mình bị người đánh, đây mới là trọng điểm.

"Ngươi, ngươi đánh ta..." Lạc Thanh Thanh mặt cái này lúc sau đã nghẹn đỏ lên.

"Ta đánh ngươi bờ mông, tặc là ngươi muốn cho ngươi một cái khác sâu giáo huấn, làm cho ngươi biết thiên ngoại hữu thiên người giỏi còn có người giỏi hơn đạo lý này." Lâm Tây Phàm vừa cười vừa nói: "Hơn nữa, hôm nay ta đã có thể đem lời đặt ở chỗ này rồi, ngươi chỉ điểm ta nói xin lỗi, nếu không xin lỗi lời mà nói..., mơ tưởng ta thả ngươi."

"Dựa vào cái gì muốn ta giải thích với ngươi?"

"BA~!" Từng tiếng sáng tiếng nổ tiếng vang lên.

Ngay tại Lạc Thanh Thanh vừa dứt lời thời điểm, trên mông đất lại bị đánh một cái đánh, Lạc Thanh Thanh cái này đã có thể ủy khuất, từ nhỏ đến lớn, cho dù là ba mẹ của mình cũng chưa từng như vậy đánh qua chính mình, hiện tại thẳng này vậy mà không lưu tình chút nào đánh chính mình mông đất nhỏ, như vậy vô cùng nhục nhã, nhất định phải thẳng này gấp bội hoàn trả.

Lâm Tây Phàm cũng mặc kệ Lạc Thanh Thanh trong lòng nghĩ rất đúng cái gì, mà là nói ra: "Hiện tại ta cho ngươi thêm một cái cơ hội giải thích."

"Phi, ta lại cái gì sai, vì cái gì ta muốn giải thích với ngươi?" Lạc Thanh Thanh trong hốc mắt giờ phút này đã tràn đầy nước mắt, ủy khuất được thiếu chút nữa thì chảy ra.

Lâm Tây Phàm gặp Lạc Thanh Thanh như cũ là không biết hồi cái, vì vậy bắt đầu thuyết giáo mà bắt đầu..., "Đầu tiên, ta với ngươi giống như không có thù a, Nhưng là ngươi vì cái gì luôn nhắm vào lấy ta đầu rồi, tặc nói tại cục cảnh sát phòng thẩm vấn cái kia một lần, ngươi dựa vào cái gì đánh người đầu này?"

Lạc Thanh Thanh nói ra: "Ai kêu ngươi như vậy tặc, lúc ấy thế nhưng mà tại cục cảnh sát a, ngươi nếu không không sợ hãi, còn dám đùa giỡn ta, chẳng lẽ ta đánh ngươi sai rồi?"

"Đương nhiên là sai rồi!" Lâm Tây Phàm bay vùn vụt mắt, tiếp tục nói: "Ngươi thế nhưng mà nhân dân công bộc, ngươi cho rằng nhân dân là của ngươi công bộc à? Ưa thích tặc đánh, ngươi tại trường cảnh sát thời điểm, huấn luyện viên chẳng lẽ cũng dạy ngươi bạo lực đề ra nghi vấn rồi hả? Ngươi tại trường cảnh sát thời điểm, huấn luyện viên chẳng lẽ sẽ dạy ngươi ẩu đả hải lòng thị dân rồi hả?" Nói xong, "BA~" một tiếng, Lạc Thanh Thanh bờ mông lần nữa bị đánh rồi.

"Ta. . . Ta. . ." Lạc Thanh Thanh trong hốc mắt nước mắt quay cuồng được càng thêm hơn, trên thực tế, Lâm Tây Phàm nói được có lý a, cái này một Thiết Đô là tính cách cho phép, kỳ thật Lạc Thanh Thanh cũng biết chính mình táo bạo tính cách không tốt, nhưng là đã hình thành thói quen, cũng rất tự nhiên tự dẫn tới công tác trong sinh hoạt.

Thật lâu, Lạc Thanh Thanh chỉ phải nói: "Tốt, cho dù lần kia là lỗi của ta, nhưng là hiện tại đâu rồi, ngươi vậy mà nói ta mới vừa vận phát dục, ngươi còn có ... hay không một điểm phong độ thân sĩ đó a? Thân hình của ta cái đó một điểm như vừa mới phát dục hay sao?"

"Ách!" Lâm Tây Phàm cười thầm, nha đầu kia vậy mà để ý như vậy thân hình của mình, tiến tới nói ra: "Tốt, vậy mà ngươi xin lỗi rồi, ta cũng thừa nhận, thân hình của ngươi vẫn là có thể đẩy, bộ ngực phát dục hoàn thiện, ít nhất xúc cảm không tệ, bờ mông cũng ngạo nghễ ưỡn lên đấy, xúc cảm cũng rất tốt..."

"Lưu manh, ngươi lưu manh." Lạc Thanh Thanh vội vàng dùng tiếng la chế đã ngừng lại Lâm Tây Phàm tiếp tục thao thao bất tuyệt, thẳng này vậy mà

như vậy trắng ra đánh giả thân hình của mình.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Cái này là được rồi, ta vốn chính là một kẻ lưu manh, nhưng là ngươi vậy mà muốn một kẻ lưu manh có phong độ thân sĩ, đây không phải ép buộc sao? Cho nên ngươi nói ngươi có nên hay không đánh?" Nói xong lại là "BA~" một tiếng đánh vào Lạc Thanh Thanh trên mông đít nhỏ.

"Đã đủ rồi, ngươi đến cùng còn có hết hay không à? Cái mông của ta sinh đến cấp ngươi đánh chính là à?" Lạc Thanh Thanh lần nữa ý đồ giãy dụa ra, nhưng là theo thân thể ma sát tăng lớn, cuối cùng không thể không buông tha cho phí công giãy dụa, mà là hung dữ chăm chăm vào Lâm Tây Phàm đang nhìn.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Ngươi cho rằng ta rất ưa thích đánh ngươi bờ mông à? Ngươi vừa rồi coi như là xin lỗi rồi, theo lý thuyết ta là ưng thuận thả ngươi ra đây, nhưng là vì vừa rồi ngươi đối với ta vô lễ, hiện đang quyết định lại phần thưởng ngươi hai cái." Nói xong liền muốn lại đánh hai cái, Lạc Thanh Thanh cái này đã có thể nóng nảy, vội vàng ngăn cản nói: "Ngừng, ta như thế nào vô lễ?"

"Ngươi như vậy còn có chút ít lễ sao? Không có trải qua sự đồng ý của ta nhảy đến giường của ta đi lên, còn có như vậy cảm thấy khó xử tình cảnh lại bị người nhìn lại rồi, háo hảo đích thanh bạch cứ như vậy bị ngươi cái này lang thang nữ cho hủy diệt rồi." Lâm Tây Phàm bày ra một bộ đáng thương bộ dạng.

Lâm Tây Phàm biểu lộ roi ở trong mắt Lạc Thanh Thanh, nhưng lại gần muốn phát điên, chính muốn đã kích thoáng một phát Lâm Tây Phàm thời điểm, "BA~ BA~" mát sinh, Lâm Tây Phàm bàn tay lớn lại đang Lạc Thanh Thanh trên mông đít nhỏ đánh cho hai cái.

Thế nhưng mà, ngay tại hai cái đánh rớt xuống về sau, ghé vào Lâm Tây Phàm trên người Lạc Thanh Thanh rốt cục nhìn không được trong lòng ủy khuất, oa một tiếng tự khóc lên, nước mắt lạch cách lạch cách tự chảy đến Lâm Tây Phàm trên mặt.

"Ách, không phải đâu?" Lâm Tây Phàm kinh hãi, vội vàng buông tay thả Lạc Thanh Thanh, đúng lúc này Lạc Thanh Thanh cũng chưa đi mở đích ý tứ, mà là hung hăng nói: "Lâm Tây Phàm, hôm nay lão nương liều mạng với ngươi, ta muốn cho ngươi biết đắc tội của ta hậu quả nghiêm trọng."

"A!"

Hết thắm một tiếng tại Lâm Tây Phàm trong miệng phát ra, nguyên lai lúc này thời điểm Lạc Thanh Thanh đã nằm ở Lâm Tây Phàm trên người, hé miệng muốn tại Lâm Tây Phàm trên bờ vai, cái này còn không phải tội không xong đây, không xong chính là Lạc Thanh Thanh giống như đều cùng Lưu Tiểu Viện có ăn ý đồng dạng, đồng dạng cần lấy bả vai cùng một vị trí thượng.

"Ngươi là câu đó a? Cẩn người rất đã ghìen sao?"

Lâm Tây Phàm đều thiếu chút nữa muốn khóc lên rồi, đang tại do dự mà phải hay là không muốn đem Lạc Thanh Thanh đẩy ra thời điểm, trên bờ vai đau đớn đột nhiên giảm bớt, tận lực bồi tiếp Lạc Thanh Thanh nằm ở Lâm Tây Phàm trên người thấp giọng khóc thút thít, bả vai một mực nhún, xem ra thật sự chính là rất thương tâm đây này!

"Cái này, ngươi còn tốt đó chứ?" Lâm Tây Phàm có chút chột dạ.

Lạc Thanh Thanh nhưng chỉ là đang khóc, cũng mặc kệ Lâm Tây Phàm nói cái gì, tự là nằm ở Lâm Tây Phàm trên người không ngừng nức nở. Lâm

Tây Phàm trên trán mồ hôi lạnh ứa ra, bất quá là đánh cho vài cái từ bờ mông mà thôi, về phần thương tâm như vậy sao? Bất quá, hiện tại đắc tội mỹ nữ này hoa khôi cảnh sát, cuộc sống sau này chỉ sợ thì càng thêm khổ sở rồi.

Gặp Lạc Thanh Thanh khóc đến như vậy thê lương bộ dạng, Lâm Tây Phàm nghĩ thầm lúc này thời điểm nói cái gì cũng không có dùng, vì vậy thò tay sau lưng Lạc Thanh Thanh vuốt, như dỗ hài tử đồng dạng nói: "Được rồi, bé ngoan không khóc, không đánh người nữa a!"

"Phốc phốc "

Vốn đang thương tâm được muốn chết Lạc Thanh Thanh đang nghe được Lâm Tây Phàm lời nói về sau, mặc dù là nước mắt ngập nước mắt, nhưng là cũng nhịn không được nữa bật cười.

Lâm Tây Phàm gặp Lạc Thanh Thanh vừa khóc vừa cười đấy, chính mình cảm thấy buồn cười, nhưng là đành phải nhịn được, hiện tại Lạc Thanh Thanh cảm xúc có thể là phi thường không ổn định đấy.

Lạc Thanh Thanh nói ra: "Người hỗn đản này cũng không biết là như thế nào lớn lên, giống như là ngoài không gian đến quái vật đồng dạng, chọc người tính toán ta xui xẻo!"

Lâm Tây Phàm cười khổ, không dám ngôn ngữ.

Thật lâu, Lạc Thanh Thanh cuối cùng là đã đi ra Lâm Tây Phàm trên người, bộ dáng cũng đừng đề có nhiều ủy khuất, Lâm Tây Phàm nghĩ thầm chính mình hay vẫn là nói lời xin lỗi được rồi, miễn cho mỹ nữ này hoa khôi cảnh sát luôn tại ghi hận chính mình. Mà đang ở Lâm Tây Phàm muốn lúc nói chuyện, Lạc Thanh Thanh nhưng lại thù trước khi nói ra: "Này, sự tình hôm nay chúng ta không để yên, nhưng là người tốt nhất nhớ kỹ, ngàn vạn không thể nói ra đi, bằng không thì ta sẽ nhượng cho người chết rất khó coi đấy."

㊞(7) "Ách, vậy người đến cùng muốn cái dạng gì à? Ta một cái tinh đầu tiểu dân, cũng không dám cùng cảnh quan người kết thù kết oán a!" Lâm Tây Phàm ủy khuất nói, cô nàng này mỗi lần đều là mình trước trêu chọc chính mình, cuối cùng nhưng lại khiến cho giống như chỉ có nàng thụ ủy khuất đồng dạng.

"Hừ, không dám, trên cái thế giới này chỉ sợ còn không có có Lâm Tây Phàm người chuyện không dám làm rồi." Lạc Thanh Thanh nói ra: "Tóm lại người nhớ kỹ cho ta, hôm nay sĩ nhục, ngày khác ta nhất định gấp 10 lần đòi lại ra, cho nên, người tốt nhất không muốn trông trong tay ta."

Lâm Tây Phàm mồ hôi lạnh nói: "Không cần khoa trương như vậy chứ? Chẳng lẽ không thể hóa thù thành bạn? Ta nhìn người như vậy tính cách ngày khác chỉ sợ là khó gả đi ra ngoài được rồi, không bằng thuận tiện nghỉ ta, chúng ta như vậy chấm dứt cái này đoạn ân oán tốt rồi."

"Đi chết!"

Lạc Thanh Thanh một chương vỗ vào Lâm Tây Phàm trên ngực, sau đó cũng mặc kệ Lâm Tây Phàm nhanh chóng biến hồng mặt, quay người đã đi ra.

Nhìn xem Lạc Thanh Thanh ly khai, Lâm Tây Phàm khổ Tiểu Diêu đầu: "Cái này Lương Tử kết lớn hơn! Bất quá, cô nàng này đủ cay, nếu là có thể cùng nàng phát sinh lần nữa một mảy thứ gì đó, đoán chừng là một kiện làm cho người vui sướng sự tình đây này!"

Vừa mới được tiện nghi, Lâm Tây Phàm trong nội tâm lâng lâng đầy, đây mới là hắn muốn nhất qua sinh hoạt, làm bạn cả đời nữ nhân một cái là đủ rồi, nhưng nếu có thể cùng đủ loại màu sắc hình dạng mỹ nữ phát sinh một ít mập mờ sự tình, đoán chừng mỗi người đàn ông đều sẽ thích đấy. Dù sao, người tham lam là rất lớn, tựa như một ít một tham lại tham tham quan, bọn hắn kỳ thật cũng biết như vậy tham lam sẽ để cho bọn hắn đi về hướng tử vong, nhưng là tham lam thứ này, một khi đã bắt đầu, tựa như khó có thể dừng lại rồi.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38:: Bội bội là người của ta

? Trải qua ngày đó mỹ nữ hoa khôi cảnh sát đến tìm hiểu sự kiện về sau, Lâm Tây Phàm bên người mấy mỹ nữ hay vẫn là hội thỉnh thoảng có người đến xem Lâm Tây Phàm, nhưng là Lâm Tây Phàm lại cảm giác được bệnh viện đã đợi không được, bởi vì thay thuốc tiểu hộ sĩ mỗi lần tới thay thuốc, đều mượn cơ hội trêu chọc một phen, khiến cho Lâm Tây Phàm cảm giác mình không đối bạn trên giường giống như tựa là một kiện thiên lý không để cho sự tình đồng dạng.

Nằm viện ngày thứ bảy, Lâm Tây Phàm tựa không để ý bất luận kẻ nào ngăn trở, vụng trộm chính mình đi làm ra viện thủ tục, sau đó đóng gói về nhà.

Trở lại trong thôn thời điểm, thời gian là buổi chiều 15 điểm, cách cách trường học tan học thời gian còn có 1 cái giờ đồng hồ thời gian, cho nên hắn chuẩn bị nửa giờ về sau đi ra Tiên Bội Bội gia trước cửa các loại Tiên Bội Bội, bởi vì Tiên Bội Bội mỗi ngày sau khi tan học đều biết làm cơm mang đến bệnh viện, hôm nay tựa không cần tiền.

Khi về đến nhà, Lâm lão đầu chính ngủ ở nhà (cảm) giác, từ khi Lâm Tây Phàm nằm viện đến nay, Lâm lão đầu thật đúng là một lần đều không có chơi qua bệnh viện nhìn, Lâm Tây Phàm trong nội tâm cuối cùng hội có chút bất mãn đấy.

Cho nên, sau khi về nhà Lâm Tây Phàm cũng không cùng Lâm lão đầu chào hỏi, trực tiếp tựa chạy lên lầu.

Tại bệnh viện thời điểm, bởi vì Thạch Sanh thi ít mà Lý Thông thi nhiều nguyên nhân, cho nên Lâm Tây Phàm liên tiếp bảy ngày đều không có tu luyện, hơn nữa cũng không có rèn luyện thân thể, hiện tại chỉ có hơn một giờ thời gian, tu luyện là đoạn không thể nào, cũng chỉ tốt hoạt động một chút thoáng một phát gân cốt rồi.

Như vậy nghĩ đến, liền thay đổi một thân quần áo thể thao đi ra ngoài rồi, bởi vì gian phòng không lớn, căn bản là không chịu nổi Lâm Tây Phàm giãy vò, cho nên cũng chỉ phải đến bên ngoài đi tiến hành vận động rồi.

Kỳ thật Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) mà Phương Ngân đại, trống trải mà Phương Ngân nhiều, tăng thêm tại hồ vàng bạc uy áp phía dưới, rất nhiều người cũng đã tại mấy tháng trước dọn đi rồi, Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) thì càng thêm là trở nên quạnh quẽ rồi. Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) phía đông là một mảnh rậm rạp rừng trúc, cái kia trong cơ bản là không có người tại hoạt động, cho nên xa xa nhìn về phía trên thật đúng là có chút âm trầm khủng bố đây này!

Trên đầu đỉnh lấy buổi chiều mặt trời, Lâm Tây Phàm bước nhanh đi tới trong rừng trúc, trong rừng pha tạp ánh mặt trời ngược lại là đem âm u rừng trúc làm đẹp được chiếu sáng rạng rỡ.

Giẫm phải tích được trầm trọng lá trúc, đi từ từ tiến vào trong rừng trúc, tuy nhiên không phải nhiều năm có người tại đi, nhưng là trong rừng trúc vẫn có một đầu đường nhỏ uốn lượn đất duỗi, nhưng lại không biết cuối cùng rốt cuộc là ở nơi nào.

"Nơi này so sánh yên tĩnh, bình thường nếu lúc nghỉ ngơi, tới nơi này tu luyện có lẽ cũng không tệ lắm." Lâm Tây Phàm thời gian dần qua vận bất đầu chuyển động, tại trong rừng chạy trước bước, rừng trúc diện tích không tính lớn, cho nên chạy hơn 10' sau thời gian về sau, Lâm Tây Phàm sẽ mặc đã qua rừng trúc, đi tới một đoạn trên đường lớn.

Đột nhiên, phía trước một cái màu đen xe ảnh thời gian dần trôi qua khiến cho gần, sau đó hướng về Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) phương hướng sử qua đi.

"Chiếc xe kia, hình như là Lưu Tiểu Viện gia Phúc bá mở đích a?" Lâm Tây Phàm thập phần rất hiếu kỳ, hẳn tại lần trước Lưu Tiểu Viện bị bắt cóc sự kiện ở bên trong, vội vàng báo kiến Lưu Thiên Phong một mặt, nhưng là lúc ấy hai người cũng không có làm sao nói.

Lưu Thiên Phong là Thiên Phong tập đoàn tổng giám đốc, nắm giữ hơn phân nửa Lâm Giang thành phố kinh tế, theo lý thuyết đến nhân vật như vậy tựa hồ không ứng nên xuất hiện ở chỗ này đó a! Có lẽ hẳn chỉ là đi ngang qua mà thôi, Lâm Tây Phàm trong nội tâm nghĩ như vậy, cũng tự hồ chỉ có giải thích như vậy mới được là hợp lý nhất đấy.

Lập tức Lâm Tây Phàm cũng không hề muốn, tiếp tục ở trong rừng chạy trước bước, một bước không ngừng đại khái chạy sau nửa giờ, Lâm Tây Phàm liền tại trong rừng một khối trên đất trống đùa nghịch nổi lên một bộ quyền, người bình thường luyện quyền làm như vậy là đề đề cao công kích tốc độ độ mạnh yếu, nhưng là Lâm Tây Phàm luyện quyền làm như vậy là để làm theo trong thân thể khí cơ.

Nhắc tới cũng rất kỳ quái, Lâm Tây Phàm tại đi qua một năm trong thời gian, nhiều khi đều gặp được tu luyện không khoái thời điểm, nhưng là một khi luyện một bộ quyền hoặc là tiến hành một ít mãnh liệt vận động thời điểm, trong cơ thể vận hành sẽ rất nhanh trở nên thông suốt đi lên.

"Hô" thật sâu gọi ra một hơi, Lâm Tây Phàm trên trán đã có thể trông thấy một tầng rậm rạp mồ hôi rồi, lúc này thời điểm thời gian đã qua hơn một giờ, vì vậy Lâm Tây Phàm nện bước nhẹ nhàng bước chân hướng về Tiền Bội Bội trong nhà đi đến.

Tại Tiền Bội Bội cửa nhà đợi ước 10 phút thời gian, liền trông thấy Tiền Bội Bội hoang mang rối loạn mang mang chạy về nhà ra, mà phía sau của nàng là vài tên nam tử tại từng bước ép sát đi theo Tiền Bội Bội. Cái kia cũng không phải cái kia vài tên lưu manh, mà là mấy một học sinh cách ăn mặc người, xem ra hẳn là Tiền Bội Bội đồng học.

Lâm Tây Phàm đang muốn đi lên chào hỏi, đã thấy cầm đầu một người nam tử lớn tiếng hô: "Bội bội, ngươi chờ ta với được không?"

Tiền Bội Bội cuồng quít xoay người sang chỗ khác, nói ra: "Ôn thụy long, ngươi không nếu quán quít lấy ta rồi, ta sẽ không tiếp nhận ngươi đấy."

"Vì cái gì? Chẳng lẽ ngươi đã có bạn trai chưa? Hay vẫn là ngươi bây giờ còn không muốn yêu đương, nếu nói như vậy, ta có thể đợi ngươi đấy." Tên kia gọi ôn thụy long nam tử lúc này thời điểm lại là một thanh kéo lại Tiền Bội Bội cánh tay, nói ra: "Ngươi biết ta thật là thích ngươi đấy, hơn nữa, ngươi nhìn xem tại lớp học, trừ ta ra còn có ai có thể xứng với ngươi đâu này?"

"Tự ngươi lớn lên cái kia dạng đầu buổi gì cũng dám nói mình xứng đôi bội bội, xem ra các hạ tự kỷ trình độ thật đúng là không nhẹ a!"

Vốn chuyện như vậy, muốn là có thể không cần nhúng tay, Lâm Tây Phàm tự nhiên không muốn nhúng tay, nhưng nhìn lấy Tiền Bội Bội cái kia ủy khuất bộ dạng, còn muốn khỏi những ngày này Tiền Bội Bội đối với chính mình cẩn thận chiếu cố, tại dưới tình huống như vậy hẳn làm sao có thể đủ khoanh tay đứng nhìn đây này!

"Ngươi là ai? Ta cùng bội bội sự tình mắc mớ gì tới ngươi?" Ôn Thụy Long nhìn xem Lâm Tây Phàm cái này nửa đường giết đi ra Trình Giáo Kim, trong nội tâm thật là khó chịu, nghĩ thầm lại quán một hồi hoặc là Tiền Bội Bội tự bắt đắc dĩ đáp ứng đây này!

"Ta là ai liên quan mày cái bươi, ta cảnh cáo ngươi, cách bội bội xa một chút, nói cách khác cẩn thận ta đánh cho ngươi răng rơi đầy đất." Lâm Tây Phàm nói xong tiến lên đem Tiền Bội Bội kéo đến sinh về sau, đứng tại ôn Thụy Long Long trước mặt, thân thể của hắn cao so Trương Long cao không ít, cho nên hiện tại như vậy vừa đứng, thoáng cái liền đem ôn Thụy Long khí thế cho đè xuống rồi.

Ôn Thụy Long lui về phía sau một bước, đi theo Trương Long sau lưng vài tên người trẻ tuổi lúc này thời điểm cũng đi tới ôn Thụy Long sau lưng, cái này ôn Thụy Long ngược lại là đã có dũng khí, ưỡng ngực, nói: "Tiểu tử, ngươi biết ta là ai không? Ngươi có tin ta hay không chỉ cần câu nói đầu tiên muốn ngươi tại Lâm Giang biến mất?"

"Ah, nói như vậy còn rất có năng lực đó a!" Lâm Tây Phàm bắt đắc dĩ, mỗi lần gặp được người như vậy thời điểm, tổng là ưa thích hỏi mình có biết hay không hắn là ai, chẳng lẽ hiện tại xã hội này thân phận thật là trọng yếu như vậy sao? Đồng thời, trong nội tâm muốn đây cũng là một cái không biết sống chết phú nhị đại.

Mà giờ khắc này ôn Thụy Long gặp Lâm Tây Phàm bộ dáng, còn tưởng rằng Lâm Tây Phàm sợ lên rồi, lập tức lại càng phát đắc ý, tiếp tục nói: "Ta mặc kệ ngươi cùng bội bội là quan hệ như thế nào, nhưng là ngươi tốt nhất từ giờ trở đi không nên tiếp cận bội bội, nói cách khác có ngươi đẹp mắt đấy."

Lâm Tây Phàm lãnh đạm nói: "Ta đây cũng cho ngươi một cái lời khuyên, cảnh báo, thừa dịp ta còn bộ dáng nổi giận trước khi xéo đi, bằng không thì đừng nói ta không biết ngươi là ai, ta sẽ nhượng cho mẹ của ngươi cũng nhận thức không ra ngươi là ai."

"Hắc, tiểu tử ngươi còn phải sất đi lên, các huynh đệ, đem thăng này cho ta đánh cho tàn phế rồi, có chuyện gì ta phụ trách!"

Theo ôn Thụy Long một tiếng hiệu lệnh, sau lưng vài tên học sinh bộ dáng tay chân lúc này thời điểm liền vọt lên, bọn hắn biết rõ tại Lâm Giang, ngoại trừ có sức ảnh hưởng nhất Thiên Phong tập đoàn bên ngoài, còn lại chính là Ôn thị tập đoàn đích thiên hạ rồi, có Ôn thị Tam thiếu gia ôn Thụy Long chỗ dựa, chỉ cần không chết người, đích thật là đem đối phương đánh cho tàn phế rồi, cũng sẽ không có vấn đề gì đấy.

Một gã đeo vòng tai nam tử đứng mũi chịu sào tiếp cận Lâm Tây Phàm, thò tay muốn hướng Lâm Tây Phàm trên mặt đánh tới, lúc này thời điểm trên bụng nhưng lại đột nhiên đã trúng một cước, tiến tới cả người tự bay rớt ra ngoài.

Còn lại ba người căn bản sẽ không có kịp phản ứng, không biết xảy ra chuyện gì thời điểm, Lâm Tây Phàm cũng đã tiếp cận, hai tay làm nhiều việc cùng lúc (tay năm tay mười) sét đánh cách cách đem ba người kia tã hữu cái tát đều quăng một lần. Ba người biểu lộ đồ đần, tựa hồ còn không có từ trong lúc khiếp sợ tỉnh ngộ lại.

"Ách?"

Ôn thụ long nhìn xem thân uy lẫm lẫm Lâm Tây Phàm, bên cạnh mình mấy người vài cái từ đã bị đối phương đặt ngược lại, cái kia chính mình chút bồn sự ấy tại tiểu tử này trước mặt căn bản là không đủ xem đấy, nhưng là đúng lúc này đi, lại sẽ rất không có mặt mũi. Vì vậy, ôn thụ long cường tráng tăng thêm lòng dũng cảm, nói ra: "Tiểu tử, ngươi, ngươi lại dám đánh người của ta?"

Lâm Tây Phàm cười lạnh nói: "Đánh ngươi người làm sao vậy, ngươi cũng còn không có đánh đâu rồi, ta xem tiểu tử ngươi hình dáng tựa là cần ăn đòn."

"Ngươi, ngươi. . ." Nghe Lâm Tây Phàm nói còn chuẩn bị đánh chính mình, ôn thụ long chấn động, đằng đằng đằng liên tục ngược lại lui lại mấy bước, sau đó nói: "Tiểu tử, đừng trách ta không có cảnh cáo ngươi, cha ta mà thế nhưng mà Ôn thị tập đoàn tổng giám đốc, hấn đại biểu chính là Lâm Giang nửa cái thiên hạ, nếu là dám phanh ta thoảng một phát, cha ta mà sẽ để cho ngươi chết không yên lành đấy."

Lâm Tây Phàm mặt lập tức tựa đen lại, tại dưới tình huống như vậy cái này ôn thụ long lại vẫn dám nói như vậy, nhưng lại ý vào trong nhà mấy cái tiền cho rằng là có thể cánh tay Già Thiên rồi, chắc hẳn lại là một cái bị làm hư đầu phú nhị đại rồi.

Lập tức, Lâm Tây Phàm từng bước một hướng về ôn thụ long tiếp cận. Bên người Tiền Bội Bội vội vàng giữ chặt Lâm Tây Phàm, khẩn trương nói: "Bất chấp ca ca, ta xem hay là thôi đi, chớ cùng người như vậy so đo."

"Tính toán? Nhà của ta bội bội tựa là quá mềm yếu, đối với người như vậy, nếu không để cho hấn một điểm lợi hại nhìn xem, hấn còn thấy không rõ mình là một cái gì chủng đây này! Yên tâm đi, bội bội, ta cam đoan tiểu tử này về sau cũng không dám nữa dây dưa ngươi rồi."

Ⓔ(7) "Bằng, dựa vào cái gì?" Ôn thụ long nghe xong Lâm Tây Phàm lời mà nói..., nhưng lại không cam lòng nói: "Bội bội lại không là người thế nào của ngươi, dựa vào cái gì không cho ta tiếp cận nàng."

Lâm Tây Phàm cười lạnh nói: "Dựa vào cái gì?" Hừ lạnh một tiếng về sau, Lâm Tây Phàm thả người tiến lên, một cước liền đem ôn thụ long đạp té trên mặt đất, cũng không khom người, trên chân một hồi loạn đá, lập tức đem ôn thụ long tên kia bị đá mổ heo lớn kiểu bình thường gọi.

Đá một hồi, Lâm Tây Phàm ngược lại là hả giận rồi, dù sao cùng ôn thụ long cũng không phải cái gì khổ đại thù sâu đấy, cho nên Lâm Tây Phàm chỉ là muốn dạy dỗ thoảng một phát ôn thụ long, hiện tại thấy hấn sợ tới mức run rẩy, cũng không động thủ lần nữa, mà là lạnh lùng nói: "Xéo đi, về sau nếu gặp lại ngươi quán quít lấy bội bội lời mà nói..., ta gặp một lần đánh một lần."

Nhưng là, không thể tưởng được lúc này thời điểm đứng lên ôn thụ long lại còn là quật cường nói: "Dựa vào cái gì, ta thích bội bội mắc mớ gì tới ngươi?"

Ôn thụ long thế nhưng mà cũng sớm đã tra rõ ràng Tiền Bội Bội chi tiết rồi, nếu không biết rõ Tiền Bội Bội là Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) đi ra đấy, hơn nữa biết rõ gia đình của nàng tình huống, càng thêm biết rõ gần đây nhu thuận hiếu học Tiền Bội Bội cũng không có có bạn trai, cho nên ôn thụ long mới có thể đối với Tiền Bội Bội triển khai quán quít chặt lấy truy cầu đấy.

"Ân?" Gặp ôn thụ long lúc này thời điểm lại vẫn như vậy quật cường, Lâm Tây Phàm ngược lại là có chút ngoài ý muốn, nghĩ thầm thằng này cũng không biết kinh (trải qua) không qua đánh, vạn nhất đánh chết không tốt bán giao(nhấn nhủ), chỉ phải nói: "Ta đây tựa rành mạch nói cho ngươi biết tốt rồi, bội bội là người của ta, cho nên ngươi tốt nhất nhanh lên xéo đi."

"Ách!"

"Ta lúc nào thành bát cháo ca ca người rồi!"

Tiền Bội Bội ngượng ngùng cúi đầu xuống, nhưng là nhưng trong lòng thì mừng thầm.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39:: Bị bán đi!

? Ôn thụ long nhưng cho tới bây giờ tự không có nghe đã từng nói qua Tiền Bội Bội có bạn trai, cho nên hiện tại Lâm Tây Phàm nói Tiền Bội Bội là người của hắn, ôn thụ long là căn bản tự sẽ không tin tưởng.

Nhưng là, mấy lần liền đem người bên cạnh mình đặt ngược lại, còn bị đánh một trận chính mình dừng lại(một châu), ôn thụ long tình huống biết rõ chính mình cùng Lâm Tây Phàm tuyệt đối không phải là cùng một cái trình độ đấy, vì vậy giọng căm hận nói ra: "Tốt, tiểu tử ngươi cùng ta nhớ kỹ rồi, hôm nay thù ta nhất định sẽ báo đấy, ngươi chờ."

Lâm Tây Phàm khinh thường nói: "Chỉ bằng ngươi sao? Ta đây là tốt rồi tốt chờ rồi."

Ôn thụ long hừ lạnh một tiếng, sau đó mang theo cái kia vài tên học sinh cùng một chỗ đã đi ra. Nhìn xem ôn thụ long lúc rời đi cái kia ngạo độc ánh mắt, Tiền Bội Bội nhưng lại không khỏi lo lắng nói: "Bát cháo ca ca, cái này ôn thụ long tại chúng ta trường học thế nhưng mà một cái Bá Vương một người như vậy, rất ít người dám đi gây hấn đấy, ngươi như bây giờ, chỉ sợ..."

"Ngươi yên tâm đi!" Lâm Tây Phàm đã cắt đứt Tiền Bội Bội lời mà nói..., nói ra: "Bát cháo ca ca bốn sự ngươi cũng không phải không biết, những ngày này, tuy nhiên phát xảy ra không ít chuyện tình, nhưng là ngươi có từng xem ta sợ hãi qua ai sao?"

Tiền Bội Bội khẽ gật đầu, nhưng là rất rõ ràng trong lòng của nàng hay vẫn là rất lo lắng đấy.

"Tốt rồi, tiểu nha đầu không nên suy nghĩ bậy bạ rồi, ta nói không có việc gì sẽ không sự tình." Lâm Tây Phàm thói quen sờ soạng thoáng một phát Tiền Bội Bội đầu, nói sang chuyện khác: "Bội bội, ba ba của ngươi lúc nào ra viện à?"

Tiền Bội Bội trả lời: "Bác sĩ bảo ngày mai đại khái có thể xuất viện, nhưng là đêm nay ta còn muốn cho bọn hắn đưa cơm đi đây này! Ba ba ăn không quen bên ngoài bán đồ ăn."

"Ah, như vậy a, vậy ngươi về trước đi nấu cơm a, chờ một chút ta tới nữa tìm ngươi, với ngươi cùng đi bệnh viện được không."

"Tốt!" Tiền Bội Bội lúc này vui mừng nường nầy, hai người thương lượng định rồi về sau, Tiền Bội Bội đang muốn quay người trở về phòng, lại đột nhiên nhớ ra cái gì đó, vì vậy xoay người sang chỗ khác, nói ra: "Bát cháo ca ca, ngày mai lại là cuối tuần rồi, nghe Dương xã trưởng nói chuẩn bị ngày mai cử hành vũ hội, đến lúc đó người có đi không à?"

Lâm Tây Phàm nhăn cau mày, "Vũ hội sao? Nói thực ra, ta đối với vật kia không phải rất cảm thấy hứng thú, nhưng là ta nhìn người nha đầu kia là rất cảm thấy hứng thú đấy, có muốn hay không ta cùng người đi à?"

"Đó là không thể tốt hơn rồi." Tiền Bội Bội gật gật đầu, nhưng là nàng cũng không có trong tưởng tượng vui vẻ, mà là ủy khuất nói: "Thế nhưng mà ta không có xinh đẹp vậy, cho nên không phải rất muốn đi tham gia."

"Ồ!!!, chúng ta cô bé lọ lem thương tâm nữa nha!" Lâm Tây Phàm cười nói: "Kỳ thật ta cảm thấy được, bội bội người sẽ mặc cái này đầu màu trắng tiểu váy đi thì tốt rồi, dùng nhà của ta bội bội xinh đẹp, mặc dù là tùy tiện tiện một thân trang phục, cũng có thể phát ra nổi điểm áp quần phương hiệu quả đấy."

Tiền Bội Bội bĩu môi ba, nói ra: "Sẽ khẩu ngọt lưỡi trượt đấy, cũng khó trách người có thể đuổi theo kịp tiểu viện tỷ tỷ."

"Nói tất cả ta cùng Đại tiểu thư kia không có cái loại này quan hệ, người thiên cũng không tin." Lâm Tây Phàm vui cười nghiêm mặt nói ra: "Nói về, người như thế nào luôn nhắc tới sự kiện kia à? Ta nghe nghe, luôn cảm thấy nhà của ta bội bội tại ghen đây này!"

"Ai ghen tị, khó trách tiểu viện tỷ tỷ nói người là đại sắc lang, tuyệt không thẹn thùng."

"Ah, đã minh bạch, nguyên lai là Lư Tiểu Viện cô gái nhỏ kia đem nhà của ta bội bội cho dạy hư mất, ta đã nói, trái một cái tiểu viện tỷ tỷ, phải một cái tiểu viện tỷ tỷ đấy, nàng những ngày này ung thuận không ít tại trước mặt người nói ta nói bậy a?"

Tiền Bội Bội làm cái mặt quỷ, nói ra: "Tiểu viện tỷ tỷ mới không phải người như vậy đây này!"

"Nguy rồi nguy rồi, Lư Tiểu Viện nha đầu kia đã hoàn toàn đem nhà của ta bội bội cho dạy hư mất." Lâm Tây Phàm vỗ cái trán, ngược lại ánh mắt lại là tỉnh linh một chuyện, nói ra: "Không được, tại Lư Tiểu Viện đem người hoàn toàn đổi bại trước khi, ta nhất định phải trước thu thập người, không cho người tiếp tục xấu xuống dưới."

Nói xong, Lâm Tây Phàm tự thò tay đi cong Tiền Bội Bội nách, Tiền Bội Bội chấn động, vì vậy vội vàng hướng trong phòng đi đến, phịch một tiếng đóng cửa lại, sợ Lâm Tây Phàm thật sự truy tới.

Lâm Tây Phàm hi hi cười cười, quay người cất bước hướng gia phương hướng đi đến, nhưng trong lòng thì muốn: "Nha đầu, ta lại làm sao có thể cho người chỉ mặc như vậy quần áo tiến đến đâu rồi, yên tâm đi, ta nhất định khiến người tại vũ hội đêm đó trở thành toàn trường tiêu điểm đấy."

Rất xa trông thấy gia môn thời điểm, Lâm Tây Phàm nhưng lại không khỏi lại càng hoảng sợ, bởi vì vừa mới tại rừng trúc bên kia trông thấy Lư gia cái kia chiếc màu đen dài hơn xe thương vụ giờ phút này chính đứng tại chính nhà mình đích trước cửa, bên cạnh xe, Phúc bá chính tựa ở bên cạnh xe đứng đấy, tựa hồ đang đợi người đồng dạng.

"Bọn hần tới làm cái gì?"

Lâm Tây Phàm mang hiếu kỳ thời gian dần trôi qua tiếp cận, lúc này thời điểm Phúc bá cũng phát hiện Lâm Tây Phàm, vốn là cảm thấy kinh ngạc, ngược lại nhưng lại cười nói: "Lâm thiếu gia ngươi trở về rồi hả?"

"Ách, Phúc bá ngươi đây là?"

Đang tại Lâm Tây Phàm nghi hoặc thời điểm, một người khác theo trong phòng đi ra, đúng là Thiên Phong tập đoàn lão Đồng Lưu Thiên Phong. Lần trước vội vàng gặp mặt một lần, cho nên Lâm Tây Phàm đối với Lưu Thiên Phong cái này người cũng không tính rất quen thuộc, hiện tại lần nữa gặp mặt, hơn nữa khoảng cách tương đối gần, chỉ thấy Lưu Thiên Phong người mặc một thân màu đen âu phục, tiếp cận một mét chín thân thể khiến cho hần thoát nhìn rất là uy vũ, hơn nữa trên mặt cương nghị, mặc dù là tùy tiện đứng ở nơi đó, cũng làm cho người có một loại cần kính trọng cảm giác.

Lưu Thiên Phong trông thấy Lâm Tây Phàm, rất rõ ràng cũng là ngây ra một lúc, đón lấy nhưng lại cười nói: "Sớm phải biết ngươi tại trong bệnh viện là đội bắt trụ đây, vốn còn muốn hiện tại tựu đi bệnh viện nhìn ngươi đâu rồi, may mắn ngươi trở về được sớm, bằng không thì ta đã có thể một chuyến tay không rồi."

"Cái này, Lưu tiên sinh ngươi tìm ta có chuyện gì không?" Lâm Tây Phàm đầu bây giờ là tràn đầy nghi hoặc.

"Ha ha, ngươi là tiểu viện đồng học, xưng hô ta là Lưu tiên sinh tựu quá mức khách khí rồi, nếu ngươi không ngại lời mà nói..., không bằng đã kêu ta một tiếng Lưu thúc a!" Lưu Thiên Phong nói ra.

Lưu Thiên Phong nói như vậy, Lâm Tây Phàm trong lòng nghi hoặc tựu càng thêm hơn, nghe Lưu Thiên Phong trong lời nói, tựa hồ còn đã bao hàm thân cận ý tứ, nhưng là là cái gì lại để cho cái này đại tập đoàn đồng sự vậy mà đi tới nơi này dạng một cái bình dân ở Băng Hộ Khu (gia đình sống bằng tiền) cùng chính mình kéo thân cận đâu này?

Bất quá, Lưu Thiên Phong nói như thế nào cũng là một một trường bối, lúc này thời điểm trường bối đều nói như vậy rồi, Lâm Tây Phàm tự nhiên không tốt tự cao tự đại, vì vậy gật đầu nói: "Tốt, Lưu thúc, không biết ngươi tìm ta là vì cái gì đâu này?"

"Chúng ta đến sang bên kia nói chuyện lời nói được không nào?" Lưu Thiên Phong chỉ vào xa xa một khối đất trống, nói ra.

Lâm Tây Phàm gật gật đầu.

Lập tức Lâm Tây Phàm tựu giẫm phải Lưu Thiên Phong bước chân từng bước một hướng về xa xa đất trống đi đến, đi đến trên đất trống thời điểm, hai người chưa đến gần, Lâm Tây Phàm tựu đã nghe được Lưu Thiên Phong phát ra một tiếng trùng trùng điệp điệp thờ dài.

Lâm Tây Phàm tựu đứng tại Lưu Thiên Phong sau lưng, cũng không nói lời nào. Đã qua một hồi, Lưu Thiên Phong tựu xoay người lại, phảng phất là tại phối hợp nói: "Tiểu viện mụ mụ qua đời một năm kia, tiểu viện mới năm tuổi, thì ra là theo khi đó bắt đầu, ta cái này ba ba tựu chiếu cố mụ mụ chức trách, tại tiểu viện trên người, ta trút xuống ta cả đời tâm huyết, cho nên, ta xem không được tiểu viện đã bị cho dù là một tia tổn thương."

"Lần trước tiểu viện bị bắt cóc thời điểm, sợ hãi thoát cái tập (kích) chạy lên nào, ta còn tưởng rằng tiểu viện hội cách ta mà đi, ta còn tưởng rằng ta trút xuống nhiều năm như vậy tâm huyết con gái hội như vậy ly khai bên cạnh của ta. Nhưng là, may mắn cuối cùng có đem ngươi tiểu viện cứu xuống dưới,

vì thế, ta cũng còn không có chính thức đối với người tỏ vẻ qua cảm tạ đây này!"

Tự mình đến thăm nói lời cảm tạ sao?

Lâm Tây Phàm cảm thấy sự tình tuyệt đối không phải đơn giản như vậy đây, muốn cảm tạ, mấy ngày hôm trước tự rất nhiều cơ hội, vì cái gì thiên muốn chờ tới bây giờ đây này!

"Cho nên, đêm nay muốn mời người ăn một bữa cơm, không biết người tiếp không tiếp thụ đâu này?" Lư Thiên Phong nhìn xem Lâm Tây Phàm, ánh mắt chính là như thể thành khẩn.

Lư Thiên Phong lời nói lại là hoàn toàn ngoài Lâm Tây Phàm dự kiến, chẳng lẽ tự thật sự chỉ là vì nói lời cảm tạ đơn giản như vậy sao?

Phục hồi tinh thần lại, Lâm Tây Phàm cũng biết như vậy mời là rất khó cự tuyệt đây, vì vậy nói ra: "Lư thúc muốn thỉnh ta ăn cơm, ta tự nhiên là muốn đi được rồi, nhưng là vì ta đã vừa mới đã đáp ứng người, chờ một chút muốn tới thành phố người y đi xem đi, cho nên chỉ sợ mặc dù có thể đi, thời gian cũng đã muộn đây này!"

"Cái này không sao cả." Lư Thiên Phong lắc đầu nói: "Ta đêm nay mời điểm tại Shangrila [Hotel

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40:: Cường hãn Lâm lão đầu

? Nhìn xem Lâm Tây Phàm kinh ngạc nói không ra lời bộ dạng, Lâm lão đầu cũng dừng đề có nhiều đặc ý, cười hắc hắc nói: "Tiểu tử, nghe nói Lư Thiên Phong con gái là một cái rất đẹp cô nàng ah, tốt như vậy cơ hội cũng không tốt tốt nắm chắc lời mà nói..., Nhưng là thiên lời đánh xuống đây!"

"Đi, ta cùng nàng là đồng học, ta còn không biết sao? Nha đầu kia còn không có có phát dục đây này!" Lâm Tây Phàm bay vùn vụt mí mắt, khinh thường nói.

Lâm lão đầu hí hóp mắt, nói: "Tiểu tử người thôi đi, bội bội tiểu nha đầu kia so Lư Thiên Phong con gái còn nhỏ, người đều đánh người gia chủ ý, hiện tại ngược lại đến cùng ta già thuần tình rồi."

Lâm Tây Phàm lập tức im lặng, ngược lại đứng đắn mà hỏi: "Lão đầu, nói thực rồi, nhiệm vụ này ta phải hay là không cần phải tiếp?"

"Đó là đương nhiên được rồi, lão đầu ta cũng đã đáp ứng nhân gia, chẳng lẽ ngươi bây giờ nghĩ tới ta đổi ý sao? Ta đây lão nhân này mặt mũi hướng ở đâu đặt à?"

"Tốt, nhưng là ta cho ngươi biết rồi, ngươi không phải của ta người phát ngôn, cho nên nhiệm vụ này do ta đến chấp hành, như vậy đoạt được thù lao cũng ứng phải là của ta." Nói xong, Lâm Tây Phàm tựa một bả đem trên bàn mấy bình quý báu tàng rượu ôm vào trong ngực, sau đó đi nhanh hướng về trên lầu đi đến.

Lâm lão đầu sừng sốt vài giây đồng hồ, sau đó lập tức kịp phản ứng, vội vàng hướng trên lầu đuổi theo, cũng hô: "Xú tiểu tử, ngươi không thể như vậy ích kỷ, những cái...kia rượu ta cũng có phần đấy."

Ai muốn, Lâm Tây Phàm đã lên lầu, nghe được Lâm lão đầu đằng đằng đằng đằng lên lầu thanh âm, Lâm Tây Phàm quát: "Lão đầu, ngươi nếu là dám đi lên lời mà nói..., ta sẽ đem rượu nện trên mặt đất, chúng ta ai cũng đừng nghĩ đến tiện nghi." Kỳ thật Lâm Tây Phàm một mực rất kính trọng Lâm lão đầu đấy, ít nhất tại Lâm lão đầu uống say thời điểm hắn hội ở bên cạnh chiếu cố, buổi sáng buổi tối còn vì Lâm lão đầu làm ăn, nhưng là hắn không thể tưởng được Lâm lão đầu tựa vì mấy bình rượu liền đem chính mình cho mua, hắn không tức giận mới là lạ.

Mà Lâm lão đầu nghe được Lâm Tây Phàm thả ra ác như vậy lời nói, lập tức đứng tại trên bậc thang, trong nội tâm một hồi uể oải.

Thật lâu, Lâm lão đầu lớn tiếng nói: "Xú tiểu tử, mọi sự tốt thương lượng, nếu không như vậy, chúng ta hảo hảo đàm thoại một phát, cái này được đi à nha!"

"Ta với ngươi không có gì hay đàm đấy." Lâm Tây Phàm thân ảnh xuất hiện tại thang lầu chỗ góc cửa.

Lâm lão đầu thờ phỉ phỉ nói: "Cần phải tuyệt tình như vậy sao?" Mất thấy mấy bình cực phẩm hảo tửu bị Lâm Tây Phàm cầm đi, Lâm lão đầu đó là một cái đau lòng a!

Lâm Tây Phàm nói: "Nếu không phải ngươi làm việc quá phận, ngươi nghĩ tới ta hội tuyệt tình như vậy sao? Mờ ra!" Nói xong, Lâm Tây Phàm muốn theo Lâm lão đầu bên người đi qua, nhưng là cánh tay bị Lâm lão đầu một bả bắt được.

"Buông ra, lão đầu tử, cẩn thận ta đánh ngươi!" Lúc này thời điểm Lâm Tây Phàm đã là ở vào nổi giận biên giới rồi.

Nhưng là, Lâm lão đầu nhưng lại không chút hoang mang nói: "Đã nói như vậy, cái kia tốt, nếu ngươi có thể dựa dẫm vào ta đi qua, như vậy ta phải đem ngươi những cái...kia rượu lui, hơn nữa nhiệm vụ kia ngươi cũng không cần làm rồi, nhưng là nếu qua không được, rượu trả lại cho ta, mặt khác còn muốn ngoan ngoãn đi chấp hành nhiệm vụ của ngươi, như thế nào đây?"

"Chi bằng ngươi?" Lâm Tây Phàm thiếu chút nữa tựa bật cười, tuy nhiên hắn biết rõ thân phận của Lâm lão đầu có chút đặc thù, nhưng là Lâm lão đầu như vậy một cái cả ngày chỉ biết là cùng rượu liên hệ người, có thể mang đến cho mình từng chút một uy hiếp sao?

"Như thế nào, không dám? Sợ thua mất mặt đúng không?"

Lâm Tây Phàm dưới cao nhìn xuống ngắm Lâm lão đầu liếc, thấy hắn giờ phút này vậy mà không có chút nào sợ hãi, nghĩ thầm lão nhân này khả năng thật đúng là có chút tài năng đầu rồi, vì vậy gật đầu nói: "Tốt, là ngươi tự tìm đấy, cái này có thể cũng đừng trách ta râu~."

Vừa mới dứt lời, Lâm Tây Phàm liên tục lui về phía sau mấy bước, sau đó một cái thả người, hai tay đã bắt tại thang lầu đình trên xà ngang, thân thể lác lư vài cái tựa muốn nhảy qua Lâm lão đầu vị trí. Nhưng là, dưới chân đột nhiên truyền đến một hồi tê liệt, sau đó là run rẩy, khiến cho Lâm Tây Phàm cả người đã mất đi trọng tâm ngã sấp xuống tại trên bậc thang.

"Đây là?" Vừa mới xâu ở phía trên thời điểm, Lâm Tây Phàm cũng không có chú ý tới Lâm lão đầu, cũng không biết Lâm lão đầu vừa rồi vừa rồi không có ra tay, nhưng là hần bây giờ nhìn đi, Lâm lão đầu nhưng như cũ là khí định thần nhàn đứng tại nguyên chỗ.

Chậm rãi đứng lên, tuy nhiên không xác định phải hay là không Lâm lão đầu động tay chân, nhưng là lúc này thời điểm Lâm Tây Phàm đã bắt đầu bắt đầu cẩn thận rồi. Lập tức nói ra: "Lão đầu, hiện tại ta cần phải công kích ngươi rồi, cẩn thận một chút nha."

"Nói nhảm vài lời, muốn đánh tự mau lại đây a!" Lâm lão đầu đứng tại nguyên chỗ, hai tay ở trước ngực giao nhau, một bộ căn bản là không đem Lâm Tây Phàm để vào mắt bộ dáng.

Lâm Tây Phàm giận dữ, lão nhân này vậy mà không đem chính mình để vào mắt? Như vậy nghĩ đến, Lâm Tây Phàm đầu tiên là thăm dò tính hướng Lâm lão đầu chém ra một quyền, mắt thấy nắm đấm muốn nện vào Lâm lão đầu trên người, Lâm Tây Phàm bản muốn thu hồi thời điểm, Lâm lão đầu tay trái nâng lên "BA~" một tiếng phát tại Lâm Tây Phàm trên tay, trong nháy mắt đó, giống như là có một đạo dòng điện theo trên cánh tay chảy qua đến giống như, sợ tới mức Lâm Tây Phàm vội vàng rút tay về.

"Ân? Lão đầu, đó là cái gì quái dị quyền pháp à?" Lâm Tây Phàm rốt cục xác định vừa rồi chính mình dán tại trên xà ngang thời điểm, chân truyền ra tê liệt cảm (giác) tựa là Lâm lão đầu động tay chân.

Nhưng là, Lâm lão đầu lác đầu, cũng không trả lời Lâm Tây Phàm vấn đề, mà là nói ra: "Vừa rồi rốt cuộc là ai tại nói mạnh miệng, nói là ta tự tìm khó chịu nôi à? Ra, hiện tại liền từ bên cạnh ta đi qua a!"

"Ách, thẳng này còn kéo dật rồi."

Lâm Tây Phàm đây là một cái khí a, vốn bởi vì đối phương là lão đầu, tạm thời coi như là gia gia của mình, cho nên mình mới cố ý lưu thủ rồi, ai nghĩ vậy lão đầu là càng ngày càng đắc ý.

Lập tức, Lâm Tây Phàm sống bỗng nhúc nhích tay chân, nói ra: "Rất tốt, lão đầu, vậy bây giờ ta bắt đầu đến thật sự rồi~!" Biết rõ Lâm lão đầu đích thật là một cái che dấu được rất sâu cao thủ, Lâm Tây Phàm thì càng thêm hưng phấn, tại đi qua một năm thời gian, Lâm Tây Phàm tại quân đội căn bản là tìm không thấy cùng mình đồng cấp cái khác đối thủ, hiện tại gặp Lâm lão đầu mạnh mẽ như vậy, trong nội tâm thì càng thêm hy vọng có thể thống thống khoái khoái đánh một chầu rồi.

"Xem quyền!" Chợt quát một tiếng, lúc này thời điểm Lâm Tây Phàm đã là hoàn toàn không có nương tay được rồi.

"Tối tốt!" Nhìn xem Lâm Tây Phàm nhanh nhẹn ra quyền, Lâm lão đầu lúc này thời điểm cũng không khỏi chịu ủng hộ, vốn hần còn tưởng rằng Lâm Tây Phàm như vậy một tên mao đầu tiểu tử mặc dù là càng lợi hại cũng không đủ chính mình xem đấy, nhưng là bây giờ nhìn thấy Lâm Tây Phàm ra tay, đột nhiên cảm thấy tiểu gia hỏa này dĩ nhiên là một cái có thể tạo chi tài.

Ba ba ba...

Liên tiếp được buồn bực tiếng vang lên, Lâm Tây Phàm liên tục ra tay, nhưng là khiến cho hắn cảm thấy thập phần phiền muộn đúng là, Lâm lão đầu vậy mà sừng sốt đứng tại nguyên chỗ, căn bản cũng không có thấy hắn di động hơn phân nửa bước.

Mà Lâm Tây Phàm ném ra nắm đấm, toàn bộ đều tại Lâm lão đầu trước người hai mươi centimet ở trong bị đánh lui, Lâm lão đầu tựa như vậy tiện tay động thoáng một phát, một loại tê liệt cảm giác sẽ truyền khắp Lâm Tây Phàm toàn thân, khiến cho Lâm Tây Phàm cái này một mực tự nhận là là cao thủ gia hòa lần thụ đả kích.

Liên tiếp hơn mười quyền về sau, Lâm Tây Phàm cũng đành chỉ công kích, trên người tê liệt cảm (giác) cũng càng ngày càng đưng. Ánh mắt kinh ngạc nhìn xem Lâm lão đầu, trong miệng nói: "Làm sao có thể, lão đầu, ngươi dùng chính là cái gì quái dị quyền pháp à?"

"Quyền pháp sao? Ta cũng không có dùng quyền pháp, như ngươi như vậy kém cỏi tiểu gia hòa, ta cảm thấy được không cần phải sử dụng bất luận cái gì thủ đoạn công kích." Lâm lão đầu đứng tại nguyên chỗ, quay mặt về phía Lâm Tây Phàm có chút mỉm cười, một khắc này, Lâm Tây Phàm vậy mà cảm thấy lão nhân này giống như là một tòa núi lớn đồng dạng, rất vững chắc.

Đón lấy, Lâm lão đầu nói ra: "Tốt rồi, hiện tại sự thật cũng đã chứng minh ta so ngươi lợi hại đấy, không phải sao? Ngươi bây giờ nhận thua đi!"

"Nhận thua? Làm sao có thể?" Lâm Tây Phàm nói ra, hắn từ khi tiến vào bộ đội đặc chủng về sau, còn cho tới bây giờ đều không có trước bất kỳ ai khuất phục qua, mặc dù trước mặt Lâm lão đầu rất cường đại, nhưng là Lâm Tây Phàm cảm thấy vẫn chưa tới muốn chính mình nhận thua trình độ."Ta thừa nhận ngươi là lợi hại, nhưng là ngươi chỉ là một mặt phòng ngự, chúng ta tầm đó ai cao ai thấp còn không rõ ràng lắm đây này!"

Lâm lão đầu khẽ cười nói: "Ý của ngươi là nói, ta muốn đem ngươi đánh ngã, ngươi mới tính toán thua, đúng không?"

"Đúng, đúng vậy!" Lâm Tây Phàm nghe xong Lâm lão đầu lời mà nói..., toàn thân bắt đầu đề phòng, "Ngươi có thể hoàn toàn ngăn cản được công kích của ta, nhưng là cái này không có nghĩa là ngươi tựa so với ta lợi hại a, chúng ta cũng tới đa xem như ngang tay."

"Thật đúng là cái quật cường gia hòa đầu rồi, được rồi, ta đây cũng chỉ phải thành toàn ngươi rồi." Nói xong, Lâm lão đầu trên háng hai bước, cùng Lâm Tây Phàm khoảng cách lập tức gần hơn, lúc này thời điểm Lâm Tây Phàm toàn thân đề phòng, nhưng là hắn tựa như vừa rồi Lâm lão đầu đồng dạng, chỉ áp dụng phòng thủ phương thức.

Lâm lão đầu vừa tiếp cận, tay phải thành chop, trực tiếp hướng Lâm Tây Phàm trên cánh tay khâu trừ đi, Lâm Tây Phàm muốn tránh ra, nhưng là Lâm lão đầu động tác là ở là quá là nhanh, nơi cánh tay bị bắt chặt trong nháy mắt đó, tê liệt cảm (giác) lần nữa truyền khắp toàn thân, sau đó cả người tựa không bị khống chế bị Lâm lão đầu cho quăng đi ra ngoài, rơi xuống trên lầu đầu bậc thang.

Lâm Tây Phàm chậm rãi đứng lên, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Lâm lão đầu, cho tới bây giờ, Lâm Tây Phàm cũng rốt cục nhìn rõ ràng điểm này, cái kia chính là Lâm lão đầu mạnh mẽ hơn tự mình, hơn nữa cường đại không chỉ một tí tẹo.

"Như thế nào đây? Hiện tại có thể nhận thua a?" Lâm lão đầu trên mặt như cũ là bảo trì chết tiệt...nụ mỉm cười.

Lâm Tây Phàm lúc này thời điểm cũng không khỏi không chịu thua rồi, vì vậy nói ra: "Ta có thể nhận thua, nhưng là ngươi dù sao cũng phải nói cho ㊦(7) ta ngươi đó là cái gì quyền pháp a?"

"Ta đã nói đây không phải là quyền pháp?"

"Không phải quyền pháp là cái gì?" Lâm Tây Phàm có thể là phi thường đích sinh khí rồi, mình cũng đã nhận thua, cái này chết tiết Lâm lão đầu lại vẫn tại đối với chính mình giấu diếm.

Lâm lão đầu chậm rì rì nói: "Đây không phải là quyền pháp, đó là một loại đánh huyết thủ pháp, người vừa rồi nhất định luôn có thể cảm thấy thân truyền ra tê liệt cảm (giác) a? Bởi vì ta đánh trúng trên tay người huyết đạo."

"Gạt người a? Vừa rồi ta thể nhưng mà một mực đang di động đấy, đang di động người trên người, người đánh huyết cũng có thể đánh cho chuẩn như vậy?" Đối với Lâm lão đầu theo như lời đánh huyết, Lâm Tây Phàm cũng không phải gạt mình hết sức, bởi vì hắn biết rõ, đem làm hắn ngũ tâm hướng lên trời tu luyện đến tầng thứ ba thời điểm, cũng sẽ có được loại này đánh huyết bản lĩnh.

Lâm lão đầu gật đầu nói: "Sự thật chính là như vậy, tin hay không tùy người, kỳ thật đừng nói là đánh trúng di động vật thể, đã từng, ta thể nhưng mà có thể làm được cách không đánh huyết trình độ, chỉ là... Ai..." Nói đến đây, Lâm lão đầu lại không nói, tựa hồ là có cái gì khó nói chỉ ần giống như.

Mà Lâm Tây Phàm lại là cả mọi người chấn kinh rồi, cách không đánh huyết, đây chính là chỉ có tại tiểu thuyết võ hiệp trung mới có đồ vật, lão nhân này vậy mà cũng có thể làm được, lão nhân này thật sự là quá cường hãn.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41:: Quan môn đệ tử

? Gặp Lâm Tây Phàm sững sờ biểu lộ, Lâm lão đầu cười nói: "Cái này có cái gì tốt kinh ngạc đấy, kỳ thật đem làm nội công của người luyện đến ta trình độ này lời mà nói..., người cũng có thể làm được đấy."

"Ách, người nói cái gì..." Lâm Tây Phàm chấn động, hắn tu luyện ngũ tâm hướng lên trời sự tình thể nhưng mà cho tới bây giờ tự chưa nói với bất luận kẻ nào đấy, hơn nữa cũng chưa từng có bị người xem thấu qua, chẳng lẽ lão nhân này đã nhìn ra?

Lâm lão đầu cười cười, tiến tới quay người hướng đại sảnh phương hướng đi đến, "Tới a, ta kỹ càng với người giảng giải thoáng một phát, miễn cho người tiểu gia hỏa này một người ngây ngốc luyện tập, tiến bộ cũng đặc biệt chậm."

Lâm Tây Phàm lên tiếng, hiện tại hắn cuối cùng biết rõ Lâm lão đầu đích thật là nhìn ra chính mình tu luyện nội công rồi, hơn nữa theo trong lời nói của hắn còn có thể biết được, tu luyện của mình phương pháp tựa hồ không phải rất chính xác, cho nên tiến bộ mới hội chậm như vậy.

Hai người trong đại sảnh mặt đối mặt ngồi xuống. Lâm lão đầu đầu tiên mở miệng, "Ngươi tu luyện chính là ngũ tâm hướng lên trời à?"

"Ách, ngươi là làm sao mà biết được?" Lâm Tây Phàm lẩn nữa chấn kinh rồi, nếu Lâm lão đầu biết rõ chính mình tu luyện nội công, đây có lẽ là nào đó tu luyện nội công chỗ biểu hiện ra ngoài đặc thù lại để cho Lâm lão đầu đã nhìn ra, nhưng là đến với mình tu luyện chính là cái gì, lão nhân này lại là làm sao mà biết được đâu này?

"Đồ đàn!" Lâm lão đầu quát mắng một tiếng: "Ngươi cho rằng mỗi lúc trời tối trốn trong phòng tu luyện tự không có ai biết sao? Gian phòng của ngươi cũng không phải kín không kẻ hở đấy."

Nghe thấy Lâm lão đầu quở trách, Lâm Tây Phàm không khỏi mặt già đỏ lên, kỳ thật hắn tại quân đội thời điểm thật là cẩn thận đấy, nhưng là đến nơi này, hắn đối với Lâm lão đầu như vậy một cái lão tửu quý căn bản là không để vào mắt, cho nên Lâm lão đầu biết rõ những... này, cuối cùng nhất cũng là quy kết với mình chủ quan.

"Bất quá, mặc dù là ngươi như vậy lung tung tu luyện, vậy mà cũng đã lực lợi đến như bây giờ giai đoạn, cũng đã chứng minh tư chất của ngươi là không tệ được rồi, chỉ phải đi qua của ta dạy bảo, hai năm ở trong đảm bảo ngươi có thể tu luyện tới ngũ tâm hướng lên trời tầng thứ ba."

Lâm Tây Phàm đại hỉ, hỏi: "Thật vậy chăng, vậy có phải hay không nói, ta cũng có thể giống như ngươi vậy đánh huyết?"

"Mục tiêu của ngươi cũng chỉ là như vậy một tí tẹo sao?" Lâm lão đầu nhưng lại đột nhiên sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn ra, nói ra: "Năm đó ta cũng là bởi vì không có danh sư chỉ đạo, luyện chơi một mạch, cho nên tiến bộ mới hội chậm như vậy, nhưng là hiện tại ngươi bất đồng, hiện tại ngươi có ta chỉ đạo lời mà nói..., đã đến tầng thứ ba thời điểm, tự đảm bảo ngươi có thể có được cách không đánh huyết bản lĩnh."

Lâm Tây Phàm trầm mặc lại, cái gọi là nói nhiều tắt nói hớ, xem ra hay là muốn ngoan ngoãn nghe Lâm lão đầu giải thích, mới sẽ không bị mắng được mấu chó xối đầu rồi.

"Hiện tại ngươi cũng biết ta là tu luyện nội công đấy, như vậy kế tiếp, ta tự cho ngươi nói một chút tu luyện nội công lưu phái a. Kỳ thật, mọi người trong miệng theo như lời Võ Đang Thiếu Lâm những... này, tuy nhiên là đại môn đại phái, nhưng là trải qua kháng chiến về sau, những cái... kia đại lưu phái kỳ thật cũng sớm đã biến mất, hôm nay thừa tồn đấy, kỳ thật tự là một ít tương đối nhỏ lưu phái."

"Tựa như ngươi tu luyện Ngũ Hành hướng lên trời, kỳ thật cũng là chúng ta Ngũ Hành giáo một cái so sánh phổ biến tu luyện công pháp, mà ngoại trừ Ngũ Hành giáo bên ngoài, còn có Nhật Nguyệt môn, nam quyền bắc chân, cái gọi là có chính cũng có tà, ta lời vừa mới nói mấy cái đều là chính đạo môn phái, tà phái còn sót lại hai cái, một cái là vết máu môn, một cái là Quang Phục môn."

Lâm Tây Phàm nhin không được nghi hoặc, hỏi: "Thế nhưng mà, vì cái gì ta tại trong quân thời điểm cho tới bây giờ tự chưa từng nghe nói qua chuyện như vậy đâu rồi, ta nhớ được ta ba năm trước đây cũng cùng một cái tên là Trương Nguyên nội công đại sư học qua một đoạn thời gian."

"Hừ, những người kia như thế nào có thể cùng những cái... kia danh môn đại phái so sánh với đâu này? Bởi vì còn sót lại những môn phái kia phần lớn là đã đã trở thành Hoa Hạ một ít cổ xưa tồn tại, cho nên rất nhiều gia tộc tổng bộ kỳ thật đã di cư đã đến nước ngoài, mà bây giờ trong nước cũng chỉ có chúng ta Ngũ Hành dạy."

Lâm Tây Phàm lại hỏi: "Như vậy, chúng ta Ngũ Hành giáo tổng bộ ở nơi nào à?"

"Ngay ở chỗ này."

"Cái gì? Ở chỗ này?" Lâm Tây Phàm vốn là hưng phấn im bất mà dừng, một bộ không thể tưởng tượng nổi ánh mắt nhìn Lâm lão đầu.

Lâm lão đầu không chút hoang mang nói: "Chúng ta Ngũ Hành giáo tại vài thập niên trước năm trước cũng đã sụp đổ rồi, kinh thương kinh thương, làm quan làm quan, hiện tại cũng chỉ còn lại có giáo chủ một cái chỉ còn mỗi cái gốc tư lệnh."

"Ngươi sẽ không nói cho ta biết, ngươi chính là Ngũ Hành giáo giáo chủ a?"

"Đã đoán đúng, ngươi rất thông minh đây này!" Lâm lão đầu vui tươi hơn hờ nói.

Lâm Tây Phàm trên trán mồ hôi lạnh ứa ra, như vậy một cái giáo phái coi như là đại môn phái, cũng thiếu (thiệt thòi) Lâm lão đầu nói được lối ra, "Lão đầu, ta đây trước hết chúc phúc ngươi rồi, có thể lên làm như vậy một cái chỉ còn mỗi cái gốc giáo chủ, kỳ thật cũng là không tệ sự tình a, bởi vì thủ hạ không có muốn xen vào ngươi, làm giáo chủ cũng làm được từ tại."

"Ai nói ta không có muốn xen vào ngươi à? Ngươi không phải là sao?"

Lâm Tây Phàm cười nói: "Đáng tiếc ta không phải ngươi Ngũ Hành giáo người ah, ngươi muốn xen vào ngươi lời mà nói..., sẽ phải hảo hảo cố gắng tranh thủ sớm ngày làm vinh dự Ngũ Hành giáo rầu~." Nói xong Lâm Tây Phàm liền đứng lên, chuẩn bị chuẩn đi.

Ồ một tiếng, Lâm lão đầu nhưng lại lập tức xuất hiện ở Lâm Tây Phàm trước người, quả thực đem Lâm Tây Phàm lại càng hoảng sợ. Chỉ thấy Lâm lão đầu mở ra hai tay, ngăn cản Lâm Tây Phàm đường đi, nói ra: "Ta dù sao đã già, làm vinh dự Ngũ Hành giáo chuyện như vậy chỉ sợ cũng là lực bất tòng tâm rồi, cho nên ta cũng chỉ phải đem ngươi thu làm quan môn đệ tử, như vậy về sau làm vinh dự Ngũ Hành giáo trách nhiệm tự rơi vào trên người của ngươi rồi."

"Cái gì rơi vào trên người của ta à? Ta mặc kệ, tóm lại ta sẽ không làm đệ tử của ngươi đấy." Lâm Tây Phàm nói ra, chê cười, nhỏ như vậy một cái giáo phái, có thể có cái gì thành tựu?

Lâm lão đầu hi hi cười nói: "Kỳ thật, vừa rồi cùng ngươi lúc nói ta quên nói cho ngươi biết một sự kiện rồi. Vài thập niên trước, từng cái giáo phái tại hải ngoại cạnh tranh rất kịch liệt, bởi vì chúng ta Ngũ Hành dạy người đỉnh đơn bạc, cho nên đầu tiên đã trở thành tất cả đại giáo phái muốn diệt đối tượng, lúc ấy ta thế nhưng mà già chết mới có thể trở lại Hoa Hạ đến đây."

"Cái kia thì thế nào?" Lâm Tây Phàm trong nội tâm ẩn ẩn cảm thấy có chút không ổn rồi.

"Ngươi nói thế nào đây này? Nếu những thứ khác giáo phái đã biết ta còn sống lời mà nói..., khẳng định như vậy sẽ phải người trước tới giết ta đấy. Mà ngươi, lại vừa mới đã biết sự hiện hữu của ta, cho nên, vì không cho hành tung của mình bị tiết lộ ra ngoài, như vậy, ta cũng chỉ phải giết người diệt khẩu rồi."

"À?" Lâm Tây Phàm liền tiếp lui về phía sau vài bước, về mặt ủy khuất nói: "Lão đầu, ngươi cũng không thể bịp ta a, vừa mới rõ ràng cho thấy ngươi cứng rắn lôi kéo ta đi nghe ngươi nói đấy."

"Ta nói ta đây, nhớ đến lúc ấy cũng không có bắt buộc ngươi nha." Lâm lão đầu nói ra.

"Ách!" Lâm Tây Phàm lập tức bó tay rồi, đúng lúc này còn có thể nói cái gì đó? Vừa rồi sự tình hoàn toàn chính xác chính là dạng đây, Lâm lão đầu cũng đích thật là không có bắt buộc chính mình muốn nghe, Nhưng là vấn đề là chính mình cũng không biết sau khi nghe vấn đề hội nghiêm trọng như vậy đó a!

Lúc này thời điểm, Lâm lão đầu nhưng lại đột nhiên theo bên hông rút ra một cái bao bao đi ra, nói ra: "Kỳ thật, gia nhập chúng ta Ngũ Hành giáo cũng không phải rất không may sự tình ah, bởi vì nếu ngươi kế thừa y bát của ta, như vậy những vật này ngươi cũng có thể kế thừa nha." Lâm lão đầu đem bao bao bỏ vào Lâm Tây Phàm trong tay.

Lâm Tây Phàm do dự mà hỏi: "Nhìn những vật này, tương đương biết rõ bí mật của ngươi thì càng nhiều rồi, cái kia nếu ta không gia nhập Ngũ Hành giáo, chẳng phải là càng thêm phải chết."

Lâm lão đầu phui Lâm Tây Phàm liếc, nói ra: "Đồ đần, ngươi vừa mới nghe xong ta mà nói..., không gia nhập tự nhất định sẽ cái chết á..., dù sao đều là chết, ngươi sao không nhìn nhiều một ít, nói không chừng sau khi xem xong, ngươi tự muốn gia nhập đây này?" Giờ phút này, Lâm lão đầu trên mặt lộ ra nụ cười tự tin, phảng phất là đang nói nếu trông thấy những... này Lâm Tây Phàm còn không muốn gia nhập, cái kia Lâm Tây Phàm tự là ngu ngốc rồi.

Hít sâu một hơi, Lâm Tây Phàm quyết định, thời gian dần qua đem trong tay bao bao mở ra.

"Ách, lão đầu, ngươi làm là cái gì chuyện tốt à? Những vật này rốt cuộc là ở đâu có được?" Nhìn xem trong bọc sự việc, Lâm Tây Phàm cả người đều mừng rỡ, chỉ thấy trong bọc có ba cái là Thủy Sĩ ngân hàng gỏi ngân hàng, hơn nữa từng cái đều là dùng 10 tỷ tính toán đây, ngoài ra còn có một ít là khế đất, Châu Âu từng cái quốc gia một ít đại trang viên khế đất, hơn nữa những cái...kia trang viên đều chỉ dùng vạn mẫu như vậy đơn vị đến tính toán đây.

Những vật này, toàn bộ đều là tại một người danh nghĩa, mà người này, tên là Lâm Thiên Nam.

"Hắc hắc, giết mình đi à nha?" Lâm lão đầu đắc ý nói: "Những vật này đều là ta hao tốn vài thập niên thời gian dành dụm lên ah, có những vật này tại, cái gì nhà giàu nhất, cái gì đại quan đây, trong mắt ta căn bản là không coi vào đâu. Tiểu tử, trung thực nói cho ngươi biết ah, nếu ngươi bá nhập Ngũ Hành môn xuống, những vật này đều là của ngươi rồi."

Lâm Tây Phàm đã trầm mặc một hồi, nói ra: "Vậy được rồi, ta nguyện ý bá nhập môn hạ của ngươi. Ai, xem ra ta nhất định thành vì tiền tài nô lệ rồi."

"Thôi đi kưng..., tỉnh lại đi ngươi, tiểu tử ngươi là vì mạng sống." Lâm lão đầu khinh bỉ ánh mắt quảng hướng Lâm Tây Phàm.

Lâm Tây Phàm nhưng lại như có điều suy nghĩ nói: "Kỳ thật, ta phải sống cũng không phải cái gì chuyện sai a, chẳng lẽ tại dưới tình huống như vậy ta không phải muốn tìm cái chết sao? Hơn nữa, ta còn có rất nhiều sự tình muốn làm đây này!" Đúng lúc này, Lâm Tây Phàm trong đầu quanh quẩn chính là mình cái kia không mình bạch chết đi tám cái huynh đệ.

"Ngươi biết nghĩ như vậy tự không thể tốt hơn được rồi, tốt rồi, hiện tại ngươi chính là của ta quan môn đệ tử rồi." Lâm lão đầu cười hi hi đây, trong ánh mắt để lộ ra một tia gian trá.

Ⓔ(7) "Ách, cứ như vậy? Chẳng lẽ không cần bái sư hành lễ cái gì đấy sao?" Lâm Tây Phàm sững sờ, hiện tại hắn lại không hiểu nổi Lâm lão đầu ý tứ, muốn chính mình bái như Ngũ Hành giáo, lại không cần bái sư sao?

"Bái sư?" Lâm lão đầu lắc lắc đầu nói: "Những vật kia đã quá hạn rồi, ngươi cũng không cần gọi sư phụ ta cái gì đấy, tựa giống như bây giờ bảo ta lão đầu thì tốt rồi. Hơn nữa chúng ta hiện tại lưu hành chính là tặng lễ, tựa như ngươi trên lầu cái kia chút ít tang rượu, ngươi vừa rồi thế nhưng mà đã đáp ứng cho ta đấy, hiện tại không lại đổi ý à?" Nói xong lộ ra một bộ thêm tương.

Lâm Tây Phàm trắng rồi Lâm lão đầu liếc, nói ra: "Tốt rồi, ngươi chờ một chút." Nói xong quay người lên lầu, chỉ chốc lát sau tựu bung lấy mấy bình rượu đi xuống, đặt ở trên mặt bàn.

Lâm lão đầu nhìn xem đầy bàn rượu ngon, đó là một cái hưng phấn a, một lọ bình nâng trong tay, yêu thích không buông tay. Lâm Tây Phàm bắt đầu dĩ nhiên Lâm lão đầu bốn sự khuất phục hắn, nhưng là như thế này một cái tửu quý, lại làm cho hắn cảm thấy mình hình như là nhập sai cửa, như vậy sư phụ có thể dạy bảo ra tốt đệ tử sao?

Như vậy nghĩ đến, Lâm Tây Phàm đột nhiên nhớ tới đáp ứng Tiền Bội Bội cùng đi bệnh viện sự tình, vì vậy nói ra: "Lão đầu, ta muốn cùng bội bội thượng một chuyến bệnh viện, đi trước."

"Ân" Lâm lão đầu thuận miệng lên tiếng, hiện tại hắn đã đem toàn bộ chú ý lực đều đặt ở trước mắt rượu ngon phía trên.

Lâm Tây Phàm ra cửa, đi ra ước chừng ba trăm thước, lại nghe đến sau lưng Lâm lão đầu gào thét: "Này, Xú tiểu tử, cái kia bình 82 năm Lafite đâu này?"

Lâm Tây Phàm hướng (về) sau khoát khoát tay, trả lời: "Tốt như vậy rượu miễn cho bị ngươi cái này lão già khom khem chà đạp rồi, ta chuẩn bị lấy ra sưu tầm." Nói xong bước nhanh hướng Tiền Bội Bội gia đi đến, đem Lâm lão đầu gào thét hoàn toàn để tại sau lưng, có thể bây giờ Lâm lão đầu một đạo, là một kiện lại để cho người cao hứng sự tình.

Bất quá, tình tình hiểu hiểu là được Lâm lão đầu quan môn đệ tử, đây cũng là lại để cho Lâm Tây Phàm vô cùng phiền muộn.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42:: Tiền Đa Đa

? Đem làm Lâm Tây Phàm đi vào Tiền Bội Bội gia thời điểm, Tiền Bội Bội đang tại hướng liền đem trong hộp đĩa rau, Tiền Bội Bội gặp Lâm Tây Phàm tiến đến, trên mặt lộ ra mê người đáng tươi cười: "Bát cháo ca ca, ngươi ngồi trước thoáng một phát, ta còn có một đồ ăn không có làm tốt đây này!"

"Ân, người mau lên!" Lâm Tây Phàm nói xong tại trên một cái ghế ngồi xuống, ánh mắt cũng trong phòng dò xét một phen.

Đây là Lâm Tây Phàm lần thứ nhất tiến Tiền Bội Bội trong nhà, cùng bên ngoài thoạt nhìn ngược lại là rất tương xứng, chỉ thấy nhà này không phải rất lớn, hơn nữa trong đó còn có rất lớn bộ phận đều là do cây trúc dựng mà thành đấy, đây là Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) trung đại bộ phận cư dân kiến trúc. Hơn nữa rất nhiều địa phương đều lộ ra có chút cũ nát rồi, năm này tháng nọ, vừa rồi không có như thế nào sửa chữa, cho nên thoạt nhìn giống như là tùy thời đều ngã xuống đến đồng dạng.

Hơn nữa trong nhà đồ dùng trong nhà đồ điện cũng đã rất cũ kỹ rồi, xem ra giống như là trải qua tốt vài chục năm mưa gió đồng dạng, trong phòng đèn cũng có chút mờ nhạt, cảnh này khiến toàn bộ gia thoạt nhìn thì càng thêm không xong rồi. Lâm lão đầu gia tuy nhiên cũng là tại Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) ở bên trong, nhưng là tương đối mà nói đã là Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) ở bên trong tốt nhất phòng ốc, được an bài đến Lâm lão đầu gia, cái này có lẽ xem như Lâm Tây Phàm may mắn.

Tại quá khứ đích trong cuộc sống, tuy nhiên là ở mưa bom bão đạn trung đi tới, cũng nhìn thấy rất nhiều người gian(ở giữa) thâm kích, nhưng là Lâm Tây Phàm tại nhiệm vụ ngoài còn có thể ăn chơi đảng điểm, uống say tẹt nằm ở nữ nhân trên người ngủ. Cho nên, Lâm Tây Phàm như thế nào cũng không cách nào tưởng tượng cái thành phố này một ít dân nghèo sinh hoạt.

Đặc biệt là nhìn xem Tiền Bội Bội như vậy một cái nữ nhân mỹ nhân mười mấy năm qua một mực ở tại một chỗ như vậy, Lâm Tây Phàm đã cảm thấy lòng đang đau đớn.

Tiền Bội Bội tựa hồ phát hiện Lâm Tây Phàm ánh mắt quái dị, cũng cảm nhận được trong ánh mắt chỗ bao hàm ý tứ, vì vậy nói ra: "Bát cháo ca ca, phải hay là không cảm thấy nhà của ta rất tiêu rất cũ kỹ à? Khi còn bé, ta cũng rất chán ghét cái nhà này, nhìn xem nhà người ta hài tử ở đều là căn phòng lớn, nhìn xem nhà người ta hài tử hàng năm lễ mừng năm mới thời điểm đều có quần áo mới xuyên(đeo), ta lúc ấy tự hận tại sao mình muốn sanh ra ở như vậy một gia đình."

"Thế nhưng mà, thời gian dần trôi qua, đem làm ta trưởng thành, ta cũng tự không ghét rồi, bởi vì ta có rất thương yêu ba ba mẹ mẹ của ta, còn có đệ đệ, chúng ta người một nhà tại đây dựng một cái nhỏ nhỏ trong nhà, nhưng lại sinh hoạt được rất vui vẻ. Tâm nguyện của ta, tự là muốn đọc sách sau khi đi ra cho ba mẹ mua một gian căn phòng lớn, lại để cho đệ đệ cuộc sống đại học trở nên nhiều màu nhiều sắc. Vốn cho rằng những... này mộng tưởng đều rất khó thực hiện, nhưng là, đem làm bát cháo ca ca người đã đến rồi về sau, một Thiết Đô muốn cải biến, bởi vì tiếp qua hai tháng, chúng ta là có thể chuyển vào nhà mới, đây hết thảy, đều là bát cháo ca ca người cho đấy."

Nghe Tiền Bội Bội phen này kể ra, Lâm Tây Phàm không khỏi đứng lên, đi đến Tiền Bội Bội bên người, một bả đem Tiền Bội Bội ôm vào trong ngực, nói ra: "Bội bội, người yên tâm, về sau có bát cháo ca ca tại, người tự không bao giờ... nữa hội chịu khổ."

"Ân!" Tiền Bội Bội khẽ gật đầu, giờ khắc này, cả người tự đắm chìm tại cảm giác hạnh phúc bên trong.

Vừa lúc đó, nơi cửa truyền đến một cái tiếng bước chân, một cái tuổi chừng mười ba mười bốn tuổi nam hài đi đến, đem làm hắn nhìn thấy ôm cùng một chỗ Lâm Tây Phàm cùng Tiền Bội Bội thời điểm, trong mắt xẹt qua một tia phẫn nộ, sau đó nhanh liệt đem Lâm Tây Phàm phá khai rồi, sau đó đem Tiền Bội Bội hộ tại sau lưng, về mặt cảnh giác mà hỏi: "Tỷ tỷ, cái này lưu manh phải hay là không tại khi dễ người?"

"Ách, ta là lưu manh?" Lâm Tây Phàm đó là một cái phiền muộn a, chính mình bất quá là an ủi thoáng một phát Tiền Bội Bội mà thôi, tại sao lại thành lưu manh rồi hả?

Mà Tiền Bội Bội nhưng lại nhăn Mi Đạo: "Nhiều hơn, người như thế nào có thể đối với ca ca như vậy không lễ phép, hắn là Lâm gia gia cháu trai, không là người xấu."

"Không là người xấu?" Nam hài cao thấp quét mắt Lâm Tây Phàm liếc, nói ra: "Như thế nào ta xem tiểu tử này toàn thân đều giống như một cái người xấu a, tỷ tỷ, người có thể ngàn vạn không nên bị hắn lừa gạt."

Tiền Bội Bội gõ một cái đệ đệ đầu, nói ra: "Nói những gì đấy, ai bị gạt? Nói cái này ca ca là người tốt. Tốt rồi, đã trở về chờ một chút tự cùng ta cùng đi bệnh viện xem ba ba, ngày mai ba ba có thể xuất viện, đêm nay đi hỗ trợ thu thập thoáng một phát. Ta còn muốn làm đồ ăn đây này." Nói xong, nói với Lâm Tây Phàm: "Bát cháo ca ca, cái này là đệ đệ ta Tiền Đa Đa, hắn chính là như vậy đấy, người chớ để ý."

"Àn, đối với nhỏ như vậy cộng lòng hài ta sẽ khoan hồng độ lượng đấy." Lâm Tây Phàm nói xong liền cho Tiền Đa Đa một cái quăng đi một cái khinh bỉ ánh mắt.

Nhìn xem Tiền Bội Bội tiến vào phòng bếp, Tiền Đa Đa ánh mắt như trước cảnh giác nhìn xem Lâm Tây Phàm. Thật lâu, hừ nói: "Nhìn người tự không giống như là một người tốt, cũng không biết tỷ tỷ tại sao phải thích người tên gia hỏa như vậy."

Đối với Tiền Đa Đa ánh mắt phẫn hận, Lâm Tây Phàm nhìn như không thấy, ngược lại tò mò hỏi: "Làm sao người biết tỷ tỷ người yêu thích ta hay sao?"

"Hừ, ngu ngốc đều đã nhìn ra." Tiền Đa Đa nói xong, trên mặt lộ ra một cái hơi mê muội huyền thần sắc, cơ hồ là bản thân say mê nói: "Bạn gái của ta tiểu Hi tự là dùng như vậy ánh mắt đến xem của ta."

"Ách!" Lâm Tây Phàm đánh giá thoáng một phát Tiền Đa Đa, hỏi: "Tiểu gia hỏa, người có mười hai tuổi không có à? Người ưng thuận vẫn còn đọc tiểu học a? Như thế nào nhanh như vậy tự nói yêu thương nữa nha!"

"Hừ, người nhỏ giọng một chút, nếu để cho tỷ tỷ của ta đã biết ta không tha cho người." Tiền Đa Đa khẩn trương ánh mắt nhìn hướng phòng bếp, không gặp Tiền Bội Bội đi ra, Tiền Đa Đa mới an tâm vỗ ngực, sau đó hung hăng trừng mắt Lâm Tây Phàm, nói ra: "Ánh mắt người không có vấn đề a? Ta đã 14 tuổi, hơn nữa muốn ta như vậy có mị lực nam nhân, có nữ hài tử ưa thích đó là rất bình thường đấy, cho nên yêu đương tự thuận lý thành chương rồi. Hơn nữa, ta đã thượng trường cấp hai rồi."

Lâm Tây Phàm nhưng lại nở nụ cười, tiểu gia hỏa này vậy mà đem bím tóc phóng tới trong tay của mình, cái này sẽ phải hảo hảo lợi dụng.

Như vậy nghĩ đến, Lâm Tây Phàm cười nói: "Như vậy rất tốt, vậy người đập người kéo, ta với người tỷ tỷ sự tình người cũng không cần người lo, nói cách khác ta muốn tiểu tử người đẹp mắt."

"Dựa vào cái gì?" Tiền Đa Đa giận dữ liền đứng lên, tựa hồ muốn tùy thời đem Lâm Tây Phàm đuổi ra khỏi cửa đồng dạng.

Lâm Tây Phàm như trước cười nói: "Còn có thể dựa vào cái gì à? Tự là người yêu đương sự tình ta đã đã biết, người nếu không muốn tỷ tỷ người biết đến lời nói, tự muốn hảo hảo nghe ta đấy."

Tiền Đa Đa cười lạnh nói: "Người cho rằng ta tỷ tỷ sẽ tin tưởng người sao?"

"Sẽ không sao? Vậy thì thử xem a!" Nói xong, Lâm Tây Phàm la lớn: "Bội bội."

Lúc đó nhưng lại lại để cho Tiền Đa Đa thần sắc đại biến, vội vàng đi tới, cầu mãi nói: "Ngươi đừng nói a, ta nghe lời ngươi được đi à nha!" Mà lúc này đây Tiền Bội Bội cũng từ phòng bếp đi ra, nghi hoặc nhìn tựa hồ rất thân mật Tiền Đa Đa cùng Lâm Tây Phàm hai người, nhún Mi Đạo: "Nhiều hơn, ngươi có phải hay không khi dễ ca ca à nha?"

"Không có, không có, ta nào dám a!" Tiền Đa Đa vội vàng khoát tay, trong nội tâm lại nói là thằng này khi dễ chính mình mà thôi.

Lâm Tây Phàm cười sò sò Tiền Đa Đa đầu, cười nói: "Bội bội, đệ đệ của ngươi thật đúng là nghe lời, hần là đang hỏi ta muốn hay không uống trà đâu rồi, nhiều hơn, ngươi nói đúng không?"

"Vậy sao?" Tiền Bội Bội nghi hoặc nhìn Tiền Đa Đa, rất rõ ràng Tiền Đa Đa cũng không phải như vậy một cái lễ phép hài tử. Mà Tiền Đa Đa được Lâm Tây Phàm nói như vậy, tuy nhiên rất không tình nguyện, nhưng là cũng không khỏi không ngoan ngoãn cho Lâm Tây Phàm châm trà rồi.

Thấy vậy, Tiền Bội Bội sắc mặt mới tính toán hòa hoãn ra rồi, xem ra Tiền Đa Đa hay vẫn là rất sợ hần cái này tý tỷ đấy.

Đón lấy, Tiền Bội Bội hỏi: "Bát cháo ca ca, ngươi ăn cơm đi không có à?"

Sờ sờ bụng, Lâm Tây Phàm mới nhớ tới chính mình còn chưa có ăn cơm đâu rồi, hơn nữa Lưu Thiên Phong cái kia một bữa cơm còn phải đợi đến buổi tối mười điểm, này trong đó nếu là không có đồ ăn vào trong bụng, chẳng phải là sẽ rất đói? Vì vậy lác đầu nói: "Còn không có có đây này!"

"Ah, ta làm năm người cơm, chờ một chút chúng ta đã đến bệnh viện cùng một chỗ ăn đi, như thế nào đây?" Tiền Bội Bội hỏi.

Lâm Tây Phàm cũng không câu nệ bó, nói ra: "Tốt, ta còn muốn ném thử một chút nhà của ta bội bội đích tay nghề đây này." Nghe thấy lời này, Tiền Bội Bội lại vui rạo rức đến trong phòng bếp bẻ bộn đi.

Bên cạnh, Tiền Đa Đa nhưng lại hừ nói: "Người ta đây là người một nhà ăn cơm, ngươi mò mẫm xem nào nhiệt gì a!"

Lâm Tây Phàm xấu xa cười nói: "Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi không biết sao? Hiện tại ba mẹ ngươi còn ngươi nữa tý tỷ thế nhưng mà đã đem ta trở thành là người một nhà rồi."

"Thôi đi kung..., xú mỹ."

Tại Tiền Bội Bội bận rộn phía dưới, đồ ăn rất nhanh tựu trang tốt rồi, sau đó ba người tựu nâng lên đồ ăn, khóa lại môn, hướng về nhà ga phương hướng đi đến.

Đem làm ba người tới bệnh viện thời điểm, thời gian đã là chạng vạng tối 7 giờ rồi, tiền đại bản cùng Thái bình vợ chồng hai người gặp tiểu nhi tử cũng tới, mừng đến vui cười đã mở miệng, không ngừng đối với tiểu nhi tử hỏi han đây.

Bởi vì Tiền Đa Đa là ở trường học sinh, một tuần lễ mới quay trở lại một lần gia, cho nên cái này vợ chồng hai người thấy tiểu nhi tử dĩ nhiên là không

thiếu được một phen quan tâm rồi, mà Tiền Bội Bội ở một bên cũng không bị vắng vẻ. Thái bình bây giờ là toàn bộ tâm tư đều đã rơi vào tiểu nhi tử trên người, tiền đại bản tựa hồ càng thêm ưa thích nhu thuận hiểu chuyện Tiền Bội Bội.

Tiếp theo là một nhà bốn cà lăm com thời gian, Lâm Tây Phàm cũng thom lây ngồi lại với nhau, nhưng là Tiền Đa Đa không chào đón hẳn, mà tiền đại bản người một nhà lại là dùng Tiền Đa Đa làm trung tâm, cho nên Lâm Tây Phàm ngược lại là bị lạnh nhạt. Nếu không phải bên người còn có một không ngừng cho mình đĩa rau tiểu bội bội lời mà nói..., Lâm Tây Phàm tự cơ bản trở thành không khí.

Mà Tiền Đa Đa lúc này thời điểm còn không ngừng ㊟(7) bay tới bạch nhãn, cái kia là ý nói: Xem đi, đây là chúng ta người một nhà, tiểu tử người muốn chen chân, không có cửa đâu cưng!

Phiền muộn vượt qua hai giờ thời gian, nhìn thời gian cũng đã không còn sớm, vốn Lâm Tây Phàm là muốn mang theo Tiền Bội Bội cùng Tiền Đa Đa về nhà đây, nhưng là Thái bình bởi vì chiếu cố trượng phu nguyên nhân, tuần lễ trước cũng không trở về gia, mà Tiền Đa Đa bởi vì cuộc thi không có đến bệnh viện, cho nên hai tuần lễ không có gặp nhi tử, nói cái gì cũng muốn đem tiểu nhi tử ở lại bệnh viện.

Cuối cùng, mà ngay cả Tiền Bội Bội cũng muốn cầu ở lại bệnh viện, bởi vì buổi sáng ngày mai tiền đại bản có thể xuất viện, cho nên ngày mai người một nhà liền cùng nhau về nhà.

Roi vào đường cùng, Lâm Tây Phàm đành phải chính mình đã đi ra bệnh viện, bởi vì hắn còn nếu ứng nghiệm Luru Thiên Phong mời đến Shangrila [Hotel

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43:: Gia yển

? Lâm Giang thành phố, nếu như nói Luru Thiên Phong là nhà giàu nhất lời mà nói..., như vậy ôn Quốc Hoa tự tuyệt đối là gần với Luru Thiên Phong người thứ hai rồi. Hơn nữa, Luru Thiên Phong theo thương nhiều năm, cũng rất ít tiếp xúc hắc đạo, có thể nói là giá trị con người trong sạch thương nhân, nhưng là ôn Quốc Hoa tự không giống với lúc trước, ôn quốc Hoa Hắc bạch hai đạo đều hỗn [lăn lộn] rất khá, cho nên, mặc dù tại tài chính thượng ôn Quốc Hoa không phải Luru Thiên Phong đối thủ, nhưng là nếu nói đến thế lực lời mà nói..., như vậy ôn Quốc Hoa tuyệt đối là Lâm Giang đệ nhất nhân.

Cái này vài chục năm thời gian, Luru gia cùng Ôn gia biểu hiện ra là nước giếng không phạm nước sông đây, nhưng là mọi người đều biết trong đó tranh đấu gay gắt kỳ thật đã kéo dài vài chục năm rồi, vài chục năm giằng co, lẫn nhau có thắng bại, mà bây giờ, một cái rất trọng yếu tranh đoạt lại đã trở thành hai người ám chiến chuyển thành minh chiến một cái dây dẫn nổ, cái kia chính là Hoa Nam thương hội hội trưởng vị trí này tranh đoạt.

Hoa Nam thương hội là do Lâm Giang, thanh nam, bác tế cùng cùng Giang Tứ cái chủ yếu Hoa Nam thành thị khởi xướng đây, mà cái này bốn trong đại thành thị, Luru gia, Ôn gia cùng thanh nam thành phố Giang gia là trong đó có thực lực nhất đây, cũng đã trở thành lần này cạnh tranh trung nhất có hi vọng gia tộc.

Vì thế, cái này Tam gia liền lẫn nhau làm đối thủ.

Mà ở cái này tam đại gia trong tộc, Lưu gia cùng Ôn gia lại là cùng tồn tại Lâm Giang thành phố, cho nên Lưu gia cùng Ôn gia chiến đấu tự đầu tiên khai hỏa rồi, mà trận chiến này tự là dùng Lưu Tiểu Viện bị bắt cóc mà kéo ra mở màn...

Vốn ôn Quốc Hoa là muốn dùng Lưu Tiểu Viện vi áp chế, yêu cầu Lưu Thiên Phong rời khỏi lần này cạnh tranh đấy, nhưng là không thể tưởng được nửa đường giết ra một cái Lâm Tây Phàm ra, Lưu Tiểu Viện bị bắt cóc còn không đến một giờ thời gian, đã bị Lâm Tây Phàm cứu ra rồi, ôn Quốc Hoa kế hoạch như vậy thất bại.

Ôn thị tập đoàn, building đỉnh.

Ôn Quốc Hoa bức bối đem trong tay yên(khói) chặt đứt, lúc này thời điểm văn phòng đại môn mở ra, một gã đeo kính râm nam tử đi đến, đi vào hình cung trước bàn làm việc.

"Như thế nào đây? Tra ra đánh con của ta chính là cái người kia thân phận không vậy?" Ôn Quốc Hoa đưa lưng về phía kính râm nam, cũng không có quay người ý tứ.

Kính râm nam hồi đáp: "Đã đã điều tra xong, người nọ tên là Lâm Tây Phàm, là Lâm Giang trung học cấp ba năm lớp một đứa học sinh, hơn nữa, người này thân phận rất thần bí, hắn xuất hiện những ngày này, phát xảy ra không ít chuyện đều là cùng hắn có quan hệ đấy, nhà giàu mới nổi hồ vàng bạc bị hắn đánh cho một trận, hơn nữa ngày đó độc thân một người đem Lưu Tiểu Viện cứu ra người cũng là hắn."

"Ân!" Ôn Quốc Hoa lúc này thời điểm mới xoay người lại, về mặt nghi hoặc nhìn kính râm nam, hỏi: "Người đã điều tra xong, xác định chính là hắn sao?"

"Đúng vậy!" Kính râm nam hồi đáp.

"Ân, rất tốt, người đi xuống đi!" Ôn Quốc Hoa phất phất tay, kính râm nam liền xoay người đã đi ra.

Quay người, thật lâu nhìn phía xa một tòa đồng dạng là cao cao nhô lên building, ôn Quốc Hoa thần sắc càng phát ra âm u rồi, "Họ Lưu đấy, đừng tưởng rằng tại con gái của người bên người xếp vào một cái bảo tiêu sẽ không sự tình rồi, ta đây trước hết đem tiêu từ kia tiêu diệt." Nói xong liền bấm một chiếc điện thoại, điện thoại cái kia đầu truyền đến một cái âm trầm thanh âm.

...

Thời gian vừa vặn sự tình buổi tối mười điểm, Lâm Tây Phàm liền đi tới ở vào Lâm Giang bờ sông Shangrila [Hotel

Bạn đang đọc truyện *Bình Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44:: Nhâm mạch

? Lâm Tây Phàm một bữa cơm ăn được chết đi được, mà Lưu Thiên Phong, Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh ba người cơ bản không có ăn cái gì, bọn hắn không sai biệt lắm từ đầu tới đuôi đều là đang nhìn Lâm Tây Phàm ăn.

"Ách "

Đem làm đại bộ phận đồ ăn đều cơ hồ quét tiến vào Lâm Tây Phàm trong miệng về sau, Lâm Tây Phàm mới thoả mãn đánh cho tròn vện nấc, mà nhìn xem những người khác đồ ăn cơ bản đều không có như thế nào động, Lâm Tây Phàm không khỏi tò mò hỏi: "Các người bình thường chẳng lẽ đều ăn ít như vậy đấy sao?"

Lưu Tiểu Viện hưng hăng tròn mắt nhìn Lâm Tây Phàm liếc, nói ra: "Người cho rằng mỗi người cũng giống như người, thực hoài nghi người kiếp trước là không phải heo đến đấy."

Lâm Tây Phàm cười hắc hắc nói: "Chỉ là bởi vì đói bụng nha, đói thì ăn, cái này rất bình thường đấy, không phải sao?"

Mất thấy Lâm Tây Phàm cùng Lưu Tiểu Viện muốn bắt đầu cãi nhau, Lưu Thiên Phong liền hoà giải, ha ha cười nói: "Kỳ thật ăn nhiều điểm mới tốt, người trẻ tuổi nha, đang đứng ở vượn người thể giai đoạn, nếu ăn đều ăn không đủ no khó mà làm được rồi."

Đón lấy, mọi người tính tiền về sau tựu cùng một chỗ ra khách sạn, đứng tại khách sạn cửa ra vào, Lưu Thiên Phong nói với Lâm Tây Phàm: "Bát cháo, ngày mai là cuối tuần, vậy người liền ở nhà hảo hảo nghỉ ngơi một chút, về phần hộ vệ của người chức trách, ta ngày mai sẽ để cho thư ký của ta đi nói cho người tình tường đấy."

"Tốt, Lưu thúc, ta đây hãy đi về trước rồi." Lâm Tây Phàm hướng mọi người lên tiếng chào hỏi, sau đó ngăn cản một chiếc xe taxi, vội vàng về nhà.

Cửa tửu điểm, Phúc bá không khỏi tò mò hỏi: "Lão gia, ta xem Lâm thiếu gia là có chút bản lĩnh không tệ, nhưng nếu muốn thương tổn đại tiểu thư người là nội công cao thủ lời mà nói..., Lâm thiếu gia chỉ sợ là ứng phó không được đấy."

"Ha ha, ta đây cũng biết." Lưu Thiên Phong tin tưởng mười phần nói: "Hắn hiện tại hoặc là còn không tính rất cường đại, nhưng là ta tin tưởng, không cần thời gian bao nhiêu, là có thể trông thấy hắn rất nhanh phát triển rồi."

"Chỉ hy vọng như thế!"

Hai chủ tớ người nhìn nhau, Lưu Thiên Phong có chút gật đầu, Phúc bá là Lưu gia lão nhân, Lưu Thiên Phong bên người có thể tuyệt đối tín nhiệm người không nhiều lắm, Phúc bá tựu là hắn một người trong, cho nên Phúc bá lo lắng Lưu Tiểu Viện tâm tình, Lưu Thiên Phong có thể lý giải.

Đêm khuya, về đến nhà về sau, Lâm lão đầu như trước không có ngủ, cũng không có tại xem tivi, tựa hồ là ngồi trong phòng khách các loại Lâm Tây

Phàm trở về.

Lâm Tây Phàm buồn cười nói: "Lão đầu, làm sao vậy? Vẫn còn vì ban ngày cái kia bình 82 năm Lafite thương tâm sao?"

Lâm lão đầu quay người nhìn xem Lâm Tây Phàm, nhưng lại về mặt đứng đắn mà hỏi: "Buổi tối hôm nay cùng Lưu Thiên Phong trò chuyện được như thế nào đây?"

"Ách, còn có thể a. Lưu thúc làm người không tệ, đối với ta cũng rất nhiệt tình đây này!" Đối với Lâm lão đầu như vậy về mặt đứng đắn biểu lộ, Lâm Tây Phàm cảm thấy có chút không thói quen, lập tức đi đến Lâm lão đầu bên người ngồi xuống, hẳn biết rõ Lâm lão đầu đã hỏi như vậy, như vậy tự khẳng định còn có bên dưới đây.

Lâm lão đầu trầm ngâm một hồi, nói ra: "Tốt, như vậy là tốt rồi, người nhớ kỹ nhất định phải cùng Lưu Thiên Phong chỗ tốt quan hệ, người này đối với tương lai của ngươi có thể phát ra nổi rất lớn tác dụng."

"Trung lai?" Lâm Tây Phàm lập tức mơ hồ rồi, không phải là làm Lưu Tiểu Viện bảo tiêu sao? Tại sao lại cùng tương lai của mình kéo lên quan hệ đầu này?

"Chẳng lẽ ngươi cho rằng ta cho ngươi tiếp cận Lưu Thiên Phong, chính là vì cho nữ nhi của hần làm hộ vệ đơn giản như vậy đây sao?" Lâm lão đầu tức giận nói, tựa hồ đối với Lâm Tây Phàm biểu hiện rất bất mãn, cũng lầm bầm nói: "Dẫu gì ngươi vẫn là bộ đội đặc chủng bên trong đích tinh anh đầu rồi, dĩ nhiên cũng làm chi có điểm ấy chỉ số thông minh à?"

Lâm Tây Phàm mặt già đỏ lên, nói ra: "Ta vốn cũng chỉ nghĩ tới điểm vô cùng đơn giản sinh hoạt mà thôi, là ngươi đơn giản chỉ cần lôi kéo ta chuyển cái này tranh vào vùng nước đục mà thôi."

"Vậy sao?" Lâm lão đầu cười lạnh nói: "Chẳng lẽ ngươi tự không muốn vì ngươi cái kia chết đi tám cái huynh đệ báo thù sao?"

Lâm Tây Phàm bị lại càng hoảng sợ, nghĩ thầm cái này Lâm lão đầu như thế nào tốt như cái gì đó cũng biết đồng dạng, mà nghĩ đến chính mình chết đi cái kia tám cái huynh đệ, Lâm Tây Phàm làm sao có thể không muốn báo thù đầu rồi, chỉ là bởi vì hết thấy tạm thời đều là một điều bí ẩn đoàn, cho nên hẳn không có đường nào mà thôi.

Lâm lão đầu tiếp tục nói: "Không nên hỏi ta làm sao biết chuyện của ngươi, rất nhiều thứ, đã đến ngươi phải biết thời điểm cuối cùng sẽ biết đấy. Tóm lại nói cho ngươi biết một câu, muốn muốn báo thù muốn cùng Lưu Thiên Phong chỗ tốt quan hệ."

"Lưu Thiên Phong có thể giúp ta làm được cái gì đâu này?" Lâm Tây Phàm hỏi.

Lâm lão đầu cười nói: "Biểu hiện ra, Lưu Thiên Phong là một cái không dính hắc đạo đứng đắn thương nhân, ý nghĩ như vậy chỉ sợ mà ngay cả đối thủ của hần cũng có thể như vậy muốn, phàm là là nghĩ như vậy người, cái kia đã có thể mười phần sai rồi, bởi vì Lưu Thiên Phong cùng Lâm Giang Trần gia quan hệ sâu, Trần gia có một cái lão đầu tử đã từng thế nhưng mà Thượng Kinh đại nhân vật, hiện tại tuy nhiên đã lui đảm nhiệm ra rồi, nhưng là hần lực ảnh hưởng vẫn còn, chỉ cần hần muốn làm, cho dù muốn đem Lâm Giang cuốn, cũng không phải việc khó gì."

"Cho nên, cùng Lưu Thiên Phong chỗ tốt rồi quan hệ, có lẽ là có thể có cơ duyên cùng Trần lão gia tử đánh lên quan hệ, cũng chỉ có cùng Trần lão gia tử đánh lên quan hệ, ngươi mới có thể tiến vào Thượng Kinh chính là cái kia vòng tròn luân quần, như vậy, ngươi muốn đồ vật tự sẽ từ từ tra ra manh mối

rồi."

Lâm Tây Phàm chán động, hẳn tự nhiên biết rõ mình muốn đồ vật là cái gì, cho nên nếu quả thật là nói như vậy, cái kia căn Lưu Thiên Phong chỗ tốt quan hệ tốt thật là một kiện chuyện rất trọng yếu đây này!

"Lời nói ta đã nói đến đây cái phân thượng rồi, về phần ngươi sẽ làm như thế nào, vậy sẽ là của ngươi sự tình rồi." Lâm lão đầu nói đến đây, biết rõ còn lại đồ vật tựu căn Lâm Tây Phàm thời gian dần qua tiêu hóa, bởi vậy nói sang chuyện khác nói ra: "Hiện tại, chúng ta nói nói ngươi tu luyện vấn đề a!"

Lâm Tây Phàm lên tiếng, hỏi: "Lúc ban ngày, ngươi có phải hay không nói ta tốc độ tu luyện chậm, là vì tu luyện không lo nguyên nhân?"

"Đúng vậy." Lâm lão đầu hỏi: "Ngươi còn có xem qua Kim Dung Cổ Long tiểu thuyết võ hiệp?"

"Có" Lâm Tây Phàm không cần nghĩ ngợi trả lời.

Lâm lão đầu cười nói: "Cái kia ngươi biết trên thân người hai mạch Nhâm Đốc vị trí sao?"

"À? Cái này ta làm sao có thể biết rõ đâu này?" Cái này Lâm Tây Phàm thế nhưng mà khó xử rồi, xem Kim Dung Cổ Long tiểu thuyết võ hiệp là đã xem không ít, nhưng là trong sách trình bày và phân tích đồ vật đều là so sánh ngây thơ đấy, hẳn mặc dù biết hai mạch Nhâm Đốc cái này hai dạng đồ vật, nhưng là chúng vị trí cụ thể, chính mình nhưng lại không biết đấy.

Lâm lão đầu cười nói: "Ngươi không cần khẩn trương, kỳ thật xem qua Kim Dung Cổ Long sách mà không biết hai mạch Nhâm Đốc thật là bình thường đấy, bởi vì trong sách nói cái gì đã thông hai mạch Nhâm Đốc tựu thân công đại thành nói như vậy tại chúng ta nói đến nhưng lại hoàn toàn trái lại đấy, chúng ta tu luyện nội công, đầu tiên chính là muốn đem hai mạch Nhâm Đốc đã thông, sau đó mới có thể làm chơi ăn thật, tiến triển cực nhanh. Cho nên, chính thức tu luyện lúc thức dậy, ngươi cũng không thể đủ rập khuôn võ học tiểu thuyết thượng cái kia một bộ."

"Ý của ngươi là ta không có đem hai mạch Nhâm Đốc đã thông, cho nên tu vi của ta mới có thể tiến triển chậm chạp?"

"Đúng vậy."

Nghĩ lại thoáng một phát, Lâm Tây Phàm ngược lại là cảm thấy Lâm lão đầu lời nói nhưng thật ra là rất có lý đấy, dù sao Kim Dung Cổ Long chỉ là tiểu thuyết gia, mà không phải võ đạo gia, cho nên biên đi ra cũng không nhất định chính là chính xác đấy. Tựa như trên internet đã từng lưu hành qua một hồi Cửu Âm Chân Kinh nội dung, Nhưng là ai có thể đủ ở đẳng cấp Cửu Âm Chân Kinh nội dung trung học đến chính thức đồ vật đây này.

Đón lấy, Lâm Tây Phàm rồi lại là cười khổ nói: "Thế nhưng mà, nếu tu vi của ta bất lực lời mà nói..., thì như thế nào có thể đem hai mạch Nhâm Đốc đã thông đâu này?"

"Đồ đàn!" Lâm lão đầu phần nộ cho Lâm Tây Phàm một cái sâu sắc bạo lật, trừng trừng mắt nói ra: "Không phải mới vừa theo như ngươi nói sao? Chính thức lúc tu luyện là không thể rập khuôn tiểu thuyết võ hiệp cái kia một bộ đấy, tiểu thuyết võ hiệp trung căn cường đại hơn công lực mới có thể đem hai mạch Nhâm Đốc đã thông, nhưng là trong hiện thực là không cần."

Lâm Tây Phàm cười khỏ, bởi vì bảy những năm tám mươi người cơ hồ đều là tại tiểu thuyết võ hiệp trung phát triển tới, cho nên đã bị ảnh hưởng cũng rất lớn, nhất thời không thể theo Kim Dung ảnh hưởng trung bút ra đi ra, đó cũng là chuyện rất bình thường.

Đón lấy, Lâm Tây Phàm hỏi: "Đã không cần cường đại công lực, cái kia cần gì đâu này?"

"Ngươi chỉ cần một cái danh sư, hiện tại, danh sư tựu đứng tại trước mặt của ngươi."

Lâm Tây Phàm một hồi mất hắc, Lâm lão đầu thẳng này da mặt thật đúng là không dày. Bất quá đây là bởi vì Lâm Tây Phàm đối với Lâm lão đầu không biết nguyên nhân, nếu hắn biết rõ Lâm lão đầu đã từng còn đánh bại được gọi là nội công đại sư Trương Cửu nguyên lời mà nói..., vậy hắn chỉ sợ tựu cũng không nghĩ như vậy rồi.

"Thiên Địa vạn vật đều phân âm dương, cái này hai mạch Nhâm Đốc, trên thực tế cũng phân là Âm Dương đấy, nhâm mạch vi âm, đốc mạch vi dương, cho nên, nếu đánh trước thông nhâm mạch lời mà nói..., trong cơ thể ngươi âm khí bành trướng, có thể sẽ bị hàn chết, nếu đánh trước thông đốc mạch lời mà nói..., có khả năng sẽ bởi vì nóng lên, phát nhiệt bành trướng mà chết."

Lâm Tây Phàm chân động, nói ra: "Muốn là nói như vậy, cái kia được hay không được lưỡng đường kinh mạch cùng một chỗ đã thông à?"

"Không thể!" Lâm lão đầu kiên định lắc đầu, nói ra: "Nếu mở ra một đường kinh mạch lời mà nói..., Nhưng dùng bằng vào sự phụ trợ giúp, nhưng nếu hai cái cùng một chỗ đã thông lời mà nói..., vậy thì thật sự trở thành tiểu thuyết võ hiệp rồi, bởi vì cái kia cần thập phần thực lực cường đại."

"A, vậy làm sao bây giờ?" Lâm Tây Phàm hỏi.

Lâm lão đầu đã trầm mặc một hồi, nói ra: "Ngươi trước tiên có thể ném thử một chút đã thông nhâm mạch, bởi vì ngươi là Thuần Dương chi thân, như vậy có thể giúp ngươi áp chế âm khí. Vạn nhất áp chế không nổi, cái kia chỉ sợ phải nhờ vào uống rượu mạnh đến duy trì trong cơ thể Âm Dương cân đối rồi."

Lâm Tây Phàm cười nói: "㊟(7) lão nhân kia ngươi năm đó cũng là đánh trước thông nhâm mạch à?"

"Làm sao ngươi biết hay sao?" Lâm lão đầu tò mò hỏi.

"Đồ đàn, nhìn ngươi thích rượu tình huống đã biết rõ á!" Lâm Tây Phàm đắc ý mà nói, mà Lâm lão đầu nhưng lại hai mắt làm trừng mắt Lâm Tây Phàm, vừa mới chính mình còn mắng Lâm Tây Phàm là đồ đàn đầu rồi, ai nghĩ đến chỉ chớp mắt, tiểu tử này liền mắng trở về rồi, xem ra thật là báo ứng khó chịu đây này!

Lập tức, Lâm lão đầu cũng là thở dài nói: "Sự thật chính là như vậy đấy, bởi vì vừa mới đã thông nhâm mạch đoạn thời gian kia thật sự là quá khó tiếp thu rồi, cho nên một mực dùng uống rượu mạnh phương thức tới dọa chế trong cơ thể hàn khí, về sau uống đủ nghiện, tựu thuận tiện làm cái tửu quý."

"Xem ra, ta cũng chỉ tốt làm tửu quý rồi." Lâm Tây Phàm bất đắc dĩ nói.

"Tốt rồi, vậy ý của ngươi là đầu rồi, là đánh trước thông nhâm mạch hay vẫn là đốc mạch à?" Lâm lão đầu cũng không muốn tiếp tục cùng Lâm Tây

Phản tranh luận.

Lâm Tây Phàm muốn mình cũng không cần nhất định phải cầu đi, lập tức gật gật đầu.

"Tốt, cái kia người đi theo ta, ta dạy cho người đã thông thạo phương pháp." Nói xong, Lâm lão đầu lại đầu tiên quay người đi ra ngoài, Lâm Tây Phàm theo sát phía sau, làm hắn không đến đúng là, Lâm lão đầu vậy mà mang chính mình đi tới Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) đất trống bên cạnh cái rừng trúc kia trung.

Chính văn

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45:: Trương thư ký

? Đêm đã khuya, trăng treo ngọn cây.

Đi tại u dày đặc trong rừng trúc, mặc dù là Lâm Tây Phàm kẻ tài cao gan cũng lớn, nhưng là tại dưới tình huống như vậy, Lâm Tây Phàm trong lòng cũng là cảm thấy chập bông đầy, trong nội tâm đã ở muốn, cái này đến cùng phải hay không Lâm lão đầu cố ý cả chính mình, đem chính mình mang đến như vậy u dày đặc địa phương đe dọa chính mình đây này!

Lâm lão đầu vừa đi, một bên giải thích nói: "Trong tiểu thuyết cái kia có chút lớn hiệp, đều ưa thích tại u tĩnh rừng cây, hoặc là ẩn cư tại trong núi sâu tu luyện, vật như vậy nghe là có chút huyền diệu, nhưng là cũng không phải là không có đạo lý sự tình, ta ở chỗ này luyện công thời điểm, tuy nhiên cảm giác không thấy linh khí cái gì đấy, nhưng là tại trên tu hành, lại đích thật là so tại giống như địa phương nhanh một chút."

Đón lấy, hai người liền tại u ám trong rừng trúc ngồi trên mặt đất, Lâm lão đầu bắt đầu dạy bảo Lâm Tây Phàm một bộ tĩnh tâm khẩu quyết, tại khẩu quyết phụ trợ phía dưới, Lâm Tây Phàm cũng rốt cục cảm nhận được chạy về thủ đô tại trên lưng hai đạo cường đại kinh mạch, cái này là cái gọi là hai mạch Nhâm Đốc rồi.

Lập tức, Lâm Tây Phàm liền vận lấy hết toàn thân khí kinh không ngừng đối với bên trái nhâm mạch một mực trùng kích, kỳ thật đã thông thạo nhâm mạch không hề giống Lâm lão đầu nói được đơn giản như vậy, đương nhiên cũng không phải rất khó, Lâm Tây Phàm đối với bên trái nhâm mạch một mực trùng kích, tự kiên trì như vậy hai cái giờ, ngay tại Lâm Tây Phàm cảm giác mình muốn vô lực vì kẻ thời điểm, đạo kia nhâm mạch đột nhiên tự đã thông.

Vốn tại dưới tình huống như vậy, người bình thường đều sẽ cảm giác được như vậy sẽ có tiền lời, nhưng là sự thật đã chứng minh đó là không chính xác đấy, bởi vì đem làm nhâm mạch đã thông một sát na kia, Lâm Tây Phàm tự cảm nhận được thân thể cơ hồ bị rét lạnh nơi bao bọc rồi.

Mở to mắt, trước mắt chính là Lâm lão đầu bộ kia sắc mặt.

"Như thế nào đây? Hiện tại trên người có phải rất là khó chịu hay không à?" Lâm lão đầu hi hi cười hi hi lấy, phảng phất Lâm Tây Phàm không dễ chịu, hẳn mới có thể vui vẻ đồng dạng, "Nếu khó chịu vậy thì nhanh lên trở về uống rượu a!"

Toàn thân quả thực là phi thường khó chịu, Lâm Tây Phàm cũng lười được nói chuyện với Lâm lão đầu, đứng lên cũng sắp bước hướng về gia phương hướng đi đến. Mà hẳn vừa mới tiến gia môn thời điểm, Lâm lão đầu cũng đi theo đi đến.

Lâm Tây Phàm tại Lâm lão đầu bình thường phóng rượu tiểu trong tủ chén tìm một hời, lại phát hiện vậy mà tìm không thấy một lọ hơi chút liệt một điểm rượu, vì vậy Lâm Tây Phàm rít gào nói: "Lão đầu, bình thường người uống cái kia chút ít rượu xái cái gì đây này?"

Lâm lão đầu nhưng lại thoải mái nhàn nhã ngồi xuống trên ghế sa lon, cười nói: "Những cái...kia rượu ta đã cảm lên trần quý, còn có, quên nói cho người biết rồi, căn cứ tình huống của người đến xem, cái kia bình 82 năm Lafite thể nhưng mà khỏi không đến rất tốt hiệu quả nha."

"Ý của người là muốn ta lấy Lafite với người đổi?" Lâm Tây Phàm hiện tại có thể tính đã biết, Lâm lão đầu ngay từ đầu cũng đã tính toán tốt rồi đấy, chính là muốn đảo cái lừa bịp cho mình nhảy. Lâm Tây Phàm hung hăng trừng mắt Lâm lão đầu, nhưng là Lâm lão đầu như cũ là bình thân ung dung đấy, chắc hẳn nói đến da mặt dày, Lâm lão đầu so Lâm Tây Phàm cũng không kém là bao nhiêu.

Roi vào đường cùng, Lâm Tây Phàm đành phải khí đặng đặng vọt tới trên lầu, sau đó đem cái kia bình chuẩn bị trân tàng 82 năm Lafite đem ra, sau đó cùng Lâm lão đầu trao đổi rồi.

Nhìn xem trong tay một lọ giá trị bảy tám vạn đôla rượu ngon đổi thành rượu xái, Lâm Tây Phàm đó là một cái đau lòng a!

Đón lấy, Lâm lão đầu ném qua đến một bàn tay giống như lớn nhỏ ngọc bích bình rượu, nói: "Đây chính là chỉ có Anh quốc mới có sản xuất tốt nhất ngọc thạch làm thành bình rượu, mỗi ngày trang một ít bình, trên người phát lạnh thời điểm uống một ngụm tự đủ người lược (*chịu đựng) cả ngày rồi, nhớ rõ không muốn uống quá nhiều, nói cách khác có thể sẽ phát ra nổi tương phản tác dụng ah!"

Lâm Tây Phàm hỏi: "Cái kia đốc mạch muốn lúc nào đã thông?"

"Một tháng về sau." Lâm lão đầu nói xong liền cầm cái kia bình 82 năm Lafite vui thích về tới trong phòng, Lâm Tây Phàm nhưng lại về mặt đau khổ, thống khổ như vậy lại muốn thừa nhận một tháng thời gian, xem ra con đường tu luyện thật đúng là không phải một kiện sự tình đơn giản đây này!

Ngày hôm sau, Lâm Tây Phàm vừa mới đình chỉ tu luyện, mở to mắt thời điểm, Lâm lão đầu thanh âm tự truyền đến, "Tiểu tử, có người tìm người."

Lâm Tây Phàm lúc xuống lầu, trong đại sảnh ngồi một gã đeo kính mắt, thoát nhìn nhả nhận trung niên nam tử, nam tử trông thấy Lâm Tây Phàm về sau, vội vàng đứng lên, đi đến Lâm Tây Phàm trước mặt, vươn tay, cũng nói: "Xin chào, người là Lâm Tây Phàm a? Ta là Lưu Thiên Phong tiên sinh thư ký, ta họ Trương, người cũng có thể bảo ta Trương thư ký, hôm nay ta là đại biểu Lưu Thiên Phong tiên sinh đến đây, vì người giải nói một chút về bảo tiêu công việc."

Đang nói chuyện đồng thời, Trương thư ký cũng đánh giá thoáng một phát Lâm Tây Phàm, Lâm Tây Phàm không biết Trương thư ký, nhưng là Trương thư ký đối với Lâm Tây Phàm lại là phi thường quen thuộc, bởi vì về Lâm Tây Phàm hết thấy tư liệu, Nhưng đều là trải qua Trương thư ký tay, mới vừa

tới Lưu Thiên Phong trong tay đây, cho nên nói, đối với Lâm Tây Phàm rất hiểu rõ, Trương thư ký tuyệt đối sẽ không thấp hơn Lưu Thiên Phong đây.

Bất quá, đã điều tra giải quy đã điều tra giải, cái kia cùng nhìn thấy chân nhân là không đồng dạng như vậy, khi nhìn thấy chân nhân, Trương thư ký nhưng trong lòng thì cảm thán, ai sẽ nghĩ tới trước mắt như vậy một cái nhìn như cả người lẫn vật vô hại gia hỏa dĩ nhiên là lợi hại như vậy đây này!

Lâm Tây Phàm biết rõ cái này Trương thư ký nhất định là Lưu Thiên Phong tâm phúc rồi, bằng không thì chuyện như vậy Lưu Thiên Phong cũng sẽ không khiến cái này Trương thư ký đề làm rồi.

Lập tức Lâm Tây Phàm cười nói: "Xem Trương thư ký thần thái trước khi xuất phát vội vàng, chỉ sợ tình hình kinh tế còn có chuyện khác muốn làm a, hôm nay là cuối tuần, hôm qua Lưu thúc cũng dặn dò ta hôm nay nghỉ ngơi, Trương thư ký sao không đem đầu tay thượng làm việc xong trở thành tới nữa đâu này?"

"Ha ha, người thật sự tuệ nhãn đây này! Ta tình hình kinh tế cũng đích thật là có sự tình khác chưa làm xong đây." Trương thư ký cười khổ một tiếng, nói: "Nhưng là hôm nay sáng sớm, đại tiểu thư tựu điện thoại tới, nói xế chiều hôm nay muốn đi dạo phố, cho nên muốn ta nhanh chóng đem sự tình cho người bàn giao(nhấn nhủ) rõ ràng, cho nên, xế chiều hôm nay chỉ sợ muốn phiền toái người bồi đại tiểu thư đi một chuyến rồi."

"Ah, nguyên lai là như vậy!" Lâm Tây Phàm trên mặt đang cười, nhưng là trong nội tâm nhưng lại có một cỗ muốn mắng người xúc động, Lưu Tiểu Viện như vậy một trộn lẫn, chính mình sẽ không được nghỉ ngơi, hơn nữa, xem ra cuộc sống sau này chỉ sợ còn có thể thật không tốt qua đây này!

Trương thư ký nói ra: "Cho nên, ta nghĩ hết nhanh đến đem sự tình bàn giao(nhấn nhủ) cho người rồi, sau đó liền trở về." Nói xong, Trương thư ký đứng lên, nói ra: "Người bây giờ có thể cùng ta đi ra thoáng một phát sao?"

"Ân?" Lâm Tây Phàm có chút khó hiểu, nhưng vẫn là ngoan ngoãn đứng lên, sau đó cùng lấy Trương thư ký đi ra ngoài rồi.

Vừa ra môn, Lâm Tây Phàm đã nhìn thấy đứng tại cửa nhà hai chiếc xe, trong đó một cỗ là xe thương vụ, xe thương vụ ở bên trong, một gã khuôn mặt hơi mập trung niên đàn ông tại đối với Trương thư ký mỉm cười, đoán chừng là lái xe. Mặt khác một cỗ nhưng lại màu đỏ Bảo mã [BMW]. Lâm Tây Phàm đối với ô tô hiểu rõ không nhiều lắm, nhưng là đối với Bảo mã [BMW] chính là cái kia tiêu chí, Lâm Tây Phàm nên cũng biết. Một cỗ Bảo mã [BMW] rõ ràng đứng tại Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lầu), may mắn Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lầu) đại bộ phận người cũng đã chuyển ra đi, hơn nữa cái này buổi sáng đại bộ phận người cũng đã đi làm, nói cách khác chuyện này một truyền đi, chỉ sợ tựu đủ oanh động được rồi.

Trương thư ký mở ra xe BMW môn, ý bảo Lâm Tây Phàm tiến trong xe nói chuyện, Lâm Tây Phàm cũng là không cự tuyệt tuyệt, ủy thân tựu chui vào xe BMW trung.

Hai người vừa ngồi xuống, Trương thư ký liền từ sau xe tòa trung lấy ra một cái túi, giao cho Lâm Tây Phàm trong tay, nói ra: "Cái này là vừa vận giúp người mua điện thoại mới, còn có thể điện thoại, bên trong ta đã giúp người tồn tốt rồi Lưu đồng, đại tiểu thư còn có điện thoại của ta rồi, nếu giống như về muốn tra chút gì đó này nọ vẫn đề lời mà nói..., người có thể trực tiếp gọi điện thoại cho ta, ta sẽ hết tay giúp người làm tốt. Mặt khác còn có một bộ chìa khóa xe cùng người bằng lái xe, về sau chiếc xe này tựu là của người rồi."

Nghe phía trước đây, Lâm Tây Phàm ngược lại không sẽ cảm thấy cái gì, nhưng là đem làm Trương thư ký câu nói sau cùng nói lúc đi ra, Lâm Tây Phàm nhưng lại chấn kinh rồi "Người nói, xe này là cho ta sao?"

"Đúng vậy!" Trương thư ký cười nói: "Cái này quan hệ đến chức trách của người vấn đề, bởi vì mỗi sáng sớm, người muốn tới đại tiểu thư chỗ ở tiếp đại tiểu thư đến trường, tan học thời điểm cũng muốn đem đại tiểu thư an toàn đưa trở về, còn người nữa nên biết chúng ta đại tiểu thư tính nết đây, gần đây trong khoảng thời gian này chỉ sợ không thiếu được muốn phiền toái người, cho nên nếu là không có cái xe thay đi bộ lời mà nói..., vậy cũng thì phiền

toái."

"Thế nhưng mà, như vậy phong cách một chiếc xe, mỗi ngày tiễn đưa tiểu viện đến trường tan học đấy, có thể hay không tạo thành phiên toái không cần thiết đâu này?" Lâm Tây Phàm lo lắng nói.

Trương thư ký nhưng lại cười khổ nói: "Lúc mới bắt đầu ta cũng là nghĩ như vậy, nhưng là Lưu đồng nói, phong cách một điểm, Trương Dương một điểm mới tốt, cho nên mới kiên trì muốn ta mua như vậy một chiếc xe."

Cái này nhưng lại đến phiên Lâm Tây Phàm cười khổ, Lưu Thiên Phong trong nội tâm rất cuộc là nghĩ như thế nào đó a? Muốn mình mở lấy như vậy một cỗ phong cách Bảo mã [BMW], sau đó rêu rao khắp nơi nói cho đối thủ của mình, chính mình cho con gái mượn một cái bảo tiêu sao?

Hai người tương đối cười khổ.

Đón lấy, Trương thư ký lại từ áo trong túi áo xuất ra lưỡng trương màu vàng tạp, đồng dạng giao cho Lâm Tây Phàm trong tay, nói ra: "Tại đây một trương là Thiên Phong trong tập đoàn bộ cao tầng sử dụng thẻ hội viên, bằng vào cái này kẹt tại Thiên Phong tập đoàn hoặc là dưới cờ phân công ty tiêu phí, trong công ty bộ hội tiến hành tính tiền, cao nhất khoản độ là 10 vạn. Mặt khác cái kia trương là thẻ tín dụng, cao nhất khoản độ là 100 vạn. Lưu đồng nói, cùng đại tiểu thư các nàng đi dạo phố, nếu luôn phụ nhân thanh toán lời mà nói..., vậy cũng tự khó coi."

"Ha ha, Lưu thúc nghĩ đến thật đúng là chu đáo đây này!" Lâm Tây Phàm cũng là không khách khí, lưỡng tấm thẻ chiếu đơn toàn bộ thu, dù sao cái này hơn một trăm mười vạn đối với Lưu Thiên Phong mà nói căn bản là không coi là thấp ㊟(7) sao, cho nên Lâm Tây Phàm cũng không có tính toán muốn khách khí.

Hai người giao tiếp tốt những...này sự việc về sau, Trương thư ký nói ra: "Ta muốn bàn giao(nhấn nhủ) cho chuyện của ngươi cứ như vậy nhiều hơn, chỉ không biết đạo ngươi còn có ... hay không phương diện khác yêu cầu đâu này?"

Lâm Tây Phàm trầm tư thoáng một phát, nói ra: "Trương thư ký, không biết ngươi được hay không được giúp ta phân phối một cái laptop đâu này?" Nói lời như vậy thời điểm, Lâm Tây Phàm có chút không có ý tứ, dù sao mình là Lưu Tiểu Viện bảo tiêu, đề yêu cầu như vậy tự thuộc về là thêm vào yêu cầu.

Ai muốn Trương thư ký không nói hai lời tự gật đầu nói: "Cái này không có vấn đề, đêm nay ta liền lấy người đem máy tính tiễn đưa tới nơi này."

Lâm Tây Phàm một giọng nói cảm ơn, Trương thư ký tựa hồ thật sự bề bộn nhiều việc, gặp Lâm Tây Phàm đã không có yêu cầu khác rồi, vì vậy đã đi xuống xe đi tới mặt khác một cỗ xe thương vụ lên, cách cửa sổ xe đối với Lâm Tây Phàm khoát khoát tay, sau đó rời đi rồi.

Mà nhìn xem cái này đột nhiên tới Bảo mã [BMW], Lâm Tây Phàm nhưng có chút mộng ảo cảm giác, vốn không biết làm cái bảo tiêu vậy mà có nhiều như vậy chỗ tốt. Lại muốn hiện tại Tiền Bội Bội một nhà ưng thuận vẫn còn bệnh viện a, mình có thể một bên thử xem xe, một bên đưa bọn họ tái trở về cũng tốt a!

Vì vậy, màu đỏ Bảo mã [BMW] một cái chuyển biến, tự tuyệt trần mà đi, hướng về Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lầu) bên ngoài mở đi ra.

Phía trước cửa sổ, Lâm lão đầu hừ nói: "Tiểu tử thần khí cái gì, ta đã sớm khinh thường khai mở như vậy xe rồi."

Bạn đang đọc truyện *Bình Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: : Tiểu bạch kiểm

? Trải qua suốt mười ngày đích trị liệu, tiền đại bản cuối cùng là khôi phục lại rồi.

Hôm nay buổi sáng, người một nhà đều rất vui vẻ, thu thập lấy thứ đồ vật chuẩn bị xử lý thủ tục xuất viện tự lập tức ly khai, tại bệnh viện chờ đợi mười ngày, mặc dù là như tiền đại bản lạc quan như vậy người, cũng cảm nhận được chán ghét, cho nên bây giờ có thể đủ ly khai, tiền đại vốn cũng không cảm thấy thấp phần cao hứng.

Thế nhưng mà, người một nhà trung cũng chỉ có Tiền Bội Bội một cái buổi sáng đều biau môi ba, bởi vì nàng bây giờ còn đang để buổi tối hôm nay vũ hội lễ phục lo lắng lắm!

Vốn nàng là muốn tìm người mượn trước thoáng một phát đấy, nhưng là vì gia đình quan hệ, Tiền Bội Bội cũng không có đưa trước cái gì có tiền bằng hữu, mà những cái...kia đồng dạng là người nhà nghèo hài tử, hỏi cũng là hỏi không, bởi vì người ta căn bản cũng không có. Mắt thấy vũ hội tới gần, Nhưng nhưng mà làm một kiện lễ phục mà thúc thủ vô sách, Tiền Bội Bội trong nội tâm cũng không biết có nhiều biêt khuất rồi.

Người một nhà nâng lên đơn giản hành lý, sau đó rời đi rồi bệnh viện, nhưng khi bốn người vừa mới vừa đi tới bệnh viện ngoài cửa lớn thời điểm, một cỗ màu đỏ Bảo mã [BMW] tự chạy đến trước mặt. Cái này quả thực là đem cái này một nhà bốn khẩu lại càng hoảng sợ, đang muốn rút cuộc chuyện gì đã xảy ra thời điểm, cửa sổ xe thời gian dần trôi qua bị mở ra, Lâm Tây Phàm tự xuất hiện tại trước mặt.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Tiền thúc thúc, đến trên đường còn sợ các người đã ngồi xe đi về nhà đâu rồi, may mắn vượt qua rồi, lên xe, ta tiễn đưa các người trở về."

"A, bát cháo, xe này là người mua đấy sao?" Tiền đại vốn có điểm không thể tưởng tượng nổi mà hỏi.

"Không đúng vậy a, là bằng hữu tiễn đưa đấy!"

Tiền gia bốn người cuồng chóng mặt, nếu Lâm Tây Phàm nói đây là mua đấy, cái kia cũng chỉ có thể nói Lâm Tây Phàm có tiền, nhưng là xe này nếu người khác tiễn đưa đấy, vậy cũng tự khác thì đừng nói tới rồi, bọn hắn tuy nhiên ngồi không dậy nổi như vậy xe, nhưng nhìn trông xe đầu tiêu chí, ai không biết cái kia chính là Bảo mã [BMW] à? Lâm Tây Phàm đến cùng nơi nào đến lớn như vậy mặt mũi lại để cho người tiễn đưa một cỗ Bảo mã [BMW] đầu này?

Tiền Đa Đa nhưng lại hừ lạnh một tiếng nói: "Cái gì tiễn đưa đấy, căn bản chính là mượn tới đấy, muốn mượn này uy phong thoáng một phát, tốt đả động tỷ tỷ của ta tâm hồn thiếu nữ a?"

"Nhiều hơn, người cái tên này nói những gì đấy?" Tiền Bội Bội lập tức xấu hổ đỏ mặt.

Lâm Tây Phàm thấy tiền đại bốn nhất gia bốn khẩu nghi ánh mắt mê hoặc, ở đâu không biết bọn hắn trong nội tâm nghĩ cái gì, vì vậy cười nói: "Các người yên tâm được rồi, chiếc xe này lại lịch thể nhưng mà rất bình thường đấy, đi thôi, các loại có thời gian lại giải thích với các người tốt rồi, buổi chiều ta còn có việc đây này!"

"Ân, vậy được rồi, cảm ơn người rồi bát cháo." Tiền đại bản đối với Lâm Tây Phàm ngược lại là rất thường thức đấy, cho nên đối với Lâm Tây Phàm lời nói tự so sánh tin phục, lập tức liền đầu tiên chui vào trong xe, đón lấy Thái bình cùng Tiền Đa Đa tắc thì tựa hồ có chút không tình nguyện đi theo tiền đại bản tiến vào chỗ ngồi phía sau thượng. Tiền Bội Bội bắt đắc dĩ, chỉ phải ngồi ở phía trước rồi.

Theo bệnh viện trở lại Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều), chi hao tốn không đến nửa giờ thời gian, tiền đại bản vợ chồng cùng Tiền Đa Đa đầu tiên nói ra thứ đồ vật vào nhà, Tiền Bội Bội vừa muốn cùng đi vào, cũng là bị Lâm Tây Phàm kéo lại, "Bội bội, đi với ta cái địa phương a?"

"À?" Tiền Bội Bội lập tức xấu hổ đỏ mặt, cúi đầu xuống, thấp giọng nói: "Đi nơi nào à? Mẹ của ta chỉ sợ sẽ không đáp ứng đấy."

"Dù sao bọn hắn hiện tại không biết, chỉ cần một giờ thời gian là đủ rồi, đi thôi!" Nói xong, Lâm Tây Phàm tự không hề trung cầu Tiền Bội Bội ý kiến, một lần nữa đem Tiền Bội Bội mang lên xe, sau đó thượng đầu tuyết trần mà đi.

"Hài tử nàng cha, như vậy được không nào? Hài tử còn nhỏ a!" Thái bình vợ chồng nhìn xem đi xa màu đỏ Bảo mã [BMW], Thái bình không khỏi một hồi lo lắng.

Tiền đại bản nhưng lại cười nói: "Nhìn người đều nghĩ cái gì đâu này? Ta tin tưởng bát cháo cái đứa bé kia sẽ không làm cái gì chuyện gì quá phận đấy. Trải qua nhiều chuyện như vậy, chẳng lẽ người còn không có có thấy rõ sao? Nếu là không có bát cháo đứa nhỏ này, chúng ta hiện tại không chừng mà ngay cả chỗ ở cũng không có, cho nên bội bội muốn là ưa thích, có lẽ này sẽ là bội bội kết cục tốt nhất rồi."

Lâm Tây Phàm đem Tiền Bội Bội bát cóc rồi, sau đó liền mang theo Tiền Bội Bội đi tới náo nhiệt nội thành, sau đó tự thăng đến một nhà treo Thiên Phong tập đoàn nhãn hiệu đại trong thương trường. Tiền Bội Bội chấn động, cao như vậy cấp trong thương trường đồ vật đều thật là quý đấy, vì vậy lo lắng hỏi: "Bát cháo ca ca, người dẫn ta tới nơi này làm gì à?"

Lâm Tây Phàm sờ sờ Tiền Bội Bội đầu, cười nói: "Đồ ngọc, vừa rồi trên đường về nhà một đường đều là thần bát thủ xá (*tâm hồn đi đâu mất) đấy, ta biết ngay người khẳng định vẫn còn vì buổi tối vũ hội cái kia vậy sự tình tâm phiền rồi, hiện tại chẳng phải mang người tới mua quần áo sao?"

Tiền Bội Bội chấn động, vội vàng túm ở Lâm Tây Phàm quần áo, nói ra: "Bát cháo ca ca, Nhưng là những thứ kia rất quý đó a!"

"Ha ha, đàn nha đầu, bát cháo ca ca mở đích là cái gì xe à? Cái này chứng minh người bát cháo ca ca bây giờ là người giàu có nữa à!" Nói xong, Lâm Tây Phàm xiên lấy eo, hai vai không ngừng nhún, giả trang ra một bộ vô lương gian thương giống như bộ dáng, dẫn tới Tiền Bội Bội cười khúc khích, bát quả điều này cũng làm cho nàng tạm thời quên đi cả chuyện này.

Lâm Tây Phàm muốn người bán hàng hỏi rõ đường nhỏ, sau đó tự thăng đến lầu hai ra, đem làm Tiền Bội Bội nhìn xem rực rỡ muôn màu xinh đẹp lễ phục về sau, lập tức liền xài mất, nhưng nhìn lấy những cái...kia động tắc thì vài Đại Thiên đấy, Tiền Bội Bội tự sợ hãi rồi.

Lâm Tây Phàm đứng sau lưng Tiền Bội Bội, đối với Tiền Bội Bội thần sắc biến hóa có thể nói là rõ như lòng bàn tay, vì vậy nhỏ giọng nói: "Nha đầu, nếu người còn tưởng là ta là của người bát cháo ca ca lời mà nói..., hôm nay tự nhất định phải mua một bộ, muốn nói cách khác ta đã có thể mất hứng nha."

"Ách, ta thật sự có thể mua sao?" Tiền Bội Bội yếu ớt nói.

Lâm Tây Phàm không khỏi bật cười, "Đương nhiên là có thể, bằng không thì ta mang người tới làm gì? Người hảo hảo chọn, nói cách khác ta chỉ tốt phân phó mỗi dạng đến một bộ ah!"

"Biết rõ người tài đại khí thô rồi!" Tiền Bội Bội oán trách trắng rồi Lâm Tây Phàm liếc, cho tới giờ khắc này, nàng cũng cuối cùng là thả, hiện tại Lâm Tây Phàm đã đều khai mở lên xe thể thao, cái kia Tiền Bội Bội cũng tự không khách khí.

Tại người bán hàng nhiệt tình giới thiệu phía dưới, cuối cùng Tiền Bội Bội liền tuyển một bộ màu trắng đầy, trước người còn thêm lên một đạo hoa văn, thoát nhìn đơn giản mộc mạc, nhưng là đem làm Tiền Bội Bội ăn mặc theo phong thử áo lúc đi ra, Lâm Tây Phàm thiếu chút nữa đã bị sợ ngây người. Không giống với Lưu Tiểu Viện đáng yêu, không giống với Trần Mộng Oánh kiều diễm, đem làm Tiền Bội Bội xuyên thẳng [mặc vào] bộ kia màu trắng lễ phục thời điểm, tựa như theo trong tranh đi ra đến cô điển mỹ nữ đồng dạng, tình như xử nữ, giống như thanh này.

Tại người bán hàng không ngớt lời ca ngợi phía dưới, hai người liền vui thích mua cái kia một bộ giá trị 8000 hơn lễ phục, nghe được cái giá tiền này về sau, Tiền Bội Bội vốn vẫn còn có chút không tình nguyện đấy, nhưng là bị Lâm Tây Phàm ép buộc mua.

Về sau, Lâm Tây Phàm vốn định một lần nữa cho Tiền Bội Bội mua chút ít quần áo đấy, nhưng nhìn nhìn thời gian cũng nhanh xế chiều, đoán chừng chờ một lát Lưu Tiểu Viện cái kia tiểu ma nữ sẽ gọi điện thoại cho chính mình rồi, cho nên Lâm Tây Phàm đành phải đem Tiền Bội Bội đưa về nhà, hơn nữa đã muốn Tiền Bội Bội điện thoại, dù sao đã có mới điện thoại, bình thường liên hệ cũng dễ dàng.

Quả nhiên, ngay tại Lâm Tây Phàm vừa mới đem Tiền Bội Bội tiễn đưa sau khi về nhà, trong túi quần điện thoại tự vang lên, móc ra xem xét, quả nhiên là Lưu Tiểu Viện đánh tới đấy.

Vừa mới nhấn xuống tiếp nghe khóa, đầu bên kia điện thoại tự truyền đến Lưu Tiểu Viện đặc ý thanh âm "Bát cháo, hiện tại hạn người tại 10 phút đồng hồ ở trong đuổi đến nơi này của ta, bằng không thì tự đuổi việc người."

Lâm Tây Phàm liếc mắt, nói ra: "Hiện tại cho ta tiền lương thế nhưng mà ba ba của người, không phải người, cho nên người cũng không có quyền đuổi việc ta ah, còn có, người đều không có nói cho ta biết người đang ở nơi nào đâu rồi, ta như thế nào đi đón người à?"

"Hừ!" Đầu bên kia điện thoại truyền đến hừ lạnh một tiếng, đón lấy Lưu Tiểu Viện nói ra: "Chúng ta tại thạch đường cũ tên uyển khu dân cư, mười một tòa nhà, nhớ rõ nhanh lên, hạ buổi trưa so sánh nhanh đây này!"

Lâm Tây Phàm lên tiếng, cúp điện thoại về sau tự đi ô-tô, khu xa tiến về trước thạch đường cũ, bởi vì trên xe có hướng dẫn hệ thống, cho nên Lâm Tây Phàm căn bản là sẽ không sợ lạc đường các loại vấn đề, đồng thời trong nội tâm cũng cảm thán, hiện đại công nghệ cao mang cho người thuận tiện thật đúng là không phải từng chút một đấy.

Thạch đường cũ tên uyển khu dân cư cũng không phải giống như khu dân cư, bởi vì bên trong tất cả đều là một tòa một tòa biệt thự, hơn nữa trang trí thập phần xa hoa, đoán chừng một tòa đều là hơn một ngàn vạn a, như vậy địa phương cũng chỉ có Lưu Tiểu Viện lớn như vậy tiểu thư mới ở được rất tốt.

Mặc dù Lâm Tây Phàm mở đích là nhất lưu xe thể thao, nhưng là vì lạ lẫm nguyên nhân, cho nên tại tiền cư xá thời điểm vẫn bị bảo an ngăn cản, cuối cùng đánh cho Lưu Tiểu Viện gia điện thoại, xác định Lâm Tây Phàm là tới tìm Lưu Tiểu Viện đấy, vì vậy bảo an mới cho đi.

Nhìn xem Lâm Tây Phàm tiến vào cư xá, bảo an trong đình một gã bảo an không khỏi nói ra: "Không thể tưởng được thật là đến tìm Lưu gia đại tiểu thư đấy, một mực thứ nhất, ngoại trừ Lưu chủ tịch cùng nàng gia lão quản gia bên ngoài, cái này còn lần đầu tiên gặp lạ lẫm nam nhân đến tìm nàng đầu rồi, xem ra thẳng này thân phận không đơn giản a!"

"Ta xem không phải" một gã khác bảo an nhưng lại lắc đầu nói: "Xuất nhập tại đây thượng lưu nhân sĩ mỗi ngày đều có thể trông thấy, vừa rồi tiểu tử kia tuy nhiên là mở ra (lái) Bảo mã [BMW], nhưng là đến một lần lạ lẫm, thứ hai ta xem hắn toàn thân đều không giống như là thượng lưu nhân sĩ, nói như thế nào đây, giống như là một cái tiểu bạch kiểm."

Bên cạnh bảo an nghe thấy được, vội vàng làm một cái chó có lên tiếng đích thủ thế, nói ra: "Ngươi chó nói lung tung, tại đây dạng địa phương hồ nói lung tung. Nhưng là từng phút đồng hồ cũng có thể sẽ chọc cho họa đấy."

Vừa mới nói chuyện bảo an cũng liền bẻ bộn chó có lên tiếng, tới nơi này đấy, mặc dù thật là một cái tiểu bạch kiểm, cũng không phải mình có thể đơn giản nhầm trúng khỏi đấy.

Bất quá, may mắn nói như vậy cũng không có rơi vào Lâm Tây Phàm trong tai ㊟(7), bằng không thì dùng Lâm Tây Phàm cá tính, chỉ sợ thì có được náo loạn.

Mà lúc này đây, Lâm Tây Phàm đã lái xe tới đã đến thứ mười một tòa nhà biệt thự trước cửa, chỉ thấy đó là một tòa rất rất khác biệt Tiểu Dương phòng, trang trí phong cách có một phong cách riêng, theo đại môn nhìn vào đi, một gã người mặc áo màu xám, tuổi chừng chừng ba mươi tuổi phụ nhân chính đi tới mở cửa.

"Xin hỏi người là Lâm thiếu gia sao? Tiểu thư nhà ta cùng Trần gia tiểu thư muốn đi ra, người trước tiên đem xe quay đầu đi à nha!" Phụ nhân kia nói ra.

Lâm Tây Phàm lên tiếng, đem làm đầu xe điều tốt rồi về sau, chỉ thấy tiểu trong biệt thự hai gã đáng vẻ thướt tha mềm mại thiếu nữ cùng nhau lấy đi ra, hai người tựa hồ cũng không có mang tay nải đích thói quen, cho nên Lâm Tây Phàm đã biết rõ, hôm nay hết thấy tiêu phí đều muốn chính mình hoàn thành trả tiền rồi.

Trả tiền cũng không là trọng yếu nhất, quan trọng là ... Cái này hai cái đại tiểu thư chỉ sợ không phải tốt hầu hạ chủ đây này!

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47:: Khoe của nữ

? Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh đi ra khỏi cửa, nhìn thấy đứng tại màu đỏ Bảo mã [BMW] bên cạnh Lâm Tây Phàm thời điểm, không khỏi sững sờ, lập tức Lưu Tiểu Viện nhưng lại úy khuất nói: "Ba ba đã biết rõ bất công, ta cầu hấn nhiều lần nàng mới cho ta mua đài Audi a5, hiện tại ngược lại tốt, vậy mà cho bát cháo cái này sắc lang mua chiếc Bảo mã [BMW]."

Trần Mộng Oánh an ủi: "Đó là bởi vì ba ba của ngươi muốn ngươi ít xuất hiện một điểm a!"

"Nếu là như vậy, cái này sắc lang tại sao phải cao điệu à?" Lưu Tiểu Viện như trước không phục, thiếu chút nữa xúc động gọi điện thoại hướng Lưu Thiên Phong muốn một cỗ rất tốt xe thể thao rồi.

Mà Lâm Tây Phàm nhưng lại cười nói: "Kỳ thật ta cũng hiểu được như vậy một chiếc xe là có chút chói mắt rồi, nhưng cái này dù sao cũng là ba ba của ngươi an bài đấy, cho nên nói không được hấn có đạo lý của hấn đấy này! Ta nói đại tiểu thư ngươi cũng đừng không hài lòng, mặc kệ ta mở đích là cái gì xe, cũng không quá đáng là cho đại tiểu thư ngươi lái xe mà thôi, cuối cùng có mặt mũi không phải là ngươi sao? Muốn muốn tài xế của ngươi đều là khai mở Bảo mã [BMW] đấy, ngươi nói mình có nhiều uy phong à?"

"Ai, nói như vậy thật đúng là có đạo lý ah, tốt, sắc lang lái xe, hiện tại tự tài chúng ta đến trung tâm quảng trường bên kia đi, hôm nay ta cùng mộng óng ánh quyết định, nhất định phải đi dạo cái tận hứng." Nói xong, liền lôi kéo Trần Mộng Oánh cùng một chỗ chui vào trong xe.

Lâm Tây Phàm hai mắt tối sầm, nha đầu kia nói muốn đi dạo cái tận hứng, cái kia ý tứ tự là mình chịu lấy tội lớn rồi.

Theo hướng dẫn thương xem, theo thạch đường cũ đến trung tâm quảng trường đại khái cần 20 phút đường xe, nhưng là nghĩ đến Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh nhất định muốn đại tào hóa, cho nên Lâm Tây Phàm tự cô ý đem lái xe chậm chút ít, chậm rãi buông lỏng tâm tình, miễn cho chờ một chút càng thêm vất vả.

Mà đang ở màu đỏ Bảo mã [BMW] theo trong tiểu khu chạy nhanh ra, vừa mới đi đến đường thẳng thời điểm, sau lưng tự vang lên trập trập dồn dập tiếng kèn, sau này xem xét, Lâm Tây Phàm không khỏi nhủ mảy, nguyên lai đi theo phía sau một cỗ đồng dạng là màu đỏ xe thể thao, mà bất đồng chính là mình chính là Bảo mã [BMW], còn đối với phương nhưng lại một cỗ Lamborghini.

Giờ phút này đi được thể nhưng mà ba lần xe, cho nên rất nhiều khe hở, nhưng là đằng sau cái kia chiếc Lamborghini nhưng thật giống như là khoe khoang đồng dạng, không ngừng ở phía sau án lấy loa.

"Những... này là người nào à? Cái này đường cái là hấn nhà mình kiến hay sao?" Lưu Tiểu Viện nhìn xem phía sau xe, vẻ mặt bất mãn, cái này đoán chừng chính là chút ít phú nhị đại tại hướng chính mình khoe khoang rồi.

Mà Lâm Tây Phàm lòng mảy mòi thời gian dần qua giãn ra, an tâm lái xe, không thêm nhanh chóng, cũng không nhượng bộ, đối với như vậy tên điên, căn bản là không cần để ý tới.

Đằng sau xe có lẽ cảm thấy như vậy rất không có có ý tứ, vì vậy theo bên cạnh xe gào thét mà qua, đem làm xe đi xa, còn có thể nghe được cái kia lưỡng màu đỏ Lamborghini trong xe thể thao phát ra trập trập tiếng hoan hô.

Chỗ ngồi phía sau, Lưu Tiểu Viện cười trêu nói: "Bát cháo, ngươi thật là tổn đập chết, đều bị khi phụ sĩ nhục đến thăm rồi, còn không dám tiếng hừ lạnh."

Lâm Tây Phàm cười nói: "Ta mới sẽ không theo một ít ngu ngốc so đo."

"Là ngại sợ người ta a!"

Lâm Tây Phàm chưa trả lời, Trần Mộng Oánh đã nói nói: "Tiểu viện ngại tự đừng nói như vậy bát cháo rồi, kỳ thật bát cháo làm như vậy đúng đích, những... này ăn no rồi việc lấy phủ nhị đại quan nhị đại cái gì đấy, chúng ta tuy nhiên sẽ không sợ bọn hắn, nhưng là người như vậy hay vẫn là không gây thì tốt hơn, miễn cho đến lúc đó làm ra một chút phiền toái đến."

Kính (trái qua) Trần Mộng Oánh vừa nói như vậy, Lâm Tây Phàm cũng thừa cơ nói ra: "Nhìn xem nhìn xem, cái này là khác nhau a, có chút yêu gây chuyện thì phi đại tiểu thư đâu rồi, tự ưa thích thể hiện, hay vẫn là mộng óng ánh thức thân thể to lớn, biết nói sao đối mặt vấn đề như vậy. Hơn nữa, ta chỉ là bảo tiêu mà thôi, cũng không phải cùng ngại đại tiểu thư đi đưa xe đấy."

Bị hai người nói như vậy, đại tiểu thư Lưu Tiểu Viện trong nội tâm tự vô cùng ủy khuất, nhưng là trong nội tâm nàng kỳ thật cũng biết sự tình làm như thế nào dạng mặt đúng đích, vừa rồi chẳng qua là bởi vì chọc tức một chút Lâm Tây Phàm mà thôi, không thể tưởng được vừa nói như vậy ngược lại lại để cho người này có cơ có thể thừa lúc, phản giáo huấn khởi chính mình đã đến. Lập tức đối với Trần Mộng Oánh ủy khuất nói: "Mộng óng ánh, người ta biết rồi, vừa rồi chỉ là khí khí bát cháo cái kia sắc lang mà thôi, cũng không nếu vậy nói nhân gia mà!"

Trần Mộng Oánh cười nói: "Biết rõ là tốt rồi."

20 phút đường xe, Lâm Tây Phàm nhưng lại bỏ ra gần 30 phút thời gian mới đi đến được trung tín quảng trường. Ngừng tốt rồi xe về sau, Lâm Tây Phàm liền đi theo hai vị đại tiểu thư sau lưng tại trung tín quảng trường đi vài cửa tiệm, Nhưng là hai cái đại tiểu thư ánh mắt tựa hồ thập phần bất bẻ, cho nên đi mấy cửa tiệm về sau, Lâm Tây Phàm như cũ là hai tay trống trơn đấy.

Vòng vo hai vòng, ba người nhưng lại đi tới sớm Thượng Lâm tây phàm cùng Tiền Bội Bội đến mua váy chính là cái kia cửa hàng, cái này còn chưa tính, ai muốn hai cái nữ hài tử hết lần này tới lần khác cũng coi trọng cái kia cửa tiệm, Lâm Tây Phàm đó là một cái phiền muộn.

Vài tên người bán hàng nhìn xem hai đến ba giờ thời gian trước mới đến qua đại suất ca hiện tại lại tới nữa, hơn nữa bên người lại thay đổi hai cái xinh đẹp cực kỳ khủng khiếp đại mỹ nữ thời điểm, đều nhỏ giọng nghị luận mở, nhao nhao đang suy đoán Lâm Tây Phàm đến cùng là dạng gì thân phận, như thế nào bên người đều là một ít xinh đẹp được muốn chết mỹ nữ a!

Bất quá may mắn là, cái này hai cái nữ hài tử lại không có ở tại đây dừng lại thời gian bao nhiêu, một người chọn lựa một bộ lễ phục về sau, Lâm Tây Phàm tính tiền, sau đó rời đi rồi.

Lường cái nữ hài Tử Đô đã đi dạo vài cửa tiệm rồi, nhưng là mua đồ vật không nhiều lắm, cho nên Lâm Tây Phàm tự muốn tuy nhiên đi theo hai cái mỹ nữ đằng sau chuyển có chút buồn bực, nhưng là không cần đề nhiều như vậy thứ đồ vật, cái này luôn tốt.

Theo thời gian kéo dài, Lâm Tây Phàm mới biết được, lúc mới bắt đầu chạy mấy cửa tiệm căn bản chính là đồ chơi cho con nít, bởi vì liên tiếp ba giờ, ba người đã đi trên trăm gia bất đồng loại hình cửa hàng, mà càng thêm lại để cho Lâm Tây Phàm không chịu đựng nổi đúng là, trên tay đồ vật ngày càng nhiều rồi, nhỏ đến nữ hài tử ưa thích một ít vật phẩm trang sức, lớn đến một tay cũng khó khăn dùng ôm được tới cọng lông búp bê, tóm lại mua những vật này, hai người đều là tất cả nhét vào Lâm Tây Phàm trong tay.

"Tiểu viện, hôm nay tựu đến nơi đây a, trở về cách ăn mặc thoáng một phát nên đi vũ hội, nói cách khác có thể sẽ muộn ah!" Rốt cục, Trần Mộng Oánh nói ra một câu lại để cho Lâm Tây Phàm mở cờ trong bụng lời nói.

Lưu Tiểu Viện xem nhìn thời gian, nhìn nhìn lại không sai biệt lắm bị trên tay đồ vật che lại Lâm Tây Phàm, thoả mãn nói: "Được rồi, hôm nay tựu đến nơi đây a, hạ cuối tuần tiếp tục nha."

"À? Hạ cuối tuần còn muốn mãi?" Lâm Tây Phàm vẻ mặt hoảng hốt, tại cùng nữ hài tử dạo phố chuyện như vậy lên, mặc dù là như Lâm Tây Phàm võ công như vậy cao thủ, cũng đồng dạng hội sợ đấy, người nói nữ nhân tựu là lão hồ, nhưng là ở trong mắt Lâm Tây Phàm, cái này hai cái nữ hài so với lão hồ còn muốn khó chơi vài phần.

Lưu Tiểu Viện rất đương nhiên nói: "Dạo phố là nữ nhân thiên tính, nói cho ngươi biết ah, ta cùng mộng óng ánh thế nhưng mà từng cuối tuần đều muốn đi dạo một lần đây này!" Dứt lời tựu lôi kéo Trần Mộng Oánh quay người hướng chỗ xe phương hướng đi đến.

Lâm Tây Phàm đi theo hai cái nữ hài tử sau lưng, nhưng lại vẻ mặt đau khổ.

Ba người trở lại chỗ xe trong sân rộng thời điểm, lại phát hiện nguyên lai trên đường gặp phải cái kia chiếc màu đỏ Lamborghini chính đứng tại Bảo mã [BMW] hơi nghiêng, đem Bảo mã [BMW] đường lui hoàn toàn ngăn chặn.

Màu đỏ Lamborghini bên cạnh, vài tên thanh niên nam nữ dựa vào thân xe mà đứng, cảm đầu dĩ nhiên là một cái niên kỷ cùng Trần Mộng Oánh hai người không sai biệt lắm nữ hài, bất quá cô bé này cách ăn mặc lấy thật làm người khác có chút không dám lấy lòng, cái kia chưa phát dục hoàn thành trên người, giờ phút này ăn mặc bạo lộ, ngoại trừ trọng yếu ba cái vị trí bị một bộ màu đen bó da che lại rồi, những thứ khác cũng đã lộ ra rồi, hơn nữa trên mặt nùng trang điểm mặt (*), chính thể nhìn về phía trên chính là một cái phi nữ đồng dạng.

Đậm đặc trang nữ hài ánh mắt tại ba trên thân người đảo qua, cười lạnh nói: "Còn tưởng rằng là đại nhân vật nào đâu rồi, nguyên lai là mấy một học sinh, uy, cái kia nam đấy, bảo tố một hồi như thế nào đấy?" Nữ hài trực chỉ Lâm Tây Phàm.

Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh có chút mất hứng, nhưng là hai người cũng không nói lời nào, mà Lâm Tây Phàm lại như không có nghe thấy nữ hài lời nói đồng dạng, mở ra sau xe rương, sau đó đem thứ đồ vật toàn bộ nhét đi vào, đồng thời trong miệng thở phào nhẹ nhõm, cái này một mẻ xong cuối cùng muốn đã xong.

"Àn?"

Lại bị ba người bỏ qua, cái kia đậm đặc trang nữ hài trong mắt hiện lên một đám phẫn nộ, lần nữa hô: "Này, cái kia nam đấy, nói chuyện với ngươi đâu rồi, ngươi là điếc hay vẫn là không nói gì à?"

Lâm Tây Phàm nhìn xem cô bé kia, nhãn Mi Đạo: "Ngươi là đang nói chuyện với ta phải không?"

"Tiểu tử, giả cầm vờ điếc muốn lừa dối chúng ta đại tỷ đầu sao? Cẩn thận ta đánh ngươi." Nữ hài sau lưng, một gã đồng dạng cách ăn mặc như một bất lương thiếu niên nam tử rút gào nói, nhìn đáng vẻ của hắn đối với cô bé kia lại có chút ít a dua nịnh hót ý tứ hàm xúc.

Bất lương thiếu niên nói như vậy thời điểm, Lâm Tây Phàm lại không để ý đến đối phương ý tứ, mà là hai bước đi tới đậm đặc trang nữ hài trước người, hỏi: "Xe này là của ngươi, thỉnh lái đi được không nào?"

"À? Vậy mà không đem chúng ta đại tỷ đầu lời nói nghe vào đi, tiểu tử ngươi là muốn chết." Bất lương thiếu niên nói xong, bàn tay lớn liền hướng lấy Lâm Tây Phàm trên mặt đánh tới, "BA~" một tiếng, bất lương thiếu niên tay đã bị Lâm Tây Phàm bắt được, Lâm Tây Phàm khòe miệng có chút giơ lên, cười xấu xa nói: "Tiểu tử, nói chuyện khách khí một chút." Nói xong, chân phải một đạp, liền đem bất lương thiếu niên đá ra đến mấy mét.

Thấy vậy, đứng tại màu đỏ Lamborghini bên cạnh xe vài tên thiếu niên vốn là chờ xem náo nhiệt đấy, hiện tại cái kia bất lương thiếu niên bị một cước đá bay rồi, đều là chấn động, nhưng là đồng thời cũng muốn, bình thường đều là tiểu tử kia đại tỷ đồ trang sức trước hiện. Hiện tại xem như đến phiên chính mình rồi, vì vậy ba người còn lại liền lao đến.

"Muốn chết."

Lâm Tây Phàm cười lạnh một tiếng, thân hình không động, nhưng là rất nhanh ra tay, chỉ nghe được ba ba ba tiếng, cái kia ba gã thiếu niên đã bị lâm tây (7) phàm đồng thời rút trúng mặt, ba người lập tức đầu óc choáng váng, liền tiếp lui về phía sau.

Còn lại tên kia đậm đặc trang nữ hài bị lại càng hoảng sợ, quay người đã nghĩ chạy đi khai mở, nhưng là lúc này thời điểm Lâm Tây Phàm lại là một thanh bất được tay của nàng, đậm đặc trang nữ hài xoay người lại, sợ hãi mà hỏi: "Ngươi, ngươi muốn làm gì?"

Lâm Tây Phàm cười xấu xa nói: "Bằng ngươi cái này bức mặt mày, ta tạm thời còn không nghĩ đối với ngươi làm cái gì dục vọng, tuy nhiên rất tức giận, nhưng là còn không có có đường thành đại nữ nhân đích thói quen. Nhưng là, xe của ngươi thật sự là đồ vị trí không đúng lắm đường, cho nên thỉnh lập tức lái đi." Dứt lời, Lâm Tây Phàm liền vì đậm đặc trang nữ hài mở cửa xe, sau đó một tay lấy nữ hài nhét đi vào.

"Các ngươi không có ý định cùng đi sao?" Lâm Tây Phàm nhìn về phía vừa mới bị đánh đích mấy người.

Những người kia cảm nhận được Lâm Tây Phàm ánh mắt lạnh lùng, lập tức sắp bị đập té trên mặt đất bất lương thiếu niên nâng dậy, tiến vào trong xe, sau đó cái kia chiếc màu đỏ Lamborghini tựa như uống say rượu đồng dạng, trái dao động phải bầy chạy nhanh ra, xem ra những người kia hẳn là bị dọa phá mặt.

"Thối bát cháo, vừa mới không phải nói muốn ít xuất hiện, không nên trêu chọc người đấy sao?" Lưu Tiểu Viện đắc ý mà nói, ngoài miệng là nói móc, nhưng là nhưng trong lòng vô cùng mừng rỡ, nàng có thể là có thêm tiểu ma nữ danh xưng là đấy, càng là chuyện như vậy, tự thấy càng vui vẻ, trong nội tâm đồng thời suy nghĩ, có một như vậy bảo tiêu thật sự chính là vênh vào đây này!

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48:: Lần đầu gặp Trần lão gia tử!

? Lâm Tây Phàm đem hai vị đại tiểu thư đưa về đến thạch đường cũ tên uyển khu dân cư thời điểm, thời gian khoảng cách vũ hội bắt đầu thời gian còn có một tiếng đồng hồ, Lâm Tây Phàm biết rõ cái này hai cái nữ hài nhất định cần tốn hao không ít thời gian trang điểm cái gì đấy, vì vậy tự lấy về nhà thay quần áo vì lấy cớ đã đi ra cư xá.

"Bội bội nha đầu kia hiện tại có lẽ đã đổi tốt y phục a, trước đem nàng đưa đến vũ hội, sau đó lại trở về đón lấy hai cái đại tiểu thư tốt rồi." Trong nội tâm như vậy nghĩ đến, lái xe tốc độ cũng tự thời gian dần trôi qua nhanh hơn.

Tâm tình chính vui sướng thời điểm, phía trước đoạn đường thượng đột nhiên truyền đến một hồi chói tai phanh lại thanh âm, một cỗ màu đen xe thương vụ đứng ở lộ chính giữa, đầu xe dùng nam tử té trên mặt đất, một gã nam tử khác hùng hùng hổ hổ đẩy, ngăn ở màu đen xe thương vụ phía trước, sợ cái này xe thương vụ lúc này thời điểm chuẩn đi.

Lâm Tây Phàm lúc này thời điểm cũng không có xem nào nhiệt tâm tình, vì vậy một cái bên cạnh chuyển liền từ cái kia màu đen xe thương vụ bên cạnh sát qua, lúc này thời điểm lại vừa vặn đã nghe được đứng đó nam nhân hùng hùng hổ hổ nói: "Lão gia hỏa, nhanh xuống xe ra, người đụng làm tổn thương ta huynh đệ."

Màu đen xe thương vụ lên, một gã mặc trên người đường trang đích lão gia tử đi ra, người đàn ông kia gặp đối phương được chứ trang đã biết rõ cái này chỉ sợ là người có tiền, vì vậy nói ra: "Này, lão đầu, ta huynh đệ chân đều bị người đụng gãy rồi, nếu không báo động, nếu không bồi thường tiền, tự người nói a!"

"Ân?" Nghe xong người đàn ông kia lời mà nói..., Lâm Tây Phàm ngược lại là tốt cười rộ lên rồi, bởi vì trải qua thời điểm, Lâm Tây Phàm thuận tiện dùng thấu thị mắt nhìn một chút cái kia té trên mặt đất nam tử, nam tử kia chẳng những không có bị đụng tổn thương, cũng không có bị đụng gãy chân, trái lại thân thể còn đầy rắn chắc đây này! Theo như cái này thì hai người này tự là chuyên môn lừa bịp người gia hỏa rồi. Mà đứng đó được đàn ông vậy mà nói báo động, xem ra không là yên tâm có chỗ dựa chắc tự là cảm thấy cái kia Lão Nhân không dám báo động rồi.

Lúc này thời điểm, một người trung niên nam tử cũng theo trên xe đi xuống, trung niên nam tử đi đến lão gia tử bên người, hỏi: "Lão gia, làm sao bây giờ ả?"

Lão gia kia tử ngược lại là trấn định, cười nói: "Cái này nếu kinh động đến cục cảnh sát, đoán chừng sự tình tự nháo đại rồi, ta xem hay vẫn là bồi ít tiền được rồi."

Đứng đó đàn ông gặp lão gia tử nói như vậy, nhất thời cười mở rộng tầm mắt, hắn cũng biết rõ như vậy kẻ có tiền không quan tâm tiền, chỉ sợ phiền toái, lập tức cười nói: "Lão đầu tử rất thượng đạo a, như vậy đi, ta huynh đệ gãy chân, nằm viện trị liệu cái gì đoán chừng cũng phải mấy vạn khối đấy, ta cũng không sư tử khai mở miệng lớn, như vậy tùy liên cho cái 5 vạn là được rồi."

"5 vạn? Thằng này thật đúng là dám sư tử khai mở miệng lớn a!"

Lâm Tây Phàm vốn định không để ý tới chuyện này đấy, nhưng là hiện tại gặp này lão đầu tử thật đúng là có ý định trả thù lao ý tứ, vì vậy đi xuống xe tới, cười nói: "Vị đại ca kia, người như vậy chào giá thật đúng là muốn cửa ra vào a!"

Vị kia đứng đấy đàn ông thể nhưng mà rành mạch nhìn xem Lâm Tây Phàm theo cái kia chiếc Bảo mã [BMW] thượng đi xuống đấy, cũng biết cái này có thể là mỗ kẻ có tiền gia đại thiếu gia, vì vậy nói ra: "Tiểu tử, người là ai? Đừng ở chỗ này xen vào việc của người khác, lại nói, lão đầu tử này chính hán nguyên ý cho, mắc mớ gì tới người ả?"

"Vậy sao? Nhưng là ta không có nghe được vị này lão gia gia nói muốn cho a!" Lâm Tây Phàm cười chuyển hướng cái kia mặc đường trang đích lão đầu

tử, cười nói: "Lão gia gia, ngươi là phải trả tiền sao?"

Nhìn xem Lâm Tây Phàm cái kia tự tin trên mặt bày ra đặc thù mị lực, lão gia gia tử tựa hồ thoáng cái đã tới rồi hứng thú, lập tức nói ra: "Cho là có thể đấy, nhưng là không phải là 5 vạn."

"Cái gì, lão đầu tử ngươi có phải hay không muốn cảm ta huynh đệ tiêu khiển? Nói cho ngươi biết, chúng ta tại cục cảnh sát cũng là có người quen biết đấy, nếu báo cảnh sát, đảm bảo ngươi chiếm không được tốt." Người đàn ông kia hung dữ mà nói.

Lão gia tử cười nói: "Ngươi tự yên tâm đi, ta cũng không có nói không trả thù lao a, thấy các ngươi cũng coi như tò mò, ta có thể cho các ngươi 50 khối, cầm lấy đi mua nước uống vẫn là có thể đấy."

Người đàn ông kia cuối cùng là biết rõ lão gia tử kỳ thật cũng là tại lấy chính mình tiêu khiển đấy, ngay tại hần muốn báo nổi thời điểm, Lâm Tây Phàm lại đi tới cái kia nằm trên mặt đất nam tử bên người, cười hắc hắc nói: "Huynh đệ, ngươi cũng không cần lại đóng kịch, người ta lão gia gia nói tất cả có thể cho ngươi 50 khối, ngươi xem như đã kiếm được, đứng lên a."

Cái kia nằm trên mặt đất nam tử rất rõ ràng chỉ là người đàn ông kia thủ hạ, giờ phút này Lâm Tây Phàm nói như vậy, hần vội mà hướng người đàn ông kia hỏi: "Đại ca, làm sao bây giờ?"

"Cái gì làm sao bây giờ? Ngươi bây giờ chân đều đã đoạn, tự đợi đến ta đem cảnh sát kêu đến, ta ngược lại muốn nhìn lấy lão đầu tử đến lúc đó còn có thể hay không chống chế." Lúc này thời điểm người đàn ông kia là sinh khí a, làm sao lại thu như vậy một cái đồ dân tiểu đệ đầu rồi, tại dưới tình huống như vậy chẳng lẽ tự thật sự được 50 khối đuổi rồi chứ?

"Thực đã đoạn sao? Ta đây nhìn xem!" Lâm Tây Phàm mỉm cười, tiếp theo một cước dẫm nát nam tử kia trên chân, nam tử một tiếng kêu đau, sau đó trên mặt thu chân, cả người đứng lên, vội vàng đi tới đại ca của hần bên người.

"Ân?"

Lần này, ánh mắt mọi người đều đã rơi vào tên kia làm bộ ngã xuống đất nam tử trên người, Lâm Tây Phàm cùng lão gia tử nhìn nhau cười ha hả, một khắc này, Lâm Tây Phàm nhưng trong lòng thì không khỏi cảm thấy, lão đầu tử này trên người vậy mà tản ra một hồi làm cho đã muốn hôn gần, rồi lại cảm thấy sợ hãi khí thế. Nhưng là, vật như vậy lại Lâm Tây Phàm trên người lại không đến bất kỳ tác dụng gì, trái lại đấy, Lâm Tây Phàm ngược lại cảm thấy lão gia tử xem ra giống như là hơn một cái năm đích hảo hữu đồng dạng.

"Đồ ngu, ngươi cái này đồ ngu, ai kêu ngươi đứng lên hay sao?" Người đàn ông kia lúc này thời điểm thực hận không thể đem cái kia đồ dân hung hăng đánh dưng lại(một chầu). Mà nam tử kia ủy khuất nói: "Lão đại, kỳ thật ta cũng không muốn đó a, chỉ là tiểu tử kia một cước kia rất dùng sức, rất đau a!"

"Tiểu tử, ngươi tên là gì, cũng dám xấu ta chuyện tốt." Hiện tại tình huống như vậy, người đàn ông kia cũng biết không có thể lại gõ lão gia gia tử trúc gach rồi, lập tức tự xé toang da mặt, hung dữ ánh mắt trừng mắt Lâm Tây Phàm.

"Ta gọi Lâm Tây Phàm, sẽ ngụ ở Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều), nếu muốn báo thù lời nói tùy thời hoan nghênh ngươi quang lâm nha." Lâm Tây Phàm lời này thể nhưng mà nói được thập phần trung thực, nhưng là người đàn ông kia nhưng trong lòng chửi bới, tiểu tử này mở ra (lái) một cỗ Bảo mã [BMW], trên người cũng chỉ mặc hàng hiệu, người như vậy có thể là Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) cái kia chút ít người nghèo sao? Bất quá, hiện ở thời điểm này hần biết rõ cuối cùng chiếm không được tốt đi, vì vậy buông ngoan thoại nói: "Tốt, tiểu tử, ngươi chờ nhìn a." Nói xong tự cùng nam tử kia cùng một chỗ quay người đã đi ra.

Gặp sự tình cứ như vậy giải quyết, Lâm Tây Phàm muốn cũng không có chuyện của mình rồi, vì vậy quay người chuẩn bị ly khai, nhưng là lão gia kia từ nhưng lại hỏi: "Người trẻ tuổi, ngươi chính là Lâm Tây Phàm sao?"

Lâm Tây Phàm hiểu kỳ xoay người tới, hỏi: "Lão gia gia, ngươi nhận thức ta sao?"

Lão gia từ cười nói: "Ha ha, ngươi quả nhiên tự là Lâm Tây Phàm đâu rồi, kỳ thật ta đã sớm muốn gặp gặp ngươi rồi, nhưng là không thể tưởng được chúng ta sẽ ở dưới tình huống như vậy gặp mặt mà thôi."

Lão gia từ như vậy một phen, Lâm Tây Phàm thì càng thêm mơ hồ, cũng không biết cái này lão gia từ đến cùng là người nào.

Giống như có lẽ đã nhìn ra Lâm Tây Phàm trong lòng nghi hoặc, vì vậy lão gia kia từ cười nói: "Ngươi không biết ta, nhưng là ngươi tổng nên nhận thức cháu gái của ta mộng óng ánh a?"

"A, ngươi là Trần Mộng Oánh gia gia?" Cái này, Lâm Tây Phàm cũng là bị lại càng hoảng sợ, tuy nhiên hắn không biết cái này Trần Mộng Oánh gia gia rốt cuộc là một cái dạng gì thân phận, nhưng là theo Lưu Thiên Phong trong miệng biết được, cái này Trần lão gia từ đã từng thế nhưng mà Thượng Kinh quan lớn, mà ngay cả Lưu Thiên Phong thân phận như vậy, đang nói đến Trần Mộng Oánh cái này gia gia thời điểm, cũng là một bộ rất kính nể bộ dạng, bởi vậy có thể thấy được cái này nhìn như giống như lão gia từ tại Lâm Giang cái này một mảnh thổ địa thượng có nhiều sức ảnh hưởng lớn rồi.

"Ha ha, đúng a!" Trần lão gia từ cười nói: "Xem ra ngươi cũng nghe qua chuyện của ta a, gần đây tiểu Oánh nha đầu kia trong miệng luôn hội thỉnh thoảng nói về ngươi ra, hơn nữa còn là khen không dứt miệng đấy, bắt đầu ta không Đại Tướng tín, nhưng là nhưng bây giờ là đã tin tưởng, ngươi, thật là một cái không tệ người trẻ tuổi đây này!"

"À? Mộng óng ánh nói như vậy sao?" Lâm Tây Phàm nghe được Trần lão gia từ được tán thưởng, ngược lại có chút thật xin lỗi, dù sao tại một nhân vật như vậy trước mặt, đầu mình thượng quang quáng sáng căn bản là không coi vào đâu.

Trần lão gia từ cười nói: "Đúng vậy a, chưa từng có bá kiến khỏe mắt rất cao tiểu Oánh có thể như vậy đối với một người tán thưởng, ngươi là người thứ nhất đây này! Đúng rồi, tiểu gia hỏa, hiện tại ngươi là ở bảo hộ Lưu gia chính là cái kia tiểu ma đầu sao?"

Lâm Tây Phàm không thể tưởng được Trần lão gia từ nhân vật như vậy cũng đem Lưu Tiểu Viện trở thành tiểu ma đầu, xem ra Lưu Tiểu Viện thắng này còn thật không phải là rất đặc nhân tâm đâu rồi, lập tức trả lời: "Đúng vậy, Lưu thúc tự mình ủy thác, ta cũng không nên cự tuyệt."

"Ân, nha đầu kia khi còn bé là nghịch ngợm chút ít, nhưng là hiện tại đã có rất lớn cái biến." Lão gia từ đã trầm mặc thoáng một phát, nói ra: "Hai người kia nha đầu cứ như vậy chính mình chuyên đi ra ở, luôn lại để cho người trong nhà lo lắng, tiểu gia hỏa, tiểu Oánh nha đầu kia ta cũng muốn nắm ngươi bảo hộ thoáng một phát, có thể chứ?"

"Ha ha, đó là tự nhiên cũng được, mộng óng ánh cũng là bạn học của ta a!" Ngoài miệng nói như vậy, nhưng là nhưng trong lòng thì suy nghĩ, Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh hai người mỗi ngày đều dính cùng một chỗ, coi như mình không tình nguyện, nếu phát sinh chuyện gì, tổng cũng không thể không chú ý Trần Mộng Oánh đấy, cho nên coi như là nửa cái hộ vệ.

Trần lão gia từ cười nói: "Vậy là tốt rồi, có ngươi tại, chúng ta cũng yên tâm." Nói xong, Trần lão gia từ đưa cho Lâm Tây Phàm một trương danh thiếp, nói ra: "Tiểu gia hỏa, đây là danh thiếp của ta, nếu có chuyện gì lời nói có thể đánh lên mặt cú điện thoại kia, ngươi chỉ cần ☎(7) không phải huyền nào

quá lớn, lão già ta cái này khuôn mặt hay vẫn là rất tốt dùng đấy."

"Ách, cảm ơn người lão gia gia." Cái này Lâm Tây Phàm thật sự chính là mừng rỡ rồi, Trần lão gia tử như vậy tại Lâm Giang thành phố đậm chân một cái đều sẽ khiến chấn động đích nhân vật, có nhân vật như vậy hỗ trợ, cái kia thật sự chính là không sai biệt lắm có thể hoành hành không trở ngại rồi.

Trần lão gia tử vừa cười nói: "Không cần cảm ơn, còn người nữa xưng hô cũng không cần quá mức khách khí, người tự giống như tiểu Oánh bảo ta một tiếng gia gia tốt rồi."

"Cái kia cảm ơn gia gia." Lâm Tây Phàm cũng là không khách khí.

Trần lão gia tử thờ dài nói: "Đáng tiếc hôm nay có việc muốn làm, nói cách khác tự với người trường nói chuyện, tốt rồi, tiểu gia hỏa hảo hảo làm, ta muốn đi trước rồi."

Lâm Tây Phàm nhìn xem ly khai Trần lão gia tử, lại là có chút quay trở lại thần thò, trong nhà Lâm lão đầu cũng gọi mình cùng Trần lão gia tử kéo lên điểm quan hệ, hiện tại xem ra, tựa hồ thật sự chính là kéo lên quan hệ đầu rồi, hơn nữa sự tình cũng không có trong tưởng tượng khó khăn.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49:: Xa hoa vũ hội

? Trên đường đã xảy ra Trần lão gia tử dạng một việc sự tình, nhưng là cũng không có dùng đi Lâm Tây Phàm bao nhiêu thời gian, đem làm Lâm Tây Phàm trở lại Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) thời điểm, khoảng cách vũ hội bắt đầu thời gian cũng còn có nửa giờ có nhiều.

Nếu trực tiếp tiến về trước vũ hội chỗ mà lời mà nói..., thời gian này rất sung túc, nhưng là Lâm Tây Phàm còn phải đi về tiếp hai cái đại tiểu thư đầu rồi, lập tức thay đổi quần áo về sau liền trực tiếp hướng Tiền Bội Bội trong nhà đi đến.

Đi vào Tiền Bội Bội gia thời điểm, Tiền Bội Bội quả nhiên đã đổi tốt rồi quần áo.

Mặc kệ lúc nào, Lâm Tây Phàm trông thấy Tiền Bội Bội đều luôn có một loại cảm giác kinh diễm, tựa như bây giờ nhìn gặp một thân màu trắng lễ phục Tiền Bội Bội thời điểm, cái này tuy nhiên đã là lần thứ hai gặp Tiền Bội Bội mặc, nhưng là Lâm Tây Phàm vẫn bị cả kinh lạng rồi vài giây thời gian.

"Thế nào, tỷ tỷ của ta có phải là rất đẹp hay không à?" Tiền Đa Đa lúc này thời điểm đi tới Lâm Tây Phàm bên người.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Là xinh đẹp, nhưng là cái này quan ngại cái này tiểu thí hài chuyện gì à?"

Tiền Đa Đa âm hiểm cười nói: "Ngươi muốn là ưa thích lời mà nói..., ta có thể làm nội ứng giúp ngươi truy tỹ tỹ của ta nha."

"Có chuyện tốt như vậy?" Lâm Tây Phàm phui Tiền Đa Đa liếc, cười nói: "Thôi đi tiểu tử ngươi, ngươi sẽ là như thế này người tốt sao? Nói, có phải là có chuyện gì hay không muốn ta hỗ trợ hay sao?"

Bị Lâm Tây Phàm nói toạc ra, Tiền Đa Đa cũng không có không có ý tứ, mà là cười nói: "Cái kia, ta đây tự người sáng mắt không nói tiếng lỏng rồi, qua mấy ngày là bạn gái của ta sinh nhật, ta muốn ngươi có thể hay không để cho ta ra điểm danh tiếng, đến lúc đó lái xe của ngươi tới trường học tới đón chúng ta à?"

"Không phải đâu? Tự vì chuyện đơn giản như vậy tự bán đứng tỹ tỹ ngươi, ngươi thật đúng là một cái đau tỹ tỹ tốt đệ a!" Lâm Tây Phàm ngắt thoáng một phát Tiền Đa Đa mặt, trong nội tâm buồn cười, tiểu gia hỏa này thật sự chính là nhân tiểu quỷ đại (*) a!

"Dừng!" Tiền Đa Đa khinh thường nói: "Kỳ thật cái này cũng không thể nói bán đứng, tại tỹ tỹ của ta xem trong ánh mắt của ngươi có thể biết rõ, ta cái này đơn thuần được cũng được tỹ tỹ cũng sớm đã bị ngươi mê hoặc, ngươi cái tên này muốn muốn cầm xuống tỹ tỹ của ta, cái kia quả thực tự là việc rất nhỏ a!"

"Ân, ánh mắt của ngươi cũng không tệ lắm, vậy được rồi, đến lúc đó cho ta điện thoại, bất quá ta không nhất định có thể đứng giờ đuổi tới, bởi vì mỗi ngày sau khi tan học ta đều có một số việc muốn làm đây này." Lâm Tây Phàm nói dĩ nhiên là là đưa đón hai vị đại tiểu thư sự tình.

"Tốt, thành giao."

Vì vậy, Lâm Tây Phàm cho Tiền Đa Đa lưu lại cái điện thoại, sau đó hai người cứ như vậy đã đạt thành hiệp nghị, Tiền Bội Bội cũng cứ như vậy bị đệ đệ của mình cho bán rẻ.

"Bát cháo ca ca, ta mặc như thế một bộ quần áo xem được không?" Tiền Bội Bội tựa hồ rất khẩn trương, cảm xúc cũng có chút nhăn nhó, vấn đề như vậy Tiền Bội Bội đã không phải là lần thứ nhất hỏi.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Đẹp mắt, hôm nay nhà của ta bội bội nhất định có thể kinh diễm toàn trường đấy."

"Cái gì a, chỉ cần có tiểu viện tỹ tỹ cùng mộng Oánh tỹ tỹ tại, bất luận kẻ nào tại hai người quang quàng sáng hạ đều ảm đạm thất sắc đấy." Tiền Bội Bội không tự tin nói, đặc biệt là nghĩ đến Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh thời điểm, năng thì càng thêm không tự tin rồi.

"Như thế nào hội đâu này? Tuy nhiên ta không dám nói nhà của ta bội bội nhất định tự so tiểu viện cùng mộng óng ánh xinh đẹp, nhưng là nhà của ta bội bội khẳng định tự là khiến người chú mục nhất một cái. Các ngươi đều là mỗi người mỗi vẻ, mặc dù các nàng hai cái lại xinh đẹp, nhiều lắm là cũng chỉ có thể là với ngươi cân sức ngang tài mà thôi, ngươi cứ yên tâm á!"

Lâm Tây Phàm cứ như vậy một bên an ủi Tiền Bội Bội, một bên trên đường bảo tố lấy xe, đại khái 10 phút đường xe về sau, Lâm Tây Phàm liền đem Tiền Bội Bội cái này đại mỹ nhân đưa đến chỗ mục đích—— thiên Lâm Sơn, thiên Lâm Sơn là một mảnh khu biệt thự, ở tại nơi này trong đó đều là kẻ có tiền, mà Dương Thiệu Vĩ tự là trong đó một thành viên, lần này vũ hội đúng là tại Dương Thiệu Vĩ trong nhà tiến hành.

Lần này vũ hội làm được phi thường cẩn thận, đem làm Lâm Tây Phàm chờ Tiền Bội Bội đi tới Dương Thiếu Vĩ gia môn thời điểm, một gã phụ trách tiếp đãi đồng học tựu vội vàng đem Tiền Bội Bội dẫn đi vào, mà Lâm Tây Phàm thì là tiến về trước là đường cũ tiếp hai vị đại tiểu thư rồi.

Hai vị đại tiểu thư động tác đặc biệt chậm, Lâm Tây Phàm lần nữa lúc trở lại, người hầu Trương di mời đến Lâm Tây Phàm trong đại sảnh ngồi xuống, chờ đợi hai vị đại tiểu thư sau khi hóa trang xuống lầu.

Thừa này, Lâm Tây Phàm cũng tốt tốt đánh giá thoáng một phát một tòa này tiểu biệt thự.

Trước biệt thự hoa viên rất lớn, nhưng là phòng tựu lộ ra hơi nhỏ, bất quá mặc dù là như vậy, cái này phòng trang trí tinh xảo, có một phong cách riêng, hai điểm này cộng lại tựu hoàn toàn đền bù phòng loại nhỏ (tiểu nhân) vấn đề, hơn nữa cái này căn phòng nhỏ cho người cảm giác thật thoải mái, cũng khó trách Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh kiên trì muốn chuyển ra đến ở. Ở chỗ này nếu không ở được thoải mái, nhưng lại có thể miễn đi người nhà lải nhải, đoán chừng đây mới là hai người chuyển ra đến ở nguyên nhân chủ yếu nhất rồi.

"Lâm thiếu gia, thỉnh uống trà." Trương di cho Lâm Tây Phàm bưng tới một ly trà, đặt ở trên mặt bàn, khoảng cách rất xa, nhưng là Lâm Tây Phàm tựu lại hít một hơi thật sâu, "Đậm ức mùi, cái này phổ nhĩ ưng thuận cũng có vài chục năm lịch sử đi à nha?"

Trương di cười nói: "Không thể tưởng được Lâm thiếu gia hay vẫn là một cái trà đạo cao thủ đầu rồi, những... này năm xưa phổ nhĩ hoàn toàn chính xác đã có mười hai năm, hơn nữa nghe nói cái này trà Diệp Khả là từ Hàng Châu một cái lá trà thể gia sưu tầm trung mua được, là thượng phẩm. Đây là mộng óng ánh tiểu thư gia gia lấy tới đây, bình thường đều là dùng để chiêu đãi khách nhân tôn quý mới dùng đây này!"

"Ha ha, nói như vậy, mộng óng ánh gia gia cũng rất tốt cái này một ngụm a?" Lâm Tây Phàm cười hỏi, đối với Trần lão gia tử, bây giờ còn là ký ức hãy còn mới mẻ đây này!

"Đúng vậy a, mộng óng ánh tiểu thư gia gia tựu là lo lắng mộng óng ánh tiểu thư ở chỗ này không biết có thể hay không an toàn, cho nên sẽ thường thường đến xem, hôm nay người tới được không phải lúc, nói cách khác đã có thể thấy hần rồi."

Lâm Tây Phàm nhưng lại muốn, chính mình vừa rồi thể nhưng mà thấy hần rồi.

...

Cùng Trương di câu được câu không nói một hồi lời nói về sau, lầu truyền ra tiếng bước chân, sau đó hai cái xinh đẹp thân ảnh tựu xuất hiện ở Lâm Tây Phàm trong mắt.

Vừa mới đang nhìn Tiền Bội Bội thời điểm, Lâm Tây Phàm đã cảm thấy phi thường kinh diễm rồi, nhưng là hiện tại, hần đã không biết dùng cái dạng gì lời nói mới có thể hình dung ra tâm tình bây giờ rồi. Đem làm hai cái xinh đẹp vạn phần nữ tử, người mặc trang phục lộng lẫy xuất hiện tại trước mắt thời điểm, cái loại này kinh diễm chi tình xuất hiện tại Lâm Tây Phàm trên mặt, nhất thời dĩ nhiên cũng làm như vậy ngây ngẩn cả người.

"Này, sắc lang, đang nhìn cái gì đầu này?" Lưu Tiểu Viện con mắt trừng mắt, nắm tay nhỏ tại Lâm Tây Phàm trước mặt huy động.

Lâm Tây Phàm gạt mình tỉnh ngộ lại, tiến tới có chút không có ý tứ nói: "Không thể tưởng được hai đại hoa hậu giáng đường vậy mà xinh đẹp như vậy,

vừa rồi nhìn thoáng qua của ta hồn tự ném đi một nửa, cho nên nhất thời quay trở lại thần thờ đây này!"

"Ha ha, người cái này sắc lang cũng biết khẩu ngọt lưỡi trượt?" Lưu Tiểu Viện cười nói.

"Tốt rồi, mỗi lần gặp mặt không phải cãi nhau nói đúng là không ngừng, thực không biết hai người các người kiếp trước có phải thật vậy hay không là oan gia!" Trần Mộng Oánh lấy cười một tiếng, còn nói thêm: "Bây giờ cách vũ hội chính thức bắt đầu đã không đến 15 phút đồng hồ rồi, cho nên tốt nhất phải bắt được thời gian nha."

"A, nguyên lai đã trễ như vậy nữa à!" Lưu Tiểu Viện chấn động, tiến tới lôi kéo Trần Mộng Oánh hướng ra phía ngoài đi. Lâm Tây Phàm đi theo đi ra ngoài, bước nhanh đi tới bên cạnh xe, mở cửa xe, làm một cái thập phần thân sĩ động tác, "Hai vị mỹ nữ tiểu thư, thỉnh."

Lưu Tiểu Viện lại là nhìn không được nói ra: "Người cái này sắc lang lúc nào trở nên như vậy có phong độ thân sĩ hay sao?"

"Đây là trời sinh đấy." Lâm Tây Phàm cười nói.

Tiến tới, nhìn xem thời gian cấp bách, Lâm Tây Phàm một đường bão táp, ngay tại vũ hội bắt đầu trước năm phút đồng hồ đạt tới chỗ mục đích. Tình huống hiện tại tựa hồ có chút gấp gáp, nhưng là như trước có người không ngừng hướng Dương Thiếu Vĩ trong nhà đi đến, hơn nữa theo rất nhiều khuôn mặt xa lạ trung có thể biết rõ, lần này vũ hội ngoại trừ đội Judo thành viên bên ngoài, cũng không có thiếu đội Judo ngoại trừ mọi người bị Dương Thiếu Vĩ mời đến đây rồi, kỳ thật xem những người kia đều là phú gia công tử các loại, đoán chừng tới đây cái vũ hội lớn nhất mục đích đúng là bong bóng học sinh muối a.

Làm cho này lần chủ sự chủ yếu thành viên, Dương Thiếu Vĩ là thập phần ra sức, tại vũ hội bắt đầu trước nửa giờ trước khi, cũng đã đứng ở ngoài cửa đón khách.

Mà vừa mới tại hai hơn 10' sau trước khi, hắn đã nhìn thấy mở ra (lái) màu đỏ Bảo mã [BMW] Lâm Tây Phàm tái một cái thập phần mê người đáng yêu tiểu học muối tới, ngay lúc đó hắn tự thập phần buồn bực, Lâm Tây Phàm không phải Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng tiền) đấy sao? Cái kia cái kia chiếc màu đỏ Bảo mã [BMW] là nơi nào đến hay sao?

Lúc cách 20 vài phút về sau, Dương Thiếu Vĩ lần nữa thấy được Lâm Tây Phàm mở ra (lái) cái kia chiếc màu đỏ Bảo mã [BMW] xuất hiện, còn lần này càng làm cho hắn phiền muộn đúng là, Lâm Tây Phàm khom người mở cửa xe, Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh hai cái đại mỹ nữ liền từ trong xe chui ra, đem làm Lâm Tây Phàm hai tay hướng hai bên vừa để xuống, hai cái đại mỹ nữ tự một trái một phải kéo tay của hắn đi lên phía trước ra, nhìn xem toàn bộ quá trình, Lâm Tây Phàm giống như là một cái thập phần thân sĩ người đồng dạng, làm được động tác cũng là thập phần tiêu chuẩn, một chút cũng nhìn không ra là từ Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng tiền) đi ra cái chủng loại kia đáng về quê mùa.

"Dương xã trưởng, cái này vũ hội tựa hồ làm được không tệ đâu rồi, dĩ nhiên là tại Dương xã trưởng trong nhà cử hành, có một phong cách riêng nha." Đứng tại Lâm Tây Phàm bên tay trái Trần Mộng Oánh thủ trước khi nói ra, tại đây dạng nơi, nàng là thích hợp nhất đầu tiên lên tiếng đấy.

Dương Thiếu Vĩ cười khan một tiếng, nói: "Mấy vị quang lâm, hàn xá về vang cho kẻ hèn này, cái này thỉnh bên trong mời a."

Vì vậy, ba người ngay tại Dương Thiếu Vĩ cái kia phiền muộn trung mang theo vạn phần ghen ghét trong ánh mắt đi vào. Ở trong mắt Dương Thiếu Vĩ, Lâm Tây Phàm là phiền phức sâu, nhưng ㊟(7) là ở Lâm Tây Phàm chính mình xem ra, đây quả thực là tra tấn, bên người Lưu Tiểu Viện tựa hồ rất không quen nhìn Lâm Tây Phàm như vậy thân sĩ bộ dạng, thỉnh thoảng cũng sẽ ở Lâm Tây Phàm bên hông niết một bả.

Cái này còn chưa tính, Lâm Tây Phàm chính mình còn muốn giả trang ra một bộ khuôn mặt tươi cười ngênh người bộ dạng. Nhưng là tiếp nhận chẳng những là bên hông truyền đến cảm giác đau đớn (cảm) giác, trên người còn có thể cảm nhận được những Lưu Tiểu Viện đó cùng Trần Mộng Oánh Fans hâm mộ sát nhân ánh mắt.

Bất quá, may mắn hai vị đại tiểu thư cũng không phải rất quá phận, ba người vừa vừa đi vào trong phòng, hai nữ tỳ đầu tiên thả Lâm Tây Phàm, cùng trong phòng một ít người quen nhiệt tình chào hỏi, nói đến đây chút ít thượng lưu xã hội ở giữa giao tế, hai nữ bán lĩnh thì càng thêm là phát huy phát huy vô cùng tinh tế rồi.

Lâm Tây Phàm mượn cơ hội thoát thân, sạch là hướng không có người trong góc chui vào, vừa mới tại một trương sofa ngồi xuống, lại gặp Vương Lâm tiểu tử kia kéo Tiền Bội Bội đã đi tới.

Vương Lâm cười nói: "Tiểu tử nguoi, đem bội bội mang tới nơi này đã đi, vừa rồi quần quít lấy bội bội người có thể nhiều hơn." "Đúng vậy a, bát cháo ca ca, vừa rồi thật sự làm ta sợ muốn chết." Tiền Bội Bội le lưỡi, sau đó buông ra Vương Lâm ngồi xuống Lâm Tây Phàm bên người.

Lâm Tây Phàm khẽ cười nói: "Đây không phải rất tốt sao, lại để cho tiểu tử nguoi có cơ hội đem làm hộ hoa sứ giả."

Nhưng là Vương Lâm lại trở mình mất nói: "Đáng tiếc ta cái này hộ hoa sứ giả hộ chính là người khác hoa, mà không phải mình hoa, tiểu tử nguoi lại vẫn không biết xấu hổ nói như vậy."

"Vậy sao? Ta đây có thể cho nguoi một cái hộ hoa của mình cơ hội nha." Ngay tại Vương Lâm nói như vậy thời điểm, một gã người mặc màu đỏ đồ dạ hội nữ tử đi tới Vương Lâm bên người.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50:: Ghen tị

? Nhìn xem đột nhiên xuất hiện tại Vương Lâm bên người cô bé kia, Lâm Tây Phàm không khỏi sợ hãi thán phục một tiếng nói: "Sặc, tiểu tử nguoi như vậy cùng nguoi ta cấu kết lại rồi hả?"

"Rất biết nói chuyện ư nguoi?" Vương Lâm lưỡng lưỡng mắt, nói ra: "Ta cùng Linh Linh là bằng hữu đến đây, đừng tưởng rằng ta sẽ như nguoi xấu xa như vậy."

Lâm Tây Phàm cười nói: "Tốt, là ta nói sai được đi à nha, ra, hai vị ngồi tới, hảo hảo nói cho ta một chút các nguoi là như thế nào cấu kết lại hay sao?"

Tiền Bội Bội ở một bên cười trộm, nói ra: "Bát cháo ca ca, người nói chuyện đừng như vậy thiếu đạo đức a, ta xem Vương Lâm ca ca cùng Linh Linh tỷ rất xứng a!"

"Đó là tự nhiên đấy!" Vương Lâm đắc ý nói: "Hay vẫn là bội bội tuệ nhãn, cũng không uống công vừa rồi Vương Lâm ca ca cứu người một bữa, bắt quá người có thể ngàn vạn đừng để bên ngoài bát cháo thẳng này lừa gạt rồi đi ah, tiểu tử này xấu xa được rất, căn bản là không xứng với người."

Lâm Tây Phàm nói: "Người thiếu nói móc ta, mau lại đây ngồi đi, nói nói chuyện xưa của các người, nói như vậy được đi à nha."

Lập tức bốn người ngay tại trên ghế sa lon ngồi xuống.

Nàng kia đúng là Lâm Tây Phàm đến Lâm Giang trung học vào cái ngày đó, tại mua quần áo thời điểm nhận thức chính là cái kia người bán hàng, tên gọi thầm Linh Linh. Ngày đó gặp mặt, Lâm Tây Phàm đối với nữ hài tử này ấn tượng cũng không tệ lắm, luôn yêu cười. Hiện tại thầm Linh Linh như vậy tùy ý cách ăn mặc thoáng một phát, liền hiển lộ ra một lượng mỹ nhân khí tức, cũng khó trách Vương Lâm hội động tâm rồi.

Hơn nữa, thầm Linh Linh trong nhà kinh tế tình huống tuy nhiên không phải thập phần tốt, nhưng là nàng cũng không phải là một cái ái mộ hư vinh người, hiện tại cũng không có chính thức trở thành Vương Lâm bạn gái, chỉ là dùng bạn nhảy thân phận đến đây mà thôi.

Trên thực tế, Vương Lâm tiểu tử này tại thầm Linh Linh trên người thật đúng là hao tổn không ít công phu, gọi nhắn tin, đêm khuya trò chuyện điện thoại, tặng hoa, mời ăn cơm như vậy cũ kỹ nhưng là lại hành chi hữu hiệu tán gái biện pháp cũng đã dùng tới rồi. Mà ở Vương Lâm theo đuổi không bỏ dưới sự nỗ lực, thầm Linh Linh rốt cục đã đáp ứng lần này vũ hội mời, bất quá mọi người đều biết, Vương Lâm cái này bạn trai thân phận kỳ thật đã bị ngầm đồng ý rồi.

"Tiểu tử, người được đấy, nhanh như vậy tự động thủ, ta cũng còn không có tìm được ra tay đối tượng đây này!" Lâm Tây Phàm hi hi cười nói.

"Người tự xưng là *n a!" Vương Lâm hung hăng chà xát Lâm Tây Phàm liếc, nói ra: "Tiểu tử người tâm địa gian xảo đã cho ta không biết sao? Vừa mới lúc tiến vào đã nhìn thấy người bị hai đại hoa hậu giằng đường cướp tay, người không biết ở đây có bao nhiêu nam sinh muốn người diệt đi, hiện tại bên người còn có một tiểu muội nhà bên, mỹ nữ đều cơ hồ bị người chiếm được. Cho nên nói, người không phải là không có ra tay đối tượng, mà là đối tượng quá nhiều, chọn hoa mắt."

Kỳ thật, Vương Lâm nói như vậy, trong đó rất lớn thành phần là vì trong lòng có một chút như vậy ghen ghét, theo bắt đầu đồ nhà quê, đến bây giờ cùng đi hai vị đại tá hoa xuất nhập cậu ấm nhân vật tầm thường, Vương Lâm trong nội tâm bao nhiêu có một chút như vậy không phải tư vị.

Bất quá, hắn cũng là một cái so sánh lạc quan rộng đến người, tại ghen ghét đồng thời, trong nội tâm hơn nữa là cao hứng, vì nhận thức như vậy một người bạn mà cao hứng, đặc biệt là trải qua cửa trường học đánh Tiểu Bá Vương cùng tại nhà hàng kéo bè kéo lũ đánh nhau hai lần đó sự kiện về sau, Vương Lâm thời gian dần trôi qua phát hiện, Lâm Tây Phàm cùng chính mình vốn cũng không phải là một cấp độ người, chính mình một tiếng nhất định bình thường, nhưng là Lâm Tây Phàm nhân sinh nhất định sẽ không ngừng kéo lên, cho nên, hắn vì mình có thể đưa trước như vậy một người bạn mà vui vẻ.

Lâm Tây Phàm cười khổ hai tiếng, những... này hắn cũng không phải không biết, Tiền Bội Bội nha đầu kia tự rất không tồi, nhưng là không biết vì cái gì, hắn luôn cảm thấy nha đầu quá nhỏ rồi. Mà Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh hai vị đại tiểu thư, các nàng không tìm phiền toái cho mình coi như là không tệ được rồi, ở đâu còn dám yêu cầu xa vời a!

Đột nhiên, chung quanh yên tĩnh trở lại, đón lấy liền nhìn thấy trong đại sảnh tạm thời dựng lên tiểu vũ đài lên, Dương Thiếu Vĩ chậm rãi đi đến, trong tay nắm Microphone, đi đến tiểu vũ đài trung ương, mang trên mặt mỉm cười, nói ra: "Mọi người buổi tối tốt, hoan nghênh các vị đi vào chúng ta lần này đội

Judo tổ chức đón người mới đến vũ hội, ta là xã trưởng Dương Thiếu Vĩ, cảm ơn mọi người đối với đội Judo yêu tha thiết, phía dưới tự do ta đến tuyên bố lúc này đây đón người mới đến vũ hội chính thức bắt đầu."

Theo Dương Thiếu Vĩ thanh âm vang lên, trong đại sảnh liên vang lên trận trận nhiệt liệt tiếng vỗ tay, trong đó cũng không có thiếu gái mê trai sanh ở thấp giọng hô hào tên Dương Thiếu Vĩ, bởi vậy có thể thấy được Dương Thiếu Vĩ tại Lâm Giang học sinh trung học trong suy nghĩ hay vẫn là rất có địa vị đây.

Nhiệt liệt tiếng vỗ tay qua đi, Dương Thiếu Vĩ tiếp tục nói: "Tại đây, là của các người sân khấu, ở chỗ này. Các người có thể thỏa thích huy sai lấy người thanh xuân, múa lấy nhiệt tình của người, cho nên, kế tiếp, thỉnh các vị nam sĩ người can đảm hướng chính mình ngưỡng mộ trong lòng nữ sinh phát ra các người mời, cùng múa một khúc."

Ở nước ngoài, loại này tình giao hảo vũ hội kỳ thật tự là bằng hữu ở giữa quan hệ hữu nghị, nhưng là ở chỗ này, tính chất tựa hồ tự đã xảy ra rất lớn cải biến, bởi vì những cái...kia nam sinh giống như là sắc lang đồng dạng, ánh mắt một hồi nhìn quét, tại nữ sinh trung tìm kiếm ra tay đối tượng.

"Ồ, bát cháo tên kia như thế nào còn không qua đây mời nhà của ta tiểu viện khiêu vũ đầu này?" Trần Mộng Oánh tại Lưu Tiểu Viện bên người, có chút mà cười cười, ánh mắt chăm chăm vào Lưu Tiểu Viện, thời khắc chú ý đến Lưu Tiểu Viện thân sắc biến hóa.

Quả nhiên, tại Trần Mộng Oánh nói như vậy thời điểm, Lưu Tiểu Viện trong mắt hiện lên một tia kinh hoàng, ngược lại nhưng lại hung hăng nói: "Sắc lang kia dám đến? Hừ, tiếp nhận ai cũng có thể, chính là sắc lang ngoại lệ."

"Vậy sao? Đã tiểu viện như vậy chán ghét bát cháo, ta đây đã có thể xuất kích ah, kỳ thật ta cảm thấy được bát cháo cái này người rất không tồi a! Đúng, nhất định phải tranh thủ đêm nay đưa hắn cảm xuống." Trần Mộng Oánh nói xong muốn đứng lên, bên cạnh Lưu Tiểu Viện chấn động, vội vàng giữ chặt Trần Mộng Oánh, nói ra: "Mộng óng ánh người điên rồi, ôm người như vậy một cái đại mỹ nhân, sắc lang kia nhưng là sẽ ăn tươi người đấy."

"Sợ cái gì, đây chính là mục đích của ta đây này!"

Nói xong, Trần Mộng Oánh lại muốn đứng lên, nhưng đúng lúc này, lại trông thấy một cái phong độ nhẹ nhàng nam sinh nắm một gã người mặc màu trắng lễ phục nữ sinh chậm rãi đi đến giữa đại sảnh, một cái là phong độ nhẹ nhàng tốt công tử, một cái là xinh đẹp mê người tiểu công chúa, hai người mới vừa đi ra, tự hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Hai người này, đúng là Lâm Tây Phàm cùng Tiền Bội Bội.

"Có trông thấy được không, sắc lang kia mà ngay cả bội bội nhỏ như vậy hài Tử Đô không buông tha, người nếu đưa đi lên cửa, nhất định sẽ cận bã cũng không thừa nổi rồi."

Trần Mộng Oánh nhìn xem Lưu Tiểu Viện có chút ghen ghét ánh mắt, trong nội tâm tự thầm than, nàng vốn là không muốn Lưu Tiểu Viện cùng Lâm Tây Phàm sinh ra không nên có cảm tình, bởi vì nàng luôn cảm thấy Lâm Tây Phàm cùng chính mình cũng không phải cùng một cái thế giới người. Nhưng là hiện tại, Lưu Tiểu Viện giống như có lẽ đã hãm tiến vào.

Lâm Tây Phàm nắm Tiền Bội Bội tay đi tới giữa đại sảnh.

Nắm Tiền Bội Bội run rẩy tay, Lâm Tây Phàm có thể rõ ràng cảm nhận được Tiền Bội Bội giờ phút này tâm tình, vì vậy an ủi: "Đồ ngốc, không cần khẩn trương, không có chuyện gì đâu."

Tiền Bội Bội cúi đầu nói ra: "Bát cháo ca ca, Nhưng là ta không biết khiêu vũ a!"

"Người sẽ không thể nhưng mà ta sẽ a, ta thể nhưng mà có vũ Vương danh xưng là cao thủ, bất luận cái gì không biết khiêu vũ tiểu Bạch, chỉ cần nắm tay của ta, tự sẽ biến thành một cái múa tinh linh, tóm lại, người cho dù buông lỏng, không có bất cứ chuyện gì đấy." Lâm Tây Phàm tiếp tục an ủi.

"Bát cháo ca ca lại đang khoác lác rồi!" Tiền Bội Bội trắng rồi Lâm Tây Phàm liếc, nhưng là trải qua Lâm Tây Phàm như vậy một phen, nàng lại vẫn thật sự buông lỏng không ít, theo Lâm Tây Phàm dẫn dắt thời gian dần qua đem tay khoác lên Lâm Tây Phàm trên bờ vai, mà Lâm Tây Phàm cũng nhẹ nhàng ôm Tiền Bội Bội bờ eo thon bé bỏng.

Vốn, bởi vì không người nào dám đầu tiên đi ra khiêu vũ, cho nên âm nhạc cũng sẽ không có vang lên, nhưng là bây giờ gặp như vậy một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ người bình thường nhi đi ra, phụ trách âm nhạc nhân viên công tác vội vàng chọn lấy một thủ so sánh trữ tình ca khúc phóng ra. Mà ngọn đèn sư lúc này thời điểm cũng phát hiện điểm này, vì kiến tạo hiện trường hào khí, lập tức đem chung quanh đèn điều tối, sau đó một nhúm hào quang đem Lâm Tây Phàm cùng Tiền Bội Bội bao phủ ở chính giữa, tại bối cảnh như vậy âm nhạc cùng trong không khí, mọi người xem Lâm Tây Phàm cùng Tiền Bội Bội ánh mắt lập tức trở nên hâm mộ đi lên.

"Tên kia tự là như vậy yêu hiện." Lưu Tiểu Viện bĩu môi.

Theo âm nhạc vang lên, sân khấu trung ương hai người cũng mà bắt đầu nhẹ nhàng nhảy múa rồi, Tiền Bội Bội đích thật là không biết khiêu vũ đấy, nhưng là tại Lâm Tây Phàm dẫn dắt phía dưới, cước bộ của nàng đã ở thời gian dần qua dòi bắt đầu chuyển động.

Bên tai, Lâm Tây Phàm thanh âm xoay quanh, "Không cần khẩn trương, đi theo của ta nhịp đi, một hai, một hai..." Một khắc này, Tiền Bội Bội tự thật sự không khẩn trương, cả người rúc vào Lâm Tây Phàm trên người, đem làm có chút nhịp đi nhầm rồi, thiếu chút nữa tự dẫm nát Lâm Tây Phàm trên chân thời điểm, Lâm Tây Phàm đặt ở Tiền Bội Bội bên hông tay một nắm, Tiền Bội Bội hai chân cách mặt đất, rất dễ dàng tự tránh khỏi xấu hổ trắng diện phát sinh.

Cho nên, cho dù Tiền Bội Bội vũ bộ có chút loạn, nhưng là tại Lâm Tây Phàm dưới sự khống chế, một cái vũ đạo xuống đều lộ ra phi thường trôi chảy.

Cơ hồ mọi ánh mắt đều đã rơi vào hai người trên người, một khắc này, tất cả mọi người rung động rồi.

"Trời a, bọn hắn nhảy phải hảo hảo xem a!" Đột nhiên một nữ kinh hô, bên người có người cười nói: "Người nói là cái kia nam vô cùng soái (đẹp trai) đúng không?"

"Đúng vậy a, người ta tự là lớn lên soái (đẹp trai), chẳng lẽ ta tán thưởng một tiếng cũng không được, người đừng nói cho ta người đối với cái kia nữ một điểm cảm giác cũng không có."

"Cái kia cũng không phải, chỉ là, vậy thì như là công chúa, chỉ có thể đứng xa xa nhìn, rất đẹp."

"Àn!"

Một khắc này, mọi người vốn đổ kỵ ánh mắt ㊟(7) biến thành hăm mộ, hăm mộ trong sân một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ.

Lại có người kinh hô, "Cái kia nam không phải mới vừa rồi bị hai đại hoa hậu giằng đường đù lấy người tiến vào sao?"

"Đúng vậy, ta nhớ ra rồi, chính là hắn, trời ạ, cái thế giới này thật sự là quá không có thiên lý rồi, như thế nào xinh đẹp nữ hải Tử Đô cùng hắn có quan hệ đây này!"

Tùng đột sợ hải thân phục ở bên trong, Lâm Tây Phàm kéo Tiền Bội Bội đã đi ra cái kia lóng lánh sân khấu, nhưng là bọn hắn đều có thể theo người chung quanh trong ánh mắt biết rõ, mình bây giờ giống như có lẽ đã trở thành tiêu điểm rồi đây này.

Đã qua một hồi, trông thấy tất cả mọi người bắt đầu rục rịch tìm kiếm lấy bạn nhảy thời điểm, Tiền Bội Bội lần nữa kiễng chân, tại Lâm Tây Phàm trên gương mặt nhẹ nhàng mở thoáng một phát, sau đó ngượng ngùng nói nói: "Bất chạo ca ca, cảm ơn ngươi."

"Ha ha, cứ như vậy à? Ta còn tưởng rằng ngươi hội lấy thân báo đáp đây này!"

"Đi, không nói chuyện với ngươi rồi, sạch là ở khi dễ ngươi ta." Vừa mới khiêu vũ thời điểm Tiền Bội Bội cũng đã tìm đập như hươu chạy rồi, hiện tại bị Lâm Tây Phàm đùa giỡn thoáng một phát, Tiền Bội Bội thì càng thêm là xấu hổ đỏ mặt, cuống quýt trốn đi nha.

Lâm Tây Phàm cùng Tiền Bội Bội cái kia một điểm nhỏ thân mật, nhưng lại đã rơi vào mắt người có ý chí trong mắt, một khắc này, thất vọng, thương tâm, phần nộ vân...vân, đợi một tý phức tạp cảm xúc xông lên đầu...

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51:: Ta trước nhảy

? Bởi vì muốn Tiền Bội Bội trở thành chói mắt một cái, cho nên Lâm Tây Phàm tài cao điều cùng Tiền Bội Bội nhảy như vậy một điệu nhảy, về sau hắn mà bắt đầu dễ điều rồi, ngồi trong góc, ông bướm giống như thiếu nữ đến đây mời vũ, đều bị cự tuyệt.

Mà cùng Lâm Tây Phàm đồng dạng nhiều lần cự tuyệt mời người còn có Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh, Lưu Tiểu Viện tâm tình rất rõ ràng không tốt, cho nên không ngừng uống rượu, mà Trần Mộng Oánh nhìn xem Lưu Tiểu Viện từng ngụm từng ngụm đem rượu rót vào trong miệng, trong nội tâm cũng quả thực lo lắng. Bất quá nàng tính tường biết rõ Lưu Tiểu Viện tính tình, biết rõ không cách nào khuyên bảo, bởi vậy cũng chỉ phải đợi ở một bên chiều cổ.

"Tiểu viện, không muốn uống được không, ngươi đã uống rất nhiều." Trần Mộng Oánh lông mày đã vo thành một nắm rồi.

Lưu Tiểu Viện cười nói: "Mộng óng ánh, ngươi yên tâm được rồi, ta không có vấn đề gì đấy, mới uống một chút như vậy, làm sao có thể sẽ say nữa nha, ra, lại đến một ly." Kỳ thật lúc này thời điểm Lưu Tiểu Viện tiếng nói cũng có chút mơ hồ.

Ngay tại Trần Mộng Oánh còn muốn an ủi thoáng một phát thời điểm, Lâm Tây Phàm rốt cục xuất hiện ở hai người trước mặt. Nhìn xem đôi má hồng hồng Lưu Tiểu Viện thời điểm, Lâm Tây Phàm không khỏi hiếu kỳ nói: "Mộng óng ánh, tiểu viện nàng làm sao vậy? Uống rất nhiều quán bar, phải hay là không có cái gì vui về sự tình à?"

"Vui vẻ? Vui vẻ ngươi cái đại đầu quỷ." Trần Mộng Oánh hung hăng nói: "Chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy không chào đón, vào được về sau bỏ chạy đến ngươi cái kia tiểu muội muội bên người, cũng không thấy ngươi tới đây một chút."

"Ách!" Lâm Tây Phàm sững sốt một chút, như thế nào Trần Mộng Oánh nói lời này tựa hồ có chút ề ảm đó a?

Nhìn xem Lâm Tây Phàm nghi ánh mắt mê hoặc, Trần Mộng Oánh đỏ mặt lên, cũng biết tự ngươi nói lời nói giống như có chênh lệch chút ít ý rồi, đang muốn lại giải thích thời điểm, Lưu Tiểu Viện nhưng lại đột nhiên đứng lên, vượt qua cái bàn đi đến Lâm Tây Phàm trước người, nhìn chung quanh Lâm Tây Phàm vài lần, sau đó nói: "Nguyên lai là ngươi cái này sắc lang a, ta còn tưởng rằng là ai đó, ngươi tới nơi này làm gì, đi cùng ngươi nhà bên muội muội khiêu vũ a, đi, tại đây không chào đón ngươi."

Lâm Tây Phàm nhin không được cười lên, nha đầu kia uống say nữa nha, nhưng lại khởi xướng rượu điên ra, vì vậy nói ra: "Tốt rồi, ngươi chúng ta uống nhiều như vậy a, ta hiện tại sẽ đưa ngươi về nhà được không?"

Nói như vậy lấy, Lâm Tây Phàm muốn thò tay đi đỡ Lưu Tiểu Viện, nhưng là bị Lưu Tiểu Viện thoáng một phát tụt tay ra, Lưu Tiểu Viện tức giận nói: "Lăn, ai kêu ngươi đụng ta sao?"

Lâm Tây Phàm trên mặt càng khổ rồi, bật cười nói: "Nha đầu kia, được rồi, ta không đụng ngươi, ngươi trước khi đi mặt, ta đi theo được đi à nha?"

"Đi theo cũng không được." Lưu Tiểu Viện thở phì phì nói: "Ngươi cho rằng ngươi là ai, ngươi bắt quá là một cái bảo tiêu mà thôi, thiếu tại trước mặt của ta bày tác phong đáng tôn, nói cho ngươi biết, chỉ cần bốn đại tiểu thư một câu, là có thể lại để cho ba ba của ta sa thải ngươi, đến lúc đó ngươi nên cái gì cũng không phải rồi."

"À?" Xem liếc trông mắt đều đỏ Lưu Tiểu Viện, Trần Mộng Oánh chấn động, nghĩ thầm tiểu viện lúc này thời điểm như thế nào nói như vậy đầu rồi, lời này thật là quá đả thương người rồi, xem ra bát cháo cái này cần phải tức giận.

Mà Lâm Tây Phàm cũng là một hồi ngạc nhiên, tuy nhiên nhận thức thời gian nửa tháng đều còn chưa tới, nhưng là trải qua ở chung, Lâm Tây Phàm đối với Lưu Tiểu Viện Đại tiểu thư kia sơ ấn tượng đã thời gian dần qua đã xảy ra rất lớn chuyển biến, thời gian dần trôi qua cũng đem Lưu Tiểu Viện trở thành bằng hữu. Hơn nữa, trải qua lần kia tại bệnh viện cùng ngủ một giường lớn sự tình về sau, Lưu Tiểu Viện càng thêm là biến thành mang theo vài phần mập mờ bằng hữu.

Nhưng là, Lưu Tiểu Viện những lời này nhưng lại lại để cho Lâm Tây Phàm triệt để phần nộ rồi, chẳng lẽ, vẫn luôn là chính mình tại tự mình đa tình sao?

Mà nhìn xem Lưu Tiểu Viện cái kia quyết tuyệt ánh mắt, Lâm Tây Phàm thì càng thêm khẳng định điểm này, lập tức nổi giận đùng đùng nói: "Tốt, nếu là như vậy, ta đây bỏ đi, cái này cũng có thể đi à nha, cái này đại tiểu thư ngươi hài lòng chưa?" Nói xong liền muốn quay người bỏ đi.

Sau lưng, là Lưu Tiểu Viện thanh âm tức giận, "Lăn, cút xa một chút, đừng có lại cho ta xem gặp người." Nói xong, Lưu Tiểu Viện dĩ nhiên là che mặt mà khóc, tiến thêm một bước đoạt môn mà đi, rất nhanh tự biến mất trong đại sảnh.

"Ân?" Lâm Tây Phàm nói được quyết tuyệt, nhưng là hẳn đúng là vẫn còn quay đầu lại nhìn thấy Lưu Tiểu Viện thút thít nỉ non một màn, nhưng trong lòng rất không là tư vị, nha đầu kia đến cùng làm sao vậy? Đến thời điểm hay vẫn là hảo hảo đấy, như thế nào một trong nháy mắt tự biến thành cái này bộ dáng rồi, chính mình giống như không có khi dễ nàng a!

Gặp Lâm Tây Phàm như trước sừng sờ tại nguyên chỗ, Trần Mộng Oánh cả giận nói: "Bát cháo, người còn sừng sờ ở chỗ này làm cái gì? Còn không mau đuổi theo?"

"Ta truy nàng làm gì?" Lâm Tây Phàm lạnh lùng nói: "Là chính cô ta nói muốn sa thải ta đấy, hiện tại ta đã không phải là nàng hộ vệ, nàng ưa thích làm gì vậy tự làm gì vậy đi."

"Ách!" Trần Mộng Oánh lập tức nghẹn lời, tiến tới liền dờ khóc dờ cười nói: "Bất quá là uống cao, cho nên mới nói ra nói như vậy ra, chẳng lẽ như vậy người cũng muốn cùng nàng so đo sao? Ta nguyên lai như thế nào cũng không biết lòng của người ngực như vậy hẹp đó a?"

"Ta hẹp?" Lâm Tây Phàm cơ hồ đều muốn kêu oan rồi, nói tiếp: "Cho dù nàng là uống say rồi, nhưng là uống say nói lời tự là thật tâm lời nói a, vừa rồi người không có nghe thấy nàng nói lời sao? Ta chỉ là một cái bảo tiêu mà thôi, nàng còn tưởng rằng ta rất ưa thích đem làm như vậy một cái bảo tiêu? Ta bất quá là không tốt cự tuyệt ba ba của nàng mà thôi, ai muốn đến bây giờ còn chịu lấy nàng như vậy khí, cái này phá bảo tiêu ta không làm rồi."

"Thiệt tình lời nói? Người xác định nàng thiệt tình lời nói tự là người nghe được hay sao?" Trần Mộng Oánh cũng không có tức giận, ngược lại chăm chú hỏi.

Lâm Tây Phàm khoát khoát tay, "Ta làm sao biết, tóm lại ta rất tức giận."

"Sinh khí là được rồi, nhưng là người chỉ biết mình sinh khí, người cũng đã biết tiểu viện tại sao phải sinh khí?"

"Không biết!"

Trần Mộng Oánh thiếu chút nữa đã bị Lâm Tây Phàm thái độ giận ngắt rồi, nhưng là dưới tình huống như vậy cũng không nên cãi nhau, vì vậy bình tâm tĩnh khí nói: "Vốn là nhìn người hồng bội bội thời điểm còn tưởng rằng người cái tên này là tình trường cao thủ đầu rồi, nhưng là hiện tại mới biết được người chỉ là đồ đàn mà thôi. Đến thời điểm tiểu viện hay vẫn là hảo hảo đấy, nhưng là vì cái gì đột nhiên tự mãnh liệt uống rượu, còn sinh khí đầu rồi, chẳng lẽ người tự không có nghĩ qua nàng là vì cái gì cái gì?"

Nghe xong Trần Mộng Oánh lời mà nói..., Lâm Tây Phàm trong nội tâm đánh cho cái đột, giống như có lẽ đã nghĩ tới điều gì.

Trần Mộng Oánh tiếp tục nói: "Ta vừa rồi vẫn tại tiểu viện bên người, chuyện của nàng ta là biết được rất rõ ràng đấy, vừa mới tự là theo người cùng bội bội khiêu vũ bắt đầu, nàng tự không ngừng quát mạnh rượu, nhưng lại hội thỉnh thoảng chửi, mắng người, nói đến đây, chẳng lẽ người còn không hiểu sao?"

"A, tiểu viện đang ghen phải không?" Lâm Tây Phàm tự nhiên không phải đồ đàn, kỳ thật hắn cũng sớm tự phát hiện mình cùng Lư Tiểu Viện ở giữa vì điều cảm tình rồi.

Vừa lúc mới bắt đầu, mình cùng Lư Tiểu Viện là đơn thuần đồng học quan hệ, cho nên trong lòng của hắn liền đối với Lư Tiểu Viện không hề có kỵ, nhưng là hết thấy cái biến đều nguồn gốc từ với mình biến thành Lư Tiểu Viện bảo tiêu về sau, từ khi khi đó bắt đầu, Lâm Tây Phàm tự cảm giác mình cùng Lư Tiểu Viện tâm đó nhiều hơn một trương vô hình lưới, cách trở lấy quan hệ của hai người. Cho nên, Lâm Tây Phàm tự thời gian dần trôi qua đem cái kia phần đầm mật, ngọt ngào cảm tình dấu ở đáy lòng.

Lư Tiểu Viện thích chính mình rồi sao? Trước kia cảm thấy đây là rất bình thường nghĩ cách, nhưng là hiện tại, Lâm Tây Phàm tự động đem ý nghĩ như vậy che giấu rồi.

Trần Mộng Oánh lắc đầu nói: "Phải hay là không ghen ta không dám khẳng định, nhưng là ta biết rõ tiểu viện tuyệt đối không phải là đem ngươi trở thành bảo tiêu, mà là trở thành bằng hữu, Nhưng là, cái này là ngươi đối với bằng hữu phương thức sao?"

"Ách, cái kia, ta đây cái này đi tìm nàng." Nói xong, Lâm Tây Phàm liền đuổi theo, đồng thời trong nội tâm cũng có chút loạn.

Vừa vừa rồi đi Dương Thiệu Vĩ gia biệt thự, ngay tại một đạo phố dài cuối cùng nhìn thấy Lư Tiểu Viện biến mất thân ảnh, Lâm Tây Phàm vội vàng đuổi tới, mà nhìn thấy Lư Tiểu Viện thời điểm, Lư Tiểu Viện đang tại một đầu cầu nhỏ lên, dưới cầu là im im lặng lặng nước sông.

Giờ phút này, Lư Tiểu Viện chính nằm ở kiều bên cạnh vòng bảo hộ thượng thấp giọng thút thít nỉ non, hơn nữa trong miệng còn không ngừng mắng: "Chết bát cháo, thói bát cháo, ta hận ngươi chết đi được!" Vừa mắng còn một bên đánh lấy cái kia thạch làm vòng bảo hộ, tựa hồ đem cái kia vòng bảo hộ trở thành Lâm Tây Phàm đồng dạng.

Lâm Tây Phàm bật cười, nói: "Tiểu viện, đánh cái kia vòng bảo hộ chưa hết giận, nếu không ngươi tới đánh ta a?"

"A!" Đột nhiên xuất hiện thanh âm đem thút thít nỉ non bên trong đích Lư Tiểu Viện lại càng hoảng sợ, mà khi Lư Tiểu Viện thấy rõ người đến là Lâm Tây Phàm thời điểm, vậy mà thoáng cái tự vượt qua vòng bảo hộ, sau đó lại vòng bảo hộ bên ngoài nằm sấp lấy, cũng lớn tiếng nói: "Ngươi không được qua đây, tới ta tự nhảy xuống."

"Đừng, đừng a!" Lâm Tây Phàm bị Lư Tiểu Viện động tác này sợ tới mức mồ hôi lạnh ứa ra, hắn biết rõ Lư Tiểu Viện nha đầu kia tính tình rất điều ngoa, biết rõ nàng có thể làm ra làm cho người khó có thể tưởng tượng sự tình ra, nhưng là cũng đừng cái kia tánh mạng đến hay nói giỡn a, hiện tại Lâm Tây Phàm thậm chí nghĩ quỳ trên mặt đất đem cái này bà cô cầu trở về được rồi.

"Hừ, ngươi cho rằng ngươi không cho ta tự không nhảy, nơi này là bà cô ta làm chủ." Lư Tiểu Viện đỏ bừng khuôn mặt nhỏ nhắn giờ phút này càng thêm đỏ lên, tuy nhiên Lâm Tây Phàm cảm thấy nha đầu kia lúc này thời điểm nói mình là bà cô nói như vậy có chút buồn cười, nhưng là hiện tại hắn cũng không dám cười a, vạn nhất cười cười, nha đầu kia tự nhảy xuống, cái kia sẽ phải khóc.

Vì vậy, Lâm Tây Phàm đau khổ cầu khẩn nói: "Bà cô của ta ơi, vậy ngươi đến cùng muốn thế nào à? Tính toán ta van ngươi, ngươi về là tốt sao?"

"Không quay trở lại!" Lư Tiểu Viện tức giận nói ra: "Ai kêu ngươi khi dễ ta, ta muốn cho ngươi hối hận." Nói xong tự làm bộ muốn nhảy, Lâm Tây Phàm hoảng hốt, vội vàng nói: "Không muốn a, tiểu viện, ngươi biết ta quan tâm ngươi, nếu ngươi chết, cái kia ㊞(7) ta cũng sẽ không cách sống rồi."

Lập tức, chung quanh an tĩnh lại rồi.

Lâm Tây Phàm câu nói kia thật đúng là làm ra nhất định được tác dụng, Lưu Tiểu Viện ngờ ngác đứng ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích, cảm xúc cũng không giống vừa rồi kích động như vậy rồi, thật lâu mới hỏi nói: "Người nói là sự thật sao?"

"Tự nhiên là thật được rồi, người không tin vậy người chờ một chút, ta hiện tại cứ tới đây, ta với người cùng một chỗ nhảy được không?" Lâm Tây Phàm nói ra, hẳn biết rõ hiện tại Lưu Tiểu Viện uống rượu về sau so sánh mơ hồ, chỉ cần Lưu Tiểu Viện gật đầu đã đáp ứng, chuyện kia tự dễ làm rồi.

"Tốt!" Quả nhiên, Lưu Tiểu Viện nghiêng đầu đồng ý, Nhưng là Lâm Tây Phàm vẫn chưa đi đi qua, Lưu Tiểu Viện nhưng lại nói ra một câu lại để cho Lâm Tây Phàm thiếu chút nữa phún huyết mà vong lời mà nói..., "Ta đây trước nhảy, người cùng đi theo ah!" Nói xong, Lưu Tiểu Viện tự bình thường thoáng một phát nhảy xuống.

Nhìn đến đây, Lâm Tây Phàm thật là dở khóc dở cười, thằng này thật sự uống say rồi.

Lâm Tây Phàm lập tức cũng không dám lại có do dự chút nào, một cái thả người hãy theo nhảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: : Lại cùng nhau ngủ

? Cũng may mắn Lâm Tây Phàm xuống nước thời gian cùng Lưu Tiểu Viện xuống nước thời gian trước sau khoảng cách không đến năm giây thời gian, cho nên Lưu Tiểu Viện vừa mới xuống nước, Lâm Tây Phàm cũng đã một tay bắt được Lưu Tiểu Viện, sau đó dùng thập phần linh động thân pháp bơi tới Lưu Tiểu Viện sau lưng, tay trái nâng Lưu Tiểu Viện cái cằm, miễn cho Lưu Tiểu Viện sặc đến nước, tay phải một bên không ngừng huy động, hướng về bên cạnh bờ bơi đi.

Trải qua nước sông như vậy ngâm thoáng một phát, vốn là say khướt Lưu Tiểu Viện rốt cục tỉnh táo lại rồi, bởi vì vừa rồi như vậy một náo, Lưu Tiểu Viện giờ phút này cũng là toàn thân không còn chút sức lực nào, căn bản là không cách nào du động, cho nên tự ngoan ngoãn bất động, tùy ý Lâm Tây Phàm đem chính mình hướng bên cạnh bờ kéo đi.

Rất nhanh, hai người liền đi tới kiêu bên cạnh một cái trên thềm đá.

Lâm Tây Phàm dùng sức đem Lưu Tiểu Viện kéo tiếp nước về sau, cái này mới xem như trì hoãn qua đi lên, Nhưng là bên cạnh truyền đến từng đợt khóc rống thanh âm, quay đầu xem lúc, Lưu Tiểu Viện chính che mặt mà khóc.

Lâm Tây Phàm biết rõ hiện tại Lưu Tiểu Viện như cũ là cảm xúc không ổn định, mắng nhất định là chửi không được được rồi, vì vậy vỗ vỗ Lưu Tiểu

Viện bả vai, quan tâm mà hỏi: "Tiểu viện, ngươi làm sao vậy? Phải hay là không đựng đau ở đâu rồi hả?"

"Đừng đựng ta, ta không cần ngươi lo." Luru Tiểu Viện một bả đem Lâm Tây Phàm tay bỏ qua rồi, sau đó cúi đầu lớn tiếng khóc lên, bộ dáng kia dường đề cập có nhiều làm cho người ta thương rồi, thấy Lâm Tây Phàm một hồi đau lòng.

Vì vậy, Lâm Tây Phàm lại an ủi: "Tốt rồi, ta biết rõ sai rồi, ngươi tự tha thứ ta được không? Nhiều lắm là ta hiện tại với ngươi nhảy quay trở lại một điệu nhảy á!"

"Ai mà thềm với ngươi khiêu vũ á..., bỏ đi..." Luru Tiểu Viện nói xong, thân thể liền hướng bên cạnh dịch thoáng một phát, cùng Lâm Tây Phàm kéo ra khoảng cách.

"Cái kia, vậy thì về trước đi, đổi lại quần áo trước được không? Xem trên người của ngươi đã ướt đầm rồi, nếu không còn sớm điểm trở về đổi thân quần áo lời mà nói..., rất dễ dàng sinh bệnh đấy." Lâm Tây Phàm như cũ là kiên nhẫn nói.

Thế nhưng mà, Luru Tiểu Viện như cũ là không lĩnh tình, nói ra: "Sinh bệnh tự sinh bệnh, ta không cần ngươi lo, coi như là bệnh chết, cũng không có quan hệ gì với ngươi."

Dưới tình huống như vậy Luru Tiểu Viện như trước phát cáu, Lâm Tây Phàm có thể cũng có chút tức giận rồi, lạnh lùng nói: "Ai nói không có quan hệ gì với ta rồi, hiện tại chuyện của ngươi cũng là chuyện của ta, tóm lại, hiện tại ta lệnh cho ngươi lập tức đứng lên cho ta, cùng ta cùng một chỗ trở về."

"Không đi, ta tự không đi." Luru Tiểu Viện nói xong quật cường tính tình lại nổi lên, đứng lên còn muốn hướng trong sông đi đến.

Vừa mới là khoảng cách xa, cho nên Lâm Tây Phàm không có thể đem Luru Tiểu Viện giữ chặt, nhưng là hiện tại thế nhưng mà gần trong gang tấc, hấn ở đâu còn có thể lại để cho Luru Tiểu Viện như vậy điên xuống dưới. Lập tức một bả đem Luru Tiểu Viện kéo lại, sau đó một tay lấy Luru Tiểu Viện ôm lấy, liền hướng lấy trên cầu đi đến.

"Thả ta xuống, ngươi cái này sắc lang nhanh lên thả ta xuống." Luru Tiểu Viện vùng vẫy vài cái, nhưng là tại Lâm Tây Phàm đại thủ hạ, nàng giấy dựa căn bản là khởi không đến bất kỳ tác dụng gì. Đã đến trên cầu về sau, Luru Tiểu Viện còn muốn giấy dựa, ai muốn lúc này thời điểm "BA~" một tiếng, trên móng đất nhỏ tự bị đánh một cái.

Lâm Tây Phàm nói ra: "Kể từ bây giờ thế nhưng mà, nói một câu tự đánh thoáng một phát bờ móng."

"Ngươi dám..."

"BA~!"

"Ngươi..."

"BA~!"

"Ô, người lưu manh này, ta cần chết người."

"BA~!"

Tại Lâm Tây Phàm đánh tiếp thời điểm, Lưu Tiểu Viện cũng là một ngụm cắn lấy Lâm Tây Phàm trên bờ vai. Lâm Tây Phàm về mặt hắc khí, nha đầu kia, tại sao lại là cắn lấy cùng một vị trí a!

Thật lâu đấy, gặp Lâm Tây Phàm bất kỳ phản ứng nào đều không có, Lưu Tiểu Viện ngược lại là nhả ra rồi.

Lâm Tây Phàm thờ phào nhẹ nhõm, nói ra: "Được rồi, hiện tại người cũng trả thù a? Nếu cảm thấy chưa đủ, trở về thay đổi quần áo lại cho người cần vài cái tốt rồi."

"Ai mà thèm!" Trải qua một món đồ như vậy sự tình về sau, Lưu Tiểu Viện tâm tình ngược lại là thời gian dần qua thờ bình thường lại rồi, hơn nữa cảm giác say cũng thời gian dần trôi qua biến mất, "Vừa mới người đánh cho ta chỗ đó mọi nơi, ta có thể tỉnh tường nhớ kỹ, cho nên ta cũng muốn cắn quay trở lại người bốn khẩu. Mà ta vừa mới cắn người một ngụm, như vậy còn lại ba khẩu trước ký sổ, muốn là lúc nào ta tâm tình tốt rồi hoặc là tâm tình không tốt rồi, lại cắn trở về."

"Tùy người a!" Thật vất vả đem cái này đang tại cái kinh đại tiểu thư hống tốt rồi, hiện tại Lâm Tây Phàm cũng không dám nói lung tung rồi.

Đem làm Lâm Tây Phàm đem Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh tiễn đưa khi về đến nhà, Trương di nhìn xem bị Lâm Tây Phàm ôm vào trong ngực Lưu Tiểu Viện thời điểm, quả thực là kinh hãi, vội vàng mà hỏi: "Lâm thiếu gia, tiểu thư nàng làm sao vậy?"

Lâm Tây Phàm nói ra: "Nàng vừa mới làm cho ướt thân, đoán chừng là bị cảm lạnh rồi, hiện tại có chút phát sốt." Nói lên Lưu Tiểu Viện, Lâm Tây Phàm tựa là một hồi bất đắc dĩ, vừa mới ở trong nước lúc thức dậy còn không thấy có cái gì không thoải mái cái gì đấy, nhưng là lên xe về sau, liền nhanh chóng khởi xướng đốt (nấu) ra, cho tới bây giờ, cả người đã có chút mơ hồ, nếu không phải độ ẩm không cao lắm lời mà nói..., cũng sớm đã đưa đến trong bệnh viện rồi.

Mà khi Lâm Tây Phàm đem Lưu Tiểu Viện thả lại đến trên giường thời điểm, Lưu Tiểu Viện vậy mà nói lên mê sảng ra, lời kéo Lâm Tây Phàm tay không ngừng gọi mẹ mẹ, hơn nữa bắt được rất nhanh, phảng phất sợ buông tay về sau "Mẹ mẹ" tựa sẽ rời đi đồng dạng.

Gặp Lưu Tiểu Viện như thế, Lâm Tây Phàm cũng không bỏ được đơn giản chỉ cần đem tay của mình rút về ra, quay người nhìn xem Trương di, vì vậy nói ra: "Trương di, phiền toái người thông tri thoáng một phát Lưu thúc, còn có thỉnh cái bác sĩ đến trong nhà a, ta xem tiểu viện như vậy, không nhanh đưa đốt (nấu) lui không được a!"

"Tốt!" Trương di lưu loát lên tiếng, sau đó liền xoay người đi xuống lầu.

Một bên, Trần Mộng Oánh lo lắng mà hỏi: "Bát cháo, đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Lâm Tây Phàm nghĩ thầm Trần Mộng Oánh cùng Lưu Tiểu Viện hai người là khuê mật, chuyện như vậy Lưu Tiểu Viện chắc hẳn cũng sẽ nói với Trần Mộng Oánh a, lập tức cũng không kiên kỵ, nói ra: "Vừa rồi tiểu viện uống say tựa một cái kinh đi ra ngoài, ta đuổi theo thời điểm nàng lại rút xuống

trong sông, may mắn ta lúc ấy nghe lời người đuổi theo ra đi, nói cách khác nội tâm của ta chỉ sợ sẽ cả đời bất an rồi."

"A!" Nghe được Lâm Tây Phàm lời mà nói..., Trần Mộng Oánh lập tức bị giật mình, vì vậy quan tâm mà hỏi: "Cái kia tiểu viện trên người có bị thương hay không à?"

"Khá tốt không có!" Lâm Tây Phàm lắc đầu.

Trần Mộng Oánh lẩm bẩm nói: "Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!" Nói xong tựa hồ lại nghĩ tới mấy thứ gì đó, vì vậy nói ra: "Bát cháo, chuyện này ngàn vạn không thể nói cho Lưu thúc thúc, bằng không thì Lưu thúc thúc chỉ sợ sau này cũng không cho tiểu viện ở chỗ này ở. Về phần tiểu viện chuyện uống rượu là khó giấu diếm được rồi, Nhưng là người cũng không muốn nói cho Lưu thúc thúc tiểu viện uống rất nhiều, biết không?"

Lâm Tây Phàm cười nói: "Những sự tình này ta hay vẫn là biết rõ nặng nhẹ đấy, người tự yên tâm đi, tóm lại ta sẽ cẩn thận trả lời đấy."

"Ân!" Trần Mộng Oánh lên tiếng, còn nói thêm "Tốt rồi, ta cũng về phòng trước lại đổi bộ quần áo, thuận tiện tắm rửa trước, vậy thì phiền toái người bây giờ tại đây nhìn xem tiểu viện tốt rồi."

Lâm Tây Phàm lên tiếng.

Vốn Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh ở cái chỗ này tự là tại nội thành, mà Lưu Thiên Phong cũng là ở tại nội thành, hai địa phương chỉ ở giữa khoảng cách tuy nhiên xa, nhưng là tại đây dạng ban đêm, trên đường xe không nhiều lắm, cho nên lúc cách hơn 10' sau về sau, Lưu Thiên Phong tự đã đi tới biệt thự, theo hần mà đến còn có một bác sĩ.

Tại Trương mục Tiếp Dẫn phía dưới đi vào mà đến Lưu Tiểu Viện gian phòng, trông thấy Lâm Tây Phàm, hần ngược lại là không có chút nào ngoài ý muốn, lo lắng nhìn xuyên thẳng [mặc vào] Lưu Tiểu Viện liếc, lúc này thời điểm, Lưu Tiểu Viện lần nữa nói mê sảng, trong miệng đang không ngừng kêu mục mục.

Lúc này thời điểm Lưu Thiên Phong ngược lại là không có hỏi thăm tình huống, mà là đứng ở Lâm Tây Phàm bên người, thờ dài nói: "Mặc dù tiểu viện mục mục đã đi ra, nhưng là qua nhiều năm như vậy, mỗi lần tiểu viện phát sốt, nàng đều gọi mục mục, khi còn bé mẹ của nàng ly khai trong lòng của nàng để lại đài ấn tượng khắc sâu rồi."

Lâm Tây Phàm lặng im im lặng, tại dưới tình huống như vậy, hần tựa hồ không có xen vào tư cách.

Tiến tới, Lưu Thiên Phong ánh mắt đã rơi vào Lâm Tây Phàm cùng Lưu Tiểu Viện nắm thật chặt hai cái trên tay, bắt quả hần tựa hồ không có tức giận, mà là cười nói: "Nàng phải hay là không một mực bắt lấy tay của người không thả, đem làm người ý đồ tránh ra thời điểm, nàng sẽ cả người hù dọa đến?"

"Ách, đúng vậy a, vừa mới ta muốn đem lấy tay về, tiểu viện vậy mà nức nở nghẹn ngào mà bắt đầu..., cho nên..."

"Ha ha, người cũng đừng không có ý tứ, kỳ thật chuyện như vậy ta cái này làm ba ba gặp rất nhiều lần, cho nên, bát cháo, đêm nay người tự ở tại chỗ này cùng tiểu viện có thể chứ?"

"À?" Cái này Lâm Tây Phàm đã có thể càng thêm ngưng ngừng, tuy nhiên tại bệnh viện thời điểm Lâm Tây Phàm cùng Lưu Tiểu Viện hai người đã thân mật đã đến cùng ngủ một giường lớn trình độ, nhưng là hiện tại Lưu Thiên Phong thế nhưng mà ở chỗ này, mình có thể đáp ứng không?

Lúc này thời điểm, Lưu Thiên Phong nhưng lại vỗ vỗ Lâm Tây Phàm bả vai, nói ra: "Ta thuê người bảo hộ nữ nhi của ta, chính là vì cho người bảo hộ nữ nhi của ta chu toàn đây, cho nên, hiện tại Lưu thúc hi vọng người thực hiện chức trách của người được không nào?"

Đúng vậy, chính mình vốn chính là Lưu Tiểu Viện bảo tiêu, tại dưới tình huống như vậy làm bạn lấy cũng là rất nên phải đấy, hơn nữa Lưu Thiên Phong cũng đã đem lời nói nói đến đây cái phân thượng rồi, Lâm Tây Phàm còn dám lại nghĩ ngợi lung tung a, vì vậy nói ra: "Lưu thúc, người yên tâm đi, ta sẽ chiều có tốt tiểu viện đây."

"Ân, ta tin tưởng người, bởi vì ta công ty còn có chút sự tình phải xử lý, cho nên ta còn muốn đuổi trở về một chuyến, bát cháo, cái kia tiểu viện tự giao cho người rồi." Lưu Thiên Phong nói ra: "Bác sĩ tự dưới lầu, ta hiện tại xuống dưới gọi hắc ㊟(7) đi lên, vậy tối nay tự đã làm phiền người, ta sáng sớm ngày mai liền tới."

"Tốt, Lưu thúc người đi mau lên!"

Lưu Thiên Phong ly khai trong chốc lát về sau, một gã tuổi chừng tại chừng năm mươi tuổi được bác sĩ liền tại Trương di dẫn đầu hạ lên đây, đo thoáng một phát nhiệt độ cơ thể, chỉ có 38. 5 cấp bậc, cũng không cao lắm, vì vậy cái kia một tiếng liền cho Lưu Tiểu Viện tiêm bắp an chính là gần về sau, phân phó Lâm Tây Phàm cho nàng vật lý hạ nhiệt độ, sau đó cũng đã đi ra.

Lưu Tiểu Viện một mực bắt được Lâm Tây Phàm tay không thả, Lâm Tây Phàm cũng chỉ tốt nằm ở bên giường chờ, mà Trần Mộng Oánh đã đến mấy lần, gặp Lưu Tiểu Viện dần dần hạ sốt rồi, vì vậy nói với Lâm Tây Phàm âm thanh ngủ ngon, sau đó thì mang theo môn đã đi ra, hơn nữa tựa hồ là quay trở lại đi ngủ, cho nên không còn có đến Lưu Tiểu Viện gian phòng.

Ngày hôm sau, Lâm Tây Phàm tỉnh lại được sớm, nhìn xem chính mình vậy mà ngủ ở Lưu Tiểu Viện trên giường, cùng Lưu Tiểu Viện ôm lại với nhau, lập tức bị lại càng hoảng sợ, vội vàng xuống đất ra, mà lúc này đây Lưu Tiểu Viện cũng đã thả Lâm Tây Phàm tay, cuối cùng là tự do.

"Như thế nào như vậy, lại ngủ ở cùng một chỗ, hi vọng tối hôm qua không có người đi vào a!" Lâm Tây Phàm đành phải như vậy cầu nguyện.

Bạn đang đọc truyện *Bình Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53:: Uy (cho ăn) cháo

? Ngay tại Lâm Tây Phàm muốn chuẩn bị thời điểm, gian phòng cửa được mở ra, Trương di đi đến.

Trương di gấp trên giường Lưu Tiểu Viện như trước tại ngủ say, mà truyền khắp đứng đấy Lâm Tây Phàm như cũ là vẻ mặt còn buồn ngủ bộ dạng, thấp giọng nói: "Lâm thiếu gia, tối hôm qua thật sự vất vả ngươi rồi."

"Không khổ cực, không khổ cực!" Lâm Tây Phàm liên tục khoát tay, nhưng trong lòng thì suy nghĩ, nếu cùng mỹ nữ ngủ đều là một kiện vất vả sự tình, như vậy trên thế giới sẽ không có nhẹ nhõm sự tình rồi.

Trương di khẽ cười một tiếng, nói ra: "Ta nhìn ngươi cũng là một đêm ngủ không được ngon giấc, dưới lầu buồng vệ sinh ta đã chuẩn bị cho tốt một bộ mới đích rửa sạch đồ dùng rồi, Lâm thiếu gia ngươi tự rửa sạch thoáng một phát, sau đó ăn điểm tâm a, buổi sáng hôm nay bữa sáng ta cũng làm rất nhiều đây này!"

"Có bữa sáng ăn chưa? Cái kia thật là thật tốt quá, cảm ơn Trương di." Sờ sờ bụng của mình, đêm qua như vậy lăn qua lăn lại, vậy mà đã quên ăn cái gì, hiện tại Trương di nhắc nhở, một hồi bụng đói kêu vang cảm giác tự truyền khắp toàn thân, lập tức cũng không khách khí, quay người xuống lầu rửa sạch đi.

Đi vào buồng vệ sinh, rửa sạch qua đi, vốn định tự đi ăn điểm tâm đấy, nhưng là vì tối hôm qua không có tắm rửa nguyên nhân, nghe trên người lại vẫn có một cỗ nồng đậm mùi mồ hôi nói, đem làm hương vị về này hương vị, Lâm Tây Phàm tự cảm thấy toàn thân một hồi không được tự nhiên, vì vậy tự thuận thể cởi quần áo ra, mở ra vòi hoa sen chuẩn bị tắm rửa.

Đem làm một cốc nước mát từ trên đầu một mực chảy xuôi đến chân xuống, Lâm Tây Phàm lập tức liền cảm thấy một hồi thoải mái.

Đột nhiên, cửa phòng vệ sinh bị mở ra ra, Lâm Tây Phàm chưa làm ra cái gì chuẩn bị, liền gặp Trần Mộng Oánh mơ hồ liếc trông mắt đi đến, còn một bên mơ hồ nói: "Tiểu viện, chào buổi sáng a!"

"Ách!"

"Àn?"

Tại ngăn ngùn vài giây đồng hồ trong thời gian, Lâm Tây Phàm nhìn xem Trần Mộng Oánh, mà Trần Mộng Oánh lúc này thời điểm cũng thanh tỉnh rất nhiều, ánh mắt cùng Lâm Tây Phàm tương đối, thật lâu, Trần Mộng Oánh trong miệng phát ra một tiếng thét kinh hãi, "Ngươi vì cái gì ở chỗ này?"

Lâm Tây Phàm trên trán hắc tuyến ứa ra, tại dưới tình huống như vậy Trần Mộng Oánh không phải ưng thuận trước ly khai buồng vệ sinh đấy sao? Như thế nào nàng còn có tâm tư suy nghĩ tại sao mình ở chỗ này đây này? Nhưng muốn lúc này thời điểm Trần Mộng Oánh đầu hấn là một đoàn loạn a, vì vậy cười nói: "Ta đang tắm a, như thế nào đây? Muốn cùng nhau tắm sao?"

"À?"

"A! Ngươi lưu manh. . ."

Vốn là một tiếng nghi hoặc, sau đó là một tiếng thét kinh hãi, cái này Trần Mộng Oánh cuối cùng là phục hồi tinh thần lại rồi, sau đó che mặt đi ra ngoài, phịch một tiếng đóng cửa lại.

"Lưu manh? Hiện tại bị chiếm tiện nghi chính là ta được không, ai, trong sạch chỉ thân cứ như vậy đã không có!" Lâm Tây Phàm thở dài một tiếng, nhưng là trên khóe miệng nhưng lại bảo trì nhếch lên, đúng là hân chiếu bài cười xấu xa. Hơn nữa, tâm tình khoan khoái dễ chịu phía dưới, vẫn không quên đắc ý hát lên rồi" tắm rửa sạch sẽ".

Lâm Tây Phàm mặc quần áo tử tế ra buồng vệ sinh thời điểm, vừa vận trông thấy Trương đi từ trên lầu đi xuống, Trương đi tò mò hỏi: "Lâm thiếu gia, vừa rồi ta trên lầu chỉ nghe thấy Trần gia tiểu thư tiếng kêu, đã xảy ra chuyện gì?"

"A, cái này ta không biết đâu rồi, sợ là gặp phải con gián đi à nha!" Lâm Tây Phàm cười đi tới trước bàn ăn, nhìn xem đầy bàn phong phú bữa sáng, hẳn cũng sớm đã miệng ăn liên tục, cầm đũa lên tự bắt đầu ăn. Vừa ăn, còn một bên tán thưởng: "Trương đi, thủ nghệ của ngươi thật sự là quá tốt rồi, tựa như Phúc bá làm đồng dạng, đủ để so sánh đỉnh cấp đầu bếp làm được a!"

"Ha ha, Lâm thiếu gia ngươi muốn là ưa thích tự ăn nhiều một chút." Trương đi biểu hiện ra nói như vậy, nhưng là nhưng trong lòng thì nghi hoặc "Con gián, của ta sạch sẽ làm được tốt như vậy, tại sao có thể có con gián đâu này?"

Một lát sau, Trần Mộng Oánh liền lén lút lên buồng vệ sinh, đoán chừng là đi rửa mặt rồi, một lát sau đi ra, vừa vận gặp từ phòng bếp trung đầu cháo đi ra Trương đi, Trương đi kinh ngạc mà hỏi: "Mộng ông ánh, làm sao ngươi tới tại đây buồng vệ sinh a, ngươi trên lầu đây này?"

Trần Mộng Oánh đỏ mặt lên, thừa dịp nói: "Phòng ta WC toa-lét bết tắc rồi, cho nên ta tự ra rồi."

"Ah, như vậy a, ta đây chờ một chút liền gọi điện thoại gọi người đến thông thoáng một phát tốt rồi." Trương đi nói ra: "Tốt rồi, vậy ngươi bây giờ đi trước ăn điểm tâm a, hôm nay bữa sáng rất phong phú đây này!"

Trần Mộng Oánh hỏi: "Tiểu viện đâu này?"

"Tiểu thư vẫn chưa rời giường, bữa sáng ta đã giúp nàng lưu lại, đợi nàng tỉnh qua lại ăn đi!"

Trần Mộng Oánh thấp giọng lên tiếng, tiến tới nhiếp tay nhiếp chân đi tới bên bàn lên, trông thấy ở một bên ăn rất ngon lành Lâm Tây Phàm, không khỏi nghĩ tới vừa rồi cái kia cảm thấy khó xử một màn, lập tức hung hăng nói: "Cẩn thận bị sặc!"

"Khục khục..." Trần Mộng Oánh vừa dứt lời xuống, Lâm Tây Phàm tự kịch liệt ho khan, Trần Mộng Oánh ở đâu là quan tâm a, mà là đang trố chú chính mình.

Nhìn xem Trần Mộng Oánh, Lâm Tây Phàm bắt đắc dĩ nói: "Đại tiểu thư, cái này giống như không phải lỗi của ta a, là chính ngươi xông tới đấy, lại nói tiếp lỗ vốn hay vẫn là ta đây này!"

Trần Mộng Oánh âm thanh lạnh lùng nói: "Ta mặc kệ ai lỗ vốn rồi, tóm lại khoản này sổ sách ta đã nhớ kỹ, ta sớm muộn sẽ cùng ngươi tính toán rõ ràng sổ đấy."

"Có nghiêm trọng như vậy sao? Bất quá tự là nhìn một chút từ, nếu ngươi cảm giác được không tốt lời mà nói..., vậy ngươi cho ta xem trở về, hai chúng ta tự huề nhau, được không?"

"Đi chết!"

Tại Trần Mộng Oánh lặng lẽ ác liệt trong ánh mắt, Lâm Tây Phàm trầm nghĩ, nữ nhân này thật đúng là không thể cùng nàng giảng đạo lý, tóm lại mặc kệ chuyện gì xảy ra, sai đều là nam nhân cái kia chính là đúng đấy rồi. Lập tức Lâm Tây Phàm cũng không dám ở chỗ này trì hoãn, nếu một cái không tốt Trần Mộng Oánh muốn lập tức tính sổ, còn thật không biết xảy ra mấy thứ gì đó nhiễu loạn đây này.

Lâm Tây Phàm Sói nuốt mấy cái điểm tâm, sau đó dùng hàm hồ âm điệu nói ra: "Ta ăn no rồi, hiện tại đi xem tiểu viện tinh ngủ có hay không." Nói xong liền quay người chạy lên lầu, lưu lại một mặt u oán Trần Mộng Oánh.

Đi vào Lưu Tiểu Viện gian phòng thời điểm, quả gặp Lưu Tiểu Viện đã đã tỉnh lại, nha đầu kia cứ như vậy một bệnh, cả người đều tiêu tụy rất nhiều. Thấy Lâm Tây Phàm tiến đến, có chút vô lực nói: "Người đã đến rồi!"

Lâm Tây Phàm cười khò: "Cái gì ta đã đến? Người tối hôm qua phát sốt, đơn giản chỉ cần giữ chặt tay của ta không thả, nghiêm chỉnh cái buổi tối đều là ta tại cùng người đây, hại ta cả đêm tựa như vậy nằm ở bên giường chịu tội." Lúc nói lời này, Lâm Tây Phàm có chút chột dạ, bất quá Lưu Tiểu Viện không biết mình cùng nàng một buổi tối, tự nhiên cũng tựa như không biết mình ngủ đến nàng giường lên rồi.

Lưu Tiểu Viện vừa mới tỉnh ngủ trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên một tia Hồng Vân, cũng không nói lời nào.

"Thế nào, hiện tại vừa rồi không có cảm thấy đã đói bụng? Người buổi tối hôm qua không có ăn cái gì, đoán chừng hiện tại rất đói a?" Lâm Tây Phàm hỏi.

Còn không có đợi đến Lưu Tiểu Viện trả lời, Lưu Tiểu Viện bụng tựa phát ra xì xào thanh âm đến trả lời Lâm Tây Phàm vấn đề. Lâm Tây Phàm cười nói: "Sớm biết như vậy bụng của người hội đói được rồi, chờ một chút, ta hiện tại tựa đi cho người đầu bữa sáng đi lên." Nói xong lại quay người hướng dưới lầu đi đến.

Lưu Tiểu Viện đầu gối ở trên giường, xấu hổ hồng đấy, "Như thế nào luôn tại người này trước mặt phát sinh một ít như vậy mất mặt sự tình a!" Đồng thời cũng nhớ tới đêm qua bị Lâm Tây Phàm đánh chuyện nơi đó, Lưu Tiểu Viện thì càng thêm cảm thấy xấu hổ đến xấu hổ vô cùng rồi.

Có lẽ là bởi vì gần đây chiếu cố Lâm lão đầu nguyên nhân, cho nên hiện tại Lâm Tây Phàm chiếu cố khỏi Lưu Tiểu Viện cái này đại tiểu thư tới cũng là quen thuộc đấy, theo dưới lầu đem một chén lớn cháo cùng mấy cái hấp điểm tâm nhỏ đã bưng lên về sau, Lâm Tây Phàm thời gian dần qua đem cháo trong chén tại bên miệng thổi cho nguội đi, sau đó mới dứt cho Lưu Tiểu Viện ăn.

Thế nhưng mà, một muỗng cháo đặt ở Lưu Tiểu Viện bên miệng thời điểm, Lưu Tiểu Viện nhưng lại lắc đầu, ngượng ngùng nói: "Cái kia, người để xuống đi, lại để cho ta tự mình tới ăn thì tốt rồi."

"Ăn?" Lâm Tây Phàm xem xét Lưu Tiểu Viện cái kia nhăn nhó thần sắc đã biết rõ vì cái gì rồi, cảm tình tiểu nha đầu này vậy mà cũng hiểu được ngượng ngùng, lập tức nhưng lại xụ mặt nói ra: "Hiện tại người là người bệnh, cần phải có người chiếu cố, cái này cháo lại để cho tới cho người ăn, ra, a, hế miệng!" Lâm Tây Phàm nói xong muốn đồ hài tử đồng dạng há hốc miệng ra.

Đột nhiên bị Lâm Tây Phàm như vậy cẩn thận chiếu cố, Lưu Tiểu Viện lập tức có chút không biết làm sao, tại Lâm Tây Phàm ôn nhu thể công phía dưới, chỉ phải ngoan ngoãn há hốc miệng ra.

Lâm Tây Phàm mỗi uy (cho ăn) mấy ngụm cháo, sau đó tụt ở bên cạnh trong đĩa nhỏ kẹp một cái điểm tâm phóng tới Lưu Tiểu Viện trong miệng, đem làm Lưu Tiểu Viện khoe miệng có chảy ra một tia cháo, Lâm Tây Phàm lại hội cẩn thận dùng khăn tay vì Lưu Tiểu Viện nhẹ nhàng lau đi, toàn bộ quá trình là làm được như vậy chăm chú, giống như là một cái hiện lành mẫu thân đồng dạng.

Nhìn xem Lâm Tây Phàm, không biết tại sao, Lưu Tiểu Viện hóc mắt thậm chí có chút ít đỏ lên.

Đem làm một chén tiểu cháo ăn hết sạch rồi về sau, gặp Lưu Tiểu Viện tựa hồ còn không có có ăn no ý tứ, vì vậy Lâm Tây Phàm liền lại quay người xuống lầu bới thêm một chén nữa đi lên, bắt quá cái này một chén chỉ cho ăn... Một nửa, Lưu Tiểu Viện liền lắc đầu nói không đã muốn.

Lâm Tây Phàm nhăn Mi Đạo: "Thế nhưng mà ngươi mới ăn hết một chút như vậy, như thế nào hội no bụng đâu này?"

"Ngươi cho rằng ta là ngươi sao? Như heo." Lưu Tiểu Viện trách cứ tựa như trừng Lâm Tây Phàm liếc, nói ra: "Bình thường của ta bữa sáng một chén cháo cũng đã rất nhiều, hiện tại lại cháo lại điểm tâm đây, ngươi cho rằng ta là heo à?"

"Ha ha, nhìn ngươi hữu lực khí mắng chửi ngươi, thoát nhìn ngược lại là như ăn no rồi, vậy được rồi, hôm nay là chủ nhật, không cần đi học, ngươi ăn no rồi về sau sẽ thấy nghỉ ngơi một chút a!"

Lâm Tây Phàm nói xong, trông thấy cháo trong chén còn có một nửa, nếu như vậy rửa qua đã có thể lãng phí, vì vậy bùng lên đến mấy ngụm tụt ăn sạch ㊟(7) rồi, đã ăn xong còn hưởng thụ tựa như liếm liếm bờ môi, nói ra: "Không thể tưởng được Trương di đem một chén vô cùng đơn giản cháo gạo đều làm được tốt như vậy, ăn ngon thật."

Trên giường, Lưu Tiểu Viện nhưng lại không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Lâm Tây Phàm, trên mặt đã đỏ đến như quả táo rồi, trong nội tâm đã ở hò hét, thằng này chẳng lẽ thật là heo sao? Sự tình lần trước hắn còn không biết? Bây giờ lại lại đem chính mình ném qua đồ vật ăn hết, chẳng lẽ cũng không biết cái gì gọi là cấm kỵ sao?

"Ha ha, tiểu viện, ngươi vừa mới đã dùng qua chén hiện tại lại bát cháo tại dùng, nói như vậy, các ngươi không phải tại gián tiếp hôn môi sao?"

Không biết lúc nào, Trần Mộng Oánh đi đến, vừa vận nhìn thấy như vậy một màn, vì vậy cũng nhớ tới lần trước tại tiệm cơm thời điểm sự tình, lần kia nếu không phải Lưu Tiểu Viện nha đầu kia nói lỡ miệng, cũng sẽ không như vậy xấu hổ, hiện tại tốt rồi, cuối cùng là báo một mũi tên chi thù rồi.

"A, thôi bát cháo, ngươi ăn, ta không muốn gặp lại ngươi rồi!" Lưu Tiểu Viện nói xong phục trên giường, dùng chân, mền phủ lên đầu, phần nộ chi tình có thể thấy được lóe lóe.

Bạn đang đọc truyện *Bình Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54:: Lưu Thiên Phong phiên não

? Vô cớ lại bị Lưu Tiểu Viện mắng một trận, Lâm Tây Phàm trong nội tâm đó là một cái phiền muộn.

Đi vào dưới lầu, đang nghĩ ngơi phải hay là không khi về nhà, biệt thự sân nhỏ trước, một cỗ màu đen xe thương vụ liền mở ra tiến đến, đúng là Lưu Thiên Phong đã đến.

Đem làm Lâm Tây Phàm nhìn xem đi tới Lưu Thiên Phong thời điểm, không khỏi bị lại càng hoảng sợ, chỉ thấy giờ phút này Lưu Thiên Phong cả người thoát nhìn so vừa mới bệnh nặng một hồi Lưu Tiểu Viện còn muốn tiểu tụy, tựa hồ tối hôm qua thật sự chính là suốt đêm công tác đi. Nhìn xem Lưu Thiên Phong trên mặt tràn ngập lo lắng, Lâm Tây Phàm thì càng thêm khó hiểu rồi, rốt cuộc là cái gì lại để cho cái này tại Lâm Giang khởi động một phiên Thiên Địa đại nhân vật đều biến thành cái dạng này đây này.

Trông thấy Lâm Tây Phàm, Lưu Thiên Phong khẽ gật đầu, hỏi: "Bát cháo, tiểu viện nàng đã tỉnh lại sao?"

"Ân, đã tỉnh, vừa mới ăn hết bữa sáng, tinh thần cũng đã khá nhiều."

"Như vậy là tốt rồi, như vậy là tốt rồi." Lưu Thiên Phong thì thảo tự nói một hồi, còn nói: "Tốt, ta hiện tại tự đi lên xem một chút nàng, ngươi ở nơi này chờ ta với được không nào?"

"A, Lưu thúc, còn có chuyện gì sao? Ta còn chuẩn bị trở về đây này!" Lâm Tây Phàm nói ra.

Lưu Thiên Phong trầm mặc một hồi, nói ra: "Ngươi chỉ cần cho ta 10 phút thì tốt rồi, có một số việc nói cho ngươi." Dứt lời, Lưu Thiên Phong liền bước nhanh chạy lên lầu.

Tại dưới tình huống như vậy, Lâm Tây Phàm bất đắc dĩ, cũng đành phải để lại.

Lúc này thời điểm, Phúc bá vừa vặn từ bên ngoài đi tới, hắn không biết đêm qua Lưu Tiểu Viện sinh bệnh sự tình, bởi vậy gặp Lâm Tây Phàm ở chỗ này liền có chút tò mò, hỏi: "Lâm thiếu gia, hôm nay là cuối tuần, ngươi tại sao lại ở chỗ này đây, chẳng lẽ tiểu thư các nàng muốn ra ngoài sao?"

Lâm Tây Phàm cười nói: "Nếu nha đầu kia đúng lúc này thậm chí nghĩ ra ngoài lời mà nói..., đoán chừng Lưu thúc sẽ không bỏ qua nàng."

"Ha ha, cũng thế, cũng thế." Phúc bá ứng hai tiếng, trên đường tới lên, Phúc bá cũng biết Lưu Tiểu Viện sinh bệnh sự tình, ngược lại, Phúc bá lại hỏi: "Lâm thiếu gia, gia gia của ngươi ở nhà sao?"

"Ông nội của ta?" Lâm Tây Phàm sững sốt một chút, muốn lúc trước có người hướng chính mình hỏi và cái kia rượu quý, Lâm Tây Phàm hội cảm giác đến rất kinh ngạc, nhưng là hiện tại, đem làm Lâm Tây Phàm đã biết thân phận của Lâm lão đầu về sau, cũng sẽ không như vậy kinh ngạc, hỏi đáp: "Hắn ung thuận ở nhà a, Phúc bá ngươi nhận thức hắn sao?"

Phúc bá lắc đầu nói: "Thế thì không biết, chỉ là lần này lão gia khó khăn gặp phải, chỉ sợ là muốn mời gia gia của người hỗ trợ đây này!"

"Ah, là thế này phải không?" Lâm Tây Phàm rơi vào trầm tư, tuy nhiên không biết Lưu Thiên Phong cùng Lâm lão đầu quan hệ trong đó, nhưng là theo Phúc bá trong lời nói cũng biết, hai người là nhận thức đây, hơn nữa đây cũng là Lâm lão đầu muốn chính mình tiếp cận Lưu Thiên Phong ý tứ.

Hai người câu được câu không hàn huyên vài câu về sau, Lưu Thiên Phong rốt cục từ trên lầu đi xuống rồi, sau đó hướng Lâm Tây Phàm ngoắc nói: "Bát cháo, đi ra ngoài đi một chút được không nào?"

"Ân!"

Lâm Tây Phàm lên tiếng, sau đó hai người liền một trước một sau đi ra ngoài.

Đem làm hai người đi tới cửa ra vào thời điểm, cái kia trải qua thông thường Lâm Tây Phàm ở chỗ này vắng lai báo an thì càng thêm giật mình rồi, vốn là Lâm Tây Phàm đến tìm Lưu Tiểu Viện thời điểm, bọn hắn đã cảm thấy cái này Lâm Tây Phàm cùng Lưu gia quan hệ tuyệt đối không đơn giản rồi, hiện tại gặp hai người như vậy đi tới, thì càng thêm là khẳng định suy đoán: Cái này khai mở Bảo mã [BMW] gia hỏa, có phải hay không là Lưu Thiên Phong tương lai con rể đâu này?

Tại toàn bộ Lâm Giang, hi vọng cưới được Lưu Tiểu Viện, hy vọng có thể trở thành Lưu Thiên Phong con rể nhiều người đi, nhưng là vì cái gì hết lần này tới lần khác tự là cái này khai mở Bảo mã [BMW] tiểu tử được rồi đi đâu này?

Lâm Tây Phàm cũng không biết những người kia đối với cái nhìn của mình, hắn đi theo Lưu Thiên Phong sau lưng, một mực rồi đi cư xá, sau đó tại cư xá bên cạnh một đầu lục trên đường đi tới.

Thật lâu, Lưu Thiên Phong mới mở miệng nói ra: "Bát cháo, đêm qua cảm ơn người ở nơi này chiếu cố tiểu viện."

"Ha ha, Lưu thúc không nên khách khí." Lâm Tây Phàm khách sáo thoáng một phát, sau đó liền nói thẳng mà hỏi: "Lưu thúc, người có phải hay không gặp cái gì khó khăn, là muốn ông nội của ta hỗ trợ sao?"

"Là Phúc bá nói cho người a?" Lưu Thiên Phong xoay người lại, hai người bốn mắt tương đối.

Lâm Tây Phàm gật đầu nói: "Đúng vậy."

Lưu Thiên Phong lại là đã trầm mặc một hồi, nói ra: "Kỳ thật lúc mới bắt đầu ta là nhớ người gia gia đã tại đâu đó lánh đời nhiều năm, cũng không biết hẳn phải hay là không nguyện ý nhúng tay những sự tình này, cho nên ta cũng muốn phải hay là không thỉnh người ra tay thì tốt rồi. Nhưng là, về sau ngẫm lại lần này ta cũng không rõ ràng lắm chính mình đối thủ chi tiết, cho nên tự là hi vọng trung cầu thoáng một phát người cùng gia gia của người ý kiến."

Lâm Tây Phàm gật gù đầu, hỏi: "Lưu thúc, đến cùng chuyện gì xảy ra, người nói cho ta một chút trước có thể chứ?"

"Ân!" Luru Thiên Phong gật gù đầu, sau đó trong đầu tổ chức thoáng một phát câu nói, thật lâu mới đem sự tình từ đầu đến cuối nói ra.

Nguyên lai, gần đây phụ cận bốn thành phố bởi vì tranh đoạt Hoa Nam thương hội hội trưởng chức, các đại gia tộc bắt đầu lẫn nhau có tranh chấp, nhưng lại hiện lên càng diễn càng liệt xu thế, Ôn gia cùng Luru gia cùng tồn tại Lâm Giang, giống như là chiếm giữ tại Lâm Giang hai đầu Mạnh Hổ giống như, Nhưng là, cái gọi là một núi không thể cho hai hổ, cho nên Ôn gia cùng Luru gia tranh đấu cũng trước hết nhất đã xảy ra.

Nếu chỉ cần nói kinh tế năng lực lời mà nói..., cái kia Ôn gia cùng Luru gia căn bản cũng không có có thể so sánh tính, Luru gia vốn là chiếm cứ một phần ba kinh tế thực lực, gần đây bởi vì Hoa Nam thương hội hội trưởng tranh đoạt, Luru gia càng thêm là đại lượng thu mua, Luru gia như vậy nhất thời bành trướng, đã chống đỡ nổi hơn phân nửa cái Lâm Giang kinh tế.

Thế nhưng mà, Ôn gia tại Lâm Giang nhưng lại thuộc về một cái tám mặt Linh Lung gia tộc, nếu không tại Lâm Giang đã có rất nhiều năm lịch sử rồi, hơn nữa hắc bạch hai nhà đều hỗn [lẫn lộn] được rất khai mở, tại điểm này lên, đối với không có cường đại hậu thuẫn Luru gia mà nói, Ôn gia rồi lại chiếm cứ phi thường đại một cái ưu thế.

Như vậy lưỡng so sánh với, Luru gia một mặt kinh tế áp chế nhưng dần dần đã mất đi vốn có hiệu dụng, hiện tại Ôn gia chính thông qua cực đoạn thủ đoạn thời gian dần qua đem Lâm Giang vô cùng bao nhiêu hình xí nghiệp thu mua rồi, hơn nữa nguyên vốn thuộc về Luru gia thân tử ở thời điểm này cũng từng cái đảo ngũ, ngay tại đêm qua thời điểm, Ôn gia dùng sét đánh không kịp bưng tai xu thế đem Luru gia danh nghĩa vô cùng nhiều xí nghiệp đều đoạt mất, thủ đoạn là không hợp pháp đấy, nhưng là hết thảy pháp luật tại mạnh như vậy quyền người trên tay, tựa thời gian dần trôi qua đã mất đi hiệu lực, cho nên chỉ là ngăn ngừa một buổi tối thời gian, Luru Thiên Phong tựa biến thành mới vừa tới thời điểm Lâm Tây Phàm trông thấy bộ dáng.

Nghe xong Luru Thiên Phong tự thuật, Lâm Tây Phàm mày nhíu lại càng chắc hơn rồi, vì vậy dò hỏi: "Luru thúc, vậy ý của ngươi là à?"

Luru Thiên Phong thờ dài nói: "Từ khi mười bảy tuổi đi ra xã hội thứ nhất, theo hai bàn tay trắng đến bây giờ chiếm cứ Lâm Giang hơn phân nửa kinh tế, của ta kinh thương chỉ lộ có thể nói là nhấp nhô khúc chiết. Nhưng là, bất kể như thế nào, ta đều bảo trì một cái tông chỉ, cái kia chính là tuyệt đối bất nhiễm chỉ hắc đạo, bởi vì ta không thích hắc đạo những người kia làm việc phương thức. Ta hi vọng tại khổ tâm của ta kinh doanh phía dưới, khiến cho Lâm Giang kinh tế đi đến một đầu đường bằng phẳng thượng."

"Nhưng là, cho dù bất nhiễm chỉ hắc đạo, Nhưng là trong nội tâm của ta biết rõ, hắc đạo hành vi tuy nhiên không tốt, nhưng là một cái hành chi hữu hiệu thủ đoạn."

"Tại ôn Quốc Hoa tên khốn kia dưới sự khống chế hắc bang tối thiểu có ba cái, nhân số thì càng thêm là hằng hà rồi. Hiện tại, ôn Quốc Hoa đã vận dụng đã đến hắc đạo lực lượng, ngày hôm qua chỉ là vừa mới bắt đầu, nhưng là ta cũng đã tổn binh hao tướng rồi, cho nên tại kế tiếp trong khoảng thời gian này, nếu ta vẫn không có thể đủ ngăn cản Ôn gia thế lực tiếp tục khuếch trương lời mà nói..., như vậy chúng ta Luru gia chỉ sợ như vậy muốn rời khỏi Lâm Giang cái này sân khấu rồi. Cái này cũng chưa tính, ôn Quốc Hoa cái này người ta rất hiểu rõ, hẳn là một cái tâm ngoan thủ lạt người, cho nên lúc này đây nếu ta thua lời mà nói..., hậu quả kia thật có thể không thể lường được rồi."

Lâm Tây Phàm tâm địa nhẹ nhàng rung rung, nếu Luru Thiên Phong đã xảy ra chuyện gì, cái kia Luru Tiểu Viện đoán chừng cũng là khó có thể may mắn thoát khỏi à?

Đón lấy, Lâm Tây Phàm hỏi: "Cái kia, mong ông ánh gia gia cũng không thể giúp cái này bề bộn sao?"

"Ân?" Đối với Lâm Tây Phàm hỏi ra như vậy một vấn đề, Luru Thiên Phong tựa hồ cũng rất kinh ngạc, nói ra: "Nguyên lai ngươi cũng biết Trần lão gia tử tồn tại, chuyện này, kỳ thật Trần lão gia tử có thể nhúng tay lời mà nói..., chuyện kia rất dễ dàng tự giải quyết, nhưng bởi vì liên quan đến đã đến Lâm Giang trên mặt đất một ít trọng yếu giới chính trị nhân vật nguyên nhân, cho nên Trần lão gia tử coi như là cố tình muốn giúp đỡ, cũng giúp không được cái này bề bộn đấy."

Lâm Tây Phàm gật gật đầu, xem ra ngoại trừ kinh tế năng lực bên ngoài, Luru gia thật sự chính là cái gì đều so Ôn gia chênh lệch đây này.

Đã qua một hồi, Luru Thiên Phong nhưng lại dùng gần như cầu khẩn ngữ khí nói ra: "Bát cháo, ta hi vọng ngươi có thể giúp ta thỉnh động gia gia của ngươi, thỉnh hần giúp ta giữ vững vị trí cuối cùng Tam đại sản nghiệp, chỉ cần giữ vững vị trí không cho Ôn gia người động tay chân, ta tự có lòng tin có thể cầm xuống Hoa Nam thương hội hội trưởng chức vị này, hơn nữa đem Ôn gia đả bại."

"Ngươi nói là, lại để cho lão nhân kia một người hỗ trợ là được rồi sao?" Lâm Tây Phàm nghi ngờ nói, hần mặc dù biết Lâm lão đầu là một cái chộc không được đích nhân vật, cái này theo hần mấy cái rất hiếm có hủ chết người sở tiết kiệm trung có thể biết một chút. Nhưng là hiện tại khả năng cần dùng bạo lực mới có thể giải quyết được vấn đề a, Lâm lão đầu một người được không?

Luru Thiên Phong nhìn ra Lâm Tây Phàm nghi hoặc, cười nói: "Bát cháo, ta không biết ngươi cùng gia gia của ngươi nhất chân thật là dạng gì quan hệ, nhưng là ta cho ngươi biết, tuyệt đối không muốn hoài nghi gia gia của ngươi năng lực, năm đó, hần tại Lâm Giang cái này mảnh thổ địa thượng thế nhưng mà tùy tiện đều có thể nhắc lên một mảnh sóng lớn người."

"Ah!" Lâm Tây Phàm gật gật đầu, nói ra: "Được rồi, Luru thúc, ta đây tự hết sức nỗ lực, nhưng là lâm ㊟(7) lão đầu có đáp ứng hay không, vậy thì xem chính hần được rồi."

"Thật sự? Cái kia thật là thật tốt quá..." Bởi vì biết rõ Lâm lão đầu tính cách, cho nên Luru Thiên Phong vốn là không có ôm bao nhiêu hi vọng đấy, hiện tại gặp Lâm Tây Phàm đáp ứng hỗ trợ, chuyện kia tựa hồ tiếp theo thuận lợi nhiều hơn, vì vậy liên tiếp nói với Lâm Tây Phàm mấy cái cảm ơn.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Luru thúc ngươi thật sự không cần khách khí như thế, kỳ thật ông nội của ta cũng nói, có lẽ về sau ta cần ngươi hỗ trợ sự tình sẽ rất nhiều nì, cho nên hiện tại ta giúp đỡ ngươi cũng là nên phải đấy."

"A, gia gia của ngươi thật sự nói như vậy sao? Cái kia thật là thật tốt quá. . ." Luru Thiên Phong lại là vui mừng như rống mày, tựa hồ trong mắt hần, nếu Lâm Tây Phàm tìm hần hỗ trợ, hần còn chiếm đại tiện nghi đồng dạng.

Mà vừa lúc này, một cỗ Jeep từ đằng xa ra, chính dùng phi tốc độ nhanh tiếp cận, rất nhanh tự đi vào lối đi bộ ở bên trong, hướng về Luru Thiên Phong cùng Lâm Tây Phàm hai người đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55:: Mở ra (lái) xe thể thao đi bày quầy bán hàng

? "Cẩn thận!"

Nhìn xem cấp tốc tiếp cận cái kia chiếc xe Jeep, Lâm Tây Phàm cùng Lư Thiên Phong hai người chấn động, hơn nữa hai người cũng biết vậy hẳn là hướng về phía hai người đến đây, muốn đưa hai người vào chỗ chết.

Trong khoảnh khắc đó, Lâm Tây Phàm cũng không muốn phân tích đối phương rốt cuộc là ai phải tới đây, hắn muốn làm đầu tiên là bảo hộ Lư Thiên Phong. Vì vậy, đang ở đó chiếc xe muốn đụng vào một sát na kia, Lâm Tây Phàm một cái bay nhào, sau đó liền đem Lư Thiên Phong cả người phốc té trên mặt đất, đồng thời cũng tránh qua, tránh né chiếc xe kia va chạm.

Chiếc xe kia lúc này thời điểm cũng bởi vì khai mở được quá nhanh nguyên nhân, đâm vào phía trước trên một thân cây, thân xe sức nặng hoàn toàn đem cái kia khóa là áp nguyệt (khom) rồi.

Lâm Tây Phàm đem Lư Thiên Phong vịn mà bắt đầu..., gặp Lư Thiên Phong ngược lại là không có bị thương, vì vậy nói ra: "Lư thúc, ngươi về trước đi, còn lại giao cho ta tốt rồi." Nói xong Lâm Tây Phàm tự đi nhanh hướng chiếc xe kia phương hướng đi đến.

"Bất chạo, cẩn thận một chút, không biết đối phương có hay không thương." Lư Thiên Phong cũng không phải một cái người tham sống sợ chết, hắn không muốn Lâm Tây Phàm một người mạo hiểm, vì vậy hãy theo đi tới.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Ngươi yên tâm đi, nếu đối phương có thương lời mà nói..., vì cái gì không hướng chúng ta nổ súng, mà muốn lựa chọn dần như vậy kém cỏi phương thức đây này!" Lâm Tây Phàm nói như vậy lấy, thấu thị mắt cũng đã mở ra, dù sao tại dưới tình huống như vậy, càng là chú ý cẩn thận, tánh mạng của mình tự càng là nhiều hơn một phần bảo đảm.

Trong xe, một gã đàn ông không ngừng vận động cái chìa khóa, cái kia chiếc xe Jeep thượng cũng phát ra trن trن tới nghĩa thanh âm, có thể bất kể như thế nào tự là khai mở không được. Đàn ông không khỏi chửi bới nói: "Sặc, rốt cuộc là ai cho cho mượn như vậy một cỗ xe rơm, cứ như vậy va chạm vậy mà khai mở không được."

Nghe thấy được người đàn ông kia lời mà nói..., Lâm Tây Phàm không khỏi buồn cười, đây là cái gì sát thủ à? Quả thực tự là đồ đàn. Lập tức đi đến bên cạnh xe, vuốt cửa sổ xe, "Mở cửa mở cửa, đừng vào người tự muốn như vậy đi sao?"

Thế nhưng mà trong xe đàn ông hiện ở nơi nào dám mở cửa, trên tay không hoàn toàn ở vận động cái chìa khóa.

Lâm Tây Phàm bắt đầu đi, gầm rú một tiếng, một quyền đem cái kia cửa sổ xe phá vỡ, miếng thủy tinh rơi trên đất, sau đó một tay đem cái kia trong xe đàn ông tách rời ra, . Đàn ông chưa động thủ, Lâm Tây Phàm cũng đã tiên hạ thủ vi cường, một quyền đem người đàn ông kia đánh cho co rút trên mặt đất, xanh cả mặt.

Nhìn xem Lâm Tây Phàm thô bạo hành vi, Lư Thiên Phong cũng là chấn động, hắn một mực khinh thường sử dụng thủ đoạn như vậy đến việc buôn bán, cho nên đối với bạo lực cũng có chút chán ghét, nhưng là bây giờ nhìn xem Lâm Tây Phàm thô bạo đem người đàn ông kia chế phục rồi, hắn nhưng lại cảm thấy trong nội tâm một hồi khoan khoái dễ chịu.

Đã xảy ra chuyện như vậy, xa xa bảo an đình gác bảo an cũng tình huống nhìn thấy chuyện đã trải qua, vì vậy nhao nhao đã đi tới, gặp Lư Thiên Phong không có việc gì, lúc này mới yên tâm lại.

Lâm Tây Phàm hỏi: "Lư thúc, thằng này xử trí như thế nào? Muốn hay không đề ra nghi vấn thoáng một phát, nhìn xem rốt cuộc là ai tại sai sử hay sao?"

Lưu Thiên Phong lắc đầu nói: "Không cần, hiện tại dưới tình huống như vậy, duy nhất muốn ta đưa vào chỗ chết người chỉ sợ cũng chỉ có hấn rồi, chỉ là của ta không thể tưởng được thủ đoạn của hấn vậy mà độc ác như vậy mà thôi." Càng nói, Lưu Thiên Phong thần sắc lại càng là âm trầm.

"Ân, vậy thì gọi người đưa hấn uốn éo đưa đến cục cảnh sát tốt rồi."

Lưu Thiên Phong gật đầu lên tiếng, sau đó đem người đàn ông kia giao cho bảo an, sau đó cùng Lâm Tây Phàm hai người quay người quay trở lại trong khu cư xá rồi.

Phúc bá bọn người không biết vừa rồi chuyện phát sinh, cho nên mọi người cũng tự không có gì lo lắng. Các loại Phúc bá chờ Lưu Thiên Phong sau khi rời khỏi, gặp Lưu Thiên Phong cũng xác thực là không có gì, Lâm Tây Phàm cũng đi theo kiểm có đã đi ra.

Đem làm Lâm Tây Phàm về đến nhà về sau, Lâm lão đầu cũng không tại.

Hôm nay là chủ nhật, hơn nửa đêm qua ngủ được không thật là tốt, cho nên Lâm Tây Phàm liền lên trên lầu đi ngủ đây. Vừa lên trên lầu gian phòng, Lâm Tây Phàm đã nhìn thấy trên bàn sách bày biện lưỡng cái rương, nhìn xem biểu thị dĩ nhiên là lưỡng máy tính, trong đó một đài là quả táo Laptop, mà một cái khác nhưng lại như là nay trên thị trường là lưu hành nhất ipad2 máy tính bảng.

Mở ra Laptop (bút kí), trên mặt bàn để đó dĩ nhiên là Lâm Giang thành phố một ít đại gia tộc tư liệu, trong đó đặc biệt là Ôn gia đấy, đem làm Lâm Tây Phàm mở ra thời điểm, mới biết được Ôn gia tại Lâm Giang đã có gần trăm năm lịch sử rồi, hơn nữa đã đến ôn Quốc Hoa thế hệ này, Ôn gia càng thêm là bắt đầu vượt hắc, hấn dưới mặt đất thế lực lưới mấy có lẽ đã bao trùm nửa cái Lâm Giang thành phố.

Bất quá lại để cho người cảm thấy buồn cười nhưng lại ôn Quốc Hoa ba con trai, cái kia đều là số một phế vật, hơn nữa khắp nơi phạm tội, nếu không có ôn Quốc Hoa cái này lão tử tại một mực chống lời nói, cái này ba cái phế vật chỉ sợ sớm đã đã thảm gặp bất trắc rồi.

Nhìn một hồi, Lâm Tây Phàm liền đem trong máy vi tính tư liệu đánh tan rồi, vật như vậy với hấn mà nói, tác dụng cũng không phải rất lớn. Lúc này bên người điện thoại vang lên, dĩ nhiên là Tiền Bội Bội nha đầu kia gọi điện thoại tới.

"Đêm qua chính mình bởi vì muốn đưa Lưu Tiểu Viện về nhà, cho nên liền muốn bội bội đánh xe về nhà, không biết nàng có thể hay không bởi vì chuyện này sinh khí, hiện tại gọi điện thoại tới là hưng sư vấn tội(*) đâu này?" Lâm Tây Phàm nghĩ như vậy liền nhấn xuống tiếp nghe khóa, đầu bên kia điện thoại liền truyền đến Tiền Bội Bội cái kia ngọt ngào thanh âm.

"Bát cháo ca ca, người tỉnh ngủ có hay không à?"

Lâm Tây Phàm cười khổ nói: "Ta hiện tại mới bắt đầu ngủ đầu rồi, đêm qua bị người giăng co một buổi tối, hiện tại cuối cùng là có rảnh trộm cái rảnh rồi rồi."

"Ah, như vậy a, cái kia bát cháo ca ca người ngủ đi, ta không ngại người rồi." Tiền Bội Bội nói ra, thanh âm của nàng tựa hồ tràn đầy thất lạc.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Nha đầu ngốc, có chuyện gì cứ nói đi, nếu cúp điện thoại, còn không biết người có thể hay không trốn đi vụng trộm khóc đây"

này!"

"Chán ghét, người ta nơi đó là người như vậy." Tiền Bội Bội thoáng oán trách thoáng một phát, nhưng là đối với Lâm Tây Phàm muốn tự người nói, nàng nhưng lại lòng tràn đầy cao hứng đấy, vì vậy nói ra: "Bát cháo ca ca, đêm nay ta cùng mẹ của ta tới trường học phụ cận ven biển lộ bên kia đi bày quầy bán hàng, người có đi không à? Chỗ đó buổi tối thế nhưng mà rất náo nhiệt đấy này!"

"Bày quầy bán hàng, bày cái gì quán à?" Lâm Tây Phàm nghi ngờ hỏi.

Tiền Bội Bội nói ra: "Mẹ của ta tại bán si thị trường bán si chút ít phăng phát hàng hiệu giày thể thao, chuẩn bị ở bên kia bày quầy bán hàng bán ra đây này!"

"Như vậy à?" Lâm Tây Phàm hơi chút do dự một chút, tiền tới nói ra: "Được rồi, vì nhà của ta bội bội, ta đây cũng chỉ phải làm một lần bày quầy bán hàng vương tử rồi, ta hiện tại trước ngủ một giấc, đến lúc đó người lại gọi điện thoại cho ta a!"

Nói xong cúp điện thoại, sau đó theo bên người móc ra một cái nho nhỏ bình rượu, hướng trong miệng tưới mấy ngụm, kỳ thật những ngày này bởi vì nhâm mạch đã thông nguyên nhân, cho nên vẫn luôn là có uống rượu đấy, bất quá đều là vụng trộm uống mà thôi.

Mà nghĩ đến uống rượu, Lâm Tây Phàm liền lại nghĩ tới đêm qua bởi vì chiếu cổ Lưu Tiểu Viện nguyên nhân, cho nên cả đêm thời gian đều không có tu luyện, bây giờ nhìn nhìn thời gian, ưng thuận còn có thể vận hành hai cái tiểu chu thiên tả hữu, cho nên nguyên vốn chuẩn bị hảo hảo ngủ một giấc Lâm Tây Phàm liền không thể không ngồi ngay ngắn tu luyện rồi.

Đem làm hai cái tiểu chu thiên vận hành đã qua về sau, thời gian đã là chạng vạng tối rồi, đến dưới lầu chuẩn bị làm một ít thức ăn, nhưng là đúng lúc này Tiền Bội Bội điện thoại tự đánh đi qua.

Lâm Tây Phàm nghĩ thầm, hay vẫn là đi ra bên ngoài lại ăn đi, nhiều lắm là đến lúc đó thuận tiện đóng gói trở về, cái kia Lâm lão đầu tự không có ý kiến rồi. Vì vậy nhận điện thoại, quả nhiên là Tiền Bội Bội muốn chính mình cùng bọn hắn đi bày quầy bán hàng rồi.

Đem làm Lâm Tây Phàm lái xe tới đến Tiền gia trước cửa nhà thời điểm, tiền đại bản vợ chồng cùng Tiền Bội Bội ba người đi ra, trên tay còn cầm túi lớn đồ vật, mà khi bọn hắn nhìn thấy mở ra (lái) Bảo mã [BMW] tới Lâm Tây Phàm thời điểm, nhưng lại lại càng hoảng sợ, Tiền Bội Bội nói ra: "Bát cháo ca ca, chúng ta là đi bày quầy bán hàng a, người mở ra (lái) xe này đi làm mà à?"

Lâm Tây Phàm cười nói: "Người nha đầu kia nào biết đâu rằng a, cái này gọi là doanh tiêu sách lược, chẳng lẽ người chưa từng gặp qua những cái...kia đem giày bày trên xe bán đấy sao?"

"Là bá kiến, Nhưng là bày ở Bảo mã [BMW] lên, đây là đầu một hồi a!" Tiền Bội Bội nói ra.

Lúc này, tiền đại bản nói ra: "Ta xem bát cháo làm như vậy rất không tệ đấy, hiện tại người nha, đều ưa thích một ít có ý tứ đồ vật, giày bày ở xe BMW thượng bán, không thể nói trước còn có thể kiếm lớn một số đấy này!"

"Haha, hay vẫn là Tiền thúc minh lý, nha đầu, có nghe thấy không? Tóm lại các người tin tưởng ta thì tốt rồi."

Tuy nhiên Thái bình hai mẹ con người không phải rất tán thành Lâm Tây Phàm như vậy Trương Dương, nhưng là vì tiền đại vốn cũng ủng hộ, tại không lay chuyển được dưới tình huống, hai người cũng chỉ tốt lựa chọn thỏa hiệp rồi.

Lập tức đem thứ đồ vật chuyển thượng phía sau xe mái hiên, sau đó Lâm Tây Phàm tự chở Thái bình cùng Tiền Bội Bội hai người hướng ven biển lộ phương hướng mở đi ra. Bởi vì tiền đại bản vừa mới ra viện, cho nên mọi người cũng không có lại để cho hắn đi theo đi.

Ba người tại ven biển lộ phồn hoa nhất đoạn đường thượng tướng một đồng giày bầy sau khi đi ra, đợi hơn 10' sau, nhưng là như trước không người hỏi thăm, Thái bình liền cười nói: "Bất chấp, người nhìn xem, ta nói bộ dạng như vậy là không được a? Mở ra (lái) như vậy quý báu xe tới nơi này bầy quầy bán hàng, như vậy sao được được thông đâu này?"

Bất quá, Lâm Tây Phàm giờ phút này nhưng như cũ trấn định, an ủi: "A di, người tự yên tâm đi, hiện tại tất cả mọi người còn không có có chú ý tới mà thôi, lại chờ một chút, chờ một chút ta đảm bảo cái này giày rất nhanh là có thể bán sạch rồi."

Quả nhiên, lại qua chừng mười phút đồng hồ, rốt cục có người nhìn thấy cái này chiếc màu đỏ chói mắt xe thể thao phía trước dĩ nhiên là Bảo mã [BMW] tiêu chí, nếu một cái mang theo kính mắt bốn mắt học sinh đầu tiên đi tới, bất quá hắn không hỏi giày giá cả, mà là hỏi: "Xin hỏi, cái này chiếc là Bảo mã [BMW] sao?"

Ⓔ(7) Lâm Tây Phàm ba người một hồi buồn cười, dần cho rằng thằng này là tới hỏi giày đây này, bất quá Lâm Tây Phàm nhưng lại cười nói: "Đây là đương nhiên đây, vị này đẹp trai, xinh đẹp giày người mặc qua không ít a? Vài trăm khối tiền giày người cũng xuyên qua không ít a? Nhưng là, không biết người có hay không xuyên qua đặt ở trên xe đua giày đâu này?"

"A, cái này còn thật không có xuyên qua đây này!" Bốn mắt học sinh lắc đầu nói ra.

"Cái này là được rồi!" Lâm Tây Phàm lập tức vui mừng như rồng mây, vội vàng nói: "Ồ chỗ này, cái này nhưng đều là đặt ở Bảo mã [BMW] trên xe đua giày a, nói ra nên có nhiều uy phong à? Hơn nữa, bình thường người đến cửa hàng mua cái giày, động một chút lại vài trăm đây, Nhưng là tại đây tự không giống với lúc trước, không muốn một hai ngàn, không muốn một hai trăm, tại đây giày chỉ cần hơn mười khối giá cả, chỉ cần hơn mười khối, những... này giày cho người xuyên thẳng [mặc vào] nếu không cảm thấy thoải mái, nhưng lại hội lẫn có mặt mũi, như thế nào đây? Mua một đôi a?"

Bốn mắt học sinh bị Lâm Tây Phàm nói như vậy được cũng sớm đã động tâm rồi, đang tại do dự thời điểm, Lâm Tây Phàm còn nói thêm: "Hơn nữa, chúng ta tại đây cũng chỉ bày bán một buổi tối, người tin hay không chỉ cần một buổi tối, xe thể thao bầy quầy bán hàng sự tình sẽ truyền khắp cái này một đầu phố, đến lúc đó đến đây tranh mua người hội ngày càng nhiều, người nếu hiện tại không mua, các loại tại đây thanh danh mở, thoáng cái tự tranh mua không còn, vậy người đã có thể không có cơ hội rầu~."

"Cái kia, được rồi!" Bốn mắt học sinh suy nghĩ sâu xa một hồi, cuối cùng nhất hay vẫn là gật đầu đã đáp ứng.

Vì vậy, bầy quầy bán hàng vương tử hôm nay đệ nhất đơn mua bán cứ như vậy lừa gạt thành công, hoàn toàn thể hiện ra chúng ta Lâm Đồng học cái kia gian thương bản chất.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56:: Con rể tốt!

? Cái gọi là tốt mở đầu tự là thành công một nửa, Lâm Tây Phàm thành công bán ra để một đôi giày về sau, khách hàng liền bắt đầu lục tục đến thăm rồi.

Lúc mới bắt đầu, cái này đứng tại tạm thời quầy hàng thương Bảo mã [BMW] không có bị người nhận ra, nhưng là cũng không biết có phải hay không là bị người có ý chí coi trọng, sau đó chung quanh tuyên truyền, đem làm để một đôi giày bán ra về sau 15 phút đồng hồ về sau, đến mua giày người đã gia tăng rồi, hơn nữa những người kia mục đích chính yếu nhất cũng không phải mua giày, mà là xem xe thể thao đấy.

Bất quá cái này không trọng yếu, chỉ cần có người đến xem là tốt rồi, bởi vì nơi này có Lâm Tây Phàm tại. Tại Lâm Tây Phàm một phen êm tai lí do thoải thác phía dưới, đại bộ phận khách hàng đều là sẽ sờ sẽ sờ tự mua.

30 phút đồng hồ về sau, sự tình lại một lần nữa phát sinh biến hóa, xe BMW chung quanh vây đầy người xem, trong khoảng thời gian ngắn, ở này tạm thời quầy hàng thương đưa tới oanh động vây xem dậy sóng, mọi người nhao nhao nghị luận, cái kia đứng ở quầy hàng bên trong đích đến cùng phải hay không Bảo mã [BMW] xe thể thao.

Tại dưới tình huống như vậy, Tiền Bội Bội cùng mẹ của nàng Thái bình cũng bắt đầu có chút sợ, cảm giác, cảm thấy như vậy bị người vây xem rất không thoải mái, vì vậy đều có chút né tránh.

Mà người vây xem bày ở bên trong, một đám người mặc thủy thủ trang phục đích học sinh nữ nhìn thấy tựa ở xe BMW bên cạnh Lâm Tây Phàm thời điểm, càng thêm là bị Lâm Tây Phàm trên người phát ra khí tức mê hoặc, vì vậy nhao nhao vút mị nhãn, còn cuồng nhiệt đem Lâm Tây Phàm xưng là bày quầy bán hàng vương tử, cũng tại mua giày thời điểm muốn kí tên.

Đã có vài tên thủy thủ phục nữ sinh dẫn đầu, hiện trường càng thêm là phát hỏa, cũng không có thiếu người lấy điện thoại di động ra một hồi loạn đập.

Tình huống như vậy đặt ở da mặt dày như tường thành Lâm Tây Phàm trên người, nhưng căn bản tự không coi vào đâu, gấp tất cả mọi người tại vây xem nhiệt tình đã có, nhưng là khiếm khuyết mua sắm nhiệt tình, Lâm Tây Phàm tự dứt khoát đứng ở trên mui xe, lớn tiếng hô: "Các vị, theo giờ khắc này bắt đầu, bản quầy hàng bắt đầu đẩy ra mua hai tiền đưa một hoạt động, mua hai cặp tiền đưa một đôi, mua bốn song tiền đưa bản thân tự tay viết kí tên chiếu nha." Nói xong bày ra một cái tự cho là mê người poss, lập tức đưa tới đám người chung quanh cười vang.

Nhưng là cười quy cười, trải qua Lâm Tây Phàm vừa nói như vậy, mọi người nhiệt tình cũng tự đã tăng tới đỉnh, đặc biệt là nữ sinh, cùng một chỗ tuôn đi qua, mua giày mua giày, chăm mắt chăm mắt, bởi như vậy, Lâm Tây Phàm thật đúng là có chút chịu không được rồi.

Bất quá may mắn là, tại ngắn ngủn hơn 10' sau trong thời gian, hôm nay mang đến giày đã bị quét cái tình quang, cuối cùng tại Lâm Tây Phàm tuyên bố chấm dứt, phải về nhà rồi, cái kia nhiệt tình người xem mới thời gian dần qua tán đi rồi.

Lâm Tây Phàm biết rõ nếu lại ở chỗ này dừng lại thoáng một phát, đoán chừng còn sẽ có người tới vây xem đấy, vì vậy tự vội vàng kêu lên Tiền Bội Bội cùng mẹ của nàng, nhanh chóng rời đi ven biển đường.

Tại hôm nay cái này network phát đạt trong xã hội, mạng lưới *internet truyền bá tốc độ thật sự rất dọa người.

Ngay tại Lâm Tây Phàm chờ Tiền Bội Bội cùng Thái bình vừa vừa rời đi ven biển đường, đẹp trai khai mở bảo bày quầy bán hàng chuyện này cũng đã bị bỏ vào trên internet, hơn nữa điểm kích [ấn vào] suất (*tỉ lệ) bay lên tốc độ càng thêm là ngoài dự đoán mọi người nhanh, bị phóng tới trên mạng về sau, không đến nửa giờ trong thời gian, bị đập thành dv chuyện này, điểm kích [ấn vào] suất (*tỉ lệ) tự vượt qua một vạn, đây là bởi vì xuất ra đầu tiên trang web không...lắm nổi danh nguyên nhân.

Chính là như vậy một chuyện kiện, như vậy một cái video, Lâm Tây Phàm đã bị quan dùng một cái bày quầy bán hàng vương tử tên tuổi, lập tức cũng biến thành mạng lưới *internet người tâm phúc.

Mà cái gọi là mạng lưới *internet người tâm phúc, kỳ thật đều là lãng xê đi ra đấy, mà cá nhân đích lãng xê về sau, có thể một bước lên trời dĩ nhiên là là một ít công ty lớn lãng xê rồi, giống như là ở vào Lâm Giang thành phố Thiên Tinh giải trí công ty đồng dạng, tự đã từng đem một gã không xu dính túi tên ăn mày xảo trở thành minh tinh. Ngoại trừ những cái...kia lãng xê thành danh tiểu nhân vật bên ngoài, Thiên Tinh giải trí công ty càng thêm là bởi đường được như Lý Vũ Kỳ như vậy quốc tế cấp đại minh tinh, cho nên, Thiên Tinh giải trí công ty kỳ thật cũng là một nhà rất có thực lực giải trí công ty đến đây.

Tuy nhiên người như vậy lãng xê đã qua về sau rất nhanh sẽ bình thân xuống, nhưng là mặc dù như thế, giải trí công ty tiền cũng già (kiếm được) đã đến, cho nên, đối với mạng lưới *internet những sự tình này, Thiên Tinh giải trí công ty kỳ thật cũng là thường xuyên tại chú ý đấy.

Thiên Tinh giải trí trong công ty có kim bài người đại diện danh xưng là Trương Tử Dương hiện ở thời điểm này chính tại trên mạng đánh cái rắm, trong lúc vô tình nhìn thấy tại lên mạng nhân khí lập tức tăng vọt một cái video, nhìn thấy cái kia về bày quầy bán hàng vương tử tiêu đề về sau, Trương Tử Dương lập tức đã tới rồi hứng thú.

Cùng lúc đó, với tư cách Thiên Tinh giải trí công ty đệ nhất mỹ nữ minh tinh Lý Vũ Kỳ lúc này thời điểm cũng là vừa vận trở về, trông thấy Trương Tử Dương chính nhập thần chăm chăm vào trước mắt Laptop đang nhìn, vì vậy cũng cảm thấy hứng thú bu lại, lập tức hai người đã nhìn thấy cái kia về bày quầy bán hàng vương tử video rồi.

"Ồ, người này, hình như là đã gặp nhau ở nơi nào đó a!" Trông thấy trong video cái kia rắm thí được rất, nhưng là lại trấn định được rất nam tử, đứng tại Bảo mã [BMW] trên xe đua rao hàng, Lý Vũ Kỳ lại luôn cảm thấy nam sinh kia nhìn rất quen mắt.

"Có thật không vậy?" Trương Tử Dương lúc này hưng phấn lên, hướng Lý Vũ Kỳ dò hỏi: "Vũ kỳ, mau nói cho ta biết hắn là người ở nơi nào? Ta xem thẳng này da mặt dày vô cùng, nhưng là lại dài được như vậy một trương khuôn mặt dễ nhìn, tuyệt đối có đồ tía (hàng hot) tiềm chất a!"

Kỳ thật Lý Vũ Kỳ cũng là Trương Tử Dương cái này kim bài người đại diện một tay nâng lên, cho nên mặc dù nàng bình thường làm người là lãnh ngạo đi một tí, nhưng cùng Trương Tử Dương ở chung hay vẫn là rất hòa khí đấy. Gặp Trương Tử Dương hỏi, trong đầu tự không ngừng ở hồi tưởng, một mực vớ vết lấy trong đầu trí nhớ.

Thật lâu, Lý Vũ Kỳ là nhớ tới ngày đó chính mình cái trang đến Thiên Phong building mua quần áo sự tình, nhưng là lúc ấy cũng không có để lại điện thoại cái gì đấy, cho nên mặc dù là bá kiến, cuối cùng cũng không biết thân phận của đối phương a!

Trương Tử Dương nhìn xem nhất thời nhứ này, nhất thời cười khổ bộ dạng, không khỏi hỏi: "Làm sao vậy sao? Phải hay là không không nhớ rõ?"

"Không phải!" Lý Vũ Kỳ lắc đầu, nói ra: "Ta nhớ được ta đã thấy hắn, đó là tại một nhà tiệm bán quần áo thời điểm, lúc ấy hắn mặc vào một thân hươu

nhân âu phục, thoát nhìn giống như là một người mẫu đồng dạng, tựa không hơn, đối với hắn những vật khác, ta một mực không biết."

"Là thế này phải không?" Trương Tử Dương có chút thất vọng, nhưng ngược lại nhưng lại tự tin cười nói: "Bất quá không sợ, chỉ cần là ta Trương Tử Dương vừa ý đây, coi như là đem Lâm Giang cái này mảnh thổ địa đào sâu ba thước, ta cũng nhất định phải đưa hắn tìm ra đây."

Lý Vũ Kỳ cười nói: "Ha ha, tựa là ngươi như vậy tính cách, ta lúc đầu mới chọn ngươi cho ta người đại diện đây, hi vọng ngươi có thể đào móc ra một cái ngôi sao mới nha."

Tại hai người kia bàn về chính mình thời điểm, Lâm Tây Phàm giờ phút này nhưng lại trong nội tâm vui mừng, vừa mới khi về đến nhà, Thái bình điểm một cái hôm nay thu nhập, đúng là vài ngàn, đây đối với Thái bình một nhà mà nói thế nhưng mà một số không tệ thu nhập, cho nên khi về đến nhà, tiền đại vốn là đề nghị mọi người cùng nhau đi ra ngoài ăn khuya.

Vốn Lâm Tây Phàm là muốn lấy lái xe đi đây, nhưng là cái này hai Bảo mã [BMW] hôm nay tại ven biển lộ thật sự là đưa tới rất lớn oanh động, cho nên mọi người cũng sợ mờ lại đi ra ngoài ăn khuya, cũng không biết có thể hay không tái dẫn khởi oanh động, lập tức bốn người thương nghị một phen, đành phải đi bộ đi ra ngoài rồi.

Tại Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lầu) hướng nam, đại khái đi 1000m tả hữu khoảng cách về sau, có một đầu rất náo nhiệt đường đi, tên là hoa thịnh phố, con đường này thượng rất nhiều làm bữa ăn khuya sinh ý quán bán hàng, bình thường tiền đại bản cùng hắn nhân viên tạp vụ tại kết thúc công việc về sau, hoặc là gặp cái gì vui vẻ sự tình, đều tới nơi này liên hoan, cho nên đối với tại đây, tiền đại vốn cũng là tương đối quen thuộc đây.

Một nhà tên là phát nhớ quán bán hàng trước, một gã điển lấy bụng trung niên đàn ông nhìn thấy tiền đại bản, vội vàng hô: "Lão Tiền, đêm nay có rảnh đến ăn khuya à?"

Phát nhớ quán bán hàng cũng là tiền đại bản so sánh thường đến vào xem đây, lão bản tên là chung phát, là cái người hiền lành, cho nên tiền đại bản vội vàng đi đến trước, vỗ vỗ chung phát bả vai, nói ra: "Phát ca, ngươi nhìn xem, hôm nay ta là chuyển nhà đã tới, cũng không nên quên nhiều hơn điểm liệu a!"

Chung phát nhìn về phía tiền đại bản sau lưng ba người, vốn là hướng Thái bình gật đầu cười cười, đón lấy ánh mắt đã rơi vào Tiền Bội Bội trên người, nói ra: "Bội bội a, Chung bá bá thế nhưng mà rất sẽ không có gặp ngươi đã đến rồi đâu rồi, gần đây học tập bề bộn nhiều việc a?"

"Không đúng vậy a, Chung bá bá, ngươi xem ta đây không phải tới rồi sao?" Tiền Bội Bội cười nói.

"Ân!" Chung phát lên tiếng, cuối cùng ánh mắt lại đã rơi vào Lâm Tây Phàm trên người, gặp Lâm Tây Phàm đứng sau lưng Tiền Bội Bội, hơn nữa lại là này sao muốn đi theo Tiền gia người cùng một chỗ đi ra ăn khuya, đoán chừng quan hệ là không tầm thường rồi, hơn nữa Lâm Tây Phàm tuần tú lịch sự, cho nên chung phát cười nói: "Bội bội a, đây là bạn trai ngươi a? Như thế nào cũng không hướng Chung bá bá giới thiệu thoáng một phát đâu này?"

"A, không đúng không đúng!" Tiền Bội Bội đỏ mặt lên, cuống quýt khoát tay nói: "Chung bá bá ngươi hiểu lầm á! Kỳ thật..."

"Haha, tiểu nha đầu còn thẹn thùng đây này!" Chung phát hướng về tiền đại bản hỏi: "Lão Tiền a, nói thực ra rồi, cái này ưu tú như vậy hài tử phải hay là không tương lai của ngươi con rể, muốn trung thực trả lời ah, nếu là thật không phải lời nói, ta tựa vì nhà ta Hiếu Nguyệt tranh thủ lại đây nha."

Vốn tưởng rằng tiền đại bản có hay không nhận thức đây, nhưng là không thể tưởng được tiền đại bản nghe xong chung phát lời mà nói..., vội vàng vừa

trùng mắt, nói ra: "Ngươi dám đoạt, nói cho ngươi biết, bát cháo đũa nhỏ này nhất định là nhà của ta bội bội đấy, ai cũng đoạt không đi."

"Cha..." Tiền Bội Bội kinh hoàng lên, Nhưng là tiền đại bản nói như vậy, nàng có bất hảo trực tiếp bác (bỏ) tiền đại bản lời nói.

Chung phát đã nhận được tiền đại bản khẳng định trả lời, vì vậy chuyển hướng Lâm Tây Phàm, cười nói: "Tiểu tử này ta là càng xem càng là trung (中)(7) ý rồi, tiểu gia hỏa, ngươi tên là gì đầu này?"

Lâm Tây Phàm có chút lại cười nói: "Chung bá bá, tên của ta gọi Lâm Tây Phàm, cho nên tất cả mọi người bảo ta bát cháo, Chung bá bá ngươi cũng có thể như vậy gọi ta đấy, lộ ra so sánh thân thiết mà!"

"Bát cháo? Ha ha, bát cháo tốt!" Nói xong, chung phát đối với tiền đại bản nói ra: "Lão Tiền a, ngươi cái tên này thật sự chính là tốt số a, tương lai con rể đều là như vậy có lễ phép đấy, nhưng lại hiền hoà, nhất định là một cái con rể tốt a!"

"Đó là khẳng định được rồi." Tiền đại bản cười lên ha ha.

"Tốt, tựu hướng về phía ngươi cái này tương lai con rể, hôm nay ta miễn phí rồi, các ngươi muốn cái gì cho dù điểm tốt rồi." Chung phát nói xong vội vàng đem bốn người tới trong tiệm, mà tiền đại bản biết rõ chung phát làm cái này sinh ý cũng không phải tốt giấy (kiếm được) đấy, cho nên nhất định phải kiên trì trả tiền, cuối cùng chung phát không lay chuyển được, đành phải nói đánh chiết khấu bảy mươi phần trăm rồi.

Tiền Bội Bội cùng Lâm Tây Phàm theo ở phía sau, đó là một cái xấu hổ, Tiền Bội Bội oán giận nói: "Ba ba như thế nào lão nói như thế lời nói a, cũng không biết người ta có nhiều khó chịu nổi đấy."

"Khó chịu nổi sao? Ta thế nhưng mà thật cao hứng đây này!" Lâm Tây Phàm nói xong giả trang ra một bộ ngượng ngùng bộ dạng, nói ra: "Bội bội, ta đây về sau có thể là người của ngươi rồi, ngươi có thể phải chịu trách nhiệm đảm nhiệm a!"

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57:: Ba cái kẻ trộm ngu ngốc

? Tiền Bội Bội biết rõ Lâm Tây Phàm chính là một cái yêu hay nói giỡn đích nhân vật, lập tức cũng chỉ là trùng mắt liếc hần một cái, bất quá cũng không dám trách cứ, nàng sợ mình vừa nói lời nói, cái kia Lâm Tây Phàm tựu sẽ nói ra mặt khác kinh người lời nói đã đến.

Bốn người ngồi xuống, tiền đại bản hoàn toàn làm chủ, chọn cái lão ngỗng nổi, sau đó là một chút thịt hoàn rau củ các loại, tóm lại là thoảng cái chọn gần mười dạng, bên cạnh Thái bình oán giận nói: "Đại bản, kiếm chút tiền dễ dàng đấy sao? Coi như là có chút tiền, cũng không thể như vậy hoa a!"

Tiền đại bản bình thường làm người thoát nhìn tùy tiện đấy, nhưng là hán đối với Thái bình tựa hồ là so sánh sợ, bị lão bà vừa nói như vậy, lập tức liền không hề gọi món ăn rồi, mà là nói ra: "Phát ca, trong tiệm đều có chút cái gì rượu à? Nay vóc cao húng, đến chút ít rượu trợ hứng chứ sao."

"Có, là hảo tửu, ta trân quý nhiều năm Kiếm Nam xuân, chúng ta bạn thân giống như đều thật lâu không có cùng một chỗ uống rượu rồi, ta đây cái này lão bản hôm nay tự cạo cái cơm, không say không về." Chung phát nói ra.

"Vậy thì tốt quá a!" Tiền đại bản đại hi, ngược lại hướng Lâm Tây Phàm hỏi: "Bát cháo, cái này rượu để người có thể uống hay không?"

"HEAA..., càng liệt rượu càng uống." Lâm Tây Phàm cười nói, dù cho không là vì nhâm mạch đã thông nguyên nhân, tại quân đội thời điểm, Lâm Tây Phàm cũng là rất ưa thích uống rượu đấy, hơn nữa uống lại liệt rượu, đều rất ít say đích.

"Tốt, nam tử hán nên uống rượu." Tiền đại bản cười to nói, mặc dù nhưng cái này "Con rết" thoát nhìn chỉ là mình nhận định đấy, đối phương còn không có có đáp ứng, nhưng là tiền đại bản càng xem Lâm Tây Phàm lại càng thuận mắt, đặc biệt là trải qua hồ vàng bạc sự kiện kia về sau, tiền đại bản tâm trung kỳ thật ước gì Lâm Tây Phàm thật có thể đủ đem nữ nhi của mình cưới.

Cuối cùng, chung phát cầm hai bình Kiếm Nam xuân tới, mặt khác còn có một chi nước có ga, đây là vì Thái bình mẹ con chuẩn bị đấy.

Tiền đại bản vừa mới ra viện, nếu uống mãnh liệt rượu lời mà nói..., rất đau đớn thân, cho nên Thái bình không ngừng tại bên người an ủi, mà trên thực tế, tiền đại bản tửu lượng có thể xa không bằng đám lượng đại, vừa ăn thứ đồ vật, vừa uống rượu, hai chén vào trong bụng về sau tự cơ bản say.

Chung trả về tính toán có thể, không ngừng cho Lâm Tây Phàm mời rượu, nhưng khi uống xong bảy tám chén về sau, hậu quả cơ bản tựa như tiền đại bản giống nhau. Hai cái đại nhân nhanh chóng ngã xuống, Lâm Tây Phàm có chút không có nghiệm, vì vậy tự tự rót tự uống đi lên. Tiền Bội Bội vốn là rất lo lắng Lâm Tây Phàm không thắng tửu lực đấy, nhưng là bây giờ nhìn hán uống hết đi mười chén có nhiều hơn, vẫn như trước là mặt không đỏ mà không nóng, lập tức hi hi cười nói: "Bát cháo ca ca, người là cố ý muốn quá chén ba ba của ta cùng Chung bá bá a?"

"Ồ đâu à? Ta cũng không biết nhiều hi vọng bọn hán có thể nhiều uống vài chén đâu rồi, tự mình một người uống rất không có ý tứ a!" Lâm Tây Phàm cười nói, sau đó lại châm một ly ngược lại vào trong miệng, cảm giác sáng khoái lập tức truyền khắp thân thể, "Chung bá bá nói cái này Kiếm Nam xuân là trân tàng đấy, thật đúng là không phải thổi đấy, rượu này tác dụng chậm không tệ đây này!"

Tiền đại bản cùng chung phát hai người vẫn chưa tới một giờ tự ngã xuống, mà thừa Hạ Thái bình mẹ con cùng Lâm Tây Phàm cũng tự chậm chậm bắt đầu ăn, đem làm ăn được chén bữa bọn thời điểm, thời gian mới được là buổi tối mười điểm, ba người tự vịn say khướt tiền đại bản, tính tiền về sau tự đi trở về.

Trên đường, tiền đại bản còn bất chợt cười to, xem ra đêm nay hán thật sự rất vui vẻ chứ!

Đem tiền đại bản tiễn đưa sau khi về nhà, Lâm Tây Phàm cũng không trở về gia, mà là hướng rừng trúc phương hướng đi đến, thứ nhất là tìm thanh tịnh mà tu luyện, mà đến là vì vừa mới uống rượu không ít, đi ra tản tản mùi rượu.

Thế nhưng mà, mới vừa tới đến rừng trúc mặt khác một mặt thời điểm, rừng trúc bên ngoài cái kia u tĩnh trên đường cái truyền đến mấy cái tiếng bước chân, Lâm Tây Phàm cũng thả chậm bước chân, nếu ở thời điểm này những người kia nghe thấy trong rừng trúc có thanh âm, chỉ sợ không biết hội bị dọa đến thế nào đây này!

"Lão đại, nếu không chúng ta đi đường đi qua đi, như vậy còn có thể tỉnh mấy cái tiền đây này!"

Rừng trúc truyền ra bên ngoài đến như vậy một thanh âm, mà được gọi là lão đại một cái khò ngô đàn ông đánh một cái vừa mới nói chuyện đàn ông đầu, mắng: "Người đến cùng có biết dùng hay không đầu óc hay sao? Họ Chu muốn chúng ta mười giờ rưỡi trước khi đuổi tới Lâm Giang trung học đấy, nếu đã muộn, lần này mua bán tự thôi. Chỉ cần làm thành lần này mua bán, huynh đệ chúng ta ít nhất có thể một tháng không cần làm việc, người biết không?"

"Ah, ta đã biết, lão đại!" Bị đánh đích đàn ông tựa hồ có chút ủy khuất, ngược lại nhưng lại hỏi: "Đúng rồi, lão đại, cái kia little Girl là một cái lão sư đến a, cái kia họ Chu cũng là lão sư, hẳn tại sao phải làm như vậy đâu này?"

"Ta đây như vậy biết rồi!" Lão đại hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Hiện tại kẻ có tiền đều có như vậy ác thú vị, có lẽ cái này họ Chu gia hòa bản thân chính là một cái biến thái."

Một mực chưa từng nói chuyện người đàn ông kia lúc này thời điểm cũng là hi hi cười nói: "Ai nói không phải biến thái đâu rồi, ta đều nghe nói, cái kia little Girl thế nhưng mà cái kia họ Chu vị hôn thê, sớm muộn đều là người của mình rồi, nhưng là hẳn hàng ngày muốn lúc này thời điểm xuống tay với người ta, người như vậy ngoại trừ là biến thái còn có thể là cái gì à?"

"Ha ha, đúng, đúng..."

Ba người nói đến đây, tựa hồ trong đầu nghĩ tới điều gì không chịu nổi cảnh tượng, vì vậy cười lên ha ha. Mà Lâm Tây Phàm nghe ba người dần dần đi xa tiếng bước chân, lông mày liền nhăn trở thành một đoàn, theo ba người trong lời nói có thể nghe ra, tựa hồ ra tay đối tượng tự là phương như đầu rồi, mà cái kia sau lưng sai sử người, dĩ nhiên là là Chu Kiến rồi.

"Vậy mà đối với ta hứa hẹn bảo hộ nữ nhân động thủ? Hừ, muốn thật là nói như vậy, Nhưng cũng đừng trách ta ra tay độc ác rồi." Lâm Tây Phàm hừ lạnh một tiếng, sau đó lặng lẽ đi theo.

Đi theo ba người kia chậm rãi rồi đi Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) phụ cận, đi tới thôn bên ngoài chính là cái kia xe buýt đứng, tiến về trước Lâm Giang trung học 12 lộ xe buýt buổi tối cuối cùng một xe tuyến là ở 22: 30 phân, cho nên bây giờ còn có xe. Lâm Tây Phàm điềm nhiên như không có việc gì đi theo ba người kia lên xe.

Tại Lâm Giang trung học ngoài cửa đứng bài xuống xe, về sau ba người kia liền hướng lấy bên cạnh một đầu Hắc Ám trong hẻm nhỏ đi đến, Lâm Tây Phàm chưa cùng lấy đi vào, bởi vì nói như vậy chỉ sợ sẽ bị phát giác, chỉ là dùng thấu thị mắt chú ý đến hành động của bọn hắn.

Quả nhiên, một lát sau, ba người kia tự trong ngõ hẻm cùng một người khác chấp đầu rồi, đó chính là Chu Kiến.

"Chu Kiến? Không thể tưởng được người vậy mà sẽ dùng như vậy thủ đoạn hèn hạ, rất tốt!" Lâm Tây Phàm hừ lạnh một tiếng, tiến tới lại vừa vận nhìn thấy phương như lúc này thời điểm theo cửa trường đi ra, Lâm Tây Phàm vốn định đi lên ngăn lại nàng đấy, nhưng là không thể tưởng được nàng xoay người một cái tự đi vào cái kia hắc trong hẻm nhỏ.

Lâm Tây Phàm thầm nghĩ: "Cái này đồ đàn, đêm khuya như vậy mà tự mình một người đi như vậy đường, chẳng lẽ cũng không biết nguy hiểm sao?" Lập tức tự lập tức cùng tới.

Lâm Tây Phàm mới vừa tiến vào đến trong ngõ nhỏ, chợt đã nghe được phương như trong miệng truyền đến tiếng kinh hô: "Làm gì? Các ngươi muốn làm gì?" Nói xong, phần eo móc ra một bả sáng loáng Tiểu Dao, trên tay tả hữu loay hoay lấy.

"Làm gì? Ha ha, cô nàng, muộn như vậy lên, như vậy địa phương, ngươi nghĩ rằng chúng ta có thể làm gì?"

Lâm Tây Phàm có thể rõ ràng phân biệt ra được người nói chuyện đúng là vừa rồi được gọi là lão đại chính là cái người kia, Lâm Tây Phàm vốn định lúc này thời điểm phương như ung thuận sẽ bị kinh hãi được đi trở về đây, nhưng là không thể tưởng được đúng là ba người kia bên trong đích một người nói ra: "Đại ca, người nọ không phải nói không nên thương tổn nàng sao? Ngươi như thế nào lấy đao à?"

"Ách" cái kia lão đại tựa hồ bị tên kia câu hỏi tức giận đến không nhẹ, phần nộ nói: "Đồ dân, ai kêu ngươi nói lung tung hay sao? Ngươi như vậy không phải làm cho nhân gia nghe thấy được chúng ta là bị người uy thác đây sao?"

Người nọ ừ ừ nói: "Ta biết rõ, nhưng là, ta sợ đại ca vạn nhất nếu là thật đã thương nàng, chuyện kia đã có thể không tốt khai báo."

"Đúng vậy, đại ca, thanh đao thu a, chúng ta cũng chỉ là tới bắt người đây, nếu không nghĩ qua là giết người, đây chính là muốn ngồi tù đó a!" Một người khác vậy mà cũng như vậy khuyên.

"Đồ dân, đồ dân!" Đại ca tại hai cái tiểu đệ trên đầu một người cho một cái bạo tức (hạt kê), nói ra: "Chẳng lẽ các ngươi không biết ta lấy Tiểu Dao chỉ là đi ra dọa dọa người đây sao? Hơn nữa đây là lò xo đao, các ngươi hiểu hay không à?"

Mà ở phía xa, một bên nóng vội cùng đợi ba người kia đem phương như bắt đến Chu Kiến lúc này thời điểm nhưng lại hai mắt tối sầm, vừa rồi hấn tự đối với ba người này ngàn đĩnh vạn chúc (dặn đi dặn lại) nói đem người bắt đến là được rồi, hơn nữa tuyệt đối không thể lại để cho phương như biết là chính mình phản phô đây. Ba người kia tuy nhiên là cũng không nói đến tên của mình, nhưng là phương như hội đoán không được sao?

Quả nhiên, phương như nghe xong những người đó về sau, liền hỏi: "Các ngươi, phải hay là không Chu Kiến gọi các ngươi đến đây."

"À?" Ba người kia lập tức bị lại càng hoảng sợ, cái kia lão đại lúc này khoát tay nói ra: "Không đúng không đúng, chúng ta không phải cái kia họ Chu gọi tới đây, tóm lại, ngươi ngoan ngoãn để cho chúng ta bắt trở về thì tốt rồi."

"PHỐC "

Vừa lúc đó, hắc trong ngõ nhỏ vang lên như vậy một cái tiếng cười, đón lấy phương như sau lưng liền xuất hiện một người nam tử, đúng là một mực tại nghe lén những người này nói chuyện Lâm Tây Phàm, hấn vốn định đợi đến lúc Chu Kiến từ ngõ hẻm trung chính là cái kia thùng rác bên cạnh đi tới mình mới đi ra đây, nhưng là đã nghe được ba người kia lời nói về sau, hấn thật sự là nhìn không được, như thế nào cũng nghĩ không thông Chu Kiến là từ đâu tìm đến cái này ba cái kẻ dờ hơi.

Phương như mặc dù biết này phía sau màn sai sử ba người này đúng là Chu Kiến, nhưng là nàng cũng nghĩ đến lần này chỉ sợ là khó có thể may mắn thoát khỏi được rồi, Nhưng khi nàng nhìn thấy sau lưng xuất hiện Lâm Tây Phàm thời điểm, nhưng lại không biết vì sao trong nội tâm tự an tâm rồi, tựa như lần trước chính mình tự sát thời điểm đồng dạng, một khắc này nàng còn tưởng rằng chỉ ㊟(7) muốn một nhảy đi xuống nên cái gì đều giải quyết, nhưng là Lâm Tây Phàm xuất hiện.

Hiện tại, gặp phải nguy hiểm, tại chính mình bất lực nhất thời điểm, Lâm Tây Phàm lại xuất hiện, hấn tựa như là của mình thủ hộ thần đồng dạng, luôn tại chính mình cần có nhất thời điểm xuất hiện tại bên cạnh của mình.

"Tiểu tử, ngươi là ai? Ta khuyên ngươi không muốn xen vào việc của người khác a!" Lão đại gặp đột nhiên xuất hiện như vậy một người tuổi còn trẻ, cũng là bị lại càng hoảng sợ.

Lâm Tây Phàm cũng không trả lời, mà là nói ra: "Gọi sai sử người của các ngươi cũng kêu đi ra a, nếu các ngươi nguyện ý không nhúng tay vào chuyện này lời mà nói..., ta có thể buông tha các ngươi, nhưng nếu không nghe lời mà nói..., vậy cũng đừng trách ta rồi."

"Cái..., cái gì? Cái gì phía sau màn sai sử à? Chúng ta không biết." Cái kia lão đại tựa hồ còn muốn chống chế.

Lâm Tây Phàm cười lạnh nói: "Chu Kiến, lăn ra đây a, ngươi muốn là ưa thích một mực dừng lại ở thùng rác chỗ đó lời mà nói..., ta có thể cho ngươi đồng lứa Tử Đồ đợi tại đâu đó." Nói chuyện lập tức, trên người một cổ đậm đặc sát khí tự bùng lên, thẳng đem trước mắt mấy người kia lại càng hoảng sợ.

Mà lúc này đây, thùng rác bên cạnh, một người nam nhân đi ra, đứng là Chu Kiến.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58:: Hậu quả rất nghiêm trọng

? Chu Kiến âm trầm nghiêm mặt đi ra, ánh mắt Trung Sung đầy phẫn nộ, "Lại là ngươi tiểu tử này, lập đi lập lại nhiều lần xấu chuyện tốt của ta, sự tình lần trước ta còn không có tính sổ với ngươi đâu rồi, bây giờ lại chính mình đưa tới tận cửa sao?"

"Đưa tới cửa?" Lâm Tây Phàm nhìn xem Chu Kiến, nhìn nhìn lại trước mắt ba người kia, cười hỏi: "Chẳng lẽ ngươi cho rằng chỉ bằng trước mắt cái này mấy cái gia hỏa có thể làm được cái gì?"

Chu Kiến hừ lạnh một tiếng, trong hàm răng tóe ra tàn nhẫn thanh âm: "Vốn chỉ là đối phó phương như lời mà nói..., cái này ba cái đồ đàn là đủ rồi, về phần ngươi nha, ngươi chờ, ta sẽ nhượng cho ngươi thời gian dần qua chết đi đấy." Giờ phút này Chu Kiến đã mất đi lý trí, ngay tại vừa rồi Lâm Tây Phàm xuất hiện trong nháy mắt đó, hấn cũng đã ý thức được sự tình không hội đơn giản như vậy được rồi, vì vậy tự vội vàng gọi một cú điện thoại, viện binh đi.

Đương nhiên, Chu Kiến cái kia điểm mờ ám là tuyệt đối chạy không khỏi ánh mắt của hấn đấy, nhưng là cho dù như vậy, Lâm Tây Phàm cũng không thèm quan tâm, Chu Kiến người như vậy, có thể đưa đến cái dạng gì người hỗ trợ đâu này?

Mà ở cứu binh chưa tới dưới tình huống, tự nhiên là muốn kéo dài thời gian đấy, vì vậy Chu Kiến nói ra: "Ba người các người, nếu là có thể đem tiểu tử kia đánh ngã, ta cho các người mười vạn khối, cho các người hảo hảo hưởng thụ vài năm."

"Mười vạn?" Ba người kia nghe xong Chu Kiến lời nói về sau, đó là một cái tâm động a, lần này Chu Kiến thỉnh chính mình ba người bất phương như, cũng không quá đáng là mấy ngàn khối tiền, hiện tại thoáng cái sụp đổ đã đến mười vạn, đích thật là đủ ba người này tiêu xài đã nhiều năm được rồi.

Đón lấy nhìn xem Lâm Tây Phàm, tuy nhiên lớn lên tương đối cao đại, nhưng là dù sao vẫn là học sinh, chẳng lẽ mình ba người còn không phải là đối thủ của hắn sao? Vì vậy ba người tự không chút do dự hướng Lâm Tây Phàm vọt tới, hùng hổ, bây giờ nhìn lại cái này ba cái gia hỏa ngược lại là có điểm giống dạng rồi.

Lâm Tây Phàm đem phương như hộ tại sau lưng, phân phó nói: "Không nên lộn xộn." Nói xong ba người kia cũng đã tiếp cận, một quyền đánh tới, cái kia lão đại thật đúng là có chút man lực, nhưng là theo Lâm Tây Phàm là hoàn toàn không đủ xem đấy.

Đại ca kia nắm đấm hoàn toàn đã rơi vào Lâm Tây Phàm trong lòng bàn tay, tại đối phương chưa làm ra phản ứng chút nào thời điểm, Lâm Tây Phàm một cái trở tay liền đem cái kia lão đại tay uốn éo được thoát khỏi cữ, sau đó lại là một cước đá vào đối phương trên bụng, cái kia lão đại gục đã bay đi ra ngoài.

"Đại ca!" Còn thừa hai người một tiếng hét kinh hãi, đón lấy càng thêm là cường hãn hướng Lâm Tây Phàm đánh tới, Lâm Tây Phàm hai tay đều xuất hiện, giống như Song Long ra biển, tốc độ nhanh, chỉ là một trong nháy mắt, liền đem hai người kia cũng đánh ngã trên mặt đất, đều ôm bụng trên mặt đất NGAO NGAO gọi dậy.

"Ách, nhanh như vậy?" Chu Kiến vốn định ba người này mặc dù lại đàn, tối thiểu cũng có thể kéo dài một hồi thời gian đó a, nhưng là như thế nào chỉ chớp mắt gian(ở giữa) tự toàn bộ ngã xuống.

"Kế tiếp đến phiên người." Lâm Tây Phàm lạnh lùng nói, giống như tại đối phó như vậy nhị lưu nhân vật, Lâm Tây Phàm là sẽ không hạ nặng tay đấy, nhưng là hiện tại Chu Kiến nhưng lại đưa hắn triệt để chọc giận, cho nên đối với ba người kia ra tay mới hội sẽ như vậy trọng đấy.

Chu Kiến thần sắc đại biến, tiến tới quay người bỏ chạy, lần trước nhưng hắn là lãnh hội đã qua Lâm Tây Phàm lợi hại đấy, cho nên hiện tại hắn cũng không dám lại đi sờ cái kia rùa ro, trước tránh qua, tránh né trước mắt kiếp nạn lại nói.

Lâm Tây Phàm mang theo phương như vội vàng đuổi theo, mà hai người mới vừa đi ra ngõ nhỏ, đã nhìn thấy tại đầu ngõ trước ngừng lưng xe MiniBus, xe tải xông lên xuống mười mấy người, đúng là Chu Kiến vừa rồi cú điện thoại kia đưa đến cứu binh.

Không thể không nói, hiện tại xã hội đen hay vẫn là rất hữu hiệu suất (*tỉ lệ) đấy, nếu gặp chuyện không may gọi điện thoại đến cục cảnh sát, bọn hắn luôn chậm chạp mới xuất hiện, khi đó nên cái gì sự tình cũng đã tự hành giải quyết. Mà xã hội đen thế nhưng mà thu người tiền tài đấy, cho nên chỉ cần một chiếc điện thoại, sẽ hành động nhanh chóng, nói lên đánh nhau ầu đả cái gì đấy, người ta so cảnh sát thế nhưng mà tích cực nhiều lắm rồi.

Chu Kiến hướng cái kia cầm đầu một người nam tử nói vài câu, sau đó còn chỉ vào giờ phút này như trước bao phủ tại đầu ngõ được trong bóng tối Lâm Tây Phàm cùng phương như hai người, sau đó cái kia một đám mười mấy người liền hướng lấy ngõ nhỏ đi tới.

Sau lưng, phương như khẩn trương nói: "Lâm Đồng học, chúng ta nhanh lên đi thôi!" Phương như tuy nhiên là sợ được rất, nhưng là tại dưới tình huống như vậy lại không thể bỏ xuống Lâm Tây Phàm, tự mình một người đi nha.

Lâm Tây Phàm cười cười an ủi khỏi phương như, nói ra: "Ngươi yên tâm, những người này không dám đụng đến ta đấy."

"À? Làm sao lại như vậy?" Phương như thầm nghĩ(ám đạo) Lâm Tây Phàm thẳng này không phải là dọa sợ rồi sao, cái này mười mấy người thế nhưng mà Chu Kiến mời đến đây, Chu Kiến dùng tiền thỉnh bọn hắn đến chính là vì giáo huấn Lâm Tây Phàm đấy, như thế nào hội không dám động Lâm Tây Phàm đây này!

Theo đám người kia càng ngày càng tiếp cận, Lâm Tây Phàm đạp mạnh một bước, đã đi ra cái hẻm nhỏ bóng mờ, cả người tụ hiện ra ở dưới đèn đường, đồng thời cũng làm cho cái kia mười mấy người nhìn rõ ràng Lâm Tây Phàm bộ dạng. Lâm Tây Phàm cười nói: "Khôn ca, đã lâu không gặp à? Tại sao lại có rảnh tìm ta làm vận động rồi hả?"

"Ơt ơt "

Cầm đầu nam tử nuốt từng ngụm nước bọt, hần đứng là Khôn ca, tại Lâm Giang cái này mảnh thổ địa thượng coi như là nổi danh hắc đạo nhân vật, nhưng là như thế này một cái hắc đạo nhân vật, đang cảm thấy Lâm Tây Phàm thời điểm, chân đều sẽ không tự chủ run rẩy.

"Lâm, Lâm thiếu gia, thực xin lỗi, ta không biết là ngươi a, nếu biết đến lời nói, cho ta mượn mười hai lá gan ta cũng không dám đến tìm Lâm thiếu gia phiền phức của ngươi a!" Khôn ca bây giờ là khóc đến tâm đều đã có, chính mình gần đây làm sao lại xui xẻo như vậy, hảo hảo tại sao lại chọc cái này Sát Thần đầu này?

Lâm Tây Phàm hi hi cười nói: "Khôn ca ngươi thật là càng sống càng có ý tứ rồi, không biết đối phương là ai tự dẫn người đi ra đánh nhau?"

Khôn ca nhìn xem Lâm Tây Phàm khuôn mặt tươi cười, trong lòng sợ hãi tự càng thêm hơn, nhưng hắn là tính tường nhớ rõ Lâm Tây Phàm mỗi lần như vậy cười thời điểm, Nhưng cũng phải có người không may đấy. Lập tức liên tục nói: "Lâm thiếu gia nói đúng, đúng ta cân nhắc không chu toàn rồi, xin mời ngươi thả chúng ta một con ngựa a!"

"Ách?" Đứng sau lưng Khôn ca một đám tiểu đệ giờ phút này vậy mà cùng một đệ tử nói như vậy, đều bị lại càng hoảng sợ, nhưng là tuy nhiên không biết cái này học sinh thân phận, Nhưng là có thể làm cho Khôn ca cũng như vậy kinh sợ người, bọn họ cũng đều biết lần này chỉ sợ là gặp gỡ đầu đầu rồi.

"Buông tha các ngươi cũng không phải không được, nhưng là bạn gái của ta nhận được kinh hãi, khoản này sổ sách ứng làm như thế nào tính toán đâu này?"

Khôn ca nhìn xem đứng sau lưng Lâm Tây Phàm cái kia xấu hổ hồng nữ nhân về sau, thầm nghĩ: Đây không phải Chu Kiến vị hôn thê sao? Hơn nữa còn là cái lão sư a? Trời ạ, tiểu tử này quả thực quá trâu rồi! Như vậy nghĩ đến, trong miệng lại nói: "Lâm thiếu gia, lại để cho bạn gái của ngươi bị sợ hãi là chúng ta không đúng, như vậy đi, ngày mai ta tự sai người đưa lên mười vạn khối, cho Lâm thiếu gia bạn gái bình tĩnh kinh, như thế nào đây?"

"Àn, đi, vậy hãy để cho ngươi tốn kém rồi." Lâm Tây Phàm ngược lại là không khách khí, nói ra: "Về phần tiền, ngươi tiền đưa bạn gái của ta trong nhà là được rồi."

"Hảo hảo, nhất định nhất định." Khôn ca vội vàng lau lau mồ hôi, chỉ cần Lâm Tây Phàm chịu lấy tiền, chuyện kia tự dễ giải quyết rồi.

Thế nhưng mà, Lâm Tây Phàm kế tiếp lời nói nhưng lại lại để cho hắn có chút khó xử rồi, Lâm Tây Phàm nói ra: "Tên kia lại dám đánh bạn gái của ta chủ ý, cho nên, ta hi vọng trong một tháng không nếu ở trường học nhìn thấy hắn, chuyện như vậy, không khó xử lý à?"

"A, cái này, Nhưng là Chu Kiến là cái này Lâm Giang trung học hắn một người trong trường học chủ tịch nhi tử, ta..." Khôn ca biết rõ Lâm Tây Phàm nói một tháng không thấy được Chu Kiến cũng không phải muốn Chu Kiến trốn đi trốn một tháng, mà là muốn Chu Kiến tại nằm bệnh viện một tháng, Nhưng là Chu Kiến dù sao cũng là có gia đình bối cảnh đấy, Khôn ca đơn giản cũng không muốn đắc tội.

Ai muốn, lúc này thời điểm Lâm Tây Phàm nhưng lại mặt đen lên nói ra: "Đã nói như vậy, ta đây cũng chỉ phải cho các ngươi biến mất một tháng."

"Đừng, đừng a!" Khôn ca vội vàng khoát tay, Lâm Tây Phàm một câu kia lời nói thế nhưng mà thiếu chút nữa liền đem hắn hồn đều dọa ném đi, muốn tại nằm bệnh viện một tháng đấy, cũng không phải vết thương nhẹ rồi, vì bản thân khỏe mạnh suy nghĩ, Khôn ca đành phải nói ra: "Lâm thiếu gia, ta làm theo, làm theo còn không được sao?"

"Như vậy tốt nhất." Lâm Tây Phàm khôi phục hòa ái khuôn mặt tươi cười, nói ra: "Vậy thì đã làm phiền ngươi, ta trước tiên đưa bạn gái của ta đi trở về." Nói xong Lâm Tây Phàm liền xoay người, ôm phượng như bả vai đã đi ra.

"Ai, Khôn ca, ngươi như thế nào lại để cho bọn hắn đi rồi hả?" Chu Kiến rất xa xem Lâm Tây Phàm nói với Khôn ca thật lâu, khi đó hắn tự có chút bất an rồi, hiện tại gặp Khôn ca vậy mà đem Lâm Tây Phàm cùng phượng như để cho chạy rồi, vì vậy tự đi tới hỏi thăm.

Khôn ca nhìn xem Chu Kiến, cười khổ nói: "Chu Kiến, chuyện này không phải là không muốn bang (giúp), mà là không thể giúp a!"

"Như thế nào hội đầu này? Tiểu tử kia chỉ có một người, mà các ngươi mười mấy người à?" Chu Kiến lúc này thời điểm còn có chút mơ hồ. Khôn ca liền vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói ra: "Tóm lại, huynh đệ ta là khuyên ngươi, về sau không muốn gây tiểu tử kia rồi, bằng không thì hậu quả rất nghiêm trọng đấy."

"Nghiêm trọng, có nhiều nghiêm trọng à?"

Khôn ca cười khổ nói: "Rất nhanh ngươi đã biết rõ được rồi." Nói xong, phát phát tay, nhưng sau đó xoay người đi nha.

Chu Kiến về mặt mơ hồ, còn muốn đuổi theo mau lên tiếng hỏi sở thời điểm, Khôn ca cái kia bày thủ hạ nhưng lại đưa hắn bao quanh vây quanh rồi, Chu Kiến lúc này thời điểm là mặt đều bị dọa thanh rồi, vội vàng hỏi: "Làm gì, các ngươi muốn làm gì?"

Một gã nhiễm tóc màu vàng kim nam tử cười nói: "Chu thiếu gia, điều này chẳng lẽ ngươi vẫn chưa rõ sao? Ngươi yên tâm đi, chúng ta hội nhẹ nhàng đánh chính là, đảm bảo ngươi chỉ ở một tháng, không nhiều lắm một ngày, cũng sẽ không thiếu một thiên đấy."

"Khôn ca, ngươi không thể đối với ta như vậy a!" Chu Kiến trên mặt hiện ra một mảnh phải chết tro, Khôn ca lúc này thời điểm xoay đầu lại, thán (7) tức nói: "Tốt rồi, vậy thì đánh nửa tháng a, nhưng là ngươi cái tên này nhớ kỹ, coi như là tốt rồi, tốt nhất đã ở trong bệnh viện nằm đủ một tháng, bằng không thì ta không tốt bàn giao (nhấn nhủ)."

Đón lấy, Chu Kiến tự tại chính mình đưa đến bọn này "Cứu binh" vậy công hạ phát ra trận trận tiếng kêu thảm thiết, tiếng kêu thảm thiết vạch phá dạ được yên lặng, cũng truyền vào xa xa Lâm Tây Phàm cùng phượng như trong tai.

"Lâm Đồng học, người, người đến cùng là thân phận gì à?" Phương như cẩn thận mà hỏi, kỳ thật nàng đối với thân phận của Lâm Tây Phàm là cũng sớm đã hoài nghi được rồi.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Ta chính là học sinh của người a!"

"Học sinh? Cái kia mười cái thế nhưng mà người của xã hội đen, nếu người chỉ là học sinh lời mà nói..., bọn hắn như thế nào hội sẽ như vậy sợ người à?" Phương như hỏi.

"Ta làm sao biết!" Lâm Tây Phàm khoát khoát tay, lúc này thời điểm hai người đã đi tới phương như ở phòng ở dưới lầu, nhìn xem u ám thang lầu, Lâm Tây Phàm hỏi: "Người như thế nào ở như vậy địa phương à? Hơn nữa mỗi ngày còn phải đi qua như vậy một cái cái hẻm nhỏ, chẳng lẽ người sẽ không sợ sao?"

"Sợ lại có thể như thế nào đây? Ta căn bản cũng không có dư thừa tiền thuê tốt phòng ở." Phương như thần sắc âm đạm, Lâm Tây Phàm nhưng lại khó hiểu rồi, mặc dù trung học lão sư tiền lương không cao, nhưng là cũng không cần ở như vậy phòng ở a?

Đã trầm mặc một hồi, Lâm Tây Phàm liền lôi kéo phương như chạy lên lầu, phương như khẩn trương hỏi: "Lâm Đồng học, người, người muốn điều gì?"

"Làm cái gì? Coi trọng người gia uống trà a, chẳng lẽ người tự không định mời đến ta thoáng một phát?"

"A!" Phương như đỏ mặt lên, trên lý luận mà nói Lâm Tây Phàm cứu mình, mời đến thoáng một phát thật là nên phải đấy, nhưng là Lâm Tây Phàm bắt đầu nhưng lại không có được đồng ý của mình đấy, thẳng này như thế nào như vậy tùy tiện a!

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59:: Làm bạn trai ta

? Cũ nát nhà lầu, âm u địa phương, tại Lâm Tây Phàm nghĩ đến, phương như gia nhất định là rất nhỏ hẹp, rất cũ kỹ đấy, nhưng là đem làm phương như dẫn hắn sau khi vào nhà, vẫn còn có chút ra ngoài ý định rồi.

Phòng có lưỡng phòng một sảnh, ước 80 phương tả hữu, cho nên gian phòng phòng khách đều rất rộng rãi đấy. Phòng bị thu thập được suốt có đầu, hơn nữa tại phương như có thể giữ gìn phía dưới, những Trần đó cũ đích đồ dùng trong nhà cũng lộ ra rất sạch sẽ, hơn nữa không có cũ nát, bởi vậy có thể thấy được phương như là một cái ưa thích sạch sẽ người.

"Xem ta gia phải hay là không cảm thấy rất nhỏ, so nhà của người nhất định là thiên soa địa viễn (*trời đất cách biệt) đi à nha?" Phương như theo trong tú lạnh đổ ra một ly nước chanh, phóng tới Lâm Tây Phàm trước mặt, gặp Lâm Tây Phàm cái kia ánh mắt tò mò, không khỏi cười hỏi.

Lâm Tây Phàm vội vàng lắc đầu nói: "Đương nhiên không phải rồi, chẳng lẽ người không biết sao? Ta là ở tại Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) bên kia đấy, Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) ở bên trong đều là người nghèo, cho nên nhà của ta phòng ở làm sao có thể so ra mà vượt người tại đây đâu rồi, người cái này thật sự rất có gia cảm giác đây này."

"Vậy sao? Người thật là ở tại Bằng Hộ Khu (gia đình sống bằng lều) đấy sao?" Phương như càng xem Lâm Tây Phàm đã cảm thấy Lâm Tây Phàm không giống như là người nhà nghèo hải từ, không phải là trên người giả trĩu quần áo, còn tăng thêm cái kia trắng nõn màu da, người như vậy sẽ là ráng chịu đi khổ lớn lên người nghèo sao?

Lâm Tây Phàm khoát khoát tay nói: "Ta lừa người làm cái gì, không tin người có thể coi trọng ta gia nhìn xem đó a."

"Ah, thật vậy chẳng? Cũng không phải nói người nói dối, chỉ là cảm thấy Lâm Đồng học người không giống như là người nghèo mà thôi." Phương như giải thích nói.

"Ân!" Lâm Tây Phàm lên tiếng, nhưng là cũng không có lại tại như vậy một cái chủ đề thượng nói tiếp, vì vậy chính ngay ngắn một hạ thân, cười đùa tí từng cũng thu vào, nói ra: "Phương lão sư, chúng ta bây giờ coi như là bằng hữu đi à nha, cho nên, về sau người cũng không nên gọi ta là Lâm Đồng học được, nghe có chút khách khí, nếu không người cũng gọi là ta bát cháo a."

Phương như dù sao cũng là làm lão sư người, làm lão sư tự nhiên là hy vọng có thể cùng học sinh của mình câu thông được rất tốt được rồi, vì vậy gật đầu nói: "Cái kia hóa ra là tốt rồi, vậy sau này ta gọi người bát cháo râu~, bát quá, ở trường học thời điểm hay là muốn gọi Lâm Đồng học đấy, người tại ra ngoài trường thời điểm, cũng có thể có thể cho ta một tiếng Như tỷ nha."

"Như tỷ" Lâm Tây Phàm cũng không cùng phương như khách khí, kêu một tiếng về sau, lại đem chủ đề chuyển chính thức, hỏi: "Như tỷ, người cùng Chu Kiến chuyện này chẳng lẽ cứ như vậy một mực kéo dài tới hôn kỳ sao? Chẳng lẽ người tựu không có nghĩ qua nhanh chóng giải quyết?"

Nghe Lâm Tây Phàm hỏi như vậy, phương như nhưng lại thoáng cái trầm mặc lại, thật lâu mới lên tiếng: "Nếu vấn đề có thể giải quyết, ta cũng hy vọng có thể nhanh chóng giải quyết, nhưng là ở trong đó nhưng lại liên lụy tới lưỡng gia tộc lợi ích đấy, cho nên chuyện này cũng không có trong tưởng tượng của người đơn giản như vậy."

"Đã người biết là quan hệ đến lưỡng gia tộc lợi ích, vậy thì càng thêm ưng thuận sớm chút thoát thân đi ra, đừng cho chính mình trở thành chướng ngại vật lợi ích vật hi sinh a!" Lâm Tây Phàm lúc này thời điểm thật đúng là muốn gỡ thoáng một phát phương như, làm cho nàng thanh tỉnh thoáng một phát.

Phương như lắc đầu nói: "Ta biết rõ, những... này ta cũng biết, Nhưng là nói như vậy, ta muốn thoát ly gia, thành làm một cái không có nhà người rồi."

"Gia?" Lâm Tây Phàm buồn cười nói: "Một cái là bố dượng, một cái là điệu bộ mẫu thân, chẳng lẽ như vậy gia đối với người mà nói còn có ý nghĩa sao?"

"Ta biết rõ mẹ của ta là người như vậy, ta cũng rất chán ghét nàng, nhưng là bất kể thế nào nói, nàng dù sao vẫn là mẹ của ta." Phương như nói đến đây, nhưng lại dứt quãng nức nở nói: "Gần đây ta mới biết được, mẹ của ta gả người nam nhân kia biểu hiện ra là có một gian không nhỏ công ty, nhưng trên thực tế nhưng lại một gian thiếu nợ từng đồng không xác công ty, vì trả nợ, hẳn thậm chí còn đem nhà của ta phòng ở vụng trộm bắt lại đi ra ngoài, cho nên, nhà của ta đã là hai bàn tay trắng rồi."

"Hiện tại, nếu ta gả cho Chu Kiến, cái kia bố của hắn sẽ giúp ta đem phòng ở mua về ra, nhưng lại có thể hảo hảo an trí bọn hắn, nhưng nếu ta không lấy chồng rồi mà nói..., đem làm những cái...kia chủ nợ đuổi theo cửa, ta đây mẹ nàng.. Ô ô, ta không thể trở mặt ếch ra nhìn nàng chết a!"

Nghe đến mấy cái này, Lâm Tây Phàm cũng đã trầm mặc, phương như cũng không phải không nghĩ giãy dụa, mà là trong hiện thực quá nhiều thứ đồ vật tại trời buộc lấy nàng làm cho nàng căn bản là vô lực giãy dụa a!

Tuy nhiên Lâm Tây Phàm cũng rất muốn giúp trợ phương như, nhưng là đây là sự thật thế giới, hắn cũng không phải siêu nhân, hắn tổng không có khả năng hỏi Lâm lão đầu muốn chút ít tiền đến bang (giúp) phương như một nhà, hơn nữa chính mình cùng phương như tâm đó coi như là bằng hữu quan hệ, cũng chỉ có thể xem như bằng hữu bình thường, cho nên coi như là muốn giúp đỡ, cũng là danh bất chính, ngôn bất thuận đấy.

Như vậy nghĩ đến, Lâm Tây Phàm đã nói nói: "Kỳ thật, cái này ta là có thể giúp cho ngươi, nhưng là, ta thật sự là không thể tưởng được dùng cái dạng gì thân phận tới giúp ngươi đây này!"

"Àn?" Phương như dùng nghi ánh mắt mê hoặc nhìn xem Lâm Tây Phàm, hỏi: "Ngươi có thể giúp ta? Ngươi như thế nào bang (giúp)? Mẹ ta gả người nam nhân kia công ty của hắn đã không còn có khởi tử hồi sinh khả năng, tốt rồi, ta biết rõ ngươi là muốn an ủi ta, nhưng là cái này cũng đã vô dụng thôi rồi."

Lâm Tây Phàm cười nói: "Chẳng lẽ ngươi tự đối với ta như vậy không có có lòng tin sao? Kỳ thật ta thật là có thể giúp cho ngươi, nhưng là ta đầu tiên muốn cùng mẹ ngươi chính là cái kia, cái kia trọng phụ gặp mặt, sau đó mới có thể nghĩ biện pháp giúp hắn, bất quá ta nếu vô duyên vô cớ bang (giúp) hắn mà nói, chỉ sợ hắn sẽ cảm thấy ta là không có hảo ý đây này!"

"Vậy ý của ngươi là là?"

"Cho ta một cái bang (giúp) lý do của ngươi, ngươi phải biết rằng, trên cái thế giới này thế nhưng mà không có vô duyên vô cớ trả giá nha."

Kỳ thật, tại Lâm Tây Phàm trong đầu, cũng chỉ là muốn tìm một cái mình có thể hỗ trợ lý do, nhưng là nói như vậy nghe vào phương như trong tai, nhưng lại thay đổi hương vị, Lâm Tây Phàm lời nói tại nàng nghĩ đến, tự biến thành ta với ngươi lại không là quan hệ như thế nào, ta tại sao phải giúp ngươi chứ?

Cho nên, giờ phút này phương như liền suy nghĩ, nguyên lai thằng này nói đến nói đi hay vẫn là muốn chiếm tiện nghi của mình, hắn nói như vậy ý tứ chính là muốn chính mình cùng hắn có đặc thù một điểm quan hệ, mới có thể giúp mình.

Vốn, đem làm Lâm Tây Phàm nói ra nói như vậy đến thời điểm, phương như là muốn đem Lâm Tây Phàm đuổi ra nhà của mình môn được rồi, bất quá trông thấy giờ phút này Lâm Tây Phàm cái kia thanh tịnh trong sáng con mắt, nàng rồi lại là muốn, cho dù Lâm Tây Phàm là mang như vậy mục đích mới tiếp cận chính mình đấy, nhưng là mình đối với hắn cũng không có chán ghét cảm (giác), hơn nữa trải qua lần trước nhảy lầu sự kiện kia về sau, trong nội tâm nàng thậm chí đã đối với Lâm Tây Phàm sinh ra một tia hảo cảm.

Còn muốn muốn, nếu hiện tại cự tuyệt Lâm Tây Phàm trợ giúp rồi mà nói..., cái kia kết quả cuối cùng rất có thể chính mình tự muốn gả cho Chu Kiến rồi. Nhớ tới Chu Kiến người này, trong lòng chán ghét cảm (giác) tự càng thêm hơn, nếu gả cho Chu Kiến, còn không bằng đi chết thì tốt hơn.

Lâm Tây Phàm nhìn xem mục quang thiểm thức bất định phương như, không khỏi tò mò hỏi: "Ngươi đang suy nghĩ gì à?"

"Thằng này không phải biết rõ còn cố hỏi sao?" Phương như trắng rời Lâm Tây Phàm liếc, nhưng là cái nhìn này lại làm cho Lâm Tây Phàm mơ hồ, trong lòng của hắn thầm nghĩ, chẳng lẽ mình mới vừa nói sai cái gì sao?

Ngay tại Lâm Tây Phàm trong nội tâm nghi hoặc thời điểm, phương như hít sâu một hơi, nói ra: "Được rồi, vậy ngươi làm bạn trai của ta tốt rồi!"

Phương như không nói mình làm Lâm Tây Phàm bạn gái, mà nói muốn Lâm Tây Phàm ngồi bạn trai của mình, ở trong đó nghe đi lên tựa hồ là không có bao nhiêu khác nhau đây, nhưng là cái này kỳ thật cũng biểu thị ra phương như đối với Lâm Tây Phàm kỳ thật hay vẫn là ôm lấy một ít kháng cự tình cảm ở bên trong đấy. Chỉ có điều Lâm Tây Phàm cùng Chu Kiến so sánh với, phương như cũng chỉ có thể là lưỡng hại tương quyền, lấy hấn nhẹ.

Mà ở phương như nói ra một câu như vậy lời nói thời điểm, Lâm Tây Phàm lại là cả mọi người ngây ngẩn cả người, bởi vì hắn tuy nhiên là một cái đồ háo sắc, nhưng là tuyệt đối sẽ không tại đây dạng mang theo một chút bắt buộc tính dưới tình huống đi lại để cho phương như đáp ứng chính mình đấy.

Bất quá, nhìn nhìn lại giờ phút này chính thẹn thùng bên trong đích phương như, buông xuống lấy đầu, tuy nhiên thấy không rõ phương như chính thể bộ dạng, nhưng là cái kia hơi mỏng được bờ môi, nhẹ nhàng rung rung, hơn nữa cái kia đồ bồng đã đến trên cổ đỏ ửng, Lâm Tây Phàm nhìn xem thật sự chính là có chút tâm viên ý mã (*chỗ này ngon muốn xoi chỗ khác) đấy. Như vậy một cái vừa giận vừa vui, xinh đẹp trung mang theo thành thực hàm súc thú vị nữ nhân, mặc cho ai giờ phút này thấy, cũng sẽ nhìn không được âm âm tâm động đấy.

"Có tiện nghi không chiếm là vương bát đản, ta cũng không phải vương bát đản, như vậy đưa tới cửa hương diễm, không muốn ngu sao mà không muốn, hơn nữa mình cũng không phải lấy không đó a, chính mình nhưng là phải trả giá không ít đây này!" Lâm Tây Phàm như vậy nói với tự mình, mà lúc này hắn nhưng lại đã nghe được phương như nhẹ nhàng nức nở thanh âm.

Tự là như vậy một cái vô cùng đơn giản thanh âm, nhưng lại lại để cho Lâm Tây Phàm tâm giống như đao cắt đồng dạng, hiện tại phương như đã đủ đáng thương được rồi, trong lòng cũng là bởi vì trải qua nhiều như vậy mà vết thương chồng chất, mà bây giờ hành vi của mình nhưng lại đồng đẳng với tại miệng vết thương của nàng thượng lại vung một bả muối.

Nghĩ đến đây, Lâm Tây Phàm thật sự là hận không thể hung hăng quát chính mình mấy bàn tay, vì vậy vội vàng an ủi: "Ngươi đừng khóc a, vương bát đản tự vương bát đản, ta nhận biết còn không được sao?"

"Àn? Ngươi đang nói cái gì à?" Hốc mắt hồng hồng phương như nghe xong Lâm Tây Phàm những lời này, lại là có chút mê hoặc, không biết Lâm Tây Phàm như thế nào đột nhiên tự nói mình là vương bát đản.

Lâm Tây Phàm cười khổ, như vậy thời điểm chẳng lẽ cùng phương như nói mình ý định không chiếm tiện nghi của nàng rồi, sau đó chính mình tự biến thành vương bát đản rồi hả?

Lắc đầu, chỉ phải nói: "Cũng không có cái gì, kỳ thật ngươi hiểu lầm ý tứ của ta, ta cũng không có muốn thừa cơ chiếm ngươi tiện nghi ý tứ."

Phương như nghi ngờ nói: "Vậy ý của ngươi là là?"

"Ý của ta đã nói được rất rõ ràng, chính là muốn một cái bang (giúp) lý do của ngươi, ngươi nói để cho ta làm bạn trai của ngươi, mà với tư cách nam bằng hữu ㊞(7) hữu, ta cũng đích thật là đã có một cái đường hoàng lý do. Nhưng là ngươi không rõ đúng là, ta người nam này bằng hữu kỳ thật cũng không nhất định phải là chân thật đấy, chúng ta giả giả bộ một chút cũng là có thể đấy."

"Làm bộ?" Trái qua Lâm Tây Phàm một phen giải thích, phương như giống như có lẽ đã có chút đã minh bạch.

Lâm Tây Phàm gật gật đầu, nói: "Tự là làm bộ, chúng ta chỉ cần giả giả bộ một chút thì tốt rồi, đến lúc đó ta là có thể danh chính ngôn thuận giúp người rồi, mà khi người đã lấy được tự do về sau, có thể một cước đem ta cái này làm bộ bạn trai đá văng ra, đến lúc đó mẹ của người ưng thuận cũng sẽ không trách người a?"

"Cái kia, Ân, cảm ơn!" Biết rõ chính mình lại hiểu lầm Lâm Tây Phàm rồi, phương như trong lòng có chút áy náy, nhưng là đồng thời trong lòng vui mừng cũng là khó nói lên lời đây, cho nên như vậy thời điểm, ngoại trừ cảm ơn, nàng thật không biết nên nói với Lâm Tây Phàm mấy thứ gì đó rồi.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Không cần cảm ơn, ai bảo chúng ta là bằng hữu đâu rồi, đúng rồi, hiện tại cũng đã đã muộn, ta đây hãy đi về trước rồi, tóm lại chuyện này người giao cho ta tự yên tâm đi."

"Ân!"

Phương như thấp giọng lên tiếng, ngược lại tiến đưa Lâm Tây Phàm đi tới cửa ra vào. Ngay tại Lâm Tây Phàm sắp sửa quay người trong tích tắc, phương như nhưng lại giống như Tiên Bội Bội kiễng chân tiêm, tại Lâm Tây Phàm trên mặt nhẹ nhàng mở một ngụm, nhẹ giọng nói: "Cảm ơn người, bát cháo." Nói xong tự đóng cửa lại.

"Ách, thân thoảng một phát miệng sẽ chết a, đã biết rõ thân mật." Lâm Tây Phàm vuốt gương mặt của mình, một loại cảm giác hạnh phúc nhanh chóng tại trong lòng lan tràn.

Bạn đang đọc truyện *Bình Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60:: Kê lót bọt biển

? "Này, rời giường, nếu nếu không rời giường lời nói ta tự đốt (nấu) người ở chần rồi."

Tại thiên hay vẫn là đen sẫm đây, không có hoàn toàn phóng sáng thời điểm, Lâm Tây Phàm bị Lâm lão đầu đơn giản chỉ cần đánh thức, nhìn xem đồng nghịt ngoài cửa sổ, Lâm Tây Phàm bất mãn nói: "Lão đầu, hiện tại khi nào à? Ta chờ một chút trời đã sáng còn muốn lên khóa đầu rồi, chẳng lẽ người muốn ta chết à?"

Lâm lão đầu âm thanh lạnh lùng nói: "Ta đếm ba tiếng, nếu ba tiếng về sau không dậy nổi giường, tự gánh lấy hậu quả."

"Ta rời giường còn không được sao?" Trái qua lần trước đối thủ về sau, Lâm Tây Phàm mặc dù đối với Lâm lão đầu man kính trọng đây, nhưng là trong

nội tâm sinh ra hơn nữa là sợ hãi, lợi hại như vậy một cao thủ, chính mình vạn không là đối thủ. Hơn nữa đối phương còn là sư phụ của mình, cho nên Lâm Tây Phàm mặc dù là lại khốn, cũng không khỏi không bỏ lên.

Đi vào dưới lầu đại sảnh thời điểm, Lâm Tây Phàm phát hiện không biết lúc nào cái này trong đại sảnh nhiều hơn một cái đũa đầu đất, mà đũa đầu đất trên người bị họa (vẽ) đầy huyết vị. Lâm Tây Phàm trong nội tâm không khỏi nghi hoặc, chẳng lẽ lão đầu muốn mình luyện đánh huyết, Nhưng là không đúng, chính mình đốc mạch cần tại một tháng về sau mới có thể đã thông, nói cách khác đến lúc đó mới có đánh huyết bản lĩnh, hiện tại học có làm được cái gì.

Lâm lão đầu giống như có lẽ đã nhìn ra Lâm Tây Phàm suy nghĩ, vì vậy nói ra: "Hôm nay, ta dạy cho ngươi không phải đánh huyết thủ pháp, mà là dạy ngươi nhận thức huyết vị, thân thể con người nhiều như vậy huyết vị, ngươi cũng biết được chút ít à?"

"Cái này, không rõ ràng lắm, cơ bản đều là theo đường trong dân cư nghe tới đủ ba dặm các loại huyết vị, nhưng là lại nói tiếp, những... này huyết vị vị trí ta đều còn không biết đây này!" Lâm Tây Phàm có chút không có ý tứ mà nói.

"Cái kia chính là rồi, ngươi muốn học đánh huyết, đầu tiên phải học được đúng là nhận rõ ràng huyết vị, nếu ngươi huyết vị cũng không biết lời mà nói..., cái kia còn đánh cái rắm à?"

Lâm Tây Phàm trên trán mồ hôi lạnh ứa ra, chắc hẳn Lâm lão đầu lớn như vậy sáng sớm đem chính mình kêu lên, vì chính là lại để cho chính mình cực kỳ nhớ kỹ huyết vị, xem ra phải nhớ không ít đồ vật đây này.

Lâm lão đầu nói ra: "Trong cơ thể con người chia làm mười hai kinh (trải qua) huyết, từ hôm nay trở đi, ngươi mỗi ngày đều muốn cho ta đem một cái kinh (trải qua) huyết từng cái huyết vị vị trí, sâu cạn, đặc điểm các loại từng cái nhớ rõ ràng rồi, buổi sáng nhớ, buổi tối ta khảo thí ngươi, nếu bất quá lời mà nói..., vậy ngươi tự đợi đến bị đánh a!"

"Không phải đâu!" Lâm Tây Phàm kinh hô một tiếng, nhiều như vậy huyết vị, hơn nữa rất nhiều huyết vị đặc điểm đều là giống nhau, cho nên thật là dễ dàng lẫn lộn đấy, thời gian một ngày, chính mình còn muốn lên khóa đầu rồi, tại sao có thể có thời gian trí nhớ a!

"Cái gì không phải à? Chính là như vậy đấy, tóm lại ngươi nghe kỹ cho ta, nhớ không tốt ngươi ngươi sẽ phải hối hận."

"Vậy được rồi!" Lâm Tây Phàm tuy nhiên không tình nguyện, nhưng là tại Lâm lão đầu áp chế xuống, hẳn tựa hồ cũng không có năng lực phản kháng đây này. Ngược lại, Lâm Tây Phàm nghĩ tới ban ngày cùng Lưu Thiên Phong nói lời, đến bây giờ còn chưa cùng Lâm lão đầu nói sao, vì vậy liền đem Lưu Thiên Phong ủy thác nói ra.

Lâm lão đầu đã trầm mặc một hồi, ngược lại nhưng lại quay người hướng gian phòng phương hướng đi.

Lâm Tây Phàm còn không có được Lâm lão đầu trả lời đâu rồi, vì vậy vội vàng mà hỏi: "Lão đầu, hỏi ngươi lời nói đâu rồi, như thế nào cũng không trả lời à? Ngươi trở về làm gì vậy à?"

Lâm lão đầu xoay người lại, nói ra: "Ta chuẩn bị hội gian phòng ngủ cái hấp lại (cắm) gác, không muốn đánh thức ta rồi."

"Biến thái lão đầu tử, chính là vì để cho ta lưng (vác) cái này huyết đồ vật mà thôi, vì cái gì không đều ta tỉnh ngủ nói với ta thoáng một phát, cần phải sớm như vậy tự đánh thức ta sao?" Đối với Lâm lão đầu như vậy hành vi, Lâm Tây Phàm trong nội tâm bất mãn vô cùng, lão nhân này căn bản chính là

vì muốn tra tấn chính mình đấy.

Có thể Lâm lão đầu nghe xong nhưng lại không vui rồi, nói ra: "Ta đây là vì tốt cho ngươi, chẳng lẽ ngươi không biết hiện tại ở thời điểm này là người trí nhớ tốt nhất thời điểm ấy ư, tại đây dạng thời gian trí nhớ, ấn tượng cũng sẽ phi thường khắc sâu đấy."

"Thôi đi kung..., mới không cần nghe ngươi nói bậy." Lâm Tây Phàm thoáng rất khinh bỉ thoáng một phát, lại hỏi: "Lão đầu, ngươi đều vẫn không trả lời vấn đề của ta đâu rồi, cái kia Lư thúc sự kiện kia ngươi đến cùng có đáp ứng hay không à?"

"Không đáp ứng!"

"Vì cái gì?" Lâm Tây Phàm kỳ thật cũng đoán được Lâm lão đầu hội nói như vậy, bởi vì cái này là Lâm lão đầu tính tình cho phép đấy.

Thế nhưng mà, ai muốn Lâm lão đầu nói ra: "Chuyện này tất yếu phải giúp Lư Thiên Phong làm, giúp hắn vượt qua trước mắt cửa ải khó khăn này, nhưng là, làm chuyện này người không phải ta, mà là ngươi."

"Ta?" Lâm Tây Phàm nhưng lại ủy khuất nói: "Ta cũng muốn, nhưng là Lư thúc hắn rất tốt với ta như không có bao nhiêu tin tưởng đâu rồi, đối thủ lần này cũng tựa hồ rất cường đại."

Lâm lão đầu nhưng lại hừ nói: "Hắn đối với ngươi có lòng tin hay không không là trọng yếu nhất, quan trọng là ... Ngươi đối với chính mình có lòng tin hay không?"

"Ta? Có." Lâm Tây Phàm ngược lại là trả lời được gọn gàng mà linh hoạt.

Lâm lão đầu khen ngợi gật đầu, nói ra: "Đã ngươi có lòng tin là được rồi, như vậy, nhiệm vụ này ngươi tự kế tiếp a, nhớ rõ muốn làm được xinh đẹp một ít."

"Ta muốn chắc có lẽ không rất khó a!"

"Có khó không ta không biết, ta chỉ biết là nếu ngươi đã làm xong, về sau Lư Thiên Phong sẽ càng thêm tín nhiệm ngươi rồi, cái này đối với ngươi mà nói là có điểm rất tốt chỗ đấy, nhớ rõ lời nói của ta, cùng Lư Thiên Phong làm tốt quan hệ, hắn sẽ đem ngươi mang hướng ngươi hướng tới một cái độ cao."

Tuy nhiên không biết Lâm lão đầu vì cái gì một mực đều như vậy tôn sùng Lư Thiên Phong, nhưng là vậy mà Lâm lão đầu nói như vậy, vậy hắn tự có thể chắc chắn đạo lý của hắn đấy, cho nên Lâm Tây Phàm gật đầu nói nói: "Ta biết phải làm sao rồi."

"Àn, vậy là tốt rồi, ta quay trở lại đi ngủ." Lâm lão đầu đến giữa trước cửa ra vào thời điểm, có nói nói: "Còn có, tiểu tử, ngươi nhất định phải cẩn thận một chút, dù sao cái kia Ôn gia cũng không phải một cái tiểu gia tộc."

"Ta biết rồi rồi."

Lâm Tây Phàm lại gật gù đầu, hần như thế nào lại không biết đầu rồi, Ôn gia biểu hiện ra giữ nguyên căn ở chỗ này đã lâu rồi, nhưng là cái này Ôn gia kỳ thật chỉ có thể coi là là một cái bảng chi, bởi vì Thượng Kinh Ôn gia, mới được là cái này Ôn gia cực kỳ có lực hậu thuẫn, đang làm suy sụp cái này Ôn gia đồng thời, nhất định phải làm tốt tiếp nhận càng lớn khiêu chiến chuẩn bị tâm lý.

Kế tiếp, Lâm Tây Phàm tự toàn tâm vui đầu vào trí nhớ huyết vị học tập ở bên trong, hần đầu tiên lựa chọn tay Thái Âm Phế Kinh cái này cái trọng yếu kinh mạch bắt tay vào làm, trung phủ, Vân Môn, Thiên Phủ, hiệp bạch... Nguyên một đám huyết vị, vị trí, tác dụng vân...vân, đợi một tý đều bị từng cái nhớ kỹ, Nhưng là, đem làm huyết vị nhiều hơn, Lâm Tây Phàm lại phát hiện trong đầu vốn là trí nhớ cái kia chút ít huyết vị lại loạn cả lên, thẳng đến đã đến muốn lên học thời gian, Lâm Tây Phàm có thể nhớ rõ nhất thanh nhị sở đây, cũng cũng chỉ có Vân Môn cùng Thiên Phủ cái này hai cái huyết vị.

"Xem ra, hôm nay trên lớp học muốn không tập trung (đào ngũ) rồi." Lâm Tây Phàm như vậy nghĩ đến, liền đem cái kia bản cổ xưa châm cứu học sách vở đặt ở bên người trong bao đeo.

Hiện tại, Lâm Tây Phàm mỗi sáng sớm muốn sớm nửa giờ đem Tiền Bội Bội đưa về trong trường học, sau đó tiến đến tiếp Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh hai cái đại tiểu thư, dù sao mình thể nhưng mà hai vị đại tiểu thư bảo tiêu, nếu mỗi sáng sớm còn thuận đường mang theo Tiền Bội Bội, cũng khó bảo vệ hai vị đại tiểu thư không có ý kiến.

Tiền Bội Bội gặp Lâm Tây Phàm như vậy qua lại bốn tẩu, vốn là cự tuyệt Lâm Tây Phàm tái chỉnh mình quay trở lại trường học đây, nhưng là Lâm Tây Phàm cũng không phải một tốt thương lượng người, một khi đã cho rằng, Tiền Bội Bội muốn cự tuyệt cũng cự tuyệt không được.

Đem Tiền Bội Bội đưa về trường học, lại đến đến tên uyển cư xá thời điểm, Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh vẫn còn ăn điểm tâm, Trương di thấy Lâm Tây Phàm, vội vàng cũng cho Lâm Tây Phàm mức thêm một chén cháo nữa, tuy nhiên buổi sáng đã ném qua thứ đồ vật rồi, nhưng là Trương di làm đúng là không giống với, cho nên Lâm Tây Phàm cũng ai đến cũng không có cự tuyệt rồi.

"Bát cháo, ngươi còn không có có ăn điểm tâm sao?" Lưu Tiểu Viện một bên đem một khối điểm tâm nhét vào trong miệng, vừa nói, bởi vì hiện tại thời gian so sánh gấp gáp, cho nên nàng ăn được cũng có chút gấp, hơn nữa, nha đầu kia buổi sáng sau khi rời giường vậy mà không có rửa mặt, ngày xưa thực nữ hình tượng đã hoàn toàn không thấy rồi.

Lâm Tây Phàm cười nói: "Ăn hết, nhưng là Trương di làm ㊟(6) bữa sáng thật sự là quá tốt ăn hết, cho nên nhịn không được ăn nhiều một ít."

Lưu Tiểu Viện cùng Trần Mộng Oánh gặp Lâm Tây Phàm như vậy cũng không biết xấu hổ nói ra, vì vậy không ngừng đối với hần mắt tròn trắng, mà Trương di thì là cười nói: "Lâm thiếu gia, vậy ngươi về sau tối cũng đừng ăn điểm tâm rồi, ta mỗi sáng sớm nhiều dự bị một phần, ở chỗ này ăn hết lại đi đến trường."

"Tốt tốt, cảm ơn Trương di!" Lâm Tây Phàm liên tục gật đầu đáp ứng.

Tại Lâm Tây Phàm Phong Quyển Tàn Vân phía dưới, dừng lại(một châu) bữa sáng rất nhanh tự được giải quyết rồi, sau đó hai cái nữ hài tự lên lầu thu dọn đồ đạc, xuống thời điểm, Lưu Tiểu Viện nguyên lai cái kia kéo kéo đạp đạp bộ dáng tự đã xảy ra một rất đại chuyển biến, lập tức lại biến trở về này cái xinh đẹp không gì sánh được thứ hai hoa hậu giảng đường.

Như vậy xem xét ra, ngược lại là sắc đẹp có thể ăn được đây, nhưng là Lâm Tây Phàm lại luôn cảm thấy ở trong đó tựa hồ bớt chút cái gì đồng dạng, vì vậy ánh mắt tại Lưu Tiểu Viện trên người xem thoáng một phát, cuối cùng đã rơi vào Lưu Tiểu Viện trước ngực hai cái tiểu trên nụ hoa, cái này đã có thể xem xảy ra vấn đề chỗ rồi.

Lâm Tây Phàm hỏi: "Người cứ như vậy đến trường sao?"

"Đúng vậy, có cái gì không ổn đấy sao?" Lưu Tiểu Viện nghi ngờ nói.

"Không phải không thỏa, nhưng là cảm thấy kỳ quái a, người bình thường đều có lớn như vậy, nhưng là hôm nay giống như nhỏ hơn rất nhiều đâu rồi, phải hay là không hôm nay quên kê lót bông rồi hả?" Lâm Tây Phàm vừa nói, hai tay tại chính mình sâu cạo khoa tay múa chân lấy, ánh mắt lại là chăm chú vào Lưu Tiểu Viện trước ngực, giả trang ra một bộ thần sắc nghi hoặc.

"Ách!" Hai nữ lập tức mộng rồi, Trần Mộng Oánh nhỏ giọng mà hỏi: "Tiểu viện, nhìn người cái dạng này, người hội nói cho ta biết người quên mặc nội y đi à nha?"

"A!" Ngay tại Trần Mộng Oánh hỏi như vậy thời điểm, Lưu Tiểu Viện trong miệng phát ra một tiếng thét lên, đón lấy cả người liền hướng Lâm Tây Phàm đánh tới, nhưng là Lâm Tây Phàm cũng sớm đã chuẩn bị kỹ càng, xoay người một cái, tựa dùng có thể so với Lưu Tường tốc độ đi ra ngoài, Lưu Tiểu Viện cũng tựa chụp một cái không.

"Lưu manh này, ta sớm muộn muốn giết hắn." Lưu Tiểu Viện nói xong liền tức giận xoay người đi lên lầu thay quần áo rồi.

Trong đại sảnh, lưu lại Trần Mộng Oánh một mực tại cười khở, cái này hai cái kẻ dở hơi, một ngày không làm ra một điểm mới lạ(tươi sốt) sự tình đến tựa không thoải mái tựa như, thực cảm bọn hắn không có biện pháp.

Bạn đang đọc truyện *Binh Vương Du Côn Tại Sân Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.